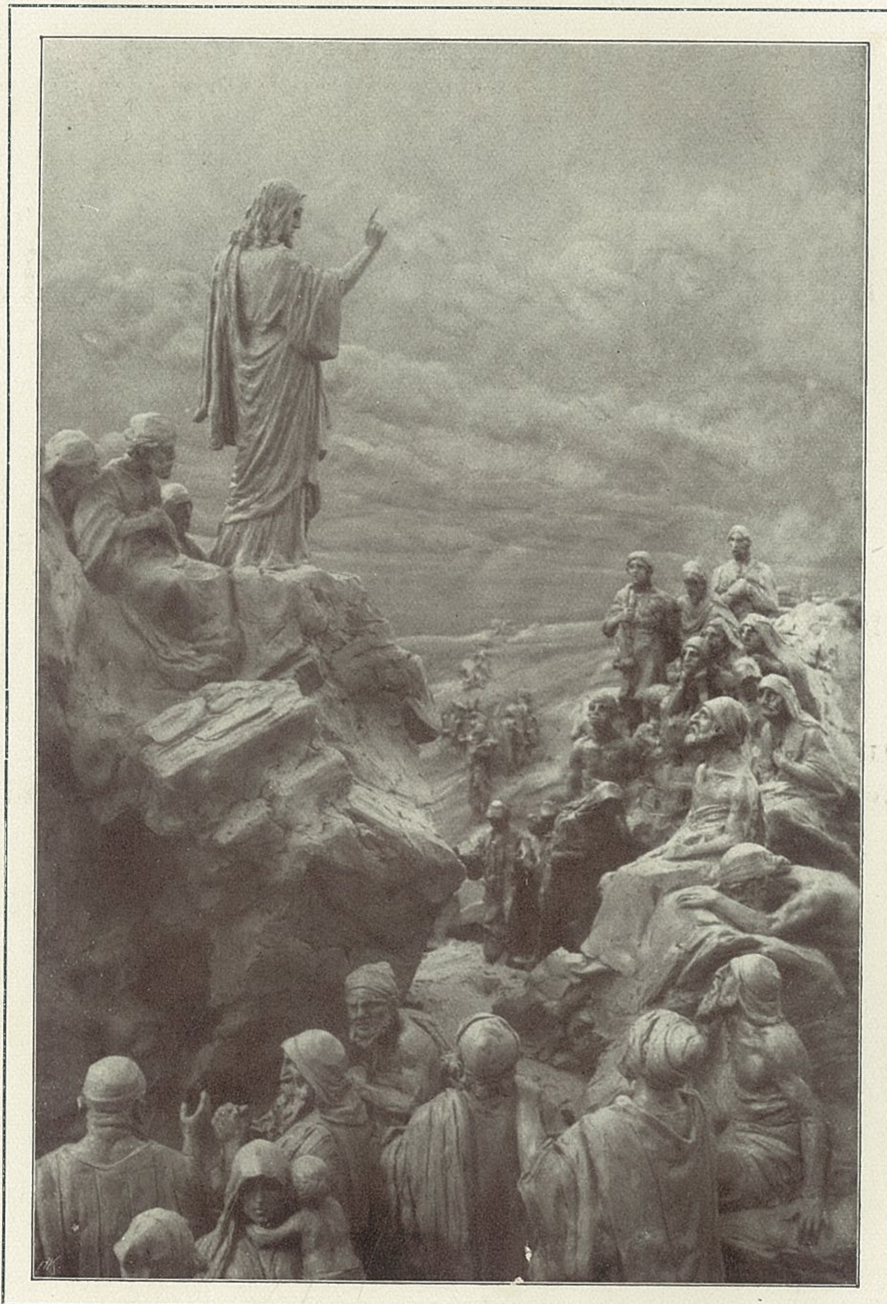

BLAŽENI, KOJI SLUŠAJU RIJEČ BOŽJU, I OPSLUŽUJU NJU!

L. 11, 28.

EVANĐELISTAR

TO JEST

EPISTOLE I EVANĐELJA

PREKO SVE GODINE

PO NOVOM RIMSKOM MISALU

DOZVOLOM PAPE PIJA X.
UDIJELJENOM
DUBROVAČKOM BISKUPU Dr. JOSIPU MARČELIĆU

PRIREDIO

SUDJELOVANJEM KANONIKA: A. LIEPOPILI, V. BARBIĆ, I. BOŽIĆ, I. FABRIS;
TE SVEĆENIKA: V. MEDINI, V. TALJERAN i N. GJIVANOVIĆ.

O. PETAR VLAŠIĆ
FRANJEVAC

NAKLADNA KNJIŽARA „JADRAN"
U DUBROVNIKU 1921.

Br. 1151.

JOSIP

PO MILOSTI BOŽJOJ I SV. APOSTOLSKE STOLICE

BISKUP DUBROVAČKI

PREČASNOM SVOME SVEĆENSTVU I PRAVOVJERNOM PUKU!

Netom stupismo na stolicu dubrovačke biskupije, opazismo nestašicu Evanđelistara, otkle se je od davnine po našim crkvama pjevala Poslanica i Evanđelje u narodnom jeziku, — te zaželjesmo, da opskrbimo svoju biskupiju novim, preuređenim Evanđelistarom, prema potrebama i zahtjevima današnjeg vremena.

To je bila živa želja i p. n. Svećenstva i pravovjernog puka, kako smo mogli razumjeti prigodom pastirskih pohoda po biskupiji.

Zato, dogovorno sa svojim p. n. Svećenstvom i s nekolicinom učenih katoličkih vjernika, odlučismo, da se novo izdanje Evanđelistara priredi po onom od učenog Isusovca O. Bartula Kašića, tiskanom u Rimu god. 1641. uz odobrenje i blagoslov sv. O. Pape Urbana VIII.

Ovu svoju namisao i želju očitovasmo sv. O. Papi b. u. Piju X. u audienciji od 14 oktobra 1913. prigodom pohoda *ad limina Ap.* i zamolismo za dozvolu i blagoslov. Sv. Otac rado Nam je želji udovoljio i udijelio za to svoj apost. blagoslov.

Da ovo uređenje Evanđelistara bude što bolje odgovaralo današnjim književnim zahtjevima i crkvenim potrebama, povjerili

smo odmah iste godine 1913. sav rad i brigu oko toga posebnom Odboru p. n. Svećenikâ.

Odbor je — Bogu hvala! — uza sve nepogodne prilike vremena svojim ustrajnim radom i nastojanjem cijeli taj posao sretno kraju priveo, pa sad rado dopuštamo, da se dade u štampu, na veću slavu Božju i na proširenje Isukrstove vjere, a na duševnu korist našeg naroda.

Predavajući preč. Svećenstvu i pravovjernom puku ovo neiscrpivo blago evanđeoske nauke ponavljamo riječi nadpopa Sv. Jeronima u Rimu, Antuna Diodati, iz ondašnje ocjene Kašićeva Evanđelistara: „Exeat in fines orbis terrae sonus evangelicae tubae, Ragusinis vocibus editus“!

U Dubrovniku, 30 decembra 1920.

✠ JOSIP, biskup

(M. p.)

PREDGOVOR

Kad je slavni naš zemljak, „u tumačenju Svetoga Pisma Najveći Naučitelj", sv. Jeronim popravljao stari latinski prijevod Biblije i nekoje knjige s nova prevodio iz židovskog izvornika, često se je tužio na težinu posla i na veliku odgovornost preuzete zadaće. Papi Damazu, koji mu bješe naredio, da se prihvati toga posla, piše: „Siliš me, da sastavim novo djelo iz staroga... Pobožan je to posao, ali je pogibeljna preuzetnost suditi drugima, predviđajući, da ću biti od svih kritikovan". (*In Evangelistas ad Damasum praefatio*).

S mnogo više razloga treba da ja, u spoznanju svoje slabosti, priznam, da sam se, uzevši u ruke priređenje novog Evanđelistara na hrvatskom jeziku, prihvatio pobožna doduše, ali i vanredno teška posla i puna odgovornosti, predviđajuć već unaprijed, da ga nije moguće dovršiti na svačije zadovoljstvo. Ako sam ipak preduzeo taj rad, učinih to u prvom redu, jer se davno osjećala prijeka potreba novog Evanđelistara na našem jeziku, koji bi odgovarao zahtjevima današnjeg vremena; a u drugom redu, jer su me na to poticali i u radu pomagali odlični svećenici, bez čije pomoći — moram iskreno priznati — ne bih bio mogao privesti kraju ovaj teški i škakljivi posao.

Inicijativu je dao sam presvij. **dubrovački biskup Dr. Josip Marčelić**, koji je za to ishodio dozvolu kod Svete Stolice, kako se to razabire iz gore postavljene štovane biskupske Odluke. Isti je presvij. biskup često bodrio na rad, želeći da vidi čim prije ostvarenu ovu svoju davnu želju.

Revni pomagači u radu bili su mi preč. gg. kanonici: *Antun Liepopili, Vlaho Barbić, Ivan Božić*, i *Ivan Fabris*; pa vlč. gg. svećenici *Vice Medini* i *Vladimir Taljeran*, a dijelom i *Niko Gjivanović*. U mnogočem su oni ispravili i usavršili moj prijevod, *a velč. Medini napose priredio je sve Sekvencije i Himne*. Za više godina sporazumno se radilo, pa eto plod toga rada dajem u štampu na slavu Božju i na korist našeg katoličkog naroda u miloj nam državi Jugoslaviji.

Pri ovom radu pazilo se na ovo:

1. **da prijevod bude tačan.** Toga radi, gdje je Vulgata nejasna, poslužio sam se *židovskim*, dotično *grčkim* izvornikom, kao i grčkim prijevodom Sedamdesetorice proučivši razna starija i novija tumačenja, napose ono od „Cursus Scripturae Sacrae";

2. **da jezik bude dobar.** Za to su izbjegavani provincijalizmi, a upotrebljen je čisto književni jezik, po mogućnosti što većma pučki. Za podlogu služio je klasični jezik u Daničićevu i Vukovu prijevodu Svetog Pisma;

3. **da ostane biblijski kolorit.** Za to, gdje se to moglo spojiti s duhom našega jezika, sačuvan je način biblijskog orientalnog govora i izražavanja (kao genitivi imenica mjesto pridjeva, postavljanje pridjeva iza imenica, pleonazam u veznicima itd.);

4. **da se uzme u obzir i tradicija,** kao što je i Crkva imala obzira prema tradiciji u sastavljanju Misala i Brevijara. Za to su zadržani neki starinski izrazi, koji se nalaze u svim našim starim Evanđelistarima i Ritualima, i koji su već kao u krv ušli svećenstvu i narodu, te ih ne bi bilo uputno zamijeniti novijim izrazima. To je bila želja velike većine dalmatinskog svećenstva. Dok sam radio na Evanđelistaru, proputovao sam dva puta svu Dalmaciju od Kotora do Zadra, pa se kod mnogih odličnih svećenika i svjetovnjaka priupitao, kako bi bilo zgodnije upotrebiti nekoje izraze, koji često dolaze u Evanđelistaru. Opće je mnijenje bilo: Neka ostanu i u novom Evanđelistaru oni neki općeniti izrazi, koji se nalaze u svim Evanđelistarima, što su se doslije upotrebljavali, te su tradicijom utvrđeni i posvećeni (kao *Štenje, U dni one)*; a boljom pak riječju nek se zamijene oni izrazi, koji su u dosadašnjim Evanđelistarima bili različni, ili su ako ne pogrješni, a to nerazumljivi i loši.

Ostavile su se neprevedene nekoje latinske, dotično grčke riječi, koje se na hrvatski ne mogu

zgodnom riječju prevesti, kao: Psalam, Antifona, Trakt, Sekvencija, V) = Versikul, R) = Responsorij. U namještanju interpunkcija i u rasporedu biblijskog teksta držao sam se vjerno novog izdanja Rimskog Misala. Samo na rijetkim mjestima interpunkcija je prema grčkom ili židovskom tekstu ili prema duhu našeg jezika. U namještanju Epistola i Evanđelja udaljio sam se od novog Rimskog Misala samo u toliko, u koliko sam nekoje Epistole i Evanđelja, što su u novom Misalu uvrštena u dodatku za nekoja mjesta, stavio na sam dan, kako se već kod nas pripadni Sveci svetkuju. Prevedene su sve Epistole i sva Evanđelja, što se nalaze „in corpore" novog Misala, osim samo nekih (sv. Apolinar, Dionizij Areopagit), za koje znamo, da se kod nas nigdje ne upotrebljavaju; prevedeno ih je također mnogo iz dodatka novom Misalu, a dodano ih nekoliko iz vlastitih Misa za franjevačke i dominikanske crkve i za pojedine naše Biskupije. — Epistole i Evanđelja ferijalnih Misa i manje poznatih Svetaca štampana su sitnijim slovima.

Tkogod će, pregledavajući ovaj rad, kazati, da se imalo štošta drugačije prevesti; drugi će opet reći, da se je imalo više paziti na jezik. Priznajem, da se nekoja mjesta mogu drugačije prevesti, neki ih uistinu drugačije i prevode: ja sam, gdje smisao biblijskog teksta nije posve jasan, odabrao prijevod, koji mi se činio najvjerojatnijim, proučivši uvažene tumače, poimence one klasičnog modernog kat. izdanja „Cursus Scripturae Sacrae". — Priznajem također, da bi duh našeg jezika na mjestima tražio drugačiju konstrukciju; ali bi takova konstrukcija, — čini se — razvodnila onu krepčinu, što se nalazi u biblijskom i crkvenom stilu. A svih nas bilo je jednodušno mnijenje, da je bolje, kad inače nije moguće, da u čemugod pretrpi gramatička strana, nego da trpi crkveni duh. Pri tom se pazilo i na to, da se raspoređaj riječi udesi, kako će biti zgodnije i za pjevanje; pa je i radi toga razloga konstrukcija riječi na mjestima drugačija nego li bi po strogim pravilima našeg jezika imala da bude.

Pri svrsi smatram ugodnom dužnošću spomenuti uglednu Knjižaru *„Jadran"*, koja je preuzela u svoju nakladu tiskanje ovog djela, što je u sadašnje vrijeme skopčano s velikim troškovima i poteškoćama; te se nije ustručavala nabaviti sve potrebito, da djelo i s tehničke strane bude što dotjeranije. Na svemu joj u ime svoje i Odbora hvala i priznanje!

Svevišnji blagoslovio ovaj rad, da bude na duševnu korist našega milog naroda!

U Dubrovniku, o Božiću 1920.

O. Petar Vlašić
Profesor na franjevačkom bogoslovnom učilištu.

GLAVNIJA DJELA

UPOTREBLJENA ZA PRIREĐENJE OVOG EVANĐELISTARA.

I. MISALI I EVANĐELISTARI.

1. **Missale Romanum** — ex decreto S. Concilii Tridentini — restitutum — S. Pii V. Pontificis Maximi — jussu editum — aliorum Pontificum cura recognitum — a Pio X. reformatum — et SS. D. N. BENEDICTI XV. — auctoritate vulgatum — Romae — Typis Polyglottis Vaticanis — 1920.

2. **Rimski Misal** (glagolski) slavenskim jezikom Presv. G. N. Urbana Papi VII poveleniem izdan. Romae Ex Typogr. Polygl. 1893.

3. **Das Messbuch der hl. Kirche** (Missale Romanum) lateinisch und deutsch mit liturgischen Erklärungen, bearbeitet von *P. Anselm Schott*. 19 izd., Freiburg 1914.

4. **Das Missale als Betrachtungsbuch.** Vorträge über die Messformularien von *Dr. Franz X. Reck*. 3 izd., Freiburg 1916.

5. **Evangelja i Pistule istomačene iz Misala novoga rimskoga** u jezik dubrovački za grada i države dubrovačke. Po *Bartolomeu Kašiću* od Družbe Jezusove. Romae 1641.

6. *Zadarski i Ranjinin* **Lekcionar.** Izdao Milan Rešetar. Zagreb (Jugosl. Akademija) 1894.

7. **Lekcionarij** *fra Brnardina Splićanina.* Po prvom izdanju od god. 1495 izdao T. Maretić. Zagreb (Jugosl. Akad.) 1885.

8. **Novo istomačenje Pištola i Evangeljih** po fra *Ivanu Bandulavić* R. M. B. Mleci 1639.

9. **Pištole i Evangelja** priko svega godišta — na novi način istomačena po razlogu Misala dvora Rimskoga od fra *Petra Kneževića,* Reda sv. Frančeska, Obsl. Prov. Presv. Otkupitelja. U Mletcih 1773.

10. **Evangelja i Knjige Apostolske** istomačene iz Misala novoga Rimskoga u jezik slovinski. U Dubrovniku 1841. (Pored ovog služili smo se i nekim starijim dubrovačkim izdanjima Evanđelistara).

11. **Štijenja Poslanica i Evangjeljah** za sve Nedjelje i Svetkovine preko godine. Na novo priredi i izdade *Kajo Agjić*, Reda sv. Fr. U Požegi 1865.

12. **Čitanja i Evangjelja** za sve Nedjelje i Praznike Gospodnje i za neke dane Svetačke. Preveo *Dr. Francisko Iveković*, kanonik. Izdao Zbor duhovne mladeži Zagrebačke. 3 izd. Zagreb 1912.

II. TEKSTI I PRIJEVODI SVETOG PISMA.

1. *La Sainte Bible Polyglotte, (židovski izvornik St. Z., grčki prijevod Sedamdesetorice, grčki izvornik N. Z., Vulgatin prijevod, te prijevod francuski) par F. Vigouroux.* U više svezaka. Paris 1901 i dalje.

2. *Sveto Pismo Staroga i Novoga Zavjeta.* Preveo St. Z. *Gj. Daničić*, N. Z. *Vuk Stef. Karadžić.* U Budimpešti 1901.

3. *Sveto Pismo Staroga i Novoga Zavjeta.* Preveo i bilješke prikupio *Dr. Valentin Čebušnik.* Izdao Zbor duh. ml. Zagreb. 2 sveska. Zagreb 1911 i 1913.

4. *Sveto Evangjelje G. N. I. Kr. i Djela Apost.* Najnoviji hrv. prijevod s bilješkama. *Kaptol Vrhbosanski.* Sarajevo 1912.

5. *Sveto Pismo Starog i N. Zakona,...* u jezik Slavno-Iliriški izgovora Bosanskog prinešeno od fra *Petra Katančić,* franj. Više svezaka. U Budimu 1831.

6. *Sveto Pismo Staroga i Novoga Uvita.* Iz latinskoga s obzirom na matične knjige izbistreno i istumačeno po *Ivanu M. Škarić,* sv. Bogosl. Naučitelju. Više svezaka. U Beču 1858 i dalje.

7. *La Sacra Bibbia* secondo la Volgata tradotta in lingua italiana e con annotazioni dichiarata da Mns. *Antonio Martini.* Više svezaka. Firenze 1851 i dalje.

8. *Die Heilige Schrift* des Alt. und Neuen Testaments. Übersetzt von *Dr. Joseph Fr. Allioli.* Landshut und München 1851.

9. *Hrvatski Bogoslužbenik.* 3 izd. „Nar. Lista" u Zadru. 1907.

10. *Ručna knjiga za njeke ritualne službe i molitve* po kat. crkvama. Priredio *L. prof. Zore.* Rijeka 1899.

III. PRIPOMOĆNA SREDSTVA.

1. *Cursus Scripturae Sacrae,* auctoribus R. Cornely, I. Knabenbauer, Fr. de Hummelauer aliisque Soc. Jesu presbyteris. Više svezaka. Paris 1908 i dalje.

2. *Commentarii in omnes et singulos libros Scripturae Sacrae* a *P. Cornelio Corneli* a *Lapide* e Soc. J. Više debelih svezaka. Venetiis 1700 i dalje.

3. *Commentarium Litterale* in omnes ac singulos tum Vet. cum N. Testamenti libros, auctore *P. Augustino Calmet* O. S. B. Više debelih svezaka. Venetiis 1730 i dalje.

4. *Die Wunder des Herrn* im Evangelium. Exegetisch und praktisch erläutert von Leopold Fonck S. J. Innsbruck 1907.

5. *Die Parabeln des Herrn* im Evangelium. Exeg. und prakt. erläutert von Leop. Fonck S. J. Innsbruck 1904.

6. *Die Bücher des N. T.* erklärt von Dr. Aloys Schaefer, Prof. zu Münster. V B.. *Der Hebräerbrief.* Münster 1893.

7. *Handbuch zur Bibl. Geschichte* von Dr. J. Schuster und Dr. J. B. Holzammer, siebte Auflage bearbeitet von Dr. J. Selbst. Dva sveska. Freiburg 1910.

8. *Messliturgie und Gottesreich* (Ecclesia orans). Darlegung und Erklärung der kirchlichen Messformulare von Joseph Kramp S. J. Freiburg 1920 i 1921.

9. *Streifzüge durch die biblische Flora.* (Bibl. Studien) von Leop. Fonck S. J. Freiburg 1900.

I još razna druga djela i časopisi na hrvatskom, latinskom, francuskom, njemačkom i talijanskom jeziku.

Skrižaljka pomičnih blagdana.

Godine Gospodnje	Sedam-desetica	Pepelnica Čista srijeda	Uskrs	Spasovdan	Duhovi	Tijelovo	Nedjelje po Duhovima	Nedjelja prva Došašća
1920	1 Velj.	18 Velj.	4 Trav.	13 Svib.	23 Svib.	3 Lip.	26	28 Stud.
1921	23 Siječ.	9 Velj.	27 Ožuj.	5 Svib.	15 Svib.	26 Svib.	27	27 Stud.
1922	12 Velj.	1 Ožuj.	16 Trav.	25 Svib.	4 Lip.	15 Lip.	25	3 Pros.
1923	28 Siječ.	14 Velj.	1 Trav.	10 Svib.	20 Svib.	31 Svib.	27	2 Pros.
1924	17 Velj.	5 Ožuj.	20 Trav.	29 Svib.	8 Lip.	19 Lip.	24	30 Stud.
1925	8 Velj.	25 Velj.	12 Trav.	21 Svib.	31 Svib.	11 Lip.	25	29 Stud.
1926	31 Siječ.	17 Velj.	4 Trav.	13 Svib.	23 Svib.	3 Lip.	26	28 Stud.
1927	13 Velj.	2 Ožuj.	17 Trav.	26 Svib.	5 Lip.	16 Lip.	24	27 Stud.
1928	5 Velj.	22 Velj.	8 Trav.	17 Svib.	27 Svib.	7 Lip.	26	2 Pros.
1929	27 Siječ.	13 Velj.	31 Ožuj.	9 Svib.	19 Svib.	30 Svib.	27	1 Pros.
1930	16 Velj.	5 Ožuj.	20 Trav.	29 Svib.	8 Lip.	19 Lip.	24	30 Stud.
1931	1 Velj.	18 Velj.	5 Trav.	14 Svib.	24 Svib.	4 Lip.	26	29 Stud.
1932	24 Siječ.	10 Velj.	27 Ožuj.	5 Svib.	15 Svib.	26 Svib.	27	27 Stud.
1933	12 Velj.	1 Ožuj.	16 Trav.	25 Svib.	4 Lip.	15 Lip.	25	3 Pros.
1934	28 Siječ.	14 Velj.	1 Trav.	10 Svib.	20 Svib.	31 Svib.	27	2 Pros.
1935	17 Velj.	6 Ožuj.	21 Trav.	30 Svib.	9 Lip.	20 Lip.	24	1 Pros.
1936	9 Velj.	26 Velj.	12 Trav.	21 Svib.	31 Svib.	11 Lip.	25	29 Stud.
1937	24 Siječ.	10 Velj.	28 Ožuj.	6 Svib.	16 Svib.	27 Svib.	27	28 Stud.
1938	13 Velj.	2 Ožuj.	17 Trav.	26 Svib.	5 Lip.	16 Lip.	24	27 Stud.
1939	5 Velj.	22 Velj.	9 Trav.	18 Svib.	28 Svib.	8 Lip.	26	3 Pros.
1940	21 Siječ.	7 Velj.	24 Ožuj.	2 Svib.	12 Svib.	23 Svib.	28	1 Pros.
1941	9 Velj.	26 Velj.	13 Trav.	22 Svib.	1 Lip.	12 Lip.	25	30 Stud.
1942	1 Velj.	18 Velj.	5 Trav.	14 Svib.	24 Svib.	4 Lip.	26	29 Stud.
1943	21 Velj.	10 Ožuj.	25 Trav.	3 Lip.	13 Lip.	24 Lip.	23	28 Stud.
1944	6 Velj.	23 Velj.	9 Trav.	18 Svib.	28 Svib.	8 Lip.	26	3 Pros.
1945	28 Siječ.	14 Velj.	1 Trav.	10 Svib.	20 Svib.	31 Svib.	27	2 Pros.
1946	17 Velj.	6 Ožuj.	21 Trav.	30 Svib.	9 Lip.	20 Lip.	24	1 Pros.
1947	2 Velj.	19 Velj.	6 Trav.	15 Svib.	25 Svib.	5 Lip.	26	30 Stud.
1948	25 Siječ.	11 Velj.	28 Ožuj.	6 Svib.	16 Svib.	27 Svib.	27	28 Stud.
1949	13 Velj.	2 Ožuj.	17 Trav.	26 Svib.	5 Lip.	16 Lip.	24	27 Stud.
1950	5 Velj.	22 Velj.	9 Trav.	18 Svib.	28 Svib.	8 Lip.	26	3 Pros.
1951	21 Siječ.	7 Velj.	25 Ožuj.	3 Svib.	13 Svib.	24 Svib.	28	2 Pros.
1952	10 Velj.	27 Velj.	13 Trav.	22 Svib.	1 Lip.	12 Lip.	25	30 Stud.
1953	1 Velj.	18 Velj.	5 Trav.	14 Svib.	24 Svib.	4 Lip.	26	29 Stud.
1954	14 Velj.	3 Ožuj.	18 Trav.	27 Svib.	6 Lip.	17 Lip.	24	28 Stud.
1955	6 Velj.	23 Velj.	10 Trav.	19 Svib.	29 Svib.	9 Lip.	25	27 Stud.
1956	29 Siječ.	15 Velj.	1 Trav.	10 Svib.	20 Svib.	31 Svib.	27	2 Pros.
1957	17 Velj.	6 Ožuj.	21 Trav.	30 Svib.	9 Lip.	20 Lip.	24	1 Pros.
1958	2 Velj.	19 Velj.	6 Trav.	15 Svib.	25 Svib.	5 Lip.	26	30 Stud.
1959	25 Siječ.	11 Velj.	29 Ožuj.	7 Svib.	17 Svib.	28 Svib.	27	29 Stud.
1960	14 Velj.	2 Ožuj.	17 Trav.	26 Svib.	5 Lip.	16 Lip.	24	27 Stud.
1961	29 Siječ.	15 Velj.	2 Trav.	11 Svib.	21 Svib.	1 Lip.	27	3 Pros.
1962	18 Velj.	7 Ožuj.	22 Trav.	31 Svib.	10 Lip.	21 Lip.	24	2 Pros.
1963	10 Velj.	27 Velj.	14 Trav.	23 Svib.	2 Lip.	13 Lip.	25	1 Pros.
1964	26 Siječ.	12 Velj.	29 Ožuj.	7 Svib.	17 Svib.	28 Svib.	27	29 Stud.
1965	14 Velj.	3 Ožuj.	18 Trav.	27 Svib.	6 Lip.	17 Lip.	24	28 Stud.
1966	6 Velj.	23 Velj.	10 Trav.	19 Svib.	29 Svib.	9 Lip.	25	27 Stud.
1967	22 Siječ.	8 Velj.	26 Ožuj.	4 Svib.	14 Svib.	25 Svib.	28	3 Pros.
1968	11 Velj.	28 Velj.	14 Trav.	23 Svib.	2 Lip.	13 Lip.	25	1 Pros.
1969	2 Velj.	19 Velj.	6 Trav.	15 Svib.	25 Svib.	5 Lip.	26	30 Stud.
1970	25 Siječ.	11 Velj.	29 Ožuj.	7 Svib.	17 Svib.	28 Svib.	27	29 Stud.
1971	7 Velj.	24 Velj.	11 Trav.	20 Svib.	30 Svib.	10 Lip.	25	28 Slud.
1972	30 Siječ.	16 Velj.	2 Trav.	11 Svib.	21 Svib.	1 Lip.	27	3 Pros.
1973	18 Velj.	7 Ožuj.	22 Trav.	31 Svib.	10 Lip.	21 Lip.	24	2 Pros.
1974	10 Velj.	27 Velj.	14 Trav.	23 Svib.	2 Lip.	13 Lip.	25	1 Pros.
1975	26 Siječ.	12 Velj.	30 Ožuj.	8 Svib.	18 Svib.	29 Svib.	27	30 Stud.

KALENDAR

SIJEČANJ

1 **BLAGDAN OBREZANJA G. N. I. i OSMINA BOŽIĆA** (Mlado ljeto). *Nedjelja među Obrezanjem i Bogojavljenjem:* **Presv. Ime Isusovo.**
2 Osmina sv. Stjepana Prvomučenika.
3 Osmina sv. Ivana Ap. i Ev.
4 Osmina sv. Mladijenaca.
5 Vigilija Bogojavljenja. — Uspomena sv. Telesfora Pape i Muč.
6 **BLAGDAN BOGOJAVLJENJA.**
7 Među Osminom Bogojavljenja.
8 Među Osminom.
9 Među Osminom.
10 Među Osminom.
11 Među Osminom. — Usp. sv. Higina Pape i Muč.
12 Među Osminom.
13 Osmina Bogojavljenja.
14 Sv. Hilarij Bisk., Isp. i Nauč. Crkve. — Usp. sv. Feliksa Svećen. i Muč.
15 Sv. Pavao prvi Pustinjak. — Usp. sv. Mavra Opata.
Sv. Anastazija Muč.
16 Sv. Marcel I. Papa i Muč.
17 Sv. Antun Opat.
18 Stolica sv. Petra u Rimu. — Usp. sv. Pavla i sv. Prisce Dj. i Muč.
19 Sv. Marij, Marta, Audifaks i Abahum Muč. — Usp. sv. Kanuta Kralja, Muč.
20 Sv. Fabijan i Sebastijan Muč.
21 Sv. Agneza (Janja) Dj. i Muč.
22 Sv. Vincencij i Anastazij Mučenici.
23 Sv. Raimund de Penafort Isp. — Usp. sv. Emerencijane Dj. i Muč.
24 Sv. Timotej Bisk. i Muč.
25 Obraćenje sv. Pavla Ap. — Usp. sv. Petra Apostola.
26 Sv. Polikarp Bisk. i Muč.
27 Sv. Ivan Zlatousti Bisk., Isp. i Nauč.
28 Sv. Agneza Dj. i Muč. po drugi put.
29 Sv. Franjo Saleški Bisk., Isp. i Nauč.
30 Sv. Martina Dj. i Muč.
31 Sv. Petar Nolasko Isp.

VELJAČA

1 Sv. Ignacij Bisk. i Muč.
2 **OČIŠĆENJE BL. DJ. MARIJE** (Svijećnica).
3 Sv. Vlaho (Blaž) Bisk. i Muč. — Sv. Tripun Muč.
4 Sv. Andrija Korsinski.
5 Sv. Agata Dj. i Muč.
6 Sv. Tit Bisk. i Isp. — Usp. sv. Doroteje Dj. i Muč.
7 Sv. Romuald Opat.
8 Sv. Ivan Matski Isp.
9 Sv. Ćiril Bisk. Aleks., Isp. i Nauč. Crkve. — Usp. sv. Apolonije Dj. i Muč.
10 Sv. Skolastika Dj.
11 Prikazanje Bl. Dj. Marije u Lurdu.
12 Sedam sv. Utemeljitelja Reda Službenika Bl. Dj. Marije, Isp.
13
14 Sv. Valentin Sveć. i Muč.
15 Sv. Faustin i Jovita Muč.
16
17
18 Sv. Šimun Bisk. i Muč.
19
20
21
22 Stolica sv. Petra u Antiohiji. — Usp. sv. Pavla Ap.
23 Sv. Petar Damianski Bisk., Isp. i Nauč. Crkve. — Usp. Vigilije.
24 **Sv. Matija Ap.**
25
26
27
28

U prestupnoj godini Veljača ima 29 dana, te se sv. Matija slavi na 25 Velj.

KALENDAR

OŽUJAK		TRAVANJ	
1		1	
2		2	Sv. Franjo Paulski, Isp.
3		3	
4	Sv. Kažimir Isp. — Usp. sv. Lucija I. Pape i Muč.	4	Sv. Izidor Bisk., Isp. i Nauč. Crkve.
		5	Sv. Vincenc Fererski, Isp.
5		6	
6	Sv. Perpetua i Felicitas Mučenice.	7	
7	Sv. Toma Akvinski, Isp. i Nauč. Crkve.	8	
8	Sv. Ivan od Boga, Isp.	9	
9	Sv. Franciska Rimska Ud.	10	
10	Četrdeset svetih Mučenika.	11	Sv. Leon I. Papa, Isp. i Nauč. Crkve.
11		12	
12	Sv. Grgur I. Papa, Isp. i Naučitelj Crkve.	13	Sv. Hermenegild Muč.
13		14	Sv. Justin Muč. — Usp. sv. Tiburcija, Valerijana i Maksima Muč.
14			
15		15	
16		16	
17	Sv. Patricij Bisk. i Isp.	17	Sv. Anicet Papa i Muč.
18	Sv. Ćiril, Bisk. Jerusalemski Isp. i Nauč.	18	
19	BLAGDAN SV. JOSIPA, ZARUČNIKA BL. DJ. MARIJE.	19	
		20	
20		21	Sv. Anselm Bisk., Isp. i Nauč.
21	Sv. Benedikt Op.	22	Sv. Soter i Kaj, Pape i Muč.
22		23	Sv. Juraj Muč.
23		24	Sv. Fidel Sigmarinški Muč.
24		25	**Sv. Marko Ev.**
25	NAVIJEŠTENJE BL. DJ. MARIJE (BLAGOVIJEST).	26	Sv. Klet i Marcelin Papa i Muč.
		27	
26		28	Sv. Pavao od Križa, Isp. — Usp. sv. Vitala Muč.
27	Sv. Ivan Damašenski Isp. i Nauč. Crkve.		
28	Sv. Ivan Kapistran Isp.	29	Sv. Petar Muč.
29		30	Sv. Katarina Sijenska Dj.
30			
31			

Petak po Nedjelji Muke: Sedam žalosti Bl. Dj. Marije.

U srijedu po II Nedj. po Uskrsu: SVETKOVINA SV. JOSIPA, Zaručnika Bl. Dj. M., Isp. i sve Crkve Zaštitnika.

KALENDAR

SVIBANJ

1	**Sv. Filip i Jakov Apostoli**
2	Sv. Atanazij Bisk., Isp. i Nauč. Crkve.
3	**Našašće sv. Križa.** — Usp. sv. Aleksandra I. Pape i Drugova Mm. te Juvenala Bisk. i Isp.
4	Sv. Florijan Muč. — Sv. Monika Udova.
5	Sv. Pij V. Papa i Isp.
6	Sv. Ivan Ap. pred vratima Latinskim.
7	Sv. Dujam Bisk. i Muč. — Sv. Stanislav, Bisk. i Muč.
8	Prikazanje sv. Mihovila Arkanđela.
9	Sv. Grgur Nanzianzen Bisk., Isp. i Nauč.
10	Prijenos sv. Kuće na Trsat. — Sv. Antonin Bisk. i Isp. — Usp. sv. Gordiana i Epimaha Muč.
11	
12	Sv. Nerej, Ahilej, Domitila Dj. i Pankracij Muč.
13	
14	Sv. Bonifacij Muč.
15	Sv. Ivan Krstitelj de la Salle, Isp.
16	Sv. Ivan Nepomuk Muč.
17	Sv. Paskval Baylon Isp.
18	Sv. Venancij Muč.
19	Sv. Petar Celestin Papa i Isp. — Usp. sv. Pudencijane Dj.
20	Sv. Brnardin Sijenski Isp.
21	
22	
23	
24	Bl. Dj. Marija, „Pomoćnica Kršćanâ“.
25	Sv. Grgur VII. Papa i Isp. — Usp. sv. Urbana I. Papa i Muč.
26	Sv. Filip Nerij Isp. — Usp. sv. Eleuterija Pape i Muč.
27	Sv. Beda Časni, Isp. i Nauč. — Usp. sv. Ivana I. Pape i Muč.
28	Sv. Augustin Bisk. i Isp.
29	Sv. Marija Magdalena Pacijska Dj.
30	Sv. Feliks I. Papa i Muč.
31	Sv. Anđela Merici Dj. — Usp. sv. Petronile Djev.

U petak po Osmini Tijelova: PRESVETO SRCE ISUSOVO. — *U subotu po Osmini Tijelova*: Preč. Srce Marijino.

LIPANJ

1	
2	Sv. Marcelin, Petar i Erazm Bisk. Muč.
3	
4	Sv. Kvirin Bisk. Muč. — Sv. Franjo Caraciolo Isp.
5	Sv. Bonifacij Bisk. i Muč.
6	Sv. Norbert Bisk. i Isp.
7	
8	
9	Sv. Prim i Felicijan Muč.
10	Sv. Margarita Kraljica, Ud.
11	Sv. Barnaba Ap.
12	Sv. Ivan od S. Fakunda Isp. — Usp. sv. Bazilida, Cirina, Nabora i Nazarija Mm.
13	Sv. Antun Padovanski Isp.
14	Sv. Bazilij Veliki Bisk., Isp. i Nauč.
15	Sv. Vid, Modest i Krescencija Muč.
16	
17	
18	Sv. Marko i Marcelijan Muč.
19	Sv. Julijana od Falkonerija Dj. — Usp. sv. Gervaza i Protaza Muč.
20	Sv. Silverij Papa i Muč.
21	Sv. Alojzij Gonzaga Isp.
22	Sv. Paulin Bisk. i Isp.
23	Vigilija
24	ROĐENJE SV. IVANA KRSTITELJA.
25	Sv. Gulielm Op.
26	Sv. Ivan i Pavao Muč.
27	Među Osminom sv. Ivana Krst.
28	Sv. Leon II. Papa i Isp. — Usp. Vigilije.
29	**BLAGDAN SV. PETRA I PAVLA APOSTOLA.**
30	Uspomena sv. Pavla Ap. — Usp. sv. Petra Ap.

KALENDAR

SRPANJ		KOLOVOZ	
1	Predragocjena Krv G. N. I. — Usp. Osmine sv. Ivana Krst.	1	Sv. Petar u Okovima. — Usp. sv. Pavla Ap. Sv. Makabejaca Muč.
2	**Pohođenje Bl. Dj. Marije.** — Usp. sv. Procesa i Martinijana.	2	Sv. Stjepan I. Papa. — Asiško Proštenje. — Sv. Alfons Marija Ligorski Bisk., Isp. i Nauč. C.
3	Među Osminom sv. Petra i Pavla Ap.	3	Našašće sv. Stjepana Prvomuč.
4	Među Osminom.	4	Sv. Dominik Isp.
5	**SV. ĆIRIL I METOD,** Slavenski Apostoli.	5	Bl. Dj. Marija „Snježna".
6	Osmina sv. Apostola Petra i Pavla.	6	**Preobraženje G. N. I. K.** — Usp. ss. Ksista II Pape, Felicisima i Agapita Mm.
7		7	Sv. Kajetan Isp. — Usp. sv. Donata Bisk. i Muč.
8	Sv. Elizabeta Kraljica, Udov.	8	Sv. Ciriak, Larg i Smaragd Mm.
9		9	Vigilija. — Usp. sv. Romana Muč. — Sv. Emigdij Bisk i Muč.
10	Sedam sv. Braće Muč. i sv. Rufina i Sekunda Udov. i Muč.	10	**Sv. Lovrijenac Muč.**
11	Sv. Pij I. Papa i Muč.	11	Sv. Tiburcij i Suzana Dj. i Mm.
12	Sv. Ivan Gvalbert Op. — Usp. sv. Nabora i Feliksa Muč.	12	Sv. Klara Dj.
13	Sv. Anaklet Papa i Muč.	13	Sv. Hipolit i Kasijan Mm.
14	Sv. Bonaventura Bisk., Isp. i Nauč.	14	Vigilija. — Usp. sv. Euzebija Isp.
15	Presv. Otkupitelj. — Sv. Henrik Car, Isp.	15	**BLAGDAN UZNESENJA BL. DJ. MARIJE (VELIKA GOSPA).**
16	Uspomena bl. Dj. Marije od Karmela.	16	Sv. Rok Isp. — Sv. Joakim, Otac bl. Djev. Marije.
17	Sv. Aleksij Isp.	17	Sv. Hiacint Isp.
18	Sv. Kamil de Lellis, Isp. — Usp. sv. Simforose i sedam njenih Sinova Muč.	18	Među Osminom Velike Gospe. — Usp. sv. Agapita.
19	Sv. Vinko Paulski Isp.	19	Među Osminom.
20	Sv. Ilija Prorok. — Sv. Jeronim Emilijanski. — Usp. sv. Margarite Dj. i Muč.	20	Sv. Stjepan Kralj. — Sv. Brnard Op., Isp. i Nauč.
21	Sv. Prakseda Dj.	21	Sv. Ivana Franciska Fremiot de Chantal Ud.
22	Sv. Marija Magdalena Pokornica.	22	Osmina Velike Gospe. — Usp. Sv. Timoteja i Drugova Mm.
23	Sv. Apolinar Bisk. i Muč. — Usp. sv. Liborija Bisk. i Isp.	23	Sv. Filip Benicij Isp. — Usp. Vigilije.
24	Vigilija. — Usp. sv. Kristine Dj. i Muč.	24	**Sv. Bartolomej Ap.**
25	**Sv. Jakov Ap.**	25	Sv. Ljudevit Kralj, Isp.
26	**Sv. Ana, Mati Bl. Dj. Marije.**	26	Sv. Zefirin Papa i Muč.
27	Sv. Pantaleon Muč.	27	Sv. Josip Kalasankcij Isp.
28	Sv. Nazarij i Cels Muč. — Viktor I. Papa i Muč. i Inocent I. Papa i Isp.	28	Sv. Augustin Bisk., Isp. i Nauč. — Usp. sv. Hermeta Muč.
29	Sv. Marta Dj. — Usp. sv. Feliksa II. Pape, Simplicija, Faustina i Beatrice Muč.	29	Glavosijek sv. Ivana Krst. — Usp. sv. Sabine Muč.
30	Sv. Abdon i Senen Muč.	30	Sv. Roza Limanska. — Usp. Sv. Feliksa i Adaukta Muč.
31	Sv. Ignacij Isp.	31	Sv. Rajmund Nonat, Isp.

KALENDAR

RUJAN

1	Sv. Egidij Op. — Usp. dvanaest sv. Braće Muč.
2	
3	
4	
5	Sv. Lovro Justinijan, Bisk. i Isp.
6	
7	
8	ROĐENJE BL. DJ. M. (MALA GOSPA). — Usp. sv. Hadrijana Muč.
9	Sv. Gorgonij Muč.
10	Sv. Nikola Tolentinski Isp.
11	Sv. Prot i Hiacint Muč.
12	Presveto Ime Marijino.
13	
14	Uzvišenje sv. Križa.
15	Sedam Žalosti bl. Dj. Marije. — Usp. sv. Nikomeda Muč.
16	Sv. Kornelij Papa i Ciprijan Bisk. i Muč. — Usp. sv. Eufemije i Drugova Muč.
17	Utisnuće sv. Rana na tijelu sv. Franja Isp.
18	Sv. Josip Kupertinski Isp.
19	Sv. Januarij Bisk. i Drugovi Muč.
20	Sv. Eustahij i Drugovi Mm. — Usp. Vigilije.
21	**Sv. Matej Ap. i Ev.**
22	Sv. Toma Vilanovski, Bisk. i Isp. — Usp. sv. Mauricija i Drugova Muč.
23	Sv. Lin Papa i Muč. — Usp. sv. Tekle Dj. i Muč.
24	Bl. Dj. Marija „od Otkupa".
25	
26	Sv. Ciprijan i Justina Muč.
27	Sv. Kuzma i Damjan Muč.
28	Sv. Venceslav Vojvoda, Muč.
29	SV. MIHOVIO ARKANĐEO.
30	Sv. Jeronim Sveć., Isp. i Nauč. C.

LISTOPAD

1	Sv. Remigij, Bisk. i Isp.
2	Sv. Anđeli Čuvari.
3	
4	Sv. Franjo Asiški, Isp.
5	Sv. Placid i Drugovi Mm.
6	Sv. Brunon Isp.
7	**Presv. Ružarje bl. Dj. M.** — Usp. sv. Marka Pape i Isp. te sv. Sergija i Drugova Muč.
8	Sv. Brigita Udov. — Sv. Šimun Prorok, Isp.
9	Sv. Dionizij Bisk., Rustik i Eleuterij Muč.
10	Sv. Franjo Borgia Isp.
11	
12	
13	Sv. Eduard Kralj, Isp.
14	Sv. Kalist I. Papa i Muč.
15	Sv. Tereza Dj.
16	
17	Sv. Margarita M. Alacoque, Dj. — Sv. Hedviga Udov.
18	**Sv. Luka Evanđ.**
19	Sv. Petar Alkantarski, Isp.
20	Sv. Ivan Kancij, Isp. — Sv. Vendelin Op.
21	Sv. Hilarion Opat. — Usp. Sv. Ursule i Družicâ Dj. Muč.
22	
23	
24	
25	Sv. Hrizantij i Darija Muč.
26	Sv. Demitrija Muč. — Sv. Evarist Papa i Muč.
27	Vigilija.
28	**Sv. Šimun i Juda (Tadej) Ap.**
29	
30	
31	Vigilija.

KALENDAR

STUDENI		PROSINAC	
1	BLAGDAN SVIH SVETIH.	1	
2	USPOMENA SVIH VJERNIH MRTVIH.	2	Sv. Bibiana Dj. i Muč.
3	Među Osminom Svih Svetih.	3	Sv. Franjo Ksaverski, Isp.
4	Sv. Karlo Boromejski, Bisk. i Isp. — Usp. sv. Vitala i Agrikole Muč.	4	Sv. Petar Hrisolog Bisk., Isp. i Nauč. — Usp. sv. Barbare Dj. i Muč.
5	Među Osminom. — Sv. Moći.	5	Usp. sv. Sabe Opata.
6	Među Osminom.	6	Sv. Nikola Bisk. i Isp.
7	Među Osminom.	7	Sv. Ambroz Bisk., Isp. i Nauč. — Usp. Vigilije.
8	Osmina Svih Svetih. — Usp. sv. Četiri Okrunjenih.	8	**BLAGDAN BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BL. DJ. MARIJE.**
9	Posvećenje Nadbazilike Presv. Spasitelja. — Usp. Sv. Teodora Muč.	9	Među Osminom Bezgrješnog Začeća.
10	Sv. Andrija Avelinski, Isp. — Usp. sv. Tripuna i Drugova Muč.	10	Među Osminom. — Usp. sv. Melkiada Pape i Muč.
11	Sv. Martin Bisk. i Isp. — Usp. sv. Mene Muč.	11	Sv. Damas Papa i Isp.
12	Sv. Martin I. Papa i Muč.	12	Među Osminom.
13	Sv. Didak Isp. — Sv. Stanislav Kostka Isp.	13	Sv. Lucija Dj. i Muč.
14	Sv. Josafat Bisk. i Muč.	14	Među Osminom.
15	Sv. Gertruda Dj.	15	Osmina Bezgrješnog Začeća.
16		16	Sv. Euzebij Bisk. i Muč.
17	Sv. Grgur Čudotvorac, Bisk. i Isp.	17	
18	Posvećenje Bazilikâ sv. Petra i Pavla Ap.	18	
19	Sv. Elizabeta Ud. — Usp. sv. Poncijana Pape i Muč.	19	
20	Sv. Feliks de Valois, Isp.	20	Vigilija.
21	Prikazanje bl. Dj. Marije (Gospa od Zdravlja)	21	**Sv. Toma Ap.**
22	Sv. Cecilija Dj. i Muč.	22	
23	Sv. Klement I. Papa i Muč. — Usp. sv. Felicite Muč.	23	
24	Sv. Ivan od Križa, Isp. — Usp. sv. Hrisogona Muč.	24	**Vigilija Božića t. j. Badnji dan.**
25	Sv. Katarina Dj. i Muč.	25	**BOŽIĆ t. j. BLAGDAN POROĐENJA G. N. I.**
26	Sv. Silvestar Opat. — Usp. sv. Petra Aleksandrijskog Bisk. i Muč.	26	SV. STJEPAN PRVOMUČENIK.
27		27	**Sv. Ivan Ap. i Evanđ.**
28		28	**Sv. Mladijenci.**
29	Vigilija. — Usp. sv. Saturnina Muč.	29	Sv. Toma Bisk. i Muč.
30	**Sv. Andrija Ap.**	30	Među Osminom Božića.
		31	**Sv. Silvestar I. Papa i Isp.**

ŠKROPLJENJE BLAGOSLOVLJENOM VODOM

PREKO GODINE.

Ant. Oškropi me, * Gospode, isopom i očistit ću se: operi me, i postat ću bjelji od snijega.

Psalam 50. Smiluj se meni, Bože, po velikomu milosrđu svome.

Slava Ocu, i Sinu i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, i sada i vazda, i u vijeke vijekâ. Amen.

U Nedjelju od Muke i Nedjelju Cvjetnu ne govori se **Slava Ocu.**

Ponavlja se Ant. Oškropi me. *Za tim:*

V) Pokaži nam, Gospode, milosrđe svoje.

R) I spasenje svoje podaj nam.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj k tebi neka dođe.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Usliši nas, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože: i dostoj se poslati svetog Anđela svoga s nebesa; koji da čuva, krijepi, štiti, pohađa i brani sve prebivaoce u ovom prebivalištu. Po Kristu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

U VRIJEME VAZMENO.

Ant. Vidjeh vodu, * gdje izvire iz hrama, sa strane desne, Aleluja: i svi, na koje dođe voda ova, spasiše se, i reći će: Aleluja, Aleluja.

Psalam 117. Hvalite Gospoda, jer je dobar: jer je do vijeka milosrđe njegovo.

Slava Ocu, i Sinu, i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, i sada, i vazda, i u vijeke vijekâ. Amen.

Ponavlja se Ant. Vidjeh vodu. *Za tim:*

V) Pokaži nam, Gospode, milosrđe svoje, Aleluja.

R) I spasenje svoje podaj nam, Aleluja.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj k tebi neka dođe.

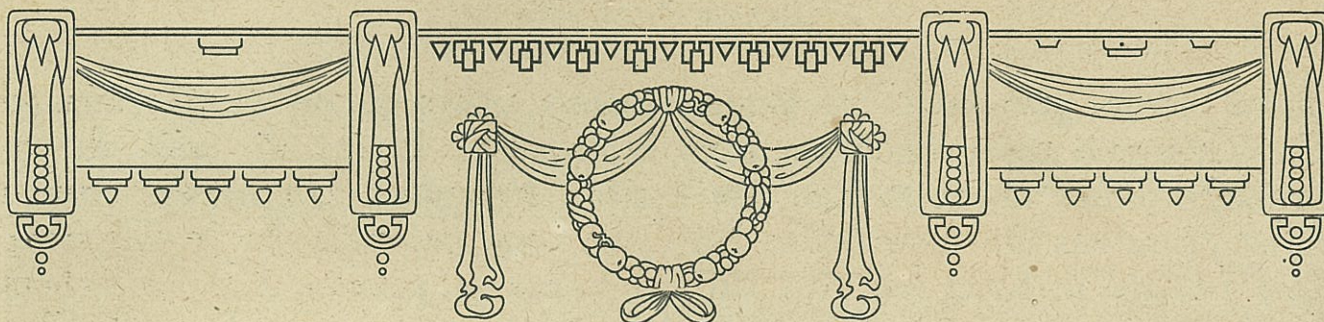
V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Usliši nas, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože: i dostoj se poslati svetog Anđela svoga s nebesa; koji da čuva, krijepi, štiti, pohađa i brani sve prebivaoce u ovom prebivalištu. Po Kristu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

EPISTOLE I EVANGJELJA

PREKO GODINE

Nedjelja I. Adventa.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 13, 11-14*

Braćo: Znajte, da je već doba, da oda sna ustanemo. Jer je sada bliže naše spasenje, nego kad počesmo vjerovati. Noć prođe, a dan se približi. Odbacimo dakle djela tminâ, a obucimo se u oružje svjetlosti. Kako po danu sveto hodimo: ne u proždrljivosti i pijanstvu, ne u putenosti i nečistoći, ne u svađi i zavisti: nego se obucite u Gospoda Isukrsta.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 21, 25-33*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Bit će znamenja na suncu, i na mjesecu, i na zvijezdama, a na zemlji tjeskoba u narodima poradi silne buke mora i valovâ: i ljudi će izdisati od straha i čekanja onoga, što će doći na sav svijet: jer će se sile nebeske pokrenuti. I tada će ugledati Sina čovječanskoga, gdje dolazi u oblaku sa moći velikom, i veličanstvom. A kad se ovo počne događati, pogledajte i podignite glave svoje: jer se približuje otkupljenje vaše. I kaza im priliku: Gledajte smokvu, i sva stabla: Kad već izmeću iz sebe rod, znate, da je blizu ljeto. Tako i vi, kad vidite, da se ovo događa, znajte, da je blizu kraljevstvo Božje. Uistinu vam govorim, da ovaj naraštaj ne će proći, dok se sve ne zbude. Nebo će i zemlja proći, a riječi moje ne će proći.

Nedjelja II. Adventa.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 15, 4-13*

Braćo: Što je god napisano, za našu je pouku napisano, da ustrpljenjem i utjehom Pisma ufanje imamo. A Bog ustrpljenja i utjehe dao vam, da jedno te isto osjećate među sobom po Isukrstu: da jedno-

dušni jednim glasom slavite Boga i Oca Gospoda našega Isukrsta. Zato primajte jedan drugoga kao što i Krist primi vas na slavu Božju. Kažem bo, da je Krist Isus bio službenik obrezovanja radi istine Božje, da potvrdi obećanja otaca, a narodi da časte Boga radi milosrđa, kako je pisano: Toga radi hvalit ću te u narodima, Gospode, i pjevat ću Imenu tvojemu. I opet kaže: Veselite se narodi s pukom njegovim! I opet: Hvalite svi narodi Gospoda, i veličajte ga svi puci. I opet Izaija govori: Bit će korijen Jese, i koji ustane vladati s narodima, u onoga će se narodi ufati. A Bog ufanja napunio vas svake radosti i mira u vjerovanju, da krepošću Duha Svetoga obilujete ufanjem.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 11, 2-10*

U ono vrijeme: Čuvši Ivan u tamnici za djela Kristova, posla dvojicu svojih učenika i reče mu: Ti li si onaj, koji ima doći, ili drugoga da čekamo? A Isus odgovarajući reče im: Pođite i javite Ivanu, što čujete i vidite: Slijepi vide, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda Evanđelje: i blago onome, koji se ne sablazni s mene. A kad oni otiđoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: Što ste izišli u pustinju, da vidite? Zar trstiku od vjetra vijanu? Ili što ste izišli da vidite? Zar čovjeka raskošno odjevena? Eto, koji se raskošno odijevaju, po kraljevskim su dvorovima. Ili što ste izišli da vidite? Proroka? Dà, kažem vam, i više nego proroka. Jer je ovo onaj, o kome je pisano: Eto ja šaljem Anđela svojega pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom.

Nedjelja III. Adventa.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Filipljanima.

Fil. 4, 4-7

Braćo: Radujte se u Gospodu vazda: opet velim, radujte se! Blagost vaša neka bude poznata svim ljudima: Gospod je blizu. Ni zašto se ne uznemirujte: nego u svakoj molitvi, i prošnji, sa zahvalom vaše želje neka se očituju pred Bogom. I mir Božji, koji nadilazi svaki um, sačuvao srca vaša i misli vaše u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 1, 19-28*

U ono vrijeme: poslaše Židovi iz Jeruzolima svećenike i levite k Ivanu, da ga zapitaju: Ko si ti? I on prizna i ne zataja i prizna: nijesam ja Krist. I zapitaše ga: Što dakle? Ti li si Ilija? I reče: Nijesam. Ti li si prorok? I odgovori: Ne. Rekoše mu dakle: Ko si, da možemo odgovoriti onima, koji su nas poslali? Što kažeš za sebe? Reče: Ja glas onoga, koji viče u pustinji: Poravnite put Gospodnji, kako reče Izaija prorok. A koji

bjehu poslani, bijahu od farizeja. I upitaše ga, i rekoše mu: Zašto dakle krstiš, kad nijesi Krist, ni Ilija, ni prorok? A Ivan im odvrati govoreći: Ja krstim vodom: a među vama stoji, koga vi ne poznate. On je onaj, koji će doći za mnom, koji bješe prije mene: kojemu ja nijesam dostojan odriješiti trak na obući njegovoj. Ovo bi u Betaniji preko Jordana, gdje Ivan krštavaše.

Kvatrena Srijeda Adventa.

Epistola i Evanđelje kako na Blagovijest 25. Ožujka.

Kvatreni Petak Adventa.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 11, 1-5.

Ovo govori Gospod Bog: Izaći će mladika iz stabla Jese, i cvijet iz korijena njegova procvjetat će. I na njemu će počivati duh Gospodnji: duh mudrosti, i razuma, duh savjeta, i jakosti, duh znanja, i pobožnosti: i napunit će ga duh straha Gospodnjega. Ne će suditi po viđenju očiju: niti će po čuvenju ušiju karati; nego će po pravdi suditi siromasima, i po pravici karat će za dobro krotkih na zemlji: i udarit će zemlju šibom usta svojih, i duhom usana svojih pogubit će bezbožnika. I bit će pravda pojas oko bokova njegovih: i vjera povez na bedrima njegovim.

Evanđelje kako na dan Pohođenja bl. Dj. M. 2. Srpnja.

Kvatrena Subota Adventa.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Solunjanima. *2 Sol. 2, 1-8*

Braćo: Molimo vas za dolazak Gospoda našega Isukrsta, i za naš sastanak u njemu: da se ne date lasno pokrenuti od svoga mišljenja, niti da se plašite, ni od duha, ni od besjede, ni od poslanice tobože od nas poslane, kao da je već nastao dan Gospodnji. Da vas nitko ne zavede nikakvim načinom: jer treba da prije dođe odmetnuće, i da se objavi čovjek grijeha, sin pogube, koji se protivi, i diže vrh svega, što se zove Bog, ili što se poštuje, tako da će on zasjesti u hramu Božjem pokazujući se kao da je Bog. Ne spominjete li se, da sam vam ovo govorio, još dok sam kod vas bio? A sad što ga zadržava znate, da se objavi u svoje vrijeme. Jer se već vrši tajna bezakonja: samo treba, da onaj, koji sad zadržava, zadrži dok ne bude uklonjen s puta. Pa će se tada očitovati onaj bezakonik, koga će Gospod Isus pogubiti duhom usta svojih, i satrti svjetlošću dolaska svojega.

Evanđelje kako sutra u Nedj. IV. Došašća.

Nedjelja IV. Adventa.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

1 Kor. 4, 1-5

Braćo: Tako neka nas cijeni čovjek kao službenike Krstove, i djelitelje otajstva Božjih. A od djelitelja se ište, da se ko vjeran nađe. Ja pak malo marim, što me sudite vi, ili ljudski sud: a ni sam sebe ne sudim. Jer me savjest ni zašto ne prekara: ali u tom nijesam opravdan: a koji me sudi, Gospod je. Nemojte dakle prije vremena suditi, dokle ne dođe Gospod, koji će i rasvijetliti, što je u tminama sakriveno, i očitovat će namjere srdaca: i tada će svakome pohvala biti od Boga.

Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 3, 1-6*

Petnaeste godine vladanja Tiberija Cesara, kad bijaše Poncije Pilat upravitelj u Judeji i Irud četverovlasnik u Galileji, a Filip

brat njegov, četverovlasnik u Itureji i u Trahonitskoj krajini, a Lisanija četverovlasnik u Abileni, za poglavica svećeničkih Ane i Kaife: dođe riječ Gospodnja Ivanu, sinu Zakarijinu, u pustinji. I dođe u svu okolinu Jordansku propovijedajući krštenje pokore na otpuštenje grijeha, kao što je napisano u knjizi govora Izaije proroka: Glas onoga, koji viče u pustinji: Pripravite put Gospodnji: poravnite staze njegove; svaka dolina neka se napuni i svaka gora i glavica neka se slegne: i što je krivo neka bude ravno, i krševiti putovi neka budu glatki. I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.

Na Badnji dan.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima.

Rim. 1, 1-6

Pavao, sluga Isukrstov, pozvan za Apostola, određen za Evanđelje Božje, koje unaprijed obeća preko svojih proroka u Svetome Pismu o Sinu svome Isukrstu Gospodu našemu, koga je po pùti imao od roda Davidova, koji je proglašen mogućim Sinom Božjim po duhu posvećenja uskrsnućem od mrtvih: Po kome primismo milost i apostolstvo, da sve narode pokorimo vjeri za slavu Imena njegova, među kojima ste i vi, zvanici Isukrsta Gospoda našega.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 1, 18-21

Budući zaručena Marija, mati Isusova, Josipu, prije nego li se sastaše, nađe se da je začela po Duhu Svetomu. A Josip muž njezin, budući pravedan, i ne hoteći je prijaviti, htjede je potajno otpustiti. No dok on tako mišljaše, gle! Anđeo Gospodnji javi mu se u snu govoreći: Josipe, sine Davidov, nemoj se bojati uzeti Mariju za zaručnicu svoju; jer ono, što se u njoj začelo, od Duha je Svetoga. I porodit će Sina, i nadjenut ćeš mu ime Isus: jer će on spasiti puk svoj od grijeha njihovih.

Naviještenje Božićne Svetkovine

na Badnji dan ujutro prije Mise.

(Iz „Martyrologium Romanum“.)

Godine od stvorenja svijeta, kada u početku Bog stvori nebo i zemlju, pet tisuća sto i devedeset i devete:

A od potopa godine dvije tisuće devetsto pedeset i sedme:

Od rođenja Abrahamova godine dvije tisuće i petnaeste:

Od Mojsija i izlaska puka Izraelskoga iz Egipta, godine tisuću petsto i desete:

Od pomazanja Davida za kralja godine tisuću trideset i druge:

Sedmice šezdeset i pete po Danijelovu proročanstvu:

Olimpijade sto devedeset i četvrte:

Od utemeljenja Rima godine sedamsto pedeset i druge:

Godine vladanja Oktavijana Augusta četrdeset i druge, kad je mir bio po svoj zemlji, u šestoj dobi svijeta, Isukrst Bog vječni, i Sin vječnoga Oca, hoteći svojim presvetim dolaskom svijet posvetiti, začet po Duhu Svetomu, i pošto je proteklo devet mjeseci po začeću

(Ovdje se podigne glas, a svi pokleknu)

u Betlehemu Judinu porađa se od Marije Djevice postavši Čovjek.

(Ovdje se još više podigne glas i pjeva se u tonu Muke)

Porođenje Gospoda našega Isukrsta po pȕti.

EVO! NAVIJEŠĆUJEM VAM RADOST VELIKU, KOJA ĆE BITI SVEMU NARODU: JER VAM SE DANAS PORODI SPASITELJ, KOJI JE KRIST GOSPOD, U GRADU DAVIDOVU.

L. 2, 10

NA BOŽIĆ

TO JEST NA BLAGDAN

POROGJENJA G. N. I.

Na prvoj Misi

ponoćnici

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Titu.

Tit. 2, 11-15

Predragi! Pokaza se milost Boga Spasitelja našega svima ljudima, učeći nas, da odričući se bezbožnosti, i svjetovnih želja, trijezno i pravedno i pobožno živimo na ovome svijetu, čekajući blaženo ufanje i dolazak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isukrsta: koji je dao sama sebe za nas: da nas otkupi od svakoga bezakonja, i očisti sebi narod izbrani, koji revnuje za dobra djela. Ovo govori i nutkuj: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

PUČKA BOŽIĆNA PJESMA

U sej vr'jeme godišta
Mir se sv'jetu nav'ješta:
Porođenje Djetića
Od Djevice Marije.

2. Od prečiste Djevice
I nebeske kraljice,
Anđeoske cesarice,
Svete Djeve Marije.

3. Djeva Sina porodi,
Đavlu silu svu slomi,
A kršćane oslobodi
Sveta Djeva Marija.

4. U jasli ga stavljaše,
Majka mu se klanjaše,
Ter ga slatko ljubljaše
Sveta Djeva Marija.

5. Anđeli mu služahu,
Novu pjesan pjevahu,
U njeg' milost prošahu
I u Djevice Marije.

6. U ponoć' se Bog rodi,
Nebo i zemlju pohodi;
Bog i čovjek ishodi
Od Djevice Marije.

7. Zv'jezda isteče Danica,
Kad porodi Djevica,
Anđeoska cesarica,
Sveta Djeva Marija.

8. Svako sv'jeta stvorenje
Sadar ima smirenje
Uz Božije rođenje
Po Djevici Mariji.

9. Oci u Limbu bijahu,
Kad te glase slušahu;
Od veselja uzigrahu
Slaveć Djevu Mariju.

10. U tamnosti jer stahu,
A svjetlosti ne imahu,
Božjeg Sina čekahu
Po Djevici Mariji.

11. Kîm obeća Bog dati,
Sina svoga poslati,
Iz tamnila ustati
Po Djevici Mariji.

12. To željahu imati,
Božjeg Sina gledati,
Ter ga slatko uživati
Svetom Djevom Marijom.

13. Slava Bogu višnjemu,
Gospodinu našemu,
I čovjeku smjernomu
Po Djevici Mariji.

14. Anđeo pride nebeski
I past'jerom nav'jesti
Prevelike radosti
Po Djevici Mariji.

15. O past'jeri, tecite,
Vašeg kralja vidite,
Pravog Boga častite
Svetom Djevom Marijom.

16. Tad past'jeri pođoše,
Božjeg Sina iznađoše,
Na koljena padoše
Pred Djevicom Marijom.

17. Kralj u jaslim ležaše,
Živine ga poznaše,
A suknom ga ovijaše
Sveta Djeva Marija.

18. Krepost kaže nebesku
U ubošku odjeću,
Izgled dava čovjeku
Po Djevici Mariji.

19. Po Porodu osmi dan
Bi Sin Božji obrezan,
Krvlju polit oni dan
Pred Djevicom Marijom.

20. Slava Bogu višnjemu,
Gospodinu našemu,
I čovjeku smjernomu
Po Djevici Mariji.

21. Od istoka kralja tri
Vele dan' su jezdili,
Da bi Boga vidjeli
I Djevicu Mariju.

22. Zv'jezda provod bijaše,
Kâ im pute kazaže,
Gdje Sin Božji rodi se
Od Djevice Marije.

23. Preda nj kada dođoše,
Zlatne krune skidoše,
Na koljena padoše
Pred Djevicom Marijom.

24. Zlato preda kralj Gašpar,
A Melkior mîrê dar,
Ter tamjana Baldasar
Pred Djevicom Marijom.

25. Mîra kaže čovjeka,
Zlato kralja velika,
Tamjan Boga od v'jeka
Svetom Djevom Marijom.

26. Djetić dare kad primi,
Milost kraljem ud'jeli,
Da bi Boga ljubili
I Djevicu Mariju.

27. Slava Bogu višnjemu,
Gospodinu našemu,
I čovjeku smjernomu
Po Djevici Mariji.

28. O Isuse preslatki,
Vr'jeme mirno daj nami,
A dušu nam sahrani
Po Djevici Mariji.

29. Božjeg sina hvalimo,
Koga porod častimo,
Sveto Trojstvo slavimo
Svetom Djevom Marijom.

30. Isusovo Porođenje
Sv'jem nam bilo na spasenje!
Sin' Božiji, budi hvaljen
Po sve v'jeke v'jeka. —
Amen.

ISTA PJESMA NA DRUGI NAČIN.

Use vrime godišta,
Mir se svitu navišta
Porođenje Ditića
Od Divice Marije.

2. Od pričiste Divice,
I nebeske Kraljice,
Anđeoske Cesarice
Svete Dive Marije,

3. Diva Sina porodi,
Đavlu silu svu slomi,
A Kršćane oslobodi
Sveta Diva Marija.

4. U jasle ga stavljaše
Majka mu se klanjaše,
I slatko ga ljubljaše
Sveta Diva Marija.

5. Anđeli mu služahu,
Novu pisan pivahu,
U njeg milost prošahu
Svetom Divom Marijom.

6. U ponoć se Bog rodi,
Nebo i zemlju prosvitli,
Kako u podne svitlo bi,
Svetom Divom Marijom,

7. Zrak izađe zornice
Od pričiste Divice,
Anđeoske Kraljice,
Svete Dive Marije.

8. Svako svita stvorenje
Ima sada veselje
Za Isusa rođenje
Od Divice Marije.

9. Oci u Limbu bivaše,
Kad te glase slišaše,
Da Bog rođen bijaše
Od Divice Marije.

10. Slava Bogu višnjemu,
Gospodinu našemu,
I čoviku smirnomu
Svetom Divom Marijom.

11. Koji u tminah stajahu,
A svitlosti ne imahu,
Sina Božjeg čekahu
Od Divice Marije.

12. Kog obeća Bog dati
I na svit im poslati,
Ter ih s tmina puštati
Svetom Divom Marijom.

13. Tog željahu viditi
I s veseljem primiti
Za s njim uvik živiti
Svetom Divom Marijom.

14. Anđeo pride nebeski,
Ter pastirom navisti
Preveľike radosti
Od Divice Marije.

15. O pastiri tecite,
Stada vaša pustite,
Sina Božjeg vidite
Svetom Divom Marijom.

16. Tad pastiri pođoše,
Sina Božjeg nađoše,
Ter mu hvale dadoše
Svetom Divom Marijom.

17. Slava Bogu višnjemu,
Gospodinu našemu,
I čoviku smirnomu
Svetom Divom Marijom.

18. Slavu višnju vidiše,
Ter se vele čudiše:
Bogu se pokloniše,
Svetom Divom Marijom.

19. I to čudo procvita
Nad tim kraljem od svita,
Kog uboga, čestita
Povi Majka Marija.

20. Kralj u jaslam ležaše,
A odiće ne imaše,
Jer uboštvo ljubljaše
Svetom Divom Marijom.

21. Tebe Isuse hvalimo,
Sveto Trojstvo slavimo,
Majku tvoju častimo
Svetu Divu Mariju. Amen.

 Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 2, 1-14*

U ono vrijeme: iziđe zapovijed od Cesara Augusta, da se popiše sav svijet. Ovaj prvi popis bi, kad je upravljao Sirijom Cirin: i iđahu svi, da se prijave svaki u svoj grad. Uziđe tada i Josip iz Galileje iz grada Nazareta, u Judeju u grad Davidov, koji se zove Betlehem: jer bijaše iz doma i porodice Davidove, da se prijavi s Marijom zaručenom sebi ženom tegotnom. I dogodi se, kad bijahu ondje, ispuniše se dani, da ona porodi. I porodi Sina svoga prvorođenoga, i povi ga, i položi u jasli: jer im ne bijaše mjesta u svratištu. A bijahu pastiri u onome kraju bdijući, i čuvajući noćnu stražu kod stada svojega. I gle! Anđeo Gospodnji stade kraj njih, i svjetlost Božja obasja ih, i prepadoše se veoma. I reče im Anđeo: nemojte se bojati: jer evo navješćujem vam radost veliku, koja će biti svemu narodu: jer vam se danas porodi Spasitelj, koji je Krist Gospod, u gradu Davidovu. I eto vam znaka: Naći ćete Djetešce povito, gdje leži u jaslima. I ujedanput nađe se s Anđelom mnoštvo vojske nebeske hvaleći Boga i govoreći: Slava u višnjih Bogu, a na zemlji mir ljudima dobre volje.

Na drugoj Misi

zornici

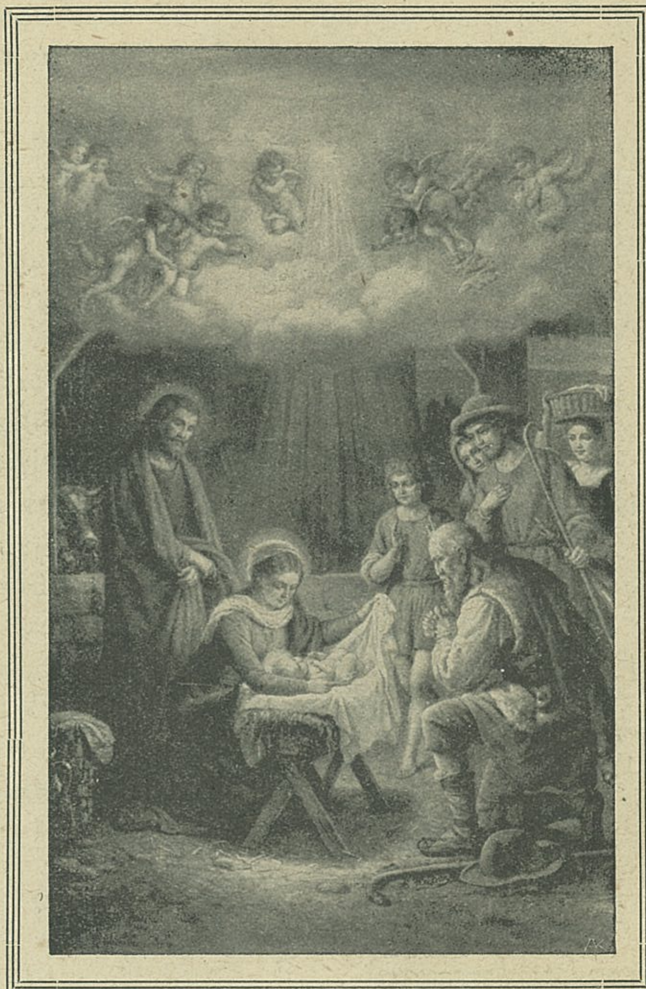
Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Titu. *Tit. 3, 4-7*

Predragi: Pokaza se dobrota i čovjekoljublje Spasitelja našega Boga: ne za djela pravde, koja mi učinismo, nego po svome milosrđu spasi nas, po pranju preporođenja i obnove Duha Svetoga, kojega izli na nas obilno po Isukrstu Spasitelju našemu: da opravdani milošću njegovom, budemo po ufanju nasljednici života vječnoga: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 2, 15-20*

U ono vrijeme: Pastiri govorahu jedan drugome: Hajdemo do Betlehema, da vidimo to, što se dogodilo, što nam je Gospod objavio. I dođoše hitno: i nađoše Mariju i Josipa i Djetešce, gdje leži u jaslima. A kad vidješe, razumješe, što im bijaše rečeno o Djetešcu ovome. I svi koji čuše divljahu se tome, što im rekoše pastiri. A Marija čuvaše sve ove riječi prebirajući ih u srcu svome. I vratiše se pastiri slaveći, i hvaleći Boga za sve, što čuše i vidješe, kao što bi kazano njima.

Na trećoj Misi

na dan Porođenja Isusova

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 1, 1-12*

Bog, koji je nekada višekrat i na mnogo načina govorio ocima po prorocima: u posljednje doba dana ovih progovori nama po Sinu, kojega postavi nasljednika svemu, po kojemu stvori i vijekove. Koji budući sjaj slave, i izraz bivstva njegova, i noseći sve riječju kreposti svoje, očistivši nas od grijeha, sjedi ob desnu veličanstva u višnjih: i toliko veći od

Anđela posta, koliko je uzvišenije od njh ime dobio. Jer komu od Anđela reče ikada: Sin moj ti si, ja te danas rodih? I opet: Ja ću mu biti Ocem, a on će mi biti Sinom? I opet uvodeći prvorođenoga u svijet govori: neka mu se poklone svi Anđeli Božji. I o Anđelima govori: koji čini Anđele svoje vjetrove i službenike svoje plamen ognjeni. A o Sinu: Prijestolje je tvoje, Bože, u vijek vijeka; žezlo je pravde, žezlo kraljevstva tvojega. Obljubio si pravdu, a zamrzio na bezakonje: toga radi pomaza te Bog, Bog tvoj, uljem radosti pred drugovima tvojim. I: Ti si, Gospode, u početku sazdao zemlju: i djela ruku tvojih su nebesa. Ona će proći, a ti ćeš ostati; i sva će ostarjeti kao haljina: i kao odjeću promijenit ćeš ih, i promijenit će se: a ti si onaj isti, i tvojih godina ne će nestati.

✠ Početak svetoga Evanđelja po Ivanu. *Iv. 1, 1-14*

U početku bješe Riječ, i Riječ bješe kod Boga i Bog bješe Riječ. Ova bješe u početku kod Boga. Sve je po njoj postalo: i bez nje ništa nije postalo, što je postalo. U njoj bješe život, i život bješe svjetlost ljudima: i svjetlost u tminama svijetli, i tmine je ne obuzeše. Bi čovjek poslan od Boga, kojemu bješe ime Ivan. Ovaj dođe za svjedočanstvo, da svjedoči za svjetlost, da svi vjeruju po njemu. On ne bješe svjetlost, nego da svjedoči za svjetlost. Bješe svjetlost istinita, koja rasvijetljuje svakoga čovjeka, koji dolazi na ovaj svijet. Na svijetu bješe, i svijet po njemu posta, i svijet ga ne pozna. U svoje dođe, i svoji ga ne primiše. A koji ga primiše, dade im vlast, da postanu sinovi Božji, onima koji vjeruju u ime njegovo: koji se rodiše ne od krvi niti od volje putene, niti od volje muževlje, nego od Boga. *(Ovdje se poklekne.)* **I Riječ postade pût** i prebiva među nama: i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenoga od Oca, puna milosti i istine.

Drugi dan Božića

SVETI STJEPAN

Prvomučenik.

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 6, 8-10 i 7, 54-58

U dni one: Stjepan pun milosti i jakosti činjaše čudesa i znamenja velika u puku. A ustadoše neki od sinagoge, koja se zove Libertinaca i Cirenejaca i Aleksandrinaca i onih, koji bijahu iz Cilije i Azije, te se prepirahu sa Stjepanom: I ne mogahu odoljeti mudrosti i Duhu, koji govoraše. I kad slušahu ovo, pucaše im srce od jeda, i škripahu zubima na njega. A Stjepan budući pun Duha Svetoga, pogledavši na nebo, vidje slavu Božju i Isusa, gdje stoji ob desnu Božju. I reče: Evo vidim nebesa otvorena i Sina čovječanskog, gdje

stoji ob desnu Božju. A oni povikavši iza glasa zatisnuše uši svoje i nasrnuše jednodušno na njega. I izbacivši ga izvan grada, kamenovahu ga: a svjedoci metnuše haljine svoje kod nogu mladića, koji se zvaše Saul. I kamenovahu Stjepana, koji vapijaše i govoraše: Gospode Isuse, primi duh moj! Onda padnuvši na koljena zavapi glasom velikim govoreći: Gospode, ne primi im ovo za grijeh. I kad ovo izgovori, usnu u Gospodu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 23, 34-39*

 U ono vrijeme: Govoraše Isus književnicima i farizejima: Evo ja šaljem k vama proroke, i mudrace, i književnike, i od njih ćete jedne pobiti i propeti, a druge ćete bičevati po sinagogama svojim, i progoniti od grada do grada: da dođe na vas sva krv pravedna, što je prolivena na zemlji, od krvi Abela pravednoga do krvi Zakarije, sina Barakijina, kojega ubiste među hramom i oltarom. Uistinu vam govorim: Sve će ovo doći na rod ovaj. Jerusaleme, Jerusaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one, koji su k tebi poslani, koliko puta htjedoh sakupiti sinove tvoje kao što kvočka sakuplja piliće svoje pod krila i nijesi hotio? Eto će vam se ostaviti kuća vaša pusta. Jer vam velim: ne ćete me vidjeti odsada, dok ne rečete: Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje!

—o—

Treći dan Božića

Sv. Ivan Ap. i Ev.

Štenje knjige Mudrosti.
Crkv. 15, 1-6

 Ko se boji Boga, činit će dobro; i koji se drži pravde, dobit će ju, i ona će mu doći nasusret kao časna mati. Hranit će ga kruhom života i razuma, i pojit će ga vodom spasonosne mudrosti; i utvrdit će se u njemu, i ne će se pokolebati: Ona će ga pridržati i ne će se smesti: i uzvisit će ga kod bližnjih njegovih, i usred skupštine otvorit će usta njegova, i napunit će ga duhom mudrosti i razuma, i zaodjenut će ga haljinom slave. Milinom i radošću obogatit će ga, i ime vječno dat će mu u našljedstvo Gospod, Bog naš.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 21, 19-24*

 U ono vrijeme: Reče Isus Petru: Slijedi me. A Petar obazrevši se vidje onoga učenika, koga ljubljaše Isus, gdje ide za njim, koji se i nasloni na večeri na prsi njegove, i reče: Gospode, ko je taj, koji će te izdati? Kad dakle Petar vidje ovoga, reče Isusu: Gospode, a što će ovaj? Reče mu Isus: Ako hoću, da on ostane, dok ne dođem: što je tebi za to? Ti me slijedi. Iziđe dakle ova riječ među braćom, da onaj učenik ne će umrijeti. Ali mu ne reče Isus: ne će umrijeti; nego: ako hoću da on ostane, dok ne dođem: što

je tebi za to? Ovo je učenik onaj, koji svjedoči za ovo i napisa ovo: i znamo, da je istinito svjedočanstvo njegovo.

Četvrti dan Božića

Sv. Mladijenci Muč.
(Nevina Dječica)

Štenje knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. gl. 14, 1-5*

U dni one: Vidjeh na gori Sionskoj Jaganjca, gdje stoji, i s njim sto i četrdeset i četiri tisuće, koji imahu napisano na čelima svojim ime njegovo, i ime Oca njegova. I čuh glas s neba kao glas voda mnogih, i kao glas groma velikoga: i glas, koji čuh, bijaše kao glazbara, koji udaraju u citare svoje. I pjevahu kao novu pjesmu pred prijestoljem i pred četiri životinje i pred starcima: i nitko ne mogaše izreći pjesme osim onih sto i četrdeset i četiri tisuće, koji su otkupljeni sa zemlje. Ovo su, koji se ne oskvrnuše sa ženama, jer su dijevci. Ovi slijede Jaganjca, kud god on pođe. Ovi su otkupljeni od ljudi prvine Bogu, i Jaganjcu: i u njihovim ustima ne nađe se prijevara; jer su bez ljage pred prijestoljem Božjim.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 2, 13-18*

U ono vrijeme: Anđeo Gospodnji javi se u snu Josipu govoreći: Ustani i uzmi Dijete i Mater njegovu, i bježi u Egipat, te stoj ondje, dok ti ne kažem: Jer će se dogoditi, da će Irud tražiti Dijete, da ga pogubi. I on ustavši uzme Dijete i Mater njegovu obnoć, i skloni se u Egipat: i bi ondje sve do smrti Irudove: da se ispuni, što je Gospod rekao preko Proroka, koji govori: Iz Egipta dozvah Sina svojega. Tada Irud videći, da je prevaren od Mudraca, razgnjevi se vrlo i poslavši pogubi svu djecu, koja bijahu u Betlehemu, i u svoj okolini njegovoj, od dvije godine i niže, prema vremenu, koje bješe ispitao od Mudraca. Tada se izpuni, što je kazao Jeremija prorok govoreći: Glas u Rami začu se, plač i jauk mnogi: Rakela oplakuje sinove svoje, i ne će, da se utješi, jer ih nema.

Nedjelja megju Osminom Božića.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Galaćanima. *Gl. 4, 1-7*

Braćo: Dok je našljednik dijete, ništa se ne razlikuje od sluge, premda je gospodar od svega, nego je pod skrbnicima i upraviteljima do vremena od oca određena: tako i mi kad bijasmo djeca, služismo počelima svijeta. Ali kad se navrši vrijeme, posla Bog Sina svojega, rođena od žene, podvrgnuta zakonu, da otkupi one, koji bijahu pod zakonom, da primimo posinovljenje. Jer ste dakle

sinovi, posla Bog Duha Sina svoga u srca vaša, koji viče: Aba, Oče! Tako dakle već nije sluga nego sin: pa ako je sin, i našljednik je po Bogu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 2, 33-40

U ono vrijeme: Josip i Marija, mati Isusova, divljahu se tome, što se govoraše o njemu. I blagoslovi ih Šimun, i reče Mariji, materi njegovoj: Gle! ovaj je postavljen na propast, i na uskrsnuće mnogih u Izraelu: i na znak, protiv kojega će se govoriti; a i tebi će samoj probosti mač dušu, da se otkriju misli mnogih srdaca. A bješe Ana proročica, kći Fanuelova, od plemena Aserova: ona bijaše mnogo odmakla u godinama, i živjela je sedam godina s mužem svojim od djevojaštva svojega. I ona ostavši udovica do osamdeset i četiri godine: ne odlažaše od hrama, postom i molitvama služeći Bogu noć i dan. I ona u taj čas došavši hvaljaše Gospoda, i govoraše o njemu svima, koji očekivahu otkupljenje Izraelovo. I kad izpuniše sve po zakonu Gospodnjemu, povratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret. A Dijete rastijaše i jačaše, puno mudrosti: i milost Božja bješe u njemu.

29. Prosinca

Sv. Toma Bisk. i Muč.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 5, 1-6*

Braćo: Svaki veliki Svećenik, izabran između ljudi, za ljude se postavlja na službu u onome, što Bogu pripada, da prinosi dare i žrtve za grijehe: koji može sažaljivati one, što ne znadu i griješe: jer je i on sam podložan slabosti: i zato je dužan, kako za puk, tako i za sebe prinositi žrtve za grijehe. I nitko sam ne uzimlje časti, nego koji je pozvan od Boga kao Aron. Tako i Isukrst nije sam sebe proslavio, da bude veliki Svećenik: nego, koji mu je rekao: Sin moj Ti si, ja te danas rodih. Kao što i na drugome mjestu kaže: Ti si svećenik u vijeke, po redu Melkisedekovu.

Evanđelje: Ja sam pastir dobri, *kako na Nedjelju II. po Uskrsu.*

30 Prosinca

Šesti dan među Osminom Božića.

Epistola i Evanđelje kako na drugoj Božićnoj Misi, str. 10.

31 Prosinca

Sv. Silvestar I. Papa i Isp.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Timoteju. *2 Tim. 4, 1-8*

Predragi: Zaklinjem te pred Bogom i Isukrstom, koji će suditi žive i mrtve, za dolazak njegov i kraljevstvo njegovo: Propovijedaj riječ, nastoj u zgodno vrijeme i u nevrijeme: opominji, zaklinji, karaj sa svom strpljivošću i naukom. Jer će doći vrijeme, kad zdrave nauke ne će podnositi, nego će po svojim željama prikupiti sebi učitelje, koji će im ugađati ušima, i odvratit će sluh od istine,

a k basnama će se okrenuti. Ali ti bdij, sve podnosi, čini djelo Evanđeliste, vrši službu svoju. Trijezan budi. Jer sam ja već žrtvovan, i vrijeme mojega raspada blizu je. Dobar sam boj bio, tijek svršio, vjeru održao. U ostalom pripravljena mi je kruna pravde, koju će mi dati u onaj dan Gospod, pravedni sudac; ali ne samo meni, nego i onima, koji ljube njegov dolazak.

Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 12, 35-40

ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Neka budu boci vaši pripasani, i svijeće goruće u rukama vašim, da budete slični ljudima, koji čekaju gospodara svoga, kad se vraća s pira: da mu odmah otvore, čim dođe i pokuca. Blago slugama onim, koje gospodar, kad dođe, nađe budne: uistinu vam govorim, da će se pripasati, i činit će im, da sjednu, pa će pristupiti i služit će im. I ako dođe u drugo doba noći, ili dođe u treće doba, i nađe ih tako, blago slugama onim. A ovo znajte: kad bi znao domaćin u koje će doba doći lupež, bdio bi zaista, i ne bi pustio potkopati kuće svoje. I vi budite spravni: jer u čas, u koji ne mislite, doći će Sin čovječanski.

NA MLADO LJETO

TO JEST NA BLAGDAN

OBREZANJA G. N. I.

I NA OSMINU BOŽIĆA.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Titu. *Tit. 2, 11-15*

redragi! Pokaza se milost Boga Spasitelja našega svima ljudima, učeći nas, da odričući se bezbožnosti, i svjetovnih želja, trijezno i pravedno i pobožno živimo na ovome svijetu, čekajući blaženo ufanje i dolazak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isukrsta: koji je dao sama sebe za nas: da nas otkupi od svakoga bezakonja, i očisti sebi narod izbrani, koji revnuje za dobra djela. Ovo govori i nutkuj: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 2, 21

ono vrijeme: Kad se navrši osam dana, da bude obrezano Dijete: nadjenuše mu ime Isus, kao što bi nazvano od Anđela, prije nego se u utrobi zače.

Nedjelja među Obrezanjem i Bogojavljenjem
ili, ako ona ne dolazi, na 2. Siječnja

PRESVETO IME ISUSOVO.

Štenje Djela Apostolskih.
Dj. Ap. 4, 8-12

U dni one: Petar napunjen Duhom Svetim, reče: Poglavice pučke i starješine, čujte: Ako nas danas ispitujete za dobročinstvo učinjeno čovjeku bolesnu, po kojem on ozdravi, neka bude na znanje svima vama, i svemu narodu Izraelskomu: da u Ime Gospoda našega Isukrsta Nazaranina, kojega vi na križ pribiste, a kojega Bog uskrsnu od mrtvih, po njemu stoji ovaj pred vama zdrav. Ovo je kamen, koji vi zidajući odbaciste, a koji postade glava od ugla. I nema ni u jednome drugom spasenja; jer nema drugoga imena pod nebom dana ljudima, po kojem bismo se mi mogli spasiti.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.
L. 2, 21

U ono vrijeme: Kad se navrši osam dana, da bude obrezano Dijete: nadjenuše mu ime **Isus,** kao što bi nazvano od Anđela, prije nego se u utrobi zače.

2 Siječnja

Osmina sv. Stjepana Prvomučenika.

Epist. i Evanđ. kako na dan sv. Stjepana, str. 11.

3 Siječnja

Osmina sv. Ivana Ap. i Evanđ.

Epistola i Evanđelje kako na dan sv. Ivana, str. 12.

4 Siječnja

Osmina svetih Mladjenaca (Nevine Dječice).

Epist. i Evanđ. kako na dan sv. Mladjenaca, str. 13.

5 Siječnja

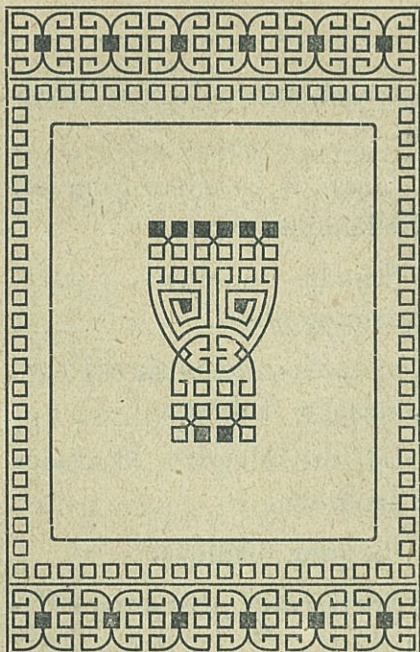
Vigilija Bogojavljenja.

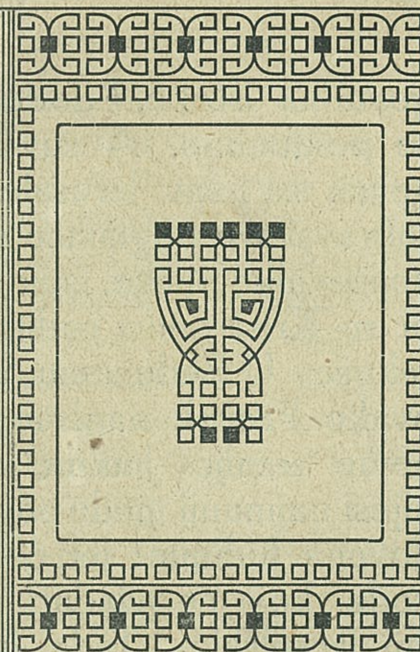
Epist. kako u Nedj. među Osminom Božića, str. 13.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.
Mt. 2, 19-23

U ono vrijeme: Pošto bijaše umro Irud, gle! Anđeo Gospodnji javi se u snu Josipu u Egiptu govoreći: Ustani, i uzmi Dijete i Mater njegovu, i idi u zemlju Izraelsku: jer su umrli, koji su tražili dušu Djeteta. A on ustavši uze Dijete i Mater njegovu, i dođe u zemlju Izraelsku. Ali čuvši, da Arhelaj vlada u Judeji mjesto Iruda oca svojega, poboja se onamo ići: nego opomenut u snu otiđe u krajeve Galilejske. I došavši nastani se u gradu, koji se zove Nazaret: da se ispuni, što su kazali proroci: da će se Nazarej zvati.

NA BLAGDAN

BOGOJAVLJENJA

(VODOKRŠTE ILI TRI KRALJA).

Štenje Izaije Proroka.
Iz. 60, 1-6

stani, rasvijetli se Jerusaleme: jer dođe svijetlo tvoje, i slava te Gospodnja obasja. Jer gle! tmine će pokriti zemlju, i magla narode: a nad tobom će se pojaviti Gospod, i slava njegova u tebi će se vidjeti. I narodi će hoditi u svijetlu tvojem, i kraljevi u sjajnosti, koja iz tebe ističe. Podigni oči svoje unaokolo, i vidi: svi se ovi skupljaju, dolaze k tebi: sinovi tvoji dolaze iz daleka, i kćeri tvoje sa svih se strana podižu. Tada ćeš vidjeti i uzradovat ćeš se, srce će ti se diviti i širiti, kad se k tebi obrati mnoštvo s mora, sila narodâ dođe k tebi. Mnoštvo kamila prekrit će te, dromedari iz Madijana i Efe: svi će iz Sabe doći, zlato i tamjan prinoseći, i hvalu Gospodu pjevajući.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 2, 1-12*

udući se porodio Isus u Betlehemu Judinu u dane Iruda kralja, eto Mudraci od istoka dođoše u Jerusalem govoreći: Gdje je kralj židovski, što se je rodio? Jer vidjesmo zvijezdu nje-

govu na istoku, i dođosmo, da mu se poklonimo. A čuvši Irud kralj, uplaši se, i sav Jerusalem s njime. I sabravši sve poglavice svećeničke, i književnike pučke, ispitivaše ih, gdje bi se Krist imao roditi. A oni mu rekoše: U Betlehemu Judinu, jer je ovako Prorok napisao: I ti Betleheme zemljo Judina, ni po čem nijesi najmanji među poglavitim gradovima Judinim: jer će iz tebe izići vođa, koji će vladati pukom mojim Izraelskim. Tada Irud potajno dozvavši Mudrace pomnjivo ih izpita, kad im se zvijezda pojavila. I šaljući ih u Betlehem reče: Pođite, i raspitajte dobro za Dijete, pa kad ga nađete, javite mi, da i ja pođem, te mu se poklonim. I oni saslušavši kralja pođoše. I gle! zvijezda, koju bijahu vidjeli na iztoku, iđaše pred njima, dok ne dođe i stade odozgo, gdje bijaše Dijete. A kad vidješe zvijezdu, obradovaše se veoma velikom radosti. I ušavši u kuću nađoše Dijete s Marijom Materom njegovom, *(ovdje se poklekne)* i padši nice pokloniše mu se. I otvorivši blago svoje priniješe mu darove, zlato, tamjan i miru. I opomenuti u snu, da se ne vraćaju k Irudu, drugim se putem vratiše u zemlju svoju.

Danas poslije Evanđelja navješćuju se sa propovijedaonice ili s Oltara pomični Blagdani godine, na ovaj način:

(Iz „Pontificale Romanum")

Znajte, braćo predraga: da kao što se po Božjem milosrđu obradovasmo Porođenju Gospoda našega Isukrsta, tako vam navješćujemo radost Uskrsnuća istoga Spasitelja našega.

Na . . . . *(ovdje se kaže dan i mjesec)* bit će Nedjelja Sedamdesetnica.

Na . . . . Srijeda Pepelnica, i početak svetog Korizmenog posta.

Na . . . . s veseljem ćemo slaviti sveti Vazam Gospoda našega Isukrsta.

Na . . . . bit će Blagdan Uzašašća Gospoda našega Isukrsta.

Na . . . . Blagdan Duhova.

Na . . . . Svetkovina presvetoga Tijela Isusova.

Na . . . . Nedjelja prva Adventa, to jest Došašća Gospoda našega Isukrsta, komu je čast i slava u vijeke vijekâ. Amen.

Nedjelja megju Osminom Bogojavljenja.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim, 12, 1-5*

Braćo: Opominjem vas za milosrđe Božje, da prikažete tjelesa svoja u žrtvu živu, svetu, Bogu ugodnu, da bude duhovno štovanje vaše. I nemojte se izjednačiti s ovim svijetom, nego se promijenite obnovom uma svojega, da kušate, što je volja Božja, što je dobro, ugodno i savršeno. Govorim bo po milosti, koja je meni dana, svima, koji su među vama: Ne mislite o sebi više nego što valja misliti, nego mislite trijezno, i kao što je komu Bog udijelio mjeru vjere. Jer kao što u jednom tijelu imamo mnoge udove, a svi udovi nemaju jednu službu: tako smo mnogi jedno tijelo u Kristu

a svaki je pojedini ud jedan drugome u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 2, 42-52*

Kad bi Isusu dvanaest godina, uziđoše roditelji njegovi u Jerusalem po običaju blagdana. I kad se dani dovršiše i oni se vraćahu, osta Dijete Isus u Jerusalemu a ne znadoše roditelji njegovi. I misleći, da je u društvu, otidoše dan hoda i stadoše ga tražiti među rođacima i znancima. I ne našavši ga, povratiše se u Jerusalem tražeći ga. I eto poslije tri dana nađoše ga u hramu, gdje sjedi među naučiteljima, te ih sluša i pita. A svi koji ga slušahu divljahu se razumu i odgovorima njegovim. I vidjevši ga začudiše se. I Mati njegova reče mu: Sine, što nam učini tako? Evo otac tvoj i ja žalosni smo te tražili. I reče im: Zašto ste me tražili? Nijeste li znali, da treba, da se bavim onim, što je Oca mojega? I oni ne razumješe riječi, što im reče. I siđe s njima i dođe u Nazaret, i bijaše im podložan. I Mati njegova čuvaše sve riječi ove u srcu svojem. A Isus napredovaše u mudrosti, i u dobi, i u milosti pred Bogom, i pred ljudima.

—o—

Osmina Bogojavljenja.

Epistola kako na Blagdan, str. 17

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 1, 29-34*

U ono vrijeme: Ivan vidje Isusa, gdje dolazi k njemu, i reče: Evo Jaganjac Božji, evo, koji diže grijehe svijeta. Ovo je onaj, za koga ja rekoh: za mnom dolazi čovjek, koji je prije mene postao: jer prije mene bješe. I ja ga ne poznavah, nego da se očituje Izraelu, za to dođoh ja krsteći vodom. I Ivan posvjedoči govoreći: Vidjeh Duha, gdje silazi s neba kao golubica, i prista vrhu njega. I ja ga ne poznavah: nego onaj, koji me posla da krstim vodom, on mi reče: Na koga vidiš, da silazi Duh i vrhu njega pristaje, to je onaj, koji krsti Duhom Svetim. I ja vidjeh: i posvjedočih, da je ovaj Sin Božji.

—o—

Nedjelja II. po Bogojavljenju.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 12, 6-19*

Braćo: Imajući različite darove po milosti koja nam je dana, (dobro ih upotrijebimo): ako proroštvo po mjeri vjere, ako li službu u službi; ko je naučitelj neka podučava, ko ima opominjati neka opominje, ko dijeli milostinju neka dijeli pravo, ko je nad drugima neka se brine, ko čini milosrđe neka čini s veseljem. Ljubav neka bude bez pretvaranja. Mrzeći na zlo, prionite uz dobro: Bratskom ljubavi jedan drugoga ljubite: Štovanjem jedan drugoga pretječite: U skrbi ne budite lijeni: Duhom budite revni: Služite Gospodu: Ufanjem se veselite: U nevolji budite strpljivi: U molitvi postojani: U potrebama pomagajte svetima: Gojite gostoljubivost. Blagosivljajte one, koji vas progone: blagosivljajte, a nemojte proklinjati. Radujte se s onima, koji se raduju, a plačite s onima, koji plaču. Jednako osjećajte jedan prema drugome; ne tražite visokih stvari, nego se poniznim priljubite.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 2, 1-11*

U ono vrijeme: Bi pir u Kani Galilejskoj: i ondje bijaše Mati Isusova. A pozvan bješe i Isus i učenici njegovi na pir. I kad ponesta vina, reče Mati Isusova njemu: Vina nemaju. Reče joj Isus: Što ja imam s tobom ženo? Još nije došao moj čas. Reče Mati njegova slugama: Što god vam reče, učinite. A ondje bijaše šest vodenih sudova od kamena, postavljenih za čišćenje Židova, a svaki držaše po dvije ili tri mjere. Reče im Isus: napunite sudove vodom. I napuniše ih do vrha. I reče im Isus: Zacrpite sada, i nosite staromu svatu. I ponesoše. A kad stari svat okusi vodu, koja je postala vino, i ne znadijaše odkuda je, a sluge, koji bjehu zacrpili vodu, znadijahu, pozove stari svat zaručnika i reče mu: Svaki čovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se ponapiju, onda lošije. A ti si čuvao dobro vino do sada. Ovo učini Isus početak čudesa u Kani Galilejskoj: i očitova slavu svoju, i vjerovaše u nj učenici njegovi.

Nedjelja III. po Bogojavljenju.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 12, 16-21*

Braćo: Ne držite sebe mudrima, nikomu ne vraćajte zlo za zlo, nastojte o dobru ne samo pred Bogom, nego i pred svim ljudima. Ako je moguće, koliko je do vas, budite u miru sa svim ljudima. Ne osvećujte se sami, predragi, nego ustupite mjesto srdžbi. Jer je pisano: Moja je osveta: ja ću vratiti, govori Gospod. Ako je dakle gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga: jer to čineći ugljevlje ognjeno zgrćeš na glavu njegovu. Nedaj se od zla predobiti, nego predobij zlo dobrim.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 8, 1-13*

U ono vrijeme: kad siđe Isus s gore, pođe za njim mnoštvo veliko: i gle! gubavac dođe i klanjaše mu se govoreći: Gospode, ako hoćeš, možeš me očistiti. I pruživši Isus ruku dotakne ga se govoreći: Hoću: Očisti se! I odmah se očisti od gube. I reče mu Isus: Gledaj, da nikomu ne kažeš, nego idi, pokaži se svećeniku, i prinesi dar, koji je zapovjedio Mojsije, za svjedočanstvo njima. A kad uđe u Kafarnaum, pristupi k njemu stotinik moleći ga i govoreći: Gospode! momak moj leži kod kuće uzet, i teško se muči. A Isus mu reče: Ja ću doći i izliječit ću ga. A stotinik odgovarajući reče: Gospode! Nijesam dostojan, da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ, i ozdravit će momak moj. Jer i ja sam čovjek pod vlasti, i imam vojnike pod sobom, pa rečem jednomu: Idi, i ide; a drugomu: Dođi, i dođe; i sluzi svojemu: Učini to, i učini. A kad ču Isus, zadivi se i

reče onima, koji iđahu za njim: Zaista vam kažem, ne nađoh tolike vjere u Izraelu. A kažem vam, da će mnogi od istoka i zapada doći i sjesti će za stol s Abrahamom i s Izakom i s Jakovom u kraljevstvu nebeskom, a sinovi kraljevstva bit će bačeni u tmine izvanjske: ondje će biti plač i škripanje zuba. I reče Isus stotiniku: Idi, i kako si vjerovao, neka ti bude. I ozdravi momak u onaj čas.

Nedjelja IV. po Bogojavljenju.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 13, 8-10*

Braćo: Nikome ništa ne dugujte osim međusobne ljubavi; jer ko ljubi bližnjega, zakon je ispunio. Jer: Ne čini preljube: Ne ubij: Ne ukradi: Ne reci krivo svjedočanstvo: Ne požudi: i ako ima još kakve druge zapovijedi, u ovoj se riječi sadrži: Ljubi iskrnjega svoga kao samoga sebe. Ljubav prema iskrnjemu ne djeluje zlo. Punoća je dakle zakona ljubav.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 8, 23-27*

U ono vrijeme: Kad Isus uđe u lađicu, pođoše za njim učenici njegovi. I gle! oluja velika nastane na moru, tako da lađicu pokrivahu valovi, a on spavaše. I pristupivši k njemu učenici njegovi, probudiše ga govoreći: Gospode, spasi nas, pogibosmo. A Isus im reče: Što se strašite, malovjerni? Tada ustavši zapovjedi vjetrovima i moru, i nasta tišina velika. A ljudi se začudiše govoreći: Ko je ovaj, da ga slušaju vjetrovi i more?

Nedjelja V. po Bogojavljenju.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Kološanima. *Kol. 3, 12-17*

Braćo: Zaodjenite se kao izabrani Božji, sveti i ljubazni dubokim milosrđem, blagošću, poniznošću, čednošću, strpljivošću: podnoseći jedan drugoga, i opraštajući jedan drugomu, ako ima ko tužbu na koga: kao što je i Gospod vama oprostio, tako i vi. A vrhu svega toga imajte ljubav, koja je vez savršenstva. I mir Isukrstov radosno neka vlada u srcima vašim, na koji ste i pozvani u jednom tijelu: i harni budite. Riječ Isukrstova neka stanuje u vama obilato, u svakoj mudrosti učite i nutkajte sami sebe psalmima, pjesnima i pjesmama duhovnim, zahvalno pjevajući u srcima svojim Bogu. Sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isukrsta, zahvaljujući Bogu i Ocu po Isukrstu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 13, 24-30*

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku, koji posija dobro sjeme na njivi svojoj. A kad ljudi spavahu, dođe neprijatelj njegov i posija kukolj među pšenicu,

pa otide. A kad uzraste usjev, i rod donese, onda se pokaza i kukolj. Tada dođoše sluge domaćina i rekoše mu: Gospodaru, nijesi li dobro sjeme posijao na njivi svojoj? Otkuda dakle kukolj? I reče im: Neprijatelj čovjek to učini. A sluge mu rekoše: Hoćeš li, da idemo i da ga iščupamo? I reče: Ne, da ne biste čupajući kukolj izgulili zajedno s njim i pšenicu. Pustite, da oboje raste do žetve, a u vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove, da se spali, a pšenicu skupite u žitnicu moju.

Nedjelja VI. po Bogojavljenju.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Solunjanima. *I. Sol. 1, 2-10*

Braćo: Zahvaljujemo Bogu vazda za sve vas, spominjući vas u molitvama svojim bez prestanka, sjećajući se djela vjere vaše, i truda ljubavi, i trpljenja u ufanju Gospoda našega Isukrsta pred Bogom i Ocem našim; znam bo, braćo od Boga ljubljena, da ste odabrani: jer Evanđelje naše ne bijaše k vama samo u riječi, nego i u kreposti i u Duhu Svetomu i u punoći velikoj, kao što znate, kakvi bijasmo među vama radi vas. I vi se ugledaste na nas i na Gospoda, primivši riječ u nevolji velikoj s radošću Duha Svetoga: tako da postadoste izgled svima vjernicima u Macedoniji i u Ahaji. Jer se od vas razglasi riječ Gospodnja ne samo u Macedoniji i u Ahaji, nego i u svako mjesto dopre vaša vjera u Boga tako, da nama ne treba ništa govoriti. Jer oni sami o nama obznanjuju, kakav dolazak imamo k vama, i kako se od kumirâ obratiste k Bogu, da služite Bogu živomu i pravomu, i da čekate Sina njegova s nebesa (kojega uskrsnu od mrtvih) Isusa, koji nas izbavi od gnjeva, koji će doći.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 13, 31-35*

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično zrnu gorušičnom, koje uzme čovjek i posije na njivi svojoj: koje je istina manje od svih sjemena: ali kad uzraste, veće je od svega povrća, i bude stablo, tako da ptice nebeske dolaze, i stanuju na granama njegovim. Drugu im priču kaza: Kraljevstvo je nebesko slično kvasu, koji uzevši žena metne u tri mjere brašna, dok sve ne uskisne. Sve ovo govoraše Isus u pričama mnoštvu, i bez priča ne govoraše im: da se ispuni, što je kazao Prorok govoreći: Otvorit ću u pričama usta svoja, kazat ću sakriveno od postanka svijeta.

Nedjelja Sedamdesetnica.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I. Kor. 9, 24-27 i 10, 1-5

Braćo: Ne znate li, da oni, što trče na trkalištu, svi zaista trče, ali jedan dobije nagradu? Tako

trčite, da dobijete. A svaki, koji se natječe u rvanju, od svega se uzdržava: i oni zaista, da dobiju razpadljivu krunu, a mi neraspadljivu. Ja dakle tako trčim, ne kao na nestalno, tako se rvem, ne kao onaj, koji zrak šiba: nego krotim tijelo svoje, i činim ga podložnim: da ne bih možda propovijedajući drugima sam bio odmetnut. Jer neću, da vi neznate, braćo, da oci naši svi pod oblakom bjehu, i svi preko mora prođoše, i svi se u Mojsiju krstiše u oblaku i u moru: i svi su isto jelo duhovno blagovali; i svi su isto piće duhovno pili: (a pijahu od duhovne stijene, koja ih pratijaše, a stijena bješe Isukrst). Ali se u mnogima od njih Bog ne nasladi.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 20, 1-16*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku domaćinu, koji iziđe jutrom rano, da najmi radnike u svoj vinograd. I pogodivši se s radnicima po jedan dinar na dan, posla ih u svoj vinograd. I izišavši oko treće ure vidje druge, gdje stoje na trgu bezposleni, i reče im: Idite i vi u moj vinograd, i što bude pravo dat ću vam. A oni otidoše. I opet iziđe oko šeste i devete ure, i učini tako. Iziđe također oko jedanaeste ure, i nađe druge, gdje stoje, i reče im: Što stojite ovdje vas dan bezposleni? Rekoše mu: Jer nas nije nitko unajmio. Reče im: Idite i vi u moj vinograd. A kad bi veče, reče gospodar od vinograda nadstojniku svomu: Dozovi radnike i daj im plaću, počevši od posljednjih do prvih. I pristupivši oni, koji bjehu došli oko jedanaeste ure, primiše po jedan dinar. A kad pristupiše i prvi, mišljahu, da će više primiti: ali primiše i oni po jedan dinar. I primivši mrmošahu protiv domaćina govoreći: Ovi su posljednji jednu uru radili, i izjednači ih s nama, koji smo podnosili tegotu dana i žege. A on odgovarajući jednomu od njih reče: Prijatelju, ne činim ti krivo: nijesi li se pogodio sa mnom za dinar? Uzmi što je tvoje, i idi: a ja hoću i ovome posljednjemu da dam kao i tebi. Ili zar mi nije slobodno činiti, što hoću? Zar je oko tvoje zlobno, jer sam ja dobar? Tako će biti posljednji prvi, a prvi posljednji. Jer je mnogo zvanih, a malo odabranih.

Nedjelja Šezdesetnica.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

II. Kor. 11, 19-33 i 12, 1-9

Braćo: Rado podnosite bezumne, budući sami mudri: jer podnosite, ako vas ko u ropstvo meće, ako ko proždire, ako ko grabi, ako se ko uznosi, ako vas ko po obrazu bije. Na sramotu govorim, kao da smo mi slabi bili u tom. Čim se ko ponosi (kao bezuman govorim), ponosim se i ja: Židovi su, i ja sam; Izraelci su, i ja sam; potomci su Abrahamovi,

i ja sam; službenici su Isukrstovi (kao ne manje pametan govorim), ja još više; premnogo se trudih, puno puta bjeh u tamnici, preko mjere ranâ zadobih, često bjeh u pogibelji smrtnoj. Od Židova primih pet puta četrdeset manje jedan udarac. Tri puta bjeh šibom bijen, jedanput kamenovan, tri puta doživjeh brodolom, dan i noć topio sam se na pučini morskoj; često bjeh na putovanju, u pogibelji od rijeka, u pogibelji od razbojnika, u pogibelji od rodbine, u pogibelji od neznabožaca, u pogibelji u gradu, u pogibelji u pustinji, u pogibelji na moru, u pogibelji od lažne braće; u trudu i bijedi, u mnogom bdjenju, u gladu i žeđi; u mnogom postu, u studeni i golotinji; osim onoga, što je izvana, nastojanje moje svagdašnje, briga za sve Crkve. Ko boluje, a ja da ne bolujem? Ko se sablažnjuje, a mene da ne žeže? Ako se hvaliti treba, svojom ću se slabošću hvaliti. Bog i Otac Gospoda našega Isukrsta, koji je blagoslovljen u vijeke, zna, da ne lažem. U Damasku narodni starješina Arete kralja čuvaše grad Damasak, da me uhvati; i kroz prozor spustiše me u košu niza zid, i tako izbjegoh iz ruku njegovih. Ako se hvaliti treba (ne dolikuje zaista), prijeći ću i na viđenja, i na objavljenja Gospodnja. Znam čovjeka u Isukrstu, koji prije četrnaest godina, da li u tijelu, ne znam, ili bez tijela, neznam, Bog zna, bi odnesen do trećega neba. I znam ovoga čovjeka, da li u tijelu, ne znam, ili bez tijela, ne znam, Bog zna: da bi odnesen u raj: i ču otajstvene riječi, kojih čovjeku nije slobodno govoriti. Ovim ću se hvaliti: a sobom se neću ništa hvaliti, ako ne slabostima svojim. Jer kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman: Jer bih istinu kazao; ali puštam, da me ko ne cijeni više, nego što vidi na meni, ili što čuje od mene. I da se ne ponesem s velikih objavljenja, dan mi je ostan puti moje, anđeo sotone, da me zamlaćuje. Zato tri puta molih Gospoda, da odstupi od mene: i reče mi: dosta ti je milost moja: jer se jakost u slabosti usavršuje. Rado ću se dakle hvaliti slabostima svojim, da prebiva u meni krepost Isukrstova.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 8, 4-15

U ono vrijeme: Kad se sakupi veliko mnoštvo naroda, i iz gradova hitjahu k Isusu, reče u prilici: Iziđe sijač, da sije sjeme svoje: i dok sijaše, jedno pade kraj puta, i bi pogaženo, i ptice ga nebeske pozobaše. I drugo pade na kamen, i izniknuvši osuši se, jer nemaše vlage. A drugo pade među drače, i drače, što zajedno uzrastoše, pridušiše ga. A drugo pade na zemlju dobru, i izniknuvši donese stostruki rod. Govoreći ovo vikaše: ko ima uši, da čuje, neka čuje. A učenici njegovi pitahu ga, što znači ta priča. A on

im reče: Vama je dano, da znate otajstvo kraljevstva Božjega, a ostalim u pričama: da gledajući ne vide, i slušajući ne razumiju. A ova priča znači: Sjeme je riječ Božja. A koje je kraj puta, to su oni, koji slušaju: pa dođe đavao, i diže riječ iz srca njihova, da ne vjeruju i da se ne spase. A koje na kamen: to su oni, koji kad čuju, s radošću primaju riječ, ali ovi korijena nemaju, jer za neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme napasti odstupe. A koje pade među drače: to su oni, koji čuše, i otišavši ostaju pridušeni od briga i bogatstva i naslada ovoga života, i ne donose ploda. A koje na dobru zemlju: to su oni, koji čuvši drže riječ u dobru i čistu srcu, i plod donose u ustrpljenju.

--□--

Nedjelja Pedesetnica.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *I. Kor. 13, 1-13*

Braćo: Ako jezicima ljudskim govorim, i anđeoskim, a ljubavi nemam, onda sam kao mjed, koja zvuči, ili kao praporac, koji zveči. I kad bih imao duh proroštva, i znao sve tajne i svu znanost: i kad bih imao potpunu vjeru, da bih i gore premiještao, a ljubavi ne bih imao, bio bih ništa. I kad bih razdijelio sve imanje svoje za hranu siromasima, i kad bih predao tijelo svoje, tako da izgorim, a ljubavi ne bih imao, ništa mi ne bi koristilo. Ljubav je ustrpljiva, dobrostiva je: Ljubav ne zavidi, ne radi zlo, ne oholi se, nije častohlepna, ne traži svoje, ne srdi se, ne misli zlo, ne raduje se nepravdi, a raduje se istini: sve podnosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi. Ljubav nikad ne prestaje: bilo da proroštva prestanu, bilo da jezici umuknu, bilo da znanja nestane. Jer djelomično znamo, i djelomično prorokujemo, a kad dođe što je savršeno, onda će prestati što je djelomično. Kad bijah dijete, govorah kao dijete, osjećah kao dijete, mišljah kao dijete. A kad postadoh čovjek, odbacih, što je djetinjsko. Sada gledamo kroz ogledalo u slici: a onda ćemo licem u lice. Sada poznam djelomično: a onda ću poznati kao što sam poznat. A sad ostaje vjera, ufanje, ljubav, ovo troje: ali je najveća od ovih ljubav.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 18, 31-43*

U ono vrijeme: Uze Isus dvanaestoricu, i reče im: Evo uzlazimo u Jerusalem, i sve će se svršiti, što su pisali proroci o Sinu čovječanskome. Jer će biti predan neznabošcima, i bit će izružen, i bičevan, i popljuvan; i kad ga izbičuju, ubit će ga, i treći dan će uskrsnuti. A oni ništa od toga ne razumješe, i besjeda ova bješe im sakrivena, i ne razumješe, što im se govoraše. A dogodi se, kad se približavaše k Jerihu, slijepac neki sjeđaše kraj puta proseći. A kad

ču mnoštvo gdje prolazi, zapita: što bi to bilo. I kazaše mu, da prolazi Isus Nazaranin. I povika govoreći: Isuse, Sine Davidov, smiluj se meni. A oni što iđahu naprijed, karahu ga, da muči. A on još više vikaše: Sine Davidov, smiluj se meni. A Isus stade i zapovjedi, da ga dovedu preda nj. I kad se približi, zapita ga govoreći: Što hoćeš, da ti učinim? A on reče: Gospode, da progledam. Reče mu Isus: Progledaj; vjera te je tvoja spasila. I ončas progleda, i iđaše za njim, hvaleći Boga. A sav narod, kad vidje, dade hvalu Bogu.

Na Čistu Srijedu (Pepelnicu).

Prije Mise blagosivlja se pepeo od spaljenog granja maslina ili od drugih stabala prošle godine blagoslovljenih.

Kad svrši Deveti Čas, Svećenik zaogrnut ljubičastim plaštem ili bez planite, sa podvornicima tako isto odjevenim pristupi, da blagoslovi pepeo postavljen u kakvoj posudi na oltaru. Najprije kor pjeva ovu Antifonu:

Psalam 68, 17.

Usliši nas Gospode, jer je blago milosrđe tvoje: po velikom smilovanju svojem pogledaj na nas, Gospode.

Spasi me, Gospode: jer dođoše vode sve do duše moje.

Slava Ocu *itd. Ponavlja se.* Usliši nas Gospode.

Zatim Svećenik na strani Epistole, ne okrećući se k puku, sklopljenih ruka govori:

V) Gospod s vama.
R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, oprosti pokajanim, smiluj se onima, koji te zazivlju: i dostoj se poslati svetog Anđela svoga s nebesa, koji da blago†slovi i posve†ti ovaj pepeo, da bude lijek spasonosan svima, koji ponizno zazivlju Ime sveto tvoje, i koji priznavajući svoje opačine, sebe okrivljuju, i pred licem tvoje božanstvene blagosti svoja zlodjela oplakuju, ili prose smjerno i postojano pravednu milost tvoju: i podaj po zazivanju presvetog Imena tvoga: da koji god njime budu posuti, prime to na oproštenje svojih grijeha, na zdravlje tijela, i obranu duše. Po Isukrstu Gospodu našemu.

R) Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji ne ćeš smrt, nego pokoru grješnika: pogledaj preblagostivo na slabost ljudske naravi; i dostoj se po svojoj milosti blago†sloviti ovaj pepeo, kojim ćemo posuti svoje glave u znak poniznosti i da oproštenje dobijemo; eda mi, koji poznamo, da smo pepeo, i da ćemo se radi kazne za našu zloću u prah obratiti; zaslužimo milostivo dobiti oproštenje svih grijeha i nagradu pokajanim obećanu. Po Isukrstu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji se poniženjem ublažuješ, i pokorom tažiš: prikloni uho svoje milosti molbama našim; i izlij dobrostivo milost svoga

blagoslova na glave sluga svojih, koje su ovim pepelom posute: da ih i napuniš duhom skrušenja, i uspješno im udijeliš, što pravedno usprose: te odrediš da ono, što im je dano, na vijeke bude stalno i netaknuto. Po Isukrstu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si Ninivljanima, kad su u pepelu i kostrijeti pokoru činili, podao lijek svoga oproštenja: dopusti milostivo: da ih tako nasljedujemo življenjem, kako bismo ih dostigli postignućem oproštenja. Po Isukrstu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

Zatim Misnik stavi tamjana u kadionik i oškropi pepeo tri puta blagoslovljenom vodom govoreći Ant. Oškropi me *tiho i bez Psalma, pa tri puta pokadi. Zatim Svećenik prvi po časti pristupi k oltaru i pospe pepelom glavu Misniku, koji ne kleči: Ako nema drugoga Svećenika, sam Misnik, klečeći pred oltarom, pospe sebi glavu pepelom ništa ne govoreći. I odmah Kor pjeva Ant.*

Antifona. Joel. 2, 13

Promijenimo življenje, u pepelu i u kostrijeti: postimo i plačimo pred Gospodom: jer je milostiv veoma, te će nam odpustiti grijehe naše Bog naš.

Druga Ant. Između trijema i oltara neka plaču Svećenici, službenici Gospodnji, i neka govore: Prosti, Gospode, prosti puku svome: i ne zatvaraj usta onih, koji ti pjevaju, Gospode.

Slijedi Responsorij.

Est. 13. Joel 2. Ispravimo u bolje, što u neznanju sagriješismo: da ne bi nenadno zatečeni danom smrti tražili vremena pokori, i ne našli ga. * Pogledaj, Gospode, i smiluj se: jer sagriješismo tebi.

V) Ps. 78, 9. Pomozi nam, Bože, spasu naš: i radi slave Imena svoga, Gospode, izbavi nas. — Pogledaj, Gospode, i smiluj se, jer sagriješismo tebi. — Slava Ocu, i Sinu, i Duhu Svetomu. — Pogledaj, Gospode, i smiluj se, jer sagriješismo tebi.

Dok se pjevaju Antifone i Responsorij, Misnik otkrivene glave stavi pepela na glavu najprije prvom po časti od Klera, koji je njemu stavio, zatim podvornicima odjevenim, koji kleče pred Oltarom, i govori:

Spomeni se čovječe, da si prah, i da ćeš se u prah obratiti.

Zatim dolaze drugi, prije Kler po redu, pa puk; svi klečeći pred oltarom primaju pepela od Misnika na isti način kao što je gore rečeno o podvornicima. Kad svrši posipati pepelom, Misnik govori:

V) Gospod s vama.
R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Dopusti nam, Gospode, da kršćansko vojevanje započnemo svetim postom; da se mi, koji se imamo boriti proti duhovnim zloćama, oboružamo oružjem uzdržanja. Po Isukrstu Gospodu našemu. *R)* Amen.

Zatim se govori Misa.

Štenje Joela Proroka.

Joel 2, 12-19

Ovo govori Gospod: Obratite se k meni svim srcem svojim, u postu, u tugovanju i u plaču. I raskinite srca svoja, a ne haljine svoje, i obratite se Gospodu Bogu svojemu: jer je dobrostiv i milosrdan, ustrpljiv i obilan milosrđem, i uzvišen nad zloćom. Ko zna, ne će li se obratiti i prostiti, i ostaviti za sobom blagoslov, žrtvu i

prinos za Gospoda Boga vašega? Trubite u trublju na Sionu, proglasite post, pozovite mnoštvo, saberite narod, posvetite skupštinu, saberite starce, skupite djecu i one, koji sisaju: zaručnik neka iziđe iz svoje sobe, i zaručnica iz ložnice svoje. Između trijema i oltara neka plaču Svećenici službenici Gospodnji, i neka govore: Prosti Gospode, prosti puku svome; i ne daj našljedstva svojega na ruglo, da njim zavladaju narodi. Zašto da govore u narodima: Gdje je Bog njihov? Ljubi Gospod zemlju svoju i prašta puku svojemu. I Gospod će odgovoriti i reći puku svojemu: Evo ja ću vam poslati žita i vina i ulja i bit ćete ga puni: i ne ću vas više dati na ruglo narodima, govori Gospod svemogući.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 6, 16-21*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Kad postite, nemojte biti zlovoljni kao licumjerci. Jer satiru lica svoja, da ih vide ljudi gdje poste. Zaista vam kažem, da su primili plaću svoju. A ti kad postiš, namaži glavu svoju, i lice svoje umij, da te ne vide ljudi, gdje postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitu: i Otac tvoj, koji je u skrovitu odvratit će tebi. Ne sabirajte sebi blaga na zemlji: gdje rđa i moljac izgriza: i gdje lupeži podkopavaju i kradu. Nego sabirajte sebi blago na nebu: gdje ni rđa, ni moljac ne izgriza: i gdje lupeži ne potkopavaju, niti kradu. Jer gdje je blago tvoje, ondje je i srce tvoje.

Četvrtak po Čistoj Srijedi.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 38, 1-6

U dni one: Razboli se Ezekija na smrt: i dođe k njemu Izaija, sin Amosov, prorok, i reče mu: Ovo govori Gospod: uredi svoje kućne stvari, jer ćeš umrijeti, i ne ćeš živjeti. A Ezekija se okrenu licem k zidu, i pomoli se Gospodu, i reče: Molim, Gospode, spomeni se, da sam hodio pred tobom vjerno i s čistim srcem, i da sam činio, što je dobro pred očima tvojim. I udari Ezekija u plač veliki. Tada dođe riječ Gospodnja Izaiji govoreći: Idi i reci Ezekiji: Ovo govori Gospod Bog Davida oca tvojega: Čuh molitvu tvoju, i vidjeh suze tvoje: evo dodat ću tvome vijeku petnaest godina; i izbavit ću iz ruku kralja Asirskoga tebe i ovaj grad, i branit ću ga: govori Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 8. 4-13

U ono vrijeme: Kad uđe Isus u Kafarnaum, pristupi k njemu stotinik moleći ga i govoreći: Gospode! momak moj leži kod kuće uzet, i teško se muči. A Isus mu reče: Ja ću doći i izliječit ću ga. A stotinik odgovarajući reče: Gospode! Nijesam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ, i ozdravit će momak moj. Jer i ja sam čovjek pod vlasti, i imam vojnike pod sobom, pa rečem jednomu: Idi, i ide: a drugomu: Dođi, i dođe; i sluzi svojemu: Učini to, i učini. A kad ču Isus, zadivi se i reče onima, koji iđahu za njim: Zaista vam kažem, ne nađoh tolike vjere u Izraelu. A kažem vam, da će mnogi od istoka i zapada doći i sjesti će za stol s Abrahamom i s Izakom i s Jakovom u kraljevstvu nebeskom, a sinovi kraljevstva bit će bačeni u tmine izvanjske: ondje će biti plač i škripanje zuba. I reče Isus stotiniku: Idi, i kako si vjerovao, neka ti bude. I ozdravi momak u onaj čas.

Petak po Čistoj Srijedi.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 58, 1-9

Ovo govori Gospod Bog: Viči, ne prestaji: podigni glas svoj kao trublja: i objavi puku mojemu bezakonja njegova, i domu Jakovljevu grijehe njihove. Ištu me doduše s dana na dan, i žele znati putove moje: kao narod, koji djeluje pravedno i ne ostavlja suda Boga svojega, prose od mene sud pravde, žele približit se Bogu. Zašto postismo, a ti ne pogleda; ponizismo duše svoje, a ti ne htje znati? Eto kad postite, činite svoju volju, i gonite sve svoje dužnike. Evo postite, da se pravdate i svađate, i da bijete pestima nemilo. Nemojte više postiti kao do sada, da se čuje vapaj vaš do neba. Zar je takav post, što odabrah, da čovjek mūči dušu svoju jedan dan? zar da savija glavu svoju kao obruč, i da leži u kostrijeti i u pepelu? Možeš li ovo zvati post, i dan ugodni Gospodu? Nije li radije ovo post, što odabrah: razveži sveze bezbožnosti, razdriješi uze, koje pritištu: otpusti potlačene na slobodu, i svako breme skini. Lomi kruh svoj gladnome, siromahe i putnike uvedi u kuću svoju: kad vidiš gola, zaodjeni ga, i brata svojega nemoj prezreti. Tada će sinut svijetlo tvoje kao zora, i zdravlje će ti se brzo povratiti, i pred tobom će ići pravda tvoja, i slava će te Gospodnja obujmiti. Tada ćeš zazivati, i Gospod će uslišiti: vapit ćeš, i odgovorit će: Evo me. Jer sam milosrdan, Gospod Bog tvoj.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 5, 43-48 i 6, 1-4

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Čuli ste, da je kazano: Ljubi iskrnjega svoga: a mrzi neprijatelja svoga. A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje svoje, činite dobro onima, koji vas mrze, i molite se za one, koji vas progone i kleveću: da budete sinovi Oca vašega, koji je na nebesima, koji čini, da sunce njegovo ističe nad dobrima i zlima, i dažđi nad pravednima i nepravednima. Jer ako ljubite one, koji vas ljube, kakovu ćete plaću imati? Ne čine li to i carinici? I ako pozdravljate samo svoju braću, što suviše činite? Ne čine li tako i neznabošci? Budite dakle savršeni kao što je savršen i Otac vaš nebeski. Nastojte, da dobra djela svoja ne činite pred ljudima, da vas oni vide; inače ne ćete imati plaće kod Oca svojega, koji je na nebesima. Kad dakle daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što čine licumjerci po sinagogama i po ulicama, da budu čašćeni od ljudi. Zaista vam kažem: primili su plaću svoju. A ti kad daješ milostinju, neka ne zna ljevica tvoja, što čini desnica tvoja: da bude milostinja tvoja u skrovitu, i Otac tvoj, koji vidi u skrovitu, odvratit će tebi.

Subota po Čistoj Srijedi.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 58, 9-14

Ovo govori Gospod Bog: Ako zbaciš sa sebe okove, i prestaneš pružati prst, i govoriti, što nije dobro. Ako rastvoriš srce svoje gladnome, i nasitiš dušu nevoljnu; tada će zasjati u mraku svjetlost tvoja, i tmine će tvoje biti kao podne. I Gospod će ti dati mir za vazda, i dušu će tvoju prosvijetliti, i kosti će tvoje okrijepiti, i bit ćeš kao vrt zaliven, kao vrelo, kojemu ne ponestaje vode. I ti ćeš podizati zgrade po mjestima od davnina pustim, i utvrdit ćeš temelje od koljena na koljeno, i prozvat ćeš se: graditelj plotova, i donosioc mira na putovima. Ako odstupiš nogom svojom od subote, da ne činiš, što je tebi drago na moj sveti dan, i ako budeš držao subotu za dan radosti, i za dan slavni posvećen Gospodu: i budeš ga slavio ne hodeći svojim putovima, i ne čineći svoju volju, i ne govoreći zlo. Tada ćeš se nasladiti u Gospodu: i uzdignut ću te nad visine zemaljske, i hranit ću te našljedstvom Jakova oca tvojega. Usta bo Gospodnja rekoše.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku.
Mr. 6, 47-56

U ono vrijeme: Kad bi u veče, bijaše lađa nasred mora, a Isus sam na kraju. I vidje učenike svoje, gdje se trude vozeći (jer im bijaše vjetar protivan), i oko četvrte straže noćne dođe k njima hodeći po moru: i hoćaše ih mimoići. A oni kad ga vidješe, gdje ide po moru, mišljahu, da je utvara i povikaše. Jer ga svi vidješe, i prepadoše se. I odmah stade govoriti s njima, i reče im: Umirite se, ja sam, nemojte se bojati. I uđe k njima u lađu, i vjetar prestane. I još se više u sebi čuđahu, jer još ne razumješe o hljebovima, bijaše bo srce njihovo zaslijepljeno. I kad se prevezoše, dođoše u zemlju Genezaretsku, i pristadoše uz kraj. I kad iziđoše iz lađe, odmah ga poznaše: i ophodeći svu onu zemlju, počeše na posteljama donositi bolesnike, gdje čujahu, da je on. I kud god iđaše u varoši, ili u sela, ili u gradove, stavljahu bolesnike po ulicama i moljahu ga, da se barem skuta od haljine njegove dotaknu: i ozdravljahu, koji god ga se doticahu.

—ıı·▣·ıı—

Nedjelja I. Korizme.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *II. Kor. 6, 1-10*

Braćo: Nutkamo vas, da ne primate uzalud milost Božju. Jer veli: U vrijeme prijatno usliših te, i u dan spasenja pomogoh ti. Evo sad je vrijeme prijatno, evo sad je dan spasenja. Nikoga ni u čemu ne sablaznite, da se ne pogrdi služba naša: nego u svemu pokažimo se kao službenici Božji, u strpljenju velikom, u nevoljama, u bijedama, u tjesnoćama, u ranama, u tamnicama, u bunama, u trudima, u bdjenjima, u postima, u čistoći, u znanju, u velikodušnosti, u blagosti, u Duhu Svetomu, u ljubavi ne hinjenoj, u riječi istine, u kreposti Božjoj; oružjem pravde desno i lijevo: slavom i sramotom: klevetom i dobrim glasom: kao zavoditelji, a koji istinu govorimo: kao neznani a poznati: kao umirući a evo smo živi: kao bijeni a ne umoreni: kao žalosni a vazda veseli: kao ubogi, a koji mnoge obogaćuju: kao oni, koji ništa nemaju, a sve imaju.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 4. 1-11*

U ono vrijeme: Bi odveden Isus od Duha u pustinju, da bude napastovan od đavla. I bivši postio četrdeset dana i četrdeset noći, na posljetku ogladnje. I pristupivši napasnik reče mu: Ako si Sin Božji, reci, da kamenje ovo postane kruhom. A on odgovarajući reče: Pisano je: ne živi čovjek o samom kruhu, nego o svakoj riječi, koja izlazi iz usta Božjih. Tada ga uze đavao u sveti grad, i postavi ga na vrh hrama, i reče mu: Ako si Sin Božji, baci se dolje. Jer je pisano: Anđelima je svojim zapovjedio za te, i na ruke će te uzeti, da gdje ne udariš o kamen nogom svojom. Reče mu Isus: Ali je i pisano: Ne ćeš iskušavati Gospoda Boga svoga. Opet ga uznese đavao na goru vrlo visoku, i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu, pa mu reče: Sve ću ti ovo dati, ako padneš i meni se pokloniš. Tada

mu reče Isus: Otidi sotono! jer je pisano: Gospodu Bogu svomu klanjat ćeš se, i njemu ćeš samome služiti. Tada ga ostavi đavao i gle! Anđeli pristupiše, i služahu mu.

Ponedjeljak po Nedjelji I. Korizme.

Štenje Ezekijela Proroka.

Ez. 34, 11-16

Ovo govori Gospod Bog: Evo ja ću sam potražiti ovce svoje i pohoditi ih. Kao što pastir pohađa stado svoje, u dan, kad je između ovaca svojih rastrkanih: tako ću pohoditi ovce svoje, i izbavit ću ih iz svih mjesta, po kojim se bjehu rastrkale u dan oblačni i magloviti. I izvesti ću ih iz narodâ, i skupit ću ih sa zemaljâ, i uvesti ću ih u zemlju njihovu, i pasti ću ih po gorama Izraelskim, kraj potokâ, i po svim mjestima naseljenim u zemlji. Na preobilnoj paši pasti ću ih, i pašnjaci će im biti na visokim gorama Izraelskim: ondje će plandovati na zelenoj travi, i pasti će na pretilim pašnjacima na gorama Izraelskim. Ja ću pasti ovce svoje, i ja ću ih odmarati, govori Gospod Bog. Tražit ću, što je izginulo; privesti ću, što bi odagnano; i što bješe skršeno, privezat ću, i što bješe slabo, okrijepit ću; a što tusto i jako, čuvat ću; i po pravdi ću ih pasti, govori Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 25, 31-46

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Kad dođe Sin čovječanski u veličanstvu svojem, i svi Anđeli s njime, onda će sjesti na prijestolje veličanstva svojega: i skupit će se pred njim svi narodi, i razlučit će jedne od drugih, kao što pastir razlučuje ovce od kozlića: i postavit će ovce s desne strane sebi, a kozliće s lijeve. Tada će reći Kralj onima s desne svoje: Dođite blagoslovljeni Oca mojega, primite kraljevstvo, koje vam je pripravno od postanka svijeta. Jer bijah gladan i dadoste mi jesti: bijah žedan i dadoste mi piti: gost bijah i primiste me: gô i odjenuste me: bolestan i pohodiste me: u tamnici bijah i dođoste k meni. Tada će mu odgovoriti pravednici govoreći: Gospode, kada te vidjesmo gosta, i primismo te: ili gola, i odjenusmo te? I odgovarajući Kralj reći će im: Zaista vam kažem, kad god učiniste jednomu od ove moje braće najmanje, meni učiniste. Tada će reći i onima, s lijeve svoje: Odstupite od mene, prokleti, u oganj vječni, koji je pripravljen đavlu i anđelima njegovim. Jer bijah gladan, i ne dadoste mi jesti: žedan, i ne dadoste mi piti: gost bijah, i ne primiste me: gô, i ne odjenuste me: bolestan, i u tamnici, i ne pohodiste me. Tada će mu i oni odgovoriti, i reći: Gospode, kada te vidjesmo gladna, ili žedna, ili gosta, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te? Tada će im odgovoriti i reći: Zaista vam kažem: Kad god ne učiniste jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učiniste. I ovi će otići u muke vječne, a pravedni u život vječni.

Utorak po Nedj. I. Korizme.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 55, 6-11

U dni one: Izaija prorok progovori, i reče: Tražite Gospoda, dok se može naći: zazivajte ga, dok je blizu. Neka bezbožnik ostavi svoj put, i nepravednik misli svoje, i obrati se k Gospodu: i smilovat će mu se, i k Bogu našemu: jer prašta mnogo. Jer misli moje nijesu misli vaše: niti su vaši putovi, moji putovi, veli Gospod. Nego koliko su nebesa daleko od zemlje, toliko su putovi moji daleko od vaših putova, i misli moje od misli vaših. I kako pada dažd i snijeg s neba, i više se onamo ne vraća, nego natapa zemlju i zalijeva ju, i čini da klica, i daje sjemena sijaču, i kruh onomu, koji jede: tako će biti riječ moja, što će izići iz mojih usta: ne će se vratiti k meni prazna, nego će učiniti, što god hoću, i sretno će svršiti, na što je pošljem: veli Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 21, 10-17

U ono vrijeme: Kad Isus uđe u Jerusalem, uzbuni se sav grad govoreći: Ko je ovaj? A mnoštvo govoraše: Ovo je Isus Prorok iz Nazareta Galilejskoga. I uđe Isus u hram Božji, i izagna sve, koji prodavahu i kupovahu u hramu, i isprevrati stolove onih, što mijenjahu novce, i klupe onih, što prodavahu golubove; i reče im: Pisano je: Dom moj, dom molitve zvat će se: a vi ga pretvoriste u špilju razbojničku. I pristupiše k njemu slijepi i hromi u hramu: i ozdravi ih. A videći poglavice svećeničke i književnici čudesa, što učini, i djecu, gdje viču u hramu i govore: Hosana Sinu Davidovu: rasrdiše se i rekoše mu: Čuješ li, što ovi govore? A Isus reče: Dakako. Zar nijeste čitali: Iz ustiju dječice i dojenčadi izveo si sebi hvalu? I ostavivši ih, iziđe na dvor izvan grada u Betaniju: i ondje ostane.

Kvatrena Srijeda Korizme.

Štenje knjige Kraljeva.

III. Kr. 19, 3-8

U dni one: Dođe Ilija u Bersabeju Judinu, i ostavi ondje momka svojega, i otide u pustinju jedan dan hoda. I došavši sjede pod smreku, i zaželje da umre, i reče: Dosta mi je Gospode, uzmi život moj: jer nijesam bolji od otaca svojih. Po tom se baci, i zaspa u sjeni smreke: i eto! Anđeo Gospodnji taknu ga, i reče mu: Ustani i blaguj. Pogleda i gle! kod glave mu hljeb pečen pod popretom, i sud vode: blagova dakle i napi se, pa opet zaspa. A Anđeo Gospodnji opet se povrati, i taknu ga, te mu reče: Ustani, blaguj: jer ti je put još dalek. A on ustavši blagova i napi se, i okrijepljen onim jelom iđaše četrdeset dana i četrdeset noći, do Božje gore Horeb.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 12, 38-50

U ono vrijeme: Neki od književnika i farizeja odgovoriše Isusu govoreći: Učitelju, hoćemo da od tebe znak vidimo. A on odgovarajući, reče im: Naraštaj zli i preljubni traži znak, a znak mu se ne će dati do znaka Jone proroka. Jer kao što je Jona bio u utrobi kita tri dana i tri noći: tako će biti i Sin čovječanski u srcu zemlje tri dana i tri noći. Ljudi Ninivljani ustat će na sudu s naraštajem ovim, i osudit će ga: jer činiše pokoru na propovijedanje Jonino. A eto ovdje je veći od Jone. Kraljica južna ustat će na sudu sa naraštajem ovim, i osudit će ga: jer dođe s kraja zemlje, da čuje mudrost Salamunovu. A eto ovdje je veći od Salamuna. A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, ide kroz pusta mjesta tražeći pokoja, i ne nađe ga. Tada govori: Vratit ću se u kuću svoju, odkuda sam izišao. I došavši nađe ju praznu, i pometenu, i urešenu. Tada otide, i uzme sa sobom sedam drugih duhova gorih od sebe, i ušavši prebivaju ondje: i budu posljednja čovjeka onoga gora od prvih. Tako će biti i ovomu naraštaju preopakomu. Dok on još govoraše mnoštvu, eto mati njegova i braća njegova stajahu na dvoru tražeći, da govore s njime. Tada mu netko reče: Evo mati tvoja, i braća tvoja na dvoru su, i traže te. A on odgovarajući onomu, koji mu kaza, reče: Ko je mati moja, i ko su braća moja? I pokazavši rukom na učenike svoje, reče: Evo mati moja, i braća moja. Jer ko izvršuje volju Oca moga, koji je na nebesima: on je brat moj, i sestra, i mati.

Četvrtak po Nedj. I. Korizme.

Štenje Ezekijela Proroka.

Ez. 18, 1-9

U dni one: Dođe mi riječ Gospodnja govoreći: Zašto vi među sobom obraćate priču u poslovicu ovu u zemlji Izraelskoj govoreći: Oci zobaše kiselo grožđe, a sinovima trnu zubi? Tako ja bio živ, govori Gospod Bog, ne će vam više biti ova priča za poslovicu u Izraelu. Evo! sve duše moje su: kako duša očina, tako i sinovlja, moja je: duša, koja sagriješi, ona će umrijeti. A čovjek, ako je pravedan i radi po pravu i pravici, i na gorama ne jede, i očiju svojih ne

podiže kumirima doma Izraelova: i ne skvrni žene iskrnjega svojega, i ne pristupa ženi u vrijeme njezina čišćenja: i nikoga ne vrijeđa: zalog dužniku vraća, ništa silom ne otima, kruh svoj daje gladnome i gologa odijeva; ne daje na kamate, i ništa suviše ne uzima; od nepravde usteže ruku svoju, i pravo sudi između jednoga čovjeka i drugoga; po zapovijedima mojim stupa i zakon moj opslužuje, da djeluje po istini: taj je pravedan, doista će živjeti, veli Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 15, 21-28

U ono vrijeme: Izišavši Isus otide u krajeve Tirske i Sidonske. I gle! žena Kananejka iziđe iz onih krajeva, i poviče govoreći mu: Smiluj mi se, Gospode, sine Davidov: moju kćer đavao teško muči. A on joj ne odgovori ni riječi. I pristupivši učenici njegovi moljahu ga govoreći: Otpusti je; jer viče za nama. A on odgovarajući reče: Nijesam poslan nego k izgubljenim ovcama doma Izraelova. A ona dođe, i pokloni mu se govoreći: Gospode, pomozi mi! A on odgovarajući reče: nije dobro uzeti kruh sinovâ i baciti psima. A ona reče: Dà, Gospode: jer i psići jedu od mrvica, što padaju s trpeze njihovih gospodara. Tada odgovori Isus i reče joj: O ženo, velika je vjera tvoja: neka ti bude kako hoćeš. I ozdravi kći njezina od onoga časa.

Kvatreni Petak Korizme.

Štenje Ezekijela Proroka.

Ez. 18, 20-28

Ovo govori Gospod Bog: Duša, koja sagriješi, umrijet će: sin ne će nositi bezakonje očino, niti će otac nositi bezakonje sinovljevo; na pravedniku će biti pravednost njegova, a na bezbožniku će biti bezbožnost njegova. Ako li se bezbožnik pokaje od svih grijeha svojih, koje je učinio, i bude opsluživao sve zapovijedi moje, i bude djelovao po pravu i pravici: živjet će doista, i ne će umrijeti. Bezakonja njegovih, što ih je god učinio, ne ću se spominjati: u pravednosti svojoj, po kojoj je djelovao, živjet će. Zar ja hoću smrt bezbožnikovu, govori Gospod Bog, a ne da se odvrati od putova svojih, i živi? Ali kad bi se pravednik odvratio od pravednosti svoje, i činio nepravdu po svim ogavnostima, koje obično čini bezbožnik, zar će živjeti? Pravedna djela njegova, što je god činio, ne će se spominjati: u zlodjelu, što ga je počinio, i u grijehu, kojim je sagriješio, u njima će umrijeti. Još govorite: nije prav put Gospodnji. Čujte dakle, dome Izraelov: zar put moj nije prav? nijesu li radije vaši putovi nepravi? Jer kad pravednik odstupi od pravednosti svoje, i zlo učini, umrijet će u tom: u nepravdi, koju je učinio, umrijet će. A kad se bezbožnik obrati od bezbožnosti svoje, koju je učinio, i bude djelovao po pravu i pravici: on će oživjeti dušu svoju. Jer kad promisli i obrati se od svih bezakonja svojih, što ih je učinio; doista će živjeti i ne će umrijeti: veli Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 5, 1-15

U ono vrijeme: Bješe blagdan židovski, i uziđe Isus u Jerusalem. A u Jerusalemu kod Ovčih vrata ima ribnjak, koji se židovski zove Betsaida, sa pet trijemova. U ovima ležaše veliko mnoštvo bolesnika, slijepih, hromih, usahlih, koji čekahu, da se pokrene voda. A Anđeo Gospodnji silazaše u određeno vrijeme u ribnjak, i voda se kretaše. I koji najprije silazaše u ribnjak, pošto se pokrene voda, ozdravljaše makar kakvom bolesti bolovao. A ondje bijaše neki čovjek, koji je bio trideset i osam godina bolestan. Ovoga, kad vidje Isus, gdje leži, i spozna, da je već odavna bolestan, reče mu: Hoćeš li da ozdraviš? Odgovori mu nemoćnik: Gospode, nemam čovjeka, da me spusti u ribnjak, kad se pokrene voda: jer dok ja dođem, drugi siđe prije mene. Reče mu Isus: ustani, uzmi postelju svoju i hodi! I odmah ozdravi čo-

vjek onaj; i uzevši postelju svoju hođaše. A bijaše taj dan subota. Govorahu dakle Židovi onome, što ozdravi: Subota je, ne smiješ nositi postelje svoje. Odgovori im: Koji me ozdravi, on mi reče: uzmi postelju svoju i hodi. Pitahu ga dakle: Ko je onaj čovjek, koji ti reče: uzmi postelju svoju i hodi? Ali onaj, koji je bio ozdravio, ne znadijaše ko bješe, jer se Isus ukloni od mnoštva, koje bijaše ondje. Poslije ga nađe Isus u hramu, i reče mu: Eto si ozdravio: nemoj griješiti više, da ti se što gore ne dogodi. Otiđe onaj čovjek i javi Židovima, da je Isus onaj, koji ga ozdravi.

Kvatrena Subota Korizme.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Solunjanima. *I. Sol. 5, 14-23*

Braćo: Molimo vas, korite nemirne, tješite malodušne, krijepite slabe, budite ustrpljivi sa svakim. Pazite, da ko ne vrati kome zlo za zlo: nego vazda, što je dobro činite jedan drugome i svakome. Radujte se vazda. Molite se bez prestanka. Na svemu zahvaljujte: jer je ovo volja Božja u Kristu Isusu za sve vas. Duha nemojte gasiti. Proročanstva nemojte prezirati. A sve kušajte: te što je dobro uzdržite. Čuvajte se od svakoga zla. A sam Bog mira posvetio vas u svemu: da se čitav vaš duh, i duša, i tijelo sačuva bez krivice za dolazak Gospoda našega Isukrsta.

Evanđelje: Uze Isus sobom Petra, *kako sutra na II. Nedj. Korizme.*

Nedjelja II. Korizme.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Solunjanima.

I. Sol. 4, 1-7

Braćo: Molimo vas i zaklinjemo u Gospodu Isusu: kao što primiste od nas, kako vam treba živjeti i ugađati Bogu, tako da i živite, eda obilujete većma. Znate bo, kakve vam zapovijedi dadoh po Gospodu Isusu. Jer je ovo volja Božja, posvećenje vaše: da se uzdržite od bludnosti i svaki od vas da zna držati tijelo svoje u posvećenju i poštenju; ne u strasti pohote, kao neznabošci, koji ne poznaju Boga: da nitko ne nadhitri i ne izigra u poslima brata svojega: jer je Gospod osvetnik za sve to, kao što vam i prije kazasmo, i posvjedočismo. Jer nas Bog nije pozvao na nečistoću, nego na posvećenje: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 17, 1-9*

U ono vrijeme: Uze Isus sobom Petra i Jakova i Ivana, brata njegova, i povede ih na goru visoku na samo: i preobrazi se pred njima. I zasja lice njegovo kako sunce: a haljine njegove postadoše bijele kako snijeg. I gle! prikazaše im se Mojsije i Ilija govoreći s njime. A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš, načinimo ovdje tri šatora: tebi jedan, Mojsiji jedan, a Iliji jedan. Dok on još govoraše, gle! oblak sjajan zasjeni ih, i eto glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni, u komu sam se dobro nasladio: njega slušajte. A učenici čuvši padoše ničice, i prepadoše se veoma. I pristupivši Isus dotakne ih se, i reče im: Ustanite, nemojte se bojati. I

podignuvši oči svoje nikoga ne vidješe, do samoga Isusa. I silazeći s gore zapovjedi im Isus govoreći: Nikomu ne kazujte vidjenje, dok Sin čovječanski od mrtvih ne uskrsne.

—o—

Ponedjeljak po Nedj. II. Korizme.

Štenje Daniela Proroka.

Dan. 9, 15-19

U dni one: Daniel se pomoli Gospodu govoreći: Gospode Bože naš, koji si izveo puk svoj iz zemlje Egipatske rukom snažnom, i stekao sebi ime kakvo ti je danas: sagriješismo, zlo učinismo, Gospode, protiv svake pravde tvoje: neka se odvrati, prosim, gnjev tvoj i srdžba tvoja od grada tvojega Jerusalema, i od svete gore tvoje. Jer zbog grijeha naših, i bezakonja otaca naših, Jerusalem i puk tvoj posta ruglo svima, koji su okolo nas. Sada dakle usliši, Bože naš, molitvu sluge svojega, i molbe njegove: sebe samoga radi pokaži lice svoje nad svetinjom svojom, koja je opustjela. Prikloni, Bože moj, uho svoje, i čuj: otvori oči svoje, i vidi rasap naš, i grad, nad kojim je prizvano Ime tvoje: jer upravljamo molitve pred licem tvojim, ne zbog pravednosti svoje nego zbog velikoga milosrđa tvojega. Usliši Gospode, utaži se, Gospode: pogledaj i učini: ne oklijevaj sebe samoga radi, Bože moj: jer je Ime tvoje prizvano nad gradom, i nad pukom tvojim, Gospode, Bože naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 8, 21-29

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu Židova: Ja idem, a vi ćete me tražiti, i umrijet ćete u grijehu svojemu. Kamo ja idem, vi ne možete doći. Govorahu dakle Židovi: zar će ubiti samoga sebe, jer reče: kamo ja idem, vi ne možete doći? I govoraše im: Vi ste od nižih, a ja sam od viših. Vi ste od ovoga svijeta, a ja nijesam od ovoga svijeta. Rekoh vam dakle, da ćete umrijeti u grijesima svojim: jer ako ne uzvjerujete, da ja jesam, umrijet ćete u grijehu svojemu. Tada mu govorahu: Ko si ti? Reče im Isus: Početak, koji vam i govorim. Mnogo imam o vama govoriti, i suditi. Ali, koji me poslao, istinit je: i ja što čuh od njega, to govorim na svijetu. I ne razumješe, da govoraše o Bogu Ocu svojemu. Reče im dakle Isus: Kad uzdignete Sina čovječanskoga, onda ćete poznati, da ja jesam, i da sâm od sebe ništa ne činim: nego kako me nauči Otac, onako govorim: i koji me posla, sa mnom je, i ne ostavi me sama: jer ja, što je njemu ugodno, činim vazda.

—▫—

Utorak po Nedj. II. Korizme.

Štenje knjige Kraljeva.

III. Kr. 17, 8-16

U dni one: Dođe riječ Gospodnja Iliji Tezbićaninu govoreći: Ustani, i pođi u Sareptu Sidonsku, i ostani ondje: jer ondje zapovjedih ženi udovici, da te hrani. I ustavši otide u Sareptu. A kad dođe na vrata gradska, pojavi se žena udovica kupeći drva, a on ju pozove, i reče joj: Daj mi malo vode u sudu, da se napijem. A kad ona iđaše, da donese, poviče za njom govoreći: Donesi mi, molim te, i komadić kruha u ruci svojoj. A ona odgovori: Tako živ bio Gospod Bog tvoj, nemam kruha do šaku brašna u zdjeli, i kapljicu ulja u sklenici, i evo kupim malo drva, da otidem i zgotovim sebi i sinu svojemu, da pojedemo i umremo. A Ilija joj reče: Ne boj se, nego idi i zgotovi, kako si rekla; ali zgotovi prije meni od to malo brašna hljebac pod popretom, i donesi mi: a tebi i sinu svojemu zgotovit ćeš poslije. A ovo govori Gospod Bog Izraelov: Brašna u zdjeli ne će ponestati, niti će ulje u sklenici doći na manje do dana, kad će Gospod dati dažd zemlji. A ona otide, i učini kako reče Ilija, i blagova on i ona i domaći njezini: i od onog dana ne ponesta brašna u zdjeli, niti ulje u sklenici dođe na manje, po riječi Gospodnjoj, koju reče preko Ilije.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.
Mt. 23, 1-12

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu i učenicima svojim govoreći: Na stolicu Mojsijevu sjedoše književnici i farizeji. Sve dakle što vam reku, držite i činite: ali što oni čine, nemojte činiti; jer govore, ali ne čine. Jer svežuju bremena teška i nesnosljiva, i postavljaju na rame ljudima: ali prstom svojim ne će, da ih taknu. A sva djela svoja čine, da ih vide ljudi: raširuju skute svoje, i razmeću se resama. I ljube prva mjesta na gozbama, i prve stolice u sinagogama, i pozdrave na trgu, i da ih ljudi zovu Rabi. A vi se ne zovite Rabi: jer je jedan vaš učitelj, a vi ste svi braća. I ocem ne zovite nikoga na zemlji, jer je jedan Otac vaš, koji je na nebesima. Niti se zovite učitelji: jer je jedan vaš Učitelj, Isukrst. Koji je veći među vama, neka vam bude sluga. I koji sebe uzvisi, bit će ponižen: a koji sebe ponizi, bit će uzvišen.

Srijeda po Nedj. II. Korizme.

Štenje knjige Estere.
Est. 13, 8-11, 15-17

U dni one: Mardohej se pomoli Gospodu govoreći: Gospode, Gospodaru, Kralju svemogući, sve je u vlasti tvojoj, i nema nikoga, koji bi se mogao oprijeti volji tvojoj, ako odlučiš, da Izraela spasiš. Ti si stvorio nebo i zemlju, i sve što se pod nebeskim krugom nalazi. Gospodar si svemu i nema ko bi odolio veličanstvu tvojemu. I sada, Gospode Kralju, Bože Abrahamov, smiluj se puku svome, jer nas neprijatelji naši hoće da satru, i našljedstvo tvoje da unište. Ne prezri dijela svojega, što si ga za se otkupio iz Egipta. Usliši molitvu moju, i budi milostiv našljedstvu svojemu, i obrati žalost našu u radost, da živi slavimo Ime tvoje, Gospode, i ne zatvaraj usta onih, koji ti pjevaju: Gospode, Bože naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.
Mt. 20, 17-28

U ono vrijeme: Uzlazeći Isus u Jerusalem, uze dvanaest učenika na samo, i reče im: Evo uzlazimo u Jerusalem, i Sin čovječanski bit će predan poglavicama svećeničkim i književnicima, i osudit će ga na smrt, i predat će ga neznaboščima, da bude porugan i bičevan, i na križ propet, i treći će dan uskrsnuti. Tada pristupi k njemu mati sinova Zebedejevih sa svojim sinovima, klanjajući mu se i moleći ga za nešto. A on joj reče: Što hoćeš? Reče mu: Reci, da ova dva moja sina sjedu u kraljevstvu tvome, jedan s desne tvoje, a drugi s lijeve. A Isus odgovarajući reče: Ne znate, što pitate. Možete li popiti čašu, koju ću ja ispiti? Rekoše mu: možemo. Reče im: Čašu ćete moju doista ispiti; ali da sjedete meni s desne ili s lijeve, ja nijesam vlastan, da vam dadem, nego kojima je pripravio Otac moj. I čuvši desetorica, rasrdiše se na ona dva brata. A Isus ih dozva k sebi i reče: Znate, da poglavice narodâ vladaju nad njima, i velikaši vrše vlast nad njima. Ali među vama da ne bude tako: nego koji god htjet bude među vama da bude veći, neka bude vaš poslužnik; i koji god htjet bude među vama, da bude prvi, nek bude vaš sluga. Kao što ni Sin čovječanski nije došao da bude služen, nego da služi, i da dušu svoju dade u otkup za mnoge.

Četvrtak po Nedj. II. Korizme.

Štenje Jeremije Proroka.
Jer. 17, 5-10

Ovo govori Gospod Bog: Proklet čovjek, koji se uzda u čovjeka, i oslanja se na tjelesnu snagu, a od Gospoda odstupa srce njegovo. Jer će biti kao vrijes u pustinji, koji ne osjeća, kad dođe dobro: nego raste u prisahloj pustinji, u zemlji slanoj, i u kojoj se ne može prebivati. A blagoslovljen čovjek, koji se uzda u Gospoda, i kome je Gospod uzdanje. Jer će biti kao stablo presađeno

kraj voda, koje do vlage pušta žile svoje: i ne boji se, kad nastane žega. Njegovo će se lišće zeleniti, i u vrijeme suše ne će bit zabrinuto, i nikad ne će prestati donositi rod. Opako je srce sviju, i neistraživo; ko će ga poznati? Ja Gospod, koji istražujem srce i iskušavam bokove: koji dajem svakome prema djelu njegovu i prema plodu namisli njegovih: govori Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 16, 19-31

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: Čovjek neki bješe bogat, koji se oblačio u grimiz i u fino platno: i gostio se svaki dan sjajno. A bijaše jedan prosjak, po imenu Lazar, koji ležaše pred njegovim vratima, pun ranâ, i željaše, da se nasiti mrvicama, koje padahu sa stola bogataševa, i nitko mu ih ne davaše: nego i psi dolažahu, i lizahu rane njegove. Dogodi se pak, te umrije prosjak, i odnesoše ga Anđeli u krilo Abrahamovo. A umrije i bogataš, i bi zakopan u paklu. I podignuvši oči svoje, kad bješe u mukama, ugleda iz daleka Abrahama, i Lazara u krilu njegovu: i on povikavši reče: Oče Abrahame! smiluj se meni, i pošlji Lazara, da umoči u vodu vrh prsta svojega, da mi razhladi jezik, jer se mučim u ovom plamenu. A Abraham mu reče: Sinko, spomeni se, da si primio dobra za života svoga, a Lazar zlo: sada dakle on uživa, a ti se mučiš. I k tome postavljen je među nama i vama jaz veliki: da ovi, koji bi htjeli preći k vama ne mogu, niti od tamo ovamo prelaziti. Tada reče: Molim te dakle, oče, da ga pošlješ kući oca mojega. Jer imam petero braće, da im posvjedoči, da ne bi i oni došli u ovo mjesto od mukâ. A Abraham mu reče: Imaju Mojsija i proroke: neka njih slušaju! A on reče: Ne, oče Abrahame: nego, ako k njima dođe ko od mrtvih, činit će pokoru. Tada mu reče: Ako ne slušaju Mojsija i proroke, i da ko i od mrtvih uskrsne, ne će vjerovati.

Petak po Nedj. II. Korizme.

Štenje knjige Postanka.

Post. 37, 6-22

U dni one: Reče Josip braći svojoj: Čujte san moj, što sam snio: Pričini mi se, da vežemo snoplje u polju: i moj snop kao da ustaje i stoji, a vaši snopovi stojeći u naokolo, kao da se klanjaju mojemu snopu. Odgovoriše braća njegova: Zar ćeš biti kralj naš? ili zar ćemo se pokoravati vlasti tvojoj? I ti sni i govori podpiriše još više zavist i mržnju. I drugi san usnije, koji pripovjedi braći svojoj govoreći: Vidjeh u snu kao da mi se klanjaju sunce i mjesec, i jedanaest zvijezda. Kad to pripovjedi ocu svojemu i braći svojoj, prekori ga otac njegov i reče: Što znači taj san, koji si snio? Zar ćemo se ja, i mati tvoja, i braća tvoja tebi klanjati do zemlje? I nenaviđahu mu braća njegova, otac pak o tom šuteći razmišljaše. A kad braća njegova pasući stada očeva boravljahu u Sihemu, reče mu Izrael: Braća tvoja pasu ovce u Sihemu: dođi, da te pošljem k njima. Kad on odgovori: Evo me! reče mu: Idi i vidi, je li sve dobro kod braće tvoje, i kod stoke: i javi mi, što se radi. Poslan iz doline Hebronske, dođe u Sihem: i čovjek neki nađe ga, gdje luta po polju, i upita ga, što traži. A on odgovori: Tražim braću svoju: pokaži mi, gdje pasu stada. Reče mu čovjek: Otidoše iz ovoga mjesta; a čuh ih gdje govore: Idimo u Dotain. Otide dakle Josip za braćom svojom, i nađe ih u Dotainu. A kad ga oni ugledaše iz daleka, prije nego pristupi k njima, naumiše da ga ubiju; i govorahu među sobom: Eto! ide sanjar: hajde, da ga ubijemo i bacimo u stari zdenac, i reći ćemo: Nemila ga je zvijer proždrla; pa će se tada vidjeti, što mu koriste sni njegovi. A čuvši ovo Ruben, nastojaše, da ga izbavi iz ruku njihovih, i govoraše: Nemojte ga ubiti, ni krvi prolijevati: nego ga bacite u ovaj zdenac, koji je u pustinji, i sačuvajte ruke svoje neokaljane: a ovo govoraše hoteći ga izbaviti iz ruku njihovih, i povratiti ocu svojemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.
Mt. 21, 33-46

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu židovskom, i poglavicama svećeničkim priču ovu: Bješe čovjek domaćin, koji posadi vinograd i ogradi ga plotom, i u njemu udube tijesak i sazida kulu, i unajmi ga težacima, pa otide na putovanje. A kad se približi vrijeme roda, posla sluge svoje k težacima, da prime rod njegov. A težaci pohvatavši sluge njegove, jednoga izbiše, drugoga ubiše, a drugoga kamenovaše. Opet posla druge sluge, u većem broju nego prije, i učiniše im isto tako. A na posljetku posla k njima sina svojega govoreći: Pobojat će se sina mojega. A težaci videći sina, rekoše među sobom: Ovo je baštinik, hajde, da ga ubijemo, i imat ćemo baštinstvo njegovo. I uhvativši ga izbaciše ga van vinograda, i ubiše. Kad dakle dođe gospodar od vinograda, što će učiniti težacima onim? Rekoše mu: Opake će zlo pogubiti, a vinograd svoj unajmit će drugim težacima, koji će mu davati rod u svoje vrijeme. Reče im Isus: Zar nijeste čitali u Pismu: kamen, koji odbaciše zidari, posta glava od ugla? Od Gospoda je to učinjeno i divno je u očima našim. Zato vam kažem: da će se od vas uzeti kraljevstvo Božje, i dat će se narodu, koji će donositi rod njegov. I ko padne na kamen ovaj, prebit će se: a na koga padne, satrt će ga. A kad poglavice svećeničke i farizeji čuše priče njegove, razumješe da o njima govori. I iskahu, da ga uhvate, ali se bojahu mnoštva; jer ga držahu za proroka.

Subota po Nedj. II. Korizme.

Štenje knjige Postanka.
Post. 27, 6-40

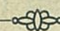
U dni one: Reče Rebeka sinu svome Jakovu: Čuh oca tvojega, gdje govori s Esavom, bratom tvojim, i gdje mu kaže: Donesi mi od lova svojega, i zgotovi jelo, da blagujem, pa da te blagoslovim pred Gospodom prije nego umrem. Sada dakle, sine moj, pristani na savjet moj: idi k stadu, i donesi mi dva najbolja kozlića, da zgotovim od njih ocu tvojemu jelo, koje on rado jede; da kad doneseš i on uzblaguje, blagoslovi te prije neg umre. A on joj odgovori: Znaš, de je Esav, brat moj, čovjek runjav, a ja bez dlake: ako me opipa otac moj i osjeti, bojim se, da ne pomisli, da sam ga hotio prevariti, te navedem na se prokletstvo mjesto blagoslova. A mati će njemu: Na meni, reče, neka bude to prokletstvo, sine moj: samo poslušaj glas moj, te otidi i donesi, što rekoh. Otide i donese, te dade materi. A ona zgotovi jelo, kako je znala, da je po volji ocu njegovu. I obuče ga u najljepše haljine Esavove, koje imađaše kod sebe u kući, i kozlećim kožicama obloži ruke, i pokri golo na vratu. I dade mu jelo i predade kruh, koji bješe izpekla. A on unesavši reče: Oče moj! A on odgovori: Čujem. Ko si ti, sine moj? I reče Jakov: Ja sam Esav prvorođenac tvoj: učinih, kako si mi zapovjedio; ustani, sjedi i blaguj od lova mojega, da me blagoslovi duša tvoja. I opet Izak reče sinu svojemu: Kako si tako brzo mogao naći, sine moj? A on odgovori: Božja volja bi, da brzo izađe preda me, što hotijah. A Izak reče: Pristupi ovamo, da te opipam, sine moj, i da okušam, jesi li ti sin moj Esav ili ne. Pristupi on ocu, i opipavši ga Izak reče: Glas zaista, glas je Jakovljev, ali ruke, ruke su Esavove. I ne pozna ga, jer mu ruke bijahu runjave kao u starijega. Blagosivljajući ga dakle reče: Ti li si sin moj Esav? Odgovori: Ja sam. A on: Donesi mi, reče, jelo od lova svojega, sine moj, da te blagoslovi duša moja. I kad bi doneseno i on blagova, donese mu i vina. I napivši se reče mu: Pristupi k meni, i cjeluj me, sine moj. Pristupi i cjelova ga. I odmah, kad osjeti miris haljina njegovih, blagosivljajući ga reče: Evo miris sina mojega, kao miris plodnoga polja, koji blagoslovi Gospod! Bog ti dao od rose nebeske, i od pretiline zemaljske; i žita i vina izobila! I narodi ti služili i klanjala ti se plemena: budi gospodar braći svojoj, i klanjali se pred tobom sinovi matere tvoje! Proklet bio, koji

bude tebe proklinjao, a blagoslovima obilovao, koji bude tebe blagosivljao! Istom što Izak dovrši besjedu, i Jakov iziđe na dvor, dođe Esav i donese ocu kuhano jelo od lova govoreći: Ustani, oče moj, i blaguj od lova sina svojega, da me blagoslovi duša tvoja. Reče mu Izak: A ko si ti? A on odgovori: Ja sam Esav, sin tvoj prvorođeni. Tada se prepade Izak i zabuni se veoma, te čudeći se preko mjere, reče: Ko je dakle onaj, koji mi čas prije donese lova, što ulovi, te blagovah od svega prije, nego si ti došao? I blagoslovih ga, te će i ostati blagoslovljen. Čuvši Esav riječi očeve, riknu silnim glasom, i raztužen reče: Blagoslovi također i mene, oče moj! A on reče: Dođe rođeni brat tvoj s prijevarom, i primi tvoj blagoslov. A on doda: Pravom je nazvano ime njegovo Jakov: jer me eto već drugi put prevari: prije mi uze prvenaštvo, a sad opet ugrabi blagoslov moj. Opet reče ocu: Zar nijesi pridržao i za mene blagoslov? Odgovori Izak: Njega postavih za gospodara tebi, i svu braću njegovu podložih vlasti njegovoj: ukrijepih ga žitom i vinom; što dakle da sad još učinim tebi, sine moj? A Esav mu reče: Zar samo jedan blagoslov imaš, oče? Molim te, blagoslovi i mene! I kad počne plakati i silno jaukati, ganu se Izak i reče mu: U pretilini zemaljskoj, i u rosi nebeskoj odozgo bit će blagoslov tvoj.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 15, 11-32

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima i književnicima priču ovu: Čovjek neki imaše dva sina, i reče mlađi od njih ocu: Oče, daj mi dio od imanja, što mi pripada. I podijeli im imanje. A poslije nekoliko dana mlađi sin pokupivši sve svoje, otputova u tuđinu u daleku zemlju, i ondje rasu imanje svoje, živeći raskošno. A kad potroši sve, nastade veliki glad u onoj zemlji, i on poče oskudijevati. I otide i udvori se jednome građaninu one zemlje. I on ga posla u polje svoje, da pase svinje. I žuđaše napuniti trbuh svoj divljim rogačima, što su svinje jele: i nitko mu ih ne davaše. A osvijestivši se reče: Koliko najamnika u kući oca mojega imaju kruha u izobilju, a ja ovdje skapavam od glada! Ustat ću i ići k ocu svojemu pa ću mu reći: Oče! sagriješih proti nebu i proti tebi: već nijesam dostojan zvati se sin tvoj: primi me kao jednoga od svojih najamnika. I ustavši otide ocu svojemu. A kad još podaleko bijaše, ugleda ga otac njegov, i taknut milosrđem pritrča i pade oko vrata njegova, te ga cjelova. Reče mu sin: Oče! sagriješih proti nebu i proti tebi, već nijesam dostojan zvati se sin tvoj. Tad otac reče svojim slugama: Brzo iznesite najljepšu haljinu, i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku, i obuću na noge; i dovedite tele ugojeno, te zakoljite, da jedemo i da se gostimo; jer ovaj sin moj bješe mrtav i oživlje; bješe izgubljen i nađe se. I stadoše se gostiti. A sin njegov stariji bijaše u polju: i kad dođe i približi se kući, ču svirku i kolo: i dozvavši jednoga od sluga zapita ga, što je to? A on mu reče: Brat tvoj dođe, te otac tvoj zakla tele ugojeno, jer ga je zdrava dočekao. A on se rasrdi, i ne htje ući. Tada iziđe otac njegov, i stade ga moliti. A on odgovarajući reče ocu svojemu: Eto te služim toliko godina, i nikad ne prestupih tvojih zapovijedi, pa meni nikad nijesi dao kozlića, da bih se pogostio sa svojim prijateljima: a kad dođe ovaj sin tvoj, koji ti je imanje rasuo sa bludnicama, zaklao si mu tele ugojeno. A on reče: Sine! ti si vazda sa mnom i sve je moje tvoje: a trebalo se gostiti i veseliti, jer ovaj brat tvoj bješe mrtav i oživje: bješe izgubljen i nađe se.

Nedjelja III. Korizme.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 5, 1-9*

Braćo: Nasljedujte Boga kako predragi sinovi: i živite u ljubavi, kao što je i Isukrst ljubio nas, i sebe samoga predao za nas

za prinos i žrtvu Bogu na ugodni miris. A bludnost i svaka nečistoća ili lakomost da se i ne spominje među vama, kao što se pristoji svetima: tako ni sramotno i ludo govorenje, ili besramna šala, što nije na mjestu; nego radije podavanje hvale. Jer ovo znajte i zapamtite, da nijedan bludnik ili nečist, ili lakomac, što je idolopoklonstvo, nema dijela u kraljevstvu Isukrstovu i Božjem. Nitko da vas ne zavede ispraznim riječima: jer zbog ovih dolazi srdžba Božja na sinove nevjerstva. Nemojte dakle postati sudionici njihovi. Bijaste bo negda tmine, a sad ste svjetlost u Gospodu. Kako sinovi svjetlosti živite: jer je plod svjetlosti u svakoj dobroti i pravednosti i istini.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 11, 14-28

U ono vrijeme: Izgonjaše Isus đavla, koji bijaše nijem. I kad izagna đavla, progovori nijemi, i divljaše se mnoštvo. A nekoji od njih rekoše: Po Belzebubu poglavici đavolâ izgoni đavle. A drugi kušajući ga iskahu od njega znak s neba. A on vidjevši misli njihove reče im: Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će, i kuća će na kuću pasti. A ako je i sotona nesložna u sebi, kako se može održati kraljevstvo njezino? Jer kažete: da ja po Belzebubu izgonim đavle. Ako li ja po Belzebubu izgonim đavle: sinovi vaši po komu ih izgone? Za to će oni biti suci vaši. Ako li pak ja krepošću Božjom izgonim đavle: zaista je došlo k vama kraljevstvo Božje. Kad jaki oružanik čuva svoj dvor, u miru je sve, što ima. Ako li pak nadođe jači od njega, i svlada ga, sve će njegovo oružje odnijeti, u koje se uzdaše, i razdijelit će plijen njegov. Ko nije sa mnom, protiv mene je, i ko sa mnom ne sakuplja, prosiplje. Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, ide kroz bezvodna mjesta tražeći pokoja, i ne našavši govori: Povratit ću se u kuću svoju, otkuda sam izišao. I kad dođe, nađe ju pometenu i urešenu. Tada pođe i uzme sedam drugih duhova gorih od sebe, i ušavši nastani se ondje. I bude potonje čovjeku onomu gore od pređašnjeg. A dogodi se, kad to govoraše, podigne glas neka žena iz mnoštva, i reče mu: Blažena utroba, koja te nosila, i prsi, koje si sisao! A on reče: Pače blaženi, koji slušaju riječ Božju, i opslužuju nju!

Ponedjeljak po Nedj. III. Korizme.

Štenje knjige Kraljevâ.

IV. Kr. 5, 1-15

U dni one: Naman vojvoda kralja Sirskoga, bješe u gospodara svojega čovjek velik i ugledan: jer preko njega dade Gospod spasenje Siriji; i bješe čovjek hrabar i bogat, ali gubav. A iz Sirije izidoše razbojnici, i zarobiše u zemlji Izraelskoj djevojčicu, koja je bila u službi kod žene Namanove. I ona reče gospodarici svojoj: O da je gospodar moj bio kod proroka, koji je u Samariji: doista bi ga bio izliječio od gube, što je na njemu. Tada pristupi Naman k gospodaru svojemu, i javi mu govoreći: Tako i tako kaza djevojčica iz zemlje

Izraelske. I reče mu kralj Sirski: Idi, a ja ću poslati pismo kralju Izraelskomu: I otide, i ponese sa sobom deset talenata srebra i šest tisuća zlatnih novaca, i deset svečanih odijela, i donese pismo kralju Izraelskomu s ovim riječima: Kad primiš ovo pismo, znaj, da šaljem k tebi Namana, slugu svojega, da ga izliječiš od gube njegove. A kad kralj Izraelski pročita pismo, razdrije haljine svoje, i reče: Zar sam ja Bog, da mogu ubiti i oživiti, jer ovaj šalje k meni, da izliječim čovjeka od gube njegove? Pazite i vidite, kako traži zadjevice sa mnom. A kad to ču Elisej, čovjek Božji, da je naime kralj Izraelski razd'ro haljine svoje, poruči mu govoreći: Za što si razd'ro haljine svoje? Neka dođe k meni da pozna, da ima prorok u Izraelu. Dođe dakle Naman s konjima i kolima svojim, i stade pred vratima doma Elisejeva; a Elisej posla k njemu glasnika govoreći: Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu, i ozdravit će tijelo tvoje, i očistit ćeš se. Rasrđen Naman vraćaše se govoreći: Mišljah, da će izaći k meni, i da će stojeći prizvati Ime Gospoda Boga svojega, i da će se rukom svojom dotaknuti mjesta gubavoga i izliječit me. Zar nijesu Abana i Farfar, vode u Damasku, bolje od svih vodâ Izraelskih, da se u njima okupam i očistim? Kad se dakle vraćaše i gnjevan odlazaše, pristupiše k njemu sluge njegove govoreći mu: Oče! da ti je kazao prorok što veliko, svakako bi imao učiniti: koliko većma, kad ti sada reče: Okupaj se, pa ćeš se očistiti? Siđe i okupa se u Jordanu sedam puta, po riječi čovjeka Božjega, i tijelo njegovo posta kao tijelo maloga djeteta, i očisti se. I povrativši se k čovjeku Božjemu sa svom pratnjom svojom, dođe i stade pred njim i reče: Evo sad znadem, da nema drugoga Boga na svoj zemlji, do samo u Izraelu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 4, 23-30

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: Vi ćete meni bez sumnje kazati ovu priliku: Liječniče, izliječi sam sebe: što čusmo, da si učinio u Kafarnaumu, učini i ovdje u svom zavičaju. Reče pak: Zaista vam kažem: nijedan prorok nije primljen u svome zavičaju. Uistinu vam kažem: mnoge udovice bijahu u Izraelu za vrijeme Ilijino, kad se nebo zatvori tri godine i šest mjeseci, kad bijaše nastao veliki glad po svoj zemlji, i k nijednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu Sidonsku, k ženi udovici. I mnogi bijahu gubavi u Izraelu za proroka Eliseja, i nijedan se od njih ne očisti do Namana Sirijanina. I svi se u sinagogi napuniše gnjeva, slušajući ovo. I ustavši izbaciše ga izvan grada i povedoše ga do vrha gore, na kojoj bijaše njihov grad sagrađen, da ga strmoglave. A on prošavši posred njih, otide.

Utorak po Nedj. III. Korizme.

Štenje knjige Kraljeva.

IV. Kr. 4, 1-7

U dni one: Žena neka povika k Eliseju proroku govoreći: Sluga tvoj, muž moj, umrije, a ti znaš, da se je sluga tvoj bojao Gospoda: a eto dođe vjerovnik, da mi uzme u roblje dva sina. Reče joj Elisej: Što hoćeš, da ti učinim? Reci mi, što imaš u svojoj kući? A ona odgovori: Službenica tvoja nema ništa u svojoj kući do kapljicu ulja, kojim se mažem. A on joj reče: Idi i pozajmi u svih susjeda svojih mnogo praznih sudova. Pa uđi, i zatvori za sobom vrata, kad budeš unutra sa sinovima svojim: i lijevaj odanle u sve te sudove: i kad se napune, stavi ih na stranu. I žena otide i zatvori vrata za sobom i za sinovima svojim: oni joj dodavahu sudove, a ona lijevaše. A kad se sudovi napuniše, reče sinu svojemu: Dodaj mi još jedan sud. A on odgovori: Nemam. I prestane ulje. A ona dođe i javi čovjeku Božjemu. A on: idi, reče, prodaj ulje, i plati vjerovniku svome: a ti i sinovi tvoji živite od onoga, što preteče.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 18, 15-22

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ako sagriješi proti tebi brat tvoj, idi i pokaraj ga među sobom i njim samim. I ako

te posluša, dobio si brata svojega. Ako li tebe ne posluša, uzmi sobom još jednoga ili dvojicu, da svaka riječ ostane pri dvojici ili trojici svjedokâ. Ako li njih ne posluša, reci crkvi: Ako li crkve ne posluša: nek ti bude kao neznabožac i carinik. Zaista vam kažem: što god svežete na zemlji, bit će svezano i na nebu: i što god razdriješite na zemlji, bit će razdriješeno i na nebu. Opet vam velim: ako se dvojica od vas slože na zemlji, što god zamole, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. Jer gdje su dvojica ili trojica skupljena u Ime moje, ondje sam i ja među njima. Tada pristupi k njemu Petar i reče: Gospode! koliko puta, ako sagriješi proti meni brat moj, da mu oprostim? do sedam puta? Reče njemu Isus: Ne velim ti do sedam puta, nego do sedamdeset i sedam puta.

Srijeda po Nedj. III. Korizme.

Štenje knjige Izlaska.

Izl. 20, 12-24

Ovo govori Gospod Bog: Poštuj oca svojega i mater svoju, da budeš dugovječan na zemlji, koju će ti dati Gospod Bog tvoj. Ne ubij. Ne čini preljube. Ne kradi. Ne reci proti bližnjemu svomu krivo svjedočanstvo. Ne poželi kuće bližnjega svojega; i ne požudi žene njegove, ni sluge, ni sluškinje, ni vola, ni magarca, nit išta, što je njegovo. I vas narod vidje gromove i munje i glas trublje i goru gdje dimi: pa prestrašeni i drhćući od straha stadoše podaleko, i rekoše Mojsiju: Govori nam ti, i slušat ćemo; a neka nam ne govori Gospod, da ne pomremo. I reče Mojsije narodu: Nemojte se bojati: jer Bog dođe, da vas iskuša, i da strah njegov bude u vama, te ne griješite. I narod stade podaleko. A Mojsije pristupi k magli u kojoj bješe Bog. I reče još Gospod Mojsiju: Ovo kaži sinovima Izraelovim: Vi ste vidjeli, gdje vam s neba govorih. Ne gradite bogova srebrnih, ni bogova zlatnih ne činite sebi. Žrtvenik od zemlje načinite meni, i na njem prinosite žrtve svoje paljenice i žrtve pomirbene, ovce svoje i volove, na svakom mjestu, gdje se spominje Ime moje.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 15, 1-20

U ono vrijeme: Pristupe k Isusu iz Jerusalema književnici i farizeji govoreći: Zašto učenici tvoji prestupaju običaje starih? Jer ne umivaju ruke svoje, kad jedu kruh. A on odgovarajući reče im: A zašto i vi prestupate zapovijed Božju radi običaja vaših? Jer Bog reče: Poštuj oca i mater: i ko opsuje oca ili mater neka se pogubi. A vi govorite: Ko reče ocu ili materi: Koji god dar ja prinesem, tebi će koristiti: a ne poštuje oca svoga ili mater svoju: eto uzaludnom učiniste zapovijed Božju radi običaja svojih. Licumjerci! dobro je o vama prorokovao Izaija govoreći: puk ovaj ustima me poštuje, a srce njegovo daleko je od mene. A zaludu me poštuju učeći nauke i zapovijedi ljudske. I dozvavši k sebi mnoštvo, reče im: Slušajte i razumijte! Ne pogani čovjeka, što ulazi u usta, nego, što izlazi iz usta, to pogani čovjeka. Tada pristupivši učenici njegovi rekoše mu: Znaš li, da se farizeji čuvši tu riječ sablazniše? A on odgovarajući reče: Svaki nasad, koji nije posadio Otac moj nebeski, iskorijenit će se. Pustite ih: slijepci su, i vođe slijepaca. A ako slijepac slijepca vodi, oba će u jamu pasti. A odgovarajući Petar reče mu: Istumači nam ovu priču. A on reče: Zar ste i vi još bez shvaćanja? Ne razumijete li, da sve, što ulazi u usta ide u trbuh, i izmeće se? A što izlazi iz usta, iz srca izlazi, i to pogani čovjeka: jer iz srca izlaze zle misli, ubijstva, preljube, bludnosti, krađe, kriva svjedočanstva, psovke: to je što pogani čovjeka. A neumivenim rukama jesti ne pogani čovjeka.

Četvrtak po Nedj. III. Korizme.

Štenje Jeremije Proroka.

Jer. 7, 1-7

U dni one: Dođe mi riječ Gospodnja govoreći: Stoj na vratima doma Gospodnjega, i propovijedaj ondje ovu besjedu, i

reci: Čujte riječ Gospodnju svi Judejci, koji ulazite na ova vrata, da se poklonite Gospodu. Ovo govori Gospod vojskâ, Bog Izraelov: Popravite putove svoje i nakane svoje: pa ću prebivati s vama na ovom mjestu. Ne uzdajte se u lažne riječi govoreći: Hram Gospodnji, hram Gospodnji, hram Gospodnji ovo je. Jer ako dobro ispravite putove svoje, i nakane svoje: ako sudite pravo između čovjeka i iskrnjega njegova; inostrancu, siroti i udovici ne činite krivo, i krvi nevine ne prolijevate na ovom mjestu, i ne idete za tuđim bogovima samim sebi na zlo: prebivat ću s vama na ovom mjestu; u zemlji, koju sam dao ocima vašim od vijeka i do vijeka: govori Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 4, 38-44

U ono vrijeme: Ustavši Isus iz sinagoge uđe u kuću Šimunovu. A punicu Šimunovu bješe uhvatila velika ognjica, i moliše ga za nju. I stavši kraj nje zapovjedi ognjici, i pusti je. I odmah ustavši služaše im. A kad sunce zađe svi, koji imahu nemoćnike od raznih bolesti, dovađahu ih k njemu. A on stavljajući ruke na svakoga, ozdravljaše ih. A iz mnogih izlažahu đavli vičući i govoreći: Ti si Sin Božji: I karajući ih ne dopuštaše im govoriti, jer znadijahu da je on Krist. A kad nasta dan, iziđe i otide u pusto mjesto, i mnoštvo ga tražaše i dođoše k njemu: i zadržavahu ga, da ne otiđe od njih. A on im reče: I drugim gradovima treba da ja naviještam kraljevstvo Božje, jer sam za to poslan. I propovijedaše po sinagogama Galilejskim.

Petak po Nedj. III. Korizme.

Štenje knjige Brojeva.

Br. 20, 1-3 i 6-13

U dni one: Skupiše se sinovi Izraelovi protiv Mojsija i Arona: i pobunivši se rekoše: Dajte nam vode, da pijemo. A Mojsije i Aron ostavivši mnoštvo uđoše u šator zavjeta i padoše ničice na zemlju, te zavapiše ka Gospodu govoreći: Gospode Bože, čuj viku ovoga puka, i otvori im blago svoje, vrelo žive vode: da se napoje, te da prestane mrmljanje njihovo. I pokaza se slava Gospodnja nad njima. I reče Gospod Mojsiju govoreći: Uzmi štap, i sakupi narod ti i brat tvoj Aron, i progovorite stijeni pred njima, i ona će dat vode. I kad izvedeš vodu iz stijene, neka pije sve mnoštvo i stoka njihova. Uze dakle Mojsije štap, koji bijaše pred Gospodom, kao što mu bješe zapovjedio, i sakupivši mnoštvo pred stijenom reče im: Slušajte buntovnici i nevjernici: Možemo li vam iz ove stijene izvesti vodu? A kad Mojsije podiže ruku svoju, udarivši štapom dva puta po stijeni, iziđe voda u obilju, tako da se napoji narod i stoka. I reče Gospod Mojsiju i Aronu: Jer mi ne vjerovaste, i ne proslaviste me pred sinovima Izraelovim, ne ćete uvesti ovaj narod u zemlju, koju ću mu dati. Ovo je voda prepirke, gdje se zavadiše sinovi Izraelovi s Gospodom, i on se proslavi među njima.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 4, 5-42

U ono vrijeme: Dođe Isus u grad Samarije, koji se zove Sihar: blizu polja, koje dade Jakov Josipu, sinu svojemu. A ondje bijaše izvor Jakovljev. Isus dakle umoran od puta sjeđaše na izvoru. A bješe oko šeste ure. I dođe žena iz Samarije, da zacrpi vode. Reče joj Isus: Daj mi se napiti. (Jer učenici njegovi bjehu otišli u grad, da kupe hrane). Reče mu dakle žena ona Samaritanka: Kako ti, Židov budući, išteš piti u mene žene Samaritanke? Jer Židovi ne opće sa Samaritancima. Odgovori Isus i reče joj: Da bi znala dar Božji, i ko je onaj, koji ti govori: daj mi piti: ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu. Reče mu žena: Gospode, nemaš ni čime da zahvatiš, a zdenac je dubok: odakle ti dakle voda živa? Zar si ti veći od oca našega Jakova, koji nam dade zdenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i stoka njegova? Odgovori Isus i

reče joj: Svaki, koji pije od ove vode, opet će ožednjeti: a koji se napije od vode, koju ću mu ja dati, ne će ožednjeti do vijeka: nego voda, koju ću mu ja dati, bit će u njemu izvor vode, koja uzlazi u život vječni. Reče mu žena: Gospode, daj mi te vode, da ne žednim, i da ne dolazim ovamo da crpim. Reče joj Isus: Idi, zovni muža svojega, i dođi ovamo. Odgovori žena i reče: Nemam muža. Reče joj Isus: Dobro si kazala: nemam muža: jer si pet muževa imala, a koga sad imaš nije tvoj muž: to si pravo kazala. Reče mu žena: Gospode, vidim da si ti Prorok. Oci se naši klanjahu na ovoj gori, a vi kažete, da je u Jerusalemu mjesto, gdje se treba klanjati. Reče joj Isus: Ženo, vjeruj mi, da dolazi čas, kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jerusalemu. Vi se klanjate onomu, što ne znate, a mi se klanjamo onomu što znamo, jer je spasenje od Židova. Ali dolazi čas, i već je nastao, kad će se pravi klanjaoci klanjati Ocu u duhu i istini, jer i Otac hoće takove klanjaoce. Bog je duh: i koji mu se klanjaju, u duhu i istini treba da mu se klanjaju. Reče mu žena: Znam, da ima doći Mesija, koji se zove Krist. Kad dakle dođe, sve će nam kazati. Reče joj Isus: Ja sam, koji govorim s tobom. I ončas dođoše učenici njegovi: i čuđahu se, što sa ženom govoraše. Ali nitko ne reče: Što hoćeš, ili što govoriš s njome? A žena ostavi sud svoj, i otide u grad, i reče onima ljudima: Dođite, da vidite čovjeka, koji mi kaza sve, što sam učinila, da nije možda on Krist? Iziđoše dakle iz grada i pođoše k njemu. Međutim ga moljahu učenici govoreći: Rabi, blaguj! A on im reče: Ja imam jelo, da blagujem, za koje vi ne znate. Govorahu dakle učenici među sobom: Zar mu ko donese, da blaguje? Reče im Isus: Moje je jelo, da vršim volju onoga, koji me posla, da dovršim djelo njegovo. Ne kažete li vi, da su još četiri mjeseca, pa će žetva biti? Eto velim vam: Podignite oči svoje i vidite zemlje, kako se već bijele za žetvu. I koji žanje prima plaću, i sabira plod za život vječni: da se raduje zajedno i koji sije, i koji žanje. Jer je u tom besjeda istinita, da je drugi, koji sije, a drugi, koji žanje. Ja vas poslah da žanjete, gdje se vi nijeste trudili; drugi su se trudili, a vi u trude njihove nastupiste. A iz grada onoga mnogi od Samaritanaca vjerovaše u njega, zbog riječi žene, koja svjedočaše: Reče mi sve, što sam učinila. Kad dođoše dakle Samaritanci k njemu, moljahu ga, da bi ondje ostao. I osta ondje dva dana. I mnogo ih više vjerova u njega radi govora njegova. A ženi govorahu: Već ne vjerujemo zbog tvoje riječi: jer sami čusmo i znamo, da je ovaj zaista Spasitelj svijeta.

Subota po Nedj. III. Korizme.

Štenje Danijela Proroka.

Dan. 13, 1-9, 15-17, 19-30 i 32-62

U dni one: Stanovaše u Babilonu čovjek, kojemu bješe ime Joakim: i uze za ženu Helcijinu kćer Suzanu: veoma lijepu i bogobojaznu; Jer roditelji njezini, budući pravedni, odgojiše kćer svoju po zakonu Mojsijevu. A bješe Joakim bogat vrlo, i imaše perivoj kraj kuće svoje, i kod njega se skupljahu Židovi, jer bijaše najugledniji od sviju. A bijahu one godine izabrana od puka za suce dva starca, o kojima reče Gospod: Iziđe bezakonje iz Babilona od staraca, koje se držalo vladaocima puka. Ovi dolažahu često u kuću Joakimovu, i k njima dolažahu svi, koji su imali, da im se sudi. A kad se puk vraćaše oko podne, ulazaše Suzana, i šetaše se po perivoju muža svojega. I gledahu je starci svaki dan, gdje ulazi i gdje se šeće: pa se raspališe požudom za njom: i preokrenuše um svoj i zatvoriše oči svoje, da ne vide neba, i da se ne spomenu suda pravednih. A dogodi se, kad oni čekahu zgodan dan, uđe ona jednoć kao jučer i prekjučer sa dvjema samim djevojkama, i htjede se okupati u perivoju: bijaše bo vruće, a ondje ne bješe nikoga do ona dva starca sakrivena, koji ju promatrahu. Reče dakle djevojkama: Donesite mi ulja i mila, pa za-

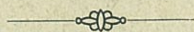
tvorite vrata od perivoja, da se okupam. A kad iziđoše djevojke, ustadoše ona dva starca, i pritrčaše k njoj i rekoše: Evo vrata su od perivoja zatvorena, i nitko nas ne vidi, a mi gorimo od požude za tobom: za to pristani na želju našu, i udovolji nam. Ako li ne budeš htjela, iznijet ćemo proti tebi svjedočanstvo, da je bio s tobom mladić, i da si stoga otpustila od sebe djevojke. Uzdahne Suzana i reče: U tjeskobi sam odasvuda: jer ako to učinim, smrt mi je spravna; ako li ne učinim, neću izbjeći rukama vašim. Ali mi je bolje, da bez grijeha upadnem u vaše ruke, nego li da sagriješim pred licem Gospodnjim. I povika Suzana iza glasa, a povikaše i starci proti njoj. I jedan potrča na vrata perivoja i otvori. Kad dakle sluge čuše viku u perivoju, nahrupiše kroz stražnja vrata, da vide što je. A kad starci iskazaše, zastidješe se sluge jako; jer nikada nije nitko rekao takova šta o Suzani. A sutra dan, kad dođe puk k Joakimu mužu njezinu, dođoše i dva starca, puna opake namjere proti Suzani, da je pogube. I rekoše pred narodom: Pošljite po Suzanu, kćer Helcijinu, a ženu Joakimovu. I odmah poslaše. I dođe sa roditeljima i sinovima i svom rodbinom svojom. A njezini i svi, koji je poznavahu, plakahu. Tada ustavši ona dva starca posred puka staviše ruke svoje na glavu njezinu. A ona plačući pogleda na nebo, bijaše bo srce njezino puno pouzdanja u Gospoda. I starci rekoše: Kad se sami šetasmo u perivoju, uđe ova sa dvjema djevojkama: i zatvori vrata perivoja, a djevojke otpusti od sebe. I dođe k njoj mladić jedan, koji bješe sakriven, i sagriješi s njome. Tada mi, nalazeći se u prikrajku perivoja, vidjevši bezakonje pritrčasmo k njima, i nađosmo ih skupa u grijehu. I njega ne mogosmo uhvatiti, jer bješe jači od nas, te otvorivši vrata pobježe; a ovu uhvatismo i upitasmo, koji je ono mladić bio, i ne htjede nam očitovati: mi za ovo svjedočimo. I mnoštvo im povjerova kao starcima i sudijama pučkim, te ju osudiše na smrt. A tada Suzana zavapi glasom velikim i reče: Bože vječni, kojemu su tajne očite, koji znaš sve prije nego se dogodi, ti znaš, da su iznijeli proti meni krivo svjedočanstvo, i eto umirem premda ne učinih ništa od onoga, što su ovi zlobno izmislili proti meni. I usliša Gospod vapaj njezin. I kad je vođahu na smrt, pobudi Gospod sveti duh mladoga momka, komu bješe ime Danijel; i povika jakim glasom: Čist sam od krvi ove žene. A sav narod okrene se k njemu i reče: Što znači ta riječ, što si ju izrekao? A on stavši posred njih reče: Tako li, ludi sinovi Izraelovi, osudiste kćer Izraelovu, ne prosuđujući niti znajući, što je istinito? Povratite se u sudište, jer su izrekli proti njoj krivo svjedočanstvo. I povrati se sav narod žurno. I reče im Danijel: Razlučite ih daleko jednog od drugoga, da ih ispitam. Kad dakle bjehu odijeljeni jedan od drugoga, pozove jednog od njih i reče mu: O ti, koji si u opačini ostario, sad dođoše na vidjelo tvoji grijesi, koje si prije činio nepravedno sudeći, tlačeći nevine a otpuštajući krivce, premda je Gospod kazao: Ne pogubi nevina ni pravedna. Sad dakle, ako si je vidio, reci pod kojim si ih stablom vidio, gdje se razgovaraju. A on reče: pod trišljom. Tada reče Danijel: Uprav si slagao na pogubu svoju. Jer gle! Anđeo Gospodnji, po toj osudi, rasjeći će te na pola. I odstranivši njega zapovjedi, da dođe drugi i reče mu: Sjeme kananejsko a ne Judino, zanese te ljepota i požuda preokrene srce tvoje: tako činjaste kćerima Izraelovim, a one vam od straha ugađahu, ali kći Judina ne podnese zloću vašu. Sada dakle reci mi: pod kojim si ih stablom zaskočio u grijehu. A on reče: Pod česvinom. Tada mu reče Danijel: Uprav si slagao i ti na pogubu svoju: Jer eto stoji Anđeo Gospodnji s mačem, da te posiječe na pola, i da vas pogubi. Tada povika sve mnoštvo iza glasa, i proslaviše Boga, koji spasava one, koji se u njega uzdaju. I ustadoše na ona dva starca, (jer Danijel po njihovim riječima dokaza, da su krivo svjedočili) i učiniše im kao što oni bijahu zlo učinili proti iskrnje-

mu: i pogubiše ih, i tako bi spašena krv pravedna u dan oni.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 8, 1-11

U ono vrijeme: Otide Isus na goru Maslinsku: a u svanuće opet dođe u hram, i sav narod dođe k njemu; i sjedavši učaše ih. A književnici i farizeji dovedoše k njemu ženu uhvaćenu u preljubi i postavivši je na srijedu rekoše mu: Učitelju! ova je žena uhvaćena sad u preljubi. A Mojsije nam u zakonu zapovjedi, da se takove kamenuju. A ti što veliš? A ovo govorahu kušajući ga, da bi ga mogli za što okriviti. A Isus sagnuvši se pisaše prstom po zemlji. A kad ustrajahu u pitanju, ispravi se, i reče im: Ko je od vas bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju. I opet sagnuvši se pisaše po zemlji. A čuvši to izlažahu jedan za drugim, počevši od starijih: i osta Isus sam i žena stojeći po srijedi. A Isus ispravivši se reče joj: Ženo, gdje su, koji te tužahu? Nitko te ne osudi? Ona reče: Nitko, Gospode! A Isus reče: Ni ja te ne ću osuditi. Idi i unaprijed ne griješi više!

Nedjelja IV. Korizme.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Galaćanima. *Gal. 4, 22-31*

Braćo: Pisano je, da je Abraham imao dva sina: jednoga od ropkinje, a drugoga od slobodne. Ali koji bješe od ropkinje, po pȗti se rodi, a koji od slobodne, po obećanju: a to je u slici rečeno. Jer su to dva zavjeta. Jedan naime od gore Sinajske rađajući na robovanje: a to je Agara; jer je Sinaj gora u Arabiji, koja odgovara sadašnjemu Jerusalemu, i robuje s djecom svojom. A onaj Jerusalem, koji je gore, slobodan je, a to je mati naša. Jer je pisano: Raduj se, neplodnice, koja ne rađaš; klikni i viči, koja ne plodiš: jer sinovi zapuštene bit će brojniji, nego sinovi one, koja ima muža. A mi smo, braćo, sinovi obećanja po Izaku. Ali kako onda onaj, koji po pȗti bješe rođen, proganjaše onoga, koji po duhu: tako i sada. Ali što govori Pismo? Istjeraj ropkinju i njezina sina: jer sin ropkinje ne će biti baštinik sa sinom slobodne. Tako, braćo, nijesmo djeca ropkinje, nego slobodne: kojom nas slobodom Isukrst oslobodi.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 6, 1-15*

U ono vrijeme: Otide Isus preko mora Galilejskoga, a to je Tiberijadsko: i za njim iđaše veliko mnoštvo, jer viđahu čudesa, koja činjaše na bolesnicima. Isus dakle iziđe na goru, i ondje sjeđaše s učenicima svojim. A bijaše blizu Vazam, blagdan Židovski. Kad dakle Isus podiže oči i vidje, da veoma veliko mnoštvo dolazi k njemu, reče Filipu: Odakle ćemo kupiti kruha, da ovi jedu. A ovo govoraše kušajući ga, jer sam znaše, što će učiniti. Odgovori mu Filip: Dvjesta dinara kruha nije dosta, da svakoga od njih po malo dopane. Reče mu jedan od učenika njegovih Andrija, brat Šimuna Petra: Ovdje je jedan mladić, koji ima pet ječmenih hljebova i dvije

ribe: ali što je to za tolike? Reče dakle Isus: Recite ljudima, da se namjeste. A bješe mnogo trave na onome mjestu, i posjedaše ljudi na broju oko pet tisuća. Isus dakle uze hljebove: i podavši hvale razdijeli onima, koji bjehu posjedali; tako i od riba koliko htjedoše. A kad se nasitiše, reče učenicima svojim: skupite ulomke, što pretekoše, da ne propadnu. Skupiše dakle i napuniše dvanaest kotarica ulomaka od pet hljebova ječmenih, što preteče onima, koji su jeli. A oni ljudi vidjevši čudo, što Isus bješe učinio, govorahu: Ovaj je zaista Prorok, koji ima doći na svijet. A kad Isus razumije, da misle doći, da ga uhvate i učine kraljem, otide opet u goru on sam.

—o—

Ponedjeljak po Nedj. IV. Korizme.

Štenje knjige Kraljevâ.

III. Kr. 3, 16-28

U dni one: Dođoše dvije žene bludnice ka kralju Salamunu i stadoše pred njim, te jedna od njih reče: Molim, gospodaru moj: ja i ova žena stanovasmo u jednoj kući, i ja rodih kod nje u sobi. A treći dan, pošto ja rodih, rodi i ova: i bijasmo zajedno, i ne bijaše nitko drugi s nama u kući osim nas dviju. I umrije sin ove žene noću: jer ga ona u snu priduši. Pa ustavši nenadno u noćnoj tišini, uze sina mojega pokraj mene, dok ja službenica tvoja spavah, i stavi ga sebi u krilo: a svoga sina, koji bijaše mrtav, podmetnu meni u krilo. A kad ustah ujutro, da podojim sina svojega, gle! pokaza se mrtav: ali kad ga bolje pogledah pri svjetlosti, opazih, da to nije moj sin, kojega sam ja rodila. Tada reče druga žena: Nije tako kako kažeš, nego je sin tvoj umro, a moj živi. Naprotiv ona govoraše: Lažeš: jer moj sin živi, a tvoj je sin umro. I tako se prepirahu pred kraljem. Tada kralj reče: Ova veli: Sin moj živi, a tvoj je sin mrtav; a ona odgovara: ne, nego je tvoj sin mrtav, a moj živi. Reče dakle kralj: Donesite mi mač! I kad donesoše mač pred kralja, reče: Rasijecite živo dijete na dvoje, i podajte polovinu jednoj a polovinu drugoj. Tade žena, koje sin bješe živ, reče kralju (jer ju zaboli u dno srca za sinom): Molim, gospodaru, dajte njoj živo dijete, a nemojte ga ubijati. Naprotiv druga govoraše: neka ne bude ni meni ni tebi, nego neka se rasiječe. Tada odgovori kralj i reče: Podajte ovoj živo dijete i neka se ne pogubi: jer je ovo mati njegova. I sav Izrael ču sud, koji izreče kralj, i pobojaše se kralja videći, da je mudrost Božja u njemu, da kroji pravdu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 2, 13-25

U ono vrijeme: Bješe blizu Vazam židovski, i uziđe Isus u Jerusalem: i nađe u hramu prodavaoce volova i ovaca i golubova i mjenjače novaca, gdje sjede. I načinivši bič od uzica, izagna svekolike iz hrama, i ovce i volove, i mjenjačima prosu novac i isprevrati stolove. A prodavaocima golubova, reče: Nosite to odavle, i ne činite od doma Oca mojega kuću trgovačku. A učenici njegovi sjetiše se, da je pisano: Revnost za dom tvoj izjeda me. Odgovoriše dakle Židovi, i rekoše mu: Kakav nam znak pokazuješ, da to možeš činiti? Odgovori Isus i reče im: Razvalite ovaj hram, i u tri dana ću ga podignuti. Rekoše Židovi: Četrdeset i šest godina građen je hram ovaj, a ti u tri dana, da ga podigneš? A on govoraše o hramu tijela svojega. Kad dakle uskrsnu od mrtvih, sjetiše se učenici njegovi, da ovo bješe rekao, i vjerovaše Pismu i riječi, koju reče Isus. A kad bješe u Jerusalemu na blagdan Vazma, mnogi vjerovaše u ime njegovo videći čudesa njegova, koja činjaše. Ali im se Isus ne povjeravaše, jer ih on sve poznavaše, i ne trebaše njemu da ko svjedoči za čovjeka: jer sam znadijaše, što je u čovjeku.

Utorak po Nedj. IV. Korizme.

Štenje knjige Izlaska.

Izl. 32, 7-14

U dni one: Progovori Gospod Mojsiju govoreći: Siđi s gore: jer sagriješi narod tvoj, koji si izveo iz zemlje Egipatske. Brzo zađoše s puta, koji si im pokazao, načiniše sebi tele liveno i pokloniše mu se, i prinesoše mu žrtve govoreći: Ovo su bogovi tvoji, o Izraele, koji te izvedoše iz zemlje Egipatske. I opet reče Gospod Mojsiju: Vidim, da je narod ovaj tvrdoglav: pusti me, da se raspali gnjev moj na njih, da ih istrijebim, i da od tebe načinim narod veliki. A Mojsije moljaše Gospoda Boga svojega govoreći: Zašto se, Gospode, raspaljuje gnjev tvoj na puk tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske silom velikom i rukom krepkom? Nemoj, molim te, da reku Egipćani: Lukavo ih izvede, da ih pogubi u gorama i istrijebi sa zemlje: neka prestane gnjev tvoj i utaži se na opačinu puka svoga. Spomeni se Abrahama, Izaka i Izraela sluga svojih, kojima si se sobom zakleo govoreći: Umnožit ću potomstvo vaše kao zvijezde na nebu: i svu zemlju ovu, o kojoj govorih, dat ću potomstvu vašemu, i posjedovat ćete je na vijeke. I utaži se Gospod, da ne učini proti puku svojemu zlo, koje bješe rekao.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 7, 14-31

U ono vrijeme: Kad je već prošla polovina blagdana, uziđe Isus u hram i učaše. A Židovi se čuđahu govoreći: kako ovaj zna knjige, a nije učio? Odgovori im Isus i reče: Moja nauka nije moja, nego onoga, koji me poslao. Ako ko hoće volju njegovu vršiti, razumjet će, je li ova nauka od Boga: ili ja sam od sebe govorim. Koji govori sam od sebe, svoju slavu traži, a ko traži slavu onoga, koji ga je poslao, taj je istinit i nema u njemu nepravde. Nije li vam Mojsije dao zakon: a nitko od vas ne vrši zakon? Zašto tražite da me ubijete? Odgovori mnoštvo i reče: Đavao je u tebi: ko traži, da te ubije? Odgovori Isus i reče im: Jedno djelo učinih, i svi se čudite. Za to vam Mojsije dade obrezanje, (ne kao da je od Mojsija nego od otaca), i u subotu obrezujete čovjeka. Ako se smije obrezati čovjeka u subotu, a da se tim ne povrijedi zakon Mojsijev: na mene se ljutite, što svega čovjeka ozdravih u subotu? Nemojte suditi po vanjštini, nego sudite pravedno. Govorahu dakle neki iz Jerusalema: Nije li ovo onaj, koga ištu, da ubiju? A eto javno besjedi, i ništa mu ne govore. Da ne spoznaše zbilja poglavice, da je on Krist? Ali za ovoga znamo odakle je: a Krist, kad dođe, nitko ne će znati odakle je. A Isus vikaše u hramu učeći i govoreći: I mene znate, i odakle sam znate, i sam od sebe ne dođoh, nego ima istiniti, koji me poslao, koga vi ne znate. Ja ga znam, jer sam od njega i on me poslao. Tada gledahu, da ga uhvate: i nitko ne stavi na nj ruke, jer još ne bješe došao čas njegov. A od mnoštva mnogi vjerovaše u njega.

Srijeda po Nedj. IV. Korizme.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 1, 16-19

Ovo govori Gospod Bog: Operite se, očistite se, uklonite zloću misli svojih ispred očiju mojih: prestanite zlo činiti, naučite se dobro činiti: tražite pravdu, pomagajte potlačenoga, sudite pravo siroti, branite udovicu: Tada dođite i prekorite me, veli Gospod: ako budu grijesi vaši kao skrlet, postat će bijeli kao snijeg, i ako budu crveni kao grimiz, postat će bijeli kao vuna. Ako me hoćete slušati, dobra ćete zemaljska uživati: govori Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 9, 1-38

U ono vrijeme: Prolazeći Isus vidje čovjeka slijepa od rođenja; i zapitaše ga učenici njegovi: Rabi! ko je sagriješio: ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep? Odgovori Isus: Nije sagriješio ni on ni roditelji njegovi: nego da se očituju djela Božja na njemu.

Meni valja činiti djela onoga, koji me posla, dok je dan: dolazi noć, kad nitko ne može djelovati. Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta. To rekavši pljunu na zemlju, i načini kal od sline, i pomaza kalom oči njegove i reče mu: Idi, umij se u kupalištu Siloe (što znači Poslan). Otide dakle i umi se, i dođe videći. A susjedi, i koji ga bjehu prije vidjeli, da je bio prosjak, govorahu: Nije li ovo onaj, koji sjeđaše i prosjaše? Jedni govorahu: On je. A drugi: Ne, nego je sličan njemu. A on govoraše: Ja sam. Govorahu mu dakle: Kako ti se otvoriše oči? Odgovori: Onaj čovjek, koji se zove Isus, načini kal i pomaza oči moje, i reče mi: Idi u kupalište Siloe i umij se. I otidoh, umih se i vidim. Rekoše mu: Gdje je on? Reče: Ne znam. I povedoše k farizejima onoga, koji bješe bio slijep. A bijaše subota, kad Isus načini kal i otvori oči njegove. Opet dakle pitahu ga farizeji, kako progleda. A on im reče: Kal mi postavi na oči, i umih se, i vidim. Govorahu dakle neki od farizeja: Nije ovaj čovjek od Boga, jer ne poštuje subote. A drugi govorahu: Kako može čovjek grješnik takva čudesa činiti? I bješe razdor među njima. Govore dakle opet slijepcu: Što ti veliš o onome, koji ti je oči otvorio? A on reče: Prorok je. I ne vjerovaše Židovi njemu, da je bio slijep i da je progledao, dok ne dozvaše roditelje onoga, koji progleda: i upitaše ih govoreći: Je li ovo vaš sin, o kome vi velite, da se je slijep rodio? Kako dakle sada vidi? Odgovoriše im roditelji njegovi i rekoše: Znamo, da je ovo sin naš, i da se je slijep rodio, a kako sad vidi, ne znamo: ili ko otvori oči njegove, ne znamo; pitajte njega, u godinama je, neka sam za sebe govori. Ovo rekoše roditelji njegovi, jer se bojahu Židova; jer Židovi bijahu već zaključili, da bude izbačen iz sinagoge, ko ga prizna za Krista. Za to roditelji njegovi rekoše: U godinama je, njega pitajte. Pozvaše dakle opet čovjeka, koji bješe slijep, i rekoše mu: Daj slavu Bogu. Mi znamo, da je ovaj čovjek grješnik. A on im reče: da li je grješnik, ne znam, samo znam, da sam bio slijep a sada vidim. Rekoše mu dakle: Što ti je učinio? kako ti je otvorio oči? Odgovori im: Već vam rekoh i čuste: što hoćete, da opet čujete? Zar i vi hoćete, da postanete njegovi učenici? Tada ga prokleše i rekoše: Ti budi učenik njegov, a mi smo učenici Mojsijevi. Mi znamo, da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne znamo, odakle je. Odgovori onaj čovjek i reče im: To i jest baš čudno, da vi ne znate odakle je, a meni je oči otvorio: a znamo, da Bog ne sluša grješnike, nego ako ko štuje Boga i vrši volju njegovu, ovoga sliša. Otkako je svijeta, nije se čulo, da je ko otvorio oči slijepcu rođenomu. Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao ništa činiti. Odgovoriše i rekoše mu: U grijesima si sav rođen, pa ti da nas učiš? I izbaciše ga na dvor. Ču Isus, da ga izbaciše na dvor, i kad ga nađe, reče mu: Vjeruješ li ti u Sina Božjega? On odgovori i reče: Ko je, Gospode, da u nj vjerujem? I reče mu Isus: I vidio si ga, i koji govori s tobom, on je. A on reče: Vjerujem, Gospode! *(ovdje se poklekne)* I padnuvši ničice pokloni mu se.

Četvrtak po Nedj. IV. Korizme.

Štenje knjige Kraljevâ.

IV. Kr. 4, 25-38

U dni one: Žena Sunamićanka dođe k Elizeju na goru Karmelsku: a kad je čovjek Božji ugleda prema sebi, reče Gieziju, momku svojemu: Evo one Sunamićanke. Izidi joj dakle ususret, i reci joj: Kako si ti, i muž tvoj, i sin tvoj? A ona odgovori: Dobro. A kad dođe čovjeku Božjemu na goru, obujmi noge njegove, a Giezij pristupi, da ju odstrani. Ali čovjek Božji reče: Pusti je, jer joj je duša u tuzi, a Gospod sakri od mene, i ne objavi mi. A ona reče: Nijesam li iskala sina od gospodara svoga? Nijesam li ti kazala: nemoj me varati? A on reče Gieziju: Pripaši bokove svoje, i uzmi štap moj u ruku svoju, i pođi. Ako kogagod sreteš, ne pozdravljaj ga; i ako te ko pozdravi, ne ozdravljaj mu: i stavit ćeš štap moj na lice

djetetu. Tada reče mati djeteta: Tako da je živ Gospod, i tako da živi duša moja, ne ću te pustiti. Ustade dakle, i iđaše za njom. A Giezij bješe otišao pred njima i stavi štap na lice djetetu, i ne bje glasa ni osjećanja: i povrati se ususret njemu, i javi mu govoreći: Dijete nije ustalo. Uđe dakle Elizej u kuću i gle! dijete mrtvo leži na posteljici svojoj: i ušavši zatvori vrata za sobom, i pomoli se Gospodu. Po tom pristupi, i leže povrh djeteta: i stavi usta svoja na usta njegova, i oči svoje na oči njegove, i ruke svoje na ruke njegove, i savi se nad njim: i stopli se tijelo djeteta. A on ustade, i prošeta se po kući jednom amo i tamo, pa pristupi i leže povrh njega, i zijevnu dijete sedam puta i otvori oči. A pozva Gezija i reče mu: Zovi tu Sunamićanku. I ona pozvana uđe k njemu. A on reče: Uzmi sina svojega. I ona došavši pade k nogama njegovim, i pokloni se do zemlje: pa uzme sina svojega i iziđe, a Elizej se povrati u Galgalu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 7, 11-16

U ono vrijeme: Iđaše Isus u grad, koji se zove Naim: i iđahu s njime učenici njegovi, i mnoštvo veliko. A kad se približivaše k vratima gradskim: gle! iznošahu mrtvaca, jedinca matere svoje: A ona bješe udovica, i veliko mnoštvo građana s njome. Kad ju vidje Gospod, ganut milosrđem spram nje, reče joj: Nemoj plakati! Pa pristupi, i dotakne se nosila. (A oni, koji nošahu, stadoše). I reče: Mladiću, tebi velim, ustani! I podiže se, koji bješe mrtav, i počne govoriti. I dade ga materi njegovoj. A svih obuze strah, i veličahu Boga govoreći: Prorok veliki ustade među nama: i Bog pohodi puk svoj.

Petak po Nedj. IV. Korizme.

Štenje knjige Kraljevâ.

III. Kr. 17, 17-24

U dni one: Razboli se sin žene domaćice, i bijaše bolest vrlo teška, tako da ponesta u njemu daha. Reče dakle Iliji: Što ja imam s tobom, čovječe Božji? Jesi li došao k meni, da se spomenu bezakonja moja, i da pogubiš sina moga? A Ilija joj reče: Daj mi sina svoga. I uze ga iz naručaja njezina, i odnese u gornju sobu, gdje on stanovaše, i stavi ga na postelju svoju. Pa zavapi k Gospodu i reče: Gospode, Bože moj, zar si i udovicu, kod koje se ja kako tako prehranjujem, ucvijelio usmrtivši joj sina? I pruži se, i omjeri se nad djetetom tri puta, pak zavapi k Gospodu i reče: Gospode, Bože moj, molim, neka se povrati duša ovoga djeteta u tijelo njegovo. I usliša Gospod glas Ilijin: i povrati se duša djeteta u nj i oživje. A Ilija uze dijete, i snese ga iz gornje sobe u donji dio kuće, i predade ga materi njegovoj i reče joj: Evo živ je sin tvoj. A žena reče Iliji: Sada po tome znam, da si čovjek Božji, i da je riječ Gospodnja u tvojim ustima istinita.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 11, 1-45

U ono vrijeme: Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i Marte, sestre njezine. (A Marija bješe ona, što pomaza Gospoda pomašću, i otre noge njegove kosom svojom: čiji brat Lazar bješe bolestan). Poslaše dakle sestre njegove po njega govoreći: Gospode! evo onaj, koga ljubiš, bolestan je. A čuvši Isus reče: Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se proslavi Sin Božji po njoj. A Isus ljubljaše Martu i Mariju, sestru njezinu, i Lazara. Kad dakle ču, da je bolestan, osta ipak još dva dana u istom mjestu. A po tom reče učenicima svojim: Idimo opet u Judeju. Govore mu učenici: Rabi! sad Židovi hotijahu, da te kamenuju, pa opet hoćeš, da ideš onamo? Odgovori Isus: Nije li dvanaest ura u danu? Ko danju ide, ne spotiče se, jer vidi svjetlost ovoga svijeta; a ko ide noću, spotiče se, jer nema svjetlosti u njemu. Ovo reče, pak nastavi: Lazar, prijatelj naš, spava: nego idem, da ga od sna probudim. Rekoše dakle učenici njegovi: Gospode, ako spava, ozdravit

će. A Isus bješe rekao o smrti njegovoj; oni pak mišljahu, da govori o spavanju. Tada dakle kaza im Isus očito: Lazar je umro: i radujem se radi vas, što nijesam bio ondje, da vjerujete; nego hajdemo k njemu. Tada reče Toma, koji se zove Didim, ostalim učenicima: Hajdemo i mi, da umremo s njime. Tako dođe Isus, i nađe ga već od četiri dana u grobu. (A Betanija bješe blizu Jerusalema oko petnaest stadija.) A mnogi od Židova bjehu došli k Marti i Mariji, da ih utješe zbog brata njihova. Marta dakle, kad ču, da Isus dolazi, pođe mu ususret; a Marija osta doma. Reče dakle Marta Isusu: Gospode! da si bio ovdje, brat moj ne bi bio umro. Ali i sada znadem, što god zaišteš u Boga, da će ti Bog dati. Veli joj Isus: Uskrsnut će brat tvoj. Govori mu Marta: Znam, da će uskrsnuti u uskrsnuću u najposljednji dan. Reče joj Isus: Ja sam uskrsnuće i život; ko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će: i svaki, koji živi i vjeruje u mene, ne će umrijeti u vijeke. Vjeruješ li ovo? Reče mu: Dà, Gospode! ja vjerujem, da si ti Krist Sin Boga živoga, koji si na ovaj svijet došao. I ovo rekavši otide, te zovnu potiho Mariju sestru svoju govoreći: Učitelj je blizu i zove te. A ona, netom ču, odmah usta, i dođe k njemu: jer još Isus ne bijaše došao u selo, nego još bijaše na onom mjestu, gdje mu Marta bješe izišla ususret. Židovi dakle, koji bijahu s njom u kući, i tješahu je, kad vidješe Mariju, da brzo usta i iziđe, pođoše za njom govoreći: Ide na grob, da ondje plače. A Marija, kad dođe, gdje bješe Isus, vidjevši ga, pade pred noge njegove i reče mu: Gospode, da si bio ovdje, brat moj ne bi bio umro. Isus dakle, kad ju vidje gdje plače, i gdje plaču Židovi, koji dođoše s njome, ustrese se u duši i smuti se, te reče: Gdje ste ga položili? Govore mu: Gospode, dođi i vidi! I proplaka Isus. Rekoše dakle Židovi: Gle! kako ga ljubljaše! A nekoji od njih rekoše: Ne mogaše li ovaj, koji otvori oči slijepcu rođenomu, učiniti, da ovaj ne umre? A Isus se opet ustrese u sebi, i dođe na grob. A bijaše pećina, i kamen bješe postavljen nad njom. Reče Isus: Dignite kamen. Veli mu Marta, sestra onoga, što bješe umro: Gospode, već zaudara, jer su četiri dana, da je umro. Veli joj Isus: Ne rekoh li ti, ako uzvjeruješ, da ćeš vidjeti slavu Božju? Digoše dakle kamen: a Isus podignuvši oči gore, reče: Oče, hvale ti podajem, jer si me uslišao. A ja znadoh, da me vazda slišaš, ali radi puka, koji stoji unaokolo, rekoh: da vjeruju, da si me ti poslao. Ovo rekavši povika glasom velikim: Lazare, iziđi na dvor! I odmah iziđe onaj, koji bješe mrtav, povezan platnom po rukama i nogama, a lice njegovo bijaše ubrusom povezano. Reče im Isus: Odriješite ga, i pustite da ide. Tada mnogi od Židova, koji bijahu došli k Mariji i Marti i bjehu vidjeli što učini Isus, vjerovaše u njega.

Subota po Nedj. IV. Korizme.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 49, 8-15

Ovo govori Gospod: U vrijeme milosno usliših te, i u dan spasenja pomogoh ti: i sačuvah te, i dadoh te, da budeš zavjet narodu, da oživeš zemlju, i zadobiješ opustjelo našljedstvo; da kažeš onima, koji su u okovima: Iziđite; a onima, koji su u mraku: prosvijetlite se. Oni će pokraj putova pasti, i paša će im biti po svim ravnicama. Ne će gladovati ni žeđati, i neće ih biti žega ni sunce: jer će njima vladati onaj, koji im je milostiv, i na izvorima vodâ pojit će ih. I sve ću gore svoje obratiti u putove, i staze će se moje uzvisiti. Evo! ovi će iz daleka doći, a gle! oni od sjevera i od mora, a drugi od zemlje južne. Pjevajte nebesa, raduj se zemljo, odjeknite, gore, hvalom: jer Gospod utješi puk svoj, i smilova se bijednima svojim. I reče Sion: Zapustio me Gospod, i Gospod me zaboravio. Može li žena zaboraviti dijete svoje, da se ne smiluje čedu utrobe svoje? Pa da ga ona i zaboravi, ja ipak ne ću zaboraviti tebe, veli Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.
Iv. 8, 12-20

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu Židova i reče: Ja sam svjetlost svijeta: ko ide za mnom, ne stupa u tami: nego će imati svijetlo života. Rekoše mu dakle farizeji: Ti sam za sebe svjedočiš: svjedočanstvo tvoje nije istinito. Odgovori Isus i reče im: I ako ja svjedočim za sebe, svjedočanstvo je moje istinito: jer znam, odakle dođoh i kamo idem: a vi ne znate, odakle dolazim ni kamo idem. Vi sudite po pûti; a ja ne sudim nikoga: A ako sudim ja, sud je moj istinit, jer nijesam sam, nego ja i Otac, koji me posla. A i u zakonu vašemu pisano je, da je svjedočanstvo dvojice istinito. Ja sam, koji svjedočim za sebe: i svjedoči za mene Otac, koji me posla. Govorahu mu dakle: Gdje je Otac tvoj? Odgovori Isus: Ne znate ni mene ni Oca mojega; kad biste znali mene, znali biste doista i Oca mojega. Ove riječi reče Isus u riznici, kad učaše u hramu: i nitko ga ne uhvati, jer još ne bješe došao čas njegov.

Nedjelja Muke.

(Gluha)

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 9, 11-15*

Braćo: Isukrst došavši kao veliki Svećenik došastih dobara, kroz bolji i savršeniji šator ne rukom tvoreni, to jest, ne ovoga stvorenja: niti s krvlju kozlićâ ili junčićâ, nego vlastitom krvlju uđe jednom u svetinju, našavši vječno otkupljenje. Jer ako krv kozlićâ i volovâ, i pepeo juničin, oškropivši opoganjene, posvećuje na očišćenje tijela: koliko će većma Krv Kristova, koji po Duhu Svetome sebe prinese bez ljage Bogu, očistiti dušu našu od djelâ smrti, da služimo Bogu živomu? I zato je posrednik novoga zavjeta: da kroz smrt, koju podnese za otkupljenje onih prestupaka, koji bijahu u prvome zavjetu, prime, koji su pozvani, obećanje vječnoga našljedstva: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 8, 46-59*

 ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu Židovâ: Ko će me od vas prekoriti za grijeh? Ako vam istinu govorim, zašto mi ne vjerujete? Ko je od Boga, riječi Božje sluša. Za to vi ne slušate, jer od Boga nijeste. Tada odgovoriše Židovi i rekoše mu: Ne govorimo li mi dobro, da si ti Samaritanac, i da je đavao u tebi? Odgovori Isus: Nije đavao u meni: nego štujem Oca svojega, a vi me pogrdiste. Ali ja ne tražim slave svoje: ima koji traži i sudi. Uistinu, uistinu govorim vama: ko opsluži riječ moju, ne će vidjeti smrti u vijeke. Rekoše dakle Židovi: Sad upoznasmo, da je đavao u tebi. Abraham je umro, i proroci: a ti kažeš: Ko opsluži riječ moju, ne će okusiti smrti do vijeka. Zar si ti veći od oca našega Abrahama, koji je umro? i proroci su umrli. Za koga sebe cijeniš? Odgovori Isus: Ako ja sam sebe slavim, slava je moja ništa: ima Otac moj, koji me slavi, za koga vi kažete, da je Bog vaš, a ne poznate ga; a ja ga poznam: i kad bih rekao, da ga ne znam, bio bih kao i vi lažac, ali ga znam i riječ njegovu držim.

Abraham otac vaš čeznuo je, da vidi dan moj: vidje i obradova se. Tada mu rekoše Židovi: Još ti nema pedeset godina, a Abrahama si vidio? Reče im Isus: Uistinu, uistinu vam govorim, prije nego Abraham bješe, ja jesam. Uzeše tada kamenje, da bace na nj: a Isus se sakri i iziđe iz hrama.

Ponedjeljak po Nedjelji Muke.

Štenje Jone Proroka.

Jona 3, 1-10

U dni one: Dođe riječ Gospodnja Joni proroku drugi put govoreći: Ustani i idi u Ninivu, grad veliki: i propovijedaj u njemu ono, što ti ja govorim. I ustade Jona, i pođe u Ninivu po riječi Gospodnjoj. A Niniva bijaše grad veliki, tri dana hoda. I Jona poče ići po gradu jedan dan vičući, i govoreći: Još četrdeset dana, i Niniva će se prosjesti. I povjerovaše Ninivljani Bogu: i oglasiše post i obukoše se u kostrijet od najvećega do najmanjega. I dopre riječ do kralja Ninivskoga: i sađe sa svojega prijestolja, i skine sa sebe svoje odijelo i obuče se u kostrijet: i sjede u pepeo. I glasnik kraljev i knezova njegovih vikaše po Ninivi govoreći: Ljudi, i životinje, i volovi, i ovce, da ne okuse ništa: ni da pasu ni da piju vode. Neka se pokriju kostrijeti, ljudi, i životinje, i neka prizivlju Gospoda jako, neka se odvrati čovjek od svoga zla puta, i od bezakonja, koje im je u rukama. Ko zna, da se ne umilostivi Bog, i oprosti i popusti od žestokog gnjeva svojega, te ne izginemo? I vidje Bog djela njihova, da se odvratiše od zla puta svojega: i smilova se puku svome, Gospod Bog naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 7, 32-39

U ono vrijeme: Poglavice i farizeji poslaše sluge, da bi uhvatili Isusa. Reče im dakle Isus: Još sam malo vremena s vama, pa idem k onome, koji me posla. Tražit ćete me, i ne ćete me naći: i gdje sam ja, vi ne možete doći. Tada rekoše Židovi među sobom: Kamo će ovaj otići, da ga mi ne nađemo? Neće li otići k rastrkanim među narodima, i učiti narode? Što znači ova riječ, što reče: Tražit ćete me, i ne ćete me naći: i gdje sam ja, vi ne možete doći? A u zadnji svečani dan svetkovine stajaše Isus i vikaše govoreći: Ako ko žeđa, neka dođe k meni i pije. Ko vjeruje u mene, kako kaže Pismo, iz njegova će tijela teći rijeke vode žive. A ovo reče o Duhu, kojega imahu primiti oni, koji u nj vjeruju.

Utorak po Nedjelji Muke.

Štenje Danijela proroka.

Dan. 14, 27 i 28-48

U dni one: Sabraše se Babilonjani kod kralja i rekoše mu: Predaj nam Danijela, koji je satro Bela i pogubio zmaja, inače ćemo ubiti tebe i dom tvoj. Vidje dakle kralj, da navališe na nj jako: i nagnan nuždom predade im Danijela. A oni ga baciše u jamu lavsku, i ondje osta šest dana. A u jami bijaše sedam lavova, kojima davahu svaki dan dvije lješine i dvije ovce, ali tada im ne dadoše, neka bi proždrli Danijela. A bješe u Judeji prorok Habakuk, koji bješe skuhao jelo i nadrobio kruha u zdjeli: i iđaše u polje, da ponese žeteocima. I Anđeo Gospodnji reče Habakuku: Odnesi objed, što imaš, u Babilon k Danijelu, koji se nalazi u jami lavskoj. I reče Habakuk: Gospodine, ne vidjeh Babilona, i neznam gdje je jama. Tada ga Anđeo Gospodnji uhvati za tjeme i ponese ga, držeći ga za kosu glave njegove, i stavi ga u Babilonu vrhu jame, jakošću svoga duha. I povika Habakuk govoreći: Danijele, slugo Božji, uzmi objed, što ti Bog šalje. I reče Danijel: Spomenuo si se mene, Bože, i nijesi zapustio one, koji te ljube. I ustavši Danijel blagova. Zatim Anđeo Gospodnji povrati Habakuka odmah na mjesto njegovo. Dođe dakle kralj sedmi dan, da plače za

Danijelom: i dođe k jami, i pogleda unutra: i gle! Danijel sjedi među lavovima. Tada kralj povika iza glasa govoreći: Velik si, Gospode Bože Danijelov! I izvadi ga iz jame lavske. A one, koji bijahu uzrokom propasti njegove, baci u jamu, i bijahu u čas proždrti pred njim. Tada kralj reče: Svi, koji stanuju po svoj zemlji, neka se boje Boga Danijelova: jer je on Spasitelj, koji čini znamenja i čudesa na zemlji: koji izbavi Danijela iz jame lavske.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 7, 1-13

U ono vrijeme: Hođaše Isus po Galileji, jer nije hotio hoditi po Judeji: židovi bo tražahu, da ga pogube. Bijaše pak blizu blagdan Židovski, Sjenicâ. Tada mu rekoše braća njegova: Iziđi odavle, i pođi u Judeju, da i učenici tvoji vide djela tvoja, koja činiš. Jer nitko ne čini što u potaji, nego sam traži, da bude poznat: ako to činiš, očituj se svijetu. Jer ni braća njegova ne vjerovahu u njega. Reče im dakle Isus: Moje vrijeme još nije došlo, a vrijeme vaše je vazda spravno. Ne može svijet mrziti na vas: a na mene mrzi; jer ja svjedočim o njemu, da su djela njegova opaka. Vi otidite na ovaj blagdan, a ja ne ću otići na blagdan ovaj, jer se moje vrijeme još nije navršilo. Rekavši ovo, on osta u Galileji. A kad otidoše braća njegova, tada i on pođe na blagdan, ne javno, nego kao potajno. Židovi ga dakle tražahu na blagdan, te govorahu: Gdje je on? I bješe mnogo žamora u mnoštvu o njemu. Jer jedni govorahu, da je dobar. A drugi govorahu: Ne, nego zavodi narod. Ipak nitko ne govoraše javno o njem zbog straha od Židova.

Srijeda po Nedjelji Muke.

Štenje knjige Levitske.

Lev. 19, 1-2, 11-19 i 25

U dni one: Reče Gospod Mojsiju govoreći: Kaži svemu zboru sinova Izraelovih, i reci im: Ja sam Gospod Bog vaš. Ne kradite. Ne lažite, i nitko da ne vara bližnjega svoga. Ne kuni se mojim imenom krivo, i ne pogrdi ime Boga svojega. Ja Gospod. Ne kleveći bližnjega svoga, i ne tlači ga. Plaća nadničarova da ne ostane kod tebe do jutra. Ne proklinji gluha, i ne podmeći slijepcu spoticala: nego se boj Gospoda Boga svojega, jer sam ja Gospod. Ne čini nepravde, i ne sudi krivo. Ne gledaj, ko je siromah, i ne obaziri se na lice mogućnika. Sudi pravo bližnjemu svojemu. Ne budi klevetnik, ni opadač u puku. Ne ustaj na krv bližnjega svoga. Ja sam Gospod. Ne mrzi na brata svoga u srcu svojem, nego ga javno pokaraj, da nemaš grijeha poradi njega. Ne traži osvete, i ne spominji se nepravde građana svojih. Ljubi prijatelja svoga, kao samoga sebe. Ja Gospod. Opslužujte zakone moje. Jer sam ja Gospod Bog vaš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 10, 22-38

U ono vrijeme: Svetkovaše se blagdan Obnovljenja hrama u Jerusalemu: i bijaše zima. I hođaše Isus u hramu, u trijemu Salamunovu. Tada ga opkoliše Židovi, i govorahu mu: Dokle ćeš mučiti dušu našu? Ako si ti Krist, reci nam očito. Odgovori im Isus: Govorim vam pa ne vjerujete. Djela, koja ja činim u ime Oca mojega, ona svjedoče za mene; ali vi ne vjerujete, jer nijeste od mojih ovaca. Ovce moje čuju glas moj: i ja ih poznam, i one idu za mnom, a ja im dajem život vječni: i ne će izginuti do vijeka, i nitko ih ne će oteti iz ruke moje. Što meni dade Otac moj, veće je od svega: i nitko ne može ugrabiti iz ruku Oca moga. Ja i Otac jedno smo. Tada Židovi uzeše kamenje, da ga kamenuju. Odgovori im Isus: Mnoga vam dobra djela pokazah od Oca mojega, za koje od tih djela hoćete me kamenovati? Odgovoriše mu Židovi: Ne ćemo te kamenovati za dobro djelo, nego za psovku: jer ti, budući čovjek, gradiš se Bogom. Odgovori im Isus: Nije li pisano u zakonu vašemu: Ja rekoh: bogovi ste? Ako one nazva bogovima, kojima bi riječ Gospodnja upravljena, a Pismo ne može doći na manje: kako vi

kažete onomu, kojega Otac posveti i posla na svijet: Psuješ: jer rekoh: Sin sam Božji? Ako ne činim djela Oca mojega, nemojte mi vjerovati. Ako li činim, pa ako meni ne ćete vjerovati, djelima vjerujte, da poznate i vjerujete, da je Otac u meni i ja u Ocu.

Četvrtak po Nedjelji Muke.

Štenje Danijela Proroka.

Dan. 3, 25 i 34-45

U dni one: Azarija se pomoli Gospodu govoreći: Gospode Bože naš, ne zapusti nas, molimo, na vijeke radi Imena svojega, i ne razriješi zavjet svoj, niti nam uskrati milosrđe svoje radi Abrahama ljubljenoga svoga, i Izaka sluge svojega, i Izraela svetoga svoga, kojima si govorio obećavajući, da ćeš umnožiti potomstvo njihovo kao zvijezde na nebu, i kao pijesak, što se nalazi na obali morskoj; jer smo se, Gospode, umanjili više od svih naroda, i poniženi smo danas po svoj zemlji radi grijeha svojih. I nema u ovo doba kneza, ni vođe, ni proroka, ni žrtava paljenica, ni posvetilišta, ni prinosa, ni tamjana, ni mjesta, gdje bismo ti prinosili prvine, da zadobijemo milosrđe tvoje: nego nas primi skrušene srcem i poniženo duhom. Kao žrtva ovnova i junaca, i kao tisuća pretilih janjčića: tako da bude danas posvetilište naše pred licem tvojim, da ti se dopadne; jer oni, koji se u te uzdaju, ne će se zastidjeti. Eto te štujemo svim srcem, i bojimo se tebe, i tražimo lice tvoje. Ne daj, da se zastidimo; nego učini s nama po dobroti svojoj, i po velikom milosrđu svome. I izbavi nas po svojim čudesima, i proslavi Ime svoje, Gospode; da se zastide svi, koji čine zlo slugama tvojim, da se zastide od tvojega svemogućstva, i da se skrši sila njihova: te upoznadu, da si ti Gospod Bog sam, i slavan po svoj vasioni, Gospode, Bože naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 7, 36-50

U ono vrijeme: Neki od farizeja moljaše Isusa, da bi blagovao kod njega. I ušavši u kuću farizejevu, sjede za trpezu. I eto žena, koja bijaše grješnica u gradu, netom dozna, da je za trpezom u kući farizejevoj, donese sud od alabastra sa pomasti: i stojeći straga nogu njegovih, stade suzama prati noge njegove, i kosom ih glave svoje otiraše, i cjelivaše noge njegove, i mazaše pomašću. A vidjevši farizej, koji ga bješe pozvao, reče u sebi govoreći: Da je ovaj prorok, znao bi doista, ko je i kakva je žena, koja ga se dotiče: jer je grješnica. I odgovarajući Isus reče mu: Šimune, imam ti nešto reći. A on reče: Učitelju, kaži! Dvojica bijahu dužni jednome kamatniku: jedan bješe dužan pet stotina dinara, a drugi pedeset. A nemajući oni odakle da mu vrate, oprosti obojici. Koji će ga dakle većma ljubiti? Odgovarajući Šimun reče: Cijenim, onaj, kome je više oprostio. A on mu reče: Pravo si sudio. I okrenuvši se k ženi, reče Šimunu: Vidiš li ovu ženu? Uđoh u kuću tvoju, noge mi nijesi oprao: a ova je suzama oblila noge moje, i kosom ih svojom otrla. Poljubca mi nijesi dao: a ova, otkako je ušla, nije prestala cjelivati mi noge. Uljem nijesi pomazao glavu moju: a ova pomašću pomaza noge moje. Zato ti kažem: Opraštaju joj se grijesi mnogi, jer je ljubila mnogo. A komu se manje oprašta, manje ljubi. A njoj reče: Opraštaju ti se grijesi. Tada stadoše u sebi govoriti oni, što sjeđahu s njim za trpezom: Ko je ovaj, što i grijehe oprašta? A ženi reče: Vjera te tvoja spasila: idi u miru.

Petak po Nedjelji Muke.

Štenje Jeremije Proroka.

Jer. 17, 13-18

U dni one: Reče Jeremija: Gospode, svi koji te ostavljaju, smesti će se: koji odstupaju od tebe, bit će zapisani u prahu: jer ostaviše vrelo vode žive, Gospoda. Izliječi me, Gospode, i ozdravit ću; spasi me, i bit ću spašen: jer hvala moja ti si. Evo oni mi govore: Gdje je riječ Gospodnja? Neka dođe! Ali ja se nijesam smeo slijedeći tebe kao pastira: i dana čovječjega nijesam poželio, ti znaš. Što je izišlo iz mojih ustiju,

bilo je pravo pred očima tvojim. Ne budi mi na strah ti, koji si nada moja u dan nevolje. Neka se postide, koji me progone, a ja da se ne postidim; neka se straše oni, a ja da se ne strašim. Pusti na njih dan nevolje, i dvostrukim udarcem skrši ih, Gospode Bože naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 11, 47-54

U ono vrijeme: Poglavice svećeničke i farizeji sazvaše vijeće proti Isusu i rekoše: Što da činimo, jer ovaj čovjek čini mnoga čudesa? Ako ga pustimo tako, svi će vjerovati u njega: pa će doći Rimljani, i uzet će nam zemlju i narod. A jedan od njih, po imenu Kaifa, budući bio veliki svećenik one godine, reče im: Vi ništa ne znate, niti promišljate, da vam je bolje, da jedan čovjek umre za puk, nego li da sav narod propadne. A ovo ne reče sam od sebe: nego budući veliki svećenik one godine, prorokova, da Isusu valja umrijeti za narod, i ne samo za narod, nego da djecu Božju, koja bijahu rastrkana, sabere ujedno. Od onoga dakle dana namisliše, da ga pogube. A Isus ne hodaše više javno među Židove, nego otide u kraj blizu pustinje, u grad, koji se zove Efrem, i ondje boravljaše s učenicima svojim.

Subota po Nedjelji Muke.

Štenje Jeremije Proroka.

Jer. 18, 18-23

U dni one: Rekoše bezbožni Židovi među sobom: Dođite, da smislimo što proti pravedniku: jer ne će nestati zakona svećeniku, ni savjeta mudracu, ni riječi proroku: Dođite i udarimo ga jezikom, i ne pazimo na nijednu riječ njegovu. Pazi na me, Gospode, i čuj glas mojih protivnika. Zar se za dobro vraća zlo, jer iskopaše jamu duši mojoj? Spomeni se, da stajah pred licem tvojim, govoreći njima u prilog, da bih odvratio gnjev tvoj od njih. Za to predaj sinove njihove gladu, i učini, da izginu od mača: žene njihove da budu bez djece, i udovice; a muževi njihovi da poginu: mladići njihovi da budu probodeni mačem u ratu. Neka se čuje jauk iz kuća njihovih, kad dovedeš na njih razbojnike iznenada: jer iskopaše jamu, da me uhvate, i zamke namjestiše nogama mojim. Ali ti, Gospode, znaš sve što su naumili proti meni, da me ubiju; nemoj im oprostiti bezakonje, i grijeh njihov da se ne izbriše pred licem tvojim. Neka popadaju pred tobom, u dan gnjeva svoga ustani proti njima, Gospode, Bože naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 12, 10-36

U ono vrijeme: Poglavice svećeničke naumiše, da i Lazara pogube: jer mnogi otpadahu od židovstva i vjerovahu u Isusa. A sjutradan veliko mnoštvo, koje bješe došlo na blagdan, kad ču, da Isus dolazi u Jerusalem, uzeše grane palama, i iziđoše mu ususret kličući: Hosana, blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje, Kralju Izraelov! I Isus nađe oslića, i sjede na nj, kako je pisano: Ne boj se, kćeri Sionska: evo kralj tvoj ide sjedeći na puletu osličinu. Ovo ne razumješe učenici njegovi prije: nego kad se proslavi Isus, tada se sjetiše, da ovo bješe pisano o njemu, i ovo mu učiniše. Mnoštvo dakle svjedočaše, koje bješe s njime, kad Lazara pozva iz groba i uskrsnu ga od mrtvih. Zato mu i iziđe mnoštvo ususret, jer čuše, da je on učinio to čudo. Farizeji dakle rekoše među sobom: vidite, da ništa ne pomaže? Eto sav svijet ide za njim. A bijahu neki od narodâ, koji bijahu došli na blagdan, da se poklone. Ovi dakle pristupiše k Filipu, koji bješe iz Betsaide Galilejske, i moljahu ga govoreći: Gospodine! htjeli bismo vidjeti Isusa. Dođe Filip i kaza Andriji, a Andrija opet i Filip kazaše Isusu. A Isus im odgovori govoreći: Dođe čas, da se proslavi Sin čovječanski. Uistinu, uistinu vam kažem: ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne zamre, onda jedno ostane: ako li zamre, mnogo roda donosi. Ko ljubi život svoj, izgubit će ga, a ko mrzi na život svoj na ovom svijetu, sačuvat će

ga za život vječni. Ko meni služi, neka slijedi mene: i gdje sam ja, ondje će i sluga moj biti. Ko meni služi, onoga će počastiti Otac moj. Sad je duša moja smućena. I što da kažem? Oče, spasi me od ovoga časa! Ali zato dođoh na čas ovaj. Oče, proslavi Ime svoje! Tada dođe glas s neba: I proslavih, i opet ću proslaviti. A mnoštvo, koje stajaše, kad ču, govoraše, da je zagrmjelo. A drugi govorahu: Anđeo mu progovori. Odgovori Isus i reče: Ne dođe ovaj glas radi mene nego radi vas. Sad je sud svijeta: sad će biti izbačen na dvor knez ovoga svijeta. A ja ću, kad budem podignut sa zemlje, sve privući k sebi. (A ovo govoraše, označujući, kakvom će smrti umrijeti). Odgovori mu mnoštvo: Mi čusmo iz zakona, da Krist ostaje uvijek, kako dakle ti govoriš: Treba da se podigne Sin čovječanski? Ko je taj Sin čovječanski? Reče im dakle Isus: Još je zamalo svijetlo među vama; hodite, dok svjetlosti imate, da vas tama ne obuzme; jer ko ide po tami, ne zna kamo ide. Dok svjetlost imate, vjerujte u svjetlost, da budete sinovi svjetlosti. Ovo je govorio Isus: pa otide, i sakri se od njih.

NA CVJETNU NEDJELJU

Iza Treće (post Tert.) i iza običajnog oškropljenja vodom, Svećenik zaodjenut ljubičastim plaštem, ili bez planite, sa podvorbom također ljubičastim ruhom zaodjevenom, pristupa da blagoslovi grane palama i maslina ili drugih stabala, postavljene na sredini oltara ili sa strane Epistole. I najprije Kor pjeva Antifonu.

Mt. 21, 9

Hosana sinu Davidovu: blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje. O Kralju Izraelov: Hosana u višnjih.

Zatim Svećenik stojeći na strani Epistole, ne okrećući se puku, govori, sklopljenih rukû, glasom ferijalne Mise:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom...

Pomolimo se.

Bože, koga štovati i ljubiti pravedno je, umnoži u nama darove tvoje neizrecive milosti: i koji si učinio, da se po smrti Sina tvoga nadamo u ono što vjerujemo, učini, da po njemu uskrslomu stignemo kamo težimo: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijeka. *R)* Amen.

Zatim Podđakon na običnom mjestu pjeva glasom Epistole slijedeće Štenje, a na svrsi poljubi u ruku Misnika.

Štenje knjige Izlaska.

Izl. 15, 27 i 16, 1-7

Udni one: Dođoše sinovi Izraelovi u Elim, gdje bijaše dvanaest izvora vodenih i sedamdeset palama: i utaboriše se kraj vodâ. I podigoše se od Elima, i dođe sve mnoštvo sinova Izraelovih u pustinju Sin, koja je između Elima i Sinaja: petnaestoga dana drugoga mjeseca, pošto iziđoše iz zemlje

Egipatske. I stade mrmljati sav zbor sinova Izraelovih na Mojsija i na Arona u pustinji. I rekoše im sinovi Izraelovi: Kamo sreće, da smo pomrli od ruke Gospodnje u zemlji Egipatskoj, kad sjeđasmo uz lonce s mesom i blagovasmo kruha do sitosti; zašto nas izvedoste u ovu pustinju, da pomorite sve mnoštvo gladom? A Gospod reče Mojsiju: Evo učinit ću, da vam daždi kruh s neba: puk neka izlazi i prikuplja, koliko je dosta za svaki dan, da ga kušam, hoće li hoditi po mome zakonu ili ne. A šestoga dana neka spreme, što donesu: i neka bude dvaput onoliko, koliko obično nakupe svaki dan. I rekoše Mojsije i Aron svim sinovima Izraelovim: U večer ćete znati, da vas je Gospod izveo iz zemlje Egipatske, a u jutro ćete vidjeti slavu Gospodnju.

Zatim se pjeva mjesto Graduala:
R) Iv. 11, 47-49, 50 i 53

Poglavice svećeničke i farizeji sazvaše vijeće i rekoše: Što da činimo, jer ovaj čovjek čini mnoga čudesa? Ako ga pustimo tako, svi će vjerovati u njega: * Pa će doći Rimljani, i uzet će nam zemlju i narod.

V) A jedan od njih, po imenu Kaifa, budući bio vrhovni svećenik one godine, prorokova govoreći: bolje vam je, da jedan čovjek umre za puk, nego li da sav narod propadne. Od onoga dakle dana namisliše, da ga pogube, govoreći. — Pa će doći Rimljani, i uzet će nam zemlju i narod.

Ili drugi R) Mt. 26, 39 i 41

Na gori Maslinskoj molio se Ocu: Oče, ako je moguće, neka me mine čaša ova. * Duh je uistinu spravan, ali pût je slaba: budi volja tvoja. *V)* Bdijte i molite, da ne upadnete u napast. — Duh je uistinu spravan, ali pût je slaba: budi volja tvoja.

Međutim, dok se pjeva R), Đakon stavi knjigu Evanđelja na oltar: a Misnik uspe tamjana u kadionik iz lađice, koju mu prinese Đakon. Za tim Đakon kaže: Očisti srce moje, *uzme knjigu sa oltara i pita blagoslov u Misnika; Podđakon između dvaju akolita, koji drže užežene svijeće, pridržava knjigu, koju Đakon znamenuje, okadi te pjeva Evanđelje, kako dolje, po običaju. Kad to svrši, Podđakon nosi knjigu Misniku, da je poljubi, a Đakon okadi Misnika.*

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 21, 1-9*

U ono vrijeme: kad se približi Isus k Jerusalemu i dođe u Betfagu k Maslinskoj gori: posla dva svoja učenika govoreći im: Pođite u selo, što je prema vama, i odmah ćete naći oslicu privezanu i oslića s njome: odvežite i dovedite k meni: i ako vam ko što reče, kažite, da trebaju Gospodu, i odmah će ih pustiti. A ovo se sve dogodilo, da se ispuni, što je kazao prorok govoreći: Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj tvoj ide k tebi krotak, sjedeći na oslici i na osliću, mladetu podjarmljenice. A učenici otišavši učiniše, kako im je zapovjedio Isus. I dovedoše oslicu i oslića, i staviše na njih haljine svoje, te ga postaviše sjesti. A veliko mnoštvo prostrije haljine svoje po putu: a drugi odsijecahu grane od stabala i sterahu po putu: a mnoštvo, koje iđaše pred njim i za njim, klicaše govoreći: Hosana sinu Davidovu, blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje!

Poslije ovoga blagosivljaju se grane. Svećenik stojeći na istoj strani Epistole govori glasom ferijalne Mise:

V) Gospod s vama. R) I s duhom...

Pomolimo se.

Umnoži vjeru onih, koji u tebe ufaju, Bože, i molbe onih, koji te prose, milostivo usliši; došlo na nas mnogostruko milosrđe tvoje: neka se blago ✠ slove i ove grane palama ili maslina; i kako si u prilici Crkve umnožio Noja, kad je izlazio iz korablje, i Mojsija, kad je izlazio iz Egipta sa sinovima Izraelovim: tako mi, noseći palme i maslinove grane, da izađemo s dobrim djelima ususret Isukrstu, i po njemu da uđemo u radost vječnu: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog:

V) Po sve vijeke vijekâ.
R) Amen.
V) Gospod s vama.
R) I s duhom tvojim.
V) Gore srca.
R) Imamo k Gospodu.
V) Hvale podajmo Gospodu Bogu našemu.
R) Dostojno i pravedno je.

Uistinu dostojno i pravedno je, razložno i spasonosno, da mi tebi vazda i svuda hvale podajemo, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, koji se slaviš u vijeću svetih svojih. Tebi bo služe stvorenja tvoja, jer tebe samoga Stvoritelja i Boga poznaju, i svako djelo tvoje tebe skupa hvali, i blagosivljaju te sveti tvoji. Jer ono veliko ime Jedinorođenoga tvoga pred kraljevima i oblastima ovoga svijeta slobodnim glasom ispovijedaju. Komu dvore Anđeli i Arkanđeli, Prijestolja i Gospodstva: i sa svim četama nebeske vojske pjesmu slave tvoje složno pjevaju, bez prestanka govoreći:

Kor pjeva:

Svet, svet, svet, Gospod Bog Sabaot. Puna su nebesa i zemlja slave tvoje. Hosana u višnjih. Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje. Hosana u višnjih.

Nastavlja se:

V) Gospod s vama. R) I s duhom...

Pomolimo se.

Prosimo, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, da ovo stvorenje masline, koje si zapovjedio, da izraste iz drvene tvari, i koje je golubica vraćajući se u korablju u svom kljunu donijela, dostojiš se blago ✠ sloviti i posve ✠ titi; da koji god od nje prime, steku sebi obranu duše i tijela: i neka bude, Gospode, našega spasenja lijek, otajstvo milosti tvoje. Po Gospodu našemu Isukrstu, Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijeka. — R) Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji sakupljaš, što je rastrkano, i uzdržiš, što je sakupljeno: koji si blagoslovio puk, kad je nosio grane ususret Isusu: blago ✠ slovi i ove grane palme i masline, koje službenici tvoji u čast imena tvoga vjerno primaju: da,

kamo god budu unesene, prime tvoj blagoslov prebivaoci onoga mjesta; i otjeravši sve protivštine, tvoja desnica da zaštiti one, koje je otkupio Isukrst, Sin tvoj Gospod naš. Koji s tobom...

R) Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji si nam divnom uredbom hotio pokazati i od stvari bešćutnih podarenje našega spasenja; podaj, molimo, da bogoljubna srca tvojih vjernika spasonosno razumiju, što mnoštvo otajstveno označi onim djelom, kad danas nebeskom svjetlosti nadahnuto, idući ususret Otkupitelju, pred noge njegove prostrije grane palama i maslina. Palama dakle grane očekuju slavodobiće nad poglavicom smrti, a mladike maslina na neki način navješćuju, da je došlo duhovno pomazanje. Jer je razumjelo već onda ono blaženo mnoštvo ljudi, da je unaprijed naznačeno: da Otkupitelj naš sažaljavajući čovječanske nevolje, imadijaše se boriti sa poglavicom smrti za život svega svijeta, i umirući predobiti ga. I zato se prikloni, da takove stvari izvrši, koje bi u njemu očitovale i slavu pobjede i obilnost milosrđa. Što i mi također puni vjere pridržavajući i djelo i značenje, tebe Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, po istom Gospodu našemu Isukrstu priklonito molimo: da u njemu i po njemu, čiji si udovi hotio da budemo, slaveći pobjedu nad oblasti smrti, zaslužimo biti udionici njegova slavnog uskrsnuća. Koji s tobom... R) Amen.

Pomolimo se.

Bože, koji si zapovjedio golubici, da maslinovom grančicom navijesti mir zemlji: molimo, da posvetiš nebeskim blago ✠ slovom ove grane masline i drugih stabala, da tako budu na spasenje svemu puku tvomu. Po Isukrstu Gospodu našemu. R) Amen.

Pomolimo se.

Blago ✠ slovi, molimo, Gospode, ove grane palama ili maslina: i podaj, da što puk tvoj danas u tvoju čast tjelesno čini, to s najvećom pobožnosti duhovno izvrši, nad neprijateljem pobjeđujući i djelo milosrđa veoma ljubeći. Po Gospodu našem Isukrstu... R) Amen.

Sada Misnik stavi tamjana u kadionik, pak tri puta oškropi grane vodom blagoslovljenom govoreći Ant. **Oškropi me** *bez pjevanja i bez Psalma: i tri puta okadi. Poslije govori:*

V) Gospod s vama. R) I s duhom...

Pomolimo se.

Bože, koji si svoga Sina Isukrsta Gospoda našega za naše spasenje na ovaj svijet poslao, da se snizi do nas, te nas prizove k tebi: pred kim, kad iđaše u Jerusalem, da ispuni Pismo, mnoštvo vjernog puka s najvjernijom bogoljubnošću prostiraše po putu svoje odjeće s granama palama: podaj, molimo, da njemu put vjere pripravimo, s kojega uklonivši kamen spotica-

nja i kamen smutnje, nek prolistaju pred tobom naša djela kićem pravde, da zaslužimo nasljedovati njegove stope. Koji s tobom živi...

Dospjevši blagoslov prvi po časti od Klera pristupa k Oltaru i daje blagoslovljenu granu Misniku, a ovaj ne klekne niti poljubi ruku onom, koji mu je dao. Zatim Misnik stojeći pred oltarom, obraća se puku i dijeli grane, najprije prvomu po časti od Klera, od koga je primio, pak Đakonu i Poddakonu odjevenim, pa drugim od Klera jednomu po jednomu redom, na posljetku svjetovnjacima; svi klečeći primaju granu cjelivajući nju i ruku Misnikovu. To ne čine Prelati, ako se tu nahode. Kad počne dijeliti, Kor pjeva Antifone, koje slijede:

Djeca židovska noseći maslinove grane odoše ususret Gospodu kličući i govoreći: Hosana u višnjih.

Druga Ant. Djeca židovska prostirahu svoje haljine po putu i klicahu govoreći: Hosana sinu Davidovu: blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje.

Ako ove ne bi bile dosta, neka se ponavljaju, dok se dovrši razdijeljenje granâ. Za tim Misnik govori:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom...

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si učinio, da Gospod naš Isukrst zasjede na oslića, i naučio mnoštvo puka sterati po putu haljine i grane stabala, i pjevati u pohvalu njegovu Hosana: daj, molimo, da uzmožemo nasljedovati njihovu pravednost, i da budemo dostojni postići njihove zasluge. Po istom Isukrstu Gospodu našemu. — *R)* Amen.

Zatim biva Ophod: i najprije Svećenik stavi tamjana u kadionik, a Đakon obrati se puku i reče:

Uputimo se u miru!

Kor odgovara:

U ime Kristovo. Amen.

Ide prvi kadioničar s kadionikom; onda Poddakon, noseći Križ, među dvama svjećonošama sa užeženim svijećama; slijedi Kler po redu, a poslije Misnik (Celebrans) s Đakonom na lijevu, svi s granama u ruci, i pjevaju se ove Antifone, ili sve ili neke, dok traje ophod.

Antifona. Mt. 21, 1-3, 7, 8 i 9

Kad se Gospod približavaše k Jerusalemu, * posla dvojicu od učenika svojih govoreći:

Idite u selo, što je prema vama; * i naći ćete oslića privezana, na kome nitko od ljudi nije sjedio;

Odriješite * i privedite meni.

Ako vas ko upita, recite: * treba Gospodu.

Odriješivši privedoše Isusu: * i postaviše na nj haljine svoje, a on sjede na njega:

Jedni prostirahu haljine svoje po putu, * a drugi sterahu granje stabala.

A koji iđahu za njim, klicahu: * Hosana, blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje!

Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida: Hosana u višnjih: * smiluj se nama, sine Davidov!

Druga ant. Iv. 12, 12 i 13

Čuvši puk, da Isus dolazi u Jerusalem, * uzeše grane palama;

I iziđoše mu ususret, * a djeca klicahu govoreći:

Ovaj je, koji ima doći * na spasenje puka.

Ovaj je spasenje naše * i odkupljenje Izraelovo.

Kako je velik ovaj, * komu Prijestolja i Gospodstva ususret izlaze!

Neboj se kćeri Sionska: * evo Kralj tvoj ide k tebi, sjedeći na osliću, kako je pisano.

Zdravo Kralju, tvorče svijeta, * koji si nas došao otkupiti.

Druga Ant.

Šest dana prije svetkovine vazmene, kad dođe Gospod u grad Jerusalem, * iziđoše mu ususret djeca.

I u rukama nošahu * grane palama.

I vikahu iza glasa govoreći: * Hosana u višnjih!

Blagoslovljen, koji si došao u prevelikom milosrđu svome: * Hosana u višnjih.

Druga Ant.

Ide mnoštvo s cvijećem i s palmama ususret Otkupitelju * i slavodobitniku dostojne počasti daje.

Sina Božjega narodi ustima slave; * i u hvalu Kristovu glasovi grme kroz oblake: Hosana u višnjih!

Druga Ant.

S Anđelima i s djecom nađimo se vjerni; * slavodobitniku smrti kličući: Hosana u višnjih!

Druga Ant.

Mnoštvo veliko, koje se bijaše sabralo u dan svetačni, * klicaše Gospodu:

Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje: * Hosana u višnjih!

Kad se Ophod povrati, dva ili četiri pjevača uđu u crkvu i zatvorivši vrata okrenuti licem prema vratima, počinju: R) **Slava ti, hvala,** *i otpjevaju dva prva retka. A Misnik sa ostalima izvan crkve iste ponavljaju. Zatim oni, koji su u crkvi, pjevaju ostale susljedne retke, ili sve ili nekoje, kako se svidi: a koji su vani, na svaka dva retka odgovaraju kao u početku:* **Slava ti, hvala.**

Slava ti, hvala i čast, Kralju
Kriste Otkupitelju!
Komu djetinjska dika spjeva —
Hosana milo.

R) Slava ti, hvala...

Izraelov ti si Kralj, i Davidov
slavni rod:
Koji dolaziš u ime Gospodnje,
o blagoslovljeni Kralju.

R) Slava ti, hvala...

Svaki te u višnjih nebeski zbor
hvali,
I umrli čovjek i sve stvorenje
skupa.

R) Slava ti...

Židovski puk s palmama izađe
ti ususret:
S molitvom, željom, pjesmama
evo nas k tebi.

R) Slava ti...

Ovi tebi pred mukom prinošahu uzdarje hvale:
Mi tebi vladaru pjevamo pjesmu.

R) Slava ti...

Ugodiše ti oni, neka ti ugodi
i bogoljubnost naša:
Kralju milostivi, Kralju blagi,
komu je ugodno sve, što je
dobro.

R) Slava ti...

Zatim Poddakon kopljem od Križa pokuca u vrata: koja se odmah otvore. Ophod ulazi u Crkvu pjevajući:

Ulazeći Gospod u sveti grad, * židovska djeca oglašujući uskrsnuće života,

S granama palama: * Hosana klicahu u višnjih.

V) Čuvši puk, da Isus dolazaše u Jerusalem, * izađoše mu ususret.

S granama palama: * Hosana klicahu u višnjih.

Ne govori se **Slava Ocu.**

Iza toga se govori Misa, a grane se drže u rukama samo, kad se pjeva Muka i Evanđelje.

NA MISI

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Filipljanima. *Fil. 2, 5-11*

Braćo: Isto osjećanje da bude u vama, kao i u Kristu Isusu; koji budući u obličju Božjem, nije držao otimačinom izjednačit se s Bogom: ali ipak sebe poništi uzevši obličje sluge, postavši sličan ljudima i vanjštinom nađe se kao čovjek. Ponizi sam sebe, postavši poslušan sve do smrti i to smrti na križu. Radi čega i Bog njega uzvisi, i dade mu Ime, koje je nad svakim imenom: *(ovdje se poklekne)* da se u Ime Isusovo pokloni svako koljeno na nebu, na zemlji i pod zemljom: i svaki jezik da prizna, da je Gospod Isukrst u slavi Boga Oca.

Muka se Gospodnja počinje naprosto; ne govori se Očisti srce moje, *ne pita se blagoslov, ne nose se svijeće ni tamjan; ne govori se* **Gospod s vama,** *niti se odgovara* **Slava tebi, Gospode.** *Misnik ili Đakon, kad izusti* **Muka Gospoda našega,** *ne znamenuje knjige niti sama sebe. Ovo se opslužuje i ostalih danâ, kad se čita Muka.*

Muka Gospoda našega Isukrsta po Mateju. *Mt. 26, 1-75 i 27. 1-66*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: ✠ Znate, da će do dva dana biti Vazam i Sin čovječanski bit će predan, da se propne. Pjevač: Tada se skupiše poglavice svećeničke i starješine pučke u dvor poglavara svećeničkoga, koji se zvaše Kaifa: i vijećahu, kako bi Isusa na prijevaru uhvatili i ubili. A govorahu: Zbor: Ne u dan svetačni, da ne bi kakogod buna nastala u puku. P. A kad Isus bješe u Betaniji u kući Šimuna gubavca, pristupi k njemu žena sa posudom od alabastra dragocjene pomasti, i izlije na glavu njegovu, kad sjeđaše za trpezom. A videći to učenici, rasrdiše se govoreći: Z. Čemu šteta ova? jer se mogaše ovo prodati skupo i dati siromasima. P. A znajući to Isus, reče im: ✠ Što dosađujete ovoj ženi? Ona je dobro djelo na meni učinila. Jer siromahâ imate vazda sa sobom, a mene nemate vazda. A ona izlivši pomast ovu na tijelo moje, za pokopanje moje učini. U istinu govorim vama, gdje god se bude propovijedalo ovo Evanđelje po svemu svijetu, kazat će se i to

na njezinu uspomenu, što je ona učinila. P. Tada jedan od dvanaestorice, koji se zvaše Juda Iškariot, otide k poglavicama svećeničkim i reče im: Jedan od pjevača ili Zbor: Što ćete mi dati, i ja ću vam ga predati? P. A oni mu odrediše trideset srebrnika. I od tada iskaše zgodu, da ga izda. A u prvi dan Prijesnaca pristupiše učenici k Isusu govoreći: Z. Gdje hoćeš, da ti pripravimo blagovati vazam? P. A Isus reče: ✠ Pođite u grad k nekomu i kažite mu: Učitelj kaže: Vrijeme je moje blizu, kod tebe ću učiniti vazam s učenicima svojim. P. I učenici učiniše, kako im naredi Isus, i pripraviše vazam. A kad bi u veče, sjede za trpezu s dvanaestoricom učenika svojih. I kad blagovahu reče im: ✠ Uistinu vam govorim, da će me jedan od vas izdati. P. I ožalošćeni vrlo, poče svaki govoriti: J. ili Z. Jesam li ja, Gospode? P. A on odgovarajući reče: ✠ Koji umače sa mnom ruku u zdjelu, onaj će me izdati. Sin čovječanski ide doista, kao što je pisano za njega: ali jao onomu čovjeku, koji izda Sina čovječanskoga; bolje bi mu bilo, da se nije rodio čovjek onaj. P. A odgovarajući Juda, koji ga izdade, reče: J. ili Z. Zar sam ja, Učitelju? P. Reče mu: ✠ Ti si rekao. P. A dok oni večerahu, uze Isus kruh i blagoslovi, i razlomi, i dade učenicima svojim i reče: ✠ Uzmite i blagujte: **ovo je Tijelo moje.** P. I uzevši čašu, poda hvale, i dade im govoreći: ✠ Pijte iz nje svi. **Ovo bo je Krv moja novoga zavjeta, koja će se proliti za mnoge na otpuštenje grijeha.** A kažem vam: ne ću odsad piti od ovoga roda lozovoga sve do onoga dana, kad budem piti s vama novoga u kraljevstvu Oca svojega. P. I otpjevavši hvalu, izidoše na goru Maslinsku. Tada im reče Isus: ✠ Svi ćete se vi sablazniti noćas s mene; jer je pisano: Udarit ću pastira i razbježat će se ovce stada. A pošto uskrsnem, poći ću pred vama u Galileju. P. A Petar odgovarajući reče mu: J. ili Z. Ako se i svi sablazne s tebe, ja se ne ću nikada sablazniti. P. Reče mu Isus: ✠ Zaista ti kažem: noćas, prije nego pijetao zapjeva, tri puta ćeš me zatajati. P. Reče mu Petar: J. ili Z. Ako ustrebuje i umrijeti s tobom, ne ću te zatajati. P. Tako i svi učenici rekoše. Tada dođe Isus s njima u zaselak, koji se zove Getsemani, i reče učenicima svojim: ✠ Sjedite ovdje, dok ja pođem onamo, i pomolim se. P. I uzevši Petra i dva sina Zebedeova, poče se žalostiti i tužan biti. Tada im reče: ✠ Žalosna je duša moja sve do smrti: ostanite ovdje, i bdijte sa mnom. P. I odalečivši se malo, pade na lice svoje, moleći i govoreći: ✠ Oče moj, ako je moguće, neka me mine čaša ova. Ali opet ne kako ja hoću, nego kako ti. P. I dođe k učenicima svojim, i nađe ih gdje spavaju: i reče Petru: ✠ Tako, zar nijeste mogli jedan čas bdjeti sa mnom? Bdijte i mo-

lite, da ne upadnete u napast. Duh je uistinu spravan, ali pút je slaba. P. Opet po drugi put otide, i moljaše se govoreći: ✠ Oče moj, ako me ne može ova čaša minuti, nego da ju popijem, budi volja tvoja. P. I dođe opet, i nađe ih gdje spavaju: jer im bijahu oči oteščale. I ostavivši ih, opet otide, i treći put se pomoli govoreći iste riječi. Tada dođe k učenicima svojim i reče im: ✠ Spavajte već i počivajte: evo se približi čas i Sin čovječanski bit će predan u ruke grješnicima. Ustanite, hajdemo: evo se približio, koji će me izdati. P. Dok on još govoraše, evo Juda jedan od dvanaestorice dođe, i s njim mnoštvo veliko s mačevima i s bičevima, poslani od poglavica svećeničkih, i starješina pučkih. A izdajnik njegov dade im znak govoreći: J. ili Z. Kome ja podam cjelov, onaj je, uhvatite ga. P. I odmah pristupivši k Isusu reče: J. ili Z. Zdravo, Učitelju! P. I cjelova ga. A Isus mu reče: ✠ Prijatelju, što si došao? P. Tada pristupiše, i ruke digoše na Isusa, i uhvatiše ga. I gle! jedan od onih, što bijahu s Isusom, mašivši se rukom, trgne mač svoj, i udarivši slugu poglavara svećeničkog, odsiječe mu uho. Tada mu reče Isus: ✠ Vrati mač svoj u mjesto njegovo, jer svi koji se mača hvataju, od mača će i poginuti. Misliš li, da ne mogu umoliti Oca svojega, pa će mi poslati u pomoć više od dvanaest četa Anđela? Kako bi se dakle ispunila Pisma, da tako treba da bude? P. U taj čas reče Isus mnoštvu: ✠ Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i s bičevima, da me uhvatite; svaki dan sam kod vas sjedio učeći u hramu, i nijeste me uhvatili. P. A ovo se sve dogodilo, da se ispune Pisma proroka. Tada svi učenici, ostavivši ga, pobjegoše. A oni uhvativši Isusa, odvedoše ga poglavaru svećeničkom Kaifi, gdje se bijahu skupili književnici i starješine. A Petar ga slijeđaše iz daleka, sve do u dvor poglavara svećeničkoga. I ušavši unutra, sjeđaše sa slugama, da vidi svršetak. A poglavice svećeničke, i sve vijeće iskahu krivo svjedočanstvo proti Isusu, da bi ga na smrt predali: i ne nađoše, premda mnogi krivi svjedoci bjehu pristupili. A najposlije dođoše dva kriva svjedoka i rekoše: Z. Ovaj je kazao: Mogu razvaliti hram Božji, i za tri dana opet ga sagraditi. P. I ustavši poglavar svećenički reče mu: J. ili Z. Ništa ne odgovaraš na to, što ovi proti tebi svjedoče? P. A Isus mučaše. I poglavar svećenički reče mu: J. ili Z. Zaklinjem te Bogom živim, da nam kažeš, jesi li ti Krist Sin Božji. P. Veli mu Isus: ✠ Ti si rekao; ali ja vam govorim: odsad ćete vidjeti Sina čovječanskoga, gdje sjedi ob desnu kreposti Božje, i dolazi na oblacima nebeskim. P. Tada poglavar svećenički razdrije haljine svoje govoreći: J. ili Z. Opsova; što nam više trebaju svjedoci? Evo sad ste čuli psovku:

što vam se čini? P. A oni odgovarajući rekoše: Z. Krivac je smrti. P. Tada pljunuše u lice njegovo, i šakama ga udariše, a drugi mu dadoše pljuske po licu govoreći: Z. Pogodi, Kriste, ko je, koji te je udario? P. A Petar sjeđaše vani u dvorištu: i pristupi k njemu jedna službenica govoreći: J. ili Z. I ti si bio s Isusom Galilejcem. P. A on zataja pred svima govoreći: J. ili Z. Ne znam, što govoriš. P. A kad iziđe k vratima, ugleda ga druga službenica, i reče onima, što bijahu ondje: J. ili Z. I ovaj bješe s Isusom Nazaraninom. P. I opet zataja sa zakletvom: Ne poznam toga čovjeka. I domalo pristupiše i oni, što tu bijahu, i rekoše Petru: Z. Uistinu i ti si od njih, jer te i govor tvoj odava. P. Tada se poče kleti i preklinjati, da ne pozna toga čovjeka. I odmah pijetao zapjeva. I sjeti se Petar riječi Isusove, što bješe rekao: Prije nego pijetao zapjeva, tri put ćeš me zatajati. I izišavši na dvor zaplaka gorko. A kad bi u jutru, učiniše vijeće svi poglavice svećeničke i starješine pučke proti Isusu, da bi ga na smrt predali. I svezana ga odvedoše, i predadoše Ponciju Pilatu upravitelju. Tada videći Juda, koji ga je izdao, da je osuđen, pokaja se, i povrati trideset srebrnika poglavicama svećeničkim i starješinama govoreći: J. ili Z. Sagriješio sam, izdavši krv pravednu. P. A oni rekoše: Z. Što se to nas tiče? Ti se misli. P. I bacivši srebrnike u hram, ukloni se: i otišavši, objesi se. A poglavice svećeničke, uzevši srebrnike, rekoše: J. ili Z. Ne valja ih staviti u blagajnicu, jer su cijena krvi. P. I dogovorivši se kupiše za njih lončarevu njivu, za groblje stranaca. Zato se prozva ona njiva Haceldama, to će reći krvna njiva, sve do dana današnjega. Tada se ispuni, što je rekao Jeremija prorok govoreći: I uzeše trideset srebrnika cijenu procijenjenoga, koga su kupili od sinova Izraelovih: i dadoše ih za njivu lončarevu, kao što mi naredi Gospod. — A Isus stade pred upravitelja, i zapita ga upravitelj, govoreći: J. ili Z. Ti li si Kralj židovski? P. Reče mu Isus: ✠ Ti kažeš. P. I kad ga tužahu poglavice svećeničke i starješine, ništa ne odgovori. Tada mu kaže Pilat: J. ili Z. Ne čuješ li, kolika proti tebi iznose svjedočanstva? P. I ne odgovori mu ni na jednu riječ, tako da se upravitelj čuđaše veoma. A bijaše običaj, da o svetkovini upravitelj pusti narodu jednoga sužnja, kojega bi oni htjeli. A imađaše tada sužnja na glasu, koji se zvaše Baraba. Kad se dakle skupiše, reče Pilat: J. ili Z. Koga hoćete, da vam pustim: Barabu ili Isusa, koji se zove Krist? P. Jer znadijaše, da su ga iz nenavidnosti predali. A kad sjeđaše na sudištu, poruči mu njegova žena, govoreći: J. ili Z. Prođi se ti pravednika toga, jer sam mnogo danas podnijela u snu radi njega. P. A poglavice svećeničke i starješine nagovoriše na-

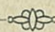
rod, da zaištu Barabu, a Isusa da pogube. I odgovarajući upravitelj reče im: J. ili Z. Koga hoćete od dvojice, da vam pustim? P. A oni rekoše: Z. Barabu. P. Reče im Pilat: J. ili Z. Što dakle da učinim s Isusom, koji se zove Krist? P. Odgovoriše svi: Z. Neka se propne! P. Reče im upravitelj: J. ili Z. Koje je zlo učinio. P. A oni još više vikahu, govoreći: Z. Neka se propne! P. A kad vidje Pilat, da ništa ne koristi, nego još veća buna nastaje, uzevši vode umije ruke pred pukom govoreći: J. ili Z. Ja nijesam kriv za krv pravednika ovoga: vi se mislite. P. I odgovarajući sav puk reče: Z. Krv njegova na nas i na djecu našu. P. Tada im pusti Barabu, a Isusa bičima izbijena predade im, da se na križ pribije. Tada vojnici upraviteljevi povedoše Isusa u dvor, i skupiše na nj svu četu vojničku: i svukavši ga, ogrnuše ga grimiznom haljinom: i spletavši krunu od trnja, postaviše mu na glavu, i trstiku u desnicu njegovu. I pokleknuvši pred njim rugahu mu se govoreći: Z. Zdravo Kralju židovski! P. I pljuvajući na nj uzeše trstiku, i udarahu ga po glavi. I kad mu se izrugaše, skinuše s njega haljinu, i obukoše ga u odjeću njegovu, i povedoše ga, da ga na križ pribiju. A izlazeći, nađoše čovjeka Cirenjanina, po imenu Šimuna: ovoga nagnaše, da uzme križ njegov. I dođoše na mjesto, koje se zove Golgota, to će reći Kalvarije mjesto. I dadoše mu vino piti pomiješano sa žuči. I okusivši ne htjede, da pije. A pošto ga na križ pribiše, razdijeliše haljine njegove bacivši kocke: da se ispuni, što je kazao prorok govoreći: Razdijeliše među sobom haljine moje, i za odjeću moju baciše kocke. I sjedeći čuvahu ga. I postaviše mu više glave krivicu njegovu napisanu: Ovo je Isus Kralj židovski. Tada razapeše s njime dva razbojnika: jednoga s desne, a drugoga s lijeve. A koji prolažahu psovahu ga, klimajući glavama svojim, i govoreći: Z. Nuder ti, koji razvaljuješ hram Božji, i za tri dana opet ga sagrađuješ: spasi sam sebe. Ako si Sin Božji, sađi s križa. P. A tako i poglavice svećeničke rugajući mu se s književnicima i starješinama, govorahu: Z. Druge je spasio, a sam sebe ne može, da spasi. Ako je Kralj Izraelski, neka sad sađe s križa, pa ćemo mu vjerovati. Uzdao se u Boga, neka ga sad izbavi, ako mu je mio; jer je rekao: Sin sam Božji. P. Tako isto grđahu ga i razbojnici, koji bijahu razapeti s njime. A od šeste ure nastane tmina po svoj zemlji sve do ure devete. A oko devete ure zavapi Isus glasom velikim, govoreći: ✠ Eli, Eli, lama sabaktani. P. To jest: ✠ Bože moj, Bože moj, zašto si me zapustio? P. A neki od onih, što stajahu ondje, čuvši to, govorahu: Z. Ovaj zove Iliju. P. I odmah jedan od njih otrča, te uzevši spužvu napuni je octa, pa natakne na trstiku, i davaše mu

piti. A ostali govorahu: Z. Stani, da vidimo, hoće li doći Ilija, da ga izbavi. P. A Isus opet zavapivši glasom velikim ispusti duh. *(Ovdje se klekne, te se malo postoji)* I gle! zastor hrama razdrije se na dvoje s vrha do dna: i zemlja se potrese, i kamenje popuca, i grobovi se otvoriše: i ustaše mnoga tjelesa svetih, koji bijahu preminuli. I izišavši iz grobova po uskrsnuću njegovu, dođoše u sveti grad, i pokazaše se mnogima. A stotinik i koji s njime bijahu, čuvajući Isusa, vidjevši potres zemlje i što se događaše, prepadoše se veoma, govoreći: Z. Zaista ovaj bješe Sin Božji! P. A bijahu ondje gledajući iz daljega mnoge žene, koje su išle za Isusom iz Galileje i služile mu: među kojima bijaše Marija Magdalena, i Marija Jakobova, i mati Josipova, i mati sinova Zebedejevih. A kad bi u veče, dođe neki bogati čovjek iz Arimateje, po imenu Josip, koji također bijaše učenik Isusov. Ovaj pristupi k Pilatu i zapita tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi, da mu predadu tijelo. I uzevši Josip tijelo, zavi ga u čisto platno. I položi ga u svoj novi grob, koji je bio usjekao u kamenu. I navali veliki kamen na vrata od groba, pa otide. A ondje bijahu Marija Magdalena i druga Marija sjedeći prema grobu.

Ovdje se govori: **Očisti srce moje,** *pita se blagoslov, nosi se tamjan bez svijeća, i okadi se knjiga; ne govori se* Gospod s vama. *Misnik ili Gjakon ne znamenuje knjigu ni sebe; i što slijedi pjeva se glasom Evanđelja.*

Kad svrši pjevanje, Misnik poljubi knjigu, a Đakon ga okadi. Sve se ovo opslužuje i na ostalim Mukama osim na Veliki petak.

 drugi dan, koji je po petku, sabraše se poglavice svećeničke i farizeji kod Pilata, govoreći: Gospodaru! Sjetismo se, da je onaj varalica još za života kazao: poslije tri dana ću uskrsnuti. Za to naredi, da se čuva grob do trećega dana; da po čemu ne dođu učenici njegovi, i da ga ne ukradu, i ne reku puku: Uskrsnuo je od mrtvih. I bit će pošljednja prijevara gora od prve. Reče im Pilat: Imate stražu, idite, čuvajte, kako znate. A oni otišavši sa stražom utvrdiše grob, i zapečatiše kamen.

Na Veliki Ponedjeljak.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 50, 5-10

 dni one: Reče Izaija: Gospod Bog otvori mi uho, a ja se ne protivih, niti odstupih natrag. Tijelo svoje predadoh onima, koji biju, i obraze svoje onima, koji skubu: ne odvratih lica svojega od onih, koji me ruže i zapljuvaju. Gospod Bog pomoćnik moj, zato se nijesam smeo; i zato stavih lice svoje kao pretvrdi kamen, i znam, da se ne ću smesti. Blizu je onaj, koji me opravdava, ko će mi se protiviti? Stanimo zajedno, ko je protivnik moj? Neka pristupi k meni. Gle! Gospod Bog pomoćnik moj: ko je da me osudi? Gle, svi će se kao odjeća odrijeti, grinja će ih

izgristi. Ko se među vama boji Gospoda, i sluša glas sluge njegova? Ko ide po mraku, i nema svijetla, neka se uzda u ime Gospodnje, i neka se oslanja na Boga svojega.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 12, 1-9*

Šest dana prije Vazma dođe Isus u Betaniju, gdje bješe umro Lazar, koga Isus uskrsnu. Ondje mu spraviše večeru: i Marta služaše, a Lazar bijaše jedan od onih, što sjeđahu s njime. Tada Marija uze litru prave dragocjene pomasti nardove, i pomaza noge Isusove, te otare svojom kosom noge njegove: i kuća se napuni mirisa od pomasti. Na to reče jedan od učenika njegovih, Juda Iškariot, koji ga imađaše izdati: Zašto se ova pomast nije prodala za trista dinara, i podijelilo se siromasima? A ovo reče ne, jer mu je bilo stalo za siromahe, nego jer bijaše lupež, pa imajući tobolac dizaše, što se u nj stavljaše. A Isus reče: Pustite je, da to sačuva za dan pokopanja moga; jer siromahe imate vazda sa sobom, a mene uvijek nemate. Sazna pak veliko mnoštvo Židova, da je ondje: pa dođoše, ne samo poradi Isusa, nego i da vide Lazara, kojega uskrisi od mrtvih.

Na Veliki Utorak.

Štenje Jeremije Proroka.

Jer. 11, 18-20

 U dni one: Reče Jeremija: Gospode, objavio si mi, te znadem; očitovao si mi namjere njihove. A ja bijah kakono krotko jagnje, koje se vodi na klanje, i ne znadijah, da se dogovoriše suprot meni govoreći: Stavimo drvo u kruh njegov, i iskorijenimo ga sa zemlje živih, i ime da mu se ne spominje više. Ali ti, Gospode Sabaot, koji sudiš pravedno, i ispituješ bubrege i srca, daj, da vidim osvetu tvoju nad njima; jer tebi predadoh u ruke pravdu svoju, Gospode, Bože moj.

Muka Gospoda našega Isukrsta po Marku. *Mr. 14, 1-72 i 15, 1-46*

 U ono vrijeme: bijaše do dva dana Vazam i blagdan Prijesnaca, i tražahu veliki svećenici i književnici, kako bi Isusa na prijevaru uhvatili i ubili. A govorahu: Zbor: Ne u dan svetačni, da ne bi kakogod pobuna nastala u puku. Pjevač: A kad bijaše Isus u Betaniji, u kući Šimuna gubavca, i sjeđaše za trpezom: dođe žena, koja imaše posudu od alabastra s dragocjenom pomasti od pravoga narda, i razbivši posudu izli na glavu njegovu. A bjehu neki, koji ne mogahu podnijeti u sebi, i govorahu: Z. Zašto se učinila ova šteta s pomasti? Jer se mogaše ova pomast prodati za više od trista dinara, i dati siromasima. P. I režahu na nju. A Isus reče: ✠ Ostavite je! što joj dosađujete? Ona učini dobro djelo na meni, jer siromahe imate vazda sa sobom, i kad god hoćete, možete im dobro činiti: a mene svеđer nemate. Ona je učinila, što je mogla: unaprijed pomaza tijelo moje za pokopanje. Za-

ista vam kažem: gdje god bude propovijedano ovo Evanđelje po svemu svijetu, kazivat će se i što je ona učinila, za spomen njezin. P. A Juda Iškariot, jedan od dvanaestorice, otide k velikim svećenicima, da im ga izda. A oni čuvši obradovaše se, i obećaše mu dati novaca. I iskaše, kako bi ga u zgodan čas izdao. A prvi dan Prijesnaca, kad žrtvovahu vazam, rekoše mu učenici: Z. Gdje ćeš, da pođemo, da ti pripravimo vazam, da blaguješ? P. I posla dvojicu od učenika svojih, i reče im: ✠ Idite u grad: i susrest će vas čovjek, koji nosi sud vode; idite za njim: i gdje god uđe, kažite domaćinu: Učitelj veli: Gdje mi je blagovalište, gdje ću blagovati vazam s učenicima svojim? I on će vam pokazati veliko blagovalište napravljeno; i ondje nam spravite. P. I otidoše učenici njegovi, i dođoše u grad, i nađoše, kako im bješe rekao, i spraviše vazam. A kad bi u veče, dođe s dvanaestoricom. I kad sjeđahu za trpezom i blagovahu, reče Isus: ✠ Zaista vam kažem, da će me jedan od vas izdati, koji blaguje sa mnom. P. A oni se stadoše žalostiti, i govoriti mu jedan za drugim: Jedan pjevač ili Zbor: Jesam li ja? P. A on im reče: ✠ Jedan od dvanaestorice, koji umače sa mnom ruku u zdjelu. Sin čovječanski ide istina, kao što je pisano za njega, ali jao onomu čovjeku, po kome Sin čovječanski bude izdan; bolje bi mu bilo, da se nije rodio čovjek onaj. P. I dok oni blagovahu, uze Isus kruh: i blagoslovivši razlomi, i dade im, i reče: ✠ **Uzmite, ovo je Tijelo moje.** P. I uzevši čašu i davši hvale, dade im, i svi se iz nje napiše. I reče im: ✠ **Ovo je Krv moja novoga zavjeta, koja će se proliti za mnoge.** Uistinu govorim vama, da ne ću više piti od ovoga roda lozovoga, sve do onoga dana, kad ću ga piti novoga u kraljevstvu Božjemu. P. I otpjevavši hvalu, iziđoše na goru Maslinsku. I reče im Isus: ✠ Svi ćete se sablazniti noćas s mene; jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći. Ali pošto uskrsnem, poći ću pred vama u Galileju. P. A Petar mu reče: J. ili Z. Ako se i svi sablazne s tebe, ali ja ne ću. P. Reče mu Isus: ✠ Zaista ti kažem: danas, ove iste noći, prije nego pijetao dva puta zapjeva, tri puta ćeš me zatajati. P. A on još većma govoraše: J. ili Z. I ako uztreba, da s tobom umrem, ne ću te zatajati. P. A tako i svi govorahu. I dođoše u zaselak, koji se zove Getsemani. I reče učenicima svojim: ✠ Sjedite ovdje, dok se pomolim. P. I uze sa sobom Petra i Jakova i Ivana, i poče se strašiti i žalostiti. I reče im: ✠ Žalosna je duša moja sve do smrti; ostanite ovdje i bdijte. P. I odmaknuvši se malo, pade na zemlju: i moljaše, da bi ga, ako je moguće, mimoišao onaj čas. I reče: ✠ Aba, Oče! sve je tebi moguće, odaleči ovu čašu od mene: ali ne što ja hoću, nego

što ti. P. I dođe, i nađe ih, gdje spavaju. I reče Petru: ✠ Šimune, spavaš? Nijesi mogao za jedan čas bdjeti? Bdijte i molite: da ne upadnete u napast; Duh je uistinu spravan, ali put je slaba. P. I opet otišavši pomoli se, govoreći iste riječi. I vrativši se nađe ih opet gdje spavaju (jer im bijahu oči otešćale) i ne znadijahu, što bi mu odgovorili. I dođe treći put, i reče im: ✠ Spavajte samo i počivajte. Dosta je; došao je čas: evo Sin čovječanski bit će predan u ruke grješnikâ. Ustanite, idimo! Evo je blizu, koji će me izdati. P. I dok on još govoraše, dođe Juda Iškariot, jedan od dvanaestorice, i s njime veliko mnoštvo s mačevima i štapima od velikih svećenika i književnika i starješina. A izdajnik im dade znak govoreći: J. ili Z. Komu podam cjelov, onaj je, uhvatite ga, i oprezno vodite. P. I došavši odmah pristupi k njemu i reče: J. ili Z. Zdravo Učitelju. P. I cjeliva ga. A oni metnuše ruke na nj, i uhvatiše ga. A jedan od onih, što stajahu ondje, povadivši mač udari slugu vrhovnoga svećenika, i odsiječe mu uho. I odgovarajući Isus reče im: ✠ Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i štapima, da me uhvatite. Svaki dan sam bio kod vas u hramu učeći vas, i ne uhvatiste me. Ali da se ispune Pisma. P. Tada učenici njegovi ostavivši ga, svi pobjegoše. A za njim iđaše neki mladić ogrnut platnom po golu: i uhvatiše ga. A on odbacivši platno, gô pobježe od njih. I dovedoše Isusa k vrhovnom svećeniku, i sabraše se svi svećenici i književnici i starješine. A Petar je išao za njim iz daleka sve do u dvor vrhovnoga svećenika, i sjeđaše sa slugama uz oganj, i grijaše se. A veliki svećenici, i sve vijeće, iskahu svjedočanstvo proti Isusu, da ga na smrt predadu, i ne nalažahu. Mnogi bo krivo svjedočanstvo govorahu proti njemu: i svjedočanstva ne bijahu suglasna. I neki ustavši, iznošahu krivo svjedočanstvo proti njemu, govoreći: Z. Mi smo čuli, gdje on govori: Ja ću razvaliti ovaj hram rukama načinjen, i za tri dana drugi ću sagraditi rukama nenačinjeni. P. I ne bijaše suglasno svjedočanstvo njihovo. I ustavši vrhovni svećenik na srijedu, zapita Isusa govoreći: J. ili Z. Ništa ne odgovaraš na to, što ti ovi predbacuju? P. A on mučaše, i ništa ne odgovori. Opet ga pitaše vrhovni svećenik, i reče mu: J. ili Z. Ti li si Krist Sin Boga blagoslovljenoga? P. A Isus mu reče: ✠ Jesam: i vidjet ćete Sina čovječanskoga, gdje sjedi ob desnu kreposti Božje i dolazi s oblacima nebeskim. P. A vrhovni svećenik razdrije haljine svoje i reče: J. ili Z. Što nam više trebaju svjedoci? Čuli ste psovku: Što vam se čini? P. A oni ga svi osudiše, da je krivac smrti. I jedni počeše pljuvati na nj, i pokrivati mu lice, i pljuskama ga udarati, i govoriti mu: Z. Prorokuj. P. I sluge ga zaušnicama bijahu. A kad bijaše Petar

dolje u dvorištu, dođe jedna službenica vrhovnoga svećenika: i vidjevši Petra gdje se grije, pogleda na nj, i reče: J. ili Z. I ti si bio s Isusom Nazaraninom. P. A on zataja govoreći: J. ili Z. Niti znam, niti razumijem, što govoriš. P. I iziđe vanka pred dvorište, a pijetao zapjeva. A kad ga opet vidje službenica, poče govoriti onima, što bijahu ondje naokolo: J. ili Z. I ovaj je od onih. P. A on opet zataja. I malo zatim opet oni, što bijahu ondje, rekoše Petru: Z. Uistinu si od njih, jer si i Galilejac! P. A on se poče kleti i preklinjati: ne znam toga čovjeka, o kome govorite. I odmah pijetao drugi put zapjeva. I sjeti se Petar riječi, što mu bješe rekao Isus: prije nego li pijetao dva puta zapjeva, tri puta ćeš me zatajati. I stade plakati. I odmah u jutru vijeće učiniše veliki svećenici sa starješinama, i književnicima i sa svom skupštinom, i svezavši Isusa, odvedoše ga i predadoše Pilatu. I upita ga Pilat: J. ili Z. Ti li si Kralj židovski? P. A on odgovarajući reče: ✠ Ti govoriš. P. I tužahu ga veliki svećenici za mnogo stvari. A Pilat ga opet zapita, govoreći: J. ili Z. Ne odgovaraš ništa? Vidi, za koliko stvari te optužuju. P. A Isus više ne odgovori ništa, tako da se čuđaše Pilat. A o svetačnome danu obično im puštaše jednoga sužnja, koga god bi zaiskali. A bijaše jedan, koji se zvaše Baraba, koji bijaše s buntovnicima svezan, koji i u buni počini ubojstvo. I kad mnoštvo pristupi, stade tražiti ono, što im vazda činjaše. A Pilat im odgovori, i reče: J. ili Z. Hoćete li, da vam pustim Kralja židovskoga? P. Jer znadijaše, da ga iz nenavidnosti bjehu predali veliki svećenici. Ali veliki svećenici potaknuše mnoštvo, da im radije pusti Barabu. A Pilat opet odgovarajući reče im: J. ili Z. Što dakle hoćete, da učinim Kralju židovskomu? P. A oni opet povikaše: Z. Propni ga. P. A Pilat im govoraše: J. ili Z. A kakvo je zlo učinio? P. A oni još više vikahu: Z. Propni ga. P. A Pilat hoteći ugoditi puku, pusti im Barabu, a Isusa bičima izbijena predade, da se na križ pribije. A vojnici ga odvedu u dvor sudišta, i sazovu svu četu, i obuku ga u skrlet, i spletavši postaviše mu trnovu krunu. I stadoše ga pozdravljati: Zdravo, Kralju židovski! I udarahu ga trstikom po glavi; i pljuvahu na nj, i pregibajući koljena, klanjahu mu se. I kad mu se izrugaše, svukoše s njega skrlet, i obukoše ga u njegove haljine, i izvedoše ga, da ga na križ pribiju. I nagnaše nekoga prolaznika, Šimuna Cirenjanina, koji iđaše iz polja, oca Aleksandrova i Rufova, da uzme križ njegov. I dovedoše ga na Golgotu mjesto, koje će reći Kalvarija. I davahu mu piti vino sa mirom, a on ne okusi. I propinjući ga razdijeliše haljine njegove, bacajući kocke za njih, što će ko uzeti. A bijaše treća ura: i propeše ga. I bijaše natpis nje-

gove krivice ozgor napisan: Kralj židovski. I s njime razapeše dva razbojnika: jednoga s desne, a drugoga s lijeve njegove. I ispuni se Pismo, koje kaže: I ubrojen bi među zločince. I koji prolažahu psovahu ga, klimajući glavama svojim i govoreći: Z. Nuder ti, koji hram Božji razvaljuješ, i za tri dana opet ga sagrađuješ: spasi sam sebe, i siđi s križa. P. Isto i veliki svećenici rugajući se, govorahu s književnicima jedan drugomu: Z. Druge je spasio, a sebe ne može spasiti. Krist Kralj Izraelski neka siđe sad s križa, da vidimo i vjerujemo. P. A i oni, što bijahu s njime razapeti, grđahu ga. A kad bi šesta ura, nastade tmina po svoj zemlji do ure devete. I o devetoj uri povika Isus glasom velikim, govoreći: ✠ Eloi, Eloi, lama sabaktani? P. Što znači: ✠ Bože moj, Bože moj, zašto si me zapustio? P. A neki od onih, što stajahu unaokolo, čuvši to, govorahu: Z. Eno Iliju zove. P. A jedan otrča, i napuni spužvu octa, pa nataknuvši na trstiku, davaše mu piti govoreći: J. ili Z. Stanite, da vidimo, hoće li doći Ilija, da ga skine. P. A Isus povikavši glasom velikim, izdahnu. (Ovdje se poklekne, te se malo postoji.) A zastor hrama razdrije se na dvoje, s vrha do dna. A videći stotinik, koji stajaše prema njemu, da je tako vičući izdahnuo, reče: J. ili Z. Uistinu ovaj čovjek bješe Sin Božji. P. A bijahu i žene gledajući iz daljega: među kojima bijaše Marija Magdalena, i Marija Jakova mlađega, i mati Josipova, i Saloma: koje, kad on bješe u Galileji, iđahu za njim i služahu mu, i druge mnoge, koje bjehu došle zajedno s njim u Jerusalem.

Što slijedi, pjeva se glasom Evanđelja: i ostalo se čini, kao na str. 68.

A kad već bi veče, (jer bijaše petak uoči subote), dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji i sam očekivaše kraljevstvo Božje, i odvažno uđe k Pilatu, i zaiska tijelo Isusovo. A Pilat se začudi, da je već umro. I dozvavši stotinika, zapita ga, je li već umro. I kad dozna od stotinika, pokloni tijelo Josipu. A Josip kupivši platno, i skinuvši ga, obavije platnom, i položi ga u grob, koji bješe usječen u kamenu, i navali kamen na vrata od groba.

--□--

Na Veliku Srijedu.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 62, 11 i 63, 1-7

Ovo govori Gospod Bog: Recite kćeri Sionskoj: Evo Spasitelj tvoj ide: evo s njime je plaća njegova. Ko je ono, što ide iz Edoma, u omaštenim haljinama iz Bosre? Onaj krasni u odjeći svojoj, stupajući u veličini jakosti svoje? Ja, koji govorim po pravdi, i na braniku sam za spasenje. A zašto je crvena odjeća tvoja, i haljine tvoje kao mečilaca u tijesku? Sam mečih u tijesku, i nitko od narodâ ne bijaše sa mnom; smečih ih u gnjevu svome, i poplesah u ljutini svojoj:

i poprska krv njihova haljine moje, i sve odijelo svoje iskaljah. Jer je dan osvete u srcu mome, godina otkupa mojega dođe. Obazreh se, i ne bijaše pomoćnika; iskah i ne bijaše nikoga, da pomože: i izbavi me mišica moja, i sama srdžba moja priteče mi u pomoć. I izgazih narode u gnjevu svojem, i opojih ih u srdžbi svojoj, i oborih na tle silu njihovu. Milosrdnosti Gospodnje spominjat ću, i hvalit ću Gospoda za sve, što nam je učinio Gospod Bog naš.

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 53, 1-12

U dni one: Reče Izaija: Gospode, tko povjerova onome, što je čuo od nas? i mišica Gospodnja komu se objavi? I uzrasti će kao mladika pred njim, i kao korijen iz žedne zemlje; nema u njega obličja ni ljepote; vidjesmo ga, i ne bi što vidjeti, da bismo ga poželjeli. Prezrena i najzadnjega od ljudi, čovjeka boli, i koji znade, što je slabost; lice je njegovo kao zastrto i prezreno, za to ga ne cijenjasmo. Zaista slabosti naše on uze, i boli naše on podnese; a mi ga držasmo kao gubava, i od Boga taknuta, i ponižena. A on bi ranjen za bezakonja naša, satrven za zločinstva naša; pokaranje bi na njemu radi našega mira, i modricom njegovom ozdravismo. Svi mi zabludismo kao ovce, svaki svojim putem okrenu: a Gospod postavi na nj bezakonje sviju nas. Žrtvovan bi, jer sam htjede, i ne otvori usta svoja: kao ovca na zaklanje vođen bi, i kao jagnje pred onim, koji ga striže, zamuknu, i ne otvori usta svoja. Tjeskoba ga i osuda usmrti; rod njegov tko će iskazati? Jer bi istrgnut iz zemlje živih: za zločin naroda svojega udarih ga. Bješe mu dan grob među zločincima, ali na smrti bi s bogatim, jer nije učinio nepravde, niti se nađe prijevara u ustima njegovim. Ali ga Gospod hotje satrti u stradanju: ako pregori za grijeh život svoj, vidjet će potomstvo dugovječno, i volja Gospodnja ispunit će se u ruci njegovoj. Za to, što se trudila duša njegova, vidjet će i nasitit će se; naukom svojom opravdat će ovaj moj pravedni sluga mnoge, i njihova će bezakonja sam nositi. Zato ću mu dati u dio mnoge, i plijen će silnih dijeliti, jer je dao na smrt život svoj, i bio ubrojen među zločince: i sam je nosio grijehe mnogih, i za prestupnike molio.

Muka Gospoda našega Isukrsta po Luci.

L. 22, 1-71 i 23, 1-53

U ono vrijeme: približavaše se dan svetačni Prijesnaca, koji se zove Vazam: i iskahu poglavice svećeničke i književnici, kako bi Isusa pogubili: ali se bojahu puka. A uđe sotona u Judu, koji se zvaše Iškariot, jednoga od dvanaestorice. I pođe, i progovori s poglavicama svećeničkim, i starješinama, kako će im ga izdati. I obradovaše se, i ugovoriše, da će mu dati novaca.

I on im zada riječ. I gledaše zgodan čas, da im ga preda bez buke. A dođe dan Prijesnaca, u koji trebaše zaklati vazmeno jagnje. I posla Petra i Ivana, govoreći: ✠ Idite i spravite nam vazam, da blagujemo. P. A oni rekoše: Z. Gdje hoćeš, da spravimo? P. I reče im: ✠ Eto na ulasku u grad sresti će vas neki čovjek, koji nosi sud vode; idite za njim u kuću, u koju uđe, i recite domaćinu: Učitelj ti veli: Gdje je blagovalište, u kome da blagujem vazam s učenicima svojim? I on će vam pokazati veliko blagovalište uređeno, i ondje spravite. P. A oni otidoše, i nađoše, kao što im kaza, i spraviše vazam. I kad dođe čas, sjede za trpezu, i dvanaest Apostola s njime. I reče im: ✠ Željno sam želio, da ovaj vazam blagujem s vama, prije nego muku podnesem; jer vam velim, da ga neću odsele blagovati, dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjem. P. I uzevši čašu poda hvale i reče: ✠ Uzmite, i razdijelite među sobom. Jer vam velim, da ne ću piti od roda lozovoga, dok ne dođe kraljevstvo Božje. P. I uzevši kruh poda hvale, i razlomi, i dade im govoreći: ✠ **Ovo je Tijelo moje, koje se daje za vas; ovo činite na moju uspomenu.** P. Isto tako i čašu, pošto večera, govoreći: ✠ **Ova je čaša novi zavjet u Krvi mojoj, koja će se za vas proliti.** Ali evo ruka izdajnika mojega sa mnom je na trpezi. I Sin čovječanski uistinu ide kao što je određeno, ali jao onome čovjeku, od koga bude izdan. P. A oni stadoše ispitivati među sobom, koji bi od njih bio, koji će to učiniti. A nasta i prepiranje među njima, koji se među njima ima držati za najvećega. A on im reče: ✠ Kraljevi narodâ vladaju nad njima: i koji imaju vlast nad njima, zovu se dobrotvori. Ali vi nemojte tako: nego koji je veći među vama, neka bude kao manji, a koji je prvi, kao sluga. Jer ko je veći, koji sjedi za trpezom, ili koji služi? Nije li onaj, koji sjedi za trpezom? Ja sam posred vas kao onaj, koji služi, a vi ste oni, koji ste ustrajali sa mnom u iskušanjima mojim. I ja određujem vama kraljevstvo, kao što je Otac moj meni odredio, da jedete i pijete na trpezi mojoj u kraljevstvu mojem, i da sjedite na prijestolima, sudeći dvanaest plemena Izraelovih. P. Reče pak Gospod: ✠ Šimune, Šimune, evo sotona zaskoči vas, da vas prorešeta kao pšenicu; a ja se molih za tebe, da tvoja vjera ne oslabi, a ti jednoć obrativši se, utvrdi braću svoju. P. A on mu reče: J. ili Z. Gospode! spravan sam s tobom i u tamnicu, i na smrt poći. P. A on reče: ✠ Velim ti Petre: Ne će danas pijetao zapjevati, dok tri puta ne zatajaš, da me poznaješ. P. I reče im: ✠ Kada vas poslah bez tobolca, i bez torbe, i bez obuće, je li vam što pomanjkalo? P. A oni rekoše: Z. Ništa. P. Reče im dakle: ✠ Ali sada, ko ima tobolac, neka uzme također

i torbu; a koji nema, neka proda haljinu svoju, i kupi mač. Jer vam kažem: još i ovo, što je pisano, treba da se izvrši na meni: I ubrojen bi među zločince. Jer ono, što je o meni, završuje se. P. A oni rekoše: Z. Gospode, evo ovdje dva mača. P. A on im reče: ✠ Dosta je. P. I izišavši, iđaše po običaju na goru Maslinsku. A odoše za njim i učenici njegovi. I kad dođe na mjesto, reče im: ✠ Molite se, da ne upadnete u napast. P. I on se odmakne od njih, koliko bi se kamenom dobacio, i kleknuvši moljaše se, govoreći: ✠ Oče, ako hoćeš, odaleči ovu čašu od mene; ali ne moja volja, nego tvoja neka bude. P. A Anđeo mu se javi s neba, i krjepljaše ga. I budući u smrtnoj borbi, gorljivije se moljaše. I znoj njegov bi kao kaplje krvi, što teku na zemlju. I kad ustade s molitve, dođe k učenicima svojim, i nađe ih gdje spavaju od žalosti. I reče im: ✠ Što spavate? Ustanite, molite se, da ne upadnete u napast. P. A dok on još govoraše, eto mnoštvo: i Juda po imenu, jedan od dvanaestorice, iđaše pred njima: i približi se Isusu, da ga cjeluje. A Isus mu reče: ✠ Juda, cjelovom izdaješ Sina čovječanskoga? P. A videći oni, koji bijahu okolo njega, što će biti, rekoše mu: Z. Gospode, hoćemo li udariti mačem? P. I udari jedan od njih slugu poglavara svećeničkoga, i odsiječe mu desno uho. A Isus odgovarajući reče: ✠ Pustite, ne više!. P. I dotaknuvši se uha njegova, ozdravi ga. A poglavicama svećeničkim, i upraviteljima hrama, i starješinama, koji bijahu na nj došli, reče Isus: ✠ Kao na razbojnika izišli ste s mačevima i s bičevima. Kad sam svaki dan bio u hramu s vama, ne digoste ruke na me; ali je ovo vaš čas, i oblast tminâ. P. I uhvativši ga, povedoše u dvor poglavara svećeničkoga, a Petar iđaše za njim iz daleka. A kad oni naložiše vatru posred dvora, i sjeđahu naokolo, bijaše Petar među njima. A vidjevši ga jedna službenica gdje sjedi kraj ognja, i promotrivši ga reče: J. ili Z. I ovaj bješe s njime. P. A on ga zataja govoreći: J. ili Z. Ženo, ne poznam ga. P. I do malo vidje ga drugi, i reče: J. ili Z. I ti si od onih. P. A Petar reče: J. ili Z. Čovječe, nijesam. P. I pošto prođe gotovo jedna ura, drugi netko potvrđivaše, govoreći: J. ili Z. Zaista i ovaj bješe s njime, jer je Galilejac. P. I reče Petar: J. ili Z. Čovječe, neznam, što govoriš. P. I odmah, dok on još govoraše, pijetao zapjeva. I obazrevši se Gospod pogleda na Petra. I sjeti se Petar riječi Gospodnje, kako mu bijaše rekao: Prije nego pijetao zapjeva, tri puta ćeš me zatajati. I izišavši Petar na dvor, proplaka gorko. A ljudi, koji držahu Isusa, rugahu mu se, bijući ga. I zastriješe ga, i udarahu ga po obrazu: i pitahu ga govoreći: Z. Prorokuj, ko je onaj, koji te udari? P. I mnoge druge psovke govorahu protiv njega.

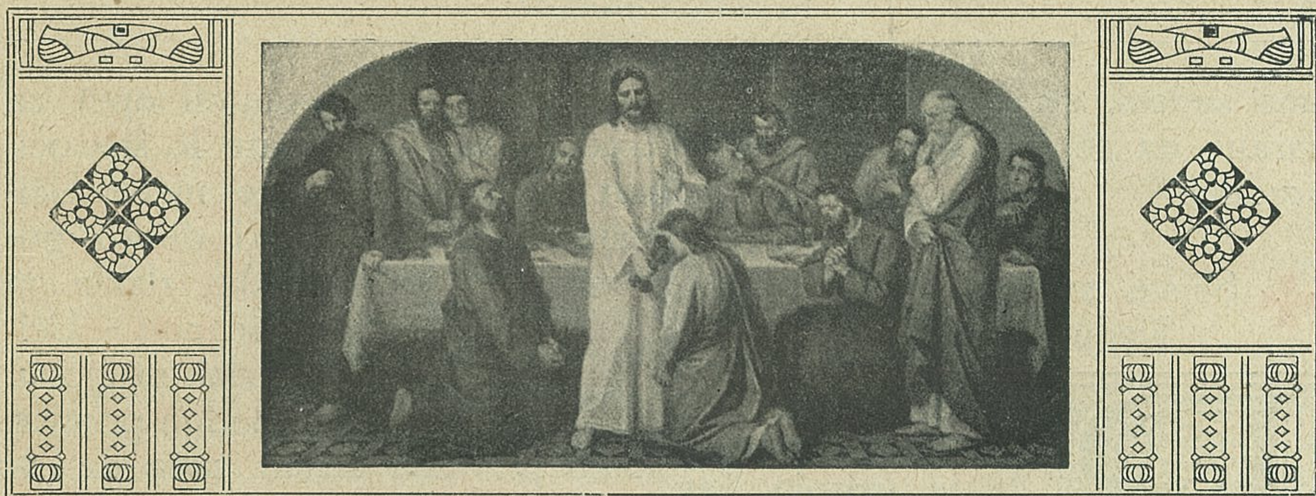
A kad svane, sastaše se starješine pučke i poglavice svećeničke, i književnici, i odvedoše ga u svoje vijeće govoreći: Z. Ako si ti Krist, reci nam. P. I reče im: ✠ Ako vam rečem, nećete mi vjerovati; a ako i zapitam, nećete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti. A odsada će Sin čovječanski sjediti ob desnu kreposti Božje. P. A oni svi rekoše: Z. Ti si dakle Sin Božji? P. On reče: ✠ Vi kažete, da ja jesam. P. A oni rekoše: Z. Što nam više treba svjedočanstva? Sami čusmo iz ustiju njegovih. P. I ustavši sve ono mnoštvo, povedoše ga k Pilatu. I počeše ga tužiti govoreći: Z. Ovoga nađosmo, gdje buni narod naš, i zabranjuje davati danak cesaru, i gdje govori, da je on Krist Kralj. P. A Pilat ga upita govoreći: J. ili Z. Ti li si Kralj židovski? P. A on odgovarajući reče: ✠ Ti govoriš. P. I reče Pilat poglavicama svećeničkim i mnoštvu: J. ili Z. Nikakve krivice ne nalazim na ovom čovjeku. P. A oni navaljivahu govoreći: Z. Buni puk, učeći po svoj Judeji, počinjuć od Galileje sve dovle. P. A Pilat čuvši za Galileju, upita, je li taj čovjek Galilejac. I kad dozna, da je iz oblasti Irudove, otpravi ga Irudu, koji također bijaše u Jerusalemu onih dana. A Irud vidjevši Isusa obradova se veoma; jer željaše odavna, da ga vidi, za to što mnogo bješe čuo o njemu, i nadaše se, da će vidjeti kakovo čudo od njega. I ispitivaše ga mnogim besjedama, ali mu on ništa ne odgovori. A stajahu poglavice svećeničke, i književnici žestoko ga osvađajući. A Irud ga pogrdi s vojskom svojom, i izruga mu se, ogrnuvši ga bijelom haljinom, i posla ga natrag Pilatu. I toga baš dana pomiriše se Irud i Pilat, jer prije bjehu u svađi među sobom. A Pilat sazvavši poglavice svećeničke, i upravitelje, i svjetinu reče im: J. ili Z. Dovedoste mi ovoga čovjeka, kao da buni puk, a evo ispitujući ga pred vama, ne nalazim nijedne krivice na ovom čovjeku, radi kojih ga vi tužite. Pače ni Irud, jer vas otpravih k njemu, i eto ništa nije počinio, s čega bi zaslužio smrt. Išibat ću ga dakle, i pustiti. P. A o svetačnom danu trebaše, da im pusti jednoga. I povika skupa svekoliko mnoštvo govoreći: Z. Smakni ovoga, a pusti nam Barabu. P. Ovaj bijaše u tamnici za nekakvu bunu učinjenu u gradu, i za ubojstvo. A Pilat im opet progovori, hoteći pustiti Isusa. A oni jače vikahu govoreći: Z. Propni ga, propni! P. A on po treći put im reče: J. ili Z. A koje je zlo ovaj učinio? Ne nalazim na njemu ništa, s čega bi zaslužio smrt; pokarat ću ga dakle, i pustiti. P. A oni navaljivahu s velikom vikom, da se propne. I njihova vika postajaše to jača. I Pilat presudi, da im bude, što traže. Otpusti im dakle onoga, koga su zatražili, a koji bješe bio bačen u tamnicu za ubojstvo, i za bunu. Isusa pak predade im na volju. I

kad ga vođahu, uhvatiše nekoga Šimuna Cirenjanina, koji dolazaše iz polja, i staviše na njega križ, da nosi za Isusom. A iđaše za njim veliko mnoštvo puka i žena, koje plakahu, i naricahu za njim. A Isus obazrijevši se na njih, reče: ✠ Kćeri jerusalemske, ne plačite za mnom, nego plačite za sobom i za djecom svojom. Jer gle! doći će dani, u koje će se reći: Blago neplodnicama, i utrobama, koje ne rodiše, i prsima, koje ne dojiše. Tada će početi govoriti gorama: Oborite se na nas; i bregovima: Pokrijte nas. Jer kad ovako rade od zelena drveta, što će biti od suha? P. Vođahu pak i druga dva zločinca s njime, da ih pogube. I pošto dođoše na mjesto, koje se zove Kalvarija, ondje ga propeše: i razbojnike jednoga s desne, a drugoga s lijeve. A Isus govoraše: ✠ Oče, oprosti im, jer ne znadu, što čine. P. A dijeleći njegove haljine, baciše kocke. I puk stajaše gledajući, a poglavice s njima rugahu mu se govoreći: Z. Druge je spasio, neka spasi i sebe, ako je on Krist, odabranik Božji. P. A rugahu mu se i vojnici, koji pristupahu, i pružahu mu octa, govoreći: Z. Ako si ti Kralj židovski, spasi sam sebe! P. A bijaše nad njim i natpis napisan slovima grčkim, i latinskim, i židovskim: Ovo je Kralj židovski. A jedan od razbojnika, koji visijahu, psovaše ga govoreći: J. ili Z. Ako si ti Krist, spasi sebe i nas. P. A odgovarajući drugi karaše ga, govoreći: J. ili Z. Ni ti se ne bojiš Boga, koji si u istoj osudi. I mi baš pravedno, jer primamo po svojim djelima, kako smo zaslužili, ali ovaj nije ništa zla učinio. P. I govoraše Isusu: J. ili Z. Gospode, spomeni se mene, kad dođeš u kraljevstvo svoje. P. I reče mu Isus: ✠ Uistinu ti govorim: danas ćeš biti sa mnom u raju. P. A bijaše oko šeste ure, i tmina nasta po svoj zemlji sve do ure devete. I pomrča sunce, i zastor hrama razdrije se na pola. I povikavši Isus glasom velikim reče: ✠ Oče, u ruke tvoje preporučam duh svoj. P. I ovo govoreći, izdahnu. (Ovdje se klekne i malo postoji.) A videći stotinik, što se bješe dogodilo, proslavi Boga, govoreći: J. ili Z. Zaista ovaj čovjek bješe pravedan. P. I svekoliko ono mnoštvo, koje se tu bijaše skupilo, da gleda ovo, kad vidje, što se zbiva, vraćaše se, bijući se u prsi svoje. A svi znanci njegovi stajahu iz daleka, i žene, koje bijahu išle za njim iz Galileje, i gledahu ovo.

Što slijedi, čita se glasom Evanđelja, i ostalo sve čini se kao u nedjelju, na str. 68.

I gle! čovjek, po imenu Josip, vijećnik, čovjek dobar i pravedan: koji ne bijaše pristao na savjet i na djelo njihovo, iz Arimateje, grada židovskoga, koji i sam čekaše kraljevstvo Božje. Ovaj pristupi k Pilatu, i zapita tijelo Isusovo. I skinuvši ga obavi platnom, i položi ga u grob usječen, u koji još nitko ne bijaše postavljen.

U ČETVRTAK VELIKI

NA VEČERU GOSPODNJU

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I. Kor. 11, 20-32

Braćo: kad se sastajete ujedno, to nije više blagovanje Gospodnje večere. Jer svaki uzme prije svoju večeru, da blaguje. I tako jedan gladuje: a drugi je pijan. Eda li nemate kućâ, da blagujete i pijete? Ili Crkvu Božju prezirete, i zasramljujete one, koji nemaju? Što da vam rečem? Da vas pohvalim? Za ovo ne hvalim. Jer ja primih od Gospoda, što vam i predadoh, da Gospod Isus one noći, u koju bijaše izdan, uze kruh, i hvale podavajući razlomi, i reče: Uzmite i blagujte: ovo je Tijelo moje, koje će se za vas predati: ovo činite na moju uspomenu. Isto tako i čašu, pošto večera, govoreći: Ova je čaša novi zavjet u mojoj Krvi: ovo činite, kad god pijete, na moju uspomenu. Jer kad god uzblagujete kruh ovaj, i čašu uspijete: smrt ćete Gospodnju naviještati, dokle dođe. I tako ko god uzblaguje kruh ovaj, ili uspije čašu Gospodnju nedostojno, krivac će biti Tijela i Krvi Gospodnje. A neka čovjek iskuša sam sebe; pa onda od kruha onoga da blaguje, i od čaše da pije. Jer ko blaguje i pije nedostojno, osudu sebi blaguje i pije, ne rasuđujući Tijela Gospodnjega. Zato su među vama mnogi slabi i mlohavi, i spavaju mnogi. Jer kad bismo sami sebe prosuđivali, ne bismo zaista bili osuđeni. Ali kad

smo suđeni, od Gospoda smo pokarani, da se s ovim svijetom ne osudimo.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 13, 1-15*

red svetačni dan Vazma, znajući Isus, da je prispio čas njegov, da pođe s ovoga svijeta k Ocu: kako je ljubio svoje, koji bijahu na svijetu, do kraja ih je ljubio. I po večeri, kad već đavao bješe stavio u srce Jude Šimuna Iškariote, da ga izda: znajući, da mu je Otac dao sve u ruke, i da je od Boga izašao, i k Bogu da ide: ustaje s večere i skida haljine svoje: i uzevši ubrus, pripasa se. Po tom uli vode u sud, i stade prati noge učenicima, i otirati ubrusom, kojim bješe pripasan. Dođe dakle k Šimunu Petru. I reče mu Petar: Gospode, ti meni da pereš noge? Odgovori Isus, i reče mu: Što ja činim, ti ne znaš sada, ali ćeš znati poslije. Kaže mu Petar: Ne ćeš mi oprati noge do vijeka. Odgovori mu Isus: Ako te ne operem, ne ćeš imati dijela sa mnom. Govori mu Šimun Petar: Gospode, ne samo noge moje, nego i ruke i glavu. Veli mu Isus: Ko je opran, ne treba mu nego samo noge oprati, jer je vas čist. I vi ste čisti, ali ne svi. Jer znadijaše, ko je onaj, koji će ga izdati; zato reče: Nijeste čisti svi. Pošto im dakle opra noge, i uze haljine svoje: zasjednuvši opet za trpezu, reče im: Znate li, što učinih vama? Vi zovete mene Učiteljem i Gospodom: i dobro govorite: jer jesam. Ako dakle ja oprah vama noge, Gospod i Učitelj: i vi ste dužni jedan drugomu prati noge. Jer vam dadoh primjer, kako ja vama učinih, tako da i vi činite.

--o--

Danas se pripravi zgodno mjesto u kojoj Kapeli u Crkvi, ili na Oltaru: i nakiti se, što je ljepše moguće, ruhom i svijećama: i tu se sahrani Kalež s Hostijom posvećenom na današnjoj Misi, kako je kazano u Misalu. — Kad se dospije Misa, užegu se voštanice (duplijeri) i čini se Ophod, kako je običaj. Drugi Podđakon nosi Križ. Misnik (Celebrans), zaogrnut bijelim plaštem, ispred Oltara stavi tamjana u dva kadionika bez blagoslova: za tim kleknuvši na srijedu, s jednim okadi tri puta Svetotajstvo. Za tim primi Kalež sa Svetotajstvom iz ruke Đakona, koji stoji na nogama, i pokrivši ga dijelom vela, kojim je zaogrnut, stupa između Đakona i Podđakona pod nebnicom (baldahinom), — dočim dva Akolita neprestano kade Svetotajstvo, — sve do pripravljenog mjesta, gdje će se Svetotajstvo sahraniti do sutra.

Preko Ophoda pjeva se: **O jezici, hvale dajte..... (Pange, lingua, gloriosi).**

Za tim Misnik (Celebrans) sa podvorbom razmeće oltare, moleći Ant. Razdijeliše *i Psalam 21.:* Bože, Bože moj, pogledaj na me; *kako na I. Noćnici Jutrenje Velikog Petka.*

Na pranju nogû.

Poslije razmetanja oltara u određenu uru i na dani znak peru se noge dvanaestorici određenim. Prelat ili starješina (ili župnik) zaodjenut povrh amikta i misne košulje, stolom i plaštem ljubičaste boje (dočim

su Đakon i Podđakon kao na Misi u bijelom ruhu), stavi tamjana u kadionik. Zatim Đakon pita blagoslov u Misnika i pjeva Evanđelje: Pred svetačni dan Vazma, *kako na Misi, str. 80, vladajuć se u svemu, kako na svečanoj Misi, kad pjeva Evanđelje. Nakon što Misnik poljubi knjigu, skine plašt, a Đakon i Podđakon pripašu ga ubrusom. Tako pripasan, dvoren od istog Đakona i Podđakona, pristupa k pranju nogû. Đaci donesu sud i uliju vode. Podđakon drži desnu nogu svakoga onoga, kome se pere noga. Misnik klečeć pere i otire ubrusom pruženim od Đakona, pa poljubi (nogu).*

Kroz to doba pjevači pjevaju:

I. Ant. Iv. 13. Zapovijed novu dajem vama: da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, govori Gospod.

Ps. 118. Blago onima, koji su čista vladanja: * koji idu po zakonu Gospodnjem.

Ponavlja se Ant. Zapovijed novu *sve do Psalma. Tako se ponavljaju i ostale Antifone, iza kojih slijedi Psalam ili Versikul.*

II. Ant. Iv. 13. Pošto ustade Gospod s večere, uli vode u sud, i stade prati noge učenicima svojim: ovaj primjer ostavi njima.

Ps. 47. Velik je Gospod i hvale dostojan veoma: * u gradu Boga našega, na gori svetoj njegovoj.

Ponavlja se: Pošto ustade . . .

III. Ant. Iv. 13. Gospod Isus, pošto večera s učenicima svojim, opra noge njihove, i reče im: Znate li, što učinih vama, ja Gospod, i Učitelj? Primjer vama dadoh, da i vi tako činite.

Ps. 84. Blagoslovio si, Gospode, zemlju svoju: * povratio si roblje Jakovljevo.

Ponavlja se: Gospod Isus . . .

IV. Ant. Iv. 13. Gospode, ti meni da pereš noge? Odgovori Isus i reče mu: Ako ti ne operem noge, ne ćeš imati dijela sa mnom.

V) Dođe dakle k Šimunu Petru, i reče mu Petar:

Ponavlja se: Gospode, ti meni . . .

V) Što ja činim, ti ne znaš sada, ali ćeš znati poslije.

Opet se ponavlja Ant. Gospode . . .

V. Ant.. Ako ja Gospod, i Učitelj vaš oprah vama noge: koliko ste većma dužni i vi jedan drugomu prati noge?

Ps. 48. Čujte ovo svi narodi: * slušajte pomnjivo svi stanovnici kruga zemaljskoga.

Ponavlja se Ant. Ako ja Gospod . . .

VI. Ant. Iv. 13. Po tome će svi poznati, da ste moji učenici, ako imat budete ljubav među sobom.

V) Reče Isus učenicima svojim.

Ponavlja se Ant. Po tome . . .

VII. Ant. 1. Kor. 13. Neka ostane u vama vjera, ufanje, ljubav, troje ovo: a ljubav je najveća među njima.

V) A sad ostaje vjera, ufanje, ljubav, troje ovo: najveća među njima jest ljubav.

Ponavlja se Ant. Neka ostane . . .

VIII. Ant. Budi blagoslovljeno sveto Trojstvo, i nerazdjelivo jedinstvo: slavit ćemo ga, jer nam je iskazalo milosrđe svoje.

V) Blagosivljajmo Oca, i Sina, sa Svetim Duhom.

Ps. 83. Kako su mili šatori tvoji, Gospode kreposti! * Čezne i gine duša moja za dvorima Gospodnjim.

Ponavlja se Ant. Budi blagoslovljeno...

IX. Ant. Gdje je samilost, i ljubav, tu je i Bog.

V) Okupi nas ujedno Kristova ljubav.

V) Radujmo se, i u njemu se veselimo.

V) Bojmo se, ljubimo Boga živoga.

V) I ljubimo se srcem iskrenim.

Ponavlja se Ant. Gdje je samilost, i ljubav, tu je i Bog.

V) Kad se dakle skupimo ujedno:

V) Čuvajmo se, da se mišljenjem ne razdijelimo.

V) Neka prestanu zlobne uvrede, neka prestanu svađe.

V) I u našoj sredini neka bude Isukrst Bog.

Ponavlja se Ant. Gdje je samilost, i ljubav, tu je i Bog.

V) Skupa s blaženima da vidimo.
V) Slavno lice tvoje, Kriste Bože:
V) Radost, koja je neizmjerna i čista;
V) U beskrajne vijeke vijekâ. Amen.

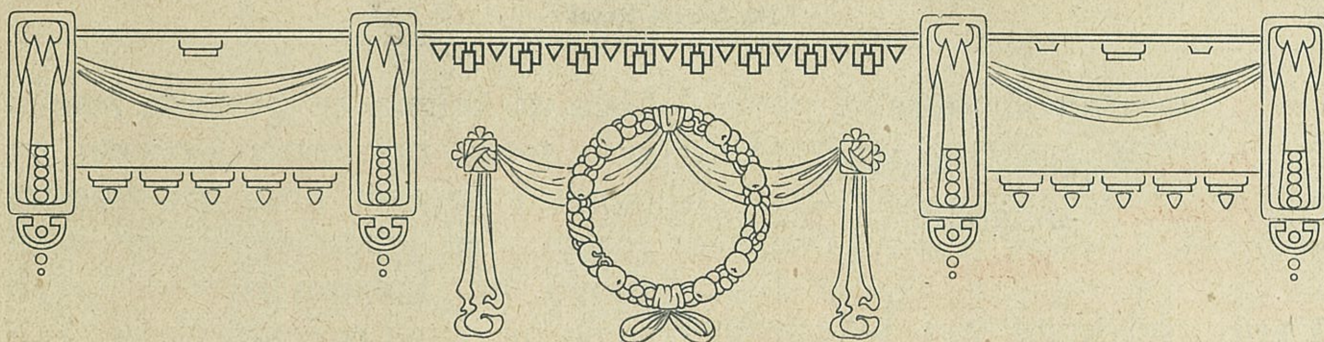
Poslije pranja onaj, koji je prao noge, umije ruke i otere ih drugim ubrusom. Zatim se povrati na mjesto, gdje je i prije bio, uzme plašt i otkrivene glave govori: Oče naš, *tiho.*

V) I ne uvedi nas u napast.
R) No izbavi nas oda zla.
V) Ti si dao naredbe svoje, Gospode.
R) Da se vjerno čuvaju.
V) Ti si oprao noge učenicima svojim.
R) Ne prezri djelo rukû svojih.
V) Gospode, usliši molitvu moju.
R) I vapaj moj k tebi da priđe.
V) Gospod s vama.
R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Pomozi, Gospode, molimo, činu naše službe: i jer si se ti udostojao oprati noge učenicima svojim, ne prezri djelo ruku svojih, što si nam zapovjedio, da držimo; da kao što se ovdje nama i od nas peru izvanjske pogrješke, tako da se od tebe operu svi unutarnji grijesi. To se udostoj ti sam udijeliti nam, koji živiš i kraljuješ Bog, po sve vijeke vijekâ. *R)* Amen.

NA VELIKI PETAK

Kad svrši Deveti Čas, Misnik sa podvorbom, svi u crnom ruhu, bez svijetnjaka i tamjana, pristupe k Oltaru i pred njim prostrti po zemlji za nekoliko časaka mole. Među tim Akoliti prostru po oltaru samo jedan oltarnik (tobalea). Misnik sa podvorbom, pošto se pomoli, uzađe na Oltar i poljubi ga po srijedi: za tim Štilac pristupi, da štije Proročanstvo s mjesta, gdje se štije Epistola, i počne bez naslova; isto Proročanstvo štije ispod glasa i Misnik na strani Epistole.

Ozeja 6, 1-6

Ovo govori Gospod: U nevolji svojoj uranit će k meni: Hodite, vratimo se Gospodu; jer nas on pokara, pa će nas on i ozdraviti; udari, pa će nas i iscijeliti. Oživjet će nas do dva dana, treći dan će nas podignuti, te ćemo pred njim živjeti. Znat ćemo i nastojat ćemo, da poznamo Gospoda; kakono zora uređen mu je izlazak, i doći će nam kao dažd rani i pozni zemlji. Što da učinim tebi, Efraime? Što da učinim tebi, Judo? Jer je dobrota vaša kao oblak jutarnji, i kao rosa, koje jutrom nestaje. Zato ih šibah preko prorokâ, ubijah ih riječima usta svojih: i osuda će tvoja kao svjetlost izići. Jer milosrđe hoću, a ne žrtvu, i poznavanje Boga većma nego žrtve paljenice.

Trakt: Habakuk 3

Gospode, čuh glas tvoj i pobojah se: razmotrih djela tvoja i prestraših se.

Između dvije živine objavit ćeš se; kad se približe godine, bit ćeš poznat, kad dođe vrijeme, pokazat ćeš se.

Tada, kad smućena bude duša moja: u srdžbi spomeni se milosrđa.

Bog će doći sa Libana, i Sveti s gore sjenaste i guste.

Veličanstvo njegovo pokriva nebesa: i hvale njegove puna je zemlja.

Kad svrši Trakt, Misnik na strani Epistole govori:

Pomolimo se.

Đakon: Prignimo koljena.

Podđakon: Ustanite.

Molitva.

Bože, od koga je i Juda primio kaznu za svoje zločinstvo, i razbojnik nagradu za svoje ispovijedanje; podaj nam plod svoga smilovanja, da kao što je u svojoj muci Gospod naš Isukrst obojici namijenio različitu platu prema zasluzi, tako da i nama, oduzevši staru zabludu, udijeli milost svoga uskrsnuća. Koji s tobom živi. . . . .

Podđakon glasom Epistole pjeva, također bez naslova, ovo Štenje:

Izlaska 12, 1-11

U dni one: Reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: Ovaj mjesec da vam je početak mjesecima: da vam je prvi mjesec u godini. Kažite svemu zboru sinova Izraelovih, i recite im: Desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje za obitelj i za dom svoj. Ako li je pak čeljadi manje, nego li je dosta, da se pojede jagnje, neka uzme k sebi susjeda svojega, koji je uz kuću njegovu po broju duša, koji je dostatan, de se pojede jagnje. A jagnje neka bude bez mane, muško, od godine. Po ovome propisu uzet ćete i kozlića. I čuvajte ga sve do četrnaestoga dana ovoga mjeseca; tada neka ga zakolje sve mnoštvo sinova Izraelovih pred večer. I neka uzmu od krvi njegove, i oškrope oba dovratka, i gornji prag od kuća, u kojima će ga jesti. I neka jedu meso one noći pečeno na ognju, i prijesni hruh sa gorkim zeljem. Ne jedite od njega ništa sirovo, niti kuhano u vodi, nego samo na ognju pečeno: glavu s nogama njegovim i s drobom pojedite. I neka ništa ne ostane od njega do jutra. Ako li bi što ostalo, spalite na ognju. A jedite ga ovako: Bokove svoje pripašite i obuću imajte na nogama, držeći štap u ruci, i jedite hitro: jer je Faze (to jest prolazak) Gospodnji.

Trakt. Ps. 139, 2-10 i 14

Izbavi me, Gospode, od zla čovjeka: od opaka čeljadeta oslobodi me.

Koji pomišljaju zlo u srcu: svaki dan zameću bitku.

Naoštriše jezik svoj kao zmija: otrov je ljutice pod usnama njihovim.

Čuvaj me, Gospode, od ruke grješnika: i od ljudi opakih izbavi me.

Koji namisliše, da potkinu noge moje: oholi mi namjestiše zamke.

I užeta razapeše za zamku na nogama mojim: pokraj puta postaviše mi spoticanje.

Rekoh Gospodu: ti si Bog moj: usliši, Gospode, glas moljenja mojega.

Gospode, Gospode, kreposti spasenja mojega: zakloni glavu moju u dan ratni.

Ne daj me protiv moje volje grješniku: misle zlo o meni: nemoj me zapustiti, da se kad ne uznesu.

Na glavu onih, što su oko mene: neka se svali zloba usta njihovih.

Pa će pravednici slaviti ime tvoje: i pravi će prebivati pred licem tvojim.

Kad svrši Trakt, pjeva se Muka s gole propovijedaonice, a Misnik je štije ispod glasa na strani Epistole.

Muka Gospoda našega Isukrsta po Ivanu. *Iv. 18, 1-4 i 19, 1-42.*

U ono vrijeme: Iziđe Isus s učenicima svojim preko potoka Cedrona, gdje bijaše vrt, u koji uđe on i učenici njegovi. A Juda, koji ga izdade, znadijaše mjesto: jer se Isus često ondje sastajaše s učenicima svojim. Juda dakle uzevši četu, i od velikih svećenika i farizeja momke, dođe onamo sa svjetiljkama, i sa zubljama, i s oružjem. A Isus znajući sve, što će biti od njega, stupi naprijed i reče im: ✠ Koga tražite? Pjevač: Odgovoriše mu: Zbor: Isusa Nazaranina. P. Govori im Isus: ✠ Ja sam. P. A s njima stajaše i Juda, koji ga izdade. Kad im dakle reče: Ja sam; uzmakoše natrag, i padoše na zemlju. Onda ih opet zapita: ✠ Koga tražite? ✠ A oni rekoše: Z. Isusa Nazaranina. P. Odgovori Isus: ✠ Rekoh vam, da sam ja; ako dakle mene tražite, pustite ove, da idu. P. Da se ispuni riječ, koju reče: Jer od onih, koje si mi dao, ne izgubih ni jednoga. A Šimun Petar imajući mač izvadi ga: i udari slugu velikog svećenika: i odsiječe mu desno uho. A sluzi bješe ime Malko. Onda reče Isus Petru: ✠ Stavi mač svoj u korice. Čašu, koju mi je dao Otac, zar da ne pijem? P. Četa dakle i tisućnik i sluge židovske uhvatiše Isusa i svezaše ga; i povedoše ga najprije k Ani, jer bijaše tast Kaifi, koji bijaše veliki svećenik one godine. A Kaifa bijaše onaj, što bješe dao savjet Židovima: Bolje je, da jedan čovjek umre za puk. Za Isusom pak iđaše Šimun Petar, i drugi učenik. A učenik onaj bijaše poznat velikome svećeniku, i uđe s Isusom u dvor velikoga svećenika. A Petar stajaše vani kod vrata. Izađe dakle drugi učenik, koji bijaše poznat velikome svećeniku, i reče vratarici: te uvede Petra. Govori dakle Petru službenica vratarica: J. ili Z. Da nijesi i ti od učenikâ ovoga čovjeka? P. On reče: J. ili Z. Nijesam. P. A stajahu sluge i momci kod žerave, jer bješe zima, i grijahu se; i Petar stajaše s njima i grijaše se. Veliki svećenik dakle zapita Isusa za učenike njegove, i za nauku njegovu. Odgovori mu Isus: ✠ Ja sam javno govorio svijetu; ja sam vazda učio u zbornici i u hramu, gdje se svi Židovi skupljaju: a potajno nijesam govorio ništa. Što pitaš mene? Pitaj one, koji su slušali, što sam im govorio: evo ovi znadu, što sam ja govorio. P. A kad ovo reče, jedan od prisutnih momaka dade Isusu zaušnicu govoreći: J. ili Z. Tako li odgovaraš velikome svećeniku? P. Odgovori mu Isus: ✠ Ako sam zlo govorio, iznesi dokaz o zlu; ako li pak dobro, za što me biješ? P. I posla ga Ana svezana Kaifi velikome svećeniku. A Šimun Petar stajaše i grijaše se. Rekoše mu dakle: Z. Da nijesi i ti od učenika njegovih? P. On zataja i reče:

J. ili Z. Nijesam. P. Reče mu jedan od slugâ velikoga svećenika, rođak onomu, komu Petar odsiječe uho: J. ili Z. Nijesam li te ja vidio u vrtu s njime? P. Opet dakle Petar zataja, i odmah pijetao zapjeva. Tad Isusa povedoše od Kaife u sudnicu. A bijaše jutro, i oni ne uđoše u sudnicu, da se ne bi opoganili, nego da bi blagovali vazam. Izađe dakle Pilat k njima nadvor, i reče: J. ili Z. Koju tužbu iznosite protiv čovjega ovoga? P. Odgovoriše, i rekoše mu: Z. Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo ga predali tebi. P. Reče im dakle Pilat: J. ili Z. Uzmite ga vi, i po zakonu vašemu sudite mu. P. A Židovi mu rekoše: Z. Mi ne smijemo nikoga pogubiti. P. Da se ispuni riječ Isusova, koju reče, označujući, kojom će smrti umrijeti. Uđe dakle opet u sudnicu Pilat, i pozva Isusa, i reče mu: J. ili Z. Ti li si Kralj židovski? P. Odgovori Isus: ✠ Govoriš li to sam od sebe, ili ti drugi kazaše o meni? P. Odgovori Pilat: J. ili Z. Zar sam ja Židov? Narod tvoj i veliki svećenici predadoše te meni: što si učinio? P. Odgovori Isus: ✠ Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi bilo od ovoga svijeta kraljevstvo moje, sluge moje doista bi se borile, da ne budem predan Židovima: ali kraljevstvo moje nije odavle. P. Onda mu reče Pilat: J. ili Z. Dakle si ti Kralj? P. Odgovori mu Isus: ✠ Ti govoriš, da sam ja Kralj. Ja sam se zato rodio, i zato dođoh na svijet, da posvjedočim istinu: Svaki, koji je od istine, sluša glas moj. P. Govori mu Pilat. J. ili Z. Što je istina? P. I ovo rekavši, opet izađe k Židovima i reče im: J. ili Z. Ja nikakve krivice ne nalazim na njemu. A u vas je običaj, da vam jednoga pustim o Vazmu: hoćete li dakle, da vam pustim Kralja židovskoga? P. Na to opet svi povikaše, govoreći: Z. Ne ovoga nego Barabu. P. A Baraba bijaše razbojnik. Tada dakle Pilat uze Isusa, i bičeva ga. A vojnici spletavši krunu od trnja, staviše mu na glavu; i skrletnom ga haljinom zaogrnuše. Pa pristupahu k njemu i govorahu: Z. Zdravo, Kralju židovski! P. I davahu mu zaušnice. Izađe dakle Pilat opet nadvor, i reče im: J. ili Z. Evo vam ga izvodim nadvor, da upoznate, da ne nalazim na njemu nikakve krivice. P. (Izađe dakle Isus pod trnovom krunom, i u skrletnoj haljini). I reče im: J. ili Z. **Evo čovjeka!** P. A kad ga vidješe veliki svećenici i momci, vikahu govoreći: Z. Propni, propni ga. P. Kaže im Pilat: J. ili Z. Uzmite ga vi, i propnite: jer ja ne nalazim na njemu krivice. P. Odgovoriše mu Židovi: Z. Mi zakon imamo, i po zakonu mora umrijeti, jer učini sebe Sinom Božjim. P. Kad dakle ču Pilat ovaj govor, većma se poboja. I uđe opet u sudnicu, i reče Isusu: J. ili Z. Odakle si ti? P. A Isus mu ne dade odgovora. Kaže mu dakle Pilat: J. ili Z. Meni ne odgovaraš? Ne znaš li, da imam vlast propeti tebe,

i vlast imam pustiti tebe? P. Odgovori Isus: ✠ Ne bi imao nada mnom nikakove vlasti, kad ti ne bi bila dana odozgor. Zato onaj, koji me je predao tebi, veći grijeh ima. P. I od tada gledaše Pilat, da ga pusti. A Židovi vikahu govoreći: Z. Ako ovoga pustiš, nijesi prijatelj Cesarov. Svaki bo, koji se kraljem čini, protivi se Cesaru. P. A kad Pilat začu ove riječi, izvede Isusa nadvor, i sjede na sudačku stolicu, na mjesto, koje se zove Litostrotos, a židovski Gabata. A bijaše petak uoči Vazma, oko šeste ure, i reče Židovima: J. ili Z. Evo Kralja vašega! P. A oni vikahu: Z. Smakni, smakni, propni ga! P. Reče im Pilat: J. ili Z. Kralja vašega da propnem? P. Odgovoriše veliki svećenici: Z. Mi nemamo kralja, nego Cesara. P. Tada im ga predade, da ga propnu. Uzeše dakle Isusa i izvedoše. I noseći križ svoj, izađe na mjesto, koje se zove Kalvarija, a židovski Golgota: gdje ga propeše, i s njime drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a po srijedi Isusa. A Pilat napisa i natpis, i stavi na križ. A bijaše napisano: **Isus Nazaranin, Kralj židovski.** Ovaj dakle natpis pročitaše mnogi od Židova, jer mjesto, gdje bi propet Isus, bijaše blizu grada. A bješe napisano židovski, grčki i latinski. Govorahu dakle Pilatu veliki svećenici židovski: Z. Nemoj pisati: Kralj židovski; nego da je on rekao: Kralj sam židovski. P. Odgovori Pilat: J. ili Z. Što upisah, upisah. P. Vojnici dakle, kad ga propeše, uzeše haljine njegove (i načiniše četiri dijela: svakome vojniku po dio), i odjeću. A odjeća ne bješe šivena, nego izatkana sva s vrha do dna. Rekoše dakle među sobom: Z. Ne razdirajmo je, nego bacimo kocke za nju, čigova da bude. P. Da se Pismo ispuni, koje govori: Razdijeliše među sobom haljine moje, i za odjeću moju baciše kocke. Vojnici dakle to učiniše. A stajahu kod križa Isusova Mati njegova, i sestra Matere njegove Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad dakle vidje Isus Mater i učenika, koga ljubljaše, gdje stoji, reče Materi svojoj: ✠ Ženo, evo sin tvoj. P. Zatim reče učeniku: ✠ Evo Mati tvoja. P. I od onoga časa uze je učenik k sebi. Po tom znajući Isus, da je već sve svršeno, da se ispuni Pismo, reče: ✠ Žedan sam. P. Ondje pak stajaše sud pun octa; i oni nataknuvši spužvu napunjenu octom na palicu od isopa, prinesoše k ustima njegovim. Kad dakle Isus primi ocat, reče: ✠ Svršeno je. P. I prignuvši glavu predade duh. (Ovdje se klekne, te se malo postoji.) Židovi dakle, (jer bješe petak), da ne bi tjelesa ostala na križu u subotu (bješe bo velik onaj dan subotnji), zamoliše Pilata, da im se prebiju golijeni, i da se skinu. Dođoše dakle vojnici: te prvomu prebiše golijeni, i drugomu s njim propetome. A došavši k Isusu, kad vidješe, da je već umro, ne pre-

biše mu golijeni, nego jedan od vojnika kopljem otvori rebro njegovo, i odmah proteče krv i voda. I onaj, koji vidje, svjedoči; i istinito je svjedočanstvo njegovo. I on zna, da istinu govori, da i vi vjerujete. Jer se ovo dogodi, da se ispuni Pismo: Ni kost na njemu ne ćete prelomiti. I opet drugo Pismo govori: Vidjet će, koga probodoše.

Što slijedi, pjeva se glasom Evanđelja: i govori se: **Očisti srce moje,** *ali se ne pita blagoslov i ne nose se svijeće, ni tamjan, i Misnik pri svrsi ne ljubi knjige.*

po tom Josip iz Arimateje, (koji bijaše učenik Isusov, ali skrovit zbog straha od Židova), zamoli Pilata, da mu dopusti, da uzme tijelo Isusovo. I Pilat dopusti. Dođe dakle, i uze tijelo Isusovo. A dođe i Nikodem, koji bješe prvi put došao k Isusu obnoć, te donese pomiješane mire i aloja oko sto litara. Uzeše dakle tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisima, kao što je običaj u Židova ukopavati. A bješe na mjestu, gdje ga propeše, vrt: i u vrtu grob novi, u koji još nitko ne bješe bio položen. Ondje dakle radi petka židovskoga, jer bijaše blizu grob, položiše Isusa.

Za tim Svećenik, stojeći sa strane Epistole, počinje naprosto sklopljenih rukû:

Molimo, o predragi nama, za Crkvu svetu Božju: da se Bog i Gospod naš dostoji smiriti je, sabrati, i čuvati po svemu krugu zemaljskome: podlažući joj gospodstva i oblasti: i da nama dade, da mirno i tiho živeći, slavimo Boga Oca svemogućega.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Molitve se pjevaju glasom ferijalne Mise, razkriljenih rukû.

Svemogući vječni Bože, koji si objavio slavu svoju svima u Kristu narodima: čuvaj djela milosrđa svoga; da Crkva tvoja razprostranjena po svemu svijetu, uztraje s temeljitom vjerom u ispovijedanju tvoga Imena. Po istom Gospodu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje Bog, po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

Molimo i za preblaženoga Papu našega N . . ., da ga Bog i Gospod naš, koji ga je odabrao u redu biskupstva, uščuva zdrava i čila svetoj Crkvi svojoj, da vlada pukom svetim Božjim.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, po čijem se sudu sve stvari osnivaju: pogledaj milostivo na molbe naše, i odabranoga nam Poglavicu svojim milosrđem uzdrži; da kršćanski puk, kojim ti vladaš, pod tako velikim svećenikom umnoži se zaslugama svoga vjerovanja. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo i za prebogoljubnoga Biskupa našega N . . ., da Bog i Gospod naš, koji je svojim smi-

lovanjem na njegova ramena stavio breme ove Biskupije, milost mu udijeli dobrostivosti svoje, eda pridušen veličinom tegote ne obnemogne mlohavošću ljudske slabosti.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. R) Ustanite.

Bože, koji i ako velik u velikim stvarima, ipak slavan činiš čudesa u najmanjim: podaj sluzi svomu N .... Biskupu našemu prebogoljubnomu, da dostojno služi svetim Otajstvima, i da ga u svemu tvoje milosrđe zaštiti, koga krivica vlastite savjesti obijeđuje. Po Gospodu.

R) Amen.

Molimo i za sve Biskupe, Svećenike, Đakone, Podđakone, Svjećonoše, Zaklinjaoce, Štioce, Vratare, Ispovjednike, Djevice, Udovice: i za vas puk sveti Božji.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. R) Ustanite.

Svemogući vječni Bože, čigovim se duhom cijelo tijelo Crkve posvećuje i upravlja: usliši nas, koji te prosimo za sve redove; da po daru tvoje milosti vjerno te služe u svakome redu. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo i za novovjerce naše, da Bog i Gospod naš otvori uši srdaca njihovih, i vrata milosrđa; eda po opranju preporođenja, primivši otpuštenje svih grijehâ, i oni se nađu u Kristu Isusu Gospodu našemu.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. R) Ustanite.

Svemogući vječni Bože, koji Crkvu svoju vazda plodiš novim porodom; umnoži vjeru i razum novovjercima našim, da preporođeni vodom krštenja, pribroje se sinovima posinovljenja tvoga. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo, o predragi nama, Boga Oca svemogućega, da očisti svijet od svih zabluda: nemoći odstrani; glad otjera; tamnice otvori; verige rastrgne; putnicima povratak; bolesnicima zdravlje; pomorcima luku spasenja udijeli.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. R) Ustanite.

Svemogući vječni Bože, utjeho žalosnih, jakosti utruđenih; doprle k tebi molbe onih, koji s kojemudrago nevolje vape, eda se svi obraduju, da im je u njihovim potrebama prispjelo tvoje milosrđe. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo i za krivovjerce i razkolnike: da ih Bog i Gospod naš izbavi od svih zabluda; i dostoji se pozvati ih natrag svetoj materi Crkvi katoličkoj i apostolskoj.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. R) Ustanite.

Svemogući vječni Bože, koji svakoga spasavaš, i ne ćeš, da itko pogine: pogledaj na duše đa-

volskom prijevarom zavedene, da se osvijeste zalutala srca, odbacivši svaku krivovjersku opakost, i povrate se jedinstvu istine tvoje. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo i za otvrdnute Židove: da Bog i Gospod naš skine zastor sa srdaca njihovih, da i oni poznadu Isukrsta Gospoda našega.

Ne odgovara se Amen, nego se odmah nastavi:

Svemogući vječni Bože, koji i židovsko otvrdnuće ne odbijaš od svoga milosrđa: usliši molbe naše, koje upravljamo za sljepoću onoga puka; da upoznavši svjetlost tvoje istine, koja je Krist, iz svojih se tminâ izbave. Po istome Gospodu . . .

R) Amen.

Molimo i za pogane: da Bog svemogući odstrani zloću iz srdaca njihovih; eda ostavivši svoje krive bogove, obrate se Bogu živomu i pravomu, i jedinomu Sinu njegovu Isukrstu, Bogu i Gospodu našemu.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. R) Ustanite.

Svemogući vječni Bože, koji vazda tražiš život, a ne smrt grješnikâ: primi milostivo molbu našu, i izbavi ih od štovanja krivih bogova, te ih pridruži svetoj Crkvi svojoj, na hvalu i slavu imena svoga. Po Gospodu . . .

R) Amen.

Kad svrše molitve, Misnik odloživši planitu pristupi na stranu Epistole, te ondje na najnižem kutu Oltara primi od Đakona već pripravljeni na Oltaru Križ: koji, okrenuvši se puku, malo otkrije s vrha, pjevajući sam početak Antifone: Evo drvo križa; *a ostalo mu pomogne podvorba sve do* Dođite, poklonimo se. *Kad Kor pjeva* Dođite, poklonimo se, *svi pokleknu osim Misnika (Celebranta). — Za tim se pomakne naprijed na istoj strani Epistole put sredine Oltara, te otkrije desnu ruku Križa, podižući ga malo, i pri tom pjeva višim glasom nego prije:* Evo drvo Križa. *Drugi prihvate pjevanje i poklone se kao i prije. — Iza toga Misnik dođe nasred oltara i otkrije Križ sasvim, te ga podigne, pa treći put zapjeva još višim glasom:* Evo drvo Križa. *A drugi prihvate pjevanje i poklone se kao i prije.*

Evo drvo Križa, na kome je spasenje svijeta visjelo.

Kor: **Dogjite, poklonimo se.**

Onda Misnik sam odnese Križ na mjesto pred Oltarom pripravljeno, te kleknuvši ondje ga postavi; odmah se zatim izuje te pođe, da se pokloni Križu; tri puta na tri razmaka klekne, pa poljubi Križ. Obavivši to, vrati se, te priuzme obuću i planitu. Za njim podvorba Oltara, pa ostali Klerici i svjetovnjaci dva po dva, tri puta kleknuvši, kako je gore rečeno, poklone se Križu. Međutim, dok traje poklon Križu, pjevaju se Prijekori i ostalo što slijedi ili sve ili dio već prema broju poklonika. Svećenik, sjedeći na običnom mjestu, čita iste Prijekore s Đakonom i Podđakonom, redom kako slijedi:

** Gdje nema Đakona ni Podđakona, Svećenik sam sve čita ispod glasa, dok Kor pjeva; a gdje nema ni dovoljno pjevača, Svećenik pjeva, što je za njega označeno, a drugi tko pjeva, što je označeno za Đakona i Podđakona.*

Svećenik: **Puče moj, što učinih tebi? ili u čem ožalostih tebe? Odgovori meni.**

V) Jer te izvedoh iz zemlje Egipatske: ti si pripravio Križ Spasitelju svome.

Đakon: Agios o Theos.

Podđakon: Sveti Bože.

Đakon: Agios ishiros.

Podđakon: Sveti jaki.

Đakon: Agios athanatos, eleison imas.

Podđakon: Sveti besmrtni, pomiluj nas.

Svećenik: Jer te vodih kroz pustinju četrdeset godina, i hranih te manom, i uvedoh te u zemlju dosta dobru: ti si pripravio Križ Spasitelju svome.

Đakon: Agios o Theos.

Podđakon: Sveti Bože.

Đakon: Agios ishiros.

Podđakon: Sveti jaki.

Đakon: Agios athanatos, eleison imas.

Podđakon: Sveti besmrtni, pomiluj nas.

Svećenik: Što ti veće imadoh učiniti, i ne učinih? Ja tebe nasadih vinograd svoj prelijepi: a ti meni postade vele gorak: jer si me žedna octom napojio: i kopljem si probo rebro Spasitelju svome.

Đakon: Agios o Theos.

Podđakon: Sveti Bože.

Đakon: Agios ishiros.

Podđakon: Sveti jaki.

Đakon: Agios athanatos, eleison imas.

Podđ.: Sveti besmrtni, pomiluj nas.

Svećenik: Ja radi tebe bičevah Egipat s prvorođencima njegovim: a ti si mene bičima izbijena predao.

Đak. i Podđ.: **Puče moj, što učinih tebi? ili u čem ožalostih tebe? Odgovori meni.**

Svećenik: Ja tebe izvedoh iz Egipta, potopivši Faraona u more Crveno: a ti si mene predao poglavicama svećeničkim.

Đak. i Podđ.: Puče moj . . .

Svećenik: Ja pred tobom otvorih more: a ti si otvorio kopljem rebro moje.

Đak. i Podđ.: Puče moj . . .

Svećenik: Ja iđah pred tobom u stupu oblaka: a ti si mene odveo u sudnicu Pilata.

Đak. i Podđ.: Puče moj . . .

Svećenik: Ja tebe hranih manom kroz pustinju: a ti si mene bio zaušnicama i bičima.

Đak. i Podđ.: Puče moj . . .

Svećenik: Ja tebe napojih vodom spasenja iz stijene: a ti si mene napojio žučju i octom.

Đak. i Podđ.: Puče moj . . .

Svećenik: Ja radi tebe Hananejske kraljeve potukoh: a ti si tukao trstikom glavu moju.

Đak. i Podđ.: Puče moj . . .

Svećenik: Ja tebi dadoh žezlo kraljevsko: a ti si dao glavi mojoj trnovu krunu.

Đak. i Podđ.: Puče moj . . .

Svećenik: Ja tebe uzvisih krepošću velikom: a ti si mene objesio na drvu Križa.

Đak. i Podđ.: Puče moj . . .

Svećenik: Križu se tvome klanjamo, Gospode: i sveto uskrsnuće tvoje hvalimo i slavimo: jer evo radi drva dođe radost svemu svijetu.

Psalam 66, 2. Bog nam se smilovao i blagoslovio nas:

Đak. i Podđ.: Obasjao nas licem svojim, i smilovao se nama.

Svećenik: Križu se tvome klanjamo, Gospode: i sveto uskrsnuće tvoje hvalimo i slavimo: jer evo radi drva dođe radost svemu svijetu.

Križu sveti, nad sva stabla
Plemenit si samo ti,
S takim lišćem, cviećem, rastom
Ne daje ga ni'edan gaj;
Slatko drvo, slatki čavli
Sladak teret podnose.

Zatim se pjeva pjesan Lovor vienac, *koju Svećenik čita ispod glasa, a Đakon i Podđakon ponavljaju retke* Križu sveti *i* Slatko drvo, *redom kako je naznačeno.*

Lovor vienac slavnog boja,
Slavi pjesmom, jeziče,
I nad Križem, znakom slave,
Poj začinku pobjede:
Koju svojom žrtvom teškom
Spasitelj izvojeva.

Križu sveti, nad sva stabla
Plemenit si samo ti,
S takim lišćem, cviećem, rastom
Ne daje ga ni'edan gaj.

Prvog oca prevarena
Žalujući Stvoritelj,
Kad sa stabla smrtonosnog
Kobno voće okusi:
On sam drvo tad izabra,
Da njim štetu isplati.

Slatko drvo, slatki čavli,
Sladak teret podnose.

Ovo djelo tražio je
Sklad našega spasenja:
Da hitrina stare zmije
Hitrinom se nadbije:
Te nam dođe liek odanle,
Otkle dušman ujede.

Križu sveti, nad sva stabla
Plemenit si samo ti,
S takim lišćem, cviećem, rastom
Ne daje ga ni'edan gaj.

Kad nadođe dakle vrijeme,
Da se djelo izvrši,
Poslan bi s Očeva stana
Tvorac svijeta, Božji Sin:
I obličje ljudsko uzev
Rodi se od Djevice.

Slatko drvo, slatki čavli,
Sladak teret podnose.

Plače Dijete položeno
Posred tiesnih jaslica:
Tjelešce mu povojima
Djeva-Mati povija:
I Božije ruke, noge
Steže tvrdim povezam.

Križu sveti, nad sva stabla
Plemenit si samo ti,
S takim lišćem, cviećem, rastom
Ne daje ga ni'edan gaj.

Kada prođe triest ljeta
I putu mu dođe kraj,
Spasitelj se, željan muke,
Dragovoljno mučit dá,
I kô jagnje na Križ dignut
Bi na njemu žrtvovan.

Slatko drvo, slatki čavli,
Sladak teret podnose.

Žučju pojen, gle! već klone
Čavli, koplje, oštar trn
Probijaju nježno tielo,
Teče voda, teče krv,
Draga krv, kojom se pere
Zemlja, more, nebo, sviet.

Križu sveti, nad sva stabla
Plemenit si samo ti,
S takim lišćem, cviećem, rastom
Ne daje ga ni'edan gaj.

Savij grane, stablo vito,
Smekšaj krutost prirodnu,
Da u udim tiela svetog
Grozni nateg popusti:
Bile mekše tvoje grane
Tielu Kralja nebeskog!

Slatko drvo, slatki čavli,
Sladak teret podnose.

Ti jedino bi dostojno
Svieta žrtvu nositi,
Bit korabljom, zakloništem
U potopu općenom:
Kad te sveta Krv nakvasi
S Tiela Božjeg Jaganjca.

Križu sveti, nad sva stabla
Plemenit si samo ti,
S takim lišćem, cviećem, rastom
Ne daje ga ni'edan gaj.

Nek se Trojstvu preblaženom
Vječna slava razliega,
Ocu, Sinu sveđ jednaka
I Duhu Tješitelju:
Vasiona sva da hvali
Ime Boga Trojednog! Amen.

Slatko drvo, slatki čavli,
Sladak teret podnose.

Pri svrsi poklona Križu užegu se svijeće na Oltaru; a Đakon po običaju razastre tjelesnik (korporal), i kraj njega postavi čistilo (purifikator); a kad svrši poklon, uzme pobožno Križ, i prenese ga na Oltar. Za tim se uredi ophod put mjesta, gdje je jučer bilo sahranjeno Svetotajstvo. Prvi ide Podđakon s Križem među dvama Akolitima, koji nose svijetnjake sa zapaljenim svijećama, pa Kler po redu, napokon Misnik sa podvorbom. Kad se dođe k mjestu Svetotajstva, zapale se se svijeće (dupliri), koje se ne utrnu nego tek poslije pričesti Misnikove. Misnik klekne pred Svetotajstvom, i moli se nekoliko časaka; međutim Đakon otvori Sveto Hranište.

Misnik zatim ustane, i bez blagoslova stavi tamjana u dva kadionika, pak kleknuvši pokadi Svetotajstvo. Onda Đakon izvadi Kalež sa Svetotajstvom iz Svetog Hraništa, i predade ga u ruke Misniku, i pokrije ga krajevima vela, kojim je zaogrnut. Tad se svi upute redom, kojim su došli. Povrh Svetotajstva nosi se Nebnica (baldahin); a dva Akolita neprestano kade Svetotajstvo.

Međutim se pjeva:

Pjesan.

Barjaci kreću Kraljevi,
Otajstvo Križa blista se,
Na kojem život umrije
I smrću život donese.

Kad koplje mu se okrutno
Zabolo šiljkom u srce,
Sa vodom krv protekla je,
Od grijeha da nas očisti.

I ispuni se, što David
U svetoj pjesmi proreče,
Kad narodima doviknu:
Zavlada Bog sa drveta.

O dično drvo, što no sjaš
U kraljevskome grimizu,
Dostojno međ svim bilo si
Presveta uda ticati.

Na sretnim tvojim granama
Ciena je svieta visjela,
Tielu si vagom postalo
I plien si paklu otelo.

Zdrav, Križu, nado jedina
U dane muke Gospodnje,
Umnoži milost dobrima,
Krivicu digni s grješnika.

O Trojstvo, vrelo spasenja,
Neka te hvali svaki duh!
Daj, da nam Križa pobjeda
Pribavi vječno uzdarje! Amen.

Kad Misnik dođe k Oltaru, stavi na nj Kalež i kleknuvši opet ga pokadi; pa postavi Hostiju iz Kaleža na patenu, koju drži Đakon; i primivši patenu iz ruke Đakonove, položi svetu Hostiju na korporal ne govoreći ništa. Ako se dotakne Svetotajstva, opere prste u kakvom sudu. U to Đakon ulije vino u Kalež, a Podđakon vodu, koju Misnik ne blagosivlja, niti govori nad njom običnu molitvu; nego primivši od Đakona Kalež, postavi ga na Oltar ne govoreći ništa; a Đakon ga pokrije palom. Za tim stavi tamjana u kadionik bez blagoslova, i pokadi prinose i Oltar po običaju, pokleknuvši prije i poslije, i svaki put kad prođe ispred Svetotajstva.

Dok kadi prinose, govori;

Ovaj tamjan, od tebe blagoslovljen, neka uzađe k tebi, Gospode: i neka sađe na nas milosrđe tvoje.

Dok kadi Oltar, govori: Psalam 140.:

Neka uzađe, Gospode, molitva moja, kao tamjan pred lice tvoje: podizanje rukû mojih kao posvetilište večernje. Postavi, Gospode, stražu ustima mojim, i tvrda vrata na usne moje: da se srce moje ne prikloni zlim riječima, kojima bi htjelo opravdati grijehe.

Kad vraća kadionik Đakonu, govori:

Užegao u nama Gospod oganj svoje ljubavi, i plamen vječne milosti. Amen.

Misnik se danas ne kadi.

Po tom malo izvan Oltara na strani Epistole umije ruke, ne govoreći ništa; onda prignut po srijedi Oltara, sklopljenih rukû, govori:

U duhu poniznosti i u srcu skrušenu bili primljeni od tebe, Gospode: i tako bilo posvetilište naše pred licem tvojim danas, da ti omili, Gospode Bože.

Za tim okrenuvši se puku sa strane Evanđelja, govori po običaju:

Molite, braćo, da moje i vaše posvetilište bude prijatno kod Boga Oca svemogućega.

Povraća se istim putem ne obrnuvši se na okolo (u krugu); i odmah, izostavivši druge molitve, govori:

Pomolimo se: Naredbama spasonosnim opomenuti, i Božjim poučenjem upućeni, usuđujemo se reći:

Oče naš, koji jesi na nebesih: Sveti se Ime tvoje: Priđi kraljevstvo tvoje: Budi volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas: I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnikom našim. I ne uvedi nas u napast.

R) No izbavi nas oda zla.

Misnik ispod glasa reče Amen, *pa odmah istim glasom, kako je izrekao* **Oče naš,** *bez* **Pomolimo se** *govori, kako običava govoriti Molitvu na svagdašnjoj Misi:*

Oslobodi nas, molimo Gospode, od svih zala, prošastih, sadašnjih i budućih: i po zagovoru blažene i slavne vazda Djevice Bogorodice Marije, s blaženima Apostolima tvojim Petrom i Pavlom, i Andrijom, i svim Svecima *(ne znamenuje se patenom)*, daj blagostivo mir u dane naše; da pomoću milosrđa tvoga okrijepljeni, i od grijeha budemo vazda prosti, i od svake smutnje sigurni. Po istome Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvome: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

Tada Misnik, poklonivši se do zemlje, stavi patenu ispod Svetotajstva, koje uzme desnom rukom i podigne, da ga puk može vidjeti; pak ga odmah vrhu Kaleža razdijeli u tri dijela, od kojih zadnji dio stavi u Kalež po običaju, ne govoreći ništa. Ne govori se Mir Gospodnji, *ni* Jaganjče Božji, *niti se daje cjelov mira. Za tim izostavljajući dvije prve Molitve, reče samo ovu:*

Primanje Tijela tvoga, Gospode Isukrste, što ja nedostojan usuđujem se uzeti, da mi se ne izvrgne na sud i osudu: nego po tvojoj milosti da mi koristi za očuvanje pameti i tijela, i bude lijek, koji imam uzeti: Koji živiš i kraljuješ s Bogom Ocem u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekâ. Amen.

Tada klekne, i uzme patenu s Tijelom Kristovim; i dubokom poniznošću i štovanjem govori:

Kruh nebeski primit ću: i Ime Gospodnje prizvat ću.

Udarajuć se u prsa tri puta govori:

Gospode, nijesam dostojan, da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ, i ozdravit će duša moja.

Za tim se znamenuje Svetotajstvom govoreći:

Tijelo Gospoda našega Isukrsta čuvalo dušu moju na život vječni. Amen.

I primi Tijelo sa poštovanjem.

Poslije, izostavljajući sve, što se obično govori pred uzimanjem Krvi, neposredno uzme s velikim poštovanjem iz Kaleža česticu Hostije s vinom. I po običaju opravši prste, i uzevši očišćenje, naklonjen po srijedi Oltara, sklopljenih rukû, govori:

Što ustima uzesmo, Gospode, primili čistom pameću: i od dara vremenitoga da nam bude lijek vjekoviti.

Ne govori se Tijelo tvoje, Gospode, *ni molitva poslije Pričešćenja, niti se daje blagoslov; nego naklonivši se Oltaru, Misnik s podvorbom odlazi.*

U Koru se odmah govori Večernja bez pjevanja, a s oltara se digne oltarnik (tobalea).

NA VELIKU SUBOTU

Danas u zgodno doba naprave se Oltari, ali se svijeće ne užižu prije Mise. Međutim se izvan Crkve iskreše oganj iz kremena, i njim se užeže ugljevlje.

Kad svrši Deveti Čas, Misnik odjeven povrh nadglavnika i misne košulje sa stolom i plaštom ljubičaste boje, ili bez planite, uz podvornike s Križem, s vodom blagoslovljenom, i s tamjanom, pred vratima od Crkve, ako se može, ili na ulazu Crkve blagosivlja novi oganj, govoreći:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom...

Pomolimo se.

Bože, koji si po Sinu svojemu, to jest po ugaonom kamenu, donio vjernicima oganj svoje svjetlosti: posve✠ti ovaj novi oganj, iskrešen iz kremena, da bude koristan našim potrebama: i podaj nam, da se po ovim vazmenim blagdanima tako rasplamtimo nebeskim željama, da čistom pameću uzmognemo prispjeti na blagdane vječne svjetlosti. Po istom Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

Pomolimo se.

Gospode Bože, Oče svemogući, svijetlo neutrnjivo, koji si stvoritelj svakog svijetla: blago✠slovi ovo svijetlo, što je posvećeno i blagoslovljeno od tebe, koji si sav svijet rasvijetlio: eda se tim svijetlom ražežemo, i prosvijetlimo se ognjem tvoje svjetlosti: i kao što si prosvijetlio Mojsija pri izlasku iz Egipta, tako da prosvijetliš srca i ćutila naša, da zaslužimo prispjeti u život i svjetlost vječnu. Po Isukrstu Gospodu našemu.

R) Amen.

Pomolimo se.

Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, udostoj se sudjelovati s nama, koji blagosivljamo ovaj oganj u ime tvoje, i Jedinorođenoga Sina tvoga Boga i Gospoda našega Isukrsta, i Duha Svetoga; i pomozi nam proti ognjenim strijelama neprijatelja, i rasvijetli nas nebeskom milosti: koji živiš i kraljuješ s istim Jedinorođenim Sinom svojim, i s Duhom Svetim, Bog: po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

Za tim blagosivlja pet grumenâ tamjana, što se imaju staviti na uskrsnu Svijeću, govoreći naprosto ovu molitvu:

Neka se izlije molimo, svemogući Bože, na ovaj tamjan obilati tvoj blago✠slov: i ovaj noćni sjaj, nevidljivi preporoditelju, užeži; da ne samo posvetilište, što je noćas prineseno, prosine otajstvenom primjesom svjetlosti tvoje; nego na kojem mu drago mjestu bude štogod doneseno od otajstva ovog posvećenja, odagnavši zlobu vražje prijevare, da bude prebivati krjepost tvoga veličanstva. Po Isukrstu Gospodu našemu.

R) Amen.

Dok Misnik blagosivlja grumenje tamjana, Akolit uzme blagoslovljenoga ugljevlja i stavi u kadionik; a kad svrši gore rečenu molitvu, Misnik stavi iz lađice tamjana u kadionik, te ga blagosivlja po običaju; za tim rečeno grumenje tamjana i oganj oškropi tri put blagosovljenom vodom, govoreći: Oškropi me, Gospode .... *bez pjevanja i bez Psalma, i tri puta okadi tamjanom.*

Međutim se ugase sve svijeće po Crkvi, da se poslije užegu blagoslovljenim ognjem. Tada Đakon u dalmatici bijele boje uzme trstiku sa trima svijećama navrh nje usađenim u obliku trokuta. Prvi ide kadioničar sa Akolitom, koji nosi pet grumena tamjana; slijedi Podđakon s Križem, pa Kler po redu; za tim Đakon s trstikom, a za njim Misnik. Kad Đakon uđe u Crkvu, prigne trstiku, a Akolit, koji nosi svjećicu užeženu na novom ognju, užeže jednu od onih triju svijeća na trokutu. Đakon podignuvši trstiku poklekne, (a tako isto i svi s njime osim Podđakona, koji nosi Križ): te sam pjeva:

Svijetlo Kristovo.

Svi odgovore: Bogu hvala.

Kad dođu posred Crkve, užeže se druga svijeća na trstici. I opet pokleknu svi, a Đakon zapjeva višim glasom:

Svijetlo Kristovo.

Svi odgovore: Bogu hvala.

Treći put pred oltarom užeže se treća svijeća na trstici i opet svi pokleknu, a Đakon zapjeva još višim glasom:

Svijetlo Kristovo.

Svi odgovore: Bogu hvala.

Za tim Misnik ide na Oltar na stranu Epistole, a Đakon dade trstiku jednomu Akolitu: uzme knjigu, pita u Misnika blagoslov, kao za Evanđelje, a Misnik govori: Gospod bio u srcu tvome, i na ustima tvojim, da dostojno i prikladno navijestiš njegovo vazmeno proslavljenje. U Ime Oca, i Sina, ✠ i Duha Svetoga. Amen.

Za tim Đakon ide na propovijedaonicu, stavi na nju knjigu i okadi. S desne Đakona stoje Podđakon s Križem i kadioničar: s lijeve dva Akolita, onaj, koji drži trstiku, i drugi, koji drži pet grumena blagoslovljenoga tamjana, koji se ima zataknuti u uskrsnu Svijeću. Tada svi ustanu i stoje na nogama, kao preko Evanđelja, a Đakon pjeva:

Nek se već raduje nebesko mnoštvo Anđelâ: nek se raduju božanstvena otajstva: i radi pobjede tolikoga Kralja, trublja nek zvekne spasonosna. Nek se veseli i zemlja obasjana tolikim blijeskom: i sjajem vječnoga Kralja rasvijetljena, nek osjeti, da se je digao s nje mrak svega svijeta. Nek se veseli i mati Crkva, blijeskom tolikog svijetla urešena: i veselim poklicima narodâ nek ovaj dvor odjekne. Radi čega i vi ovdje prisutna, braćo predraga, na tako divni sjaj ovog svetog svijetla skupa sa mnom, molim, milosrđe svemogućega Boga zavapite. Da onaj, koji se udostoja, ne po mojim zaslugama, primiti me u broj Crkovnjaka, prosvijetlivši me svojim svijetlom, učini, da ja hvalu ove Svijeće dovršim. Po Gospodu našemu Isukrstu, Sinu njegovu, koji s njime živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog:

Po sve vijeke vijekâ. *R)* Amen.

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom...

V) Gore srca.

R) Imamo k Gospodu.

V) Hvale podajmo Gospodu Bogu našemu.

R) Dostojno i pravedno je.

Uistinu dostojno i pravedno je, nevidljivoga Boga Oca svemogućega, i Sina njegova jedinorođenoga, Gospoda našega Isukrsta, svim zanosom srca i pameti, i službom glasa slaviti. Koji je za nas vječnom Ocu Adamov dug isplatio: i staroga grijeha zadužnicu svetom Krvlju izbrisao. Ovo bo su vazmeni blagdani, u koje se onaj pravi Jaganjac ubija, čigovom se krvlju pragovi vjernika posvećuju. Ovo je ona noć, u koju si jednom učinio, da oci naši, sinovi Izraelovi, izvedeni iz Egipta, preko Crvenoga mora kao po suhu pređu. Ovo je dakle noć, što tmine grijeha rasvjetom stupa raščini. Ovo je noć, koja danas po svemu svijetu one, koji vjeruju u Krista, odijeljene od svjetovnih opačina, i od mraka grijeha, povraća milosti, pridružuje svetosti. Ovo je noć, u koju rastrgnuvši okove smrti, Isukrst iz groba slavodobitnik uzađe. Jer nam ništa ne bi koristilo roditi se, da nijesmo bili otkupljeni. O divne prema nama tvoga milosrđa priklonosti! O neprocjenjiva zaňosa ljubavi: da slugu otkupiš, Sina si predao! O zaista potrebita grijeha Adamova, koji je Kristovom smrću izbrisan! O sretne krivice, koja bi dostojna imati takoga i tolikog Otkupitelja! O uistinu blažene noći, koja jedina bi dostojna, da dozna vrijeme i čas, u koji Isukrst iz groba uskrsnu! Ovo je noć, o kojoj je pisano: I noć kakono dan rasvijetlit će se: I noć mi je rasvjeta u raskošama mojim. Ove dakle noći posvećenje odgoni opačine, krivice pere: i povraća nevinost palima, a žalosnima veselje. Odgoni mržnje, sklad napravlja, i pregiblje carstva.

Ovdje Đakon zadjene pet grumena blagoslovljenoga tamjana u uskrsnu Svijeću, na način Križa, ovim redom:

1
4 2 5
3

U milosti dakle ove noći, primi sveti Oče, ovoga tamjana večernje posvetilište: što ti u ovom svečanom prinosu Svijeće, preko rukû tvojih službenika od rada pčelinjega presveta poklanja Crkva. Ali već doznasmo pohvalu ovoga stupa, što ga na čast Božju žarki oganj užiže.

Ovdje Đakon užeže uskrsnu Svijeću jednom od triju svijeća postavljenih na trstici.

Koji, i ako je razdijeljen na dijelove, ne osjeća ipak štetu uzajmljenog svijetla. Jer se uzdrži rastopljenim voskom, što ga za sastav ove dragocjene Svijeće, pčela matica izvede.

Ovdje se užegu kandila.

O uistinu blažena noć, koja ogoli Egipćane, obogati Židove! Noć, u kojoj se nebesko sa zemaljskim, božansko s ljudskim združuje. Molimo dakle tebe, Gospode: da Svijeća ova posvećena na čast Imena tvoga, ustraje bez prekida, za uništenje mraka noći ove. I primljena na ugodni miris, višnjim se

svijetnjacima pomiješa. Plamene njezine jutarnja danica našla! Ona, velim, danica, koja ne zna zapada. Ona, koja povrativši se iz podzemlja, ljudskome rodu vedra prosinu. Molimo dakle tebe, Gospode: da se dostojiš nas sluge tvoje, sve Crkovnjake, i prebogoljubni puk: skupa sa preblaženim Papom našim N... i Biskupom našim N... podarivši mirna vremena, za ovog vazmenog veselja, svеđernom zaštitom vladati, upravljati, i sačuvati. Po istome Gospodu našemu Isukrstu, Sinu tvomu; Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog: po sve vijeke vijekâ. *R)* Amen.

Kad svrši blagoslov uskrsne Svijeće, Đakon odloživši bijelo ruho, uzme ljubičasto, te ide k Misniku: koji odloži plašt, uzme manipul i planitu ljubičaste boje. Nakon toga čitaju se Proročanstva, bez naslova, niti se pri svrsi odgovara: Bogu hvala. *Misnik ih čita izpod glasa na Oltaru sa strane Epistole. Pri svrsi Proročanstvâ govore se Molitve, kako je niže naznačeno.*

PROROČANSTVO PRVO

Post. 1, 1-31 i 2, 1-2

U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bijaše pusta i prazna, i tmine bijahu nad bezdanom: i duh Božji lebdijaše nad vodama. I reče Bog: Neka bude svjetlost! I bi svjetlost. I vidje Bog svjetlost, da je dobra: i rastavi svjetlost od tmina. I nazva svjetlost Dan, a tmine Noć: i bi veče, i jutro, dan prvi. Opet reče Bog: Neka bude svod posred voda: i neka rastavlja vode od voda. I načini Bog svod i rastavi vode, koje bijahu pod svodom od onih, koje bijahu nad svodom. I bi tako. I svod nazva Bog Nebo: i bi veče, i jutro, dan drugi. Po tom reče Bog: Neka se saberu vode, što su pod nebom na jedno mjesto: i neka se pokaže suho. I bi tako. I suho nazva Bog Zemlja, a skup voda nazva More. I vidje Bog, da je dobro. I reče: Neka nikne iz zemlje zelena trava, koja nosi sjeme, i drvo rodno, koje rađa plod po vrsti svojoj, u kojemu je sjeme njegovo na zemlji. I bi tako. I iznese zemlja zelenu travu, koja nosi sjeme po vrsti svojoj, i drvo, koje rađa plod, a svako sjeme po vrsti svojoj. I vidje Bog, da je dobro. I bi veče, i jutro, dan treći. Opet reče Bog: Neka budu svjetlila na svodu nebeskom, da dijele dan i noć, i da budu znaci vremenima, danima, i godinama: i neka svijetle na svodu nebeskom i obasjavaju zemlju. I bi tako. I načini Bog dva svjetlila velika: svjetlilo veće, da upravlja danom; i svjetlilo manje, da upravlja noću; i zvijezde. I postavi ih na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju, i da upravljaju danom i noću, i da dijele svjetlost od tmina. I vidje Bog, da je dobro. I bi veče, i jutro, dan četvrti. Još reče Bog: Neka proizvedu vode živo, što gmiže, i letušte vrh zemlje pod svodom nebeskim. I stvori Bog ribe velike i svako biće, što živi i što se miče, što ih proizvedoše vode po vrstama njihovim, i sve letušte

po vrsti svojoj. I vidje Bog, da je dobro. I blagoslovi ih govoreći: Rastite i množite se i napunite vode morske; i ptice neka se množe na zemlji. I bi jutro, i veče, dan peti. Reče također Bog: neka proizvede zemlja bića živa po vrsti njihovoj: stoku i životinje, što gmižu, i zvijeri zemaljske po vrstama njihovim. I bi tako. I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama njihovim, i stoku i sve što gmiže po zemlji po vrsti njihovoj. I vidje Bog, da je dobro i reče: Načinimo čovjeka na sliku i priliku svoju: da bude gospodar nad ribama morskim, i pticama nebeskim, i zvijerima i nad svom zemljom, i nad svim, što gmiže: što se miče po zemlji. I stvori Bog čovjeka na sliku svoju: na sliku Božju stvori ga, muško i žensko stvori ih. I blagoslovi ih Bog, i reče: Rastite i množite se i napunite zemlju i podložite ju sebi, i budite gospodari nad ribama morskim, i nad pticama nebeskim, i nad svim životinjama, što se miču po zemlji. I reče Bog: Evo vam dadoh sve bilje, što nosi sjeme na zemlji, i sva stabla, koja imadu u sebi sjeme po vrsti svojoj, da budu za hranu vama i svim životinjama zemaljskim, i svim pticama nebeskim, i svemu, što se miče po zemlji, i u čemu ima daha i života, da imadu što jesti. I bi tako. I vidje Bog sve, što bješe stvorio, i bijaše dobro. I bi veče, i jutro, dan šesti. Tako se dakle dovrši nebo i zemlja i sav ures njihov. I svrši Bog sedmi dan djelo svoje, koje bješe učinio, i počinu sedmi dan od svega djela, koje učini.

Kad svrši, Svećenik govori:

Pomolimo se.

Đakon: Prignimo koljena.

Podđakon: Ustanite.

Molitva.

Bože, koji si čudesno stvorio čovjeka, a još čudesnije otkupio: podaj nam, molimo, da se razborom pameti održimo proti nasladama grijeha, eda zaslužimo doprijeti do vječne radosti. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog: po sve vijeke vijeka. *R)* Amen.

PROROČANSTVO DRUGO

Post. 5; 6; 7 i 8

A Noje, kad mu bi pet stotina godina, rodi Sema, Kama i Jafeta. I kad se ljudi počeše množiti na zemlji, i narodiše kćeri, videći sinovi Božji kćeri ljudske, da su lijepe, uzeše sebi za žene od svih, koje bjehu izabrali. I reče Bog: Ne će duh moj prebivati u čovjeku do vijeka, jer je pût; i bit će dani njegovi sto i dvadeset godina. A bijaše divova u one dane na zemlji. Jer pošto se sastadoše sinovi Božji sa kćerima ljudskim i ove rodiše: to su silni ljudi na glasu od vijeka. A videći Bog, da je zloća ljudska velika na zemlji, i da je sve mišljenje srca njihova u svako vrijeme sklono na zlo, pokaja se, što je stvorio čovjeka na zemlji. I dirnut usred srca žalošću: Istrijebit

ću, reče, čovjeka, koga sam stvorio, sa lica zemaljskoga, od čovjeka sve do životinja, od živa što gmiže, sve do ptica nebeskih: jer se kajem, što sam ih učinio: A Noje nađe milost pred Gospodom: A ovo su doživljaji Nojevi: Noje bi čovjek pravedan i savršen u naraštajima svojim, i življaše po volji Božjoj. I rodi tri sina: Sema, Kama i Jafeta. A zemlja se pokvari pred Bogom i napuni se bezakonja. A kad vidje Bog, da se je zemlja pokvarila (jer svako tijelo bješe se izopačilo na zemlji), reče Noju: Kraj svakom tijelu dođe preda me: jer je zemlja od njih napunjena bezakonja, i ja ću ih satrti sa zemljom. Načini sebi korablju od tesanoga drveta, u korablji načini pregrade, i sa smolom namaži iznutra i zdvora. I učini je ovako: Trista lakata neka bude korablja duga, a pedeset lakata široka, a trideset lakata visoka. Prozor načini na korablji, i lakat mu odmjeri visine: a vrata udari korablji sa strane, i načini u njoj pod donji, pa drugi i treći pod. Evo, ja ću pustiti potop na zemlju, da pogubim svako tijelo, u kom ima duh životni pod nebom. Što je god na zemlji, sve će izginuti. A s tobom ću učiniti zavjet svoj: i ući ćeš u korablju ti i sinovi tvoji, žena tvoja, i žene sinova tvojih s tobom. I od svih životinja od svake vrsti uzmi po dvoje u korablju: muško i žensko, da ostanu s tobom u životu. Od ptica po vrsti njihovoj, i od stoke po vrsti njezinoj, i od svega, što gmiže po zemlji, po vrsti njegovoj: od svega po dvoje neka uđe s tobom, da ostanu u životu. Uzmi dakle sobom svake hrane, koja se može jesti, i unesi kod sebe: da bude i tebi i njima za hranu. I učini Noje sve, što mu bješe zapovjedio Bog. A bijaše mu šest stotina godina, kad vode potopa poplaviše zemlju. Provriješe sva vrela velikoga bezdana, i otvoriše se sve ustave nebeske: i udari dažd na zemlju za četrdeset dana, i četrdeset noći. I upravo toga dana uđe u korablju Noje, i Sem, i Kam, i Jafet, sinovi njegovi, žena njegova, i tri žene sinova njegovih s njima; oni i sve životinje po vrsti svojoj, i sva stoka po vrsti svojoj, i sve što se miče po zemlji, i sve letušte po vrsti svojoj. A korablja se dizaše vrhu voda. I vode navališe silno na zemlju, i pokriše sve visoke gore pod cijelim nebom. Petnaest lakata bješe voda iznad gora, koje bješe pokrila. I izgibe svako tijelo, što se micaše po zemlji, ptica, stoke, zvijeri, i svih puzavaca, što gmižu po zemlji. A osta samo Noje, i koji bjehu s njim u korablji. I stajaše voda povrh zemlje sto i pedeset dana. A spomenuvši se Bog Noja, i sviju zvijeri, i sve stoke, što bješe s njim u korablji, posla vjetar na zemlju, i spadoše vode. I zatvoriše se izvori bezdana i ustave nebeske, i dažd s neba prestade. I voda otjecaše sa zemlje talasajući se tamo i amo, i poče opadati nakon sto i pedeset dana. A

kad prođe četrdeset dana, otvorivši Noje prozor na korablji, koji bješe napravio, pusti gavrana, koji odleti, i ne povrati se, dok ne presahnu voda na zemlji. A pusti i golubicu poslije njega, da vidi, je li već opala voda sa lica zemaljskoga; a ova ne našavši, gdje bi stala nogom svojom, povrati se k njemu u korablju; jer još bješe voda po svoj zemlji: i pruži ruku i uhvativši je, unese ju u korablju. I počekavši još sedam dana, opet ispusti golubicu iz korablje. A ona se vrati k njemu pred večer, noseći u kljunu svome grančicu masline zelenoga lišća. Tako Noje pozna, da je opala voda sa zemlje. Ali ipak počeka još sedam dana, pa pusti golubicu, koja se više ne povrati k njemu. A Bog progovori Noju, veleći: Izidi iz korablje ti, i žena tvoja, sinovi tvoji i žene sinova tvojih s tobom. Sve životinje, što su s tobom od svake vrsti, letušte, zvijeri, i sve puzavce, što gmižu po zemlji: izvedi sa sobom, i razidite se po zemlji; rastite i množite se na njoj. I tako izide Noje i sinovi njegovi, žena njegova, i žene sinova njegovih s njime. A i sve zvijeri, stoka, i svi puzavci, što gmižu po zemlji, po vrsti svojoj, izidoše iz korablje. A Noje sagradi žrtvenik Gospodu, i uzevši od svekolike čiste stoke, i od svih ptica čistih, prinese na žrtveniku žrtve. I omirisa Gospod miris ugodni.

Pomolimo se.
Prignimo koljena. ℟ Ustanite.

Bože, nepromjenjiva kreposti i vječna svjetlosti: pogledaj milostivo na divno otajstvo cijele Crkve svoje; i djelo ljudskoga spasenja djelovanjem vječne odredbe mirnije proizvedi: neka cijeli svijet osjeti i vidi, da se oboreno diže, ostarjelo obnavlja, i da se sve vraća na cjelovitost po onome, od koga primi početak: Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu: Koji s tobom živi i kraljuje...

PROROČANSTVO TREĆE

Post. 22, 1-19

U dni one: prokuša Bog Abrahama i reče mu: Abrahame, Abrahame! A on odgovori: Evo me! Reče mu: Uzmi Izaka, sina svoga jedinca, koga ljubiš, pa idi u zemlju vidjenja: i ondje ga prinesi za žrtvu na jednoj od gora, koju ću ti pokazati. Tada Abraham ustavši obnoć, osamari oslića svoga: i uze sa sobom dva momka i Izaka sina svojega. Pa kad nacijepa drva za žrtvu, pođe k mjestu, koje mu bijaše Bog odredio. A trećega dana, podigavši oči, ugleda mjesto izdaleka: i reče momcima svojim: Počekajte ovdje s oslićem: a ja i dijete idemo žurno onamo, i pošto se poklonimo, vratit ćemo se k vama. Tada uze drva za žrtvu, i naprti na Izaka sina svoga, a on nošaše u rukama oganj i nož. I kad oni dvojica iđahu zajedno, reče Izak ocu svome: Oče moj! A on odgovori:

Što ćeš, sine? Evo, reče, ognja i drva, a gdje je žrtva? I reče Abraham: Bog će providjeti sebi žrtvu, sine moj. Iđahu dakle zajedno; i dođoše na mjesto, koje mu bješe Bog pokazao; ondje sagradi žrtvenik, i na nj naloži drva; i svezavši Izaka sina svoga, postavi ga na žrtvenik povrh naslage drva. I pruživši ruku zgrabi nož, da zakolje sina svoga. I gle! anđeo Gospodnji zavika s neba govoreći: Abrahame, Abrahame! A on odgovori: Evo me! Reče mu: Ne pružaj ruke svoje na dijete, ništa mu ne učini: sad sam spoznao, da se bojiš Boga, i da nijesi poštedio jedinca sina svoga mene radi. Tad Abraham podiže oči svoje, i ugleda iza sebe ovna, zapletena rogovima među trnjem, pa ga uze, i prikaza za žrtvu mjesto sina. I nazove ono mjesto: Gospod vidi. Zato se sve do danas govori: Na gori „Gospod vidi". A anđeo Gospodnji zovnu Abrahama drugi put s neba, govoreći: Zakleh se samim sobom, veli Gospod; jer si to učinio, i nijesi poštedio sina svoga jedinorođenca mene radi; blagoslovit ću te, i umnožit ću potomstvo tvoje kao zvijezde na nebu, i kao pijesak, što je na obali morskoj; tvoje će potomstvo zadobiti vrata neprijatelja svojih, i u tvojem potomstvu bit će blagoslovjeni svi narodi zemlje, jer si poslušao glas moj. Povrati se Abraham k momcima svojim, i otidoše zajedno put Bersabeje, i nastani se ondje.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Bože, višnji Oče vjernika, koji po svemu svijetu, razlivši milost posinovljenja, množiš sinove svoga obećanja: i kako si se zakleo, činiš vazmenim otajstvom Abrahama, slugu svojega, ocem sviju naroda: daj puku svome, da dostojno uđe u milost tvoga zvanja. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO ČETVRTO

Izl. 14, 24-31 i 15, 1

U dni one: Bi u stražu jutrenju i gle! pogledavši Gospod na tabore egipatske iz stupa od ognja i oblaka, porazi vojsku njihovu: i izvrne točkove kola, te padahu u dubinu. Rekoše dakle Egipćani: Bježmo od Izraela, jer se Gospod bori za njih protiv nas. I reče Gospod Mojsiju: Pruži ruku svoju na more, da se vrate vode na Egipćane, na kola i na konjanike njihove. I kad Mojsije pruži ruku svoju na more, vrati se more u cik zore u prvašnje mjesto; a kad Egipćani stadoše bježati, stiže ih voda, i Gospod ih zamiješa usred valova. I povrati se voda, i pokri kola i konjanike sve vojske Faraonove, koji iduć u potjeru bjehu zašli u more: ni cigli jedan od njih ne osta. A sinovi Izraelovi prijeđoše posred suha mora, i voda im bijaše kao zid s desna i s lijeva: i izbavi Gospod u onaj dan Izraela iz ruke egipatske. I vidješe Egipćane mrtve na obali morskoj, i ruku veliku, koju bješe

Gospod podigao na njih, i poboja se puk Gospoda, i vjerovaše Gospodu, i Mojsiju, sluzi njegovu. Tada zapjeva Mojsije i sinovi Izraelovi ovu pjesmu Gospodu, i rekoše:

Trakt. Izl. 15, 1 i 2

Pjevajmo Gospodu, jer se slavno proslavi, konja i konjanika baci u more: pomoćnik i zaštitnik: on me je spasio.

V) Ovo je Bog moj i častit ću ga: Bog oca mojega i uzvisivat ću ga.

V) Gospod, koji satire ratove: Gospod je ime njemu.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Bože, čija davna čudesa i u našim danima osjećamo da sjaju, dok, što si jednome narodu, da ga izbaviš od egipatskog progonstva, uradio mogućom svojom desnicom, to isto činiš vodom preporoda na spasenje naroda: podaj, da potpunost cijeloga svijeta prijeđe na Abrahamove sinove, i na izraelsko dostojanstvo. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO PETO

Iz. 54, 17 i 55, 1-11

Ovo je našljedstvo sluga Gospodnjih: i pravda njihova kod mene, veli Gospod. O vi svi, koji ste žedni, dođite na vodu: i koji nemate srebra, hitite, kupujte i jedite; kupujte bez srebra i bez ikakve razmjene vina i mlijeka. Zašto trošite svoje srebro u ono, što nije kruh, i trud svoj u ono, što ne siti? Slušajte me pozorno: jedite, što je dobro, i duša će se vaša nasladiti u pretilini. Prignite uho svoje, i dođite k meni: poslušajte i živjet će duša vaša, i sklopit ću s vama zavjet vječni, milosti Davidove vjerne. Evo dadoh ga za svjedoka pucima, za vođu i učitelja narodima. Evo zvat ćeš narod, kojega nijesi poznavao: i narodi, koji te ne poznavaše, hrlit će k tebi radi Gospoda Boga tvojega, i Svetoga Izraelova, jer te je proslavio. Tražite Gospoda, dok se može naći; prizivajte, ga, dok je blizu. Neka bezbožnik ostavi put svoj, i čovjek opaki misli svoje, i neka se vrati ka Gospodu, i smilovat će mu se: i k Bogu našemu: jer prašta mnogo. Jer misli moje nijesu misli vaše, niti putovi vaši, putovi moji, veli Gospod. Nego koliko su nebesa viša od zemlje, toliko su putovi moji viši od putova vaših, i misli moje od misli vaših. I kako pada dažd i snijeg s neba, i više se onamo ne vraća, nego natapa zemlju, i napaja ju, i čini je, da plodi, i da daje sjemena sijaču, i kruha onome, koji jede: tako će biti riječ moja, koja iziđe iz usta mojih; ne će se vratiti k meni prazna, nego će učiniti što god hoću, i srećno će svršiti, na što je pošljem, veli Gospod svemogući.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, umnoži na čast Imena svoga, što si vjeri otaca obećao: i sinove obe-

ćanja raširi svetim posinovljenjem; i što prijašnji sveti ne posumnjaše, da će biti, Crkva tvoja neka spozna, da se je jur većim dijelom ispunilo. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO ŠESTO

Baruk 3, 9-38

Čuj, Izraele, zapovijedi života; poslušaj, da upoznaš razboritost. Koji je uzrok, Izraele, da si u zemlji neprijateljskoj? Ostario si u tuđoj zemlji, oskvrnjuješ se s mrtvacima, pribrojen si onima, koji slaze u grob. Ostavio si izvor mudrosti. Jer da si hodio po putu Božjemu, živio bi za stalno u svеđernom miru. Uči se, gdje je razboritost, gdje je krepost, gdje je razum: da istodobno upoznaš, gdje je dugovječnost života i hrana, gdje je očinja svjetlost i mir. Tko je našao njezino boravište, i tko je ušao u njezina skrovišta? Gdje su knezovi naroda i oni, koji gospoduju nad živinama zemaljskim? Gdje su oni, koji se igraju sa pticama nebeskim, koji sabiru srebro i zlato, u koje se ljudi uzdaju, i nema svrhe tečevini njihovoj? Koji srebro kuju, i mnogo se brinu, i nema svrhe djelima njihovim? Uništeni su, sađoše u grob, a drugi na njihovo mjesto ustadoše. Mlađi vidješe svjetlost i stanuju na zemlji, ali ne poznaju puta nauke, niti razumiju staza njezinih, niti je poprimiše sinovi njihovi, daleko je od njih; nije se za nju čulo u zemlji kananejskoj, niti su je vidjeli u Temanu. A i sinovi Agarini, koji traže razboritost zemaljsku, trgovci iz Mere i Temana, i pričaoci, i istraživaoci razboritosti i razumnosti; ali puta mudrosti ne poznaju, niti spominju staza njezinih. O Izraele, kako je velik dom Božji, i prostrano mjesto prebivanja njegova! Velik je, i nema mu kraja: uzvišen i neizmjeran. Ondje bijahu oni divovi na glasu, koji bijahu u početku, velika stasa, vješti ratu. Nije ove odabrao Gospod niti nađoše put nauke, s toga izginuše. I jer ne imađahu mudrosti, izginuše sa svoje bezumnosti. Tko je uzašao na nebo, te ju uzeo, i doveo je iz oblaka? Tko je prebrodio more, te ju našao, i donio ju radije nego probrano zlato? Nema ga, ko bi znao pute njezine, ili ko bi istražio staze njezine. Samo onaj, koji sve zna, pozna ju, i nalazi ju razborom svojim; onaj, koji je utvrdio zemlju u vječnosti, i napunio ju životinjama četveronožnim; koji šalje svjetlost i ide: zove je, i sluša ga s trepetom. A zvijezde daju svjetlost s mjesta svojega, i raduju se; pozvane odgovaraju: evo nas! i svijetle pred Stvoriteljem svojim s veseljem. Ovo je Bog naš, i nema drugoga prema njemu. On pozna sve putove nauke, u kojoj poduči Jakova, slugu svojega, i Izraela ljubimca svoga. Po tom se pokaza na zemlji i opći s ljudima.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R*) Ustanite.

Bože, koji crkvu svoju sveđ umnažaš pozivanjem narodâ: udijeli milostivo; da one, koje vodom kr-

štenja pereš, neprestanom zaštitom čuvaš. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO SEDMO

Ezek. 37, 1-14

U dni one: Dođe nada me ruka Gospodnja, i izvede me u duhu Gospodnjem: i postavi me posred polja, koje bijaše puno kosti. I provede me po njima unaokolo: a bijaše ih veoma mnogo po polju, i bijahu veoma suhe. I reče mi: Sine čovječji, što misliš, hoće li oživjeti kosti ove? A ja rekoh: Gospode Bože, ti znaš. I reče mi: Prorokuj nad tim kostima, i reci im: Kosti suhe, čujte riječ Gospodnju. Ovo veli Gospod Bog kostima ovim: Evo opet ću uvesti u vas duh, i živjet ćete. I dat ću na vas žile, i činit ću, da na vama uzraste meso, i navući ću na vas kožu: i dat ću vam duh, te ćete živjeti, i poznat ćete, da sam ja Gospod. I prorokovah, kako mi bješe naredio: i kad stadoh prorokovati, nasta šum, i gle! gibanje: i kosti se primakoše kostima, svaka k zglobu svome. I pogledah, i gle! po njima izidoše žile i meso, i ozgo na njima navuče se koža, ali duha ne bješe u njima. I reče mi: Prorokuj duhu, prorokuj, sine čovječji, i reci duhu: Ovo veli Gospod Bog: Od četiri vjetra dođi, duše, i duni na pobijene ove, da oživu. I prorokovah, kako mi bješe naredio; i uđe u njih duh, te oživješe, stadoše na noge svoje, vojska veoma velika. I reče mi: Sine čovječji: sve ove kosti, dom su Izraelov; oni govore: Usahnule su kosti naše, propala je nada naša, izginusmo. Zato prorokuj i reci im: Ovo veli Gospod Bog: Evo, ja ću otvoriti grobove vaše, i izvesti ću vas iz grobova vaših, puče moj; i uvesti ću vas u zemlju Izraelsku. I poznat ćete, da sam ja Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas iz grobova vaših, puče moj: I kad udahnem duh svoj u vas, oživjet ćete, i učinit ću, da počinete u zemlji svojoj, veli Gospod svemogući.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Bože, koji nas učiš knjigama obaju zavjeta, da svetkujemo vazmeno otajstvo: daj nam, da shvatimo tvoje milosrđe, èda od primanja darova sadašnjih bude tvrdo očekivanje došastih. Po Gospodu...

PROROČANSTVO OSMO

Iz. 4, 1-6

Uzet će sedam žena jednoga čovjeka u onaj dan, govoreći: Svoj ćemo kruh jesti, i u svoje ćemo se haljine odijevati: samo, da se zovemo tvojim imenom, skini s nas sramotu. U onaj dan bit će klica Gospodnja u slavi i časti, i plod zemaljski bit će uzvišen, a veliko veselje onima, koji budu spašeni od Izraela. I bit će: Svaki, koji ostane u Sionu, i ko još bude u Jerusalemu, svet će se zvati, svaki, koji je zapisan među živima u Jerusalemu. Kad Gospod opere nečistoću kćeri sionskih, i očisti krv iz sredine Jerusalema u duhu

suda, i u duhu žara. I Gospod će stvoriti na svakom mjestu gore Sionske, i gdje bude prizvan, oblak obdan, a dim i sjaj ognjenoga plamena obnoć: jer je obrana njegova nad svakom slavom. On će biti kao šator, da zaklanja danju od žege, i da bude utočište i zaklon od vihra i dažda.

Trakt. Iz. 5, 1 i 2

Ljubljeni moj ima vinograd sa strane, na plodnome mjestu.

V) **I ogradi ga međom i opaše jamom: i nasadi vinograd Sorek, i sazida kulu usred njega.**

V) **I tijesak udube u njemu: jer vinograd Gospoda Sabaot, dom je Izraelov.**

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Bože, koji si u svim sinovima Crkve svoje očitovao, glasom svetih proroka, da si ti na svakom mjestu svojega gospodstva sijač dobroga sjemena, i gojitelj probranih mladika: udijeli narodima tvojim, koji se u tebi nazivlju imenom vinograda i sijanica, da istrijebivši pustošne drače, i trnje, postanu plodni dostojnim rodom. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO DEVETO

Izl. 12, 1-11

U dni one: Reče Gospod Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: Ovaj mjesec da vam je početak mjesecima: da vam je prvi mjesec u godini. Kažite svemu zboru sinova Izraelovih, i recite im: Desetoga dana ovoga mjeseca svaki neka uzme jagnje za obitelj i za dom svoj. Ako li je pak čeljadi manje, nego li je dosta, da se pojede jagnje, neka uzme k sebi susjeda svojega, koji je uz kuću njegovu po broju duša, koji je dostatan, da se pojede jagnje. A jagnje neka bude bez mane, muško, od godine. Po ovome propisu uzet ćete i kozlića. I čuvajte ga sve do četrnaestoga dana ovoga mjeseca; tada neka ga zakolje sve mnoštvo sinova Izraelovih pred večer. I neka uzmu od krvi njegove, i oškrope oba dovratka, i gornji prag od kuća, u kojima će ga jesti. I neka jedu meso one noći pečeno na ognju, i prijesni hruh sa gorkim zeljem. Ne jedite od njega ništa sirovo, niti kuhano u vodi, nego samo na ognju pečeno: glavu s nogama njegovim i s drobom pojedite. I neka ništa ne ostane od njega do jutra. Ako li bi što ostalo, spalite na ognju. A jedite ga ovako: Bokove svoje pripašite, i obuću imajte na nogama, držeći štap u ruci, i jedite hitro: jer je Faze (to jest prolazak) Gospodnji.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Svemogući vječni Bože, koji si divan u razdjeljivanju sviju djela svojih: neka razumiju tvoji otkupljenici, da što je u početku svijet bio stvoren, nije bilo izvrsnije djelo, od ovog, što se je na svrši vijekova žrtvovao naš Vazam Krist: Koji s tobom . . .

PROROČANSTVO DESETO

Jona, 3, 1-10.

U dni one: dođe riječ Gospodnja Joni proroku drugi put, govoreći: Ustani i idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu ono, što ti ja govorim. I ustade Jona, i pođe u Ninivu po riječi Gospodnjoj. A Niniva bijaše grad veliki, tri dana hoda. I Jona poče ići po gradu jedan dan vičući, i govoreći: Još četrdeset dana, i Niniva će se prosjesti. I povjerovaše Ninivljani Bogu: i oglasiše post, i obukoše se u kostrijet od najvećega do najmanjega. I dopre riječ do kralja Ninivskoga: i sađe sa svojega prijestolja, i skine sa sebe svoje odijelo, i obuče se u kostrijet, i sjede u pepeo. I glasnik kraljev i knezova njegovih vikaše po Ninivi govoreći: Ljudi, i životinje, i volovi, i ovce, da ne okuse ništa: ni da pasu ni da piju vode. Neka se pokriju kostrijeti ljudi, i životinje, i neka prizivlju Gospoda jako, neka se odvrati čovjek od svoga zla puta, i od bezakonja, koje im je u rukama. Ko zna, da se ne umilostivi Bog, i oprosti i popusti od žestokog gnjeva svojega, te ne izginemo? I vidje Bog djela njihova, da se odvratiše od zla puta svoga: i smilova se puku svome, Gospod Bog naš.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Bože, koji si različne narode sjedinio u ispovijedanju Tvojega imena; daj nam, i htjeti, i moći, što zapovijedaš; eda u puku na vječnost pozvanu, jedna bude vjera u mišljenju i bogoljubnost u djelovanju. Po Gospodu . . . . .

PROROČANSTVO JEDANAESTO

Ponovlj. zakon (Deut.) 31, 22-30

U dni one: napisa Mojsije pjesmu i nauči sinove Izraelove. I zapovjedi Gospod Jozui, sinu Nunovu, i reče: Ohrabri se i budi junak: ti bo ćeš uvesti sinove Izraelove u zemlju, koju sam obećao, i ja ću biti s tobom. Pošto dakle napisa Mojsije riječi zakona ovoga u knjigu, i svrši: zapovjedi Levitima, koji nošahu kovčeg zavjeta Gospodnjega, govoreći: Uzmite ovu knjigu, i stavite je uz kovčeg zavjeta Gospoda Boga vašega: da bude ondje svjedočanstvo protiv tebe. Jer ja znadem prkos tvoj i preveliku tvoju tvrdoglavost. Još za mene živa, i dok iđah s vama, vazda ste prkosili Gospodu: koliko većma, kad umrem? Skupite k meni sve starije po plemenima svojim, i naučitelje, da im kažem, te oni čuju ove riječi, i da prizovem na njih nebo i zemlju. Znadem bo, da ćete poslije moje smrti opako živjeti, i da ćete brzo saći s puta, što sam vam ga naznačio: i zadesit će vas nevolje u najposljednje doba, kad stanete zlo činiti pred licem Gospodnjim, srdeći ga djelima ruku svojih. Govorio je dakle Mojsije, a slušao je vaskoliki zbor Izraelski riječi pjesme ove, i sve do kraja svrši.

Trakt. Pon. zak. 32.

Slušajte nebesa, što ću govoriti: i zemlja neka čuje riječi iz usta mojih.

V) Neka se očekuje kao kiša besjeda moja: i neka padnu kao rosa riječi moje.

V) Kao dažd na travu, i kao snijeg na sijeno: jer ću ime Gospodnje prizvati.

V) Veličajte Boga našega: Boga, čigova su djela istinita, i svi putevi njegovi pravedni.

V) Boga vjernoga, u komu nema nepravde: pravedna i sveta Gospoda.

Pomolimo se.

Prignimo koljena. *R)* Ustanite.

Bože, uzvišenosti poniznih, i jakosti pravednih, koji si po svetom sluzi svojemu Mojsiju hotio tako naučiti puk svoj pjevanjem svete pjesme tvoje, da ono ponavljanje zakona bude i nama na vladanje, probudi u svim opravdanim narodima mogućstvo svoje; i daj radost, ublaživši strah, eda se tvojim otpuštenjem izbrišu grijesi sviju, te što je bilo oglašeno za osvetu, okrene se na spasenje. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO DVANAESTO

Dan. 3, 1-24

U dni one: Nabukodonosor kralj načini zlatan kip šezdeset lakata visok, a šest lakata širok, i namjesti ga u polju Duri, države babilonske. I tako Nabukodonosor kralj posla da saberu satrape, upravitelje, i suce, vojvode, i nadstojnike, i načelnike, i sve poglavice pokrajina, da se sakupe na posvećenje kipa, što ga bješe podigao Nabukodonosor kralj. Tada se sabraše satrapi, upravitelji, i suci, vojvode, i nadstojnici, i velikaši, koji bijahu u vlasti, i svi poglavice pokrajina, da budu na okupu prigodom posvećenja kipa, što ga bijaše podigao Nabukodonosor kralj. I stajahu pred kipom, što bješe postavio Nabukodonosor kralj, a glasnik vikaše iza svega glasa: Vama se govori, narodima, plemenima i jezicima: U onaj čas, kad čujete glas trublje i svirale, i kitare, gusala i psaltira i dipala, i svake vrsti glazbila, padnite ničice i poklonite se zlatnome kipu, što ga je postavio Nabukodonosor kralj. A ako tko ne bi pao ničice i poklonio se, ončas će biti bačen u peć ognja gorućega. Iza toga dakle netom čuše svi narodi glas trublje, svirale, i kitare, gusala, i psaltira, i dipala, i svake vrsti glazbila, padoše ničice svi narodi, plemena i jezici, i pokloniše se zlatnome kipu, što ga bješe postavio Nabukodonosor kralj. A odmah u taj čas pristupiše ljudi Kaldejci i optužiše Židove, govoreći Nabukodonosoru kralju: Kralju, da si živ do vijeka! Ti si kralju dao zapovijed, da svaki čovjek, koji čuje glas trublje, svirale i kitare, gusala i psaltira i dipala, i svake vrsti glazbila, padne ničice, i da se pokloni kipu zlatnome; ako li tko ne bi pao ničice i poklonio se, neka se baci u peć ognja gorućega. A eto ima ljudi Židova, koje si postavio nad poslovima države babilonske, Sidrak, Misak, i Abdenago: ovi ljudi, kralju, prezreše tvoju za-

povijed; bogove tvoje ne štuju, i kipu zlatnome, što si ga podigao, ne klanjaju se. Tada Nabukodonosor u gnjevu i ljutini zapovjedi, da se dovedu Sidrak, Misak i Abdenago, koji odmah bješe dovedeni pred kralja. I progovarajući Nabukodonosor kralj, reče im: Je li istina, Sidrače, Misače, i Abdenago, da bogove moje ne štujete, i kipu zlatnome, što sam ga postavio, ne klanjate se? Sada dakle jeste li spravni, u koji god čas čujete glas trublje, svirale, kitare, gusala i psaltira i dipala, i svake vrsti glazbila, da padnete ničice i da se poklonite kipu, koji sam načinio: jer ako se ne poklonite, istoga časa bit ćete bačeni u peć ognja gorućega: i koji je bog, koji će vas izbaviti iz ruku mojih? Odgovarajući Sidrak, Misak i Abdenago, rekoše kralju Nabukodonosoru: Ne treba, da ti mi na to odgovaramo. Jer evo Bog naš, koga štujemo, može nas izbaviti iz peći ognja gorućega, i od ruku tvojih, o kralju, osloboditi. Ako li to ne bude htio, opet znaj, kralju, da bogove tvoje ne štujemo, i da se kipu zlatnome, što si ga podigao, ne klanjamo. Tada Nabukodonosor plane gnjevom, i lice mu se izobliči na Sidraka, Misaka i Abdenaga, te zapovjedi, da se peć užari sedam puta žešće, nego što bješe običaj užariti je. I naredi najjačim ljudima u svojoj vojsci, da svežu noge Sidraku, Misaku i Abdenagu, i da ih bace u peć ognja gorućega. I odmah svezaše one ljude, i u odjeći njihovoj, s kapama, s obućom i s haljinama baciše posred peći ognja gorućega; jer zapovijed kraljeva bješe hitna, a peć bijaše veoma užarena. Ali plamen ognjeni usmrti one ljude, koji bijahu bacili Sidraka, Misaka i Abdenaga. A ova tri čovjeka, to jest Sidrak, Misak i Abdenago, padoše svezani usred peći ognja gorućega. I šetahu se posred plamena hvaleći Boga i blagosivljajući Gospoda.

Ne govori se Prignimo koljena, *nego samo:*

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, jedino ufanje svijeta, koji si razglašenjem svojih proroka očitovao otajstva sadašnjih vremena: umnoži utažen želje puka svoga; jer se ni u jednom vjerniku ne pomaljaju klice bilo koje kreposti, ako ne samo po tvome nadahnuću. Po Gospodu . . .

Kad ovo svrši, ako u crkvi ima Kladenac krštenja, Svećenik, koji ima blagosloviti Kladenac, uzme ljubičasti plašt, te ide sa podvorbom do Kladenca. Naprijed ide Križ, sa svijetnjacima, i užeženom blagoslovljenom uskrsnom Svijećom.

Međutim se pjeva: Trakt, Ps. 41, 2-4

Kako čezne jelen za izvorima vodâ: tako čezne duša moja za tobom, Bože.

V) Žeđa duša moja Boga živoga: kad ću doći, i pokazati se pred licem Božjim?

V) Suze su mi postale kruh danju i noću, kad mi govore svaki dan: Gdje je Bog tvoj?

Po tom Svećenik, prije nego počne blagosivljati Kladenac, govori ovu Molitvu kraj Kladenca:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom...

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, pogledaj milostivo na bogoljubnost puka, koji se preporađa, koji kako jelen traži kladenac tvojih vodâ: i dopusti milostivo: da žeđa iste vjere, otajstvom krštenja, posveti dušu i tijelo. Po Gospodu . . . *R)* Amen.

Za tim počne blagosivljati Kladenac, govoreći:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom...

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, budi pri otajstvima svoga velikoga smilovanja, budi pri svetotajstvima: i za okrijepljenje novih pukâ, koje ti porađa Kladenac krštenja, pošalji duh posinovljenja; da, što se ima izvršiti našom poniznom službom, napuni se djelovanjem kreposti tvoje. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu: Koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog:

Podižući glas na način Prefacija, nastavlja sklopljenih rukû:

V) Po sve vijeke vijekâ.
R) Amen.
V) Gospod s vama.
R) I s duhom tvojim.
V) Gore srca.
R) Imamo k Gospodu.
V) Hvale podajmo Gospodu Bogu našemu.
R) Dostojno i pravedno je.

Uistinu dostojno i pravedno je, razložno i spasonosno, da mi tebi vazda i svuda hvale podavamo, Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože. Koji nevidljivom moći činiš, da Svetotajstva tvoja čudesno djeluju: I premda smo mi nedostojni, da vršimo tako velika otajstva: Ti ipak ne uskraćujući darove svoje milosti, uši svoga smilovanja i na naše molbe priklanjaš. Bože, čiji Duh u samome zametku svijeta lebdijaše nad vodama: da već tada narav vode primi u se krepost posvećenja. Bože, koji opravši vodom zločinstva grješnoga svijeta, predočio si sliku preporođenja u istoj poplavici potopa: da po otajstvu jednoga te istoga počela bude i svrha opačinama, i izvor krepostima. Pogledaj, Gospode, na Crkvu svoju, i umnoži u njoj preporođaje svoje, koji izlijevom obilate milosti svoje veseliš grad svoj: i kladenac krštenja otvaraš po svemu svijetu na obnovljenje narodâ: da po zapovijedi veličanstva tvoga, primi Jedinorođenoga tvoga milost od Duha Svetoga.

Ovdje Svećenik pruženom rukom razdijeli vodu na način Križa i ruku odmah otare ubrusom, govoreći.

Da on otajstvenom primjesom svoga božanstva oplodi ovu vodu pripravljenu za preporođenje ljudi: eda začevši posvećenje, iz neoskvrnjene utrobe božanstvenoga kladenca izađe nebeski porod, preporođen na novo stvorenje: I koje ili spol u tijelu, ili dob u vremenu razlikuje, sve neka ih milost mati porodi u jedno djetinjstvo. Daleko dakle odavle neka odstupi, po tvo-

joj zapovijedi, Gospode, svaki duh nečisti: daleko neka stoji sva zloba đavolske himbe. Neka ne bude na ovom mjestu nikakve primjese protivne sile: da ne oblijeta zasjedajući: da se ne uvuče krijući se: da ne otruje oskvrnjujući. — *Dotakne se rukom vode.* — Neka bude ovo sveto i nevino stvorenje prosto od svakoga neprijateljskog nasrtaja, i očišćeno odstranjenjem svake zloće. Neka bude kladenac živi; voda, koja preporađa; val, koji čisti: da svi, koji se imaju oprati u ovoj spasonosnoj kupelji, djelujući u njima Duh Sveti, postignu milost potpunog očišćenja.

Čini tri križa nad Kladencem, govoreći:

Zato blagosivljam tebe, stvorenje vode, Bogom ✠ živim, Bogom ✠ pravim, Bogom ✠ svetim: Bogom, koji te u početku riječju rastavi od suha: čiji duh nad tobom lebdijaše.

Ovdje rukom dijeli vodu, i izlije malo na četiri strane svijeta, govoreći:

Koji učini, da protečeš iz vrela rajskoga, i naredi, da u četiri rijeke natopiš cijelu zemlju. Koji podavši ti sladost, učini u pustinji, da od gorke postaneš pitka, i žednome puku da iz stijene provreš. Blago ✠ sivljam te Isukrstom Sinom njegovim jedinim, Gospodom našim: koji te u Kani Galilejskoj divnim čudom, svojom moći pretvori u vino. Koji je nogama po tebi hodio: i od Ivana na Jordanu u tebi kršten bio. Koji učini, da ti protečeš zajedno s krvlju iz rebra njegova: i svojim učenicima naredi, da, koji vjeruju, u tebi budu kršteni, govoreći: Idite, učite sve narode, krsteći ih u ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga.

Mijenja glas, i nastavlja glasom Štenja.

Nama, koji izvršujemo ove naredbe, ti Bože svemogući, milostiv u pomoć priteci: ti dobrostiv nadahni.

Hakne tri puta u vodu na način križa, govoreći:

Ti ovu prostu vodu ustima svojim blagoslovi, da osim naravnog očišćenja, što može dati u pranju tijela, bude kreposna i za očišćenje pameti.

Ovdje Svećenik spusti malo uskrsnu Svijeću u vodu; i preuzimljući glas Prefacija, govori:

Neka siđe u ovu punoću kladenca krepost Duha Svetoga.

Za tim izvadivši uskrsnu Svijeću iz vode, opet ju dublje uroni, ponavljajući nešto višim glasom: Neka siđe. *Za tim opet izvadi uskrsnu Svijeću iz vode, te ju uroni treći put sve do dna, ponavljajući još višim glasom:* Neka siđe.

Za tim dahnuvši tri puta u vodu po ovom znaku Ψ *proslijedi:*

I neka cijelo bivstvo ove vode oplodi djelovanjem preporađanja.

Ovdje se izvadi uskrsna Svijeća iz vode i nastavlja se:

Ovdje neka se brišu mrlje svih grijeha: ovdje narav na sliku tvoju stvorena, i na čast početka svoga preuređena, neka se očisti od svih

starih nečistoća: da svaki čovjek unišavši u ovo svetotajstvo preporođenja, preporodi se na novo djetinjstvo prave nevinosti.

Nastavak govori čitajući:

Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu: Koji ima doći suditi žive, i mrtve, i svijet ognjem.

R) Amen.

Za tim okolo stojeći Svećenici oškrope puk ovom blagoslovljenom vodom. Međutim jedan od crkvenih podvornikâ zagrabi kakovim sudom iste vode za škropljenje po kućama i drugim mjestima.

Dovršivši ovo, Svećenik, koji blagosivlja Kladenac, ulije u vodu ulja Katekumenskoga, na način križa, govoreći jasnim glasom:

Neka se posveti i oplodi ovaj kladenac uljem spasenja za one, koji se preporađaju po njemu, na život vječni. *R)* Amen.

Za tim ulije Krizme na način kako gore, govoreći:

Ulijevanje Krizme Gospoda našega Isukrsta, i Duha Svetoga Utješitelja, neka bude u ime svetoga Trojstva. *R)* Amen.

Po tom uzme obje posudice Ulja svetoga, i Krizme, i od jednog i drugog skupa ulijevajući na način križa, govori:

Smiješanje Krizme posvećenja, i ulja pomazanja, i vode krštenja, neka bude ujedno, u ime O✠ca i Si✠na i Duha ✠ Svetoga.

R) Amen.

Tada miješa rukom Ulje s vodom po svemu Kladencu. Ako ima tko za krštenje, neka ga krsti po običaju. Za tim, kada se Svećenici i podvorba vraćaju k Oltaru, dva pjevača pjevaju Litanije, a Kor to isto skupa ponavlja, kako je niže naznačeno.

Gdje pak nema Kladenca krštenja, kad svrši zadnje Proročanstvo sa Molitvom, Misnik skine planitu, te se sa Podvorbom prostre ničice pred Oltarom: a drugi svi kleče. Dva pjevača posred Kora pjevaju Litanije, a Kor to isto skupa ponavlja. Kad se dođe na Grješnici, Tebe molimo, *Misnik i podvorba ustanu, i pođu u sakristiju, gdje se obuku u misno ruho bijele boje: a međutim se užegu svijeće na Oltaru. Pri svrsi Litanija pjeva se svečano* Kyrie eleison *i ponavlja, kao što je običaj na Misi.*

Gospodine, smiluj se.
Kriste, smiluj se.
Gospodine, smiluj se.
Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.
Oče nebeski Bože, smiluj nam se.
Sine, Otkupitelju svijeta Bože, smiluj nam se.
Duše sveti Bože, smiluj nam se.
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se.
Sveta Marijo, moli za nas.
Sveta Bogorodice, moli.
Sveta Djevo Djevica, moli.
Sveti Mihovile, moli.
Sveti Gabrijele, moli.
Sveti Rafaele, moli.
Svi sveti Anđeli i Arhanđeli, molite za nas.
Svi sveti redovi blaženih Duhova, molite.
Sveti Ivane Krstitelju, moli.
Sveti Josipe, moli.
Svi sveti Patrijarsi i Proroci, molite.
Sveti Petre, moli.
Sveti Pavle, moli.
Sveti Andrija, moli.

Sveti Ivane, moli.
Svi sveti Apostoli i Evanđeliste, molite.
Svi sveti Učenici Gospodnji, molite.
Sveti Stjepane, moli.
Sveti Lovro, moli.
Sveti Vinko, moli.
Svi sveti Mučenici, molite.
Sveti Silvestre, moli.
Sveti Grgure, moli.
Sveti Augustine, moli.
Svi sveti Biskupi i Ispovjednici, molite.
Svi sveti Naučitelji, molite.
Sveti Antune, moli.
Sveti Benedikte, moli.
Sveti Dominiče, moli.
Sveti Franjo, moli.
Svi sveti Svećenici i Leviti, molite.
Svi sveti Redovnici i Pustinjaci, molite.
Sveta Marijo Magdaleno, moli.
Sveta Janjo, moli.
Sveta Cecilijo, moli.
Sveta Agato, moli.
Sveta Anastazijo, moli.
Sve svete Djevice i Udovice, molite.
Svi Sveci i Svetice Božje, zagovarajte nas.
Milostiv budi, oprosti nam Gospodine.
Milostiv budi, usliši nas, Gospodine.
Od svakoga zla, oslobodi nas, Gospodine.
Od svakoga grijeha, oslobodi.
Od smrti vječne, oslobodi.
Po otajstvu svetoga utjelovljenja svoga, oslobodi.
Po došašću svojem, oslobodi.
Po porođenju svojem, oslobodi.
Po krštenju, i svetom postu svojem, oslobodi.
Po križu i muci svojoj, oslobodi.
Po smrti i ukopu svojem, oslobodi.
Po svetom uskrsnuću svojem, oslobodi.
Po čudesnom uzašašću svojem, oslobodi.
Po dolasku Duha Svetoga Utješitelja, oslobodi.
U dan sudnji, oslobodi.
Grješnici, tebe molimo, usliši nas.
Da nam oprostiš, tebe molimo usliši nas.
Da se dostojiš svoju svetu Crkvu ravnati i uzdržati, tebe molimo.
Da se dostojiš poglavicu apostolskoga i sve crkvene redove u svetoj vjeri uzdržati, tebe molimo.
Da se dostojiš neprijatelje svete Crkve poniziti, tebe molimo.
Da se dostojiš kraljevima i vladarima kršćanskim mir i pravu slogu darovati, tebe molimo.
Da se dostojiš nas same u svojoj svetoj službi pokrijepiti i uzdržati, tebe molimo.
Da sve dobrotvore naše vječnim dobrima naplatiš, tebe molimo.
Da se dostojiš svim vjernim mrtvima pokoj vječni darovati, tebe molimo.
Da se dostojiš uslišiti nas, tebe molimo.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine.
Jaganjče Božji, koji odnimaš grijehe svijeta, smiluj nam se.

Kriste, čuj nas.
Kriste, usliši nas.

Ovdje pjevači započnu svečano.

Kyrie, eleison (Gospode, pomiluj) *tri puta.*

Christe, eleison (Kriste, pomiluj) *tri puta.*

Kyrie, eleison (Gospode, pomiluj) *tri puta.*

Međutim Svećenik sa podvorbom u bijelom ruhu pristupa k Oltaru: i rekavši Psalam: Judica me, Deus, *sa* Gloria Patri, *govori Ispovijed po običaju; za tim uzlazeći, cjeliva Oltar, kadi po običaju, a kad Kor dovrši* Kyrie eleison, *zapjeva svečano:*

Gloria in excelsis Deo
(Slava u višnjih Bogu).

i zvona zazvone.

NA MISI

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Kološanima. *Kol. 3, 1-4*

Braćo! Ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite ono što je gori, gdje je Krist sjedeći ob desnu Božju; osjećajte ono što je gori, a ne što je na zemlji. Jer umrijeste, i vaš je život sakriven s Kristom u Bogu. Kad se pojavi Krist, život vaš, tad ćete se i vi pojaviti s njime u slavi.

Kad svrši Epistola, Misnik započne:

Aleluja!

I ispjeva tri puta podižući svakog puta glas, a Kor svaki put ponavlja istim glasom. Za tim Kor proslijedi:

Ps. 117. Slavite Gospoda, jer je dobar: jer je do vijeka milosrđe njegovo.

Ps. 116. Hvalite Gospoda svi narodi: hvalite ga svi puci.

Jer se je utvrdilo nad nama milosrđe njegovo: i istina Gospodnja ostaje do vijeka.

Na Evanđelje ne nose se svijeće, nego samo tamjan; pita se blagoslov, i ostalo se čini po običaju.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 28, 1-7*

u večer subote, na osvit prvoga dana po suboti, dođe Marija Magdalena, i druga Marija, da vide grob. I gle! nastade potres zemlje velik. Jer Anđeo Gospodnji siđe s neba: i pristupivši odvali kamen, i sjeđaše na njemu. A bijaše lice njegovo kao munja, i odijelo njegovo kao snijeg. I od straha pred njim uzdrhtaše stražari, i postadoše kao mrtvi. A odgovarajući Anđeo, reče ženama: Nemojte se vi bojati: znam bo, da tražite Isusa, koji je bio na križ propet; nema ga ovdje, jer uskrsnu, kako reče. Dođite i vidite mjesto, gdje bijaše položen Gospod. I odmah pođite, i kažite učenicima njegovim, da je uskrsnuo; i eto poći će pred vama u Galileju: ondje ćete ga vidjeti. Evo vam rekoh unaprijed.

Iza Pričesti, u Koru se pjeva Večernja:

Ant. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Psalam 116.

Hvalite Gospoda svi narodi: * hvalite ga svi puci.

Jer se je utvrdilo nad nama milosrđe njegovo: * i istina Gospodnja ostaje do vijeka.

Slava Ocu, i Sinu, * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, i sada, i vazda, * i u vijeke vijekâ. Amen.

Ant. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Kapitul, Pjesan i Vers. ne govore se, nego odmah Misnik (Celebrans) zapjeva Antifonu za Veliča.

Ant. A u večer subote.

A Kor nastavlja: Na osvit prvoga dana po suboti: dođe Marija Magdalena, i druga Marija, da vide grob, Aleluja.

Za tim se pjeva Veliča, *i kadi se Oltar, kao i drugda na Večernji.*

Pjesan bl. Dj. Marije.

Luka, gl. 1.

Veliča * duša moja Gospoda.

I obradova se duh moj * u Bogu spasu mojemu.

Što pogleda na poniznost službenice svoje: * jer evo! od sad će me blaženom zvati svi naraštaji.

Jer mi učini velike stvari onaj, koji je moguć, * i čije je ime sveto.

I milosrđe njegovo od koljena do koljena * onim, koji ga se boje.

Učini silna djela mišicom svojom: * raspršì ohole u misli srca njihova.

Zbaci mogućnike s prijestolja, * i podiže ponizne.

Gladne napuni dobara: * a bogate otpusti prazne.

Primi Izraela slugu svojega, * spomenuvši se milosrđa svojega.

Kao što je govorio ocima našim, * Abrahamu, i potomstvu njegovu do vijeka.

Slava Ocu, i Sinu, * i Duhu Svetomu.

Kako bijaše u početku, i sada, i vazda, * i u vijeke vijekâ. Amen.

Ponavlja se Ant. A u večer subote, na osvit prvoga dana po suboti: dođe Marija Magdalena, i druga Marija, da vide grob, Aleluja.

Pošto se ponovila Antifona, Misnik govori Molitvu, kako u Misalu:

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Duh nam, Gospode, svoje ljubavi ulij, da one, koje si vazmenim svetotajstvima nasitio, učiniš svojom milošću složne. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu: Koji s tobom živi i kraljuje, u jedinstvu Duha Svetoga Bog: Po sve vijeke vijekâ.

R) Amen.

Za tim Đakon okrenut prema puku, pjeva:

Ite missa est, Alleluja, Alleluja.

Kor odgovara:

Deo gratias, Alleluja, Alleluja.

to jest

Bogu hvala, Aleluja, Aleluja.

PJESMA

KOJA SE U DUBROVAČKOJ BISKUPIJI PJEVA PREKO USKRSNIH BLAGDANA.

Svetilištu vazmenome
Svi kršćani hvale dajte,
Proslavljenom Grobu k tome
Pjesmu slave zapjevajte!

Jaganjac je otkupio
Ovce svoje krvi dragom,
Grješne s Bogom pomirio
Nevin Isus moćnom snagom.

Smrt i život sukobljeni
Rrvahu se na megdanu,
Vođ života usmrćeni,
Da kraljuje, živ ustanu.

O Marijo, reci nama,
Što s' na putu opazila,
Kad si s tvojim družicama
Grob pohodit zorom bila?

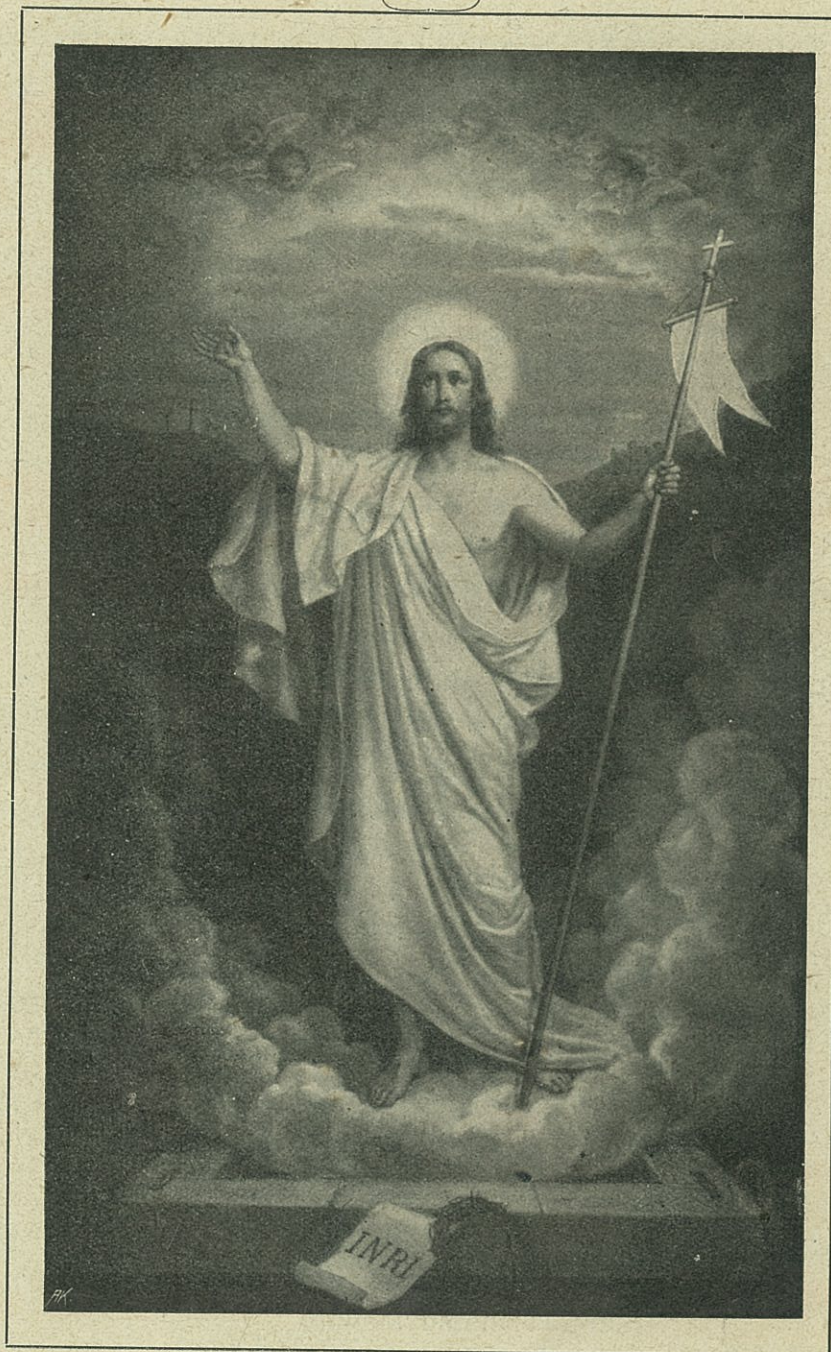
Krista živa sam vidjela
Gdje uskrsnut slavom sjaje,
Dva svjedoka — dva Anđela,
Platno, ubrus, povezaje.

Ah, uskrsnu.. ne mre veće
Blagi Isus, rajska dika,
Zalog vječne moje sreće,
Moja nada svakolika!

Ispred vas u Galileju,
Kako reče, sad će poći,
Gdje ćete ga u veselju
Svi zajedno vidjet moći.

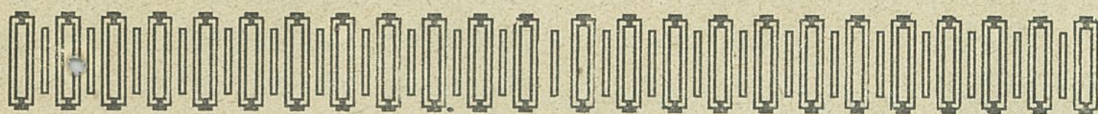
Isukrste! znamo stavno,
Da s' od mrtvih uskrsnuo;
Pomiluj nas! kad si slavno
Kralj dobitnik osvanuo!

Amen. Aleluja.

USKRSNU GOSPOD, KAKO REČE. ALELUJA!

Mt. 28, 6

U NEDJELJU

USKRSNUĆA G. N. I.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I. Kor. 5, 7-8

raćo: Uklonite stari kvas, da budete novo tijesto, kao što ste prijesni. Jer je i Vazam naš žrtvovan Isukrst. Dakle svetkujmo: ne u kvasu starome, ni u kvasu zloće i opačine: nego u prijesnome kruhu čistoće i istine.

Sekvencija.

rtvi vazmenoj neka hvale daju kršćani.

Jaganjac otkupi ovce: Nevini Krist s Ocem izmiri grješnike.

Smrt i život u čudnom pobiše se boju: vođa života mrtav, kraljuje živ nam.

Reci nam, Marija, što si na putu vidjela?

Grob Krista vidjeh živoga: i slavu uskrsloga.

Anđeoske svjedoke, ubrus i haljine.

Uskrsnuo je Krist ufanje moje: pred vama će ići u Galileju.

Znamo, da je od mrtvih Krist uskrsnuo doista: Pobjedniče Kralju, ti se smiluj nama. Amen. Aleluja.

Ista Sekvencija u osmercu, nalazi se na predašnjoj strani ispred slike Uskrsnuća.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku. *Mr. 16, 1-7*

U ono vrijeme: Marija Magdalena, i Marija Jakobova, i Salome kupiše mirisâ, da dođu i da pomažu Isusa. I vrlo rano u prvi dan po suboti dođoše na grob, kad sunce već bješe isteklo. I govorahu među sobom: Ko će nam odvaliti kamen s vratâ od groba? I pogledavši vidješe odvaljen kamen. A bijaše vrlo velik. I ušavši u grob vidješe mladića, obučena u bijelu haljinu gdje sjedi s desne strane, i uplašiše se. A on im reče: Nemojte se bojati: Isusa tražite Nazaranina, propetoga: uskrsnu, nije ovdje, evo mjesto gdje ga postaviše. Nego pođite, kažite učenicima njegovim i Petru, da pred vama ide u Galileju: ondje ćete ga vidjeti, kao što vam je rekao.

USKRSNI PONEDJELJAK

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 10, 37-43

U dni one: Petar stojeći posred naroda, reče: Ljudi braćo, vi znate što se dogodilo po svoj Judeji: počevši od Galileje poslije krštenja, koje je propovijedao Ivan, Isusa iz Nazareta: kako ga pomaza Bog Duhom Svetim i krepošću, koji prođe čineći dobro, i ozdravljajući sve, koje đavao bješe obuzeo, jer Bog bijaše s njime. I mi smo svjedoci svemu, što učini u zemlji Judejskoj i u Jerusalemu, koga ubiše objesivši ga na drvo. Ovoga Bog uskrsnu treći dan i dade mu, da se očituje, ne svemu narodu, nego svjedocima unaprijed odabranima od Boga: nama, koji blagovasmo i pismo s njime, pošto uskrsnu od mrtvih. I zapovjedi nam, da propovijedamo narodu i svjedočimo, da je on onaj, koji je postavljen od Boga za suca živima i mrtvima. Za ovoga svjedoče svi proroci, da će po imenu njegovu primiti oproštenje grijeha svi, koji u njega vjeruju.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 24, 13-35*

U ono vrijeme: Dvojica od učenika Isusovih iđahu isti dan u selo, koje bijaše daleko od Jerusalema šestdeset stadija, imenom Emaus. I oni govorahu među sobom o svemu onom, što se bješe dogodilo. I eto, kad se oni razgovahu i među sobom raspitkivahu, sâm Isus približi se i iđaše s njima: a oči im bijahu zasjenjene, te ga ne prepoznaše. I reče im: Kakov je to razgovor, koji imate među sobom idući i zašto ste žalosni? I odgovarajući jedan, komu bješe ime Kleofa, reče mu: zar si ti sam stranac u Jerusalemu, pa ne znaš, što se u njemu dogodilo ovih dana? On im reče: Što? I rekoše: O Isusu Nazaraninu, koji bješe čovjek prorok, silan u djelu i u riječi pred Bogom i svim na-

rodom: i kako ga veliki svećenici i poglavice naše predadoše na smrtnu osudu, te ga na križ pribiše. A mi se nadasmo, da će on otkupiti Izraela: i sad vrh svega toga, danas je treći dan, kako se to dogodilo. Pače nas i žene neke od naših uplašiše, koje su bile prije zore na grobu, i ne našavši tijela njegova, dođoše govoreći, da su im se i Anđeli javili, koji kažu, da on živi. I otidoše neki od naših na grob: i nađoše onako, kako im žene kazaše, a njega ne nađoše. A on im reče: O bezumni i sporoga srca za vjerovanje svega, što su govorili proroci? Nije li trebalo, da Krist to pretrpi, i tako uđe u slavu svoju? I počevši od Mojsija i svih proroka, tumačaše im u svemu Pismu, što bješe o njemu. I približiše se selu, u koje iđahu: i on se pričini, da dalje ide. I ustavljahu ga govoreći: Ostani s nama, jer je eto večer, i dan je već na izmaku. I uđe s njima. I dogodi se, kad sjeđaše s njima, uze kruh, i blagoslovi, i razlomi, te im pružaše. I otvoriše se oči njihove i upoznaše ga; a on iscčezne ispred očiju njihovih. I rekoše jedan drugomu: Nije li gorjelo srce naše u nama, kad govoraše putem, i tumačaše nam Pisma? I ustavši isti čas vratiše se u Jerusalem, i nađoše sakupljenu jedanaestoricu, i one, koji su s njima bili, koji govorahu: Uskrsnu Gospod uistinu, i ukaza se Šimunu. A oni pripovijedahu, što se bješe dogodilo na putu, i kako ga upoznaše u lomljenju kruha.

Uskrsni Utorak.

Štenje Djela Apoštolskih.

Dj. Ap. 13, 16 i 26-33

U dni one: Ustavši Pavao i davši znak rukom, da šute, reče: Ljudi braćo, sinovi roda Abrahamova, i koji se među vama boje Boga, vama je poslana riječ ovoga spasenja. Jer stanovnici Jerusalema i poglavice njegove, ne poznavajući Isusa, ispuniše riječi proročke, koje se čitaju svake subote, osudivši ga: i premda ne nađoše nikakve smrtne krivice na njemu, zatražiše od Pilata, da ga pogube. I kad svršiše sve, što bješe pisano o njemu, skinuše ga s drveta, i položiše ga u grob. Ali ga Bog uskrsnu od mrtvih treći dan: i on se pokazivao mnogo dana onima, što uzađoše s njime iz Galileje u Jerusalem: koji su sve dosada svjedoci njegovi pred narodom. I mi vam navješćujemo ono obećanje, koje bi dano ocima našim: jer je ovo Bog ispunio sinovima našim, uskrsnuvši Isukrsta Gospoda našega.

 Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 24, 36-47

U ono vrijeme: Stade Isus posred učenika svojih, i reče im: Mir vama: ja sam, nemojte se bojati! A oni smućeni i prestrašeni, mišljahu, da duha vide. I reče im: Što ste preplašeni, i zašto takve misli obuzimlju srca vaša? Vidite

ruke moje i noge, ja sam uistinu: opipajte i vidite; jer duh tijela i kosti nema, kao što vidite, da ja imam. I ovo rekavši pokaza im ruke i noge. A dok oni još ne vjerovahu i čuđahu se od radosti, reče: Imate li ovdje što za jelo? A oni mu dadoše komad ribe pečene, i sat meda. I pošto blagova pred njima, uze ostatke i dade im. Pa im reče: ovo su riječi, koje sam vam govorio, dok sam još bio s vama, da se ima sve ispuniti, što je pisano o meni u zakonu Mojsijevu, i Prorocima, i Psalmima. Tada im prosvijetli pamet, da razumiju Pisma. I reče im: Tako je pisano, i tako je trebalo, da Krist trpi, i da uskrsne od mrtvih treći dan: i da se propovijeda u ime njegovo pokora, i oproštenje grijeha među svim narodima.

Srijeda po Uskrsu.

Štenje Djela Apostolskih

Dj. Ap. 3, 13-15 i 17-19

U dni one: Otvorivši Petar usta svoja reče: Ljudi Izraelci, i koji se bojite Boga, čujte! Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev, Bog otaca naših proslavi Sina svojega Isusa, kojega ste vi predali i zanijekali pred Pilatom, kad on presudi, da se pusti. A vi ste sveca i pravednika zanijekali, i zatražili, da vam čovjeka ubojicu pokloni: a početnika života ubiste, kojega Bog uskrsnu od mrtvih, čemu smo mi svjedoci. I sad, braćo, znam, da ste iz neznanja učinili, kao što i poglavice vaše. A Bog, kako je unaprijed navijestio preko usta sviju Proroka, da će trpjeti Krist njegov, tako je izvršio. Pokajte se dakle, i obratite se, da se zbrišu grijesi vaši.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 21, 1-14

U ono vrijeme: Objavi se Isus opet učenicima svojim kraj mora Tiberijadskog. A objavi se ovako: Bijahu zajedno Šimun Petar i Toma, koji se zove Blizanac, i Natanael, koji bijaše iz Kane Galilejske, i sinovi Zebedejevi, i druga dvojica od učenika njegovih. Reče im Šimun Petar: Idem ribati. Rekoše mu: Idemo i mi s tobom. I iziđoše, i uđoše u lađu: ali onu noć ništa ne uhvatiše. A kad bi jutro, stade Isus na obalu; ali učenici ne poznaše, da je Isus. Reče im dakle Isus: Djeco, imate li što za jelo? Odgovoriše mu: Nemamo. Reče im: Vrzite mrežu s desne strane lađe, i naći ćete. Vrgoše dakle, i već je ne mogahu istegnuti od mnoštva ribe. Tada učenik onaj, koga je ljubio Isus, reče Petru: To je Gospod. Šimun Petar čuvši da je to Gospod, prebaci na se haljinu (jer bijaše gô), i skoči u more; a drugi učenici dođoše u lađama (jer ne bijahu daleko od kraja, nego oko dvjesta lakata), potežući mrežu s ribom. Kad dakle siđoše na kraj, vidješe žeravu pripravljenu, i ribu na njoj, i kruha. Reče im Isus: Donesite od ribe, što ste sad uhvatili. Otide Šimun Petar, i izvuče na kraj mrežu, punu velikih ribâ sto i pedeset i tri. I premda ih toliko bješe, ne razdrije se mreža. Reče im Isus: Dođite, ručajte. I nitko od onih, što bijahu za trpezom, ne usudi se pitati ga: tko si ti? znajući, da je Gospod. A Isus dođe, i uze kruh, i dade im, tako i ribu. Ovo se treći put objavi Isus učenicima svojim, pošto uskrsnu od mrtvih.

Četvrtak po Uskrsu.

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 8, 26-40

U dni one: Anđeo Gospodnji reče Filipu govoreći: Ustani i idi prema jugu na put, koji vodi od Jerusalema u Gazu: on je pust. I ustavši otide. I gle! čovjek Etiopljanin, dvoranin, doglavnik Kandace, kraljice Etiopske, koji bješe nad svim riznicama nje-

zinim, bijaše došao u Jerusalem, da se Bogu pokloni. Pa se vraćaše sjedeći na kolima svojim, i čitajući Izaiju proroka. A Duh reče Filipu: Pristupi, i pridruži se kolima ovim. I pritrčavši Filip, ču ga gdje čita Izaiju proroka, i reče: A razumiješ li, što čitaš? A on reče: A kako bih mogao, ako me tko ne uputi? I zamoli Filipa, da se popne i sjedne s njime. A mjesto iz Pisma, koje čitaše, bješe ovo: Kao ovca na zaklanje vođen bi: i kao jagnje pred onim, koji ga striže, bez glasa, tako ne otvori usta svoja. U poniženju bi krivo suđen. Rod njegov tko će iskazati? Jer će se oduzeti sa zemlje život njegov? Odgovarajući dvoranin Filipu, reče: Molim te o kome ovo govori prorok? O sebi, ili o kome drugome? A Filip otvorivši usta svoja, i počevši od Pisma ovoga, navijesti mu Isusa. I idući putem dođoše na neku vodu; i reče dvoranin: Evo vode, što mi priječi, da se krstim? Reče mu Filip: Ako vjeruješ od svega srca, slobodno. I odgovarajući reče: Vjerujem, da je Isukrst Sin Božji. I zapovjedi da stanu kola: i siđoše oba u vodu, Filip i dvoranin, i krsti ga. A kad iziđoše iz vode, Duh Gospodnji uze Filipa, i više ga ne vidje dvoranin. I iđaše putem svojim radujući se. A Filip se nađe u Azotu, i prolazeći propovijedaše svim gradovima (dok ne dođe u Cezareju) ime Gospoda Isukrsta.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 20, 11-18

U ono vrijeme: Marija stajaše pri grobu izvana, plačući. A dok plakaše, prignu se, i pogleda u grob: i vidje dva Anđela u bijelu gdje sjede, jedan kraj glave a drugi kraj nogu, gdje je bilo položeno tijelo Isusovo. Rekoše joj oni: Ženo, što plačeš? Reče im: Jer uzeše Gospoda moga, i ne znam, kamo ga postaviše. Rekavši ovo obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji: a ne znadijaše, da je Isus. Reče joj Isus: Ženo, što plačeš? koga tražiš? Ona misleći, da je vrtlar, reče mu: Gospodine, ako si ga ti uzeo, kaži mi, gdje si ga stavio: i ja ću ga uzeti. Reče joj Isus: Marijo! A ona obazrevši se, reče mu: Raboni (to će reći Učitelju)! Reče joj Isus: Nemoj me se dotaknuti, jer još nijesam uzašao k Ocu svojemu: nego idi k braći mojoj, i reci im: Uzlazim k Ocu mojemu i k Ocu vašemu, k Bogu mojemu i k Bogu vašemu. Dođe Marija Magdalena i javi učenicima: Vidjeh Gospoda, i ovo mi je kazao.

Petak po Uskrsu.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola.

I Petr. 3, 18-22

Predragi! Isukrst je jednom umro za naše grijehe, pravednik za nepravedne, da nas privede Bogu, umoren istina u tijelu, ali oživljen u duhu. U kojemu sišavši propovijedao je i duhovima, koji bijahu u tamnici: koji nekada bijahu nevjerni, kad se očekivala Božja strpljivost u vrijeme Nojevo, kad se gradila korablja, u kojoj se spasiše od vode malo njih, to jest osam duša. Što i vas sad, na priliku onoga, spasava krštenje: ne pranjem tjelesne nečistoće, nego iskušavanjem dobre savjesti u Bogu po uskrsnuću Isukrsta Gospoda našega, koji je ob desnu Božju.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 28, 16-20

U ono vrijeme: Jedanaest učenika otidoše u Galileju na goru, gdje im bješe odredio Isus. I vidjevši ga pokloniše mu se: a nekoji sumnjahu. I pristupivši Isus reče im, govoreći: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle, učite sve narode krsteći ih u ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga: učeći ih, da opslužuju sve, što sam vam zapovjedio. I eto ja sam s vama u sve dane, do svrhe svijeta.

Subota po Uskrsu (Bijela).

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola.

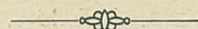
I Petr. 2, 1-10

Predragi! Odbacite svaku zloću, i svaku varku, i pretvaranje, i zavist, i sve ozloglašivanje, te kao novorođena djeca budite željni

duhovnoga i pravoga mlijeka: da po njemu rastete na spasenje: ako več jednom okušaste, da je sladak Gospod. Pristupite dakle k njemu, kamenu živomu, koji su doista ljudi odbacili, ali ga Bog odabra i odlikova: te se vi kao živo kamenje zidajte na njem u kuću duhovnu i sveto svećenstvo, da prinesete duhovne žrtve, Bogu ugodne po Isukrstu. Čega radi stoji u Pismu: Evo stavljam na Sion kamen ugaoni odabrani, skupocjeni: i tko u njega vjeruje, ne će se smesti. Vama dakle, koji vjerujete, on je na čast: a onima, koji ne vjeruju, kamen je, koji odbaciše zidari, i taj posta glava od ugla, i kamen spoticanja, i stijena sablazni za one, koji se spotiču o riječ, i ne vjeruju u ono, za što su određeni. A vi ste odabrani rod, kraljevsko svećenstvo, narod svet, puk dobitka: da razglasite veličanstvo onoga, koji vas dozva iz tame u divno svijetlo svoje. Koji nekada ne bijaste puk, a sad ste puk Božji: koji ne bijaste pomilovani, a sad ste pomilovani.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 20, 1-9*

U ono vrijeme: U prvi dan po suboti dođe Marija Magdalena na grob rano, dok još bijaše tama: i vidje kamen odvaljen s groba. Potrča dakle i dođe k Šimunu Petru, i k drugome učeniku, koga ljubljaše Isus, i reče im: Uzeše Gospoda iz groba, i ne znamo, gdje ga postaviše. Onda iziđe Petar, i onaj drugi učenik, i pođoše ka grobu. Trčahu pak oba zajedno, a onaj drugi učenik potrča brže od Petra, i dođe prije na grob. I nagnuvši se, vidje platno gdje leži, ali ne uđe. Dođe pak Šimun Petar idući za njim, i uđe u grob, i vidje platno gdje leži, i ubrus, koji bješe na glavi njegovoj, gdje leži ne s drugim platnom, nego napose savit na jednom mjestu. Tada dakle uđe i onaj učenik, koji bješe prvi došao na grob, i vidje i vjerova: jer još ne znadijahu Pisma, da mu je valjalo uskrsnuti od mrtvih.

U NEDJELJU BIJELU

NA OSMINU USKRSA.

Štenje Knjige blaženoga Ivana Apostola. *I. Iv. 5, 4-10*

Predragi! Sve što je rođeno od Boga pobjeđuje svijet: i ovo je pobjeda, koja pobjeđuje svijet, vjera naša. Tko je, koji svijet pobjeđuje, nego koji vjeruje, da je Isus Sin Božji? Ovo je, koji dođe po vodi i krvi, Isukrst; ne samo u vodi, nego u vodi i u krvi. A Duh je, koji svjedoči, da je Krist istina. Jer su trojica, koji svjedoče na nebu: Otac, Riječ, i Duh Sveti; i ova trojica jedno su. I troje je, što svjedoči na zemlji: Duh, i voda, i krv: i ovo troje jedno je. Ako svjedočanstvo čovječje primamo, svjedočanstvo Božje veće je. A ovo je svjedočanstvo Božje veće, što svjedoči za Sina svojega. Koji vjeruje u Sina Božjega, ima svjedočanstvo Božje u sebi.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 20, 19-31*

U ono vrijeme: Kad bi u veče onaj dan, prvi po suboti, i vrata bijahu zatvorena, gdje se bjehu učenici skupili zbog straha od Židova: dođe Isus i stade na srijedu, i reče im: Mir vama! I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra. A učenici se obradovaše, vidjevši Gospoda. I reče im opet: Mir vama! Kao što Otac posla mene i ja šaljem vas. Ovo rekavši, dahnu i reče im: Primite Duha Svetoga: Kojima

oprostite grijehe, opraštaju im se, a kojima zadržite, zadržani su. A Toma, jedan od dvanaestorice, koji se zove Blizanac, ne bijaše s njima, kad dođe Isus. Rekoše mu dakle drugi učenici: Vidjesmo Gospoda. A on im reče: Dok ne vidim na rukama njegovim šupljinu od čavala, i ne metnem prst svoj u mjesto od čavala, i ne metnem ruku svoju u rebro njegovo, ne ću vjerovati. A poslije osam dana opet bijahu učenici njegovi unutra, i Toma s njima. Dođe Isus, dok vrata bjehu zatvorena, i stade na srijedu, i reče: Mir vama! Po tom reče Tomi: Stavi prst svoj ovdje, i vidi ruke moje, i pruži ruku svoju, i metni u rebra moja: i ne budi nevjeran, nego vjeran. Odgovori Toma i reče mu: Gospod moj, i Bog moj! Reče mu Isus: Jer si me vidio, Toma, vjerovao si: blaženi, koji ne vidješe a vjerovaše. A i mnoga druga čudesa učini Isus pred učenicima svojim, koja nijesu napisana u ovoj knjizi. A ova su napisana, da vjerujete; da je Isus Krist Sin Božji: i da vjerujući život imate u ime njegovo.

Nedjelja II. po Uskrsu.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola. *I. Petr. 2, 21-25*

Predragi! Isukrst bi mučen za nas, ostavivši vama primjer, da slijedite stope njegove. Koji grijeha ne učini, niti se nađe prijevara u ustima njegovim: koji nije proklinjao, kad su ga proklinjali: nije prijetio, kad je trpio: a predao se onomu, koji ga je nepravedno sudio: On je grijehe naše sam ponio na tijelu svome na drvo: da grijesima umremo, a pravdi živimo: njegovim ste modricama izliječeni. Jer bijaste kao izgubljene ovce, ali se sad obratiste k pastiru i k biskupu duša vaših.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 10, 11-16*

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: Ja sam pastir dobri. Dobri pastir dušu svoju daje za ovce svoje. A najamnik, i koji nije pastir, koji nije vlasnik ovaca, vidi vuka gdje dolazi, i ostavlja ovce i bježi: pa vuk grabi i razgoni ovce: a najamnik bježi, jer je najamnik, i nije mu stalo za ovce. Ja sam pastir dobri, te poznam ovce svoje, i moje poznaju mene. Kao što mene zna Otac, i ja znam Oca: i dušu svoju polažem za ovce svoje. I druge ovce imam, koje nijesu iz ovoga tora: i one mi valja privesti, i čut će glas moj, i bit će jedno stado i jedan pastir.

Nedjelja III. po Uskrsu.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola. *I. Petr. 2, 11-19*

Predragi! Molim vas kao došljake i putnike, da se čuvate od putenih požuda, koje vojuju protiv duše, vladajući se dobro među neznabošcima: da bi za ono,

za što vas opadaju kao zločince, vidjevši vaša dobra djela, slavili Boga u dan pohođenja. Podložni dakle budite svakom ljudskom stvoru radi Boga: bilo kralju, kao poglavici: bilo upraviteljima, kao onima, koji su od njega poslani za osvetu zločincima, a za hvalu dobrima: jer je tako volja Božja, da dobro čineći ušutkate neznanje bezumnih ljudi: kao slobodni, a ne kao da bi vam sloboda služila za prikrivanje zloće, nego kao sluge Božje. Svakoga poštujte: braću ljubite: Boga se bojte: kralja častite. Sluge, budite pokorni sa svakim strahom gospodarima, ne samo dobrim i blagim, nego i zloćudnim. Jer je ovo milost u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 16, 16-22*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Još malo i ne ćete me više vidjeti: i opet malo, pa ćete me vidjeti: jer idem k Ocu. Na to rekoše neki od učenika njegovih među sobom: Što je ovo, što nam kaže: Još malo i ne ćete me vidjeti: i opet malo, pa ćete me vidjeti, i idem k Ocu? Govorahu dakle: Što je ovo, što kaže: Malo? Ne znamo, što govori. A Isus razumije, da su ga htjeli pitati, pa im reče: Zato vi pitate među sobom, što rekoh: još malo i ne ćete me vidjeti: i opet malo, pa ćete me vidjeti. Uistinu, uistinu govorim vama: da ćete vi plakati i cviliti, a svijet će se radovati: i vi ćete se žalostiti, ali će se žalost vaša okrenuti na radost. Žena, kad rađa, žalosna je, jer je došao čas njezin: ali kad rodi dijete, već se ne sjeća tjeskobe od veselja, što se rodio čovjek na svijet. Tako ste i vi istina sad žalosni, ali ću vas opet vidjeti, i radovat će se srce vaše: i radosti vaše ne će nitko uzeti od vas.

Nedjelja IV. po Uskrsu.

Štenje Knjige blaženoga Jakova Apostola. *Jak. 1, 17-21*

Predragi! Sve što je najbolje dano, i svaki savršeni dar odozgor je, silazi od Oca svjetlosti, u kojega nema mijene, ni sjene promjene. Jer nas dragovoljno porodi riječju istine, da budemo kao prvine njegova stvorenja. Znate, braćo moja predraga, neka bude svaki čovjek brz čuti: a spor govoriti, i spor na srdžbu. Jer srdžba čovječja ne čini pravde Božje. Za to odbacivši svaku nečistoću i svaku zloću, s krotkošću primite usađenu riječ, koja može spasiti duše vaše.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 16, 5-14*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Idem k onomu, koji me posla, a nitko me od vas ne pita: kamo ideš? Nego, što vam ovo kazah, žalošću se napuni srce vaše. Ali ja vam istinu kažem: bolje je za vas, da ja idem:

jer ako ne otidem, Utješitelj ne će doći k vama: ako li otidem, poslat ću ga k vama. I kad on dođe, pokarat će svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud. Za grijeh, jer ne vjerovaše u mene: a za pravdu, jer idem k Ocu, i više me ne ćete vidjeti: a za sud, jer je poglavica ovoga svijeta već osuđen. Još bih imao mnogo, da vam kažem: ali sad nijeste podobni razumjeti. A kad dođe on, Duh istine, naučit će vas svu istinu. Jer ne će od sebe govoriti: nego što čuje, govorit će, i što će biti u buduće, javit će vam. On će me proslaviti: jer će od moga uzeti, i objavit će vama.

Nedjelja V. po Uskrsu.

Štenje Knjige blaženoga Jakova Apostola. *Jak. 1, 22-27*

Predragi! Budite izvršitelji riječi a ne samo slušaoci: varajući sami sebe. Jer ako tko sluša riječ, a ne izvršuje: on se može porediti čovjeku, koji gleda lice tijela svojega u ogledalu: jer se ogleda, pa otide, i odmah zaboravi, kakav je bio. Ali tko se zagleda u savršeni zakon slobode, i ostane u njemu, te ne bude slušač, koji zaboravlja, nego izvršitelj djela: onaj će biti blažen u djelu svojem. Ako tko misli, da je pobožan, a ne zauzdava svoga jezika, nego vara srce svoje, njegova je pobožnost isprazna. Pobožnost čista, i bez mane pred Bogom i Ocem jest ova: Pohoditi sirote i udovice u njihovim nevoljama, i čuvati sebe neoskvrnjena od ovoga svijeta.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 16, 23-30*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Uistinu, uistinu govorim vama: ako što uzištete od Oca u ime moje, dat će vam. Do sada ne iskaste ništa u ime moje: Ištite, i primit ćete, da radost vaša bude potpuna. Ovo sam vam govorio u pričama. Dolazi čas, kad vam više ne ću govoriti u pričama, nego ću vam otvoreno javiti za Oca. U onaj ćete dan u ime moje zaiskati, i ne kažem vam, da ću ja moliti Oca za vas, jer vas sam Otac ljubi, jer ste vi mene ljubili i vjerovaste, da ja od Boga iziđoh. Iziđoh od Oca, i dođoh na svijet: opet ostavljam svijet, i idem k Ocu. Rekoše mu učenici njegovi: Eto sad otvoreno govoriš, a ne u pričama. Sad znamo, da sve znaš, i ne treba ti, da te tko pita: po tome vjerujemo, da si od Boga izišao.

Prosni dani.

(Rogationum.)

Štenje Knjige blaženoga Jakova Apostola. *Jak. 5, 16-20*

Predragi! Ispovijedajte jedan drugomu grijehe svoje, i molite jedan za drugoga, da se spasite: jer mnogo može ustrajna molitva pravednoga. Ilija bijaše čovjek smrtnik kao i mi: i pomoli se žarko, da ne bude dažda na

zemlji, i ne bi dažda za tri godine i šest mjeseci. I opet se pomoli: i nebo dade dažd, i zemlja dade rod svoj. Braćo moja, ako tko od vas zađe s puta istine i obrati ga tko: neka zna, da će onaj, koji obrati grješnika s krivoga puta njegova, spasiti dušu njegovu od smrti, i pokrit će mnoštvo grijeha.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 11, 5-13

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Koji od vas, da ima prijatelja i otide mu u ponoći, i reče mu: Prijatelju! uzajmi mi tri hljeba, jer mi je došao prijatelj s puta, i nemam što da postavim preda nj; a on iznutra odgovarajući da reče: Nemoj mi dosađivati! već su vrata zatvorena, i djeca su moja sa mnom u ložnici, ne mogu ustati, i dati tebi. I ako on nastavi kucati: kažem vam, ako i ne će ustati, da mu dade za to, što mu je prijatelj, ali radi dosađivanja njegova ustat će, i dat će mu, koliko god trebuje. I ja vama kažem: Pitajte i dat će vam se: tražite i naći ćete: kucajte i otvorit će vam se. Jer svaki, koji pita, prima: i koji traži, nalazi: i koji kuca, otvara mu se. I ako tko od vas u oca pita kruha, zar će mu dati kamen? Ili ribu: zar će mu mjesto ribe dati zmiju? Ili ako zapita jaje: zar će mu pružiti štipavca? Kad dakle vi, koji ste zli, umijete dobre dare davati djeci svojoj: koliko će više Otac vaš s nebesa dati duha dobroga onima, koji pitaju u njega?

Na Vigiliju Uzašašća.

Štenje knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Efež. 4, 7-13*

Braćo: Svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova. Za to govori: uzišavši na visinu povede zarobljeno roblje, dade dare ljudima. A što je uzišao, što je, ako ne, da je i sišao prije u najdonja mjesta zemlje? Koji je sišao, to je onaj, koji je i uzišao vrhu sviju nebesa, da sve ispuni. I on dade neke Apostole, a neke proroke, druge pak evanđeliste, druge opet pastire i naučitelje, na usavršenje svetih, na djelo službe, na sazidanje tijela Kristova: dok se sastanemo svi u jedinstvu vjere, i u poznanju Sina Božjega, da budemo kao čovjek savršen, po mjeri punoće života Kristova.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 17, 1-11

U ono vrijeme: Podignuvši Isus oči na nebo reče: Oče! dođe čas, proslavi Sina svojega, da i Sin tvoj proslavi tebe: Kao što si mu dao vlast nad svakim tijelom, da svemu, što si mu dao, dade život vječni. A ovo je život vječni: da poznaju tebe, jedinoga pravoga Boga, i koga si poslao Isukrsta. Ja tebe proslavih na zemlji: djelo dovrših, koje si mi dao, da učinim: i sad proslavi ti mene, Oče, kod tebe istog slavom, koju imadoh kod tebe prije nego svijet postade. Ja objavih ime tvoje ljudima, koje si mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, pa si ih meni dao: i riječi tvoje opslužiše. Sad upoznaše, da je sve, što si mi dao, od tebe: jer riječi, koje si dao meni, dadoh njima: i oni primiše i poznadoše istinito, da od tebe iziđoh, i vjerovaše, da si me ti poslao. Ja se za njih molim, ne molim se za svijet, nego za ove, koje si mi dao, jer su tvoji: i moje sve je tvoje, i tvoje moje je: i proslavih se u njima. I više nijesam na svijetu, a ovi su na svijetu, i ja idem k tebi.

NA BLAGDAN

UZAŠAŠĆA G. N. I.

(SPASOV DAN).

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 1, 1-11

Prvu sam knjigu napisao, o Teofile, o svemu što poče Isus činiti i učiti, sve do dana, kad uzađe na nebo, pošto po Duhu Svetomu dade naredbe Apostolima, koje odabra: kojima i poslije muke svoje pokaza sebe živa mnogim znacima, ukazujući im se četrdeset dana, i govoreći o kraljevstvu Božjem. I blagujući, zapovjedi im, da ne idu iz Jerusalema, nego da čekaju obećanje Očevo, koje čuste (reče) iz usta mojih: jer je Ivan krstio vodom, a vi ćete biti kršteni Duhom Svetim ne dugo poslije ovih dana. A oni, koji se bijahu sabrali, pitahu ga govoreći: Gospode! hoćeš li u ovo vrijeme uspostaviti kraljevstvo Izraelsko? I reče im: nije za vas znati vremena i časove, koje Otac zadrža u svojoj vlasti: nego ćete primiti krepost Duha Svetoga, koji će sići na vas, i bit ćete mi svjedoci u Jerusalemu, i po svoj Judeji, i Samariji, i sve do kraja zemlje. I ovo rekavši, na njihove oči podiže se, i oblak ga uze s očiju njihovih. I dok ga oni gledahu gdje ide na nebo, eto dva čovjeka stadoše kraj njih u bijelim odjećama, koji i rekoše: Ljudi Galilejci! Što stojite gledajući na nebo? Ovaj Isus, koji od vas uzađe na nebo, tako će doći, kako ga vidjeste, gdje ide na nebo.

 Slijedi sveto Evanđelje po Marku. *Mr. 16, 14-20*

U ono vrijeme: Kad jedanaestorica učenika sjeđahu za trpezom, ukaza im se Isus, i prekori ih za nevjerje njihovo i tvrdoću srca: jer ne vjerovahu onima, koji ga bijahu vidjeli, da je uskrsnuo. I reče im: Idite po svemu svijetu i propovijedajte Evanđelje svakomu stvorenju. Koji uzvjeruje i bude kršten, bit će spa-

šen: a koji ne uzvjeruje, bit će osuđen. A one, koji uzvjeruju, ova će znamenja slijediti: U ime moje izgonit će vragove: novim će jezicima govoriti: zmije će uzimati: i ako otrovna što popiju, ne će im nauditi: na bolesnike polagat će ruke, i ozdravljat će. I Gospod Isus, pošto im je govorio, uzađe na nebo, i sjede ob desnu Božju. A oni otišavši, propovijedahu svuda, a Gospod ih potpomagaše, i govor potvrđivaše znamenjima, što su slijedila.

Poslije Evanđelja ugasi se uskrsna Svijeća i više se ne užiže osim u Subotu pred Duhove na blagoslovu Kladenca.

Nedjelja megju osminom Uzašašća.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola. *I. Petr. 4, 7-11*

Predragi! Budite razboriti, i bdijte u molitvama. A prije svega imajte ustrajnu uzajamnu ljubav među sobom: jer ljubav pokriva mnoštvo grijehâ. Budite gostoljubivi među sobom bez mrmljanja: i svaki od vas neka se služi na korist drugoga milošću, koju je primio, kao dobri dijelitelji mnogovrsne milosti Božje. Ako tko govori, kao riječi Božje: ako tko služi, kao po kreposti, koju Bog podjeljuje: da se u svemu slavi Bog po Isukrstu Gospodu našemu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv, 15, 26-27 i 16, 1-4*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Kad dođe Utješitelj, kojega ću vam ja poslati od Oca, Duha istine, koji od Oca izhodi, on će svjedočiti za mene: i vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom. Ovo sam vam kazao, da se ne sablaznite. Izgonit će vas iz sinagoga: pače dolazi čas, kad će svaki, koji vas pogubi, misliti, da iskazuje štovanje Bogu. I ovo će vam činiti, jer ne poznaju Oca niti mene. Ali sam vam ovo kazao: da se sjetite, kad dođe čas njihov, da sam vam ja rekao.

Subota na Vigiliju Duhova.

Poslije Devetog časa Svećenik i Podvorba, obučeni u odijelo ljubičaste boje, pristupe k Oltaru, i poklonivši se, Svećenik ga poljubi po srijedi. Za tim se čitaju Proročanstva bez naslova; Svećenik ih istodobno čita tihim glasom na Oltaru sa strane Epistole. Svijeće se ne užižu do početka Mise. Pri svrsi Proročanstvâ govore se Molitve bez: Prignimo koljena.

PROROČANSTVO PRVO
Post. 22, 1-19

U dni one: prokuša Bog Abrahama i reče mu: Abrahame, Abrahame! A on odgovori: Evo me! Reče mu: Uzmi Izaka, sina svoga jedinca, koga ljubiš, pa idi u zemlju vidjenja: i ondje ga pri-

nesi za žrtvu na jednoj od gora, koju ću ti pokazati. Tada Abraham ustavši obnoć, osamari oslića svoga: i uze sa sobom dva momka i Izaka sina svojega. Pa kad nacijepa drva za žrtvu, pođe k mjestu, koje mu bijaše Bog odredio. A trećega dana, podigavši oči, ugleda mjesto izdaleka: i reče momcima svojim: Počekajte ovdje s oslićem: a ja i dijete idemo žurno onamo, i pošto se poklonimo, vratit ćemo se k vama. Tada uze drva za žrtvu, i naprti na Izaka sina svoga, a on nošaše u rukama oganj i nož. I kad oni dvojica iđahu zajedno, reče Izak ocu svome: Oče moj! A on odgovori: Što ćeš, sine? Evo, reče, ognja i drva, a gdje je žrtva? I reče Abraham: Bog će providjeti sebi žrtvu, sine moj. Iđahu dakle zajedno; i dođoše na mjesto, koje mu bješe Bog pokazao; ondje sagradi žrtvenik, i na nj naloži drva; i svezavši Izaka sina svoga, postavi ga na žrtvenik povrh naslage drva. I pruživši ruku zgrabi nož, da zakolje sina svoga. I gle! anđeo Gospodnji zavika s neba govoreći: Abrahame, Abrahame! A on odgovori: Evo me! Reče mu: Ne pružaj ruke svoje na dijete, ništa mu ne učini: sad sam spoznao, da se bojiš Boga, i da nijesi poštedio jedinca sina svoga mene radi. Tad Abraham podiže oči svoje, i ugleda iza sebe ovna, zapletena rogovima među trnjem, pa ga uze, i prikaza za žrtvu mjesto sina. I nazove ono mjesto: Gospod vidi. Zato se sve do danas govori: Na gori „Gospod vidi". A anđeo Gospodnji zovnu Abrahama drugi put s neba, govoreći: Zakleh se samim sobom, veli Gospod; jer si to učinio, i nijesi poštedio sina svoga jedinorođenca mene radi; blagoslovit ću te, i umnožit ću potomstvo tvoje kao zvijezde na nebu, i kao pijesak, što je na obali morskoj; tvoje će potomstvo zadobiti vrata neprijatelja svojih, i u tvojem potomstvu bit će blagoslovjeni svi narodi zemlje, jer si poslušao glas moj. Povrati se Abraham k momcima svojim, i otidoše zajedno put Bersabeje, i nastani se ondje.

Kad svrši proročanstvo, Svećenik govori:

Pomolimo se.

Bože, koji si u djelu Abrahama, sluge svojega, ljudskom rodu pružio primjer poslušnosti: podaj nam, i da skršimo opakost svoje volje, i da u svemu ispunimo pravičnost tvojih zapovijedi. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijeka. *R)* Amen.

PROROČANSTVO DRUGO

Izl. 14, 24-31 i 15, 1.

U dni one: Bi u stražu jutrenju i gle! pogledavši Gospod na tabore egipatske iz stupa od ognja i oblaka, porazi vojsku njihovu: i izvrne točkove kola, te padahu u dubinu. Rekoše dakle Egipćani: Bježmo od Izraela, jer se Gospod

bori za njih protiv nas. I reče Gospod Mojsiju: Pruži ruku svoju na more, da se vrate vode na Egipćane, na kola i na konjanike njihove. I kad Mojsije pruži ruku svoju na more, vrati se more u cik zore u prvašnje mjesto; a kad Egipćani stadoše bježati, stiže ih voda, i Gospod ih zamiješa usred valova. I povrati se voda, i pokri kola i konjanike sve vojske Faraonove, koji iduć u potjeru bjehu zašli u more: ni cigli jedan od njih ne osta. A sinovi Izraelovi prijeđoše posred suha mora, i voda im bijaše kao zid s desna i s lijeva: i izbavi Gospod u onaj dan Izraela iz ruke egipatske. I vidješe Egipćane mrtve na obali morskoj, i ruku veliku, koju bješe Gospod podigao na njih, i poboja se puk Gospoda, i vjerovaše Gospodu, i Mojsiju, sluzi njegovu. Tada zapjeva Mojsije i sinovi Izraelovi ovu pjesmu Gospodu, i rekoše:

Trakt. Izl. 15, 1 i 2

Pjevajmo Gospodu, jer se slavno proslavi, konja i konjanika baci u more: pomoćnik i zaštitnik: on me je spasio.

V) Ovo je Bog moj i častit ću ga: Bog oca mojega i uzvisivat ću ga.

V) Gospod, koji satirê ratove: Gospod je ime njemu.

Pomolimo se.

Bože, koji si čudesa učinjena u prvašnjim vremenima objavio svjetlošću Novoga Zavjeta, tako da i Crveno More bude slika svetog kladenca, i da narod oslobođen od Egipatskog ropstva, označi unaprijed svetotajstva kršćanskoga puka: daj, da se svi narodi, koji su zaslugom vjere zadobili povlasticu Izraela, preporode udioništvom Duha tvoga. Po Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu istoga Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijeka.

PROROČANSTVO TREĆE

Ponovlj. zakon (Deut.) 31, 22-30

U dni one: napisa Mojsije pjesmu i nauči sinove Izraelove. I zapovjedi Gospod Jozui, sinu Nunovu, i reče: Ohrabri se i budi junak: ti bo ćeš uvesti sinove Izraelove u zemlju, koju sam obećao, i ja ću biti s tobom. Pošto dakle napisa Mojsije riječi zakona ovoga u knjigu, i svrši: zapovjedi Levitima, koji nošahu kovčeg zavjeta Gospodnjega, govoreći: Uzmite ovu knjigu, i stavite je uz kovčeg zavjeta Gospoda Boga vašega: da bude ondje svjedočanstvo protiv tebe. Jer ja znadem prkos tvoj i preveliku tvoju tvrdoglavost. Još za mene živa, i dok iđah s vama, vazda ste prkosili Gospodu: koliko većma, kad umrem? Skupite k meni sve starije po plemenima svojim, i naučitelje, da im kažem, te oni čuju ove riječi, i da prizovem na njih nebo i zemlju. Znadem bo, da ćete poslije moje smrti opako živjeti, i da ćete brzo saći s puta, što sam vam ga naznačio: i zadesit će vas nevolje u najposljednje doba, kad stanete zlo činiti pred licem Gospodnjim, srdeći ga djelima ruku svojih. Govorio je

dakle Mojsije, a slušao je vaskoliki zbor Izraelski riječi pjesme ove, i sve do kraja svrši.

Trakt. Pon. zak. 32.

Slušajte nebesa, što ću govoriti: i zemlja neka čuje riječi iz usta mojih.

V) Neka se očekuje kao kiša besjeda moja: i neka padnu kao rosa riječi moje.

V) Kao dažd na travu, i kao snijeg na sijeno: jer ću ime Gospodnje prizvati.

V) Veličajte Boga našega: Boga, čigova su djela istinita, i svi putevi njegovi pravedni.

V) Boga vjernoga, u komu nema nepravde: pravedna i sveta Gospoda.

Pomolimo se.

Bože, uzveličanje vjernika, i živote pravednika, koji si i nas preko Mojsija sluge svojega podučio pjevanjem svete pjesme: iskaži svima narodima blagodat svojega milosrđa, podavajući blaženstvo, dižući strah; da ono što bi prije proglašeno na osudu, okrene se na vječno spasenje. Po Gospodu . . .

PROROČANSTVO ČETVRTO

Iz. 4, 1-6

Uzet će sedam žena jednoga čovjeka u onaj dan, govoreći: Svoj ćemo kruh jesti, i u svoje ćemo se haljine odijevati: samo, da se zovemo tvojim imenom, skini s nas sramotu. U onaj dan bit će klica Gospodnja u slavi i časti, i plod zemaljski bit će uzvišen, a veliko veselje onima, koji budu spašeni od Izraela. I bit će: Svaki, koji ostane u Sionu, i ko još bude u Jerusalemu, svet će se zvati, svaki, koji je zapisan među živima u Jerusalemu. Kad Gospod opere nečistoću kćeri sionskih, i očisti krv iz sredine Jerusalema u duhu suda, i u duhu žara. I Gospod će stvoriti na svakom mjestu gore Sionske, i gdje bude prizvan, oblak obdan, a dim i sjaj ognjenoga plamena obnoć: jer je obrana njegova nad svakom slavom. On će biti kao šator, da zaklanja danju od žege, i da bude utočište i zaklon od vihra i dažda.

Trakt. Iz. 5, 1 i 2

Ljubljeni moj ima vinograd sa strane, na plodnome mjestu.

V) I ogradi ga međom i opaše jamom: i nasadi vinograd Sorek, i sazida kulu usred njega.

V) I tijesak udube u njemu: jer vinograd Gospoda Sabaot, dom je Izraelov.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si preko jedinoga Sina svoga dokazao, da si Ti uzgojitelj Crkve svoje; blago uzgajajući svaku mladicu, koja donosi plod u istome Kristu tvome, koji je prava loza, da donese obilnijeg roda: nedaj, da prevlada nikakvo trnje grijeha u vjernicima tvojim, koje si kao vinograd iz Egipta prenio po kladencu krštenja; da oboružani posvećivanjem Duha tvoga, obogate se vječnim plodom. Po istome Gospodu . . . u jedinstvu istoga Duha Svetoga . . .

PROROČANSTVO PETO

Baruk 3, 9-38

Čuj, Izraele, zapovijedi života; poslušaj, da upoznaš razboritost. Koji je uzrok, Izraele, da si u zem-

lji neprijateljskoj? Ostario si u tuđoj zemlji, oskvrnjuješ se s mrtvacima, pribrojen si onima, koji slaze u grob. Ostavio si izvor mudrosti. Jer da si hodio po putu Božjemu, živio bi za stalno u svedernom miru. Uči se, gdje je razboritost, gdje je krepost, gdje je razum: da istodobno upoznaš, gdje je dugovječnost života i hrana, gdje je očinja svjetlost i mir. Tko je našao njezino boravište, i tko je ušao u njezina skrovišta? Gdje su knezovi naroda i oni, koji gospoduju nad živinama zemaljskim? Gdje su oni, koji se igraju sa pticama nebeskim, koji sabiru srebro i zlato, u koje se ljudi uzdaju, i nema svrhe tečevini njihovoj? Koji srebro kuju, i mnogo se brinu, i nema svrhe djelima njihovim? Uništeni su, siđoše u grob, a drugi na njihovo mjesto ustadoše. Mlađi vidješe svjetlost i stanuju na zemlji, ali ne poznaju puta nauke, niti razumiju staza njezinih, niti je poprimiše sinovi njihovi, daleko je od njih; nije se za nju čulo u zemlji kananejskoj, niti su je vidjeli u Temanu. A i sinovi Agarini, koji traže razboritost zemaljsku, trgovci iz Mere i Temana, i pričaoci, i istraživaoci razboritosti i razumnosti; ali puta mudrosti ne poznaju, niti spominju staza njezinih. O Izraele, kako je velik dom Božji, i prostrano mjesto prebivanja njegova! Velik je, i nema mu kraja: uzvišen i neizmjeran. Ondje bijahu oni divovi na glasu, koji bijahu u početku, velika stasa, vješti ratu. Nije ove odabrao Gospod niti nađoše put nauke, s toga izginuše. I jer ne imađahu mudrosti, izginuše sa svoje bezumnosti. Tko je uzašao na nebo, te ju uzeo, i doveo je iz oblaka? Tko je prebrodio more, te ju našao, i donio ju radije nego probrano zlato? Nema ga, ko bi znao pute njezine, ili ko bi istražio staze njezine. Samo onaj, koji sve zna, pozna ju, i nalazi ju razborom svojim; onaj, koji je utvrdio zemlju u vječnosti, i napunio ju životinjama četveronožnim; koji šalje svjetlost i ide: zove je, i sluša ga s trepetom. A zvijezde daju svjetlost s mjesta svojega, i raduju se; pozvane odgovaraju: evo nas! i svijetle pred Stvoriteljem svojim s veseljem. Ovo je Bog naš, i nema drugoga prema njemu. On pozna sve putove nauke, u kojoj poduči Jakova, slugu svojega, i Izraela ljubimca svoga. Po tom se pokaza na zemlji i opći s ljudima.

Pomolimo se.

Bože, koji si nam kroz usta Proroka zapovjedio, da ostavimo zemaljske stvari, a hitimo k vječnima: daj slugama svojim: da ono, što znamo, da je od tebe naređeno, uzmognemo ispuniti nebeskim nadahnućem. Po Gospodu našemu . . .

PROROČANSTVO ŠESTO

Ezek. 37, 1-14

U dni one: Dođe nada me ruka Gospodnja, i izvede me u duhu Gospodnjem: i postavi me posred polja, koje bijaše puno kosti. I pro-

vede me po njima unaokolo: a bijaše ih veoma mnogo po polju, i bijahu veoma suhe. I reče mi: Sine čovječji, što misliš, hoće li oživjeti kosti ove? A ja rekoh: Gospode Bože, ti znaš. I reče mi: Prorokuj nad tim kostima, i reci im: Kosti suhe, čujte riječ Gospodnju. Ovo veli Gospod Bog kostima ovim: Evo opet ću uvesti u vas duh, i živjet ćete. I dat ću na vas žile, i činit ću, da na vama uzraste meso, i navući ću na vas kožu: i dat ću vam duh, te ćete živjeti, i poznat ćete, da sam ja Gospod. I prorokovah, kako mi bješe naredio: i kad stadoh prorokovati, nasta šum, i gle! gibanje: i kosti se primakoše kostima, svaka k zglobu svome. I pogledah, i gle! po njima izidoše žile i meso, i ozgo na njima navuče se koža, ali duha ne bješe u njima. I reče mi: Prorokuj duhu, prorokuj, sine čovječji, i reci duhu: Ovo veli Gospod Bog: Od četiri vjetra dođi, duše, i duni na pobijene ove, da oživu. I prorokovàh, kako mi bješe naredio; i uđe u njih duh, te oživješe, stadoše na noge svoje, vojska veoma velika. I reče mi: Sine čovječji: sve ove kosti, dom su Izraelov; oni govore: Usahnule su kosti naše, propala je nada naša, izginusmo. Zato prorokuj i reci im: Ovo veli Gospod Bog: Evo, ja ću otvoriti grobove vaše, i izvesti ću vas iz grobova vaših, puče moj; i uvesti ću vas u zemlju Izraelsku. I poznat ćete, da sam ja Gospod, kad otvorim grobove vaše, i izvedem vas iz grobova vaših, puče moj: I kad udahnem duh svoj u vas, oživjet ćete, i učinit ću, da počinete u zemlji svojoj, veli Gospod svemogući.

Pomolimo se.

Gospode, Bože kreposti, koji srušeno popravljaš i popravljeno uzdržiš: umnoži narode, koji se imaju obnoviti u posvećenju tvoga Imena; da svi, koji se peru svetim krštenjem, tvojim se nadahnućem sveđer upravljaju. Po Gospodu . . .

Kad sve ovo svrši, Misnik uzimlje ljubičasti plašt, te ide ka Kladencu. Međutim se pjeva Trakt. Ps. 41, 2-4

Kako čezne jelen za izvorima vodâ: tako čezne duša moja za tobom, Bože.

V) **Žeđa duša moja Boga živoga: kad ću doći, i pokazati se pred licem Božjim?**

V) **Suze su mi postale kruh danju i noću, kad mi govore svaki dan: Gdje je Bog tvoj?**

Za tim Svećenik, prije nego pristupi na blagoslov Kladenca, kaže:

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Dopusti, molimo, svemogući Bože, da mi, koji slavimo svetkovinu dara Duha Svetoga, raženeni nebeskim željama, budemo žedni vrela života. Po Gospodu . . . u jedinstvu istoga, Duha Svetoga . . .

Za tim slijedi blagoslov Kladenca i Litanije kako na Veliku Subotu str. 111, a onda Misa, preko koje se pjeva Gloria in excelsis Deo, *i zvona zvone.*

NA MISI

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 19, 1-8

U dni one: dogodi se, kad Apolon bješe u Korintu, da Pavao obišavši gornje krajeve dođe u Efez, i nađe neke učenike, i reče im: Jeste li primili Duha Svetoga, kad počeste vjerovati? A oni mu rekoše: Nijesmo ni čuli, da ima Duh Sveti. A on reče: Kako se dakle krstiste? A oni rekoše: Krštenjem Ivanovim. A Pavao reče: Ivan je krstio narod krštenjem pokore, govoreći: da vjeruju u onoga, koji ima doći poslije njega, to jest, u Isusa. Čuvši to, krstiše se u ime Gospoda Isusa. I kad Pavao položi ruke na njih, siđe na njih Duh Sveti, i govorahu jezicima, i prorokovahu. A bijaše ljudi svega oko dvanaest. I ušavši u zbornicu govoraše slobodno tri mjeseca, razložeći i uvjeravajući ih o kraljevstvu Božjem.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 14, 15-21*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ako me ljubite, opslužujte moje zapovijedi. A ja ću moliti Oca, i dat će vam drugoga Utješitelja, da ostane s vama na vijeke, Duha istine, koga svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga znade. A vi ćete ga poznati: jer će ostati kod vas, i u vama će biti. Ne ću vas ostaviti sirote: doći ću k vama. Još malo: i svijet me više ne će vidjeti. A vi ćete me vidjeti, jer ja živim, i vi ćete živjeti. U onaj ćete dan vi doznati, da sam ja u Ocu svojemu, i vi u meni, i ja u vama. Tko ima zapovijedi moje, i opslužuje ih: on je onaj, koji me ljubi. A koji ljubi mene, ljubit će ga Otac moj; i ja ću ga ljubiti, i objavit ću mu sebe.

U NEDJELJU DUHOVA

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 2, 1-11

Pošto se navrši pedeset dana, bijahu svi učenici zajedno sakupljeni na istom mjestu. I u jedamput nasta huka s neba, kao silnog vjetra, što dolazi, i napuni svu kuću gdje sjeđahu. I pokazaše im se podijeljeni jezici u prilici ognja, i stade na svakoga od njih, i napuniše se svi Duha Svetoga, i stadoše govoriti različnim jezicima, kao što im Duh Sveti davaše da govore. A u Jerusalemu stanovahu Židovi, ljudi bogobojazni iz

svakog naroda, koji je pod nebom. A kad se raširi ovaj glas, skupi se mnoštvo ljudi i smete se, jer je svaki od njih slušao, gdje oni govore njegovim jezikom. I čuđahu se svi, i divljahu govoreći: Nijesu li svi ovi, koji govore, Galilejci? pa kako mi čujemo svaki svoj jezik, u kojem smo se rodili? Parćani i Međani, i Elamljani, i stanovnici Mezopotamije, Judeje, i Kapadocije, Ponta, i Azije, Frigije, i Pamfilije, Egipta, i krajeva Libijskih, što su oko Cirene, i pridošlice Rimljani, također i Židovi, i požidovljeni, Krećani, i Arapi: čujemo ih gdje govore našim jezicima o veličanstvu Božjem.

PJESMA DUHU SVETOMU
(SEKVENCIJA)

Dođi, Duše presveti,
Prosvietli nam pameti
Zrakom svoje svjetlosti.

Dođi, Oče ubogih,
Dođi, davče milosti,
Dođi, srca svjetlosti.

Tješitelju predobri,
Duši goste premili,
Slatka naša naslado!

Ti si pokoj umornim,
Ugrijanim rashlada,
I utjeha žalosnim.

O svjetlosti blažena,
Napuni unutrnja
Srca svojih vjernikâ.

Ako ti ne pomožeš,
Nitko nije bezgrješan,
Sve je u nas nečisto.

Vidaj, što je ranjeno,
Što je suho, ovlaži,
A operi kaljavo.

Prigni, što je otvrdlo,
Ogrij, što je zamrzlo,
Svrati, što je stranputno.

Podaj svojim vjernicim,
Koji u te ufaju,
Sedam darâ milosti.

Podaj nam po kreposti,
Da u raju stignemo
Vjekovite radosti.
Amen. Aleluja.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 14, 23-31*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Tko ljubi mene, riječ će moju opsluživati, i Otac će moj ljubiti njega, i k njemu ćemo doći, i kod njega ćemo se nastaniti. Tko ne ljubi mene, riječi moje ne opslužuje. A riječ, koju ste čuli, nije moja: nego onoga, koji me je poslao, Oca. Ovo sam vam govorio, dok sam bio s vama. A Utješitelj Duh Sveti, koga će poslati Otac u ime moje, on će vas naučiti sve, i napomenut će vam sve, što god vam rekoh. Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne kao što svijet daje, ja vam dajem. Da se ne smuti srce vaše, i da se ne plaši. Čuli ste, da sam vam ja rekao: Idem i doći ću k vama. Da me ljubite, uistinu biste se radovali, što idem k Ocu, jer je Otac veći od

mene. I sad vam kazah, prije nego se dogodi: da vjerujete, kad se zbude. Već ne ću mnogo govoriti s vama. Jer dolazi poglavica ovoga svijeta, ali nada mnom nema nikakve vlasti. Nego da pozna svijet, da ljubim Oca, i kao što mi Otac dade zapovijed, onako činim.

DUHOVSKI PONEDJELJAK

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 10, 42-48

U dni one: Otvorivši Petar usta svoja reče: Ljudi braćo! Nama zapovjedi Gospod, da propovijedamo narodu: i da svjedočimo, da je on onaj, koji je postavljen od Boga za suca živima i mrtvima. Za ovoga svjedoče svi proroci, da po imenu njegovu primaju oproštenje grijeha svi, koji u nj vjeruju. Dok još Petar govoraše ove riječi, siđe Duh Sveti na sve, koji slušahu riječ. I začudiše se vjernici od obrezanja, koji bijahu došli s Petrom, što se i na neznabošce izli milost Duha Svetoga. Jer ih slušahu gdje govore jezike, i veličaju Boga. Tada odgovori Petar: Eda li može tko vodu uskratiti, da se ne pokrste ovi, koji su primili Duha Svetoga kao i mi? I zapovjedi, da se krste u ime Gospoda Isukrsta.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 3, 16-21*

 U ono vrijeme: Reče Isus Nikodemu: Tako je Bog ljubio svijet, da je Sina svoga jedinorođenoga dao: da svaki, koji u nj vjeruje, ne pogine, nego da ima život vječni. Jer nije poslao Bog Sina svoga na svijet, da sudi svijet, nego da se svijet spase po njemu. Tko vjeruje u nj, nije suđen, a tko ne vjeruje, već je osuđen; jer ne vjeruje u ime jedinorođenoga Sina Božjega. A ovo je sud: što svjetlost dođe na svijet, i ljudi uzljubiše većma tamu, nego svjetlost: jer bijahu njihova djela opaka. Jer svaki, koji zlo čini, mrzi na svjetlost, i ne ide k svjetlosti, da ne budu pokarana djela njegova: a tko djeluje istinu, ide k svjetlosti, da se očituju djela njegova, jer su u Bogu učinjena.

Duhovski utorak.

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 8, 14-17

 U dni one: Čuvši Apostoli, koji bjehu u Jerusalemu, da je Samarija primila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. Kad oni dođoše, pomoliše se za njih, da prime Duha Svetoga: jer još ne bješe došao ni na jednoga od njih, nego bijahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa. Tada polagahu ruke na njih, i primahu Duha Svetoga.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 10, 1-10*

 U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: Uistinu, uistinu govorim vama: tko ne ulazi kroz vrata u tor ovčji, nego ulazi s druge strane,

on je lupež i razbojnik. A koji ulazi kroz vrata, pastir je ovaca. Njemu vratar otvara, i ovce glas njegov slušaju, i on svoje ovce zove po imenu, i izvodi ih. I kad svoje ovce izvede, ide pred njima: a ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov. A za tuđinom ne idu, nego bježe od njega: jer ne poznaju glasa tuđinskoga. Ovu priču kaza im Isus. A oni ne razumješe, što im govoraše. Reče im dakle opet Isus: Uistinu, uistinu govorim vama: ja sam vrata ovčja. Koliko god ih je došlo, svi su lupeži i razbojnici, i ne poslušaše ih ovce. Ja sam vrata. Kroza me ako tko uđe, spasit će se: i ulazit će, i izlazit će, i nalazit će paše. Lupež ne dolazi nego da krade, i kolje, i ubija. Ja dođoh, da život imaju, i da ga imaju izobila.

Srijeda po Duhovima.

Kvatrena.

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 5, 12-16

U dni one: Preko ruku Apostolskih činjahu se znamenja i čudesa mnoga u puku. I bijahu svi jednodušno u trijemu Salamunovu. A od ostalih nitko se ne usudi njima se pridružiti, nego ih puk veličaše. A sve se više umnožavaše društvo ljudi i žena, koji vjerovahu u Gospoda, tako da na ulice iznošahu bolesnike, i polagahu na posteljama i na nosilima, da bi, kad Petar dođe, barem sjena njegova zasjenila koga od njih, te bi se izbavili od bolesti svojih. A stjecalo se i mnoštvo iz okolnih gradova u Jerusalem, donoseći nemoćne i mučene od nečistih duhova: i svi ozdravljahu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 6, 44-52

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu Židova: Nitko ne može doći k meni, ako ga ne pritegne Otac, koji me posla: i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan. Pisano je u Prorocima: I bit će svi naučeni od Boga. Svaki, koji čuje od Oca i nauči, dolazi k meni. Ne da je itko vidio Oca, osim onoga, koji je od Boga, on je vidio Oca. Uistinu, uistinu govorim vama: tko vjeruje u mene, ima život vječni. Ja sam kruh života. Oci vaši blagovaše manu u pustinji, i pomriješe. Ovo je kruh, koji s neba silazi: da tko od njega blaguje, ne umre. Ja sam kruh živi, koji sam s neba sišao. Ako tko blaguje od ovoga kruha, živjet će u vijeke: i kruh, koji ću ja dati, tijelo je moje za život svijeta.

Četvrtak po Duhovima.

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 8, 5-9

U dni one: Filip sišavši u grad Samariju, propovijedaše im Isukrsta. A mnoštvo je pazilo jednodušno na ono, što govoraše Filip, slušajući i gledajući čudesa, koja je činio. Jer su duhovi nečisti izlazili s vikom velikom iz mnogih, u kojima bijahu. A mnogi uzeti i hromi ozdraviše. I bi veselje veliko u onome gradu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 9, 1-6

U ono vrijeme: Sazvavši Isus dvanaestoricu Apostola dade im krepost i vlast nad svim đavlima i da liječe bolesti. I posla ih, da propovijedaju kraljevstvo Božje, i ozdravljaju nemoćnike. I reče im: Ništa ne uzimajte na put, ni štapa, ni torbe, ni kruha, ni novca, i niti po dvije haljine da imate. I u koju god kuću uđete, ondje ostanite, i odanle ne izlazite. I koji god vas ne prime: izlazeći iz onoga grada otresite i prah s nogu svojih za svjedočanstvo proti njima. A izišavši iđahu naokolo po selima, propovijedajući evanđelje i ozdravljajući svuda.

Petak po Duhovima.

Kvatreni.

Štenje Joela Proroka.

Joel. 2, 23-27

Ovo govori Gospod Bog: Radujte se, sinovi Sionski, i veselite se u Gospodu Bogu svojem: jer vam dade naučitelja pravde, i spustit će vam dažd rani i pozni, kao u početku. I gumna će se napuniti žita, a tijesci vaši prelijevat će se vinom i uljem. I jesti ćete izobila, i nasitit ćete se, i hvalit ćete ime Gospoda Boga svojega, koji je učinio za vas divnih stvari: i puk moj ne će se smesti do vijeka. I poznat ćete, da sam ja usred Izraela: i da sam ja Gospod Bog vaš, i da nema drugoga: i puk moj ne će se smesti do vijeka: govori Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 5, 17-26

U ono vrijeme: Jednoga dana sjeđaše Isus učeći, a sjeđahu i farizeji i učitelji zakona, koji bijahu došli iz svih sela Galilejskih i Judejskih i iz Jerusalema: i krepost Gospodnja bijaše da ih ozdravlja. I gle! ljudi donesoše na postelji čovjeka, koji bješe uzet: i tražahu, da ga unesu, i stave preda nj. I ne našavši, kuda bi ga unijeli od mnoštva, popeše se na kuću, i kroz krov spustiše ga sa posteljom na srijedu pred Isusa. I vidjevši vjeru njihovu, reče: Čovječe! opraštaju ti se grijesi tvoji. I počeše pomišljati književnici i farizeji govoreći: Tko je ovaj, što psuje? Tko može opraštati grijehe osim jedinoga Boga? A kad je Isus razumio misli njihove, odgovarajući reče im: Što mislite u srcima svojim? Što je lakše reći: Opraštaju ti se grijesi tvoji, ili kazati: Ustani i hodi? Nego da znate, da Sin čovječanski ima vlast na zemlji opraštati grijehe, (reče uzetomu): Tebi govorim, ustani, uzmi postelju svoju, i idi kući svojoj! I odmah ustavši pred njima, uze postelju, na kojoj je ležao: i otide kući svojoj veličajući Boga. I svih obuze začuđenje i veličahu Boga. I napunivši se straha govorahu: Čuda se nagledasmo danas.

—·◘·—

Subota po Duhovima.

Kvatrena.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 5, 1-5*

Braćo: Opravdani vjerom imajmo mir s Bogom po Gospodu našemu Isukrstu: po komu i pristupismo vjerom u ovu milost, u kojoj stojimo, i ponosimo se ufanjem u slavu sinova Božjih. Ne samo pak to, nego se i ponosimo nevoljama, znajući da nevolja porađa ustrpljivost, a ustrpljivost kušnju, a kušnja ufanje, a ufanje se ne zastiđuje: jer se ljubav Božja razlila u srcima našim po Duhu Svetomu, koji nam je podan.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 4, 38-44

U ono vrijeme: Ustavši Isus iz sinagoge, uđe u kuću Šimunovu. A punicu Šimunovu bješe uhvatila velika ognjica: i moljahu ga za nju. I stavši više nje zapovjedi ognjici i pusti je. I odmah ustade i služaše im. A kad sunce zađe, svi koji su imali nemoćne od različnih bolesti, dovađahu ih k njemu. A on stavljajući ruke na svakoga, ozdravljaše ih. A đavli izlažahu iz mnogih vičući i govoreći: Ti si Sin Božji! A on karajući ih ne dopuštaše im govoriti, da znadu, da je on Krist. A kad nasta dan, izide i otide u pusto mjesto, i mnoštvo ga tražaše i dođoše k njemu, te ga zadržavahu, da ne otide od njih. A on im reče: I drugim gradovima treba mi navješćivati kraljevstvo Božje, jer sam na to poslan. I propovijedaše po sinagogama Galilejskim.

NA BLAGDAN
PRESVETOGA TROJSTVA

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 11, 33-36*

O dubino bogatstva, mudrosti i znanja Božjega: kako su nedokučivi sudovi njegovi, i neistraživi putovi njegovi! Jer tko pozna misao Gospodnju? Ili tko je njemu bio savjetnik? Ili tko je njemu prije dao, da mu se odvrati? Jer je od njega, i po njemu, i u njemu sve: njemu slava u vijeke. Amen.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 28, 18-20*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Idite dakle, učite sve narode, krsteći ih u ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga: učeći ih, da opslužuju sve, što sam vam zapovjedio. I eto ja sam s vama u sve dane, do svrhe svijeta.

1. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Ivana Apostola. *I Iv. 4, 8-21*

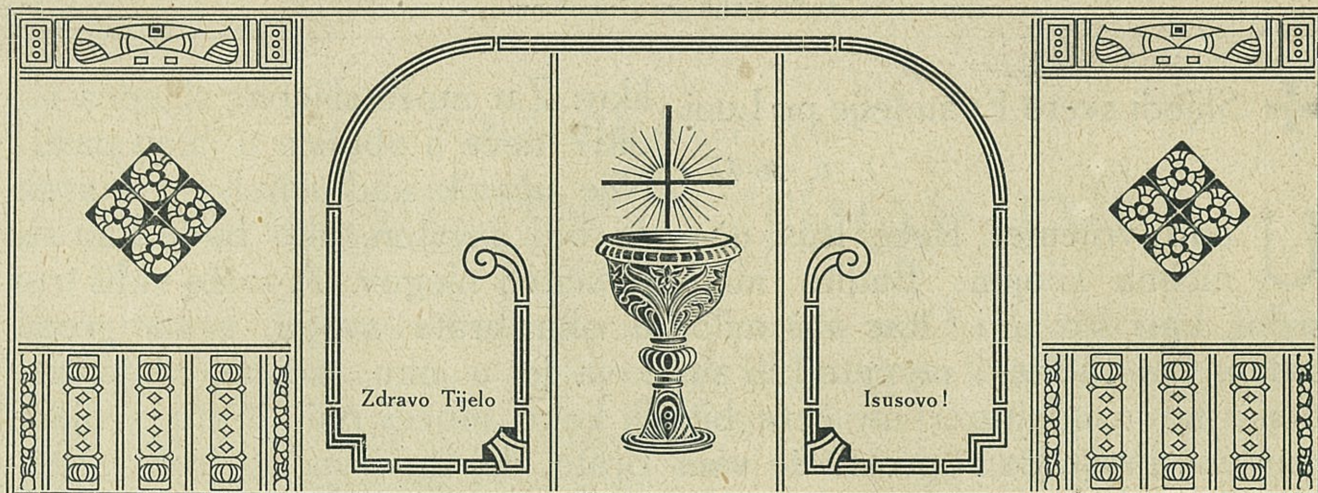
Predragi! Bog je ljubav. U ovom se pokaza ljubav Božja prema nama, jer Sina svoga jedinorođenoga posla Bog na svijet, da živimo po njemu. U ovom je ljubav: ne kao da smo mi ljubili Boga, nego jer je on prije ljubio nas, i poslao svoga Sina pomirenje za grijehe naše. Predragi! ako je nas Bog tako ljubio: i mi smo dužni jedan drugoga ljubiti. Boga nije nikad nitko vidio. Ako se ljubimo međusobom, Bog ostaje u nama, i ljubav je njegova u nama savršena. Po ovom poznamo, da u njemu ostajemo, i on u nama: što nam je dao od Duha svoga. I mi vidjesmo, i svjedočimo, da je Otac poslao Sina svoga Spasitelja svijeta. Koji god prizna, da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu, i on u Bogu. I mi poznasmo i vjerovasmo ljubavi, koju Bog ima prema nama. Bog je ljubav: i koji ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu. U tom je savršena ljubav Božja u nama, da imamo pouzdanje na dan sudnji: jer kao što je on, i mi smo na ovom svijetu. U ljubavi nema straha: nego savršena ljubav izgoni strah, jer je sa strahom spojena muka. A tko se boji, nije savršen u ljubavi. Mi dakle ljubimo Boga, jer je Bog prije ljubio nas. Ako tko reče: ljubim Boga, a mrzi na brata svojega, lažac je. Jer tko ne ljubi brata svoga, koga vidi, kako može ljubiti Boga, koga ne vidi? I ovu zapovijed imamo od Boga: tko ljubi Boga, da ljubi i brata svoga.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 6, 36-42

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Budite milosrdni, kao što je i Otac vaš milosrdan. Ne sudite, i ne ćete biti suđeni; ne osuđujte, i ne ćete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. Dajte i dat će vam se: mjeru dobru i zbijenu i stresenu i prepunu dat će u naručje vaše. Jer kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se odmjeriti. A govoraše im i priliku: Zar može slijepac slijepca voditi? neće li obojica u jamu pasti? Nije učenik nad učiteljem: a svaki će biti savršen, ako bude kao što je učitelj njegov. A zašto vidiš trun u oku brata svoga, a na gredu, koja je u oku tvojem, ne paziš? Ili kako možeš reći bratu svojem: Brate, daj da izvadim trun iz oka tvojega: kad sam ne vidiš grede u oku svojem? Licumjerče! izvadi najprije gredu iz oka svojega, pa ćeš onda gledati, da izvadiš trun iz oka brata svoga.

NA BLAGDAN

PRESVETOGA TIJELA G. N. I.

(TIJELOVO).

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I Kor. 11, 23-29

Braćo: Ja primih od Gospoda, što vam i predadoh, da Gospod Isus one noći, u koju bijaše izdan, uze kruh, i hvale podavajući razlomi, i reče: Uzmite i blagujte: ovo je Tijelo moje, koje će se za vas predati: ovo činite na moju uspomenu. Isto tako i čašu, pošto večera, govoreći: Ova je čaša novi zavjet u mojoj Krvi: ovo činite, kad god pijete, na moju uspomenu. Jer kad god uzblagujete kruh ovaj, i čašu uspijete: smrt ćete Gospodnju naviještati, dokle dođe. I tako tko god uzblaguje kruh ovaj, ili uspije čašu Gospodnju nedostojno, krivac će biti Tijela i Krvi Gospodnje. A neka čovjek iskuša sam sebe; pa onda od kruha onoga da blaguje, i od čaše da pije. Jer tko blaguje i pije nedostojno, osudu sebi blaguje i pije, ne rasuđujući Tijela Gospodnjega.

TIJELOVSKA PJESMA

(SEKVENCIJA).

Hvali, Sion, Spasitelja,
Svog pastira, Učitelja,
Hvali, slavi pjesmama.

Iz glasa ga hvali svega,
Jer nahvalit dosta njega
Ljudski jezik ne može.

Hvaliti se danas ima
Kruh što život daje svima,
Živi krušac nebeski,

Što ga Krist kod svetog stola
Skupu dvanaest Apostola
Blagovati podijeli.

Bila zato hvala ciela,
Bila dična i vesela,
Uz najveću srca slast!

Jer svečani dan je ovo,
Kad se čini viek na novo
Spomen svete večere.

Na tom stolu Kralj nam novi
Novi Vazam ustanovi,
Stari Vazam prestaje.

Svjetlost goni noćnu tminu,
Staro pada, — u istinu
Prilika se pretvara.

Što kod stola Krist naredi,
To ponavljat zapovjedi
Na vječiti spomen svoj.

Vršeć sveto nareďenje,
Kruh i vino na spasenje
Žrtvujemo svaki dan.

Kršćanim se nauk daje,
Da iz kruha pût postaje,
A iz vina biva krv.

Što se oku, umu skriva,
Utvrďuje vjera živa
Iznad reda prirode.

Pod prilikam različnima,
Samo znacim, ne stvarima,
Divne tajne kriju se.

Tielo hranom, krv je pićem,
Al pod obojim obličjem
Cieli Krist se nalazi.

Kad se prima, sveď je cieli,
Nit se lomi, nit se dieli,
Cjelovit se blaguje.

Jedan prima, sto ih prima,
Isto jednom kô i svima,
Trošenjem se ne troši.

Prima dobri i opaki,
Al su sudbom nejednaki:
Jednom život, drugom smrt.

Život dobrim, smrt je zlima;
Vidi, kako nije svima
Blagovanja jednak kraj.

A kad hljeb se lomi sveti,
Ne posumnjaj, neg se sjeti,
Da ulomak krije isto
Što cjelina sakriva.

Bitnost stvari ne kida se,
Lik jedino prelama se,
Čim se biće slikovanog
Nimalo ne smanjuje.

Anďeoski kruh ovo je,
Što putniku Bog podô je:
Kruh sinova baštinikâ,
Da se psima ne baca.

U slikam se znamenuje:
Abram sina kad žrtvuje,
Kad jaganjca puk blaguje,
Mana daždi Ocima.

Blag pastiru, kruše pravi,
O Isuse, vir ljubavi,
Pomiluj nas, spasi, brani,
Vječna dobra nam dohrani
U zemlji živućijeh!

Ti sveznajuć koji jesi,
I sve možeš na nebesi,
Koji vodiš nas putnike,
Koji paseš nas smrtnike:
Daj nam ondje s tobom biti,
Uz tvoj stol se posaditi,
Baštiniti slavu tvoju,
Sa Svetim se nać' u broju!
Amen. Aleluja.

 Slijedi sveto Evanďelje po Ivanu. *Iv. 6, 56-59*

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu Židova: Tijelo moje uistinu je hrana, i krv moja uistinu je piće. Tko blaguje moje tijelo, i pije moju krv, ostaje u meni, i ja u njemu. Kako je mene poslao živi Otac, i ja živim radi Oca: i koji blaguje mene, i on će živjeti radi mene. Ovo je kruh, koji je s neba sišao. Ne kao što Oci vaši jedoše manu, i pomriješe. Tko blaguje ovaj kruh, živjet će u vijeke.

Kroz Osminu Tijelovsku

svaki dan, osim u Nedjelju, govori se ista Epistola i Evanďelje kako na Blagdan.

Nedjelja megju Osminom Tijelova.

Druga po Duhovima

Štenje Knjige blaženoga Ivana Apostola. *I Iv. 3, 13-18*

Predragi! Nemojte se čuditi, ako vas svijet mrzi. Mi znamo, da smo preneseni iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi, ostaje u smrti: svaki, koji mrzi brata svojega, ubojica je. A znate, da nijedan ubojica nema u sebi vječnoga života. Po tom poznasmo ljubav Božju, što on za nas život svoj položi: i mi smo dužni za braću život polagati. Koji ima dobara ovoga svijeta, i vidi brata svoga u nevolji, i zatvori srce svoje od njega: kako ljubav Božja stoji u njemu? Sinci moji! ne ljubimo riječju, niti jezikom, nego djelom i istinom.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 14, 16-24*

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima priču ovu: Čovjek neki pripravi veliku večeru i pozva mnoge. I kad je bilo vrijeme večeri, posla slugu svoga, da kaže zvanicima, neka dođu, jer da je već sve spravno. I počeše se svi redom izgovarati. Prvi mu reče: Njivu sam kupio, i valja mi ići, da je vidim: molim te, opravdaj me. A drugi reče: Pet sam jarama volova kupio, idem da ih kušam; molim te, opravdaj me. Drugi opet reče: Oženih se, i za to ne mogu doći. I vrativši se sluga, javi to gospodaru svome. Tada se rasrdi domaćin, i reče sluzi svome: Izidi brzo na trgove, i ulice gradske: i uvedi ovamo siromahe, i slabe, i slijepe, i hrome. I reče sluga: Gospodaru, učinjeno je, kako si zapovjedio, i još ima mjesta. I reče gospodar sluzi: Izidi na putove, i među ograde: i siluj ući, da mi se napuni kuća. A kažem vam, da nijedan od onih ljudi, koji su bili pozvani, ne će okusiti večere moje.

---

3. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola. *I Petr. 5, 6-11*

Predragi! Ponizite se pod mogućom rukom Božjom, da vas uzvisi u dan pohođenja: svu svoju skrb prepuštajući njemu, jer se on brine za vas. Budite trijezni i bdijte: jer protivnik vaš đavao, kao ričući lav, obilazi tražeći koga da proždere: njemu se tvrdi u vjeri opirite; znajući da jednako stradanje trpe i vaša braća, koja su na svijetu. A Bog svake milosti, koji nas pozva na svoju vječnu slavu u Kristu Isusu, on će nas, pošto malo pretrpimo, usavršiti, utvrditi i ukrijepiti. Njemu slava i vlast u vijeke vijeka. Amen.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 15, 1-10*

U ono vrijeme: Približavahu se k Isusu carinici i grješnici, da ga čuju. A farizeji i književnici

mrmljahu govoreći: Ovaj prima grješnike, i jede s njima. I kaza im priču ovu, govoreći: Koji čovjek od vas imajući sto ovaca, ako izgubi jednu od njih, ne ostavlja devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom, dok je ne nađe? I kad je nađe, stavi je na ramena svoja radujući se; i došavši kući sazivlje prijatelje i susjede govoreći im: Radujte se sa mnom, jer nađoh ovcu svoju, koja se bješe izgubila. Kažem vam, da će tako biti veselje na nebu radi jednog grješnika, koji čini pokoru, veće nego radi devedeset i devet pravednika, kojima pokore ne treba. Ili koja žena imajući deset drama, ako izgubi jedan dram, ne užeže svijeću i ne pomete kuću i ne traži pomnjivo, dok ne nađe? I našavši sazove prijateljice, i susjede, govoreći: Radujte se sa mnom, jer nađoh dram, koji bijah izgubila. Tako, velim vam, bit će veselje pred anđelima Božjim za jednoga grješnika, koji čini pokoru.

4. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima.

Rim. 8, 18-23

Braćo: Mislim, da muke sadašnjega vremena nijesu ništa prema slavi, koja će nam se objaviti. Jer stvorenje željno očekuje objavljenje sinova Božjih. Jer je stvorenje podložno ispraznosti, ne od svoje volje, nego za volju onoga, koji ga podloži u nadi: da se isto stvorenje oslobodi od ropstva raspadljivosti, na slobodu slave sinova Božjih. Jer znamo, da svako stvorenje uzdiše, i stenje sve do sada. A ne samo ono, nego i mi, koji imamo prvine duha, i mi sami u sebi uzdišemo, čekajući posinjenje sinova Božjih, otkupljenje tijela našega: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 5. 1-11

U ono vrijeme: Kad je mnoštvo grnulo k Isusu, da sluša riječ Božju, stajaše on kod jezera Genezaretskoga. I vidje dvije lađe, gdje stoje pri obali: a ribari bijahu izišli, i prahu mreže. I ukrcavši se u jednu lađu, koja bijaše Šimunova, zamoli ga, da malo otisne od kraja. I sjedavši učaše mnoštvo iz lađe. A kad presta govoriti, reče Šimunu: Zavezi na duboko, i bacite mreže svoje na ribanje. I odgovarajući Šimun reče mu: Učitelju! svu noć smo se trudili, i ništa nijesmo ulovili: ali na tvoju riječ bacit ću mrežu. I učinivši to, uloviše veliko mnoštvo riba, i mreža im pucaše. I mahnuše družini, koja bijaše u drugoj lađi, da dođu, i da im pomognu. I dođoše, i napuniše obje lađice, tako da su gotovo tonule. Videći to Šimun Petar, pade pred koljena Isusova, govoreći: Idi od mene, jer sam čovjek grješnik, Gospode! Jer bješe obuzelo začuđenje njega, i sve, koji bijahu s nji-

me, radi lova riba, što bjehu ulovili: a tako isto Jakova, i Ivana, sinove Zebedejeve, koji bijahu drugari Šimunovi. I reče Isus Šimunu: Ne boj se: od sada ćeš ljude loviti. I istegnuvši lađe na kraj, ostaviše sve, i otidoše za njim.

5. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola. *I Petr. 3, 8-15*

Predragi! Budite svi jednodušni u molitvi, milostivi, bratoljubivi, milosrdni, krotki, ponizni. Ne vraćajte zlo za zlo, ni kletvu za kletvu, nego nasuprot blagosivljajte: jer ste na to pozvani, da naslijedite blagoslov. Jer koji je rad da živi, i da vidi dane dobre, neka ustegne jezik svoj od zla, i usne njegove da ne govore zlobno. Neka se uklanja od zla, i neka čini dobro: neka traži mir, i neka se drži njega. Jer su oči Gospodnje nad pravednicima, i uši njegove na molitve njihove: a lice je Gospodnje proti onima, koji zlo čine. I tko može vama nauditi, ako se povodite za dobrom? No ako i pretrpite štogod radi pravde, blaženi ste. Ali nebojte se kao oni: niti se plašite; nego Gospoda Isukrsta častite u srcima svojim.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 5, 20-24*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ako ne bude pravda vaša veća nego li književnika i farizeja, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Čuli ste, kako je rečeno starima: Ne ubij; a tko ubije, krivac će biti sudu. A ja govorim vama: svaki, koji se srdi na brata svojega, krivac će biti sudu. A koji reče bratu svojemu, luđače: krivac će biti skupštini. A koji reče, nitkove: krivac će biti ognju paklenom. Ako dakle prinosiš dar svoj na oltar, i ondje se sjetiš, da brat tvoj ima nešto protiv tebe: ostavi ondje dar svoj pred oltarom, i pođi prije, te se pomiri s bratom svojim: pa onda dođi, i prinesi dar svoj.

6. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 6, 3-11*

Braćo: Svi koji smo kršteni u Kristu Isusu, u smrti smo njegovoj kršteni. Jer smo s njime pokopani po krštenju u smrt: da kao što je Isukrst uskrsnuo od mrtvih slavom Očevom, tako i mi da živimo u novom životu. Jer kad smo izjednačeni njemu jednakom smrću, bit ćemo i uskrsnućem. Znajući ovo, da je stari naš čovjek razapet s njime: da se tijelo grješno uništi, da više ne služimo grijehu. Jer koji je umro, oslobođen je grijeha. Ako li smo umrli s Kristom: vjerujemo, da ćemo i živjeti s Kristom: znajući, da Isukrst uskrsnuvši od mrtvih, više ne umire, smrt više ne će obvladati njime. Jer što je umro za grijeh, umro je jednom: a što živi, Bogu živi. Tako i vi dakle držite sebe, da

ste mrtvi grijehu, a živi Bogu: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku. *Mr. 8, 1-9*

U ono vrijeme: Kad mnoštvo veliko bijaše s Isusom, i ne imađahu što jesti, dozvavši učenike reče im: Žalim mnoštvo: jer eto već tri dana stoje kod mene, i nemaju što jesti: i ako ih otpustim gladne kući njihovoj, oslabit će u putu: jer nekoji od njih dođoše iz daleka. I odgovoriše mu učenici njegovi: Otkuda da ih tko nasiti kruhom ovdje u pustinji? I zapita ih: Koliko imate hljebova? A oni kazaše: Sedam. I zapovjedi mnoštvu, da posjeda po zemlji. I uzevši sedam hljebova, i davši hvalu, razlomi, i dade učenicima svojim, da razdijele: i razdijeliše narodu. I imahu malo ribica: i njih blagoslovi, i zapovjedi, da razdijeli. I jedoše, i nasitiše se, i nakupiše ulomaka, što preteče, sedam košarica. A onih, što jedoše, bijaše oko četiri tisuće: i otpusti ih.

7. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 6, 19-23*

Braćo: Laku vam zapovijed dajem zbog slabosti tijela vašega: jer kao što predadoste ude svoje u službu nečistoći i nepravdi na bezakonje, tako sad predajte ude svoje u službu pravdi na posvećenje. Jer kad ste bili robovi grijeha, bili ste slobodni od pravde. Kakav ste dakle plod imali tada od onih stvari, kojih se sad sramite? Jer je smrt svršetak njihov. A sad oslobodivši se grijeha a postavši sluge Božje, imate plod svoj na posvećenje, a svršetak život vječni. Jer je plaća grijeha smrt. A milost Božja, život vječni, u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 7, 15-21*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Čuvajte se od krivih proroka, koji dolaze k vama u odijelu ovčijem, a unutra su vuci grabežljivi: Po plodovima njihovim poznat ćete ih. Zar se bere s trnja grožđe, ili s drače smokve? Tako svako stablo dobro dobre plodove rađa: a zlo stablo zle plodove rađa. Ne može stablo dobro zle plodove rađati: ni stablo zlo dobre plodove rađati. Svako stablo, koje ne rađa dobra ploda, posjeći će se, i u oganj baciti. Dakle po plodovima njihovim poznat ćete ih. Ne će svaki, koji mi govori: Gospode, Gospode, ući u kraljevstvo nebesko: nego, koji čini volju Oca mojega, koji je na nebesima, on će ući u kraljevstvo nebesko.

8. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 8, 12-17*

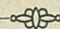
Braćo! Nijesmo dužnici tijelu, da po tijelu živimo. Jer ako živite po tijelu, umrijet ćete: ako li

pak duhom djela tjelesna morite, živjet ćete. Jer koji su Božjim Duhom vođeni, sinovi su Božji. Jer ne primiste opet duha ropstva, da se bojite, nego primiste duha posinjenja, kojim vapimo: Aba (Oče)! Jer sâm Duh svjedoči duhu našemu, da smo sinovi Božji. A ako smo sinovi, i baštinici smo: baštinici doista Božji, a subaštinici Kristovi.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 16, 1-9

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Čovjek neki bješe bogat, i imaše upravitelja: i ovaj bi ozloglašen kod njega, da rasipa dobra njegova. I dozva ga k sebi, te mu reče: Što to čujem o tebi? Daj račun upravljanja svoga: jer više ne možeš upravljati. A upravitelj reče u sebi: Što da učinim, jer gospodar moj oduzima od mene upravljanje? Kopati ne mogu, prositi stidim se. Znam, što ću učiniti, da bi me primili u kuće svoje, kad mi se oduzme upravljanje. Dozvavši dakle redom sve dužnike gospodara svoga, reče prvome: Koliko si dužan gospodaru mojemu? A on reče: Sto sudova ulja. I reče mu: Uzmi pismo svoje: i sjedi brzo, te napiši pedeset. Potom reče drugome: A ti koliko si dužan? On reče: Sto mjera pšenice. Reče mu: Uzmi pismo svoje, i napiši osamdeset. I pohvali gospodar nepravednoga upravitelja, da je pametno učinio, jer su sinovi ovoga vijeka pametniji od sinova svjetlosti u naraštaju svojem. I ja vama kažem: Načinite sebi prijatelje zemaljskim bogatstvom, da vas, kad umrete, prime u vječne stanove.

9. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I Kor. 10, 6-13

Braćo: Ne budimo pohlepni za zlom, kao što su i oni bili pohlepni. Niti budite idolopoklonci, kao neki od njih: kao što je pisano: Sjede narod, da jede i pije, i usta, da igra. I ne griješimo bludno, kao što su neki od njih griješili, i pade ih u jedan dan dvadeset i tri tisuće. Niti iskušavajmo Krista, kao što su neki od njih iskušavali, pa od zmija izgiboše. Niti mrmljajmo, kao što su neki od njih mrmljali, i izgiboše od porazitelja. Ovo se pak sve događaše njima u prilici: a napisano je za nauku nama, koji živimo na svrsi vijekova. I zato, koji misli da stoji, neka se čuva, da ne padne. Da vas ne snađe drugo iskušanje osim čovječjega, a Bog je vjeran, te ne će dopustiti, da budete iskušani većma nego što možete, nego će učiniti iskušanju i kraj, da možete podnijeti.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 19, 41-47

U ono vrijeme: Kad se Isus približavaše k Jerusalemu, vidjevši grad, zaplaka nad njim, go-

voreći: O kad bi i ti znao, i to u ovaj dan tvoj, što je za mir tvoj, a sad je sakriveno od očiju tvojih. Jer će doći dani na tebe: i okružit će te neprijatelji tvoji opkopom, i opkolit će te: i pritisnut će te odasvud: i oborit će na zemlju tebe, i sinove tvoje, koji su u tebi, i ne će ostaviti u tebi kamena na kamenu, zato što nijesi poznao vremena pohođenja svoga. I ušavši u hram, stade izgoniti one, što u njemu prodavahu i kupovahu, govoreći im: Pisano je: Dom moj, dom je molitve. A vi načiniste od njega špilju razbojničku. I učaše svaki dan u hramu.

10. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I Kor. 12, 2-11

Braćo! Kad ste bili neznabošci, znate, da ste hodili k nijemim kipovima, kako vas vođahu. Zato vam dajem na znanje da nitko, tko u Duhu Božjem govori, ne proklinje Isusa. I nitko ne može reći Gospod Isus nego u Duhu Svetomu. Darovi su različni, a Duh je jedan te isti. I različne su službe, a Gospod je jedan te isti. I djelovanje je različno, a Bog je jedan te isti, koji djeluje sve u svemu. A svakome se daje objavljenje Duha na korist. I jednome se daje po Duhu riječ mudrosti, a drugome riječ znanja po istome Duhu; drugomu opet vjera u istome Duhu, a drugome dar iscjeljivanja u istome Duhu: jednome da čini čudesa, a drugome proroštvo; jednome da razbire duhove, a drugome različni jezici, drugome opet tumačenje govorâ. A ovo sve djeluje jedan te isti Duh, dijeleći svakome kako hoće.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 18, 9-14

U ono vrijeme: Reče Isus nekima, koji se uzdahu u sebe kao da su pravednici, i prezirahu druge, priču ovu: Dva čovjeka uđoše u hram, da se mole: jedan farizej, a drugi carinik. Farizej stojeći, ovako se u sebi molio: Bože! zahvaljujem ti, što nijesam kao ostali ljudi: razbojnici, nepravednici, preljubočinci, kao što i ovaj carinik. Postim dva puta u sedmici: dajem desetinu od svega što imam. A carinik stojeći iz daleka ne htjede ni očiju k nebu podignuti: nego se udarao u prsi svoje govoreći: Bože! milostiv budi meni grješniku. Govorim vam: Ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne onaj: jer svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponižuje, bit će uzvišen.

11. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I Kor. 15, 1-10

Braćo: Napominjem vam Evanđelje, koje vam propovijedah, koje ste i primili, koga se i držite,

po kome ćete se i spasiti: ako držite onako, kako sam vam propovijedao, jer biste inače uzalud vjerovali. Jer vam najprije predadoh, što i primih: da je Krist umro za naše grijehe po Pismu: i da je bio pokopan, i da je uskrsnuo treći dan po Pismu: i da se ukazao Petru, a po tom jedanaestorici. Poslije toga vidješe ga jednom više od pet stotina braće, od kojih mnogi žive i sad, a neki su pomrli. Po tom se ukaza Jakovu, pa onda svima Apostolima: a poslije sviju ukaza se i meni, kao izmetu. Jer sam ja najmlađi među Apostolima, koji nijesam dostojan nazvati se Apostol, jer sam progonio Crkvu Božju. Ali po milosti Božjoj jesam što jesam, i milost njegova nije u meni bila neplodna.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku. *Mr. 7, 31-37*

U ono vrijeme: Izišavši Isus iz krajeva Tirskih, dođe preko Sidona k moru Galilejskom u krajeve Deseterogradske. I dovedoše k njemu gluha i nijema, i moljahu ga, da postavi na nj ruku. I uzevši ga iz mnoštva na samo, stavi prste svoje u uši njegove, i pljunuvši takne jezik njegov. I pogledavši na nebo uzdahnu, i reče mu: Efeta, to će reći: otvori se! I odmah se otvoriše uši njegove, i razriješi se uzao jezika njegova, i govoraše dobro. I zabrani im, da nikome ne kazuju. Ali što im on većma zabranjivaše, to oni još većma razglašivahu: i to većma se divljahu govoreći: Sve je dobro učinio: i gluhe je učinio, da čuju, i nijeme, da govore.

12. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *II Kor. 3, 4-9*

Braćo: Takovo pouzdanje imamo po Kristu u Boga: ne kao da smo sposobni misliti štogod od sebe, kakono od sebe: nego je naša sposobnost od Boga: koji je i učinio, da budemo sposobni službenici Novoga zavjeta: ne slova, nego duha: jer slovo ubija a duh oživljuje. Jer ako služba smrti, urezana u kamenu slovima, bi u tolikoj slavi, da sinovi Izraelovi ne mogoše gledati u lice Mojsijevo od slave lica njegova, koja iščezava: koliko većma neće biti slavna služba duha? Jer kad je služba osuđenja slavna, mnogo će slavnija biti služba pravde.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 10, 23-37*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Blažene oči, koje vide, što vi vidite. Jer vam kažem: da mnogi proroci i kraljevi htjedoše vidjeti, što vi vidite, i ne vidješe: i čuti, što vi čujete, i ne čuše. I eto neki zakonoznanac ustade, da ga kuša, te reče: Učitelju! što imam činiti, da zadobijem život vječni? A on mu reče: U zakonu što je pisano? Kako

čitaš? On odgovarajući reče: Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svom pameti svojom; a iskrnjega svoga, kako samoga sebe. I reče mu: Dobro si odgovorio: to čini, i živjet ćeš. A on hoteći da se opravda, reče Isusu: A tko je moj iskrnji? A Isus prihvati i reče: Čovjek neki silažaše iz Jerusalema u Jeriho, i upade među razbojnike, koji ga i svukoše; pa pošto ga izraniše, otidoše ostavivši ga na pola mrtva. A dogodi se, da je onim istim putem silazio neki Svećenik, i vidjevši ga mimoiđe. A tako i Levit, kad dođe do mjesta i vidje ga, prođe. A Samaritanac neki putujući dođe do njega, i vidjevši ga gane se na milosrđe, te pristupi i zavi mu rane, zalivši ih uljem i vinom: pa ga postavi na kljuse svoje, i povede u gostionicu, te se za nj pobrinu. A drugoga dana izvadi dva dinara, i dade gostioničaru, te reče: Brini se za nj, i što više potrošiš, ja ću ti platiti, kad se povratim. Što misliš, koji je od ove trojice bio iskrnji onomu, koji bješe upao među razbojnike? A on reče: Koji mu je učinio milosrđe. I reče mu Isus: Idi, i ti čini tako!

13. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Galaćanima. *Gal. 3, 16-22*

Braćo: Abramu i potomku njegovu bjehu dana obećanja. A ne veli: I potomcima, kao za mnoge; nego kao za jednoga: I potomku tvojemu, koji je Krist. A ovo velim: zakon, koji je postao poslije četiri stotine i trideset godina, ne uništava zavjeta potvrđena od Boga, niti ukida obećanja. Jer ako je našljedstvo od zakona, onda već nije od obećanja. A Abramu je Bog darovao obećanjem. Što će dakle zakon? Bio je dan radi prestupanja, dokle dođe potomak, kome bi dano obećanje, a postavili su ga Anđeli rukom posrednika. Ali posrednik nije samo jednoga: a Bog je jedan. Je li dakle zakon protivan obećanjima Božjim? Nipošto. Jer da je dan zakon, koji bi mogao oživiti, zaista bi pravda dolazila od zakona. Ali Pismo zatvori sve pod grijeh, da se obećanje vjernicima dade po vjeri Isukrsta.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 17, 11-19*

U ono vrijeme: Kad iđaše Isus u Jerusalem, prolažaše posred Samarije i Galileje. I kad je ulazio u jedno selo, sretoše ga deset gubavih ljudi, koji stadoše iz daleka; i podigoše glas govoreći: Isuse učitelju, smiluj se nama. I vidjevši ih reče: Idite, pokažite se svećenicima. I dogodi se, da se, dok iđahu, očistiše. A jedan od njih vidjevši, da je očišćen, povrati se hvaleći Boga iza glasa, i pade ničice pred noge njegove, i zahvali mu: i to bješe Samaritanac. A Isus odgovarajući reče:

Nije li ih se deset očistilo? Gdje je dakle ostalih devet? Nije se našao, koji bi se vratio, i dao slavu Bogu, nego sam ovaj tuđin. I reče mu: Ustani, pođi: vjera te je tvoja spasila.

14. Nedjelja po Duhovima.

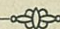
Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Galaćanima. *Gal. 5, 16-24*

Braćo: Hodite po duhu, i željama putenim ne ćete ugađati. Jer pùt ustaje protiv duha, a duh protiv pùti: a ovo se protivi jedno drugome, da ne činite ono što hoćete. Ako li vas duh vodi, nijeste pod zakonom. A očita su djela putena, koja su bludnost, nečistoća, besramnost, putenost, idolopoklonstvo, čaranja, neprijateljstva, prepirke, pakosti, srdžbe, svađe, raspre, raskolništva, zavisti, ubojstva, pijanstva, proždrljivosti, i ovima slična: za koje vam unaprijed kažem, kao što sam i prije kazao: da oni, koji takova čine, ne će postići kraljevstvo Božje. A plod Duha je: ljubav, radost, mir, ustrpljenje, blagost, dobrota, dugotrpnost, krotkost, vjernost, čednost, uzdržanje, čistoća. Proti ovima nema zakona. A koji su Kristovi, oni su tijelo svoje propeli sa strastima i požudama.

Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 6, 24-33*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Nitko ne može dva gospodara služiti: jer ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti: ili će jednoga podnositi, a drugoga prezirati. Ne možete Bogu služiti i bogastvu. Zato vam velim: Ne budite zabrinuti za život svoj, što ćete jesti, ni za tijelo svoje, čim ćete se odijevati. Ne vrijedi li život više nego jelo; i tijelo više nego odijelo? Pogledajte na ptice nebeske, kako ne siju, niti žanju, niti sabiraju u žitnice: pa ih Otac vaš nebeski hrani. Ne vrijedite li vi više od njih? A tko od vas brinući se može pridodati rastu svome lakat jedan? I za odijelo, što se brinete? Pogledajte na ljiljane u polju, kako rastu: ne trude se niti predu. A kažem vam, da ni Salamon u svoj slavi svojoj nije bio odjeven kao jedan od njih. A kad travu poljsku, koja danas jest, a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva: koliko će većma vas, malovjerni? Ne budite dakle zabrinuti, govoreći: Što ćemo jesti, ili što ćemo piti, ili čim ćemo se odjesti? Jer sve ovo neznabošci ištu. A Otac vaš zna, da vam sve ovo treba: Ištite dakle najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu: i sve će vam se ovo dodati.

15. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Galaćanima.

Gal. 5, 25-26 i 6, 1-10

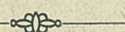
Braćo: Ako po duhu živimo, po duhu i hodimo! Ne budimo željni tašte slave dražeći je-

dan drugoga, i zavideći jedan drugome. Braćo! ako i upadne čovjek u kakav grijeh, vi, koji ste duhovni, poučite takovoga u duhu krotkosti, promišljajući na sebe, da ne budeš i ti iskušan. Nosite breme jedan drugoga, i tako ćete ispuniti zakon Kristov. Jer ako tko misli, da je nešto, kad nije ništa, sam sebe vara. A svaki da ispita svoje djelo, i tada će sam u sebi imati slavu, a ne u drugome. Jer će svaki svoje breme nositi. A onaj, koga se poučava riječju, neka dava dio od svakoga dobra onome, koji ga poučava. Ne varajte se: s Bogom se ne ruga. Jer što čovjek posije, ono će i požnjeti. Jer koji sije u tijelu svojem, od tijela će požnjeti raspadljivost: a koji sije u duhu, od duha će požnjeti život vječni. A dobro činiti ne prestanimo, jer ćemo u svoje vrijeme žeti bez prestanka. Za to dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svakome, a osobito onima, koji su nam svoji po vjeri.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 7, 11-16

U ono vrijeme: Iđaše Isus u grad, koji se zove Naim: i iđahu s njime učenici njegovi, i mnoštvo veliko. A kad se približivaše k vratima gradskim: gle! iznošahu mrtvaca, jedinca matere njegove, koja je bila udovica: i s njome bijaše veliko mnoštvo građana: Kad ju vidje Gospod, ganut milosrđem spram nje, reče joj: Nemoj plakati! Pa pristupi, i dotakne se nosila. (A oni, koji nošahu, stadoše). I reče: Mladiću, tebi velim, ustani! I podiže se, koji bješe mrtav, i počne govoriti. I dade ga materi njegovoj. A svih obuze strah, i veličahu Boga govoreći: Prorok veliki ustade među nama: i Bog pohodi puk svoj.

16. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 3, 13-21*

Braćo: Molim vas, da ne klonete duhom zbog moga stradanja za vas: jer je ovo slava vaša. Toga radi pregibam koljena svoja pred Ocem Gospoda našega Isukrsta, od koga se svako očinstvo nazivlje na nebu i na zemlji, da vam dade po bogastvu slave svoje, kreposću se ojačati Duhom njegovim u unutrašnjem čovjeku, da Krist prebiva po vjeri u srcima vašim: u ljubavi ukorijenjeni, i utemeljeni, da biste mogli razumjeti sa svima svetima, što je širina, i dužina, i visina, i dubina: i poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svako znanje, da se napunite svakom punoćom Božjom. A onome, koji može učiniti i preko onoga, što ištemo, ili shvaćamo, po kreposti, koja djeluje u nama: njemu slava u Crkvi, i u Kristu Isusu, kroz sve naraštaje u vijek vijeka. Amen.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 14, 1-11.*

U ono vrijeme: Kad uđe Isus u subotu u kuću nekoga poglavice farizejskoga, da blaguje kruh, oni ga pazijahu. I eto nađe se pred njim neki čovjek, koji je bolovao od vodene bolesti. I odgovarajući Isus reče zakonoznancima i farizejima govoreći: Je li dopušteno u subotu liječiti? A oni umuknuše. On ga pak uze i ozdravi ga, te ga otpusti. I odgovarajući reče im: Koji od vas ne bi svojega osla ili vola, da mu padne u zdenac, odmah izvadio u dan subotnji? I ne mogoše mu odgovoriti na to. A i zvanicima kaza priču, opazivši kako izbirahu prva mjesta, i reče im: Kad si pozvan na pir, ne sjedaj na prvo mjesto, da slučajno ne bude među pozvanim koji odličniji od tebe, i došavši onaj, koji je pozvao tebe i njega, reče ti: Podaj mjesto ovome: i onda ćeš zastiđen sjesti na niže mjesto. Nego kad si pozvan, došavši sjedi na zadnje mjesto: da ti reče, kad dođe onaj, koji te je pozvao: Prijatelju, pomakni se na više. Tada će tebi biti čast pred onima, koji sjede s tobom za trpezom. Jer svaki, koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.

17. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 4, 1-6*

Braćo: Molim vas, ja sužanj u Gospodu, da se vladate, kako se pristoji vašemu zvanju, na koje ste pozvani, sa svom poniznosti i krotkosti, sa ustrpljivošću trpeći jedan drugoga u ljubavi, brinući se, da sačuvate jedinstvo duha u svezi mira. Jedno tijelo i jedan duh, kao što ste i pozvani na jedno ufanje zvanja svoga. Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje. Jedan Bog i Otac sviju, koji je nad svima, i po svemu, i u svima nama. On je blagoslovljen u vijeke vijeka. Amen.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 22, 34-46*

U ono vrijeme: Pristupiše k Isusu farizeji i upita ga jedan od njih naučitelj zakona, iskušavajući ga: Učitelju! koja je zapovijed najveća u zakonu? Reče mu Isus: Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom pameti svojom. Ovo je najveća i prva zapovijed. A druga je slična ovoj: Ljubi iskrnjega svoga kako samoga sebe. Ob ovim dvjema zapovijedima ovisi sav zakon, i proroci. A kad se sabraše farizeji, upita ih Isus, govoreći: Što vi mislite za Krista, čiji je sin? Rekoše mu: Davidov. Reče im: Kako dakle David u duhu naziva njega Gospodom, govoreći: Reče Gospod Gospodu mojemu: sjedi ob desnu

moju, dok postavim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim? Ako dakle David naziva njega Gospodom, kako mu je sin? I nitko mu ne mogaše odgovoriti riječi: niti se usudi itko od toga dana, da gâ više što upita.

Kvatrena Srijeda u Rujnu.

Štenje Knjige Ezdre.

Neh. ili II Ezdr. 8, 1-10

U dni one: skupi se sav puk kao jedan čovjek na trg, koji je pred vratima vodenim: i rekoše Ezdri, književniku, da donese knjigu zakona Mojsijeva, što je zapovjedio Gospod Izraelu. Donese dakle Ezdra svećenik zakon pred mnoštvo ljudi i žena, i pred sve one, koji mogahu razumjeti, prvoga dana sedmoga mjeseca. I čita iz nje javno na trgu, koji bješe pred vratima vodenim, od jutra do podne, pred ljudima, i ženama, i učenima: i sav narod pažljivo slušaše čitanje knjige. A Ezdra književnik stajaše na podu od drva, koji bješe načinio, da s njega govori. I otvori knjigu pred svim narodom, a bijaše izviše svega naroda: i kad ju otvori, ustade sav narod. I blagoslovi Ezdra Gospoda Boga velikoga: a sav puk odgovori: Amen, Amen: podignuvši ruke svoje: pa se prignuše i pokloniše se Bogu licem do zemlje. A Leviti pazijahu, da se uzdrži muk u puku, da čuju zakon: a puk stajaše na mjestu svojem. I čitahu iz knjige zakona Božjega razgovjetno i jasno, da se razumije: i razumijevahu kad se čitalo. Zatim reče Nehemija, i Ezdra svećenik i književnik, i Leviti, koji su tumačili svemu puku: Ovaj je dan posvećen Gospodu Bogu našemu, nemojte tugovati ni plakati. I reče im: Idite, jedite pretilo, i pijte slatko vino; pa šaljite dio i onima, koji nijesu sebi spravili; jer je sveti dan Gospodnji, zato ne budite žalosni: jer je radost Gospodnja jakost naša.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku.

Mr. 9, 16-28

U ono vrijeme: Odgovarajući jedan od mnoštva reče Isusu: Učitelju! dovedoh k tebi sina svojega, u kome je duh nijemi: koji gdje god ga uhvati, baca ga na zemlju, a on se pjeni, i škriplje zubima, i sahne: i rekoh učenicima tvojim, da ga istjeraju, i nijesu mogli. A on odgovarajući reče im: O rode nevjerni! dokle ću biti s vama? dokle ću vas trpjeti? Dovedite ga k meni! I dovedoše ga. I kad vidje njega, odmah ga duh stade lomiti, i padnuvši na zemlju valjaše se pjeneći se. I upita oca njegova: koliko ima vremena, da ga je to snašlo. A on reče: od djetinjstva: i često ga baca u oganj i u vodu, da ga pogubi. Nego ako što možeš, pomozi nam, smiluj se nama. A Isus mu reče: ako možeš vjerovati, sve je moguće onome, koji vjeruje. I odmah povikavši otac djeteta sa suzama govoraše: Vjerujem, Gospode, pomozi nevjerju mojem. A kad vidje Isus, da se kupi mnoštvo, zaprijeti duhu nečistome, govoreći mu: duše gluhi i nijemi! ja ti zapovijedam, iziđi iz njega, i više ne ulazi u njega. I vičući, i silno ga trgajući, iziđe iz njega, i on osta kao mrtav tako, da su mnogi govorili: Umro je! A Isus uzevši ga za ruku, podiže ga, i ustade. I kad uđe u kuću, pitahu ga učenici njegovi potajno: Zašto ga mi nijesmo mogli istjerati? I reče im: Ovaj rod ne može ni po čem izići osim po molitvi i postu.

Kvatreni Petak u Rujnu.

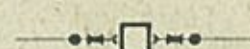
Štenje Ozeja Proroka.

Oz. 14, 2-10

Ovo govori Gospod Bog: Obrati se Izraele Gospodu Bogu svojemu, jer si duboko pao radi svoga bezakonja. Primite k srcu ove riječi, i obratite se Gospodu, i recite mu: Digni od nas sve bezakonje, i primi nas dobrostivo, i dat ćemo žrtve usana svojih. Asirac nas ne može izbaviti, ne ćemo jahati na konjima, niti ćemo više govoriti

djelima ruku svojih: vi ste naši bogovi: jer ćeš se ti smilovati na sirotu k tebi obraćenu. Iscijelit ću rane njihove, ljubit ću ih drage volje, jer će se gnjev moj odvratiti od njih. Ja ću biti kao rosa, i Izrael će procvjetati kao liljan, i pustit će žile svoje kao stabla Libanska. Pružit će se grane njegove, i sjaj će njegov biti kao u masline, i miris kao Libana. Obratit će se, i sjedit će pod sjenom njegovom, rađat će žitom, i zelenit će se kao vinova loza: spomen će mu biti kao vino Libansko. Efraime, što će mi više krivi bogovi? Ja ću ga uslišati, i uspraviti kao zelenu jelu, od mene primaš plod svoj. Tko je mudar, da razumije ovo? i razuman, da pozna ovo? Jer su pravi putovi Gospodnji, i pravednici će hoditi po njima, a prestupnici će posrnuti na njima.

Evanđelje: Neki od farizeja, *kako u Četvrtak po Nedjelji Muke, str. 55.*

Kvatrena Subota u Rujnu.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 9, 2-12*

Braćo: Prvi je šator bio načinjen, i u njem bijahu svijetnjaci i sto, i postavljeni hljebovi, a taj se zove Svetinja. A za drugim zastorom bijaše šator, koji se zove Svetinja nad svetinjama: u njem bijaše zlatni kadionik, i kovčeg zavjeta obložen sa svake strane zlatom, a u njem zlatan sud s manom, i štap Aronov, koji bješe prolistao, i ploče zavjeta. A više njega bijahu Kerubini slave, koji su zasjenjivali prijestolje pomirenja, o čemu se sada ne može potanko govoriti. A kad ovo bijaše tako uređeno, ulazili su svećenici u svako doba u prvi šator, i obavljahu službu žrtvenu: a u drugi ulazio je jednom u godini sam Veliki svećenik, ne bez krvi, koju je prinosio za pomanjkanja svoja i svega naroda. Ovim naznačivaše Duh Sveti, da se nije još otvorio put svetih, dokle prvi šator postoji. Jer je to prilika ondašnjega vremena, po kojoj se prinose darovi i žrtve, koje ne mogu po savjesti usavršiti onoga, koji ih prinosi, jer su samo postavljani na opravdanje tijela u jelima i pićima i različnom pranju do vremena popravljenja. A Isukrst došavši kao Veliki svećenik došastih dobara kroz bolji i savršeniji šator, ne rukom tvoren, to jest ne ovoga stvorenja; niti s krvlju kozlića ili jumčića, nego vlastitom krvlju uđe jednom u svetinju našavši vječno otkupljenje.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 13, 6-17*

U ono vrijeme: Govoraše Isus mnoštvu ovu priču: Neki je čovjek imao smokvu zasađenu u svome vinogradu i došavši potraži roda na njoj, i ne nađe. Onda reče vinogradaru: evo je treća godina, da dolazim i tražim roda na ovoj smokvi, i ne nalazim; posijeci je dakle: zašto da zemlju zaprema? A on odgovarajući reče mu: Gospodaru! ostavi je i ovu godinu, dok okopam oko nje, i pognjojim, eda možda rodi; ako li ne, posjeći ćeš je kasnije. I učaše u jednoj njihovoj zbornici u subotu. I gle! žena, koja je utjecajem duha bila bolesna osamnaest godina; bijaše zgrčena, i nije mogla nikako uzgor pogledati. Kad ju vidje Isus, dozva je k sebi, i reče joj: ženo, oslobođena si od svoje bolesti! I položi na nju ruke, i ončas se ispravi, i hvaljaše Boga. A starješina od zbornice rasrđen, što je Isus ozdravio u subotu, odgovarajući reče mnoštvu: Šest je dana, u koje treba raditi; u te dakle dane dođite, te se liječite, a ne u dan subotnji. A Gospod mu odgovori, i reče: Licumjerci! ne odriješuje li svaki od vas u subotu svoga vola ili osla od jasala, i ne vodi li da napoji? A ovu kćer Abrahamovu, koju je svezala sotona, evo je već osamnaesta godina, ne trebaše li je odriješiti od ove uze u dan subotnji? I kad on ovo govoraše, zasramiše se svi protivnici njegovi: a sav se narod radovao za sva slavna djela, što ih on činjaše.

18. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *I. Kor. 1, 4-8*

Braćo: Zahvaljujem Bogu svojemu vazda za vas, što vam je dana milost Božja u Kristu Isusu: te se u svemu obogatiste po njemu, u svakoj riječi, i u svakom znanju. Kao što se svjedočanstvo Kristovo utvrdilo među vama: tako da nemate oskudice ni u jednoj milosti, vi, koji čekate objavljenje Gospoda našega Isukrsta, koji će vas i utvrditi do svrhe, da se nađete bez krivice, na dan dolaska Gospoda našega Isukrsta.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 9, 1-8*

U ono vrijeme: Ušavši Isus u lađicu, preveze se, i dođe u svoj grad. I gle! donesoše mu uzeta, koji je ležao na postelji. I videći Isus vjeru njihovu, reče uzetomu: Uzdaj se, sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji. I eto! neki od književnika rekoše u sebi: Ovaj psuje. A kad Isus vidje misli njihove, reče: Zašto mislite zlo u srcima svojim? Što je lakše reći: Opraštaju ti se grijesi tvoji; ili reći: ustani i hodi? Ali da znate, da Sin čovječanski ima vlast na zemlji opraštati grijehe, tada reče uzetomu: Ustani, uzmi postelju svoju, i pođi kući svojoj. I ustade, i otide kući svojoj. A mnoštvo videći poboja se, i proslavi Boga, koji je dao takvu vlast ljudima.

19. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 4, 23-28*

Braćo! Obnovite se duhom uma svojega, i obucite se u novoga čovjeka, koji je od Boga stvoren u pravednosti, i u svetinji istine. Zato odbacivši laž, govorite istinu svaki sa svojim iskrnjim, jer smo udi jedan drugome. Srdite se, ali ne griješite: sunce da ne zađe u srdžbi vašoj. Ne dajte mjesta đavlu; koji je krao, da više ne krade; nego radije da trudi radeći svojim rukama, što je dobro, da ima što davati potrebnome.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 22, 1-14*

U ono vrijeme: Govoraše Isus poglavicama svećeničkim i farizejima u pričama veleći: Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku kralju, koji učini pir sinu svojemu. I posla sluge svoje, da zovu pozvane na pir, i ne htjedoše doći. Opet posla druge sluge govoreći: Recite pozvanim: Evo sam objed svoj pripravio, junci moji i utovljenici poklani su, i sve je spravno: dođite na pir. A oni ne marivši otidoše, tko u polje svoje, a tko k trgovini svojoj, a ostali uhvatiše sluge njegove, i izruživši pobiše ih. Kad to ču kralj, razgnjevi se, i poslavši vojsku svoju pogubi ubojice one, a grad njihov spali. Tada reče slugama svojim: Pir je zaista pripravljen, ali koji bijahu

pozvani, nijesu bili dostojni. Pođite dakle na raskršća, i koga god nađete, zovite na pir. I izišavši sluge njegove na putove, sabraše sve, koje nađoše, zle i dobre; i napuni se pirni stol gostiju. A kad je poslije ušao kralj, da vidi goste, ugleda čovjeka, koji nije bio u pirnom ruhu. I reče mu: Prijatelju! kako si ovamo ušao nemajući pirnoga ruha? A on zamuknu. Tada reče kralj slugama: Svežite mu ruke i noge, pa ga bacite u tmine izvanjske: ondje će biti plač i škripanje zubâ. Jer su mnogi zvani, a malo je odabranih.

20. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 5, 15-21*

raćo: Gledajte, da oprezno živite, ne kao bezumni nego kao pametni, koristeći se vremenom, jer su dani zli. Toga radi ne budite nerazumni, nego poznajte, što je volja Božja. I ne opijajte se vinom, u kojem je bludnost; nego se napunite Duhom Svetim, govoreći među sobom u psalmima i pjesmama i popjevkama duhovnim, pojeći i pripjevajući u srcima svojim Gospodu; zahvaljujući vazda za sve u ime Gospoda našega Isukrsta Bogu i Ocu. Podložni jedan drugome u strahu Kristovu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 4, 46-53*

ono vrijeme: Bijaše neki kraljev čovjek, čiji je sin bolovao u Kafarnaumu. Čuvši ovaj, da Isus dolazi iz Judeje u Galileju, otide k njemu: i moljaše ga, da siđe, i ozdravi mu sina, jer je bio na umoru. A Isus mu reče: Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete. Reče mu kraljev čovjek: Gospode, siđi prije nego umre sin moj. Reče mu Isus: Pođi, sin tvoj živi. Vjerova čovjek riječi, koju mu reče Isus, i pođe. A kad on već silazaše, sretoše ga sluge, i javiše mu govoreći, da sin njegov živi. Pitaše ih dakle za uru, u koju mu bi lakše. I rekoše mu: Jučer o sedmoj uri pusti ga ognjica. Razumije tada otac, da je bila ona ura, u koju mu reče Isus: sin tvoj živi: i vjerova on i sav dom njegov.

21. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 6, 10-17*

raćo: Ojačajte se u Gospodu, i u sili kreposti njegove. Obucite se u oružje Božje, da možete odoljeti zasjedama đavolskim: jer se nemamo boriti proti pûti i krvi nego proti poglavicama i vlastima, proti upraviteljima svijeta tminâ ovih, proti zlim dusima, koji su u zraku. Za to uzmite oružje Božje, da možete odoljeti u zli dan, i u svemu ostati savršeni.

Stojte dakle opasavši bokove svoje istinom, i obukavši na se oklop pravde, i obuvši noge u pripravu za Evanđelje mira. A vrhu svega uzmite štit vjere, kojim ćete moći ugasiti sve ognjene strijele nečastivoga: i kacigu spasenja uzmite, i mač duhovni, a to je riječ Božja.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 18, 23-35*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično čovjeku kralju, koji htjede urediti račune sa slugama svojim. I kad poče pregledati račune, dovedoše mu jednoga, koji mu je bio dužan deset tisuća talenata. A budući da nije imao odakle da plati, zapovjedi gospodar njegov, da se proda on, i žena njegova, i djeca, i sve što je imao, i da se dug naplati. No sluga taj pade ničice, i moljaše ga govoreći: Ustrpljenje imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti. I gospodar se smilova slugi tome, te ga pusti, i dug mu oprosti. A kad izide sluga taj, nađe jednoga od svojih drugova, koji mu je bio dužan sto dinara: i uhvativši stade ga daviti, govoreći: Vrati što si dužan. I padnuvši ničice drug njegov moljaše ga govoreći: Ustrpljenje imaj sa mnom, sve ću ti vratiti. A on ne htje, nego pođe i baci ga u tamnicu, dok ne isplati duga. Vidjevši pak njegovi drugovi, što se dogodi, ožalostiše se veoma; pa dođoše i kazaše gospodaru svojemu sve, što se bješe dogodilo. Tada ga pozove gospodar njegov, i reče mu: Zli slugo! sav sam dug oprostio tebi, jer si me molio, nije li dakle trebalo, da se i ti smiluješ drugu svojemu, kako sam se i ja tebi smilovao? I rasrđen gospodar njegov predade ga mučiteljima, dok ne plati sav dug. Tako će i Otac moj nebeski učiniti vama, ako ne oprostite svaki svojemu bratu od srdaca svojih.

22. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Filipljanima. *Fil. 1, 6-11*

Braćo: Uzdamo se u Gospoda Isusa, da će Onaj, koji je u vama počeo dobro djelo, dovršiti ga sve do dana Krista Isusa. Kao što je pravo, da ja ovako mislim o svima vama, jer vas imam u srcu, i u okovima svojim, i u obrani i utvrđivanju Evanđelja, jer ste svi dionici moga veselja. Jer mi je Bog svjedok, kako vas sve ljubim ljubavlju Isukrsta. I za to se molim, da ljubav vaša sve više i više obiluje u znanju i u svakom razboru: da kušate što je bolje, da budete čisti i bez spoticanja na dan Kristov, napunjeni plodom pravde po Isukrstu, na slavu i hvalu Božju.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 22, 15-21*

U ono vrijeme: Farizeji otidoše i učiniše vijeće, kako bi Isusa uhvatili u riječi: I poslaše k njemu

učenike svoje s Irudovcima govoreći: Učitelju, znamo, da si istinit i put Božji uistinu učiš, i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš tko je tko: kaži nam dakle, što ti misliš: treba li dati porez cesaru ili ne? A upoznavši Isus zlobu njihovu, reče: Što me kušate, licumjerci? Pokažite mi porezni novac. A oni mu donesoše dinar. I reče im Isus: Čija je ovo slika i natpis? Rekoše mu: Cesarev. Tada im reče: Podajte dakle što je cesarevo cesaru, a što je Božje Bogu.

23. Nedjelja po Duhovima.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Filipljanima.

Fil. 3, 17-21; 4, 1-3

Braćo: Nasljedujte mene, i ugledajte se u one, koji žive po izgledu, što vam ga mi davamo. Jer mnogi, za koje sam vam često govorio (a sad i plačući govorim), žive kao neprijatelji križa Kristova: njima je svršetak propast: njima je Bog trbuh: oni se hvale sramotom svojom, i priljubljeni su uz stvari zemaljske. A naše je življenje na nebesima: otkuda i Spasitelja očekujemo Gospoda našega Isukrsta, koji će jakošću, kojom može sve sebi podložiti, preobraziti poniženo tijelo naše, da bude prilično slavnom tijelu njegovu. Tako dakle, braćo moja predraga i premila, radosti moja i kruno moja: tako stojte u Gospodu, predragi. Evodiju molim, i Sintehu zaklinjem, da jedno misle u Gospodu. Također molim i tebe, vjerni druže, pomozi njima, koje su se sa mnom u Evanđelju trudile s Klementom i ostalim pomagačima mojim, kojih su imena u knjizi života.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 9, 18-26*

U ono vrijeme: Dok je Isus govorio mnoštvu, gle! neki poglavica pristupi, i klanjaše mu se, govoreći: Gospode, kći je moja sad umrla: nego dođi, stavi na nju ruku svoju, i oživjet će. I ustavši Isus pođe za njim s učenicima svojim. I eto žena, koja je dvanaest godina bolovala od krvotoka, pristupi straga, i dotaknu se ruba haljine njegove. Jer govoraše u sebi: Ako se samo dotaknem haljine njegove, ozdravit ću. A Isus obazrevši se i vidjevši je reče: Uzdaj se, kćerce, vjera te tvoja ozdravila. I ozdravi žena od onoga časa. I došavši Isus u kuću poglavice, i vidjevši svirače i mnoštvo gdje buči, reče: Odstupite, jer djevojka nije umrla, nego spava. A oni mu se podsmijevahu. A kad bi istjerano mnoštvo, uđe, i uhvati je za ruku. I ustade djevojka. I raširi se glas ovaj po svoj zemlji onoj.

* *Ako koje godine ima više od 24 Nedjelje po Duhovima, tad se poslije Nedjelje 23. uzimlju Epistole i Evanđelja od Nedjeljâ po Bogojavljenju, koje su one godine izostale, i to ovim redom:*

Ako je 25 Nedjelja, poslije ove Nedjelje dvadeset i treće, čita se Epistola i Evanđelje od Nedjelje VI po Bogojavljenju, kako na str. 22.

Ako je 26 Nedjelja, u Nedjelju dvadeset i četvrtu čita se Epistola i Evanđelje od Nedjelje V po Bogojavljenju, kako na str. 21; a u Nedjelju dvadeset i petu od Nedjelje VI po Bogojavljenju, kako na str. 22.

Ako je 27 Nedjelja, u Nedjelju dvadeset i četvrtu čita se Epistola i Evanđelje od Nedjelje IV po Bogojavljenju, kako na str. 21; u Nedjelju dvadeset i petu od Nedjelje V po Bogojavljenju, kako na str. 21; a u Nedjelju dvadeset i šestu od Nedjelje VI po Bogojavljenju, kako na str. 22.

Ako je 28 Nedjelja po Duhovima, onda se u Nedjelju dvadeset i četvrtu čita Epistola i Evanđelje od Nedjelje III po Bogojavljenju, kako na str. 20; u Nedjelju dvadeset i petu od Nedjelje IV po Bogojavljenju, kako na str. 21; u Nedjelju dvadeset i šestu od Nedjelje V po Bogojavljenju, kako na str. 21; u Nedjelju dvadeset i sedmu od Nedjelje VI po Bogojavljenju, kako na str. 22.

Epistola i Evanđelje zabilježeni pod Nedjeljom dvadeset i četvrtom i zadnjom po Duhovima, vazda se čita u Nedjelju zadnju po Duhovima, koja je neposredno prije Nedjelje I Došašća.

24. Nedjelja po Duhovima. (zadnja).

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Kološanima. *Kol. 1, 9-14*

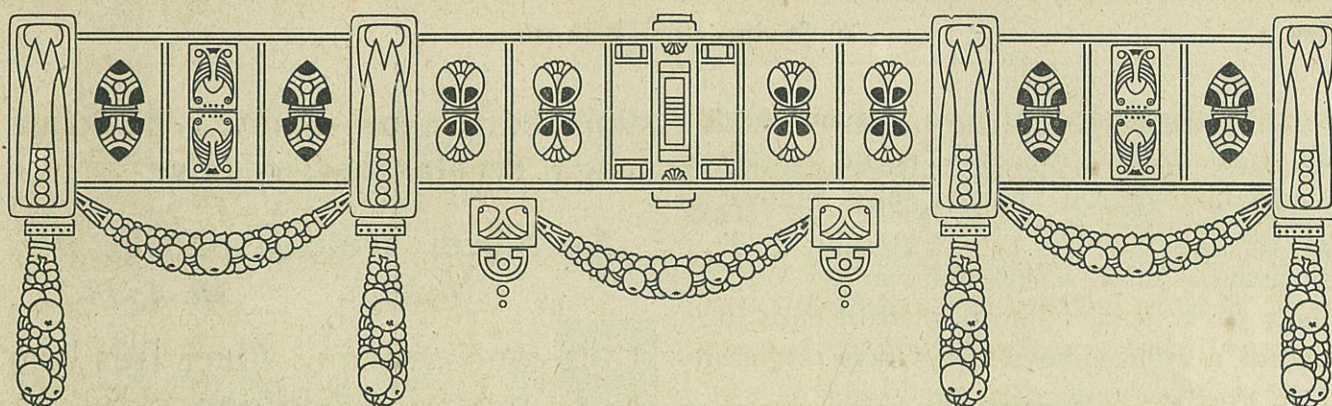
Braćo: Ne prestajemo za vas moliti se, i prositi, da se napunite poznanjem volje Božje, u svakoj mudrosti i duhovnom razumu: da živite na način dostojan Boga ugađajući mu u svemu: i donoseći plod u svakom dobrom djelu, i napredujući u znanju Božjem: da budete ukrijepljeni svakom krepošću po sili slave njegove, u svakom ustrpljenju i dugom podnošenju s radošću, zahvaljujući Bogu Ocu, koji nas učini dostojnima, da budemo dionici sreće svetih u svijetlu: koji nas izbavi od vlasti tmina, i premjesti nas u kraljevstvo preljubljenoga Sina svoga, u kome imamo otkupljenje krvlju njegovom, oproštenje grijeha.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 24, 15-35*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Kad ugledate grdobu opustošenja, o kojoj govori Daniel prorok, koja će biti u svetom mjestu: koji čita, neka razumije: tada koji budu u Judeji, neka bježe u gore: i koji na krovu, da ne silazi uzeti što iz kuće svoje: i koji bude u polju, da se ne vrati natrag, da uzme haljinu svoju. A jao trudnima, i koje doje, u one dane! Nego se molite Bogu, da bijeg vaš ne bude zimi ni u subotu. Jer će tada biti nevolja velika, kakve nije bilo od postanka svijeta do sad, niti će biti. I da se oni dani ne skrate, ne bi se nitko spasio: ali odabranih radi skratit će se dani oni. Tada ako vam tko reče: Evo ovdje je Krist ili ondje: nemojte vjerovati. Jer će ustati lažni Kristi, i lažni proroci; i pokazat će znamenja velika i čudesa, tako da bi prevarili, ako bi bilo moguće, i odabrane. Eto sam vam kazao unaprijed. Ako

vam dakle reku: Evo ga u pustinji, nemojte izlaziti; evo ga u skrovištima, nemojte vjerovati. Jer kao što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, tako će biti i dolazak Sina čovječanskoga. Gdje god bude strvina, onamo će se i orlovi kupiti. A odmah po nevolji onih dana sunce će pomrčati, i mjesec ne će dati svjetlosti svoje, i zvijezde će s neba pasti, i sile će se nebeske pokrenuti: i tada će se pokazati znak Sina čovječanskoga na nebu: i tada će proplakati sva plemena na zemlji: i vidjet će Sina čovječanskoga, gdje dolazi na oblacima nebeskim sa silom velikom i veličanstvom. I poslat će Anđele svoje s trubljom, i glasom velikim: i sabrat će odabrane njegove od četiri vjetra, od kraja do kraja nebesa. A od stabla smokve naučite priču: Kad se već njezine grane pomlade i prolistaju, znate, da je blizu ljeto: tako i vi, kad vidite sve ovo, znajte, da je blizu na vratima. Zaista vam kažem: da ovaj naraštaj ne će proći, dok se sve ne zbude. Nebo će i zemlja proći, a riječi moje ne će proći.

EPISTOLE I EVANGJELJA

NA VLASTITIM MISAMA SVETACA.

MJESECA STUDENOGA

29 Studenoga.

Vigilija sv. Andrije Ap.

*Epistola kako na Vigilije Apostola uopće, str. 1**

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 1, 35-51

U ono vrijeme: Stajaše Ivan i dvojica od učenika njegovih. I ugledavši Isusa gdje ide, reče: Evo Jaganjac Božji. I čuše ga ona dva učenika, kad je govorio, i otidoše za Isusom. A Isus obazrevši se, i vidjevši gdje idu za njim, reče im: Što hoćete? A oni mu rekoše: Rabi (što znači Učitelju), gdje stanuješ? Reče im: Dođite i viđite. Dođoše i vidješe, gdje je stanovao, i ostadoše kod njega onaj dan: a bilo je oko desete ure. A bijaše Andrija brat Šimuna Petra jedan od one dvojice, koji čuše od Isusa, i otidoše za njim. On nađe najprije svoga brata Šimuna, i reče mu: Nađosmo Mesiju (što znači Krist). I povede ga k Isusu. A Isus pogledavši na nj, reče: Ti si Šimun, sin Jonin: ti ćeš se zvati Kefa, što znači Petar. A sjutradan htjede izići u Galileju, i nađe Filipa. I reče mu Isus: Slijedi me! A Filip je bio iz Betsaide, iz grada Andrijina i Petrova. Filip nađe Natanaela, i reče mu: Onoga, o kome je Mojsije pisao u zakonu, i proroci, nađosmo Isusa, sina Josipova iz Nazareta. Reče mu Natanael: Može li što dobra biti iz Nazareta? Veli mu Filip: Dođi i vidi. Vidje Isus Natanaela, gdje dolazi k njemu, i reče o njemu: Evo pravog Izraelca, u kome nema prijevare. Reče mu Natanael: Kako me poznaš? Odgovori Isus, i reče mu: Prije nego te je Filip pozvao, kad si bio pod smokvom, vidjeh te. Odgovori mu Natanael, i reče: Rabi, ti si Sin Božji, ti si Kralj Izraelski! Odgovori Isus, i reče mu: Jer ti rekoh: Vidjeh te pod smokvom, vjeruješ: vidjet ćeš više od ovoga. Pa mu reče: Uistinu, uistinu govorim vama: vidjet ćete nebo otvoreno, i Anđele Božje gdje uzlaze, i silaze nad Sinom čovječanskim.

Isti dan.

Svi Sveci Franjevačkog Reda.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 44, 10-15

Ovo su milostivi ljudi, kojih dobra djela nijesu pala u zaborav. Dobra njihova ostaju u potomstvu njihovu: njihovi su unuci

sveto našljedstvo: i njihovo potomstvo drži se tvrdo zavjeta: radi njih ostaju na vijeke sinovi njihovi: rod njihov i slava njihova ne će izginuti. Njihova su tjelesa pokopana i počivaju u miru, a ime njihovo živi od koljena do koljena. Njihovu mudrost neka slave narodi, a hvalu njihovu neka Crkva razglašuje.

Evanđelje: Nemojte se bojati, malahno stado, *kako na dan Ispovj. ne Bisk. na II. mjestu (Misa* Justus).

—··—

30. Studenoga.

Sv. Andrija Apostol.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim. 10, 10-18*

Braćo: Srcem se vjeruje, da se postigne pravednost: a ustima se ispovijeda, da se postigne spasenje. Jer Pismo govori: Svaki, koji u nj vjeruje ne će se smesti. Jer nema razlike između Židova i Grka: jedan bo je te isti Gospod sviju, bogat za sve, koji ga zazivlju. Jer svaki, koji zazivlje ime Gospodnje, spasit će se. Kako će dakle zazivati onoga, u koga nijesu vjerovali? Ili kako će vjerovati u onoga, za koga nijesu čuli? A kako će čuti bez propovjednika? Kako će pak propovijedati, ako ne budu poslani? Kao što je pisano: Kako su krasne noge onih, koji navješćuju mir, koji navješćuju dobra. Ali svi nijesu poslušali Evanđelja; jer Izaija govori: Gospode, tko vjerova propovijedanju našemu? Dakle vjera se dobiva slušanjem, slušanjem naime riječi Kristove. Nego velim: Zar nijesu čuli? Pače, odjeknuo je po svoj zemlji glas njihov, i do kraja svega svijeta riječi njihove.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 4, 18-22*

U ono vrijeme: Idući Isus kraj mora Galilejskoga, vidje dva brata, Šimuna, koji se zove Petar, i Andriju brata njegova, gdje bacaju mreže u more (jer bijahu ribari), i reče im: Dođite za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi. A oni isti čas ostaviše mreže, i slijediše ga. I otišavši odatle, vidje druga dva brata, Jakova Zebedejeva, i Ivana brata njegova u lađi sa Zebedejem ocem njihovim, gdje krpe mreže svoje: i pozva ih. A oni odmah ostavivši mreže i oca, slijediše njega.

MJESECA PROSINCA

2 Prosinca.

Sv. Bibijana Dj. i Muč.

Epistola i Evanđelje kako na dan Djevice i Muč. uopće, na II mjestu (Misa Me expectaverunt).

—··—

3 Prosinca.

Sv. Franjo Ksaverski Isp.

Epistola kako gore na dan sv. Andrije Ap.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku. *Mr. 16, 15-18*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Idite po svemu svijetu i propovijedajte Evanđelje svakomu stvorenju. Koji uzvjeruje i bude kršten, bit će spašen: a koji ne uzvjeruje, bit će osuđen. A one, koji uzvjeruju, ova će znamenja slijediti: U ime moje izgonit

će vragove: novim će jezicima govoriti: zmije će uzimati: i ako otrovna što popiju, ne će im nauditi: na bolesnike polagat će ruke, i ozdravljat će.

4 Prosinca.

Sv. Petar Zlatousti (Hrisolog), Bisk. Isp. i Naučitelj Crkve.

Epist. i Evanđ. kako na dan Naučitelja uopće.

Isti dan 4 Prosinca.

Sv. Barbara Dj. i Muč.

Epist. i Evanđ. kako za Djev. i Muč. uopće, na I. mjestu (Misa Loquebar*).*

5 Prosinca.

Sv. Saba Opat.

Epist. i Evanđ. kako na dan Opata uopće.

6 Prosinca.

Sv. Nikola Bisk. i Isp.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 13, 7-17*

Braćo: Spominjite se starješina svojih, koji su vam kazivali riječ Božju: promatrajte svršetak njihova življenja, i nasljedujte vjeru njihovu. Isukrst jučer i danas: on je isti i u vijeke. Ne dajte se zavesti raznim i tuđim naukama. Jer je bolje srce pokrijepiti milošću, nego jelom, koje ne koristi onima, koji za njim hlepe. Mi imamo oltar, od kojega ne smiju blagovati oni, koji služe šatoru. Jer se izvan tabora spaljuju tjelesa onih životinja, čiju krv unosi veliki svećenik u svetinju za grijehe. Zato i Isus, da svojom Krvlju posveti narod, bi mučen izvan vrata: Iziđimo dakle k njemu izvan tabora, noseći njegovo pogrđenje. Jer ovdje nemamo stalnoga grada, nego ištemo onaj, koji će doći. Po njemu dakle prinosimo svagda žrtvu hvale Bogu, to jest plod usana, koje slave ime njegovo. A dobro činiti, i izmjenično se pomagati, ne zaboravljajte: jer se takovim žrtvama ugađa Bogu. Slušajte starješine svoje, i pokoravajte se njima. Jer oni bdiju, kaonoti oni, koji će odgovarati za duše vaše.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 25, 14-23*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Čovjek neki odlazeći na put, dozva sluge svoje, i predade im blago svoje. I jednomu dade pet talenata, a drugomu dva, a trećemu jedan, svakome prema njegovoj sposobnosti, i odmah otputova. A onaj, koji je primio pet talenata, otide, i trgova s njima, i dobi još pet. Tako i onaj, koji je primio dva, dobi još dva. A koji je primio jedan, otide, te ga zakopa u zemlju i sakri novac gospodara svoga. A poslije dugo vremena dođe gospodar sluga onih, i zatraži račun od njih. I pristupivši onaj, koji je primio pet talenata, donese još pet talenata govoreći: Gospodaru! predao si mi pet talenata, evo još sam pet dobio s njima. Reče mu gospodar njegov: Dobro slugo dobri i vjerni! buduć da si bio u malom vjeran,

nad mnogim ću te postaviti: uđi u veselje gospodara svoga. A pristupivši i onaj, koji je primio dva talenta, reče: Gospodaru! predao si mi dva talenta, evo još sam dva dobio. Reče mu gospodar njegov: Dobro, slugo dobri i vjerni! budući da si bio u malom vjeran, nad mnogim ću te postaviti: uđi u veselje gospodara svoga.

7 Prosinca.

Sv. Ambroz Bisk., Isp. i Naučitelj Crkve.

Epistola i Evanđelje kako na dan Naučitelja uopće.

Isti dan 7 Prosinca.

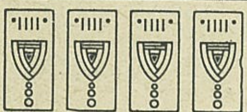
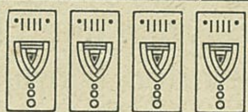
Vigilija Bezgrješnog Začeća Bl. Dj. M.

Epistola kako na dan Bl. Dj. Marije Karmelske, 16. Srpnja.

Evanđelje kako na Rođenje Bl. Dj. M., 8. Rujna.

NA BLAGDAN

BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BL. DJ. M.

Štenje knjige Mudrosti.

Priče 8, 22-35

Gospod me je imao u početku putova svojih, prije nego je išta učinio od početka. Od vijeka sam postavljena, i od davnina, prije postanka zemlje. Još ne bješe bezdanâ, a ja bijah začeta: još ne bjehu provreli izvori vodâ: niti još postojahu goleme planine: prije bregova ja sam se rodila. Još ne bješe sazdao zemlju, ni rijeke, ni stožere kruga zemaljskoga. Kad je uređivao nebesa, ondje bijah: kad je nepromjenljivim zakonom i međašem okruživao bezdane: kad je gori utvrđivao zračni prostor, i sređivao izvore vodâ: Kad je određivao moru među unaokolo, i zakon davao vodama, da ne prelaze granicâ svojih: kad je stavljao temelje zemlji. Ja bijah s njime sve razređujući: i naslađivah se svaki dan, igrajući pred njim u svako doba: igrajući po krugu zemaljskome: i moja je naslada prebivati sa sinovima ljudskim. Sada dakle, sinci, čujte me: Blago onima, koji čuvaju putove moje. Slušajte nauku, i budite mudri, i nemojte je odbaciti. Blago čovjeku, koji sluša mene, i koji bdije pred vratima mojim svaki dan, i čeka na pragu vrata mojih. Tko mene nađe, naći će život, i crpsti će spasenje od Gospoda.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 1, 26-28*

U ono vrijeme: Poslan bi Anđeo Gabrijel od Boga u grad Galilejski, koji se zove Nazaret, k Djevici zaručenoj čovjeku, komu bješe ime Josip, iz doma Davidova, a ime Djevici Marija. I ušavši Anđeo k njoj reče: Zdravo, milosti puna: Gospod s tobom: blagoslovljena ti među ženama.

10 Prosinca.

Sv. Melkijad Papa i Muč.

Kako na dane jednog Mučenika na I mjestu (Misa Statuit) *str. 2*.*

Isti dan 10 Prosinca.

Prijenos sv. Kuće Bl. Dj. Marije u Loret.

Kako na dan 10 Svibnja.

11 Prosinca.

Sv. Damas I. Papa i Isp.

Kako na dane Ispovj. Biskupa na II mjestu (Misa Sacerdotes tui) *str. 10*.*

12 Prosinca.

U Franjevačkom Redu: Našašće Tijela sv. Franja.

Kako na dan Svečev, 4 Listopada.

13 Prosinca.

Sv. Lucija, Djevica i Mučenica.

Epistola Tko se hvali, *kako na dane Djevica na III mjestu, str. 15*.*

Evanđelje Kraljevstvo je nebesko slično blagu sakrivenu u njivi, *kako na istoj strani.*

14 Prosinca.

Sv. Spiridion Bisk.

Kako na dane Isp. Biskupa na I mjestu (Misa Statuit), *str. 9*.*

15 Prosinca.

Osmina Bezgrješnog Začeća Bl. Dj. M.

Kako na Blagdan, 8 Prosinca.

16 Prosinca.

Sv. Euzebij Bisk. i Muč.

Kako na dane jednog Mučenika Bisk. na II mjestu (Misa Sacerdotes tui), *str. 10*.*

20 Prosinca.

Vigilija sv. Tome Apostola.

Kako na Vigiliju Apostola, str. 1.*

Isti dan 20 Prosinca.

Obrana sv. Vinka Paulskog.

Epistola, kako na dan sv. Agate, 5 Veljače, str. 178.

Evanđelje, kako na Misi za proširenje Vjere, str. 27.*

21 Prosinca.

Sv. Toma Apostol.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 2, 19-22*

Braćo: Nijeste više tuđinci ni pridošlice, nego ste sugrađani svetima i domaći Bogu: nadograđeni na temelju Apostolâ i Prorokâ, a glavni je kamen od ugla sam Krist Isus: na kome sva građevina sastavljena raste za hram sveti u Gospodu: na kome ste i vi zajedno sagrađeni za stan Božji u Duhu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 20, 24-29*

U ono vrijeme: Toma, jedan od dvanaestorice, koji se zove Blizanac, ne bijaše s njima,

kad dođe Isus. Rekoše mu dakle drugi učenici: Vidjesmo Gospoda. A on im reče: Dok ne vidim na rukama njegovim šupljinu od čavala, i ne metnem prst svoj u mjesto od čavala, i ne metnem ruku svoju u rebro njegovo, ne ću vjerovati. A poslije osam dana opet bijahu učenici njegovi unutra, i Toma s njima. Dođe Isus, dok vrata bjehu zatvorena, i stade na srijedu, i reče: Mir vama! Po tom reče Tomi: Stavi prst svoj ovdje, i vidi ruke moje, i pruži ruku svoju, i metni u rebra moja: i ne budi nevjeran, nego vjeran. Odgovori Toma i reče mu: Gospod moj, i Bog moj! Reče mu Isus: Jer si me vidio, Toma, vjerovao si: blaženi, koji ne vidješe a vjerovaše.

MJESECA SIJEČNJA.

14 Siječnja.

Sv. Hilarij Bisk., Isp. i Naučitelj Crkve.

Kako na dane Naučitelja, str. 11.*

15 Siječnja.

Sv. Pavao, prvi Pustinjak, Isp.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Filipljanima. *Fil. 3, 7-12*

Braćo: Što mi je bilo dobitak, to smatram zbog Krista gubitkom. Pače cijenim, da je sve gubitak prema uzvišenom poznanju Isukrsta Gospoda moga: zbog koga sve ostavih, i smatram za smeće, samo da Krista dobijem, i da se nađem u njemu, ne imajući svoje pravde, koja potječe od zakona, nego onu, koja potječe od vjere Krista Isusa: pravdu naime, koja dolazi od Boga u vjeri, da poznam njega i krepost uskrsnuća njegova, i dioništvo muka njegovih: upriličen smrti njegovoj: da bih na koji način dopro do uskrsnuća, koje je od mrtvih: ne kao da sam već postigao, ili već postao savršen: nego nastojim, ne bih li se na koji način dohvatio, kao što se mene dohvati Krist Isus.

Evanđelje, kako na dan sv. Matije Apostola, 24 Veljače, str. 181.

Isti dan 15 Siječnja.

Sv. Anastazija Muč.

Zaštitnica Zadarske Biskupije.

Kako na dane ne Djevica na I mjestu (Misa Me expectaverunt) *str. 17*.*

16 Siječnja.

Sv. Marcel I. Papa i Muč.

Kako na dane jednog Mučenika, na II mjestu (Misa Sacerdotes Dei) *str. 2*.*

Isti dan 16 Siječnja.

Sv. Berard, Petar, Akursij, Adjut i Oton,
Prvomučenici Reda Serafskoga.

Epistola, kako na dane Ispovjednika ne Biskupa na II mjestu (Misa Justus) *str. 12*.*

Evanđelje, kako na dan sv. Barnabe Apost., 11 Lipnja.

17 Siječnja.

Sv. Antun Opat.

Kako na dane Opata na str. 13.*

18 Siječnja.

Stolica sv. Petra u Rimu.

Kako na dan izbora i krunjenja novog Pape, str. 24.*

19 Siječnja.

Sv. Marij, Marta, Audifaks i Abakum,
Mučenici.

Epistola, kako na dane više Muč., na III mjestu (Misa Salus) *str. 6*.*

Evanđelje, Kad je Isus sjedio, *kako na dane više Muč. str. 7*.*

Isti dan 19 Siječnja.

Sveta Obitelj, Isus, Marija, Josip.

Epistola, kako u V Nedjelju po Bogojavljenju, str. 21.

Evanđelje, kako u Nedjelju među osminom Bogojavljenja, str. 18.

20 Siječnja.

Sv. Fabijan Papa i Sebastijan

Mučenici.

Epistola, kako niže na dan sv. Vlaha, 3 Veljače, str. 177.

Evanđelje Silazeći Isus s gore, *kako na dane više Mučenika na II. mjestu (Misa* Sapientiam), *str. 6*.*

---

21 Siječnja.

Sv. Agneza (Janja) Djev. i Muč.

Kako na dane Djevica na I mjestu (Misa Loquebar), *str. 14*.*

---

22 Siječnja.

Sv. Vincencij i Anastazij, Mučenici.

Kako na dane više Mučenika, na I mjestu (Misa Intret), *str. 5*.*

---

23 Siječnja.

Sv. Raimund Penafortski Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk., na I mjestu (Misa Os justi), *str. 12*.*

U crkvama Reda sv. Dominika: Epist. i Evanđ. kako na dan sv. Tome Akvinskog. str. 182.

Isti dan 23 Siječnja.

Zaručenje Bl. Dj. Marije.

Epistola, kako na Blagdan Bezgrješnog Začeća, 8 Prosinca, str. 169.

Evanđelje, kako na Badnji dan, str. 4.

---

24 Siječnja.

Sv. Timotej Bisk. i Muč.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Timoteju. *I. Tim. 6, 11-16*

Predragi! Slijedi pravednost, pobožnost, vjeru, ljubav, strpljivost, krotkost. Bori se u dobroj borbi za vjeru, osvoji vječni život, na koji si pozvan, i za koji si učinio dobro priznanje pred mnogim svjedocima. Zapovijedam ti pred Bogom, koji sve oživljuje, i pred Kristom Isusom, koji je pred Poncijem Pilatom dao svjedočanstvo i dobro priznanje: drži zapovijed neokaljanu, bezprijekornu do došašća Gospoda našega Isukrsta, što će ga u svoje vrijeme očitovati blaženi, i jedini mogući, Kralj nad kraljevima i Gospodar nad gospodarima: On sam ima besmrtnost, i prebiva u svjetlosti nepristupačnoj: Njega nitko od ljudi nije vidio, a niti može vidjeti: Njemu čast, i vlast vječna. Amen.

Evanđelje, kako na dane jednog Muč. na I mjestu (Misa Statuit), *str. 2*.*

---

25 Siječnja.

Obraćenje sv. Pavla Apostola.

Štenje Djela Apostolskih.
Dj. Ap. 9, 1-22

U dni one: Saul još dišući prijetnjama i pokoljem na učenike Gospodnje, pristupi k poglavici svećeničkomu, i zatraži od njega pismo za zbornice u Damasku, ako koga nađe od ljudi i žena ovoga zakona, da ih svezane dovede u Jerusalem. I kad bješe na putu, te se približavaše Damasku: ujedamput obasja ga svjetlost s neba. I padnuvši na zemlju, ču glas, koji mu govoraše: Saule, Saule, zašto me progoniš? A on reče: Tko si, Gospodine? A on: Ja sam Isus, koga ti progoniš; teško je tebi protiv ostana prucati se. I dršćući, i čudeći se, reče: Gospode! Što hoćeš da učinim? A Gospod njemu: Ustani, i uđi u grad, i ondje će ti se kazati, što ti treba činiti. A ljudi oni, koji ga pratijahu, stajahu začuđeni, čujući glas, a nikoga ne videći. A Saul ustade sa zemlje, i otvorivši oči ništa ne vidjaše. I uzevši ga za ruke, uvedoše ga u Damasak. I ondje bješe tri dana slijep, ne jedući i ne pijući. A u Damasku bješe neki učenik po imenu Ananija: i reče mu Gospod u vidjenju: Ananija! A on reče: Evo me, Gospode! A Gospod njemu: Ustani, i idi u ulicu, koja se zove Prava, i traži u kući Judinoj Saula zvana Taršanina; jer eto on moli. (I vidje čovjeka po imenu Ananiju, gdje udje, i položi ruke na nj, da progleda.) A Ananija odgovori: Gospode! čuh od mnogih za ovoga čovjeka, koliko je zla počinio svetim tvojim u Jerusalemu: i

ovdje ima vlast od poglavica svećeničkih, da sveže sve, koji prizivlju ime tvoje. A Gospod mu reče: Idi, jer mi je on sud odabrani, da razglasi ime moje pred narodima i kraljevima, i sinovima Izraelovim. A ja ću mu pokazati, koliko mu valja trpjeti za ime moje. I otide Ananija, i uđe u kuću: i položivši na nj ruke, reče: Saule brate, Gospod Isus, koji ti se ukaza na putu, kojim si dolazio, posla me, da progledaš, i da se napuniš Duha Svetoga. I odmah otpadoše s očiju njegovih kao ljuske, i progleda: i ustavši bi kršten. I pošto uze hrane, okrijepi se. I bi nekoliko dana s učenicima, koji bijahu u Damasku. I odmah stade po zbornicama propovijedati Isusa, da je on Sin Božji. A svi, koji slušahu, čuđahu se i govorahu: Nije li ovo onaj, što proganjaše u Jerusalemu one, koji prizivahu ime ovo, i zato dođe ovamo, da ih svezane odvede k poglavicama svećeničkim? A Saul postajaše sve to smjeliji, i zabunjivaše Židove, koji stanovahu u Damasku, potvrđujući, da je ovo Krist.

Evanđelje, kako na dane Opata str. 13.*

26 Siječnja.

Sv. Polikarp Biskup i Muč.

Štenje Knjige blaženoga Ivana Apostola.

I. Iv. 3, 10-16

Predragi! Svaki, koji nije pravedan, i koji ne ljubi brata svojega nije od Boga: jer je ovo vijest, koju ste čuli od početka, da se ljubite među sobom. Ne kao Kain, koji je bio od nečastivoga i ubio svoga brata. I za koji ga uzrok ubi? Jer su djela njegova bila opaka a brata mu pravedna. Ne čudite se, braćo, ako vas svijet mrzi. Mi znamo, da smo preneseni iz smrti u život, jer ljubimo braću. Tko ne ljubi, ostaje u smrti: svaki, koji mrzi brata svojega, ubojica je; a znate, da nijedan ubojica nema u sebi vječnoga života. U tome poznamo ljubav Božju, što on dade život svoj za nas: i mi smo dužni dati život za braću.

Evanđelje, kako na dane jednog Mučenika na II. mjestu (Misa Laetabitur), *str. 6*.*

27 Siječnja.

Sv. Ivan Zlatousni Biskup, Isp. i Nauč. Crkve.

Kako na dane Naučitelja, str. 12.*

28 Siječnja.

Sv. Agneza (Janja) Djevica i Mučenica
po drugi put.

Epistola Tko se hvali, *Evanđelje* o blagu sakrivenu u njivi, *kako na dane Djevica, str. 15*.*

29 Siječnja.

Sv. Franjo Saleški Bisk., Isp. i Nauč. Crkve.

Kako na dane Naučitelja, str. 11.*

30 Siječnja.

Sv. Martina Djev. i Muč.

Kako na dane Djevica na I. mjestu (Misa Loquebar), *str. 14*.*

31 Siječnja.

Sv. Petar Nolasko Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na II mjestu (Misa Justus), *str. 12*.*

MJESECA VELJAČE.

1 Veljače.

Sv. Ignacij Bisk. i Muč.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Rimljanima. *Rim, 8, 35-39*

Braćo: Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja, ili tjeskoba, ili glad, ili golotinja, ili pogibelj, ili progonstvo ili mač? (Kao što je pisano: Radi tebe nas ubijaju svaki dan, smatraju nas za ovce, koje su za klanje). Ali u svemu ovome pobijeđujemo radi onoga, koji nas je ljubio. Jer sam stalan, da nas ni smrt, ni život, ni Anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnjost, ni budućnost, ni snaga, ni visina, ni dubina, nit ikakvo drugo stvorenje ne može rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Kristu Isusu Gospodu našemu.

Evanđelje, kako na dan sv. Lovra, 10. Kolovoza.

2 Veljače.

OČIŠĆENJE BL. DJEVICE MARIJE.

(SVIJEĆNICA)

Poslije Trećeg Časa, Svećenik odjeven ljubičastim plaštem, ili bez planite, sa podvorbom u odijelu iste boje, pristupa, da blagoslovi svijeće, koje su spravljene pred oltarom ili sa strane Epistole. Na istoj strani stoji Svećenik okrenut prema oltaru, i govori sklopljenih ruku glasom ferijalne Mise:

V) Gospod s vama. *R)* I s duhom...

Pomolimo se.

Gospode sveti, Oče svemogući, vječni Bože, koje si sve iz ništa stvorio, i svojom zapovijedi učinio, da radom pčelâ ova tekućina dopre do savršenosti svijeće: i koji si na današnji dan ispunio molbu pravednoga Šimuna: tebe ponizno molimo, da se udostojiš blago✠sloviti i posve✠titi ove svijeće na službu ljudima i za zdravlje tjelesno i duševno, bilo na zemlji, bilo u vodi, prizivanjem tvojega presvetoga Imena, i zagovorom blažene Marije vazda Djevice, čiji danas blagdan pobožno slavimo, i prošnjama sviju Svetih tvojih: i da uslišiš s neba svetoga svoga i sa prijestolja svoga veličanstva glas ovoga puka tvoga, koji ih želi s poštovanjem u rukama nositi, i tebe pjevajući slaviti: i milostiv budi svima onima, koji k tebi vape, koje si otkupio dragocjenom Krvlju Sina tvoga: Koji s tobom živi, i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekâ. — *R)* Amen.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si na današnji dan prikazao u svetom hramu svojemu Jedinorođenoga svoga, da ga sveti Šimun primi na ruke svoje: molimo smjerno tvoju blagost: da se udostojiš blago✠sloviti, i posve✠titi, i svijetlom višnjega blagoslova užeći ove svijeće, koje mi tvoji službenici želimo užežene nositi na slavu Imena tvojega: da budemo dostojni prinositi ih tebi Gospodu Bogu svojemu, i razgrijani vatrom preslatke tvoje ljubavi, zaslužimo prikazati se u svetom hramu slave tvoje. Po istom Gospodu... — *R)* Amen.

Pomolimo se.

Gospode Isukrste, svjetlosti prava, što prosvijetljuješ svakoga čovjeka, koji dolazi na ovaj svijet: izlij svoj blago✠slov na ove svijeće, i posve✠ti ih svijetlom milosti svoje, i dopusti milostiv: da kao što ove voštanice užežene vidljivim ognjem razgone noćne tmine: tako i srca naša, rasvijetljena nevidljivim ognjem, to jest, sjajem Duha Svetoga, budu prosta od sljepila svake mane; da možemo očišćenim okom pameti gledati ono, što je tebi ugodno, a našem spasenju korisno: eda tako poslije mračnih pogibli ovoga vijeka, zaslužimo doprijeti do svjetlosti neugasive. Po

Tebi, Kriste Isuse, Spasitelju svijeta, koji u savršenom Trojstvu živiš i vladaš Bog, po sve vijeke vijekâ.
R) Amen.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si zapovjedio po Mojsiji sluzi svojemu, da se prečista tekućina ulja priredi za svijetnjake, koji su svederno imali gorjeti pred licem tvojim: izlij dobrostiv milost svoga blago ✠ slova na ove voštanice; neka tako podavaju svjetlost izvana, da po tvome daru ne ponestane unutra u pametima našim svijetlo Duha tvojega. Po Gospodu našem Isukrstu Sinu tvome, koji s tobom živi i kraljuje u jedinstvu istoga Duha Svetoga Bog, po sve vijeke vijekâ. — *R)* Amen.

Pomolimo se.

Gospode Isukrste, koji pokazavši se među ljudima u bivstvu našega tijela, bio si prikazan na današnji dan od roditeljâ u hramu; koga Šimun, časni starac, prosvijetljen svijetlom Duha tvoga, upozna, primi i blagoslovi; podaj milostiv, da milošću istoga Duha Svetoga prosvijetljeni i naučeni, tebe istinito upoznamo i vjerno uzljubimo. Koji s Bogom Ocem u jedinstvu istoga Duha Svetoga živiš i kraljuješ Bog, po sve vijeke vijekâ.
R) Amen.

Svršivši molitve, Misnik uspe tamjana u kadionik; zatim oškropi tri puta svijeće blagoslovljenom vodom, govoreći Ant. „Oškropi me“ *bez pjevanja i bez Psalma, i tri puta pokadi tamjanom. Tada uglednij od Klera pristupi k oltaru, i od njega Misnik primi svijeću ne klečeći i ne ljubeći ruku. Za tim Misnik stojeći na sredini pred Oltarom, okrenut prema puku, dijeli svijeće najprije uglednijemu, od koga je on primio; pak Đakonu i Podđakonu i ostalim od Klera redom, najposlije svjetovnjacima, koji svi kleče, i primajući svijeću ljube nju i ruku Misnikovu. To ne čine Prelati, ako ih ima.*

Kad se počnu dijeliti svijeće, Kor pjeva:

Svijetlo na prosvijetljenje naroda: * i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

Sad otpusti slugu svoga, Gospode, * po riječi tvojoj u miru.

Svijetlo na prosvijetljenje naroda: * i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

Jer vidješe oči moje * spasenje tvoje.

Svijetlo na prosvijetljenje naroda: * i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

Koje si pripravio * pred licem sviju narodâ.

Svijetlo na prosvijetljenje naroda: * i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

Slava Ocu, i Sinu, * i Duhu Svetomu.

Svijetlo na prosvijetljenje naroda: * i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

Kako bijaše u početku, i sada i vazda, * i u vijeke vijekâ. Amen.

Svijetlo na prosvijetljenje naroda: * i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

Kad ovo dovrši, pjeva se Antifona Ps. 43, 26.

Ustani, Gospode, pomozi nas: * i oslobodi nas radi imena svoga.

Bože, ušima svojima čusmo: * oci naši navijestiše nama.

V) Slava Ocu. *I ponavlja se Ant.* Ustani, Gospode.

Za tim Svećenik govori:

Pomolimo se.

I ako je po Sedamdesetnici, i ne u Nedjelju, Đakon govori:

V) **Prignimo koljena.** — *R)* **Ustanite.**

Molitva.

Usliši, molimo, Gospode, puk svoj: i što podavaš da se izvana svake godine pobožno štuje, dopusti, da se unutra postigne svjetlošću tvoje milosti. Po Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

Zatim slijedi ophod. Najprije Misnik uspe tamjana u kadionik; poslije toga Đakon, okrenuvši se puku, govori:

Uputimo se u miru!

Kor odgovara: U ime Kristovo. Amen.

Prvi ide kadioničar s kadionikom; za njim Podđakon, noseć Križ između dva Akolita s gorućim svijećama; slijedi Kler po redu, na posljetku Misnik s Đakonom s lijeve strane, svi sa užeženim svijećama u rukama. I pjevaju se ove Antifone:

Nakiti odaje svoje, Sione: * i primi Kralja Krista.

Zagrli Mariju, * koja je nebeska vrata.

Jer ona nosi Kralja slave * novoga svijetla.

Čeka Djevica: * noseći na rukama Sina prije danice rođena.

Koga primajući Šimun na ruke svoje: * navijesti narodima, da je on Gospodar života i smrti, i Spasitelj svijeta.

Druga Antifona, L. 2, 26, 27 i 28-29

Bi objavljeno Šimunu od Duha Svetoga, * da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega.

I kad uvođahu Dijete u hram: * primi ga na ruke svoje.

I blagoslovi Boga, i reče: * Sad otpusti slugu svoga, Gospode, u miru.

Kad uvođahu Dijete Isusa roditelji njegovi, da izvrše za nj po običaju zakona, * on ga primi na ruke svoje.

Ulazeći u crkvu pjeva se:

Prinesoše za nj Gospodu dvije grlice * ili dva golubića.

Kako je pisano * u zakonu Gospodnjemu.

Kad se ispuniše dani očišćenja Marijina, * po zakonu Mojsijevu,

Ponesoše Isusa u Jerusalem, * da ga prikažu Gospodu.

Kako je pisano * u zakonu Mojsijevu.

Slava Ocu i Sinu * i Duhu Svetomu.

Kako je pisano * u zakonu Mojsijevu.

Kad svrši ophod, Misnik i podvorba skine ljubičasto, a obuče bijelo ruho za Misu. Dok se pjeva Evanđelje, drže se svijeće u rukama užežene, isto tako od Posvećenja do Pričesti. — Ako je Misa od Nedjelje, svijeće se ne užižu.

NA MISI.

Štenje Malakije Proroka.

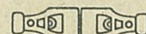
Mal. 3, 1-4

Ovo govori Gospod Bog: Evo ja šaljem Anđela svoga, koji će pripraviti put pred licem mojim. I onaj čas doći će u hram svoj Gospod, koga vi tražite, i anđeo zavjeta, koga vi hoćete. Evo dolazi, veli Gospod vojskâ. Tko može zamisliti dan dolaska njegova, i tko će se održati, kad se pokaže? Jer je on kao oganj, što rastapa, i kao trava sapunjača koja pere: i sjesti će kao onaj koji topi i čisti srebro, i očistit će sinove Levijeve, i pretopit će ih kao zlato i kao srebro, i oni će Gospodu prinositi žrtve u pravdi. I ugodna će bit Gospodu žrtva Judina i Jerusalemska kao u stare dane, i kao u davne godine: veli Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 2, 22-32

U ono vrijeme: Kad se ispuniše dani očišćenja Marijina, po zakonu Mojsijevu doniješe Isusa u Jerusalem, da ga prikažu Gospodu, kako je pisano u zakonu Gospodnjemu: Sve muško, što otvori matericu, neka se posveti Gospodu; i da prinesu za žrtvu, kao što je rečeno u zakonu Gospodnjemu, dvije grlice ili dva golubića. I gle! bijaše u Jerusalemu čovjek, po imenu Šimun, i taj je čovjek bio pravedan i pobožan, čekajući utjehu Izraelovu, i Duh Sveti bijaše u njemu. I bi mu objavljeno od Duha Svetoga, da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega. I dođe po Duhu u hram. I kad uvođahu Dijete Isusa roditelji njegovi, da izvrše za nj po običaju zakona, on ga primi na ruke svoje i blagoslovi Boga i reče: Sad otpusti slugu svoga, Gospode, po riječi tvojoj u miru; jer vidješe oči moje spasenje tvoje: koje si pripravio pred licem sviju naroda: svijetlo na prosvijetljenje narodâ, i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

3 Veljače.

Sv. Vlaho (Blaž) Bisk. i Muč.

Zaštitnik Dubrovačke Biskupije.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 11, 33-39*

Braćo: Sveti vjerom predobiše kraljevstva, djelovahu pravdu, postigoše obećanja, zatisnuše žvala lavovima, ugasiše silu ognja, izbjegoše oštrici mača, oporaviše se od slabosti, postadoše jaki u ratu, rastjeraše vojske tuđinske, žene primiše svoje mrtve uskrsnute. A drugi su bili na mučilima rastegnuti, ne hoteći se osloboditi, da dobiju bolje uskrsnuće. Drugi su pak podnijeli pogrđenja i šibe, suviše i okove i tamnice; bili su kamenovani, rasječeni, iskušani, poginuše od mača, iđahu u kožama ovčjim i kozjim, u siromaštvu, u tjeskobi, u nevolji, svijet nije bio njih dostojan. Lutahu po pu-

stinjama, po gorama i po spiljama i po jamama zemaljskim. I svi ti, prokušani svjedočanstvom vjere, nađoše se u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 10, 23-28*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Kad vas budu progonili u jednom gradu, bježite u drugi. Uistinu vam govorim, nećete obići gradove izraelske, dok ne dođe Sin čovječanski. Nije učenik nad učiteljem, ni sluga nad gospodarom svojim. Dosta je učeniku, da bude kao učitelj njegov, i sluzi kao gospodar njegov. Ako su domaćina nazvali Belzebubom, koliko će većma domaće njegove? Ne bojte se dakle njih; jer ništa nije sakriveno, što se ne će otkriti; ni tajno, što se ne će obaznati. Što vam govorim u mraku, kazujte na svjetlosti, i što vam se šapće na uho, propovijedajte s krovova. I ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a dušu ne mogu ubiti, nego se većma bojte onoga, koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.

Isti dan 3 Veljače.

Sv. Trifun Muč.

Zaštitnik Kotorske Biskupije.

Štenje knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. 12, 9-12*

U dni one: Zbačen bi zmaj onaj veliki, stara zmija, koja se zove đavao i sotona, koja zavodi sav svijet: i zbačen bi na zemlju, i anđeli njegovi biše zbačeni s njime. I čuh glas veliki na nebu, koji govori: sad nasta spasenje, i krepost, i kraljevstvo Boga našega, i oblast Krista njegova: jer je zbačen opadač braće naše, koji ih je opadao pred licem Boga našega dan i noć. I oni ga pobijediše Krvlju Jaganjca i riječju svjedočanstva svojega. I nijesu marili za život svoj do same smrti. Za to se veselite nebesa, i vi, koji stanujete u njima.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 10, 17-20*

U ono vrijeme: Vratiše se sedamdesetorica s veseljem govoreći: Gospode! i đavli nam se pokoravaju u ime tvoje. A on im reče: Vidjeh sotonu, gdje pada s neba kao munja. Evo vam dajem vlast, da stajete na zmije, i štipavce, i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam ne će nauditi. Ali se ne radujte za to, što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte, što su imena vaša upisana na nebesima.

4 Veljače

Sv. Andrija Korsini, Bisk. i Isp.

Kako na dane Ispovj. Biskupa na 1 mjestu (Misa Statuit), *str. 9*.*

5 Veljače.

Sv. Agata Dj. i Muč.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *1. Kor. 1, 26-31*

Braćo: Pogledajte na svoje zvanje, jer nema mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo mogućih, ni mnogo plemenitih: nego što je

ludo pred svijetom, ono odabra Bog, da zastidi mudre; i što je slabo pred svijetom, ono odabra Bog, da zastidi jako; i što je neplemenito pred svijetom, i prezreno odabra Bog, i što nije, da uništi ono što jest: da se ne pohvali nijedno tijelo pred licem njegovim. A vi ste od njega u Kristu Isusu, koji nam je postao mudrost od Boga i pravda, i posvećenje, i otkupljenje: da, kao što je pisano: tko se hvali, neka se hvali u Gospodu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.
Mt. 19, 3-12

U ono vrijeme: Pristupiše k Isusu farizeji, da ga kušaju govoreći: Je li dopušteno čovjeku otpustiti ženu svoju za koji mu drago uzrok? On odgovarajući reče im: Nijeste li čitali, da je onaj, koji je stvorio čovjeka u početku, muško i žensko stvorio ih? I reče: Radi toga ostavit će čovjek oca i mater, i pridružit će se ženi svojoj: i bit će dvojica u jednom tijelu. Tako nijesu više dvojica, nego jedno tijelo. Što je dakle Bog združio, čovjek neka ne razluči. Rekoše mu: Zašto dakle Mojsije zapovjedi, da se da otpusno pismo i da se otpusti? Reče im: Jer je Mojsije vama radi otvrdnuća srca vašega dopustio otpustiti žene vaše: ali od početka nije bilo tako. A ja vam govorim, da svaki koji otpusti ženu svoju, osim radi bluda, i drugu uzme, čini preljubu: i koji otpuštenu uzme, čini preljubu. Rekoše mu učenici njegovi: Ako je tako čovjeku sa ženom, nije dobro ženiti se. A on im reče: Ne razumiju svi ovu riječ, nego, kojima je dano. Jer ima eunuha, koji su se tako rodili iz utrobe materine, a ima eunuha, koje su ljudi takovim učinili, a ima ih opet, koji su sami sebe takovim učinili radi kraljevstva nebeskoga. Tko može razumjeti, neka razumije.

Isti dan u Franj. Redu:

Sv. Petar Krstitelj i drugovi, Japanski Muč.

Epist. kako na dan sv. Franja Asiškog, 4 Listopada.
Evanđelje: Ako tko hoće da ide za mnom, *kako na dane jednog Mučenika na II. mjestu,* (Misa Sacerdotes Dei), *str. 3*.*

6 Veljače.

Sv. Tit, Bisk. i Isp.

Epistola Evo Svećenik veliki, *kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (Misa* Statuit), *str. 9*.*
Evanđelje, kako na dan sv. Marka, 25 Travnja.

7 Veljače.

Sv. Romuald, Opat.

Kako na dane Opata, str. 13.*

8 Veljače.

Sv. Ivan Matski.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (Misa Os justi), *str. 12*.*

9 Veljače.

Sv. Ćiril Biskup Aleksandrijski,
Isp. i Nauč. Crkve.

Kako na dane Naučiteljâ, str. 11.*

Isti dan 9 Veljače.

Sv. Apolonija Dj. i Muč.

Kako na dane Djevica na I mjestu (Misa Loquebar), *str. 14*.*

10 Veljače.

Sv. Skolastika Dj.

Kako na dane Djevica na III mjestu (Misa Dilexisti), *str. 15*.*

11 Veljače.

Prikazanje Bl. Dj. Marije u Lurdu.

Štenje knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola.
Obj. 11, 19: 12, 1 i 10

tvori se hram Božji na nebu: i pokaza se kovčeg zavjeta njegova u hramu njegovu; i nastade sijevanje i glasovi i potresi i grâd veliki. I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena zaodjevena

suncem, i mjesec pod nogama njezinim, i na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda. I čuh glas veliki na nebu, gdje govori: Sad nasta spasenje i krepost i kraljevstvo Boga našega i oblast Krista njegova.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 1, 26-31

U ono vrijeme: Poslan bi Anđeo Gabrijel od Boga u grad Galilejski, koji se zove Nazaret, k Djevici zaručenoj čovjeku, komu bješe ime Josip, iz doma Davidova, a ime Djevici Marija. I ušavši Anđeo k njoj reče: Zdravo, milosti puna: Gospod s tobom: blagoslovljena ti među ženama. A kad je ona to čula, smuti se na riječ njegovu, i promišljaše, kakav bi to bio pozdrav. I reče joj Anđeo: Ne boj se, Marijo, jer si našla milost pred Bogom: evo ćeš začeti, i poroditi sina, i nadjenut ćeš mu ime Isus.

12 Veljače.

Sedam sv. Utemeljitelja
Reda Službenika Bl. Dj. M.

Štenje Knjige Mudrosti.

Crkv. 44, 1-15

Hvalimo slavne ljude, i pređe naše u njihovom naraštaju. Mnogo se proslavio Gospod u njima veličanstvom svojim od vijeka. Oni bjehu kraljevi u svojim zemljama, ljudi veoma mogući, puni razboritosti, a kao proroci prodičiše proročko dostojanstvo. Vladahu tadašnjim pukom, i od svoje mudrosti davahu narodima svetog nauka. Oni vještinom svojom pronađoše milozvučne napjeve i spjevaše svete pjesme. Ljudi bogati krepostima, ljubitelji ljepote, čuvaoci mira u svojim domovima. Svi oni stekoše slavu u naraštajima svojim, i već za života bijahu hvaljeni. Koji se od njih rodiše, ostaviše časno ime, da se pripovijeda slava njihova. A ima drugih, kojih se već nitko ne spominje: izginuše, kao da ih nije bilo; rodiše se, kao da se nijesu ni rodili: tako i sinovi njihovi s njima. A ovo su milostivi ljudi, kojih dobra djela nijesu pala u zaborav. Dobra njihova ostaju u potomstvu njihovu: njihovi su unuci sveto nasljedstvo: i njihovo potomstvo drži se tvrdo zavjeta: radi njih ostaju na vijeke sinovi njihovi: rod njihov i slava njihova ne će izginuti. Njihova su tjelesa pokopana i počivaju u miru, a ime njihovo živi od koljena do koljena. Njihovu mudrost neka slave narodi, a hvalu njihovu neka Crkva razglašuje.

Evanđelje, kako na dane Opata, str. 13.*

14 Veljače.

Sv. Valentin Svećenik i Mučenik.

Kako na dane jednog Mučenika na III mjestu (Misa In Virtute), *str. 3*.*

15 Veljače.

Sv. Faustin i Jovit Mučenici.

Kako na dane više Mučenika na III mjestu (Misa Salus), *str. 6*.*

18. Veljače.

Sv. Šimun Bisk. i Muč.

Kako na dane jednog Mučenika na I mjestu (Misa Statuit), *str. 2*.*

22 Veljače.

Stolica sv. Petra u Antiohiji.

Kako na dan Izbora Pape, str. 23.*

Isti dan 22 Veljače.

U franjevačkim crkvama:

Sv. Margarita Kortonska, Pokornica.

Epistola, kako na dan sv. Marije Magdalene, 22 Srpnja.

Evanđelje, kako u 3. Nedjelju po Duhovima, str. 147.

23 Veljače.

Sv. Petar Damijanski, Bisk., Isp. i Nauč.

Kako na dane Naučitelja, str. 11.*

Isti dan 23. ili 24 Veljače.

Vigilija sv. Matije Apostola.

Kako na Vigilije Apostola, str. 1.*

24 ili 25 Veljače.

Sv. Matija Apostol.

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 1, 15-26

U dni one: Ustade Petar posred braće, i reče (a bijaše skup ljudi zajedno svega oko sto i dvadeset): Ljudi braćo! treba da se ispuni Pismo, što je prorekao Duh Sveti kroz usta Davidova o Judi, koji je bio vođ onima, što su uhvatili Isusa, a bio je pribrojen nama i postao udionikom ove službe. Pa je on stekao njivu od plaće nepravedne, i objesivši se raspuknu se po srijedi, i prosu se sva utroba njegova. I doznaše za to svi stanovnici Jerusalema, tako da se ona njiva prozvala njihovim jezikom Haceldama, to će reći krvna njiva. Jer je pisano u knjizi Psalama: Neka bude stan njihov pust, i neka ne bude nikoga, tko bi prebivao u njemu: i službu njegovu neka preuzme drugi. Treba dakle, da bude s nama svjedok uskrsnuća Isusova jedan od ovih ljudi, koji su bili skupa s nama za sve vrijeme, od kad je među nas ušao i izišao Gospod Isus, počevši od krštenja Ivanova do dana, kad bi uzet od nas. I postaviše dvojicu: Josipa, koji se zvao Barsaba, nazvan Pravedni, i Matiju. I moleći se rekoše: Ti, Gospode, koji poznaš svačije srce, pokaži, koga si od ove dvojice odabrao, da preuzme mjesto ove službe i apostolstva, od kog je otpao Juda, da pođe na svoje mjesto. I baciše kocke za njih, i pade kocka na Matiju, i bi pribrojen jedanaestorici Apostola.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 11, 25-30*

U ono vrijeme: Odgovarajući Isus reče: Zahvaljujem ti, Oče, Gospodaru neba i zemlje, jer si ovo sakrio od mudrih i razumnih, a objavio si malahnima. Dà, Oče: jer ti je tako bilo po volji. Sve je meni predao Otac moj. I nitko ne pozna Sina, do Oca: niti Oca tko pozna, do Sina, i kome htjet bude Sin objaviti. Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas ukrijepiti. Uzmite jaram moj na sebe, i učite se od mene, jer sam blaga i ponizna srca: i naći ćete pokoj dušama svojim. Jer je jaram moj sladak, i breme moje lako.

MJESECA OŽUJKA.

4 Ožujka.

Sv. Kazimir Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (Misa Os justi), *str. 12*.*

6 Ožujka.

Sv. Perpetua i Felicitas Mučenice.

Kako na dane ne Djevica na I mjestu (Misa Me expectaverunt), *str. 17*.*

7 Ožujka.

Sv. Toma Akvinski, Isp. i Nauč. Crkve.

Štenje knjige Mudrosti.
Mudr. 7, 7-14

Zaželjeh, i bi mi dan razum: zavapih, i dođe u me duh mudrosti: i cijenih je više nego kraljevstva i prijestolja, i bogatstvo držah za ništa napram nje. Nijesam uporedio s njome dragi kamen: jer sve zlato, kad se s njome poredi, jest kao sitni pijesak, a srebro se pored nje smatra za blato. Zaljubih se u nju više nego u zdravlje i ljepotu, i odlučih, da ju držim za svjetlost: jer je njeno svijetlo neugasivo. Svako mi je dobro došlo s njome, i neizmjerno bogatstvo preko ruku njenih, i u svemu sam se uzradovao: jer me je ova mudrost vodila, a nijesam znao, da je ona mati svega ovoga. Nju sam naučio bez pretvaranja, i dijelim je bez zavisti, i ne krijem bogastvo njezino. Jer je ona neizmjerno blago ljudima: i koji se njome posluže, postaju dionici prijateljstva Božjega, dostojni pohvale zbog darova nauke.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 5, 13-19*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Vi ste sô zemlje. Ako sô izvjetri, čim će se soliti. Za ništa više ne valja, nego da se izbaci i pogazi od ljudi. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se grad sakriti sagrađen na gori. Niti se užiže svijeća i stavlja pod uborak, nego na svijetnjak, da svijetli svima, koji su u kući. Tako neka svijetli svjetlost vaša pred ljudima: da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega, koji je na nebesima. Nemojte misliti, da sam došao, da ukinem zakon ili proroke; nijesam došao, da ukinem, nego da popunim. Jer vam uistinu govorim: dok stoji nebo i zemlja, slovce jedno ili zarez neće nestati iz zakona, dok se sve ne izvrši. Tko dakle ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i nauči tako ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom: a tko izvrši i nauči, taj će se velik zvati u kraljevstvu nebeskom.

8 Ožujka.

Sv. Ivan od Boga Isp.

Epistola, kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (*Misa* Os Justi), *str. 12**.

Evanđelje, kako na 17. Nedjelju po Duhovima, str. 156.

9 Ožujka.

Sv. Frana Rimska Udovica.

Kako na dane ne Djevica na II mjestu (*Misa* Cognovi), *str. 18**.

Isti dan 9 Ožujka.

Sv. Katarina Bolonjska Dj.

Kako na dane Djevica na IV mjestu (*Misa* Vultum tuum), *str. 16**.

10 Ožujka.

Četrdeset sv. Mučenika.

Epistola, kako na dan sv. Vlaha (3 Veljače), str. 177.

Evanđelje, Silazeći Isus s gore, *kako na dane više Mučenika na II mjestu, str. 6**.

12 Ožujka.

Sv. Grgur I. Papa, Isp. i Nauč. Crkve.

Kako na dane Naučiteljâ, str. 11.*

17 Ožujka.

Sv. Patricij Bisk. i Isp.

Kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (Misa Statuit), *str. 9*.*

18 Ožujka.

Sv. Ćiril Bisk. Jerusalemski, Isp. i Nauč.

Epistola Pravednik jutrom rano, *kako na dane Naučiteljâ na II mjestu, str. 12*.*

Evanđelje, kako na dan sv. Vlaha, (3 Veljače), str. 178.

NA BLAGDAN

SV. JOSIPA, ZARUČNIKA B. DJ. M.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 45, 1-6

Drag je bio Bogu i ljudima, njegova je uspomena blagoslovljena. Zaodjenu ga slavom kao sveca, i uzveliča ga za strah neprijateljima, i na riječ njegovu stiša biče. Proslavi ga pred kraljevima, i dade mu zapovijedi za puk svoj, i pokaza mu slavu svoju. Radi vjere i krotkosti njegove posveti ga, i odabra ga između svih ljudi. Jer je čuo njega, i glas njegov, i uvede ga u oblak. I dade mu zapovijedi licem u lice, i zakon života i stege.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 1, 18-25*

Budući zaručena Marija, mati Isusova, Josipu, prije nego li se sastaše, nađe se da je začela po Duhu Svetomu. A Josip muž njezin, budući pravedan, i ne hoteći je prijaviti, htjede je potajno otpustiti. No dok on tako mišljaše, gle! Anđeo Gospodnji javi mu se u snu govoreći: Josipe, sine Davidov, nemoj se bojati uzeti Mariju za zaručnicu svoju; jer ono, što se u njoj začelo, od Duha je Svetoga. I porodit će Sina, i nadjenut ćeš mu ime Isus: jer će on spasiti puk svoj od grijeha njihovih.

21 Ožujka.

Sv. Benedikt Opat.

Kako na dane Opata, str. 13.*

22. Ožujka.

Sv. Benvenut Biskup. i Isp.

Kako na dane Isp. Bisk. na II mjestu (Misa Sacerdotes tui), *str. 10.*

25 Ožujka.

NAVIJEŠTENJE BL. DJEVICE MARIJE

(BLAGOVIJEST).

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 7, 10-15

dni one: Reče Gospod Ahazu govoreći: Pitaj sebi znak od Gospoda Boga svoga ozdo iz dubine, ili ozgo s visine. I reče Ahaz: Ne ću pitati, i ne ću iskušavati Gospoda. I reče: Čujte dakle, dome Davidov: Zar vam je malo, što dosađujete ljudima, nego dosađujete i Bogu mojemu? Zato će vam sam Gospod dati znak: Evo Djevica će začeti, i poroditi sina, i nadjenut će mu ime Emanuel. Maslo će i med blagovati, da znade odbaciti zlo, a izabrati dobro.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 1, 26-38

ono vrijeme: Poslan bi Anđeo Gabrijel od Boga u grad Galilejski, koji se zove Nazaret, k Djevici zaručenoj čovjeku, komu bješe ime Josip, iz doma Davidova, a ime Djevici Marija. I ušavši Anđeo k njoj reče: Zdravo, milosti puna: Gospod s tobom: blagoslovljena ti među ženama. A kad je ona to čula, smuti se na riječ njegovu, i promišljaše, kakav bi to bio pozdrav. I reče joj Anđeo: Ne boj se, Marijo! jer si našla milost pred Bogom: evo ćeš začeti i poroditi sina, i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik, i nazvat će se Sin Previšnjega, i dat će njemu Gospod Bog prijestolje Davida, oca njegova; i kraljevat će u domu Jakovljevu uvijeke, i kraljevstvu njegovu neće biti svrhe. A Marija reče Anđelu: Kako će se to dogoditi, kad ja ne poznam čovjeka? I odgovarajući Anđeo reče joj: Duh Sveti doći će vrh tebe, i krepost će te Previšnjega osjeniti; zato ono, što ćeš ti poroditi sveto, zvat će se Sin Božji. I eto Elizabeta, tvoja rodica, i ona je začela sina u svojoj starosti: i ovo je šesti mjesec njoj, koja se zove neplodnicom, jer u Boga nije ništa nemoguće. A Marija reče: Evo službenice Gospodnje, budi meni po riječi tvojoj.

27 Ožujka.

Sv. Ivan Damašenski, Isp. i Nauč.

Epistola Pravednika je poveo Gospod, *kako na dane jednog Mučenika na III mjestu (Misa* In Virtute), *str. 3*.*

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 6, 6-11

U ono vrijeme: Dogodi se u drugu subotu, da je Isus ušao u zbornicu, i učio. I bješe ondje čovjek, kome je desna ruka bila

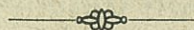
suha. Književnici pak i farizeji gledahu, ne će li u subotu iscijeliti: da bi našli, čime da ga okrive. Ali je on znao pomisli njihove: I reče čovjeku, koji je imao ruku suhu: Ustani, i stani na srijedu. I ustavši stade. A Isus reče njima: Pitam vas, je li dopušteno u subotu činiti dobro ili zlo: spasiti dušu ili pogubiti? I pogledavši na sve njih reče čovjeku: Pruži ruku svoju. I pruži: i ruka mu posta zdrava. A oni se napuniše bezumlja, i govorahu jedan drugomu, što bi učinili Isusu.

28 Ožujka.

Sv. Ivan Kapistran, Isp.

Epistola Pravednika je poveo Gospod, *kako na dane jednog Mučenika na III mjestu* (*Misa* In virtute), *str. 3**.

Evanđelje, kako u Četvrtak po Duhovima, str. 140.

Petak po Nedjelji Muke.

Sedam Žalosti Bl. Dj. M.

Štenje knjige Judit.

Jud. 13, 22 i 23-25

Gospod te je blagoslovio u kreposti svojoj, jer je po tebi uništio neprijatelje naše. Blagoslovljena si ti, kćeri, od Gospoda Boga višnjega više nego sve žene na zemlji. Blagoslovljen Gospod, koji stvori nebo i zemlju: jer je danas uzveličao ime tvoje, da ne će izginuti hvala tvoja u ustima ljudi, koji se budu spominjali kreposti Gospodnje do vijeka, jer ti za njih nijesi poštedjela života svoga zbog tjeskobe i nevolje naroda svoga, nego si odvratila propast pred licem Boga našega.

SEKVENCIJA.

Puna tuge Majka staše
Uz križ plačuć, dok trpljaše
Sin na križu viseći.
Koje dušu rastuženu,
Svu žalosnu, i smućenu,
Mač preoštri prostrieli.
Teško li ti ucviljena
Bi tad ona preblažena
Mati Sina Jedinog!
Koja gorko tad jadaše,
Mila majka, dok gledaše
Muke Sina slavnoga.
Ah, tko ne bi proplakao
Kad bi majku tu gledao
U tolikoj gorkosti?
Tko će suze uzdržati,
Gledeć, kako Krista Mati
Bol podnosi sa Sinom?
Radi grieha svoga puka
Isusa joj bič i muka
Na nje oči umori.
Vidje slatkog sina svoga
Zapuštena od svakoga,
Gdje umiruć izdiše.
Daj, o Majko, vir ljubavi,
U srce mi bol postavi,
Čin' da s tobom tugujem.
Čin' da ljubim Krista Boga
Sa svim žarom srca svoga,
Ter mu tako ugodim.
Čin' da mi se, Majko sveta,
Rane Sinka tvog propeta
Usred srca usade.
Tvog jedinca izranjena,
Tako za me izmučena,
Bol da s tobom podielim.
S Propetijem bol' da združim
I da s tobom vazda tužim,
Dok je daha u meni.

Blizu križa s tobom biti,
Tvom se plaču pridružiti
Želja mi je najveća.
Nad svim djevam Djevo mila,
Nemila mi već ne bila:
Daj mi s tobom plakati.
Daj, da srcem svojim cielim
Smrt sveđ nosim, muku dielim,
Rane štujem Kristove.
Daj me ranam izraniti,
Daj me križem opojiti,
I krvlju Isusovom.
Da me mine žar pakleni,
Ti priskoči, Djevo, meni
Na dan suda Božjega.
Kriste, daj mi, kad preminem,
Po Majci se da dovinem
Lovor-vienca pobjede..
Kada tielo smrt podnese,
Daj, da duši daruje se
Slava raja nebeskog. Amen.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 19, 25-27*

U ono vrijeme: Stajahu kod križa Isusova Mati njegova, i sestra Matere njegove Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad dakle vidje Isus Mater i učenika, koga ljubljaše, gdje stoji, reče Materi svojoj: Ženo, evo sin tvoj. Zatim reče učeniku: Evo Mati tvoja. I od onoga časa uze je učenik k sebi.

MJESECA TRAVNJA.

2 Travnja.

Sv. Franjo Paulski Isp.

Epistola, kako na dan sv. Pavla Pustinjaka, 15 Siječnja, str. 171.

Evanđelje, kako na dane Isp. ne Bisk. na II mjestu (Misa Justus), *str. 13*.*

4 Travnja.

Sv. Izidor Bisk. Isp. i Nauč.

Kako na dane Naučitelja, str. 11.*

Isti dan 4 Travnja.

Sv. Benedikt Filadelfijski Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na II. mjestu (Misa Justus), *str. 13*.*

5 Travnja.

Sv. Vincencij Fererij Isp.

U crkvama Reda sv. Dominika:

Štenje knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. 14, 6-7*

U dni one: Vidjeh drugoga Anđela gdje leti posred neba, imajući vječno Evanđelje, da navijesti onima, koji žive na zemlji, i svakomu narodu, i plemenu, i jeziku, i puku. I govoraše velikim glasom: Bojte se Boga, i dajte mu čast, jer je došao čas suda njegova: I poklonite se onome, koji je stvorio nebo, i zemlju, i more, i izvore vodâ.

Evanđelje, kako na dane Naučitelja, str. 11.*

U drugim crkvama:

Epistola i Evanđelje, kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (Misa Os justi), *str. 12*.*

11 Travnja.

Sv. Leon I. Papa, Isp. i Nauč.

Epistola Pravednik jutrom rano, *kako na dane Naučitelja na II mjestu, str. 12*.*

Evanđelje, kako na Blagdan sv. Petra i Pavla, 29 Lipnja.

13 Travnja.

Sv. Hermenegild Muč.

Epistola: u vrijeme Vazmeno Stajat će pravednici, *kako na dane Mučenikâ u vrijeme Vazmeno, str. 8**; izvan Vazmenog vremena* Pravednika je poveo Gospod, *kako na dane jednog Mučenika na III mjestu, str. 3*.*

Evanđelje Ako tko dođe k meni, *kako na dane jednog Mučenika na I mjestu, str. 2*.*

---

15 Travnja.

Sv. Justin Mučenik.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *I Kor. 1, 18-25 i 30*

Braćo: Govor o Križu ludost je onima, koji ginu, a onima, koji se spasavaju, to jest nama, krepost je Božja. Jer je pisano: Uništit ću mudrost mudrih, i razumnost razumnih odbacit ću. Gdje je mudri? gdje književnik? gdje istraživač ovoga svijeta? Nije li Bog učinio ludom mudrost ovoga svijeta? Jer budući da u mudrosti Božjoj nije svijet upoznao svojom mudrošću Boga, bi po volji Bogu, da ludošću propovijedanja spasi one, koji vjeruju. Jer i Židovi ištu znamenja, i Grci traže mudrost: a mi propovijedamo Krista propeta: Židovima doduše sablazan, a narodima ludost, ali onima, koji su pozvani, Židovima i Grcima, Krista Božju krepost i Božju mudrost. Ono dakle što se njima čini u Bogu ludo, to je mudrije od ljudi: i što im se čini slabo u Bogu, jače je od ljudi. Vi ste pak po njem u Kristu Isusu, koji je za nas postao mudrost od Boga, i opravdanje, i posvećenje, i otkupljenje.

Evanđelje, kako na dane više Mučenika, na III mjestu, str. 6.*

---

17 Travnja.

Sv. Anicet Papa i Muč.

Epistola, kako na dane Muč. u vrijeme Vazmeno na I mjestu, str. 8.*

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 16, 20-22*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Uistinu, uistinu govorim vama: da ćete vi plakati i cviliti, a svijet će se radovati: i vi ćete se žalostiti, ali će se žalost vaša okrenuti na radost. Žena, kad rađa, žalosna je, jer je došao čas njezin: ali kad rodi dijete, već se ne sjeća tjeskobe od veselja, što se rodio čovjek na svijet. Tako ste i vi istina sad žalosni, ali ću vas opet vidjeti, i radovat će se srce vaše: i radosti vaše ne će nitko oduzeti od vas.

---

21 Travnja.

Sv. Anselm Bisk. Isp. i Nauč.

Kako na dane Naučitelja, str. 11.*

---

22 Travnja.

Sv. Soter i Kaj, Pape i Muč.

Štenje Knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. 19, 1-9*

U dni one: Potom ja Ivan čuh kao glas mnogoga mnoštva na nebu, gdje govori: aleluja: Spasenje, i slava, i krepost Bogu našemu: jer su istiniti i pravedni sudovi njegovi, što je osudio bludnicu veliku, koja je pokvarila zemlju bludom svojim, i osvetio krv sluga svojih od ruke njezine. I opet rekoše: Aleluja! I dim njezin uzlazi u vijek vijeka. I padoše dvadeset i četiri starca, i četiri životinje, i pokloniše se Bogu, koji sjedjaše na prijestolju, govoreći: Amen, aleluja! I glas iziđe od prijestolja govoreći: Hvalite Boga našega sve sluge njegove, i koji ga se bojite, mali i veliki. I čuh kao glas mnoštva velikoga, i kao glas vodâ mnogih, i kao glas gromova jakih, gdje govore: Aleluja: jer kraljuje Gospod Bog naš svemogući. Radujmo se i veselimo se: i dajmo slavu njemu: jer dođe pir Jaganjčev i zaručnica se njegova pripravila. I dano joj bi, da se obuče u čistu i bijelu svilu. Jer je svila

opravdanje svetih. I reče mi: Napiši: Blago onima, koji su pozvani na večeru pira Jaganjčeva.

Evanđelje Ja sam loza, *kako na dane Mučenika u vrijeme Vazmeno na 1 mjestu, str. 8*.*

---

23 Travnja.

Sv. Juraj Mučenik

Zaštitnik Senjske Biskupije.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Timoteju.

II. Tim. 2, 8-10 i 3, 10-12

Predragi! Spomeni se, da je Gospod Isukrst, od koljena Davidova, uskrsnuo od mrtvih, po mojem Evanđelju, u kojemu se trudim sve do okova, kao zločinac: ali riječ Božja nije svezana. Zato sve podnosim radi odabranih, da i oni zadobiju spasenje, koje je u Kristu Isusu, sa slavom nebeskom. A ti si poprimio moju nauku, način življenja, odluku, vjeru, snošljivost, ljubav, strpljivost, progonstva, muke: što mi se dogodilo u Antiohiji, Ikonu i Listri, koja sam progonstva pretrpio, i od sviju me izbavi Gospod. I svi, koji hoće da žive pobožno u Kristu Isusu, trpjet će progonstvo.

Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 15, 1-7*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ja sam loza prava: a moj Otac je vinogradar. Svaki prut na meni, koji ne donosi roda, odrezat će ga; a svaki, koji rod donosi, obrezat će ga, da donese više roda. Vi ste već čisti zbog besjede, što sam vam govorio. Ostanite u meni: i ja u vama. Kao što prut ne može sam od sebe iznijeti roda, ako ne ostane na lozi: tako ni vi, ako u meni ne ostanete. Ja sam loza, a vi ste pruće: koji ostaje u meni, i ja u njemu, onaj donosi obilan rod: jer bez mene ne možete ništa učiniti. Ako tko u meni ne ostane, izvrći će se na dvor kao prut, i usahnut će, i skupit će ga, pa će ga baciti u oganj, i izgorjet će. Ako ostanete u meni, i riječi moje ostanu u vama: što god hoćete, prosite, i bit će vam.

---

24 Travnja.

Sv. Fidel Sigmarinški Muč.

Kako na dane Mučenika u vrijeme Vazmeno na 1 mjestu (Misa Protexisti*), str. 8*.*

---

25 Travnja.

Sv. Marko Evangjelist.

Na Misi iza Ophoda Epist. i Ev., kako na Prosne dane, str. 127. — Na ostalim Misama:

Štenje Ezekiela Proroka.

Ez. 1, 10-14

Evo prilike lica četiriju životinja: lice čovječje, i lice lavsko s desne strane u sve četiri: a lice volujsko s lijeve strane u sve četiri, suviše lice orlovo u sve četiri. Lica njihova, i krila njihova bijahu pružena uzgor: u svake se dva krila sastavljahu jedno s dru-

gim, a dva im pokrivahu tjelesa. I svaka od njih iđaše ravno pred sobom: kuda ih je duh zanosio, onamo su stupale, i idući ne okretahu se natrag. I te životinje izgledahu kao živa žerava, i kao zublje. Između životinja viđaše se gdje prolazi sjaj ognjeni, i gdje iz ognja sijeva munja. I životinje iđahu, i vraćahu se kao svijetla munja.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 10, 1-9

U ono vrijeme: Odabra Gospod i drugu sedamdeset i dvojicu: i posla ih po dva i dva pred sobom u svaki grad i mjesto, kamo je imao sam doći. I govoraše im: Žetva je u istinu velika, ali poslenika malo. Molite dakle gospodara od žetve, da pošlje poslenike u žetvu svoju. Idite: evo ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. Ne nosite tobolca, ni torbe, ni obuće, i nikoga na putu ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: Mir ovoj kući: i ako bude ondje sin mira, ostat će na njemu mir vaš: ako li ne bude, vratit će se k vama. A u istoj kući ostanite, pa blagujte i pijte, što u njih ima: jer je poslenik dostojan plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću. I u koji god grad uđete, i prime vas, blagujte što stave pred vas: i liječite nemoćnike, koji su u njemu, i govorite im: Približilo se k vama kraljevstvo Božje.

26 Travnja.

Sv. Klet i Marcelin Pape i Muč.

Kako na dane Mučenika u vrijeme Vazmeno na II mjestu (Misa Sancti tui), *str. 8*.*

28 Travnja.

Sv. Pavao od Križa Isp.

Epistola, kako na dan sv. Justina 14 Travnja, str. 187.

Evanđelje, kako gore na dan sv. Marka, 25 Travnja.

Isti dan 28 Travnja.

Sv. Vital Muč.

Kako na dane Mučenika u vrijeme Vazmeno na I mjestu (Misa Protexisti), *str. 8*.*

29 Travnja.

Sv. Petar Muč.

Epistola Spomeni se, *kako na dane jednog Mučenika na IV mjestu, str. 4*.*

Evanđelje Ja sam loza prava, *kako na dane Mučenika u vrijeme Vazmeno na I mjestu, str. 8*.*

30 Travnja.

Sv. Katarina Sijenska Dj.

Kako na dane Djevica na III mjestu (Misa Dilexisti), *str. 15*.*

U crkvama Reda sv. Dominika:

Epist. kako na dan sv. Franja Asiškog, 4 Listopada.

Evanđelje, kako u IV Nedjelju po Bogojavljenju, str. 21.

U Srijedu iza II. Nedjelje po Uskrsu.

SVETKOVINA SV. JOSIPA

ZARUČNIKA BL. DJ. M. I ZAŠTITNIKA SVE CRKVE.

Štenje knjige Postanka.

Post. 49, 22-26

Josip je stablo rodno, stablo rodno kraj izvora, kojemu se grane rašiiše po zidu. Ako su

ga i ucvijelili ljuto, i izgrdili, i zavidjeli mu strijeljači, to ipak osta jak luk njegov, i spadoše okovi s mišica i ruku njegovih pomoću jakoga Boga Jakovljeva: i tako je postao pastir, kamen Izraelov. Bog Oca tvoga bio ti pomoćnik, i Svemogući te blagoslovio blagoslovima neba odozgo, blagoslovima bezdana ozdo, blagoslovima prsiju i utrobe. Blagoslovi Oca tvoga nadvisiše blagoslove njegovih otaca: dokle dođe želja bregova vječnih: neka budu nad glavom Josipovom, i nad tjemenom Nazirejca između braće njegove.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 3, 21-23*

U ono vrijeme: Dok se krstio sav narod, i Isus bio kršten i na molitvi, otvori se nebo: i siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom vidu kao golubica: i ču se glas s neba: Ti si moj Sin ljubljeni, u tebi sam se nasladio. A Isus, kad poče naučavati, imaše oko trideset godina, i ljudi ga držahu sinom Josipovim.

MJESECA SVIBNJA.

1 Svibnja.

Sv. Filip i Jakov Apostoli.

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 5, 2-5

Stajat će pravednici nepokolebivo pred onima, koji su ih tlačili, i koji su im oteli trude njihove. A ovi će se, videći to, smesti od straha velikoga, i začudit će se, što se oni tako brzo i nenadano spasiše, pa će kajući se i uzdišući od duševne tjeskobe govoriti u sebi: Ovo su oni, kojima smo se mi nekada podsmijevali i rugali. Mi nesvijesni držasmo njihov život ludošću, a svrhu njihovu nečasnom: a evo kako su ubrojeni među sinove Božje, i među svetima je dio njihov.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 14, 1-3*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Neka se ne smućuje srce vaše. Vjerujete u Boga i u mene vjerujte. U domu Oca mojega mnogo je stanova. Da nije tako, bio bih vam kazao; idem da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći i uzet ću vas k sebi, da i vi budete, gdje sam ja. I kamo ja idem, znate, i put znate. Reče mu Toma: Gospode, ne znamo, kamo ideš; pa kako možemo put znati? Reče mu Isus: Ja sam put, istina i život. Nitko ne dolazi k Ocu, nego po meni. Da biste mene poznavali, bez sumnje biste poznali i Oca mojega; i od sad ćete ga poznati, pače ga i vidjeste. Reče mu Filip: Gospode, pokaži nam Oca, i dosta nam je. Reče mu Isus: Toliko sam vremena s vama i ne poznaste me? Filipe! Koji vidi mene, vidi i Oca. Kako dakle ti govoriš: pokaži nam Oca? Ne vjerujete li, da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi, koje vam ja govorim, ne

govorim od sebe. Nego Otac, koji je u meni, On tvori djela. Ne vjerujete li, da sam ja u Ocu i Otac u meni? Barem radi samih djela vjerujte. Uistinu, uistinu govorim vama, tko vjeruje u mene, djela, koja ja tvorim, i on će tvoriti, i veća će od ovih tvoriti: jer ja idem k Ocu. I što god zapitate u Oca u ime moje, ono ću učiniti.

2 Svibnja.

Sv. Atanasij Bisk. Isp. i Nauč.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *II Kor. 4, 5-14*

Braćo: Ne propovijedamo sebe, nego Isukrsta Gospoda našega: a za sebe kažemo, da smo sluge vaše po Isusu: jer Bog, koji je rekao, da iz tmine prosine svjetlost, on je isti prosvijetlio srca naša, da pred Kristom Isusom prosine znanje slave Božje. A imamo ovo blago u zemljanim sudovima: da uzvišenost kreposti bude pripisana Bogu, a ne nama. U svemu trpimo nevolje, ali se ne prepadamo: zabunjeni smo, ali ne gubimo ufanja: progone nas, ali nijesmo ostavljeni: obaljuju nas, ali ne ginemo: sveđer nosimo na svojem tijelu smrt Isusovu, da se i život Isusov na našem tijelu očituje. Jer mi, dok živimo, sveđer se predavamo na smrt radi Isusa: da se i život Isusov očituje na tijelu našem smrtnomu. Dakle u nama djeluje smrt, a u vama život. A imamo isti duh vjere, kao što je pisano: Vjerovah, zato i kazah: i mi vjerujemo, zato i govorimo: znajući, da onaj, koji je uskrsnuo Isusa, uskrsnut će i nas s Isusom i postavit će nas s vama.

Evanđelje, kako na dan sv. Vlaha, 3 Veljače, str. 178.

3 Svibnja.

Našašće sv. Križa.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Filipljanima. *Fil. 1, 5-11*

Braćo: Isto osjećanje da bude u vama, kao i u Kristu Isusu; koji budući u obličju Božjem, nije držao otimačinom izjednačit se s Bogom: ali ipak sebe poništi uzevši obličje sluge, postavši sličan ljudima i vanjštinom nađe se kao čovjek. Ponizi sam sebe, postavši poslušan sve do smrti, i to smrti na križu. Radi čega i Bog njega uzvisi, i dade mu Ime, koje je nad svakim imenom: *(ovdje se poklekne)* da se u Ime Isusovo pokloni svako koljeno na nebu, na zemlji, i pod zemljom: i svaki jezik da prizna, da je Gospod Isukrst u slavi Boga Oca.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 3, 1-15*

U ono vrijeme: Bijaše čovjek među farizejima, po imenu Nikodem, poglavica židovski. Ovaj dođe k Isusu noću, i reče mu: Rabi! Znamo, da si došao od Boga učitelj, jer nitko ne može ova čudesa činiti, koja ti činiš, ako nije Bog s njime. Odgovori Isus i reče mu: Uistinu, uistinu ti govorim: ako se tko nanovo ne rodi, ne može vidjeti kraljevstvo Božje. Reče mu Nikodem: Kako se može čovjek roditi, kad je star? Zar može po drugi put unići u utrobu matere svoje, i opet se roditi?

Odgovori Isus: Uistinu, uistinu ti govorim: Ako se tko ne preporodi vodom i Duhom Svetim, ne može unići u kraljevstvo Božje. Što je rođeno od tijela, tijelo je, a što je rođeno od duha, duh je. Ne čudi se, što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi. Duh diše, gdje hoće, i glas njegov čuješ, ali ne znaš, odakle dolazi, ili kamo ide: tako je svaki, koji je rođen od duha. Odgovori Nikodem, i reče mu: Kako može to biti? Odgovori Isus, i reče mu: Ti si učitelj u Izraelu, pa toga ne znaš? Uistinu, uistinu ti velim, da ono, što znamo, govorimo, i što vidjesmo svjedočimo, pa svjedočanstvo naše ne primate. Kad vam rekoh zemaljsko, pa ne vjerujete, kako ćete vjerovati, ako vam rečem nebesko? I nitko ne uzlazi na nebo, nego koji je sišao s neba, Sin čovječanski, koji je na nebu. I kao što je Mojsije uzvisio zmiju u pustinji, tako treba da bude uzvišen Sin čovječanski, da nitko, koji u nj vjeruje, ne pogine, nego da ima život vječni.

4 Svibnja.

Sv. Florijan Muč.

Kako na dane Mučenika u vrijeme Vazmeno na II mjestu (Misa Sancti tui), *str. 8*.*

Isti dan 4 Svibnja.

Sv. Monika Udovica.

Epistola, Udovice poštuj, *kako na str. 19*.*
Evanđelje kako u Četvrtak po IV Nedj. Korizme, str. 50.

5 Svibnja.

Sv. Pij V. Papa i Isp.

Kako na dane Isp. Biskupa na I mjestu (Misa Statuit), *str. 9*.*
U crkvama Reda sv. Dominika: Epistola iz gornje Mise, a Evanđelje, kako niže na dan sv. Vida 15 Lipnja.

6 Svibnja.

Sv. Ivan pred vratima Latinskim.

Epistola Stajat će pravednici, *kako na dane Mučenika u vrijeme Vazmeno, str. 8*. Evanđelje, kako na dan sv. Jakova Ap., 25 Srpnja.*

7 Svibnja.

Sv. Stanislav Bisk. i Muč.

Kako na dane Muč. u vrijeme Vazm. (Misa Protexisti), *str. 8*.*

Isti dan 7 Svibnja.

Sv. Dujam Bisk. i Muč.

Zaštitnik Splitske Biskupije.

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 5, 1-5

Stajat će pravednici nepokolebivo pred onima, koji su ih tlačili, i koji su im oteli trude njihove. A ovi će se, videći to, smesti od straha velikoga, i začudit će se, što se oni tako brzo i nenadano spasiše, pa će kajući se i uzdišući od duševne tjeskobe govoriti u sebi: Ovo su oni, kojima smo se mi nekada podsmijavali i rugali. Mi nesvijesni držasmo njihov život ludošću, a svrhu njihovu nečasnom: a evo kako su ubrojeni među sinove Božje, i među svetima je dio njihov.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.
L. 10, 1-9

U ono vrijeme: Odabra Gospod i drugu sedamdeset i dvojicu: i posla ih po dva i dva pred sobom u svaki grad i mjesto, kamo je imao sam doći. I govoraše im: Žetva je u istinu velika, ali poslenika malo. Molite dakle gospodara od žetve, da pošlje poslenike u žetvu svoju. Idite: evo ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. Ne nosite tobolca, ni torbe, ni obuće, i nikoga na putu ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: Mir ovoj kući: i ako bude ondje sin mira, ostat će na njemu mir vaš: ako li ne bude, vratit će se k vama. A u istoj kući ostanite, pa blagujte i pijte, što u njih ima: jer je poslenik dostojan plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću. I u koji god grad uđete, i prime vas, blagujte što stave pred vas: i liječite nemoćnike, koji su u njemu, i govorite im: Približilo se k vama kraljevstvo Božje.

8 Svibnja.

Prikazanje sv. Mihovila Arhanđela.

Kako na dan sv. Mihovila Arh. 29 Rujna.

9 Svibnja.

Sv. Grgur Nazianzenski Bisk., Isp. i Nauč.

Kako na dane Naučiteljâ, str. 11.*
Epistola Pravednik jutrom rano, *na II mjestu na dane Naučiteljâ, str. 12*.*

10. Svibnja.

Prijenos sv. Kuće na Trsat.

Štenje knjige Mudrosti.
Crkv. 24, 11-20

Posvuda sam tražila, gdje bih se nastanila, pa odabrah nasljedstvo Gospodnje za svoje prebivalište. Tada mi zapovjedi Stvoritelj svega, onaj, koji me stvorio, stade u šatoru mojem i reče mi: Prebivaj u Jakovu, i imaj nasljedstvo u Izraelu, i među mojim odabranima pruži žile. I tako se utvrdih u Sionu, i nastanih se u svetome gradu, i u Jerusalemu oblast je moja. Ukorijenih se u časnome puku, koji je Božje nasljedstvo, i u zboru svetih moje je boravište. Uzvišena sam kao cedar na Libanu, i kao čempres na gori Sionskoj. Uzvišena sam kao palma u Kadesu, i kao nasad rûža u Jerihu. Kao krasna maslina u polju, i kao javor kraj vode na putu ja sam uzvišena. Kao slatka korica i mirisavi balzam dadoh miris: kao odabrana mira dadoh sladost mirisa.

Evanđelje, kako na Blagovijest, str. 184.

Isti dan 10 Svibnja.

Sv. Antonin Bisk. i Isp.

Kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (Misa Statuit), *str. 17.*

12 Svibnja.

Sv. Nerej, Ahilej i Domitila Djev., te Pankracij, Mučenici.

Epistola, kako gore na dan sv. Dujma, na predašnjoj strani.
Evanđelje, kako u 20. Nedjelju po Duhovima, str. 160.

14 Svibnja.

Sv. Bonifacij Muč.

Kako na dane Muč. u vrijeme Vazm. na I mjestu (*Misa* Protexisti), *str. 8*.*

15 Svibnja.

Sv. Ivan Krst. de la Salle Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (*Misa* Os justi), *str. 12*.*

Isti dan 15 Svibnja.

Sv. Izidor Težak, Isp.

Štenje Knjige blaženoga Jakova Apostola. *Jak. 5, 7-8, 11 i 16-18*

Budite ustrpljivi, braćo, do dolaska Gospodnjega. Evo težak čeka dragocjeni rod zemlje, strpljivo podnoseći dok ne primi dažd rani i pozni. Ustrpljivi dakle budite i vi, i utvrdite srca svoja: jer se dolazak Gospodnji približio. Eto blaženima nazivamo one, koji podnesoše. Čuli ste za trpljenje Jobovo, i vidjeli ste svrhu Gospodnju, jer je Gospod milosrdan i milostiv. Ispovijedajte jedan drugomu grijehe svoje, i molite jedan za drugoga, da se spasite: jer mnogo može ustrajna molitva pravednoga. Ilija bijaše čovjek smrtnik kao i mi: i pomoli se žarko, da ne bude dažda na zemlji, i ne bi dažda za tri godine i šest mjeseci. I opet se pomoli: i nebo dade dažd, i zemlja dade rod svoj.

Evanđelje Ja sam loza prava, *kako na dane Muč. u vrijeme Vazm. na I mjestu, str. 8*.*

16 Svibnja.

Sv. Ivan Nepomuk Muč.

Štenje knjige Mudrosti. *Crkv. 11, 16-31*

Luđak gleda kroz prozor u kuću: a čovjek pametan stoji na dvoru. Djelo je luda čovjeka prisluškivati na vratima: i čovjek razborit drži to za uvrjedu. Usta bezumnikâ govore ludo: a riječi pametnih ljudi točno su izmjerene. Luđaci imaju srce na ustima: a mudracima su usta u srcu. Kad bezbožnik proklinje đavla, proklinje sam sebe. Šaptač oskvrnjuje svoju dušu, i svima je mrzak: a bit će mrzak i onaj, koji se s njime združi, dočim će biti štovan, koji je pametan i muči.

Evanđelje, kako u Nedjelju II Adventa, str. 2.

17 Svibnja.

Sv. Paskal Baylon Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (Misa Os justi), *str. 12*.*

U crkvama franjevačkog Reda:

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *I. Kor. 1, 26-13*

Braćo: Pogledajte na svoje zvanje, jer nema mnogo mudrih po tijelu, ni mnogo mogućih, ni mnogo plemenitih: nego što je ludo pred svijetom, ono odabra Bog, da zastidi mudre; i što je slabo pred svijetom, ono odabra Bog, da zastidi jako; i što je neplemenito pred svijetom, i prezreno odabra Bog, i što nije, da uništi ono što jest: da se ne pohvali nijedno tijelo pred licem njegovim. A vi ste od njega u Kristu Isusu, koji nam je postao mudrost od Boga i pravda, i posvećenje, i otkupljenje: da, kao što je pisano: tko se hvali, neka se hvali u Gospodu.

Evanđelje, kako na dan sv. Franja, 4 Listopada.

18 Svibnja.

Sv. Venancij Muč.

U vrijeme Vazmeno: Ep. i Ev. iz Mise Protexisti, *str. 8*.*

Izvan Vazm. vremena: iz Mise In virtute, *na dane jednog Muč., str. 3*.*

19 Svibnja.

Sv. Petar Celestin Papa i Isp.

Epist. Evo Svećenik veliki, *kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu, str. 9*.*

Evanđelje, kako na dane Opata str. 13.*

20 Svibnja.

Sv. Brnardin Sijenski Isp.

Epistola Blago čovjeku, *kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu, str. 19*.*

Evanđelje, kako na dane Opata, str. 13.*

U crkvama franjevačkog Reda:

Epistola, kako na dan sv. Atanasija str. 192.

Evanđelje, kako na dane Opata, str, 13.*

•–□–•

24 Svibnja.

Bl. Dj. M. Pomoćnica Kršćana.

Kako na dane Bl. Dj. Marije, str. 20.*

25 Svibnja.

Sv. Grgur VII. Papa i Isp.

Epistola Evo Svećenik veliki, *kako na dane Ispovj. Bisk. na I mjestu, str. 9*.*

Evanđelje Bdijte, jer ne znate, *kako na dane Isp. Bisk. na II mjestu, str. 10*.*

---

26. Svibnja.

Sv. Filip Nerij Isp.

Epistola, kako na dan sv. Tome Akv. str. 182.

Evanđelje Neka budu boci vaši, *kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu, str. 12*.*

---

27 Svibnja,

Sv. Beda Časni Isp. i Nauč.

Kako na dane Naučitelja, str. 11.*

---

28. Svibnja.

Sv. Augustin Bisk. i Isp.

Kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (*Misa* Statuit), *str. 9*.*

29 Svibnja.

Sv. Marija Magdalena Pacijska.

Kako na dane Djevica na II mjestu (*Misa* Dilexisti), *str. 15*.*

---

30 Svibnja.

Sv. Feliks I. Papa.

U vrijeme Vazmeno: Epist. i Evan. iz Mise Protexisti *na dane Mučenika u vrijeme Vazmeno, str. 8*.*

Izvan Vazm. vremena: iz Mise Statuit, *na dane jednog Muč., str. 2*.*

Isti dan.

Sv. Ivana d' Arc. Djev.

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 8, 9-15

Odlučih, da mudrost dovedem k sebi, da zajedno živimo: znajući, da će me ona učiniti dionikom svojih dobara, i da će mi biti razgovor u tuzi i dosadi. Ja ću zbog nje steći slavu pred pukom, i premda mlad bit ću štovan od staraca; bit ću oštrouman u sudjenju, divan pred licem mogućnikâ, i knezovi će me gledati s udivljenjem. Kad budem šutio, čekat će, da progovorim; a kad budem govorio, pozorno će me slušati, i ako oduljim svojom besjedom, stavit će prst na usta svoja. Suviše ja ću po njoj steći besmrtnost: i ostavit ću spomen vječni onima, koji će za mnom živjeti. Vladat ću pucima: i narodi će mi biti podložni. Silni kraljevi čujući za me, strašit će se: među mnoštvom naroda pokazivat ću se blag, a u ratu hrabar.

Evanđelje po Mateju Ako tko hoće, *kako na dane jednog Muč. na II mjestu, str. 3*.*

---

31 Svibnja.

Sv. Anđela Merici Djev.

Kako na dane Djevica na III mjestu (*Misa* Dilexisti), *str. 15*.*

PETAK PO OSMINI TIJELOVSKOJ

PRESVETO SRCE ISUSOVO

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 12, 1-6

Zahvaljujem ti, Gospode, jer si se bio rasrdio na me, pa se odvratio gnjev tvoj i utješio si me. Evo Bog moj spasitelj, uzdat ću se i ne ću se bojati; jer je jakost moja, i hvala moja Gospod, i on mi bi na spasenje. Crpsti ćete vodu s radošću iz izvora Spasiteljeva: i reći ćete u onaj dan: Zahvaljujte Gospodu, i zazivajte ime njegovo: razglasujte u pucima čudesa njegova: spomenite se, da je uzvišeno ime njegovo. Pjevajte Gospodu, jer je divno učinio: pripovijedajte ovo po svoj zemlji. Raduj se i hvali, stane Sionski: jer je velik posred tebe Svetac Izraelov.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 19, 31-35

U ono vrijeme: Židovi (jer bijaše petak), da ne bi tjelesa ostala na križu u subotu (jer bješe velik onaj dan subotnji), zamoliše Pilata, da im se prebiju golijeni, i da se skinu. Dođoše dakle vojnici: te prvomu prebiše golijeni, i drugomu s njim propetomu. A došavši k Isusu, kad vidješe, da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego jedan od vojnika kopljem otvori rebro njegovo, i odmah proteče krv i voda. I onaj, koji vidje, svjedoči: i istinito je svjedočanstvo njegovo.

U crkvama franjevačkog Reda i u nekojim drugim crkvama govori se Epistola i Evanđelje, kako slijedi:

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima.

Ef. 3, 8-9 i 14-19

Braćo: Meni, najmanjemu od svih Svetih, dana je ova milost, da propovijedam među narodima neistražljivo bogastvo Kristovo, i da svima razjasnim, kako je udijeljeno otajstvo, koje je od vijeka bilo sakriveno u Boga, koji je sve stvorio. Toga radi pregibam koljena svoja pred Ocem Gospoda našega Isukrsta, od koga se svako očinstvo nazivlje na nebu i na zemlji, da vam dade po bogastvu slave svoje, krepošću se ojačati Duhom njegovim u unutrašnjem čovjeku, da Krist prebiva po vjeri u srcima vašim: u ljubavi ukorijenjeni, i utemeljeni, da biste mogli razumjeti sa svima svetima, što je širina, i dužina, i visina, i dubina: i poznati ljubav Kristovu, koja nadilazi svako znanje, da se napunite svakom punoćom Božjom.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 15, 9-16*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Kao što je ljubio mene Otac, tako i ja vas ljubim. Ako budete opsluživali zapovijedi moje, ostat ćete u mojoj ljubavi, kao što sam i ja opsluživao zapovijedi Oca mojega, i ostajem u njegovoj ljubavi. Ovo sam vam govorio: da moja radost bude u vama, i radost se vaša ispuni. Ovo je zapovijed moja, da se ljubite među sobom, kao što sam ja vas ljubio. Nitko nema veće ljubavi od ove, da život svoj položi za prijatelje svoje. Vi ste prijatelji moji, ako opslužite, što vam ja zapovijedam. Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna, što radi gospodar njegov. Nego vas nazvah prijateljima: jer vam kazah sve, što sam čuo od Oca svoga. Nijeste vi odabrali mene: nego sam ja odabrao vas, i postavio vas, da idete, i plod donesete: i plod vaš da ostane: da što god zapitate u Oca u ime moje, da vam dade.

Subota po Osmini Tijelovskoj.

Prečisto Srce Bl. Dj. Marije.

Štenje knjige Mudrosti.
Pj. nad pjesm. 8, 6-7

Stavi me kao pečat na srce svoje, kao pečat na ruku svoju: jer je ljubav jaka kao smrt, a ljubavna sumnja tvrda kao grob: žar je njezin kao žar ognja i plamena. Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubavi, niti je rijeke potopiti: da čovjek dade za ljubav sve imanje doma svoga, sve bi se to za ništa držalo.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 2, 48-52*

U ono vrijeme: Reče Mati Isusova njemu: Sine, što nam učini tako? Evo otac tvoj i ja žalosni smo te tražili. I reče im: Zašto ste me tražili? Nijeste li znali, da treba, da se bavim onim, što je Oca mojega? I oni ne razumješe riječi, što im reče. I siđe s njima i dođe u Nazaret, i bijaše im podložan. I Mati njegova čuvaše sve riječi ove u srcu svojem. A Isus napredovaše u mudrosti, i u dobi, i u milosti pred Bogom, i pred ljudima.

MJESECA LIPNJA.

2 Lipnja.

Sv. Marcelin, Petar i Erazam Bisk.
Mučenici.

Epistola, kako u 4. Nedj. po Duhovima, str. 147.

Evanđelje, kako na dane više Mučenika na 1 mjestu, str. 5.*

4 Lipnja.

Sv. Kvirin Bisk. Muč.

Zaštitnik Krčke Biskupije.

Štenje Knjige blaženoga Jakova Apostola. *Jak. 1, 12-18*

Predragi! Blago čovjeku, koji podnosi napastovanje: jer kad bude iskušan, primit će krunu života, koju je Bog obećao onima, koji ga ljube. Nitko kad je napastovan da ne govori, da ga Bog napastuje: jer Bog nije napasnik na zlo; i on ne napastuje nikoga. Nego je svatko napastovan od svoje pohote, koja ga draži i mami. Pohota pak, kad dozrije, rađa grijeh: a grijeh, kad je počinjen, rađa smrt.

Ne varajte se dakle, braćo moja preljubezna. Jer sve što je najboljega dano, i svaki savršeni dar odozgor je, silazi od Oca svjetlosti, u kojega nema mijene, ni sjene promjene. Jer nas dragovoljno porodi riječju istine, da budemo kao prvine njegova stvorenja.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 14, 26-33

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: Ako tko dođe k meni, a ne mrzi na oca svojega, i na mater, i na ženu, i na djecu, i na braću, i na sestre, pače i na život svoj, ne može biti moj učenik. I tko ne nosi križ svoj, i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik. Jer koji od vas, hoteći sagraditi kulu, ne će prije sjesti, da proračuna potrebite troškove, da vidi, ima li čime dovršiti: da ne bi, pošto je postavio temelj, a nije mogao dovršiti, svi, koji vide, stali mu se rugati, govoreći: Ovaj čovjek poče graditi, pa nije mogao dovršiti? Ili koji kralj, kad se ima zaratiti s drugim kraljem, ne će prije sjesti, da promisli, može li s deset tisuća izići protiv onoga, koji ide na nj s dvadeset tisuća? Inače, dok je onaj još daleko, poslat će poklisare i molit će za mir. Tako dakle svaki od vas, koji se ne odreče svega, što ima, ne može biti moj učenik.

5 Lipnja.

Sv. Bonifacij Bisk. i Muč.

Epistola, kako na dane Sedam sv. Utemeljitelja, 12 Veljače, str. 180.

Evanđelje, kako na Blagdan Svih Svetih, 1 Studenoga.

6 Lipnja.

Sv. Norbert Bisk. i Isp.

Kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (Misa Statuit), *str. 9*.*

9 Lipnja.

Sv. Prim i Felicijan Mučenici.

Epistola, kako na dane više Muč. na II mjestu, str. 6.*

Evanđelje, kako na dan sv. Matije Ap., 24 Veljače, str. 181.

10 Lipnja.

Sv. Margarita Kraljica, Udov.

Kako na dane ne Djev. na II mjestu (Misa Cognovi), *str. 18*.*

11 Lipnja.

Sv. Barnaba Apostol.

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 11, 21-26; 13, 1-3

U dni one: Veliki broj onih, koji su vjerovali u Antiohiji, obrati se Gospodu. A dopre glas o njima do ušiju crkve, koja bijaše u Jerusalemu: i poslaše Barnabu do Antiohije. Koji došavši i vidjevši milost Božju, obradova se i nutkovaše svekolike, da odlučnim srcem ustraju u Gospodu: jer bijaše čovjek dobar, i pun Duha Svetoga i vjere. I mnoštvo naroda pristade uz Gospoda. A Barnaba otputova u Tars, da traži Saula: i kad ga je našao, povede ga u Antiohiju. I proboraviše ondje cijelu godinu u crkvi: i poučiše mnoštvo naroda, tako da se najprije u Antiohiji učenici nazvaše Kršćani. A u crkvi, koja je bila u Antiohiji, bijahu proroci i naučitelji, među kojima Barnaba, i Šimun, koji se zvao Crni, i Lucij Cirenac, i Manahen, koji je bio dojen zajedno s Irudom, i Saul. A dok su oni služili Gospodu i postili, reče im Duh Sveti: Odvojite mi Saula i Barnabu za djelo, na

koje sam ih odredio. Tada postivši i pomolivši se položiše ruke na njih, i otpraviše ih.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 10, 16-22

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Evo ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle oprezni kao zmije, i bezazleni kao golubice. A čuvajte se od ljudi. Jer će vas predavati skupštinama, pa će vas i bičevati u zbornicama svojim: i vodit će vas pred upravitelje i kraljeve radi mene za svjedočanstvo njima i narodima. A kad vas predadu, nemojte promišljati, kako ćete, ili što ćete govoriti: Jer nijeste vi, koji govorite, nego je Duh Oca vašega, koji govori u vama. A predavat će brat brata na smrt, i otac sina: i ustat će djeca na roditelje, i pogubit će ih: i svi će ljudi zamrziti na vas radi imena mojega: a koji ustraje do svrhe, on će se spasiti.

12 Lipnja.

Sv. Ivan od Fakunda Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (Misa Os justi), *str. 12*.*

13 Lipnja.

Sv. Antun Padovanski Isp.

U crkvama franjevačkog Reda:

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 7, 7-14

Zaželjeh, i bi mi dan razum: zavapih, i dođe u me duh mudrosti: i cijenih je više nego kraljevstva i prijestolja, i bogatstvo držah za ništa napram nje. Nijesam uporedio s njome dragi kamen: jer sve zlato, kad se s njome poredi, jest kao sitni pijesak, a srebro se pored nje smatra za blato. Zaljubih se u nju više nego u zdravlje i ljepotu, i odlučih, da ju držim za svjetlost: jer je njeno svijetlo neugasivo. Svako mi je dobro došlo s njome, i neizmjerno bogatstvo preko ruku njenih, i u svemu sam se uzradovao: jer me je ova mudrost vodila, a nijesam znao, da je ona mati svega ovoga. Nju sam naučio bez pretvaranja, i dijelim je bez zavisti, i ne krijem bogastvo njezino. Jer je ona neizmjerno blago ljudima: i koji se njome posluže, postaju dionici prijateljstva Božjega, dostojni pohvale zbog darova nauke. A meni je Bog dao, da mudro govorim, i da dostojno cijenim udijeljene darove: jer je on vođ mudrosti, i ravnatelj mudrih.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 5, 13-19*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Vi ste sô zemlje. Ako sô izvjetri, čim će se soliti. Za ništa više ne valja, nego da se izbaci i pogazi od ljudi. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se grad sakriti sagrađen na gori. Niti se užiže svijeća i stavlja pod uborak, nego na svijetnjak, da svijetli svima, koji su u kući. Tako neka svijetli svjetlost vaša pred ljudima: da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega, koji je na nebesima. Nemojte misliti, da sam došao, da ukinem zakon ili proroke; nijesam došao, da ukinem, nego da popunim. Jer vam uistinu govorim: dok stoji nebo i

zemlja, slovce jedno ili zarez neće nestati iz zakona, dok se sve ne izvrši. Tko dakle ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i nauči tako ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom: a tko izvrši i nauči, taj će se velik zvati u kraljevstvu nebeskom.

U crkvama ne franjevačkim:

Epistola Postadosmo prizorom, *kako na dane Isp. ne Bisk. na II mjestu, str. 13*.*

Evanđelje Neka budu boci, *kako na iste dane na I mjestu, str. 12*.*

14 Lipnja.

Sv. Bazilij Bisk., Isp. i Nauč.

Epistola, kako na dane Naučiteljâ, str. 11.*

Evanđelje Ako tko dođe k meni, *kako na dane jednog Mučenika, na I mjestu, str. 2*.*

15 Lipnja.

Sv. Vid, Modest i Krescencija

Mučenici.

Epistola Duše su pravednika, *kako na dane više Mučenika, str. 5*.*

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 10, 16-20

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Tko vas sluša, mene sluša: i tko vas prezire, mene prezire. A koji prezire mene, prezire onoga, koji me poslao. Vratiše se pak sedamdesetorica s veseljem govoreći: Gospode! i đavli nam se pokoravaju u ime tvoje. A on im reče: Vidjeh sotonu, gdje pada s neba kao munja. Evo vam dajem vlast, da stajete na zmije, i štipavce, i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam ne će nauditi. Ali se ne radujte za to, što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte, što su imena vaša upisana na nebesima.

18 Lipnja.

Sv. Marko i Marcelijan Mučenici.

Epistola, kako u Subotu po Duhovima, str. 141.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 11, 47-51

U ono vrijeme: Govoraše Isus književnicima i farizejima: Jao vama, koji gradite grobove proročima: a oci su ih vaši ubili. Zaista svjedočite, da pristajete na djela otaca svojih: jer ih oni ubiše, a vi gradite njihove grobove. Zato je i rekla Božja mudrost: Poslat ću k njima proroke i apostole, i od njih će ubijati i progoniti: da se istraži krv sviju proroka, koju je od postanka svijeta prolio ovaj naraštaj, od krvi Abelove sve do krvi Zakarijine, koji je poginuo među oltarom i hramom. Tako velim vama, da će se tražiti od ovog naraštaja.

19 Lipnja.

Sv. Julijana Falkonerska Djev.

Kako na dane Djev. na III mjestu (*Misa* Dilexisti), *str. 15*.*

Isti dan

Sv. Gervazij i Protazij Mučenici.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola.

I Petr. 4, 13-19

Predragi! Radujte se, što ste dionici muka Kristovih, da se objavi slava njegova. Ako bivate ukoreni za ime Kristovo, blago vama: jer na vama počiva Duh časti, slave i kreposti, a to je Duh Božji. Nitko od vas da ne trpi kao ubojica, ili lupež, ili klevetnik, ili kao onaj, koji želi tuđe stvari. Ako li trpi, što je kršćanin, neka se ne stidi: nego neka u to ime slavi Boga. Jer je vrijeme, da počne sud od kuće Božje. Pa ako najprije od nas: kakav će biti svršetak onih, koji ne

vjeruju Evanđelju Božjem? A ako će se pravednik jedva spasiti, gdje će se prikazati bezbožnik i grješnik? Zato i oni, koji trpe po volji Božjoj, neka dobrim djelima preporuče duše svoje vjernome Tvorcu.

Evanđelje Silazeći Isus s gore, *kako na dane više Mučenika na II mjestu, str. 6*.*

20 Lipnja.

Sv. Silverij Papa i Muč.

Kako na dane jednog Mučenika na I mjestu (Misa Statuit), *str. 2*.*

21 Lipnja.

Sv. Alojzij (Vjekoslav) Gonzaga Isp.

Epistola Blago čovjeku, *kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu, str. 12*.*

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 22, 29-40*

U ono vrijeme: Odgovarajući Isus reče saducejima: Varate se, ne znajući Pisma, ni krepost Božju. U uskrsnuću naime ne će se ženiti ni udavati: nego će biti kako Anđeli Božji na nebu. A o uskrsnuću mrtvih nijeste li čitali, što je rečeno od Boga, koji vam veli: Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev? Nije Bog mrtvih, nego živih. I čuvši mnoštvo, divljahu se nauci njegovoj. A farizeji čuvši, da je ušutkao saduceje, dogovoriše se ujedno: i upita ga jedan od njih naučitelj zakona, iskušavajući ga: Učitelju! koja je zapovijed najveća u zakonu? Reče mu Isus: Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom pameti svojom. Ovo je najveća i prva zapovijed. A druga je slična ovoj: Ljubi iskrnjega svoga kako samoga sebe. Ob ovim dvjema zapovijedima ovisi sav zakon, i proroci.

22 Lipnja.

Sv. Paulin Bisk. i Isp.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *II Kor. 8, 9-15*

Braćo: Znate milost Gospoda našega Isukrsta, da je radi vas postao siromah, premda je bio bogat, da se vi njegovim siromaštvom obogatite. I savjet dajem u tom: jer je ovo za korist vama, koji ste još od prošle godine počeli ne samo činiti, nego i htjeti: a sad to i djelom izvršite: da kao što je bila dobra volja htjeti, tako da bude i činiti prema vašoj snazi. Jer ako tko ima dobru volju, prima se prema onome, što ima, a ne prema onome, što nema. Ne da drugima bude na oblakšanje, a vama na teret, nego jednako. U sadašnje vrijeme neka vaše obilje nadopuni njihovu oskudicu: da i njihovo obilje nadopuni vašu oskudicu, da bude jednakost, kao što je pisano: Tko je mnogo sabrao, nije mu preteklo: a tko malo, nije mu nedostalo.

Evanđelje Nemojte se bojati, *kako na dane Isp. ne Bisk., str. 13*.*

23 Lipnja.

Vigilija sv. Ivana Krstitelja.

Štenje Jeremije Proroka.
Jer. 1, 4-10

U dni one: Dođe mi riječ Gospodnja govoreći: Prije nego te sazdah u utrobi, poznah te: i prije nego si izišao iz utrobe, posvetih te, i za proroka narodima postavih te. A ja rekoh: A, a, a, Gospode Bože! evo ne znam govoriti, jer sam dijete. I reče mi Gospod: Nemoj govoriti: Dijete sam; jer ćeš ići, kuda te god pošaljem: i govorit ćeš sve, što ti god naredim. Ne boj se lica njihova, jer sam ja s tobom, da te izbavim,

govori Gospod. I pruživši Gospod ruku svoju dotače se usta mojih; i reče mi Gospod: Eto sam stavio riječi moje u usta tvoja: evo sam te postavio danas nad narodima i nad kraljevstvima, da trijebiš, i obaraš, satireš i raspršavaš, gradiš i sadiš: govori Gospod svemogući.

✠ Početak svetog Evanđelja po Luci.

L. 1, 5-17

U vrijeme Iruda, kralja Judejskoga, bijaše neki svećenik po imenu Zakarija, od reda Abijina, i žena njegova od kćeri Aronovih, a ime joj Elizabeta. A bijahu oboje pravedni pred Bogom, živeći u svemu po zapovijedima i uredbama Gospodnjim bez prijekora. I ne imahu djece, zato što Elizabeta bijaše neplodnica, i oboje bijahu odmakli u godinama. I dogodi se, dok je vršio službu svećeničku po redu svojem pred Bogom, kako je svećenički običaj, dopade ga kockom, da uniđe u hram Gospodnji, da prinese kâd. I sve mnoštvo naroda bijaše na dvoru moleći se u vrijeme kađenja. A njemu se prikaza Anđeo Gospodnji, stojeći s desne strane kadionog žrtvenika. A Zakarija vidjevši smuti se, i strah ga spopade. A Anđeo mu reče: Ne boj se, Zakarijo, jer je uslišena molitva tvoja: i žena tvoja Elizabeta rodit će ti sina i nadjesti ćeš mu ime Ivan. I bit će tebi radost i veselje, i mnogi će se s njegova rođenja obradovati. Jer će biti velik pred Gospodom: i ne će piti vina ni opojna pića, i napunit će se Duha Svetoga još od utrobe matere svoje: i mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodu Bogu njihovu. I on će ići naprijed pred njim u duhu i kreposti Ilijinoj: da obrati srca otaca k djeci, a nevjernike k mudrosti pravednikâ, da pripravi Gospodu narod savršen.

24 Lipnja.

ROGJENJE SV. IVANA KRSTITELJA

Štenje Izaije Proroka.

Iz. 49, 1-3, 5, 6 i 7

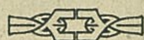
Čujte otoci, i pazite narodi iz daleka: Gospod me pozva od rođenja, od utrobe matere moje spomenuo se imena mojega. I učini usta moja kao oštar mač: sjenom ruke svoje zaštiti me, i učini me strijelom izabranom: i u tulcu svojem sakri me. I reče mi: Sluga si moj ti, Izraele, jer ću se u tebi proslaviti. I sada govori Gospod, koji me je sazdao od rođenja za slugu svojega: Gle postavih te za svijetlo narodima, da budeš spasenje moje do kraja zemlje. Kraljevi će vidjeti i knezovi će ustati, i klanjat će se porad Gospoda i Sveca Izraelova, koji te je odabrao.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 1, 57-68

Elizabeti se ispuni vrijeme, da rodi, i rodi sina. I čuše susjedi i rođaci njezini, da je Gospod pokazao veliko milosrđe svoje na njoj, i čestitahu joj. I u osmi dan dođoše, da obrežu dijete, i zvahu ga po imenu oca njegova, Zakarija. A odgovarajući mati njegova reče: Nikako, nego će se zvati Ivan. I rekoše joj: Nikoga nema u rodbini tvojoj, da bi se zvao tim ime-

nom. I namigivahu ocu njegovu, kako bi on hotio da mu ime nadjenu. A on zaiskavši tablicu napisa govoreći: Ivan mu je ime. I začudiše se svi. I odmah mu se razvežu usta i jezik njegov, i govoraše hvaleći Boga. I obuze strah sve susjede njihove i po svim gorama judejskim razglasivaše se sav događaj ovaj. I svi, koji bjehu čuli, prebirahu u srcu svojem govoreći: Što misliš, da će biti ovo dijete? Jer ruka Gospodnja bijaše s njime. I Zakarija otac njegov napuni se Duha Svetoga, i prorokova govoreći: Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, jer pohodi i otkupi puk svoj.

25 Lipnja.

Sv. Vilim Opat.

Kako na dane Opata, str. 13.*

---

26 Lipnja.

Sv. Ivan i Pavao Mučenici.

Epistola Ovo su milostivi ljudi, *kako na str. 165.*

Evanđelje Čuvajte se, *kako na dane više Muč. na III mjestu, str. 6*.*

---

27 Lipnja.

Sv. Ladislav Kralj Isp.

Epistola Pravednika je poveo Gospod, *kako na dane jednog Mučenika, str. 3*.*

Evanđelje, kako na dane Opata, str. 13.*

---

28 Lipnja.

Sv. Leon II. Papa i Isp.

Epistola Mnogo je bilo svećenika, *kako na dane Isp. Bisk. na II mjestu, str. 10*.*

Evanđelje Čovjek neki, *kako na istoj strani.*

Isti dan 28 Lipnja.

Vigilija sv. Apostola Petra i Pavla.

Štenje Djela Apostolskih.

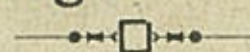
Dj. Ap. 3, 1-10.

U dni one: Petar i Ivan uzlažahu u hram u deveti čas molitve. I čovjeka, koji bijaše hrom od utrobe matere svoje, nošahu i stavljahu svaki dan pred vrata od hrama, koja se zovu Krasna, da prosi milostinju od onih, koji su ulazili u hram. Koji vidjevši Petra i Ivana, gdje hoće da uđu u hram, pitaše u njih milostinju. A pogledavši na nj Petar s Ivanom reče: Pogledaj na nas. A on gledaše u njih, nadajući se, da će što od njih primiti. A Petar reče: Srebra i zlata nema u mene, nego što imam, to ti dajem: U Ime Isukrsta Nazaranina ustani i hodi! I uzevši ga za desnu ruku, podiže ga i ončas se utvrdiše njegova stopala i poplati. I skočivši stade i hodijaše, i uđe s njima u hram idući i skačući i hvaleći Boga. I vidje ga sav narod gdje ide, i hvali Boga. A poznavahu ga, da on bješe onaj, koji je sjedio radi milostinje kod Krasnih vrata od hrama. I napuniše se čuđenja, i bijahu izvan sebe za ovo, što mu se dogodilo.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 21, 15-19

U ono vrijeme: Reče Isus Šimunu Petru: Šimune Ivanov, ljubiš li me više od ovih? Reče mu: Doista, Gospode, ti znaš, da te ljubim. Reče mu: Pasi jaganjce moje! Reče mu opet: Šimune Ivanov, ljubiš li me? Reče mu: Doista, Gospode, ti znaš, da te ljubim. Reče mu: Pasi jaganjce moje! Reče mu treći put: Šimune Ivanov, ljubiš li me? Rastuži se Petar, što mu treći put reče, ljubiš li me? I reče mu: Gospode, ti sve znaš; ti znaš, da te ljubim. Reče mu: Pasi ovce moje! Uistinu, uistinu ti govorim: Kad si bio mlađi, opasivao si se sam, i hodio si, kuda si htio, a kad ostariš, širit ćeš ruke svoje, i drugi će te opasivati i voditi, kuda ti ne ćeš. A ovo reče označujući, kojom će smrću proslaviti Boga.

NA BLAGDAN

SV. PETRA I PAVLA APOSTOLÂ

Štenje Djela Apostolskih.
Dj. Ap. 12, 1-11

dni one: Irud kralj stade mučiti neke od Crkve. I pogubi Jakova, brata Ivanova, mačem. Vidjevši pak, da tim ugađa Židovima, nastavi da uhvati i Petra. A bijahu dani prijesnaca. A kad ga uhvati, baci ga u tamnicu, i predade ga četvorici četvrtnika vojničkih, da ga čuvaju, hoteći ga po Vazmu izvesti pred narod. I tako Petra čuvahu u tamnici, a Crkva se moljaše bez prestanka Bogu za njega. A kad je Irud htio, da ga izvede, onu noć spavaše Petar među dvojicom vojnika, okovan u dvoje verige; a stražari pred vratima čuvahu tamnicu. I gle! pojavi se Anđeo Gospodnji, i svijetlo zasja u stanu, i kucnuvši Petra u rebra, probudi ga govoreći: Ustani brzo! I spadoše mu verige s ruku. A anđeo mu reče: Pripaši se, i obuj obuću svoju! I učini tako. I reče mu: Ogrni se haljinom svojom, i slijedi me! I izišavši iđaše za njim, i ne znadijaše, da je to zbilja, što je Anđeo činio: nego je mislio, da vidi utvaru. A kad prođoše prvu i drugu stražu, dođoše k vratima gvozdenim, koja vode u grad, i ova im se sama otvoriše. I izišavši prođoše jednu ulicu i, ončas odijeli se Anđeo od njega. A Petar došavši k sebi reče: Sad zaista znam, da je Bog poslao Anđela svojega, i izbavio me iz ruke Irudove, i od svega očekivanja naroda židovskoga.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 16, 13-19*

ono vrijeme: Dođe Isus u krajeve Cezareje Filipove, i pitaše učenike svoje govoreći: Tko govore ljudi, da je Sin čovječanski? A oni rekoše: Jedni, da je Ivan Krstitelj, drugi da je Ilija, drugi opet, da je Jeremija, ili jedan od proroka. Reče im Isus: a vi tko govorite, da sam ja? Odgovarajući Šimun Petar reče: Ti si Krist Sin Boga živoga. Odgovarajući Isus reče mu: Blago tebi, Šimune, sine Jonin! Jer tijelo i krv nijesu tebi to objavili, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja govorim tebi, da si ti Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i vrata paklena ne će je nadvladati. I tebi ću dati ključe kraljevstva nebeskoga. I što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima: a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno i na nebesima.

30 Lipnja.

Uspomena sv. Pavla Apost.

Štenje knjige blaženoga Pavla Apostola Galaćanima. *Gal. 1, 11-20*

Braćo! dajem vam na znanje, da ono Evanđelje, koje sam ja navijestio, nije po čovjeku, jer ga ja ne primih od čovjeka, niti naučih, nego po objavljenju Isukrstovu. Jer ste čuli za moje vladanje nekad u židovstvu: kako sam preko načina progonio Crkvu Božju, i raskopavao je, i napredovao u židovstvu više od mnogih svojih vrsnika u rodu svome, i preko reda revnovao za običaje otaca svojih. A kad bi ugodno onomu, koji me je izabrao od utrobe matere moje, i pozvao milošću svojom, da objavi Sina svojega u meni, da ga navijestim među narodima: odmah ne udovoljih tijelu ni krvi, niti dođoh u Jerusalem k apostolima starijima od sebe, nego otidoh u Arabiju: i opet se vratih u Damasak: za tim poslije tri godine dođoh u Jerusalem, da vidim Petra, te ostadoh kod njega petnaest dana: a drugoga od apostola ne vidjeh nijednoga, osim Jakova brata Gospodnjega. A što vam pišem, evo vidi Bog, da ne lažem.

Evanđelje, kako na dan sv. Barnabe Ap. 11 Lipnja, str. 199.

MJESECA SRPNJA.

1 Srpnja.

Predragocjena Krv G. N. I.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 9, 11-15*

Braćo: Isukrst došavši kao veliki Svećenik došastih dobara, kroz bolji i savršeniji šator ne rukom tvoreni, to jest, ne ovoga stvorenja: niti krvlju kozlića ili junčića, nego vlastitom krvlju uđe jednom u svetinju, našavši vječno otkupljenje. Jer ako krv kozlićâ, i volovâ, i pepeo juničin, oškropivši opoganjene, posvećuje na očišćenje tijela: koliko će većma Krv Kristova, koji po Duhu Svetome sebe prinese bez ljage Bogu, očistiti dušu našu od djela smrti, da služimo Bogu živomu? I zato je posrednik novoga zavjeta: da kroz smrt, koju podnese za otkupljenje onih prestupaka, koji bijahu u prvome zavjetu, prime, koji su pozvani, obećanje vječnog nasljedstva: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 19, 30-35*

U ono vrijeme: Kad Isus primi ocat, reče: Svršeno je. I prignuvši glavu, predade duh. Židovi dakle (jer bijaše petak), da ne bi tjelesa ostala na križu u subotu (jer bješe velik onaj dan subotnji), zamoliše Pilata, da im se prebiju goljeni, i da se skinu. Dođoše dakle vojnici: te prvomu prebiše goljeni, i drugomu s njim propetomu. A došavši k Isusu, kad vidješe, da je već umro, ne prebiše mu goljeni, nego jedan od vojnika kopljem otvori rebro njegovo, i odmah proteče krv i voda. I onaj, koji vidje, svjedoči: i istinito je svjedočanstvo njegovo.

2 Srpnja.

Pohogjenje Bl. Dj. Marije.

Štenje knjige Mudrosti. *Pj. nad pjesm. 2, 8-14*

Evo on ide skačući preko gorâ, preskačući bregove. Dragi je moj kao srna i lane jelenje. Gle! on stoji iza zida našega, gledajući kroz prozor, vireći kroz rešetke. Gle! dragi moj mi govori: Ustaj, žuri se, prijateljice moja, golubice moja, lijepa moja, i dođi. Jer je zima već prošla, dažd minuo, i prošao. Cvijeće se ukazalo u zemlji našoj, vrijeme je rezanja došlo: glas se grličin čuo u zemlji našoj: smokva je izvrgla prvine svoje: cvatući vinogradi dadoše miris svoj. Ustaj, prijateljice moja, lijepa moja, i dođi: golubice moja,

u pukotinama kamenim, u šupljini razvalinâ, pokaži mi lice svoje, neka odjekne glas tvoj u ušima mojim: jer je glas tvoj sladak, i lice tvoje krasno.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 1, 39-47*

U ono vrijeme: Ustavši Marija otide pospješno u gorski predio u grad Judin: i uđe u kuću Zakarijinu, i pozdravi Elizabetu. I dogodi se, kad Elizabeta ču pozdrav Marijin, zaigra dijete u njezinoj utrobi: i napuni se Elizabeta Duha Svetoga, i povika glasom velikim, i reče: Blagoslovljena ti među ženama, i blagoslovljen plod utrobe tvoje. I otkud meni to, da Mati Gospoda moga dođe k meni? Jer eto! netom dođe glas tvojega pozdrava u uši moje, zaigra od radosti djetešce u utrobi mojoj. I blago tebi, što si vjerovala, jer će se izvršiti, što ti je kazao Gospod. I reče Marija: Veliča duša moja Gospoda: I obradova se duh moj, u Bogu spasu mojemu.

3 i 4 Srpnja.

Među Osminom sv. Petra i Pavla Ap.

Epistola, kako u Srijedu po Duhovima, str. 140.

Evanđelje, kako na dane Opata, str. 13.*

5 Srpnja.

SVETI ĆIRIL I METOD

SLAVENSKI APOSTOLI

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 7, 23-27*

Braćo: Mnogo je bilo svećenikâ za to, što im smrt ne dade da dugo ostanu: a Isus, budući da ostaje uvijeke, ima vječno svećeništvo. Zato i može uvijeke spasiti one, koji po njemu dolaze k Bogu: vazda živeći, da posreduje za nas. Jer takav nam je trebao veliki Svećenik, svet, nevin, čist, odlučen od grješnikâ, i viši od nebesa; kojemu nije potrebno svaki dan, kao svećenicima, najprije za svoje grijehe žrtve prinositi, a potom za grijehe puka: jer je ovo učinio jednom, sebe samoga prikazavši, Isukrst Gospod naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 10, 1-9*

U ono vrijeme: Odabra Gospod i drugu sedamdeset i dvojicu: i posla ih po dva i dva pred sobom u svaki grad i mjesto, kamo je imao sam doći. I govoraše im: Žetva je u istinu velika, ali poslenika malo. Molite dakle gospodara od žetve, da pošlje poslenike u žetvu svoju. Idite: evo ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. Ne nosite

tobolca, ni obuće, ni torbe, i nikoga na putu ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: Mir ovoj kući: i ako bude ondje sin mira, ostat će na njemu mir vaš: ako li ne bude, vratit će se k vama. A u istoj kući ostanite, pa blagujte i pijte, što u njih ima: jer je poslenik dostojan plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću. I u koji god grad uđete, i prime vas, blagujte što stave pred vas: i liječite nemoćnike, koji su u njemu, i govorite im: Približilo se k vama kraljevstvo Božje.

6 Srpnja.

Osmina sv. Apostolâ Petra i Pavla.

Epistola Ovo su milostivi ljudi, *kako na str. 165.*

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 14, 22-33

U ono vrijeme: Zapovjedi Isus učenicima svojim, da se ukrcaju u lađicu, i da idu prije njega na drugu stranu, dok on otpusti narod. I otpustivši narod, pope se na goru sam, da se moli. I kad bi veče, bijaše sam ondje. A lađicu posred mora bacahu valovi: jer je vjetar bio protivan. A u četvrtu stražu noći dođe k njima Isus idući po moru. I vidjevši ga gdje ide po moru, poplašiše se govoreći: utvara je. I od straha povikaše. I odmah im Isus progovori i reče: Ne bojte se; ja sam, ne strašite se. A Petar odgovarajući reče: Gospode, ako si ti, reci mi, da dođem k tebi po vodi. A on reče: Dođi. I Petar izišavši iz lađice iđaše po vodi, da dođe k Isusu. No videći veliki vjetar, uplaši se: i počevši tonuti, zavapi govoreći: Gospode, spasi me. I odmah Isus pruživši ruku, uhvati ga, i reče mu: Malovjerni, zašto si posumnjao? I kad se ukrca u lađicu, presta vjetar. A koji bijahu u lađici, dođoše, i pokloniše mu se govoreći: Uistinu ti si Sin Božji.

8 Srpnja.

Sedam Braće Muč. te Rufina i Sekunda Ud. i Muč.

Epistola Ženu jaku, *kako na dane ne Djev. na II mjestu, str. 18*.*

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 12, 46-50

U ono vrijeme: Dok je Isus govorio mnoštvu, gle! mati njegova i braća stajahu na dvoru tražeći, da govore s njime. I netko mu reče: Evo mati tvoja i braća tvoja stoje na dvoru tražeći te. A on odgovarajući onome, koji mu je to kazao, reče: Tko je mati moja, i tko su braća moja? I pruživši ruku na učenike svoje, reče: Evo mati moja, i braća moja. Jer tko izvršuje volju Oca mojega, koji je na nebesima: onaj je moj brat, i sestra, i mati.

12 Srpnja.

Sv. Ivan Gvalbert Opat.

Kako na dane Opata, str. 13.*

13 Srpnja.

Sv. Anaklet Papa i Muč.

Epistola, kako na dane jednog Mučenika na II mjestu, str. 2, a Evanđelje* Ako tko dođe, *na istoj strani.*

Isti dan 13 Srpnja.

Sv. Franjo Solanski Isp.

Kako na dan sv. Franja Ksaverskog 3 Prosinca, str. 166.

14. Srpnja.

Sv. Bonaventura B. I. i Nauč.

Zaštitnik Banjalučke Biskupije.

U crkvama franjevačkog Reda i Banjalučke Biskupije:

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 8, 2-7, 16-19

Mudrost sam ljubio i iskao od svoje mladosti, i tražio sam, da ju uzmem sebi za zaručnicu,

jer se zaljubih u njezinu ljepotu. Slavna je njezina plemenitost, budući je življenje njezino kod Boga, i Gospodaru svih stvari draga je. Učiteljica je znanja Božjega, i rasuditeljica njegovih djela. I ako tko želi u ovom životu bogatstva: što je bogatije od mudrosti, koja sve čini? I ako razum djeluje, ona je među svima najveći umjetnik. I ako tko želi pravdu: mudrost je ona, koja tvori velike kreposti: jer ona uči umjerenosti, i razboritosti, i pravednosti, i jakosti, od kojih nema u životu ljudskom korisnijih stvari. Ušavši u kuću svoju kod nje ću otpočinuti: jer općenje s njome ne uzrokuje gorkosti: ni življenje s njome dosadu, nego radost i veselje. Razmišljao sam i prebirao u srcu svome: da je besmrtnost srodna mudrosti, i prava naslada u njezinom društvu; da je u njezinim rukama neiscrpivo bogatstvo, u njezinom razloženju mudrost, a slava u njezinom razgovoru: zato otidoh naokolo, tražeći, da ju uzmem k sebi. Još dijete bio sam razuman, i dobio sam dobru dušu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 5, 13-19*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Vi ste sô zemlje. Ako sô izvjetri, čim će se soliti. Za ništa više ne valja, nego da se izbaci i pogazi od ljudi. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se grad sakriti sagrađen na gori. Niti se užiže svijeća i stavlja pod uborak, nego na svijetnjak, da svijetli svima, koji su u kući. Tako neka svijetli svjetlost vaša pred ljudima: da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega, koji je na nebesima. Nemojte misliti, da sam došao, da ukinem zakon ili proroke; nijesam došao, da ukinem, nego da popunim. Jer vam uistinu govorim: dok stoji nebo i zemlja, slovce jedno ili zarez jedan neće nestati iz zakona, dok se sve ne izvrši. Tko dakle ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i nauči tako ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom: a tko izvrši i nauči, taj će se velik zvati u kraljevstvu nebeskom.

U drugim crkvama: Epistola i Evanđelje, kako na dane Naučitelja, str. 11.*

--o--

15 Srpnja.

Presveti Otkupitelj.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 1, 3-9*

Blagoslovljen Bog i Otac Gospoda našega Isukrsta, koji nas je blagoslovio svakim duhovnim i nebeskim blagoslovom u Kristu, kao što nas je odabrao u istomu prije postanka svijeta: da budemo sveti i čisti pred licem njegovim u ljubavi. Koji nas je unaprijed odredio sebi na posinovljenje po Isukrstu: odlukom volje svoje, na hvalu i slavu milosti svoje, kojom nas je nadario po preljubljenom Sinu svojemu. U kojemu imademo otkupljenje po krvi njegovoj, opro-

štenje grijeha po bogatstvu milosti njegove, koja je veoma obilovala u nama u svakoj mudrosti i razboritosti: da u nama objavi otajstvo svoje volje, po ugodnosti svojoj, što je unaprijed sam odredio.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 3, 13-18*

U ono vrijeme: Reče Isus Nikodemu: Nitko ne uzlazi na nebo, nego koji je sišao s neba, Sin čovječanski, koji je na nebu. I kao što je Mojsije uzvisio zmiju u pustinji, tako treba da bude uzvišen Sin čovječanski: da nitko, koji u nj vjeruje, ne pogine nego da ima život vječni. Jer Bog nije poslao Sina svojega na svijet, da sudi svijet; nego da se svijet spasi po njemu. Tko vjeruje u nj ne biva suđen, a tko ne vjeruje već je osuđen: jer ne vjeruje u ime jedinorođenoga Sina Božjega.

16 Srpnja.

Uspomena

Bl. Dj. Marije od Karmela.

Štenje knjige Mudrosti.
Mudr. 24, 23-31

Ja kao loza dadoh ugodan miris, i cvijeće moje rod je slavan i častan. Ja sam mati lijepe ljubavi, i straha, i znanja, i svetoga ufanja. U meni je sva milost življenja i istine, u meni sva nada života i kreposti. Dođite k meni svi, koji me želite, i nasitite se plodova mojih. Jer je duh moj slađi od meda, i nasljedstvo moje slađe od medenoga sata. Uspomena je moja kroz naraštaje uvijeke. Koji mene blaguju, još će gladovati: i koji mene piju, još će žeđati. Koji mene sluša, ne će se osramotiti: i koji djeluju po meni, ne će griješiti. Koji mene slave, imat će život vječni.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 11, 27-28*

U ono vrijeme: Dok je Isus govorio mnoštvu, podiže glas neka žena iz mnoštva, i reče mu: Blažena utroba, koja te je nosila, i prsi, koje si sisao. A on reče: Pače blaženi, koji slušaju riječ Božju, i opslužuju nju.

17 Srpnja.

Sv. Aleksij Isp.

Štenje knjige blaženoga Pavla Apostola Timoteju. *1 Tim. 6, 6-12*

Predragi! Velika je dobit pobožnost sa zadovoljstvom. Jer ništa nijesmo donijeli na ovaj svijet: stalno je dakle da ne možemo ništa ni odnijeti. A kad imamo hranu i odjeću, ovim budimo zadovoljni. Jer koji hoće da se obogate, upadaju u napast i u zamku đavolsku, i u mnoge lude i škodljive želje: koje utapaju čovjeka u propast i pogibao. Jer je korijen sviju zala želja za bogatstvom: i neki, koji se njoj predadoše, zađoše od vjere, i u velike se muke zapletoše. A ti, o čovječe Božji, ovo izbjegavaj: a slijedi pravednost, pobožnost, vjeru, ljubav, strpljivost, krotkost. Bori se u dobroj borbi za vjeru, osvoji vječni život.

Evanđelje, kako na dane Opata, str. 13.*

18 Srpnja.

Sv. Kamil de Lellis Isp.

Ep. kako u Nedj. među Osm. Tijelova, str. 146.

Evanđ. kako na Vig. Apostola, str. 1.*

19 Srpnja.

Sv. Vinko Paulski.

Epistola Postadosmo prizorom, *kako na dane Isp. ne Bisk. na II mjestu, str. 13*.*

Evanđelje, kako gore na dan sv. Ćirila i Metoda, str. 206.

20 Srpnja.

Sv. Ilija Prorok

Zaštitnik Bosanske Biskupije.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 48, 1-10

Ustade Ilija Prorok kao oganj, i riječ je njegova gorjela kao zublja. On dovede na narode glad, i mnoge od onih, koji su ga svojom himbenošću razljutili, pogubi: jer nijesu mogli podnositi zapovijedi Gospodnje. Riječju Gospodnjom zatvori nebo, i tri puta baci s neba oganj: tako se proslavio Ilija čudesima svojim: i tko se može slaviti kako ti? Koji si riječju Gospoda Boga prizvao mrtvaca s onoga na ovaj svijet. Koji si kraljeve oborio u propast, i satro lako silu njihovu, i zbacio slavne s prijestolja. Ti si čuo na Sinaju sud, i na Horebu osudu osvete. Ti si pomazao kraljeve za pokaranje, i proroke učinio svojim nasljednicima. Ti si uzet u vihru ognjenom, u kolima s ognjevitim konjima. O tebi je pisano, da ćeš u vrijeme suda ublažiti srdžbu Gospodnju, smiriti srce očino sa sinom, i obnoviti plemena Izraelova.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 17, 1-9*

U ono vrijeme: Uze Isus sobom Petra i Jakova i Ivana, brata njegova, i povede ih na goru visoku na samo: i preobrazi se pred njima. I zasja lice njegovo kako sunce: a haljine njegove postadoše bijele kako snijeg. I gle! prikazaše im se Mojsije i Ilija govoreći s njime. A Petar odgovarajući reče Isusu: Gospode! dobro nam je ovdje biti; ako hoćeš, načinimo ovdje tri šatora: tebi jedan, Mojsiji jedan, a Iliji jedan. Dok on još govoraše, gle! oblak sjajan zasjeni ih, i eto glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni, u komu sam se dobro nasladio: njega slušajte. A učenici čuvši padoše ničice, i prepadoše se veoma. I pristupivši Isus dotakne ih se, i reče im: Ustanite, nemojte se bojati. I podignuvši oči svoje nikoga ne vidješe, do samoga Isusa. I silazeći s gore zapovjedi im Isus govoreći: Nikomu ne kazujte vidjenje, dok Sin čovječanski od mrtvih ne uskrsne.

21 Srpnja.

Sv. Prakseda Dj.

Kako na dane Djevica na IV mjestu, str. 17.*

22 Srpnja.

Sv. Marija Magdalena.

Štenje knjige Mudrosti.

Pj. nad pjesm. 3, 2-5; 8, 6-7

Ustat ću i obaći ću grad: po ulicama i po trgovima iskat ću onoga, koga ljubi duša moja; iskah ga, ali ga ne nađoh. Nađoše me stražari, koji čuvaju grad. Jeste li vidjeli onoga, koga ljubi duša moja? Malo iza kako ih mimoiđoh, nađoh onoga, koga ljubi duša moja:

uhvatih ga i ne ću ga pustiti, dokle ga ne uvedem u kuću matere svoje, i u ložnicu roditeljke svoje. Zaklinjem vas, kćeri jerusalemske, srnama i jelenima poljskim, da ne ometate sna, i ne budite dragu, dok je nje volja. Stavi me kao pečat na srce svoje, kao pečat na ruku svoju: jer je ljubav jaka kao smrt, ljubomornost tvrda kao grob: žar njezin kao žar ognja i plamena. Vode mnoge ne mogu ugasiti ljubavi, niti je rijeke podušiti. I kad bi dao čovjek sve biće doma svojega za ljubav, držao bi to sve za ništa.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 7, 36-50

U ono vrijeme: Neki od farizeja moljaše Isusa, da bi blagovao kod njega. I ušavši u kuću farizejevu, sjede za trpezu. I eto žena, koja bijaše grješnica u gradu, netom dozna, da je za trpezom u kući farizejevoj, donese sud od alabastra sa pomasti: i stojeći straga nogu njegovih, stade suzama prati noge njegove, i kosom ih glave svoje otiraše, i cjelivaše noge njegove, i mazaše pomašću. A vidjevši farizej, koji ga bješe pozvao, reče u sebi govoreći: Da je ovaj prorok, znao bi doista, tko je i kakva je žena, koja ga se dotiče: jer je grješnica. I odgovarajući Isus reče mu: Šimune, imam ti nešto reći. A on reče: Učitelju, kaži! Dvojica bijahu dužni jednome kamatniku: jedan bješe dužan pet stotina dinara, a drugi pedeset. A nemajući oni odakle da mu vrate, oprosti obojici. Koji će ga dakle većma ljubiti? Odgovarajući Šimun reče: Cijenim, onaj, kome je više oprostio. A on mu reče: Pravo si sudio. I okrenuvši se k ženi, reče Šimunu: Vidiš li ovu ženu? Uđoh u kuću tvoju, noge mi nijesi oprao: a ova je suzama oblila noge moje, i kosom ih svojom otrla. Poljubca mi nijesi dao: a ova, otkako je ušla, nije prestala cjelivati mi noge. Uljem nijesi pomazao glavu moju: a ova pomašću pomaza noge moje. Zato ti kažem: Opraštaju joj se grijesi mnogi, jer je ljubila mnogo. A komu se manje oprašta, manje ljubi. A njoj reče: Opraštaju ti se grijesi. Tada stadoše u sebi govoriti oni, što sjeđahu s njim za trpezom: Tko je ovaj, što i grijehe oprašta? A ženi reče: Vjera te tvoja spasila: idi u miru.

23 Srpnja.

Sv. Liborij (Liberan) Bisk. i Isp.

Kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (Misa Statuit), *str. 9*.*

24 Srpnja. **Vigilija sv. Jakova Ap.**

Kako na Vigilije Apostolâ, str. 1.*

25 Srpnja.

Sv. Jakov Apostol.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I Kor. 4, 9-15

Braćo: Cijenim, da je Bog nas Apostole zadnje postavio, kao one, koji su na smrt osuđeni: jer postadosmo prizorom svijetu, i anđelima, i ljudima. Mi smo ludi radi Krista, a vi ste mudri u Kristu; mi

smo slabi, a vi jaki: vi ugledni, a mi neugledni. Sve do ovoga časa i gladujemo i žeđamo, i goli smo, i zaušnicama bijeni, i potucamo se, i trudimo se radeći svojim rukama: proklinju nas, a mi blagosivljamo; progone nas, a mi podnosimo; psuju nas, a mi molimo; postadosmo kako izmet ovoga svijeta, na odmet svima sve do sada. Ovo pišem, ne da vas zastidim, nego da vas opomenem kao djecu svoju predragu: Jer ako imate i deset tisuća učiteljâ u Kristu: ali nemate mnogo otaca. Jer sam vas ja rodio Evanđeljem u Kristu Isusu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 20, 20-23*

U ono vrijeme: Pristupi k Isusu mati sinova Zebedejevih sa svojim sinovima, klanjajući mu se i moleći ga za nešto. A on joj reče: Što hoćeš? Reče mu: Reci, da ova dva moja sina sjedu u kraljevstvu tvome, jedan s desne tvoje, a drugi s lijeve. A Isus odgovarajući reče: Ne znate, što pitate. Možete li popiti čašu, koju ću ja ispiti? Rekoše mu: možemo. Reče im: Čašu ćete moju doista ispiti; ali da sjedete meni s desne ili s lijeve, ja nijesam vlastan, da vam dadem, nego kojima je pripravio Otac moj.

26 Srpnja.

Sv. Ana, Mati Bl. Dj. M.

Kako na dane Djevica na II mjestu (Misa Cognovi), *str. 18*.*

27 Srpnja.

Sv. Kristofor Muč.

Zaštitnik Šibenske Biskupije.

Kako na dane jednog Mučenika na III mjestu (Misa In virtute), *str. 3*.*

28 Srpnja.

Sv. Nazarij i Cels Mučenici, Viktor I. Papa i Muč., te Inocent I Papa i Isp.

Štenje knjige Mudrosti.
Mudr. 10, 17-20

Dade Bog platu pravednicima za trud njihov, i povede ih čudesnim putem: i bijaše im zaklonište danju, a zvjezdana svjetlost noću: prevede ih preko Crvenog mora, i izvede ih preko velike vode. Njihove neprijatelje potopi u more, a njih izvede iz dubine groba. Zato pravednici primiše plijen bezbožnički, i zapjevaše, Gospode, svetom imenu tvojemu, i jednodušno proslaviše pobjednicu ruku tvoju, Gospode Bože naš.

Evanđelje, kako na dane više Mučenika na I mjestu, str. 5.*

29 Srpnja.

Sv. Marta Djev.

Epistola Tko se hvali, *kako na dane Djev. na III mjestu, str. 15*.*

Evanđelje, kako na Veliku Gospu.

30 Srpnja.

Sv. Abdon i Senen Mučenici.

Epistola, kako u I Nedj. Korizme, str. 30.

Evanđelje, kako na Blagdan Svih Svetih, 1 Studenoga.

31 Srpnja.

Sv. Ignacij Isp.

Utemeljitelj Družbe Isusove.

Epistola, kako na dan sv. Jurja, str. 188.

Evanđelje, kako na dan sv. Marka, str. 189.

MJESECA KOLOVOZA.

1 Kolovoza.

Sv. Petar u Okovima.

Kako na Blagdan sv. Petra i Pavla, str. 204.

2 Kolovoza.

Sv. Stjepan I. Papa i Muč.

Zaštitnik Hvarske Biskupije.

Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 20, 17-21

U dni one: Iz Mileta posla Pavao u Efez, i dozva starješine crkvene: I kad oni dođoše k njemu, i nađoše se zajedno, reče im: Vi znate od prvoga dana, kad dođoh u Aziju, kako sam bio s vama u svako doba, služeći Gospoda sa svom poniznosti, i suzama, i protivštinama, što mi uzrokovaše zasjede židovske: kako nijesam propustio ništa korisna, a da vam ne javim, te vas javno i po kućama ne naučim, nutkajući Židove i pogane na obraćenje k Bogu, i na vjeru u Gospoda našega Isukrsta.

U Hvarskoj Bisk. Ev. kako slijedi:

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 10, 11-16*

U ono vrijeme: Reče Isus farizejima: Ja sam pastir dobri. Dobri pastir dušu svoju daje za ovce svoje. A najamnik, i koji nije pastir, koji nije vlasnik ovaca, vidi vuka gdje dolazi, i ostavlja ovce i bježi: pa vuk grabi i razgoni ovce: a najamnik bježi, jer je najamnik, i nije mu stalo za ovce. Ja sam pastir dobri, te poznam ovce svoje, i moje poznaju mene. Kao što mene zna Otac, i ja znam Oca: i dušu svoju polažem za ovce svoje. I druge ovce imam, koje nijesu iz ovoga tora: i one mi valja privesti, i čut će glas moj, i bit će jedno stado i jedan pastir.

Izvan Hvarske Biskupije: Evan. kako na dane jednog Muč. na II mjestu, str. 3.*

Isti dan u crkvama franjevačkog Reda:

Asiško Proštenje: *Ep. kako na Gospu od Karmela str. 209 Ev. kako na Blagovijest str. 184.*

3 Kolovoza.

Našašće sv. Stjepana Prvomučenika.

Kako na drugi dan Božića, str. 11.

4 Kolovoza.

Sv. Dominik Isp.

Utemeljitelj Reda Propovjednikâ.

Kako na dane Naučitelja, str. 11.*

5 Kolovoza.

Bl. Dj Marija Snijezna.

Kako na dane Bl. Dj. M., str. 20.*

6 Kolovoza.

Preobraženje G. N. I.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola. *II Petr. 1, 16-19*

Predragi! Nijesmo vam objavili krepost i nazočnost Gospoda našega Isukrsta po pričama mudro izmišljenim: nego jer smo bili očevici njegove veličine. Jer je on primio od Boga Oca čast i slavu, kad mu s uzvišene slave dođe ovaj glas: Ovo je Sin moj ljubljeni, u kome sam se ja nasladio, njega slušajte. I ovaj glas mi smo čuli gdje siđe s neba, kad bijasmo s njim na svetoj gori. A imamo stalniju proročku riječ: i dobro činite, što pazite na nju, kao na svijeću, koja svijetli u tamnom mjestu, dokle dan ne osvane, i danica ne isteče u srcima našim.

Evanđelje, kako gore na dan sv. Ilije, 20 srpnja, str. 210.

7 Kolovoza.

Sv. Kajetan Bisk.

Epistola Blago čovjeku, *kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu, str. 12*.*

Evanđelje, kako u 14 Nedj. po Duhovima, str. 154.

---

9 Kolovoza.

Sv. Emigdij Bisk. i Muč.

Štenje knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. 11, 13-17*

U onaj čas nasta potres veliki, i deseti dio grada pade: i za potresa pogibe sedam tisuća imena ljudskih: a ostali se uplašiše, i dadoše slavu Bogu nebeskome. Zlo drugo prođe: i evo zlo treće ide brzo. I sedmi Anđeo zatrubi: i nastadoše veliki glasovi na nebu, govoreći: Posta kraljevstvo ovoga svijeta, Gospoda našega i Krista njegova, i kraljevat će u vijek vijeka: Amen. I dvadeset i četiri starca, koji sjede pred licem Božjim na prijestoljima svojim, padoše na lica svoja, i pokloniše se Bogu, govoreći: Zahvaljujemo ti, Gospode Bože svemogući, koji jesi, i koji bijaše, i koji ćeš biti: jer si primio krepost svoju veliku, i kraljuješ.

Evanđelje Kad čujete ratove, *kako na dane više Mučenika na I mjestu, str. 5*.*

Isti dan.

Vigilija sv. Lovrijenca Muč.

Epistola Hvalim te, *kako na dane Djevica na I mjestu, str. 14*.*

Evanđelje Ako tko hoće, *kako na dane jednog Mučenika na II mjestu, str. 3*.*

---

10 Kolovoza.

Sv. Lovrijenac Muč.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *II Kor. 9, 6-10*

Braćo: Tko škrto sije, škrto će i žeti; a tko s blagoslovom sije, s blagoslovom će i žeti. Svaki neka dade, kako je odlučio u srcu svojem, ne zle volje ili od nevolje; jer vesela davaoca Bog ljubi. A Bog može učiniti, da obilujete svakom milosti: da u svemu sveđ imajući svako obilje, obilujete u svakomu dobru djelu, kao što je pisano: Razdijeli, dade siromasima; pravda njegova ostaje u vijek vijeka. Tko pak daje sjeme sijaču, dat će i kruha za blagovanje, i umnožit će sjeme vaše, i činit će da se umnože plodovi pravde vaše.

Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 12, 24-26*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Uistinu, uistinu govorim vama, ako zrno pšenično, kad padne na zemlju, ne umre, onda samo ostane: ako li umre, mnogo roda donosi. Tko ljubi život svoj, izgubit će ga: a tko mrzi život svoj na ovom svijetu, sačuvat će ga za život vječni. Tko meni služi, neka me slijedi: i gdje sam ja, ondje će biti i sluga moj. Tko meni služi, poštovat će ga Otac moj.

12 Kolovoza

Sv. Klara Djevica.

Kako na dane Djevica na III mjestu (Misa Dilexisti), *str. 15.*

---

13 Kolovoza.

Sv. Hipolit i Kasijan Mučenici.

Kako na dane više Mučenika na III mjestu (Misa Salus), *str. 6*.*

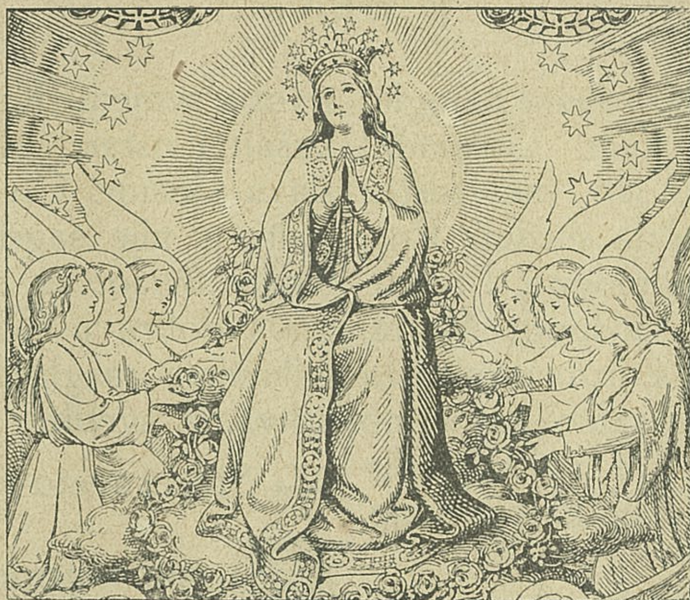

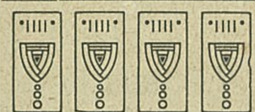
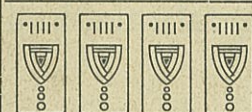
14 Kolovoza.

Vigilija Uznesenja Bl. Dj. M.

Kako na dan Bl. Dj. M. od Karmela, 16 Srpnja, str. 209.

NA BLAGDAN

UZNESENJA BL. DJ. M.

(VELIKA GOSPA)

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 24, 11-20

osvuda sam tražila, gdje bih se nastanila, pa odabrah nasljedstvo Gospodnje za svoje prebivalište. Tada mi zapovjedi Stvoritelj svega, onaj, koji me stvorio, stade u šatoru mojem i reče mi: Prebivaj u Jakovu, i imaj nasljedstvo u Izraelu, i među mojim odabranima pruži žile. I tako se utvrdih u Sionu, i nastanih se u svetome gradu, i u Jerusalemu oblast je moja. Ukorijenih se u časnome puku, koji je Božje nasljedstvo, i u zboru je svetih moje boravište. Uzvišena sam kao cedar na Libanu, i kao čempres na gori Sionskoj. Uzvišena sam kao palma u Kadesu, i kao nasad ružâ u Jerihu. Kao krasna maslina u polju, i kao javor kraj vode na putu ja sam uzvišena. Kao slatka korica i mirisavi balzam dadoh miris: kao odabrana mira dadoh sladost mirisa.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 10, 38-42

ono vrijeme: Uđe Isus u neko selo i žena neka, po imenu Marta, primi ga u kuću svoju. I ona imaše sestru po imenu Mariju, koja sjedeći kod nogu Gospodnjih slušaše riječ nje-

govu. A Marta zaposlena mnogim poslom: pristupi i reče: Gospode! zar ti ne mariš, što me sestra moja ostavi samu da služim? Reci joj dakle, da mi pomogne. I odgovarajući reče joj Gospod: Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnoge stvari. A samo je jedno potrebno. Marija je najbolji dio odabrala, koji se ne će uzeti od nje.

16 Kolovoza.

Sv. Rok Isp.

Kako na dane Isp. ne Biskupa na II mjestu (Misa Justus), *str. 13*.*

Isti dan 16 Kolovoza.

Sv. Joakim, Otac Bl. Dj. M.

Epistola Blago čovjeku, *kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu, str. 12*.*

Evanđelje, kako na dan Male Gospe, 8 Rujna.

17 Kolovoza

Sv. Hiacint Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (Misa Os justi), *str. 12*.*

18 Kolovoza.

Sv. Jelena Carica, Ud.

Kako na dane ne Djevica na II mjestu (Misa Cognovi), *str. 18*.*

20 Kolovoza.

Sv. Stjepan Kralj Isp.

Zaštitnik Zagrebačke Nadbiskupije.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 31, 8-11

Blago čovjeku, koji se nađe bez ljage, i koji ne hlepi za zlatom, niti se uzda u novac ni u blago. Tko je taj, da ga pohvalimo? Jer učini divnih stvari u životu svojem. Koji je bio u tome kušan i ostao savršen, zadobit će slavu vječnu: On je mogao sagriješiti, a nije sagriješio; zlo učiniti, i nije učinio: za to su stavna njegova dobra u Gospodu, i njegove milostinje razglasit će se po svim crkvama svetih.

 Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 19, 12-26

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Čovjek neki plemić otide u daleku zemlju, da primi sebi kraljevstvo, pa da se vrati. I dozvavši deset svojih sluga, dade im deset mina, i reče im: Trgujte, dok se vratim. A građani njegovi mrzili su ga: i poslaše za njim poslanike govoreći: Ne ćemo, da ovaj kraljuje nad nama. I kad se on vrati, pošto primi kraljevstvo, zapovjedi, da dozovu one sluge, kojima je dao novac, da vidi, koliko je koji dobio. Tada dođe prvi govoreći: Gospodaru! mina tvoja donijela je deset mina. I reče mu: Dobro, dobri slugo, jer si u malome bio vjeran, imat ćeš vlast nad deset gradova. I dođe drugi govoreći: Gospodaru! mina tvoja stekla je pet mina. I ovome reče: I ti budi nad pet gradova. A drugi opet dođe govoreći: Gospodaru! evo ti tvoje mine, koju sam čuvao u ubrusu: jer sam se bojao tebe, budući da si ti čovjek tvrd: uzimaš, što nijesi stavio, i žanješ, što nijesi sijao. Reče mu: Po tvojim riječima sudim te, zli slugo! Znao si, da sam ja čovjek tvrd,

da uzimam, što nijesam stavio, i žanjem, što nijesam sijao: zašto dakle nijesi dao moj novac u promet, da ga ja, kad dođem, primim s dobitkom? I onima, koji ondje stajahu, reče: Uzmite od njega minu, i dajte je onome, koji ima deset mina. A oni mu rekoše: Gospodaru! imade deset mina. A ja govorim vama: Svakome, koji ima, dat će se, i obilovat će; a od onoga, koji nema, oduzet će mu se i ono, što ima.

Isti dan 20 Kolovoza.

Sv. Brnard Opat i Nauč.

Epistola druga za Naučitelje, str. 12.*
Evanđelje, str. 11.*

21 Kolovoza.

Sv. Ivana Franciska Fremiot de Chantal, Udovica.

Kako na dane ne Djevica na II mjestu (Misa Cognovi), *str. 18*.*

Na 22 Kolovoza : Osmina Uznesenja Bl. Dj. Marije: *kako na Blagdan, str. 215.*

23 Kolovoza.

Sv. Filip Benicij Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na II mjestu (Misa Justus), *str. 13*.*

Isti dan 23 Kolovoza.

Vigilija sv. Bartolomeja Ap.

Kako na Vigilije Apostolâ, str. 1.*

24 Kolovoza.

Sv. Bartolomej Apostol.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I Kor. 12, 27-31

Braćo: Vi ste tijelo Kristovo i udi od uda. Neke pak postavi Bog u Crkvi prvo apostole, drugo proroke, treće naučitelje, za tim kreposti, po tom darove ozdravljanja, pomaganja, upravljanja, različne jezike, tumačenje govorâ. Zar su svi apostoli? Zar su svi proroci? Zar su svi naučitelji? Zar su svi kreposti? Zar svi imaju dar ozdravljanja? Zar svi govore jezicima? Zar svi tumače? Vi pak težite za boljim darovima.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 6, 12-19

U ono vrijeme: Izide Isus na goru, da moli, i provede noć u molitvi s Bogom. A kad svane, dozva učenike svoje, i odabra od njih dvanaestoricu, koje i Apostolima nazva: Šimuna, kojega nazva Petrom, i Andriju brata njegova, Jakova i Ivana, Filipa i Bartolomeja, Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Šimuna, koji se zove Zelot, i Judu Jakovljeva, i Judu Iskariota, koji bi izdajica. I sišavši s njima stade na ravnu mjestu i skup učenika njegovih i veliko mnoštvo naroda iz sve Judeje, i Jerusalema, i iz primorja Tirskoga i Sidonskoga, koji bjehu došli, da ga čuju i da se izliječe od svojih bolesti. I koji su bili mučeni od nečistih duhova, ozdravljahu. I sve mnoštvo iskaše, da ga se dotakne: jer je iz njega izlazila krepost, i sve je ozdravljao.

25 Kolovoza.

Sv. Ljudevit Kralj, Isp.

Epistola Pravednika je poveo, *kako na dane jednog Mučenika na III mjestu, str. 3*.*
Evanđelje, kako gore na dan sv. Stjepana Kralja, 20 Kolovoza, str. 216.

27 Kolovoza.

Sv. Josip Kalasankcij, Isp.

Epistola Pravednika je poveo, *kako na dane jednog Mučenika na III mjestu, str. 3*.*

Evanđelje, kako na dan sv. Mihovila Ark., 29 Rujna.

28 Kolovoza.

Sv. Augustin Bisk., Isp. i Nauč. Crkve.

Kako na dane Naučitelja, str. 11.*

29 Kolovoza.

Glavosijek sv. Ivana Krstitelja.

Štenje Jeremije Proroka.

Jer. 1, 17-19

U dni one: Dođe mi riječ Gospodnja govoreći: Pripaši bokove svoje, i ustani, i govori Judi sve, što ti ja naredim. Ne boj se lica njihova, jer ja ne ću dopustiti, da ih se strašiš. Jer te ja postavih danas kao utvrđeni grad, i kao gvozdeni stup, i kao mjedeni zid, protiv sve zemlje, protiv kraljeva Judinih i knezova njegovih, protiv svećenikâ i puka zemaljskoga. I vojevat će na te, ali te ne će nadvladati: jer sam ja s tobom, veli Gospod, da te izbavim.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku.

Mr. 6, 17-29

U ono vrijeme: Posla Irud, te uhvati Ivana, i okova ga u tamnici poradi Irudice žene Filipa brata svojega, jer ju bješe uzeo za ženu. Jer Ivan govoraše Irudu: Nije ti dopušteno držati ženu brata svoga. A Irudica snovaše mu zasjede: i hotijaše ga pogubiti, ali nije mogla. Jer se Irud bojao Ivana, znajući da je čovjek pravedan i svet: i branio ga je, i mnogo činio po njegovu savjetu, i rado ga je slušao. I kad dođe zgodan dan, Irud priredi na svoj rođendan večeru knezovima, i vojvodama, i prvacima Galilejskim. I ušavši kći Irudice, stade igrati, te omili Irudu i gostima njegovim. Tada reče kralj djevojci: Pitaj u mene, što hoćeš, i dat ću ti. I zakle joj se: Što god zapitaš, dat ću ti, pa bilo i pola kraljevstva moga. A ona izišavši reče materi svojoj: Što da pitam? A ona reče: Glavu Ivana Krstitelja. I vrativši se žurno ka kralju, zaiska govoreći: Hoću, da mi odmah daš na plitici glavu Ivana Krstitelja. I rastuži se kralj: ali zbog zakletve i poradi gostiju ne htjede je odbiti, nego poslavši krvnika zapovjedi, da donese glavu njegovu na plitici. I odsiječe mu glavu u tamnici. I donese glavu njegovu na plitici: i dade je djevojci, a djevojka dade materi svojoj. Čuvši to učenici njegovi, dođoše i odniješe tijelo njegovo: i položiše ga u grob.

30 Kolovoza.

Sv. Roza Limanska, Djev.

Kako na dane Djevica na III mjestu (Misa Dilexisti), *str. 15*.*

MJESECA RUJNA.

1 Rujna.

Sv. Egidij Opat.

Kako na dane Opata, str. 13.*

5 Rujna.

Sv. Lovro Justiniani, Bisk. i Isp.

Kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (Misa Statuit), *str. 9*.*

8 Rujna.

ROGJENJE BL. DJ. MARIJE

(MALA GOSPA)

Štenje knjige Mudrosti.

Priče 8, 22-35

Gospod me je imao u početku putova svojih, prije nego je išta učinio od početka. Od vijeka sam postavljena, i od davnina, prije postanka zemlje. Još ne bješe bezdanâ, a ja bijah začeta: još ne bjehu provreli izvori vodâ: niti još postojahu goleme planine: prije bregova ja sam se rodila. Još ne bješe sazdao zemlju, ni rijeke, ni stožere kruga zemaljskoga. Kad je uređi-

vao nebesa, ondje bijah: kad je nepromjenljivim zakonom i međašem okruživao bezdane: kad je gori utvrđivao zračni prostor, i sređivao izvore vodâ: Kad je određivao moru među unaokolo, i zakon davao vodama, da ne prelaze granicâ svojih: kad je stavljao temelje zemlji. Ja bijah s njime sve razređujući: i naslađivah se svaki dan, igrajući pred njim u svako doba: igrajući po krugu zemaljskome: i moja je naslada prebivati sa sinovima ljudskim. Sada dakle, sinci, čujte me: Blago onima, koji čuvaju putove moje. Slušajte nauku, i budite mudri, i nemojte je odbaciti. Blago čovjeku, koji sluša mene, i koji bdije pred vratima mojim svaki dan, i čeka na pragu vrata mojih. Tko mene nađe, naći će život, i crpsti će spasenje od Gospoda.

✠ Početak svetog Evanđelja po Mateju. *Mt. 1, 1-16*

Knjiga roda Isukrsta, sina Davidova, sina Abrahamova. Abraham rodi Izaka, a Izak rodi Jakova, a Jakov rodi Judu i braću njegovu. A Juda rodi Faresa i Zarama od Tamare, a Fares rodi Ezrona, a Ezron rodi Arama, a Aram rodi Aminadaba. A Aminadab rodi Nasona, a Nason rodi Salmona, a Salmon rodi Booza od Rahabe. A Booz rodi Obeda od Rute, a Obed rodi Jeseja, a Jesej rodi Davida kralja. A David kralj rodi Salamuna od one, koja je bila Urijina. A Salamun rodi Roboama, a Roboam rodi Abiju, a Abija rodi Asa a Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama, a Joram rodi Oziju, a Ozija rodi Joatama, a Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju, a Ezekija rodi Manasa, a Manas rodi Amona, a Amon rodi Josiju, a Josija rodi Jehoniju i braću njegovu u preseljenju babilonskom. A po preseljenju babilonskom Jehonija rodi Salatijela, a Salatijel rodi Zorobabela, a Zorobabel rodi Abiuda. A Abiud rodi Eliacima, a Eliacim rodi Azora, a Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima, a Ahim rodi Eliuda, a Eliud rodi Eleazara, a Eleazar rodi Matana, a Matan rodi Jakova. A Jakov rodi Josipa muža Marijina, od koje se rodi Isus, koji se zove Krist.

10 Rujna.

Sv. Nikola Tolentinski, Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na II mjestu (Misa Justus), *str. 13*.*

12 Rujna.

Presveto Ime Marijino.

Epistola, kako na dan Gospe od Karmela, 16 Srpnja, str. 209.

Evanđelje, kako na Blagovijest, str. 184.

14 Rujna.

Uzvišenje sv. Križa.

Epistola, kako na dan Našašća sv. Križa, str. 191.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 12, 31-36*

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu Židova: Sad je sud svijeta: sad će biti izbačen nadvor knez ovoga svijeta. A ja ću, kad budem podignut sa zemlje, sve privući k sebi. (A ovo govoraše označujući,

kakvom će smrti umrijeti). Odgovori mu mnoštvo: Mi čusmo iz zakona, da Krist ostaje uvijek, kako dakle ti govoriš: Treba da se podigne Sin čovječanski? Tko je taj Sin čovječanski? Reče im dakle Isus: Još je zamalo svijetlo među vama. Hodite, dok svjetlosti imate, da vas tama ne obuzme; jer tko ide po tami, ne zna kamo ide. Dok svjetlost imate, vjerujte u svjetlost, da budete sinovi svjetlosti.

15 Rujna.

Sedam Žalosti Bl. Dj. M.

Kako na svrsi mjeseca Ožujka, str. 185.

16 Rujna.

Sv. Eufemija, Lucija i Geminijan Muč.

Epistola iz I Mise (Intret) *na dane više Muč., str. 5*.*

Evanđelje iz II Mise (Sapientiam) *na dane više Muč., str. 6*.*

17 Rujna.

Utisnuće sv. Rana na tijelu sv. Franja Isp.

Epistola, kako na dan sv. Franja Asišk., 4 Listopada.

Evanđelje Ako tko hoće, *kako na dane jednog Muč. na II mjestu, str. 3*.*

18 Rujna.

Sv. Josip Kupertinski.

Epistola, kako u Nedj. Pedesetnicu, str. 25.

Evanđelje, kako u 19 Nedj. po Duhovima, str. 159.

19 Rujna.

Sv. Januar Bisk. i drugovi Mučenici.

Epistola iz III Mise (Salus) *na dane više Mučenika, str. 6*.*

Evanđelje Kad je Isus sjedio na gori, *kako na str. 7*.*

20 Rujna.

Sv. Eustahij i drugovi Mučenici.

Kako na dane više Mučenika na II mjestu (*Misa* Sapientiam), *str. 6*.*

Isti dan 20 Rujna.

Vigilija sv. Mateja Ap. i Ev.

Epistola, kako na Vigiliju Apostola str. 1.*

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 5, 27-32*

U ono vrijeme: Vidje Isus carinika po imenu Levija, gdje sjedi na carini, i reče mu: Slijedi me! I ostavivši sve, ustade i slijeđaše ga. I pripravi mu Levije kod kuće svoje veliku gozbu: i bješe mnogo carinika, i drugih, koji sjeđahu s njim za trpezom. A farizeji i književnici mrmljahu govoreći učenicima njegovim: Zašto s carinicima i grješnicima jedete i pijete? I odgovarajući Isus reče im: Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni. Ja nijesam došao, da zovem pravednike, nego grješnike na pokoru.

21 Rujna.

Sv. Matej Apost. i Ev.

Epist. kao na dan sv. Marka 25 Travnja, str. 188.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 9, 9-13*

U ono vrijeme: Vidje Isus čovjeka, gdje sjedi na carini, po imenu Mateja. I reče mu: Slijedi me! I ustavši slijeđaše ga. I kad on sjeđaše u kući za trpezom, gle! mnogi carinici i grješnici dođoše i sjeđahu za trpezom s Isusom i s učenicima njegovim. I vidjevši to farizeji, govorahu učenicima njegovim: Zašto s carinicima i s grješnicima jede učitelj vaš? A Isus čuvši to reče: Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni. Idite dakle i naučite se, što znači: milosrđe hoću, a ne žrtvu. Jer nijesam došao da zovem pravednike, nego grješnike.

22 Rujna.

Sv. Toma Vilanovski, Bisk. i Isp.

Kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (*Misa* Statuit), *str. 9*.*

23 Rujna.

Sv. Lin Papa i Muč.

Kako na dane jednog Muč. na I mjestu (*Misa* Statuit), *str. 2*.*

26 Rujna.

Sv. Ciprijan i Justina Dj., Mučenici.

Kako na dane više Muč. na III mjestu (*Misa* Salus), *str. 6*.*

27 Rujna.

Sv. Kuzma i Damjan Mučenici.

Kako na dane više Muč. na II mjestu (*Misa* Sapientiam), *str. 6*.*

28 Rujna.

Sv. Venceslav Vojvoda, Muč.

Kako na dane jednog Muč. na III mjestu (*Misa* In virtute), *str. 3*.*

29 Rujna.

SV. MIHOVIO ARKANGJEO.

Štenje knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. 1, 1-5*

Udni one: Naznači Bog, što treba da bude dobrzo, navijestivši po anđelu svojemu sluzi svojem Ivanu, koji je podao svjedočanstvo o riječi Božjoj i svjedočanstvo o Isukrstu, što god je vidio. Blago onomu, koji čita i sluša riječi proročanstva ovoga: i opslužuje ono, što je u njemu napisano; jer je vrijeme blizu. Ivan sedmerim crkvama, koje su u Aziji: Milost vam i mir od onoga, koji jest, i koji bijaše, i koji će doći: i od sedam duhova, koji su pred prijestoljem njegovim: i od Isukrsta, koji je vjerni svjedok, prvorođeni među mrtvim i poglavica kraljeva zemaljskih, koji nas je ljubio i oprao nas od grijeha naših u krvi svojoj.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 18, 1-10*

U ono vrijeme: Pristupiše učenici k Isusu govoreći: Tko misliš, da je veći u kraljevstvu nebeskome? A Isus dozvavši dijete, postavi ga posred njih i reče: U istinu vam govorim, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Tko god se dakle ponizi kao dijete ovo, taj je veći u kraljevstvu nebeskome. I tko primi jedno takvo dijete u ime moje, mene prima. A tko sablazni jednoga od ovih malih, koji u me vjeruju, bolje bi mu bilo, da mu se objesi o vrat mlinski kamen i da se utopi u dubinu morsku. Jao svijetu od sablazni. Jer je potrebno, da dođu sablazni; ali ipak jao čovjeku onome, po komu dođe sablazan. Ako te ruka tvoja, ili noga tvoja sablažnjuje, odsijeci je i baci od sebe: bolje ti je ući u život kljast ili hrom, nego li sa dvije ruke, ili sa dvije noge, da budeš bačen u oganj vječni. I ako te oko tvoje sablažnjuje, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednim okom ući u život, nego li sa dva oka da budeš bačen u oganj vječni. Gledajte, da ne prezrete jednoga od ovih malahnih: jer vam kažem,

da Anđeli njihovi na nebesima uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.

30 Rujna.

Sv. Jeronim, Ispovj. i Crkveni Naučitelj.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 50, 1-11

Evo Naučitelj Najveći, koji je za života svoga podupro dom Božji, i u danima svojim utvrdio hram. Za njegovih dana provriješe zdenci voda, i kao more napuniše se preko mjere. On se brinuo za svoj narod, i izbavi ga od propasti. Njemu uspije proširiti grad, i steče slavu u općenju s pukom, i proširi ulazak u hram i trijem. Kao što sjaje zvijezda danica posred magle, i kao pun mjesec u vrijeme svoje: i kao žarko sunce: tako on zasja u hramu Božjemu. Kao što odsijeva duga između sjajnih oblaka, i kao ružin cvijet u doba pramaljetno, i kao liljani, koji rastu pokraj voda, i kao mirisavo stablo u doba ljetno. Kao žarki oganj, i kao tamjan što gori na ognju. Kao sud od samoga zlata, iskićen svakim dragim kamenjem. Kao maslina, koja pupči, i čempres, koji se u vis diže: takav je on, kad stavlja na se plašt slave, i odijeva se puninom kreposti. Mnogi će hvaliti mudrost njegovu, i do vijeka se ne će zaboraviti. Ne će nestati uspomene njegove, i ime će se njegovo spominjati od koljena do koljena. Mudrost će njegovu kazivati narodi, a hvalu će mu Crkva raznositi.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 5, 13-19*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Vi ste sô zemlje. Ako sô izvjetri, čim će se soliti? Za ništa više ne valja, nego da se izbaci i pogazi od ljudi. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se grad sakriti sagrađen na gori. Niti se užiže svijeća i stavlja pod uborak, nego na svijetnjak, da svijetli svima, koji su u kući. Tako neka svijetli svjetlost vaša pred ljudima: da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega, koji je na nebesima. Nemojte misliti, da sam došao, da ukinem zakon ili proroke; nijesam došao, da ukinem, nego da popunim. Jer vam uistinu govorim: dok stoji nebo i zemlja, slovce jedno ili zarez jedan neće nestati iz zakona, dok se sve ne izvrši. Tko dakle ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i nauči tako ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom: a tko izvrši i nauči, taj će se velik zvati u kraljevstvu nebeskom.

MJESECA LISTOPADA

2 Listopada.

Sv. Anđeli Čuvari.

Štenje knjige Izlaska.

Iz. 23, 20-23

Ovo govori Gospod Bog: Evo ja šaljem Anđela svojega, da ide pred tobom i da te čuva na putu, i da te uvede u mjesto, koje sam pripravio. Pazi na nj, i slušaj glas

njegov, i nemoj ga prezreti: jer ne će oprostiti, ako zgriješiš, i ime je moje u njemu. Ali ako poslušaš glas njegov, i učiniš sve, što govorim, neprijatelj ću biti neprijateljima tvojim, i ucvijelit ću one, koji ucvijele tebe: i Anđeo će moj ići pred tobom.

Evanđ., kako gore na dan sv. Mihovila, 29 rujna, str. 221.

4 Listopada.

SV. FRANJO ASIŠKI, ISP. triju redova slavni Utemeljitelj.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Galaćanima.

Gal. 6, 14-18

Braćo! Daleko od mene, da se hvalim, osim križem Gospoda našega Isukrsta: po komu je meni svijet propet, a ja svijetu. Jer u Kristu Isusu niti što vrijedi obrezanje, ni neobrezanje, nego novo stvorenje. I koji god budu živjeli po ovom pravilu, mir i milosrđe na njih i na Izraela Božjega. U ostalom neka mi nitko ne dosađuje: jer ja rane Gospoda Isusa na tijelu svojemu nosim. Milost Gospoda našega Isukrsta s duhom vašim, braćo. Amen.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 11, 25-30*

U ono vrijeme: Odgovarajući Isus reče: Zahvaljujem ti, Oče, Gospodaru neba i zemlje, jer si ovo sakrio od mudrih i razumnih, a objavio si malahnima. Dà, Oče: jer ti je tako bilo po volji. Sve je meni predao Otac moj. I nitko ne pozna Sina, do Oca: niti Oca tko pozna, do Sina, i kome Sin htjet bude objaviti. Dođite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas ukrijepiti. Uzmite jaram moj na sebe, i učite se od mene, jer sam blaga i ponizna srca: i naći ćete pokoj dušama svojim. Jer je jaram moj sladak, i breme moje lako.

5 Listopada.

Sv. Placid i drugovi Mučenici.

Kako na dane više Muč. na III mjestu (Misa Salus*), str. 6*.*

6 Listopada.

Sv. Brunon Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (Misa Os Justi*), str. 12*.*

7 Listopada.

PRESV. RUŽARJE BL. DJ. M.

Štenje knjige Mudrosti.

Priče 8, 22-24 i 32-35

Gospod me je imao u početku putova svojih, prije nego je išta učinio od početka. Od vijeka sam postavljena, i od davnina, prije postanka zemlje. Još ne bješe bezdanâ, a ja bijah začeta. Sada dakle, sinci, čujte me: Blago onima, koji čuvaju putove moje. Slušajte nauku, i budite mudri, i nemojte je odbaciti. Blago čovjeku, koji sluša mene, i koji bdije pred vratima mojim svaki dan, i čeka na pragu vrata mojih. Tko mene nađe, naći će život, i crpsti će spasenje od Gospoda.

U crkvama Reda sv. Dominika: Epistola, kako na Blagdan Bezgrješnog Začeća, str. 169.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 1, 26-38

U ono vrijeme: Poslan bi Anđeo Gabrijel od Boga u grad Galilejski, koji se zove Nazaret, k Djevici zaručenoj čovjeku, komu bješe ime Josip, iz doma Davidova, a ime Djevici Marija. I ušavši Anđeo k njoj reče: Zdravo, milosti puna: Gospod s tobom: blagoslovljena ti među ženama. A kad je ona to čula, smuti se na riječ njegovu, i promišljaše, kakav bi to bio pozdrav. I reče joj Anđeo: Ne boj se, Marijo! jer si našla milost pred Bogom: evo ćeš začeti i poroditi sina, i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik, i nazvat će se Sin Previšnjega, i dat će njemu Gospod Bog prijestolje Davida, oca njegova; i kraljevat će u domu Jakovljevu uvijeke, i kraljevstvu njegovu neće biti svrhe. A Marija reče Anđelu: Kako će se to dogoditi, kad ja ne poznam čovjeka? I odgovarajući Anđeo reče joj: Duh Sveti doći će vrh tebe, i krepost će te Previšnjega osjeniti; zato ono, što ćeš ti poroditi sveto, zvat će se Sin Božji. I eto Elizabeta, tvoja rodica, i ona je začela sina u svojoj starosti: i ovo je šesti mjesec njoj, koja se zove neplodnicom, jer u Boga nije ništa nemoguće. A Marija reče: Evo službenice Gospodnje, budi meni po riječi tvojoj.

8 Listopada.

Sv. Šimun Pravednik, Prorok.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 31, 8-11

Blago čovjeku, koji se nađe bez ljage, i koji ne hlepi za zlatom, niti se uzda u novac ni u blago. Tko je taj, da ga pohvalimo? Jer učini divnih stvari u životu svojem. Koji je bio u tome kušan i ostao savršen, zadobit će slavu vječnu: On je mogao sagriješiti, a nije sagriješio; zlo učiniti, a nije učinio: za to su stavna njegova dobra u Gospodu, i njegove milostinje razglasit će se po svim crkvama svetih.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 2, 22-32

U ono vrijeme: Kad se ispuniše dani očišćenja Marijina, po zakonu Mojsijevu doniješe Isusa u Jerusalem, da ga prikažu Gospodu, kako je pisano u zakonu Gospodnjemu: Sve muško, što otvori matericu, neka se posveti Gospodu; i da prinesu za žrtvu, kao što je rečeno u zakonu Gospodnjemu, dvije grlice ili dva golubića. I gle! bijaše u Jerusalemu čovjek, po imenu Šimun, i taj je čovjek bio pravedan i pobožan, čekajući utjehu Izraelovu, i Duh Sveti bijaše u njemu. I bi mu objavljeno od Duha Svetoga, da ne će vidjeti smrti, dok ne vidi Krista Gospodnjega. I dođe po Duhu u hram. I kad uvođahu Dijete Isusa

roditelji njegovi, da izvrše za nj po običaju zakona, on ga primi na ruke svoje i blagoslovi Boga i reče: Sad otpusti slugu svoga, Gospode, po riječi tvojoj u miru; jer vidješe oči moje spasenje tvoje: koje si pripravio pred licem sviju naroda: svijetlo na prosvijetljenje naroda, i na slavu puka tvoga Izraelskoga.

10 Listopada.

Sv. Franjo Borgia Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mj. (*Misa* Os justi), *str. 12*.*

14 Listopada.

Sv. Kalikst I. Papa i Muč.

Epist. kako na godišnjicu izbora Biskupa, str. 24.*

Ev. kako na dane jednog Muč. na IV mjestu, str. 4.*

15 Listopada.

Sv. Terezija Dj.

Kako na dane Djevica na III mj., str. 15.*

17 Listopada.

Sv. Margarita M. Alacoque.

Epistola Meni najmanjemu, *kako u petak Presv. Srca Isusova na II mjestu (u crkvama franj. Reda), str. 196.*

Evanđelje, kako na dan sv. Franja Asiškog 4 Listopada, str. 223.

18 Listopada.

Sv. Luka Evangjelist.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

II. Kor. 8, 16-24

Braćo: Zahvaljujem Bogu, koji je dao jednako nastojanje za vas u srce Titovo, jer je uistinu primio poziv, ali kako je bio vrlo gorljiv, svojevoljno je otišao k vama. Poslasmo pak s njim i brata, koji je hvaljen radi Evanđelja po svim crkvama. A ne samo to, nego je i određen od crkava za drûga i na putovanju našemu u ovom milosrdnom djelu, koje mi vršimo na slavu Gospodnju spravna srca: čuvajući se, da nas tko ne prekori za ovaj obilni dar, što ga mi dijelimo. Jer nastojimo za dobro ne samo pred Bogom, nego i pred ljudima. A poslasmo s njima i brata našega, kojega nađosmo, da je često gorljiv u mnogim stvarima; a sada mnogo gorljiviji zbog velikog pouzdanja u vas: A što se tiče Tita, on je moj drug i pomagač među vama, a glede braće, oni su poslanici crkava i slava Kristova. Pokažite dakle pred crkvama, da ih vi ljubite, i da se mi pravom dičimo s vama.

 Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 10, 1-9

U ono vrijeme: Odabra Gospod i drugu sedamdeset i dvojicu: i posla ih po dva i dva pred sobom u svaki grad i mjesto, kamo je imao sam doći. I govoraše im: Žetva je u istinu velika, ali poslenika malo. Molite dakle gospodara od žetve, da pošlje poslenike u žetvu svoju. Idite: evo ja vas šaljem kao jaganjce među vukove. Ne nosite tobolca, ni torbe, ni obuće, i nikoga na putu ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: Mir ovoj kući: i ako bude ondje sin mira, ostat će na njemu

mir vaš: ako li ne bude, vratit će se k vama. A u istoj kući ostanite, pa blagujte i pijte, što u njih ima: jer je poslenik dostojan plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću. I u koji god grad uđete, i prime vas, blagujte što stave pred vas: i liječite nemoćnike, koji su u njemu, i govorite im: Približilo se k vama kraljevstvo Božje.

19 Listopada.

Sv. Petar Alkantarski, Isp.

Ep., kako na dan sv. Pavla Pustinjaka, str. 171.

Evanđ., kako na dane Isp. ne Bisk. na II. mjestu, str. 13.*

20 Listopada.

Sv. Vendelin Opat.

Kako na dane Opata, str. 13.*

21 Listopada.

Sv. Hilarion Opat.

Kako na dane Opata, str. 13.*

22 Listopada.

Sv. Demetrij Muč.

Zaštitnik Srijemske Biskupije.

Epistola Pravednika je poveo, *kako na dane jednog Muč. na III mjestu, str. 3*, a Evanđ.* Ako tko dođe k meni, *kako na dane Muč. na I mjestu, str. 2*.*

25 Listopada.

Sv. Hrizant i Darija Muč.

Epistola, kako u I Nedj. Korizme, str. 30.

Evanđ., kako na 18 Lipnja, str. 200.

27. Listopada.

Vigilija sv. Šimuna i Jude Ap.

Epist., kako na dane Isp. ne Bisk. na II mjestu, str. 13.*

Evanđ., kako na dane Muč. u vrijeme Vazmeno na I mjestu, str. 8.*

28 Listopada.

Sv. Šimun i Juda Apostoli.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Efež. 4, 7-13*

Braćo: Svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova. Za to govori: uzišavši na visinu povede zarobljeno roblje, dade dare ljudima. A što je uzišao, što je, ako ne, da je i sišao prije u najdonja mjesta zemlje? Koji je sišao, to je onaj, koji je i uzišao vrhu sviju nebesa, da sve ispuni. I on dade neke Apostole, a neke proroke, druge pak evanđeliste, druge opet pastire i naučitelje, na usavršenje svetih, na djelo službe, na sazidanje tijela Kristova: dok se sastanemo svi u jedinstvu vjere, i u poznanju Sina Božjega, da budemo kao čovjek savršen, po mjeri punoće života Kristova.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 15, 17-25*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ovo vam zapovijedam, da se ljubite među sobom. Ako vas svijet mrzi, znajte, da je mene prije vas mrzio. Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio, ali jer nijeste od svijeta, nego vas ja iz svijeta izabrah, zato vas svijet mrzi. Spomenite se riječi moje, koju vam rekoh: Nije sluga veći od gospodara svojega. Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su riječ moju opsluživali i vašu će opsluživati. Ali sve će vam ovo činiti radi Imena mo-

jega; jer ne poznaju onoga, koji me je poslao. Da nijesam došao i govorio im, ne bi grijeha imali; a sad se ne mogu opravdati od grijeha svojega. Tko mene mrzi, i Oca mojega mrzi. Da nijesam među njima činio djela, koja nitko drugi nije činio, ne bi imali grijeha; a sad vidješe, i zamrziše i na mene i na Oca mojega. Ali da se ispuni riječ, koja je u zakonu njihovu napisana: Zamrziše na mene ni zašto.

31 Listopada.

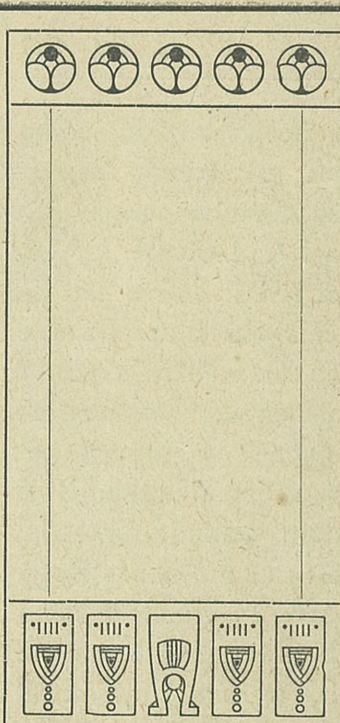
Vigilija Svih Svetih.

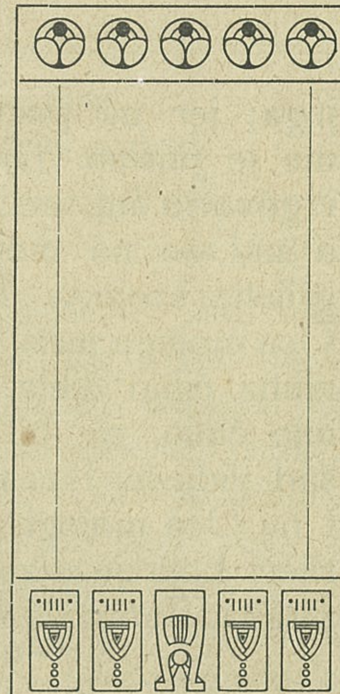
Štenje knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. 5, 6-12*

U dni one: Evo ja Ivan vidjeh nasred prijestolja i četiri životinje, i posred staraca, Jaganjca gdje stoji kao ubijen, imajući sedam rogova, i sedam očiju: a to su sedam duhova Božjih, poslanih po svemu svijetu. I dođe, i uzme knjigu iz desnice onoga, što je sjedio na prijestolju. I kad otvori knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starca padoše pred Jaganjcem, imajući svaki kitare i zlatne čaše pune tamjana, a to su molitve svetih. I pjevahu pjesmu novu, govoreći: Dostojan si, Gospode, da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njezine: jer si bio ubijen, i otkupio si nas Bogu krvlju svojom od svakoga plemena, i jezika, i puka, i naroda: i učinio si nas Bogu našemu kraljeve i svećenike: i kraljevat ćemo na zemlji. I vidjeh, i čuh glas mnogih Anđela oko prijestolja, i životinja, i staraca: i bješe broj njihov tisuće tisuća, govoreći glasom velikim: Dostojan je Jaganjac, koji je ubijen, da primi krepost, i božanstvo, i mudrost, i jakost, i čast, i slavu, i blagoslov u vijeke vijeka. Amen.

Evanđelje, kako na dane više Muč. na II mjestu, str. 6.*

NA BLAGDAN SVIH SVETIH

Štenje Knjige Objavljenja blaženog Ivana Apostola. *Obj. 7, 2-12*

U dni one: Gle! ja Ivan vidjeh drugog Anđela, gdje uzlazi od istoka sunčanoga, imajući znak Boga živoga: i povika glasom velikim četverim Anđelima, kojima bješe dano, da škode zemlji i moru, govoreći: Ne škodite zemlji, ni moru, ni drveću, dokle ne zabilježimo sluge Boga našega na čelima njihovim. I čuh broj zabilježenih, sto i četrdeset i četiri tisuće zabilježenih, od svakog plemena sinova Izraelovih. Od plemena Judina dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Rubenova dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Gadova dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Aserova dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Neftalijeva dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Manasova dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Šimunova dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Levijeva dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Isaharova dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Zabulonova dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Josipova dvanaest tisuća zabilježenih. Od plemena Benjaminova dvanaest tisuća zabilježenih. Po tom vidjeh mnoštvo veliko, koje nitko ne mogaše izbrojiti, od svakog naroda i plemena i puka i jezika: gdje stoje pred prijestoljem, i pred Jaganj-

cem, ogrnuti odjećama bijelim i palme u rukama njihovim: i vapijahu glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu našemu, koji sjedi na prijestolju, i Jaganjcu. I svi Anđeli stajahu oko prijestolja, i oko staraca, i oko četiri životinje: i padoše pred prijestoljem ničice, i pokloniše se Bogu govoreći: Amen. Blagoslov i slava i mudrost i hvala, čast i krepost i jakost Bogu našemu u vijeke vijeka. Amen.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 5, 1-12*

U ono vrijeme: Vidjevši Isus mnoštvo, uzađe na goru, i kad sjede, pristupiše k njemu učenici njegovi. I otvorivši usta svoja učaše ih, govoreći: Blaženi siromasi duhom, jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Blaženi krotki, jer će oni posjedovati zemlju. Blaženi, koji plaču, jer će se utješiti. Blaženi, koji gladuju i žeđaju pravde, jer će se nasititi. Blaženi milosrdni, jer će milosrđe postići. Blaženi čista srca, jer će oni Boga vidjeti. Blaženi mirotvorni, jer će se nazvati sinovi Božji. Blaženi, koji trpe progonstvo radi pravednosti, jer je njihovo kraljevstvo nebesko. Blago vama, kad vas budu proklinjali i progonili i govorili svako zlo proti vama, radi mene: veselite se i radujte se, jer je plaća vaša velika na nebesima.

---

2 Studenoga.

Spomendan svih vjernih Mrtvih.

Kako na Misama za mrtve, na I mjestu, str. 33.*

---

4 Studenoga: **Sv. Karlo Bisk. i Isp.**

Kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu (Misa Statuit), *str. 9*.*

Na 5 Studenoga: **Sv. Moći.**

Epist.: Ovo su milostivi ljudi, *kako na str. 165.*
*Evanđ. kako na dane više Muč. na II mjestu, str. 6**

---

9 Studenoga.

U Crkvama Reda sv. Dominika: Svi Sveti Reda Propovijedalaca.

Epistola, kako u I Nedj. Korizme, str. 30.
Evanđelje, kako na dane Opata, str. 13.*

---

11 Studenoga.

Sv. Martin Bisk. i Isp.

Štenje knjige Mudrosti.
Cr. 44, 16-27 i 45, 3-20

Evo Svećenik veliki, koji je za života svoga omilio Bogu, i našao se pravedan: a u vrijeme srdžbe bi na pomirenje. Ne nađe se sličan njemu u vršenju zakona Previšnjega. Zato se zakle Gospod, da će ga učiniti velikim u puku svome. Dade mu blagoslov sviju naroda, i zavjet svoj utvrdi nad glavom njegovom. Odlikova ga svojim blagoslovima: iskaza mu milosrđe svoje: i nađe milost u očima Gospodnjim. Uzveliča ga pred kraljevima: i dade mu krunu slave. Sklopi s njime zavjet vječni, i dade mu svećeništvo veliko: i blaženim ga učini u slavi; da vrši svećeničku službu, i i pjeva hvalu u ime njegovo, i da mu prinosi kâd dostojni, na ugodni miris.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 11, 33-36*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Nitko ne užiže svijeću i ne stavlja je u skrovito mjesto, niti pod sud: nego na

svijetnjak, da svijetli onima, koji ulaze. Svijeća je tijelu tvojemu oko. Ako oko tvoje bude čisto, sve će tijelo tvoje biti svijetlo: ako li bude pokvareno, i tijelo će tvoje biti tamno. Pazi dakle, da svijetlo, koje je u tebi, ne bude tama. Ako dakle cijelo tvoje tijelo bude svijetlo, bez ijednog tamnog dijela, to će sve biti svijetlo, i obasjat će te kao blijesak munje.

12 Studenoga.

Sv. Martin I. Papa i Muč.

Epistola, kako na dan sv. Gervazija i Protazija, 19 Lipnja, str. 200.

Evanđelje, kako na dane jednog Muč. na I mjestu, str. 2.*

13 Studenoga.

Sv. Didak Isp.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na II mjestu (Misa Justus), *str. 13*.*

U crkvama franjevačkog Reda: Epist. kako na dan sv. Paskala, 17 Svibnja, str. 194. — Evanđelje, kako na dan sv. Mihovila Ark., str. 221.

Isti dan 13 Studenoga.

Sv. Stanislav Kostka, Isp.

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 4, 7-16

Pravednik, i ako umre rano, počivat će u miru. Jer je starost časna ne ona, koja je dugovječna i broji mnogo godina: nego razum u čovjeku vrijedi za časne sjedine, i život neporočan za pravu starost. Budući on bio ugodan Bogu, i budući živio između grješnika, za to je bio prenesen. Uzet bi, da ne bi zloba promijenila njegov razum, ili prijevara zamamila dušu njegovu. Jer obmama taštine zamračuje dobro, i nestalnost požude kvari nepokvareni um. Svršivši brzo, on je ispunio mnoge godine: jer je duša njegova bila ugodna Bogu: za to se on požurio, da ga izvede isred opačine. Narodi to vide, ali ne razumiju, niti primaju k srcu, da je Bog milostiv i milosrdan prema svetima svojima, i da se brine za svoje odabrane. Mrtav dakle pravednik osuđuje žive bezbožnike, i mladost brzo dovršena dugi život nepravednika.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 19, 13-21

U ono vrijeme: Privedoše k Isusu djecu, da položi na njih ruke, i da se pomoli. A učenici ih karahu. Ali im Isus reče: Pustite djecu, i nemojte im braniti dolaziti k meni: jer je takovih kraljevstvo nebesko. I kad položi na njih ruke, otide odanle. I eto netko pristupi i reče mu: Učitelju dobri! kakovo dobro da činim, da imam život vječni? A on mu reče: Što me pitaš za dobro? Jedan je dobar, to jest Bog. Ali ako želiš ući u život, opslužuj zapovijedi. Reče mu: Koje? A Isus mu reče: Ne ubij: ne čini preljube: ne kradi: ne govori krivo svjedočanstvo: poštuj oca svoga i mater svoju, i ljubi iskrnjega svoga kako samoga sebe. Reče mu mladić: Sve sam ovo opsluživao od mladosti svoje, što mi još treba? Reče mu Isus: Ako hoćeš savršen da budeš, idi, prodaj sve što imaš, i daj siromasima, i imat ćeš blago na nebu: pa dođi, i slijedi me.

14 Studenoga.

Sv. Jozafat Bisk. i Muč.

Kako na dan sv. Tome Bisk. i Muč., 29 Prosinca, str. 14.

Isti dan 14 Studenoga.

Sv. Ivan Ursinski, Bisk. i Isp.

Epistola, kako u Nedj. III po Bogojavljenju, str. 20.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 10, 5-9

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: U koju god kuću uđete, najprije recite: Mir ovoj kući: i ako bude ondje sin mira, ostat će na njemu mir vaš: ako li ne bude, vratit će se k vama. A u istoj kući ostanite, pa blagujte i pijte, što u njih ima: jer je poslenik dostojan plaće svoje. Ne pre-

lazite iz kuće u kuću. I u koji god grad uđete, i prime vas, blagujte što stave pred vas: i liječite nemoćnike, koji su u njemu, i govorite im: Približilo se k vama kraljevstvo Božje.

15 Studenoga.

Sv. Gertruda Dj.

Kako na dane Djevica na III mjestu, str. 15.*

17 Studenoga.

Sv. Grgur Čudotvorac, Bisk. i Isp.

Epistola Evo Svećenik veliki, *kako na dane Isp. Bisk. na I mjestu, str. 9*.*

Evanđelje, kako na Misi zavjetnoj za koju mu drago potrebu, str. 30.*

19 Studenoga.

Sv. Elizabeta Ud.

Kako na dane ne Djev. na II mjestu (Misa Cognovi), *str. 18*.*

20 Studenoga.

Prikazanje Bl. Dj. Marije.

(Gospa od zdravlja.)

Kako na dane Bl. Dj. Marije, str. 20.*

22 Studenoga.

Sv. Cecilija Dj. i Muč.

Kako na dane Djevica: Epist. iz II Mise (Me expectaverunt), *str. 15*.*

Evanđ. iz I Mise (Loquebar), *str. 14*.*

23 Studenoga.

Sv. Klement I. Papa i Muč.

Epistola, kako u 23. Nedj. po Duhovima, str. 162.

Evanđ. Bdijte, *kako na dane Isp. Bisk. na II mjestu, str. 10*.*

24 Studenoga.

Sv. Ivan od Križa.

Kako na dane Isp. ne Bisk. na I mjestu (Misa Os justi), *str. 12*.*

Isti dan 24 Studenoga.

Sv. Hrisogon Muč.

Kako na dane jednog Muč. na III mjestu (Misa In virtute), *str. 3*.*

25 Studenoga.

Sv. Katarina Dj. Muč.

Kako na dane Djev. na I mjestu (Misa Loquebar*), str. 14*.*

26 Studenoga.

Sv. Leonardo iz Porto Maurizio, Isp.

Epistola, kako na dan Presv. Otkupitelja, str. 208.

Evanđ., kako na dan sv. Marka Evanđ., str. 189.

28 Studenoga.

Sv. Jakov iz Markije, Isp.

Epist., kako na dane Opata, str. 13.*

Evanđ., kako na dan sv. Marka Evanđ., str. 189.

POČECI SVETIH EVANĐELJA

I. PO MATEJU.

Kako na dan Male Gospe, str. 219.

II. PO MARKU.

✠ Početak svetoga Evanđelja po Marku.

Mr. 1, 1-8

Početak Evanđelja Isukrsta Sina Božjega. Kao što je pisano u Izaije proroka: Evo ja šaljem Anđela svojega pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom. Glas onoga što viče u pustinji: pripravite put Gospodnji, poravnite staze njegove. Pojavi se Ivan krsteći u pustinji, i propovijedajući krštenje pokore na oproštenje grijehâ. I izlažaše k njemu sva Judejska zemlja, i svi Jerusalemljani, i krštavaše ih sve u Jordanu rijeci, i ispovijedahu grijehe svoje. A Ivan bijaše obučen u dlaku kamilju, i imaše pojas kožan oko sebe, i jeđaše skakavce, i med divlji. I propovijedaše govoreći: Ide za mnom jači od mene, pred kim ja ni-

jesam dostojan sagnuti se i odriješiti remenja na obući njegovoj. Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.

III. PO LUCI.

Kako na Vigiliju sv. Ivana Krstitelja, str. 202.

IV. PO IVANU.

Kako na trećoj Božićnoj Misi, str. 11.

SV. EVANĐELJA O PRESV. EUHARISTIJI

ZA TIJELOVSKI OPHOD

gdje je običaj pjevati ih.

NA I. POSTAJI.

Kako u Nedj. IV. Korizme, str. 46.

NA II. POSTAJI.

Kako na svagdašnjim Misama za Mrtve, str. 35.*

NA III. POSTAJI.

Kako na Blagdan Tijelova, str. 145.

NA IV. POSTAJI.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 22, 8-21

U ono vrijeme: Posla Isus Petra i Ivana, govoreći: Idite i spravite nam vazam, da blagujemo. A oni rekoše: Gdje hoćeš, da spravimo? I reče im: Eto na ulasku u grad sresti će vas neki čovjek, koji nosi sud vode; idite za njim u kuću, u koju uđe, i recite domaćinu: Učitelj ti veli: Gdje je blagovalište, u kome da blagujem vazam s učenicima svojim? I on će vam pokazati veliko blagovalište uređeno, i ondje spravite. A oni otidoše, i nađoše, kao što im kaza, i spraviše vazam. I kad dođe čas, sjede za trpezu, i dvanaest Apostola s njime. I reče im: Željno sam želio, da ovaj vazam blagujem s vama, prije nego muku podnesem; jer vam velim, da ga neću odsele blagovati, dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjem. I uzevši čašu poda hvale i reče: Uzmite, i razdijelite među sobom. Jer vam velim, da ne ću piti od roda lozovoga, dok ne dođe kraljevstvo Božje. I uzevši kruh poda hvale, i razlomi, i dade im govoreći: Ovo je Tijelo moje, koje se daje za vas; ovo činite na moju uspomenu. Isto tako i čašu, pošto večera, govoreći: Ova je čaša novi zavjet u Krvi mojoj, koja će se za vas proliti.

ČETIRI SV. EVANĐELJA ZA BLAGOSLOV POLJA

gdje je običaj pjevati ih.

NA I. POSTAJI.

PO IVANU.

Kako na III.oj Božićnoj Misi, str. 11.

NA II. POSTAJI.

PO MATEJU.

Kako u Nedj. V. po Bogojavljenju, str. 21.

NA III. POSTAJI.

PO LUCI.

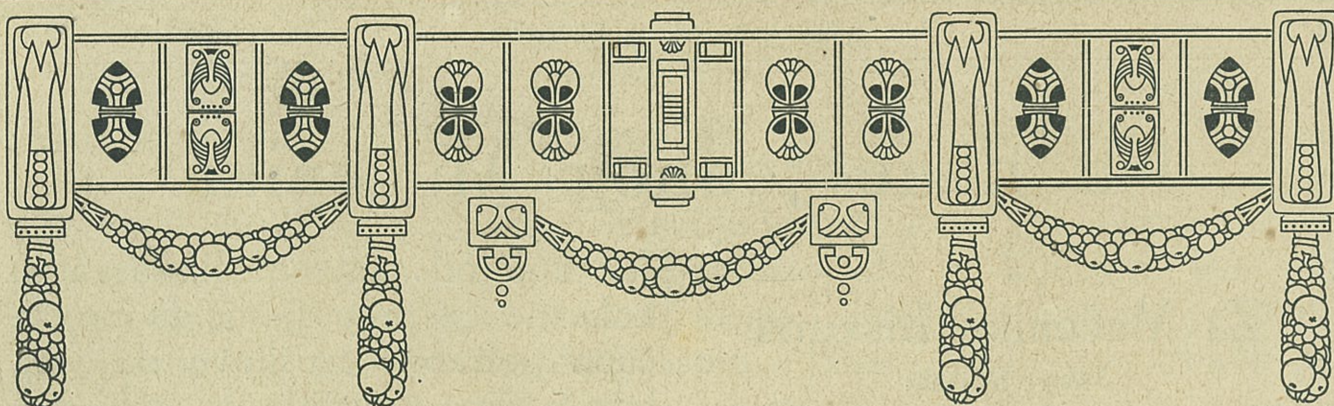
Kako u Nedjelju Šezdesetnicu, str. 24.

NA IV. POSTAJI.

PO MARKU.

Kako u VI. Nedjelju po Duhovima, str. 149.

EPISTOLE I EVANGJELJA

NA OPĆIM MISAMA SVETACA.

Na Vigilije Apostolâ.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 44, 25-27 i 45, 2-4, 6-9

Blagoslov Gospodnji nad glavom pravednika. Zato mu je dao Gospod nasljedstvo, koje je on podijelio među dvanaest plemena: i našao je milost pred svim ljudima. I uzveliča ga za strah neprijateljima, i na riječ njegovu stiša biče. Proslavi ga pred kraljevima, i dade mu zapovijedi za puk svoj, i pokaza mu slavu svoju. Radi vjere i krotkosti njegove posveti ga, i odabra ga između svih ljudi. I dade mu zapovijedi licem u lice, i zakon života i stege, i uzvisi ga. Sklopi s njime zavjet vječni, i opasa ga pasom pravednosti: i okruni ga Gospod krunom slave.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 15, 12-16*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ovo je zapovijed moja, da se ljubite među sobom, kao što sam ja vas ljubio. Nitko nema veće ljubavi od ove, da život svoj položi za prijatelje svoje. Vi ste prijatelji moji, ako opslužite, što vam ja zapovijedam. Više vas ne nazivam slugama, jer sluga ne zna, što radi gospodar njegov. Nego vas nazvah prijateljima: jer vam kazah sve, što sam čuo od Oca svoga. Nijeste vi odabrali mene: nego sam ja odabrao vas, i postavio vas, da idete, i plod donesete: i plod vaš da ostane: da što god zapitate u Oca u ime moje, da vam dade.

Na dane jednog Mučenika.

I.
Za Mučenika Biskupa.

Misa: Statuit.

Štenje Knjige blaženoga Jakova Apostola. *Jak. 1, 12-18*

Predragi! Blago čovjeku, koji podnosi napastovanje: jer kad bude iskušan, primit će krunu života, koju je Bog obećao onima, koji ga ljube. Nitko kad je napastovan da ne govori, da ga Bog napastuje: jer Bog nije napasnik na zlo; i on ne kuša nikoga. Nego je svatko napastovan od svoje pohote, koja ga draži i mami. Pohota pak, kad dozrije, rađa grijeh: a grijeh, kad je počinjen, rađa smrt. Ne varajte se dakle, braćo moja preljubezna. Jer sve što je najboljega dano, i svaki savršeni dar odozgor je, silazi od Oca svjetlosti, u kojega nema mijene, ni sjene promjene. Jer nas dragovoljno porodi riječju istine, da budemo kao prvine njegova stvorenja.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 14, 26-33*

U ono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: Ako tko dođe k meni, a ne mrzi na oca svojega, i na mater, i na ženu, i na djecu, i na braću, i na sestre, pače i na život svoj, ne može biti moj učenik. I tko ne nosi križ svoj, i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik. Jer koji od vas, hoteći sagraditi kulu, ne će prije sjesti, da proračuna potrebite troškove, da vidi, ima li čime dovršiti: da ne bi, pošto je postavio temelj, a nije mogao dovršiti, svi, koji vide, stali mu se rugati, govoreći: Ovaj čovjek poče graditi, pa nije mogao dovršiti? Ili koji kralj, kad se ima zaratiti s drugim kraljem, ne će prije sjesti, da promisli, može li s deset tisuća izići protiv onoga, koji ide na nj s dvadeset tisuća? Inače, dok je onaj još daleko, poslat će poklisare i molit će za mir. Tako dakle svaki od vas, koji se ne odreče svega, što ima, ne može biti moj učenik.

II.
Za Mučenika Biskupa.

Druga Misa: Sacerdotes Dei.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *2 Kor. 1, 3-7*

Braćo: Blagoslovljen Bog i Otac Gospoda našega Isukrsta, Otac milosrđa, i Bog svake utjehe, koji nas tješi u svakoj našoj nevolji: da možemo i mi tješiti one, koji su u svakoj tjeskobi, utjehom, kojom i nas Bog tješi. Jer kao što obiluju muke Kristove u nama: tako po Kristu obiluje i utjeha naša. Ako li stradamo, za vašu je utjehu i spasenje; ako li smo utješeni, za

vašu je utjehu; ako li smo karani, za vašu je utjehu i spasenje, a to čini, da strpljivo podnosite iste muke, koje i mi podnosimo: da naše ufanje za vas bude stavno: jer znamo, da kao što ste dionici mukâ, tako ćete biti dionici i utjehe: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 16, 24-27*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ako tko hoće da ide za mnom, neka se odreče sebe, i uzme križ svoj, i neka me slijedi. Jer tko hoće život svoj da sačuva, izgubit će ga: a tko izgubi život svoj mene radi, naći će ga. Jer što koristi čovjeku, ako sav svijet dobije, a dušu svoju izgubi? Ili kakvu će zamjenu dati čovjek za dušu svoju? Jer će Sin čovječanski doći u slavi Oca svoga s Anđelima svojim: i tada će vratiti svakome po djelima njegovim.

III.

Za Mučenika ne Biskupa.

Misa: In Virtute.

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 10, 10-14

Pravednika je poveo Gospod putem pravim, i ukazao mu kraljevstvo Božje, i dao mu znanje svetih: obogatio ga u radu blagoslovivši trude njegove. Kad su ga htjeli zlobno prevariti, on mu bi u pomoći, i učini ga bogatim. Zaštiti ga od neprijateljâ, i od zasjednikâ obrani ga, i učini ga pobjednikom u jakom rvanju, da bi poznao, da je mudrost jača od svega. Ova nije ostavila prodana pravednika, nego ga izbavi od grješnikâ: i siđe s njime u jamu, i u okovima ne ostavi ga, dok mu nije pribavila kraljevsko žezlo, i vlast nad onima, koji su ga tlačili: i dokaza, da su laživi oni, koji ga ocrniše: i dade mu slavu vječnu, Gospod Bog naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 10, 34-42*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Nemojte misliti, da sam došao, da donesem mir na zemlju: nijesam došao, da donesem mir, nego mač. Jer sam došao, da rastavim čovjeka od oca njegova, i kćer od matere njezine, i nevjestu od svekrve njezine: i neprijatelji su čovjeku domaći njegovi. Tko ljubi oca ili mater više nego mene, nije mene dostojan: i tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. I tko ne uzme križ svoj, i ne slijedi mene, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga: a tko izgubi život svoj radi mene, naći će ga. Tko vas prima, mene prima; a tko mene prima, prima onoga, koji je mene poslao. Tko prima proroka u ime proroka, primit će plaću proročku: a tko prima pravednika u ime pravednika, primit će plaću

pravedničku. I tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode u ime učenika: u istinu vam govorim, ne će mu propasti plaća.

IV.

Za Mučenika ne Biskupa.

Druga Misa: Laetabitur.

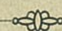
Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Timoteju.

II. Tim. 2, 8-10 i 3, 10-12

Predragi! Spomeni se, da je Gospod Isukrst, od koljena Davidova, uskrsnuo od mrtvih, po mojem Evanđelju, u kojemu se trudim sve do okova, kao zločinac: ali riječ Božja nije svezana. Zato sve podnosim radi odabranih, da i oni zadobiju spasenje, koje je u Kristu Isusu, sa slavom nebeskom. A ti si poprimio moju nauku, način življenja, odluku, vjeru, snošljivost, ljubav, strpljivost, progonstva, muke: što mi se dogodilo u Antiohiji, Ikonu i Listri, koja sam progonstva pretrpio, i od sviju me izbavi Gospod. I svi, koji hoće da žive pobožno u Kristu Isusu, trpjet će progonstvo.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 10, 26-32*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ništa nije sakriveno, što se ne će otkriti: ni tajno, što se ne će doznati. Što vam govorim u mraku, kazujte na svjetlosti: i što vam se šapće na uho, propovijedajte s krovova. I ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti, nego se većma bojte onoga, koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu. Ne prodavaju li se dva vrapca za novčić: pa ni jedan od njih ne će pasti na zemlju bez Oca vašega? A vaši su vlasi na glavi svi izbrojeni. Nemojte se dakle bojati: vi ste bolji od mnogo vrabaca. Svaki dakle, koji prizna mene pred ljudima, priznat ću i ja njega pred Ocem mojim, koji je na nebesima.

Druge Epistole i drugo Evanđelje na dane jednog Mučenika izvan Vazmenog vremena:

Štenje Knjige blaženoga Jakova Apostola.

Jak. 1, 2-12

Predragi! Svaku radost imajte, kad upadnete u razne napasti: znajući, da kušanje vaše vjere djeluje ustrpljenje. A ustrpljenje čini djelo savršeno: da budete savršeni i cjeloviti, bez ikakve mane. Ako li kome od vas treba mudrosti, neka prosi u Boga, koji daje svakome obilato, i ne kori nikoga: i dat će mu se. Ali neka prosi s vjerom, ne sumnjajući ništa: jer koji sumnja, on je kao morski val, koji vjetar podiže i razmeće. I takav čovjek neka ne misli, da će primiti što od Boga. Čovjek dvolična duha, nestalan je u svim putovima svojim. A poniženi brat neka se slavi u uzvišenju svojem: a bogati u svojem poniženju, jer će proći kao cvijet trave: jer sunce ogranu sa žegom, i osuši travu, i cvijet njezin otpade, i krasota obličja njezina po-

gine: tako će i bogati u hođenju svojem uvenuti. Blago čovjeku, koji podnosi napastovanje: jer kad bude kušan, primit će krunu života, koju je Bog obećao onima, koji ga ljube.

Epistola Radujte se, što ste dionici muka Kristovih, *kako na dan sv. Gervazija i Protazija, 19 Lipnja.*

Evanđelje Ako zrno pšenice, *kako na dan sv. Lovra, 10 kolovoza.*

Na dane više Mučenika

izvan Vazmenog vremena.

I.

Za više Mučenika.

Misa: Intret.

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 3, 1-8

Duše su pravednika u ruci Božjoj, i ne će ih se dotaknuti smrtna muka. Očima bezumnika čini se, da su umrli: smrt njihova smatrana je nesrećom: i rastanak s nama propašću: a oni počivaju u miru. Pa i ako su od ljudi stradali, oni su se sveđ ufali u besmrtnost. Za kratkotrajne muke primit će mnogo dobra: jer ih je Bog iskušao, i našao ih, da su dostojni njega. Iskuša ih kao zlato u peći, i primi ih kao žrtvu paljenicu, i u svoje doba pogledat će na njih. Sjat će pravednici, i kao iskre u tršćaku svjetlucat će se. Sudit će narodima, i vladat će nad pucima, i Gospod će njihov kraljevati u vijeke.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 21, 9-19

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Kad čujete ratove i bune, nemojte se plašiti: to treba najprije da bude, ali još nije odmah svršetak. Tada im govoraše: Ustat će narod na narod, i kraljevstvo na kraljevstvo. I bit će potresi veliki po mjestima, i kuga, i glad, i strahote s neba, i znamenja velika. Ali prije svega toga stavljat će na vas ruke svoje, i progonit će vas predavajući vas u zbornice i tamnice, vodeći vas pred kraljeve i upravitelje radi imena moga: a to će vam se dogoditi za svjedočanstvo. Stavite dakle u srce svoje, da ne razmišljate unaprijed, kako ćete odgovarati. Jer ću vam ja dati usta i mudrost, kojoj ne će moći odoljeti ni suprotivit se svi protivnici vaši. A predavat će vas roditelji, i braća, i rođaci, i prijatelji, i ubit će neke od vas: i svi će vas

mrziti radi imena moga: ali ni vlas s glave vaše ne će izginuti. U strpljenju svojem spasit ćete duše svoje.

II.

Za više Mučenika.

Druga Misa: Sapientiam.

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 5, 16-20

Pravednici će živjeti u vijeke, jer je u Gospodu plaća njihova, i Višnji se brine za njih. I zato će oni primiti kraljevstvo slave, i prekrasnu krunu iz ruke Gospodnje: jer će ih svojom desnicom štititi, i svojom svetom mišicom braniti. Revnost njegova uzet će oklop, i naoružat će stvorenje, da se osveti neprijateljima. Obući će za oklop pravdu, i uzet će za kacigu sûd pravi, a za nepredobivi štit pravičnost.

 Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 6, 17-23

U ono vrijeme: Silazeći Isus s gore, stade na ravnu mjestu, i skup učenika njegovih, i veliko mnoštvo naroda iz sve Judeje, i Jerusalema, i iz primorja Tirskoga i Sidonskoga, koji bjehu došli, da ga čuju, i da se izliječe od svojih bolesti. I koji su bili mučeni od nečistih duhova, ozdravljahu. I sve mnoštvo iskaše, da ga se dotakne: jer je iz njega izlazila krepost, i sve je ozdravljao. A on podignuvši oči na učenike svoje, govoraše: Blaženi ubogi: jer je vaše kraljevstvo Božje. Blaženi, vi, koji sada gladujete: jer ćete se nasititi. Blaženi, koji sada plačete: jer ćete se smijati. Blaženi ćete biti, kad ljudi zamrze na vas, i kad vas rastave, i izgrde, i odbace vaše ime kao zlo, radi Sina čovječanskoga. Radujte se u onaj dan, i veselite se: jer eto! velika je plaća vaša na nebesima.

III.

Za više Mučenika.

Treća Misa: Salus.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 10, 32-38*

Braćo: Spomenite se pređašnjih dana, u koje se prosvijetliste i podnesoste veliku borbu stradanja: kad ste bili s jedne strane izvrženi porugama i nevoljama, a s druge strane drugovi onima, koji su takova stradanja trpjeli. Jer ste bili dionici muka sa sužnjima, i s veseljem ste pretrpjeli otimačinu dobara svojih, znajući da vi imate bolje, i trajno imanje. Nemojte dakle izgubiti pouzdanje svoje, koje ima veliku nagradu. Jer vam je ustrpljenje od potrebe: da ispunivši volju Božju primite ono, što vam je obećano. Jer još samo malo, pak će doći onaj, koji ima doći, i ne će zakasniti. A pravednik moj živi od vjere.

 Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 12, 1-8

ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Čuvajte se kvasca farizejskoga, koji je licu-

mjerje. A ništa nije sakriveno, što se ne će otkriti: ni tajno, što se ne će doznati. Jer što ste u mraku rekli, reći će se na svjetlosti: i što ste na uho šaptali u sobama, propovijedat će se na krovovima. Ali velim vama prijateljima mojim: Ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a po tom ne mogu ništa više učiniti. Nego ću vam pokazati, koga da se bojite: bojte se onoga, koji pošto ubije, ima vlast baciti u pakao. Dà, velim vam: ovoga se bojte. Ne prodaje li se pet vrabaca za dva novčića. I ni jedan od njih nije zaboravljen pred Bogom? A u vas su i vlasi na glavi svi izbrojeni. Nemojte se dakle bojati: vi vrijedite više od mnogo vrabaca. Nego vam velim: Koji god prizna mene pred ljudima, i Sin čovječanski priznat će njega pred Anđelima Božjim.

Druge Epistole i Evanđelja za više Mučenika:

Epistola Dade Bog plaću pravednicima za trud njihov, *kako na dan sv. Nazarija i Drugova Muč., 28 Srpnja.*

Epistola Opravdani vjerom, *kako na dan sv. Marka i Marcelijana Muč., 18 Lipnja.*

Epistola Muke sadašnje ništa su, *kako u 4. Nedj. po Duhovima, str. 147.*

Epistola Pokažimo se, *kako na dan sv. Abdona i Sennena Muč., 30 Srpnja.*

Epistola Odgovori jedan od starješina, *kako na dan sv. Mauricija i Drugova Muč., 22 Rujna.*

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 24, 3-13

U ono vrijeme: Kad je Isus sjedio na gori Maslinskoj, pristupiše k njemu učenici nasamo, govoreći: Reci nam, kad će to biti? i koji je znak tvojega dolaska, i svršetka svijeta? I odgovarajući Isus reče im: Gledajte, da vas tko ne zavede. Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: Ja sam Krist: i mnoge će zavesti. Čut ćete ratove, i glasove o ratovima. Gledajte, da se ne zbunite. Jer treba da to sve bude, ali još nije svršetak. Tada će ustati narod na narod, i kraljevstvo na kraljevstvo, i bit će kuga, i glad, i potresi po mjestima. A to je sve početak nevoljama. Tada će vas predati na muke, i ubijat će vas: i svi će narodi zamrziti na vas radi imena moga. I tada će se mnogi sablazniti, i jedan će na drugoga zamrziti. I ustat će mnogi krivi proroci, i zavesti će mnoge. I što će se bezakonje umnožiti, ohladnjet će ljubav mnogih. A koji ustraje do kraja, onaj će se spasiti.

Evanđelje Vidjevši Isus mnoštvo, uzađe, *kako na Blagdan Svih Svetih, 1 Studenoga.*

Evanđelje Hvalim te, Oče, *kako na dan sv. Franja Isp., 4 Listopada.*

Evanđelje Jao vama, koji gradite, *kako na dan sv. Marka i Marcelijana Muč., 18 Lipnja.*

Evanđelje Tko vas sluša, mene sluša, *kako na dan sv. Vida i Drugova Muč., 15 Lipnja.*

Na dane Mučenika
u vrijeme Vazmeno.

I.

Za jednog Mučenika.

Misa: Protexisti.

Štenje knjige Mudrosti.

Mudr. 5, 1-5

Stajat će pravednici nepokolebivo pred onima, koji su ih tlačili, i koji su im oteli trude njihove. A ovi će se, videći to, smesti od straha velikoga, i začudit će se, što se oni tako brzo i nenadano spasiše, pa će kajući se i uzdišući od duševne tjeskobe govoriti u sebi: Ovo su oni, kojima smo se mi nekada podsmijevali i rugali. Mi nesvijesni držasmo njihov život ludošću, a svrhu njihovu nečasnom: a evo kako su ubrojeni među sinove Božje, i među svetima je dio njihov.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 15, 1-7*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ja sam loza prava: a moj Otac je vinogradar. Svaki prut na meni, koji ne donosi roda, odrezat će ga; a svaki, koji rod donosi, obrezat će ga, da donese više roda. Vi ste već čisti zbog besjede, što sam vam govorio. Ostanite u meni: i ja u vama. Kao što prut ne može sam od sebe iznijeti roda, ako ne ostane na lozi: tako ni vi, ako u meni ne ostanete. Ja sam loza, a vi ste pruće: koji ostaje u meni, i ja u njemu, onaj donosi obilan rod: jer bez mene ne možete ništa učiniti. Ako tko u meni ne ostane, izvrći će se na dvor kao prut, i usahnut će, i skupit će ga, pa će ga baciti u oganj, i izgorjet će. Ako ostanete u meni, i riječi moje ostanu u vama: što god hoćete, prosite, i bit će vam.

II.

Za više Mučenika.

Misa: Sancti tui.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola. *I Petr. 1, 3-7*

Blagoslovljen Bog i Otac Gospoda našega Isukrsta, koji nas po velikom svom milosrđu preporodi na živo ufanje po uskrsnuću Isukrsta od mrtvih, za nasljedstvo neraspadljivo i neoskvrnjeno, i koje ne će istruhnuti, a koje je sačuvano na nebesima za vas, koji ste krepošću Božjom čuvani po vjeri za spasenje, pripravljeno, da se objavi u najposljednje vrijeme. U kojem ćete se radovati vi, koji ste sad za malo žalosni, jer je to potrebno, zbog raznih napasti: da se iskušavanje vaše vjere,

mnogo dragocjenije od zlata (koje se ognjem kuša), nađe na hvalu i slavu i čast, kad se objavi Isukrst Gospod naš.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 15, 5-11*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Ja sam loza, a vi ste pruće: koji ostaje u meni, i ja u njemu, onaj donosi obilan rod: jer bez mene ne možete ništa učiniti. Ako tko u meni ne ostane, izvrći će se na dvor kao prut, i usahnut će, i skupit će ga, pa će ga baciti u oganj, i izgorjet će. Ako ostanete u meni, i riječi moje ostanu u vama: što god hoćete, prosite, i bit će vam. U ovom se proslavi Otac moj, da donesete obilan rod, i postanete moji učenici. Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas. Ostanite u ljubavi mojoj. Ako zapovijedi moje budete opsluživali, ostat ćete u ljubavi mojoj, kao što sam i ja opsluživao zapovijedi Oca moga, i ostajem u ljubavi njegovoj. Ovo sam vam kazao, da radost moja bude u vama, i radost vaša da se ispuni.

--□--

Za dane Mučenika u vrijeme Vazmeno druge Epistole i Evanđelja:

Epistola Po tom ja Ivan, *kako na dan sv. Sotera i Kaja P. Muč., 22 Travnja.*

Evanđelje Uistinu, uistinu vam govorim, da ćete plakati, *kako na dan sv. Aniceta P. i Muč., 17 Travnja.*

Na dane Ispovjednika Biskupa.

I.
Za Ispovjednika Biskupa.

Misa: Statuit.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 44, 16-27 i 45, 3-20

Evo Svećenik veliki, koji je za života svoga omilio Bogu, i našao se pravedan: a u vrijeme srdžbe bi na pomirenje. Ne nađe se sličan njemu u vršenju zakona Previšnjega. Zato se zakle Gospod, da će ga učiniti velikim u puku svome. Dade mu blagoslov sviju naroda, i zavjet svoj utvrdi nad glavom njegovom. Odlikova ga svojim blagoslovima: iskaza mu milosrđe svoje: i nađe milost u očima Gospodnjim. Uzveliča ga pred kraljevima: i dade mu krunu slave. Sklopi s njime zavjet vječni, i dade mu svećeništvo veliko: i blaženim ga učini u slavi; da vrši svećeničku službu, i pjeva hvalu u ime njegovo, i da mu prinosi kâd dostojni, na ugodni miris.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 25, 14-23*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Čovjek neki odlazeći na put, dozva sluge svoje, i predade im blago svoje. I jednomu dade pet talenata, a drugomu dva, a trećemu jedan, svakome prema njegovoj sposobnosti, i odmah otputova. A onaj, koji je primio pet talenata, otide, i trgova s njima, i dobi još pet. Tako i onaj, koji je primio dva, dobi još dva. A koji je primio jedan, otide, te ga zakopa u zemlju i sakri novac gospodara svoga. A poslije dugo vremena dođe gospodar sluga onih, i zatraži račun od njih. I pristupivši onaj, koji je primio pet talenata, donese još pet talenata govoreći: Gospodaru! predao si mi pet talenata, evo još sam pet dobio s njima. Reče mu gospodar njegov: Dobro, slugo dobri i vjerni! buduć da si bio u malom vjeran, nad mnogim ću te postaviti: uđi u veselje gospodara svoga. A pristupivši i onaj, koji je primio dva talenta, reče: Gospodaru! predao si mi dva talenta, evo još sam dva dobio. Reče mu gospodar njegov: Dobro, slugo dobri i vjerni! budući da si bio u malom vjeran, nad mnogim ću te postaviti: uđi u veselje gospodara svoga.

II.
Za Ispovjednika Biskupa.

Misa: Sacerdotes tui.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 7, 23-27*

Braćo: Mnogo je bilo svećenikâ za to, što im smrt ne dade da dugo ostanu: a Isus, budući da ostaje uvijeke, ima vječno svećeništvo. Zato i može uvijeke spasiti one, koji po njemu dolaze k Bogu: vazda živeći, da posreduje za nas. Jer takav nam je trebao veliki Svećenik, svet, nevin, čist, odlučen od grješnikâ, i viši od nebesa; kojemu nije potrebno svaki dan, kao svećenicima, najprije za svoje grijehe žrtve prinositi, a po tom za grijehe puka: jer je ovo učinio jednom, sebe samoga prikazavši, Isukrst Gospod naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 24, 42-47*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Bdijte, jer ne znate, u koji će čas doći gospodar vaš. A to znajte, kad bi znao domaćin, u koji će čas doći lupež, bdio bi zaista, i ne bi pustio potkopati kuću svoju. Zato i vi budite pripravni, jer u čas, koji ne znate, doći će Sin čovječanski. Što misliš, tko je vjerni i razboriti sluga, koga je postavio gospodar njegov nad obitelj svoju, da im daje hranu u svoje vrijeme? Blago onome sluzi, kojega, kad dođe go-

spodar njegov, nadje, da tako radi. Uistinu vam govorim: postavit će ga nad svim imanjem svojim.

Druge Epistole i Evanđelja za Ispovjednika Biskupa.

Epistola Svaki Veliki svećenik, *kako na dan sv. Tome Bisk. Muč., 29 Pros. (str. 14).*

Epistola Spomenite se starješina, *kako na dan sv. Nikole Bisk. i Isp., 6 Prosinca.*

Evanđelje Nitko ne užiže svijeću, *kako na dan sv. Martina Bisk. i Isp., 11 Studenoga.*

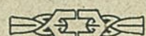
Evanđelje Pazite, bdijte i molite, *kako na Godišnjicu izbora ili posvećenja Biskupa.*

Na dane više Ispovj. Biskupa.

Epistola Spomenite se starješina svojih, *kako na dan sv. Nikole Isp. i Bisk., 6 Prosinca.*

Evanđelje Pazite, bdijte i molite, *kako na Godišnjicu izbora ili posvećenja Biskupa.*

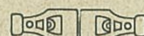
Na dane Naučiteljâ.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Timoteju. *2 Tim. 4, 1-8*

Predragi: Zaklinjem te pred Bogom i Isukrstom, koji će suditi žive i mrtve, za dolazak njegov i kraljevstvo njegovo: Propovijedaj riječ, nastoj u zgodno vrijeme i u nevrijeme: opominji, zaklinji, karaj sa svom strpljivošću i naukom. Jer će doći vrijeme, kad zdrave nauke ne će podnositi, nego će po svojim željama prikupiti sebi učitelje, koji će im ugađati ušima, i odvratit će sluh od istine, a k basnama će se okrenuti. Ali ti bdij, sve podnosi, čini djelo Evanđeliste, vrši službu svoju. Trijezan budi. Jer sam ja već žrtvovan, i vrijeme mojega raspada blizu je. Dobar sam boj bio, tijek svršio, vjeru održao. U ostalom pripravljena mi je kruna pravde, koju će mi dati u onaj dan Gospod, pravedni sudac; ali ne samo meni, nego i onima, koji ljube njegov dolazak.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mat. 5, 13-19*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Vi ste sô zemlje. Ako sô izvjetri, čim će se soliti. Za ništa više ne valja, nego da se izbaci i pogazi od ljudi. Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se grad sakriti sagrađen na gori. Niti se užiže svijeća i stavlja pod uborak, nego na svijetnjak, da svijetli svima, koji su u kući. Tako neka svijetli svjetlost vaša pred ljudima: da vide vaša dobra djela i proslave Oca vašega, koji je na nebesima. Nemojte misliti, da sam došao, da ukinem zakon ili proroke; nijesam došao, da ukinem, nego da popunim. Jer vam uistinu govorim: dok stoji nebo i zemlja, slovce jedno ili zarez neće nestati iz zakona, dok se sve ne izvrši. Tko dakle ukine jednu od ovih najmanjih zapovijedi i nauči tako ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom: a tko izvrši i nauči, taj će se velik zvati u kraljevstvu nebeskom.

Druga Epistola za Naučitelje.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 39, 6-14

Pravednik jutrom rano probudivši se podiže srce svoje ka Gospodu, stvoritelju svome, i pred licem Previšnjega moli se. Otvara usta svoja na molitvu, i moli se za svoja pomanjkanja. A Gospod veliki, kad mu je milo, napunja ga duhom razumnosti: te on kao dažd izlijeva besjede svoje mudrosti, i u molitvi slavi Gospoda: ispunja odluke njegove, i nauku, i bavi se istraživanjem otajstva njegovih. On očito dokazuje korist svoje nauke, i hvali se zakonom zavjeta Gospodnjeg. Mnogi će slaviti mudrost njegovu, i do vijeka se ne će zaboraviti. Uspomena njegova ne će izginuti, i ime će se njegovo spominjati od koljena do koljena. Narodi će glasiti mudrost njegovu, i hvalu njegovu crkva će navieštati.

Na dane Ispovjednika ne Biskupa.

I.

Za Ispovjednika ne Biskupa.

Misa: Os justi.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 31, 8-11

Blago čovjeku, koji se nađe bez ljage, i koji ne hlepi za zlatom, niti se uzda u novac ni u blago. Tko je taj, da ga pohvalimo? Jer učini divnih stvari u životu svojem. Koji je bio u tome kušan i ostao savršen, zadobit će slavu vječnu: On je mogao sagriješiti a nije sagriješio; zlo učiniti i nije učinio: za to su stavna njegova dobra u Gospodu, i njegove milostinje razglasit će se po svim crkvama svetih.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 12, 35-40

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Neka budu boci vaši pripasani, i svijeće goruće u rukama vašim, da budete slični ljudima, koji čekaju gospodara svoga, kad se vraća s pira: da mu odmah otvore, čim dođe i pokuca. Blago slugama onim, koje gospodar, kad dođe, nađe budne: uistinu vam govorim, da će se pripasati, i činit će im, da sjednu, pa će pristupiti i služit će im. I ako dođe u drugo doba noći, ili dođe u treće doba, i nađe ih tako, blago slugama onim. A ovo znajte: kad bi znao domaćin, u koje će doba doći lupež, bdio bi zaista, i ne bi pustio potkopati kuće svoje. I vi budite spravni: jer u čas, u koji ne mislite, doći će Sin čovječanski.

II.

Za Ispovjednika ne Biskupa.

Misa: Justus.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *I. Kor. 4, 9-14*

Braćo! Postadosmo prizorom svijetu, i anđelima, i ljudima. Mi smo ludi radi Krista, a vi ste mudri u Kristu; mi smo slabi, a vi jaki: vi ugledni, a mi neugledni. Sve do ovoga časa i gladujemo i žeđamo, i goli smo, i zaušnicama bijeni, i potucamo se, i trudimo se radeći svojim rukama: proklinju nas, a mi blagosivljamo; progone nas, a mi podnosimo; psuju nas, a mi molimo; postadosmo kako izmet ovoga svijeta, na odmet svima sve do sada. Ovo pišem, ne da vas zastidim, nego da vas opomenem kao djecu svoju predragu: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

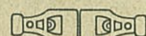
✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 12, 32-34*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Nemojte se bojati, malahno stado, jer je ugodno Ocu vašemu dati vam kraljevstvo. Prodajte, što imate, i dajte milostinju. Načinite sebi torbe, koje ne će ostariti, blago, koje neće ponestati na nebesima: kamo se lupež ne približa, niti moljac izgriza. Jer gdje je blago vaše, ondje će biti i srce vaše.

Druga Epistola i Evanđelje za Ispovjednika ne Biskupa:

Epistola: Što mi je bilo dobitak, *kako na dan sv. Franja Paulskog Isp., 2 Travnja.*

Evanđelje: Čovjek neki plemić, *kako na dan sv. Stjepana Kralja, 20 Kolovoza.*

Na dane Opata.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 45, 1-6

Drag je bio Bogu i ljudima, njegova je uspomena blagoslovljena. Zaodjenu ga slavom kao sveca, i uzveliča ga za strah neprijateljima, i na riječ njegovu stiša biče. Proslavi ga pred kraljevima, i dade mu zapovijedi za puk svoj, i pokaza mu slavu svoju. Radi vjere i krotkosti njegove posveti ga, i odabra ga između svih ljudi. Jer je čuo njega, i glas njegov, i uvede ga u oblak. I dade mu zapovijedi licem u lice, i zakon života i stege.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 19, 27-29*

U ono vrijeme: Reče Petar Isusu: Evo smo mi ostavili sve i slijedili smo tebe: što će nam dakle biti? A Isus im reče: Uistinu govorim vama: da ćete vi, koji ste slijedili mene, u preporođenju, kad Sin čovječanski sjede na prijestolje veličanstva svojega, sjesti i vi na dvanaest prijestolja, i suditi dvanaest plemena Izraelskih. I svaki, koji ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili mater, ili ženu,

ili sinove, ili polje radi imena mojega, primit će stostruko, i uživat će život vječni.

Na dane više Ispovjednika ne Biskupa.

Štenje knjige Mudrosti.
Crkv. 2, 7-13

Koji se bojite Boga, čekajte ustrpljivo milosrđe njegovo, i ne udaljujte se od njega, da ne padnete. Koji se bojite Boga, vjerujte mu: i ne ćete izgubiti plaću svoju. Koji se bojite Boga, ufajte se u njega: i njegovo će vas milosrđe razveseliti. Koji se bojite Boga, ljubite ga: i prosvijetlit će se srca vaša. Pogledajte, sinci, narode ljudske: i znajte, da nije ostao zastiđen, koji se uzdao u Gospoda. Tko je opsluživao zapovijedi njegove, i bio zapušten? ili tko je prizvao njega, i bio odbačen? Jer je Bog dobrostiv i milosrdan, i oprašta grijehe u dan nevolje: i štiti sve one, koji ga istinito ištu.

Evanđelje: Neka budu boci vaši pripasani, *kako na dane Ispovjednika ne Biskupa* *str. 12**

Na dane Djevica.

I.
Za Djevicu i Mučenicu.

Misa: Loquebar.

Štenje knjige Mudrosti.
Crkv. 51, 1-8 i 12

Hvalim te, Gospode Kralju, i slavim tebe Boga spasitelja svoga. Hvalim ime tvoje, jer si mi bio pomoćnik i obranitelj; izbavio si tijelo moje od propasti, od zamke opakoga jezika, i od usana lažljivih, i bio si mi pomoćnik protiv napadača. I izbavio si me po velikom milosrđu imena svojega od onih, koji riču, pripravnih da proždru; iz ruku onih, koji su tražili dušu moju; od nevolja, koje me zaskočiše; od žestoke vatre, koja me opkolila i po sred ognja nijesam izgorjela; iz dubine groba, i od pogana jezika, i od lažive riječi, od kralja opaka i od jezika nepravedna. Hvalit će do smrti duša moja Gospoda; jer izbavljaš one, koji se u te uzdaju, i oslobađaš ih iz ruku neznabožaca, Gospode Bože naš!

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 25, 1-13*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko kao deset djevica, koje uzevši svijeće svoje iziđoše ususret zaručniku i zaručnici. Pet od njih bijahu lude, a pet mudre; i pet ludih uzevši svijeće ne uzeše ulja sa sobom: a pet mudrih uzeše ulje u sudovima svojim sa svijećama. A budući zaručnik okasnio, zadrijemaše sve i

zaspaše. A o ponoći stade vika: Eto zaručnik ide, iziđite muususret. Tad ustadoše sve one djevice i urediše svijeće svoje. A lude rekoše mudrima: Dajte nam od ulja svojega, jer se svijeće naše gase. Odvratiše mudre govoreći: Da ne bi možda ponestalo nama i vama, bolje je da pođete k trgovcima i kupite sebi. A dok iđahu, da kupe, dođe zaručnik; i koje bijahu spravne, uđoše s njim na pir, i zatvoriše se vrata. Poslije pak dođoše i ostale djevice govoreći: Gospodaru, gospodaru, otvori nam! A on odgovarajući reče: Zaista vam kažem, ne poznam vas. Bdijte dakle, jer ne znate dana ni časa.

II.

Za Djevicu i Mučenicu.

Druga Misa: Me expectaverunt.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 51, 13-17

Gospode Bože moj, uzvisio si na zemlji stan moj, kad se pomolih tebi, da me oslobodiš od smrti. Prizvah Gospoda oca Gospoda mojega, da me ne ostavi bez pomoći u dan nevolje moje, i u vrijeme gospodovanja oholih. Hvalit ću ime tvoje neprestano, i slavit ću ga sa zahvalom, jer je uslišena molitva moja. I izbavio si me od propasti, i spasio me u zlo vrijeme. Zato ću te hvaliti i slaviti, Gospode Bože naš.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 13, 44-52*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično blagu sakrivenu u njivi: koje našavši čovjek, sakrije, i od radosti za to ide i proda sve, što ima, i kupi njivu onu. Još je kraljevstvo nebesko slično čovjeku trgovcu, koji traži dobra bisera. Pa našavši jedan dragocjeni biser, otide i proda sve, što ima, i kupi ga. Još je kraljevstvo nebesko slično mreži, bačenoj u more, koja kûpi svake vrsti ribâ; koju, kad se napuni, istegnu, i sjedeći na obali, izaberu dobre u sudove, a zle izbace. Tako će biti na svršetku svijeta: izići će Anđeli, i razlučit će zle od pravednih, i bacit će ih u peć ognjenu: ondje će biti plač, i škripanje zubi. Jeste li razumjeli sve ovo? Rekoše mu: Jesmo. Reče im: Zato je svaki književnik, koji je poučen o kraljevstvu nebeskom, kao domaćin, koji iznosi iz spremišta svoga novo i staro.

III.

Za samu Djevicu.

Misa: Dilexisti.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

2 Kor. 10, 17-18; 11, 1-2

Braćo: Tko se hvali, neka se hvali u Gospodu. Jer nije dobar onaj, koji se sam hvali; nego

koga Bog hvali. O da biste malko potrpjeli moje bezumlje, dà, podnosite me! Jer revnujem za vas Božjom revnosti. Jer vas zaručih jednome čovjeku Kristu, da vas preda nj izvedem kao čistu djevicu.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 25, 1-13*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko kao deset djevica, koje uzevši svijeće svoje iziđoše ususret zaručniku i zaručnici. Pet od njih bijahu lude, a pet mudre; i pet ludih uzevši svijeće ne uzeše ulja sa sobom: a pet mudrih uzeše ulje u sudovima svojim sa svijećama. A budući zaručnik okasnio, zadrijemaše sve i zaspaše. A o ponoći stade vika: Eto zaručnik ide, iziđite mu ususret. Tad ustadoše sve one djevice i urediše svijeće svoje. A lude rekoše mudrima: Dajte nam od ulja svojega, jer se svijeće naše gase. Odvratiše mudre govoreći: Da ne bi možda ponestalo nama i vama, bolje je da pođete k trgovcima i kupite sebi. A dok iđahu, da kupe, dođe zaručnik; i koje bijahu spravne, uđoše s njim na pir, i zatvoriše se vrata. Poslije pak dođoše i ostale djevice govoreći: Gospodaru, gospodaru, otvori nam! A on odgovarajući reče: Zaista vam kažem, ne poznam vas. Bdijte dakle, jer ne znate dana ni časa.

IV.

Za samu Djevicu.

Druga Misa: **Vultum tuum.**

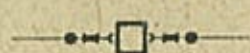
Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima.

I Kor. 7, 25-34

Braćo: Za djevice nemam zapovijedi Gospodnje: nego dajem savjet, kao onaj, koji je sam bio pomilovan od Gospoda, da budem vjeran. Cijenim dakle, da je to dobro radi sadašnje potrebe, jer je dobro čovjeku tako biti. Jesi li se oženio? ne traži rastave. Jesi li slobodan od žene? ne traži žene. Ali ako se i oženiš, ne griješiš. I ako se djevica uda, ne griješi: ali će takovi imati tjelesnih nevolja, od kojih bi vas ja htio poštedjeti. A ovo govorim, braćo: Vrijeme je kratko: ostaje dakle, da i oni, koji imaju žene, budu kao da nemaju: i koji plaču, kao da ne plaču: i koji se raduju, kao da se ne raduju: i koji kupuju, kao da nemaju: i koji se služe ovim svijetom, kao da se ne služe: jer je sve na ovom svijetu prolazno. A ja hoću, da vi budete bez brige. Koji je neoženjen, brine se za ono, što je Gospodnje, kako će ugoditi Bogu. A koji je oženjen, brine se za ono, što je svjetovno, kako će ugoditi ženi, i podijeljen je. I žena neudata, i djevica, brine se za ono, što je Gospodnje, da bude sveta tijelom i duhom: u Kristu Isusu Gospodu našemu.

Evanđelje Kraljevstvo je nebesko slično blagu sakrivenu u njivi, *kako niže na Misi za ne Djevicu.*

Ili ono od predašnje Mise: Kraljevstvo je nebesko kao deset djevica.

Na dane više Djevica.

I.

Za Djevice i Mučenice.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *II Kor. 4, 6-11 i 16-17*

Braćo: Bog je prosvijetlio naša srca, da pred Kristom Isusom prosine znanje slave Božje. A imamo ovo blago u zemljanim sudovima: da uzvišenost kreposti bude pripisana Bogu, a ne nama. U svemu imamo nevolje, ali se ne prepadamo: zabunjeni smo, ali ne gubimo ufanja: progone nas, ali nijesmo ostavljeni: obaljuju nas, ali ne ginemo: sveđer nosimo na svojem tijelu smrt Isusovu, da se i život Isusov na našem tijelu očituje. Jer mi, dok živimo, sveđer se predavamo na smrt radi Isusa: da se i život Isusov očituje na tijelu našem smrtnomu. Zato ne klonemo duhom: nego ako se naš izvanjski čovjek i raspada, ali se unutrašnji obnavlja s dana na dan. Jer naša sadašnja nevolja, koja je časovita i laka, donosi nam neizmjerno uzvišenu slavu.

Evanđelje Kraljevstvo je nebesko kao deset djevica, *kako na predašnjoj strani.*

II.

Za same Djevice.

Epistola Za Djevice nemam zapovijedi, *kako na predašnjoj strani.*

Evanđelje Kraljevstvo je nebesko kao deset djevica, *kako na predašnjoj strani.*

Na dane ne Djevica.

I.

Za Mučenicu ne Djevicu.

Misa: Me expectaverunt.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 51, 1-8 i 12

Hvalim te, Gospode Kralju, i slavim tebe Boga spasitelja svoga. Hvalim ime tvoje, jer si mi bio pomoćnik i obranitelj; izbavio si tijelo moje od propasti, od zamke opakoga jezika, i od usana lažljivih, i bio si mi pomoćnik protiv napadača. I izbavio si me po velikom milosrđu imena svojega od onih, koji riču, pripravnih da proždru; iz ruku onih, koji su tražili dušu moju; od nevolja, koje me zaskočiše; od žestoke vatre, koja me opkolila i posred ognja nijesam izgorjela; iz dubine groba, i od pogana jezika, i od lažne riječi, od kralja opaka i od jezika nepravedna. Hvalit će do smrti duša moja Gospoda; jer izbavljaš one, koji se u te uzdaju, i oslobađaš ih iz ruku neznabožaca, Gospode Bože naš!

Evanđelje Kraljevstvo je nebesko slično blagu zakopanu u njivi, *kako niže na slijedećoj Misi.*

II.

Za ni Djevicu ni Mučenicu.

Misa: Cognovi.

Štenje Knjige Mudrosti.

Prič. 31, 10-31

Ženu jaku tko da nađe? Cijena je njezina kao stvari donešenih iz daleka, iz skrajnjih strana zemlje. Pouzdava se u nju srce muža njezina, i ne trebuje plijena. Vraća mu dobro, a ne zlo sve dane života svoga. Traži vunu i predivo, i radi vješto rukama svojim. Ona je kao lađa trgovačka, koja iz daleka donosi kruh svoj. Ustaje, dok je još noć, i dava hranu domaćim svojim, i posao sluškinjama svojim. Baci oko na njivu, i kupi je: s dobitkom ruku svojih nasadi vinograd. Opasuje snagom bokove svoje, i krijepi mišice svoje. S nasladom gleda, kako joj posao ide dobro: noću joj se ne gasi svijeća. Rukama svojim hvata preslicu, i prstima svojim uzimlje vreteno. Ruku svoju otvara siromahu, i dlane svoje pruža ubogomu. Ne boji se za svoju kuću mraza ni snijega: jer svi domaći njezini imaju po dvije haljine. Vezane pokrivače sebi napravlja: finim platnom i grimizom ona se odijeva. Ugledan je muž njezin, kad sjedi na vratima sa starješinama mjesta. Košulje šije i prodaje, i pojase daje Kananejcu. Jakost i ljepota odijelo je njezino, i radovat će se u najposljednje dane. Usta svoja otvara mudro, i na jeziku joj je nauka blaga. Pazi, kako joj idu kućni posli, i kruha uzalud ne jede. Sinovi njezini ustaju, i blagosivljaju je: i muž njezin hvali je. Mnoge kćeri nakupiše blaga: ali ti ih sve nadvisuješ. Ljupkost je prijevarna, i ljepota tašta: žena, koja se boji Gospoda, zaslužuje pohvalu. Dajte joj od ploda ruku njezinih: i neka je hvale na vratima djela njezina.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 13, 44-52*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim priču ovu: Kraljevstvo je nebesko slično blagu sakrivenu u njivi: koje našavši čovjek, sakrije, i od radosti za to ide i proda sve, što ima, i kupi njivu onu. Još je kraljevstvo nebesko slično čovjeku trgovcu, koji traži dobra bisera. Pa našavši jedan dragocjeni biser, otide i proda sve, što ima, i kupi ga. Još je kraljevstvo nebesko slično mreži, bačenoj u more, koja kûpi svake vrsti ribâ; koju, kad se napuni, istegnu, i sjedeći na obali, izaberu dobre u sudove, a zle izbace. Tako će biti na svršetku svijeta: izići će Anđeli, i razlučit će zle od pravednih, i bacit će ih u peć ognjenu: ondje će biti plač, i škripanje zubi. Jeste li razumjeli sve ovo? Rekoše mu: Jesmo. Reče im: Zato je svaki književnik, koji je poučen o kraljevstvu nebeskom, kao domaćin, koji nosi iz spremišta svoga novo i staro.

Druga Epistola za Udovicu.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Timoteju. *I Tim. 5, 3-10*

Predragi! Udovice poštuj, koje su prave udovice. Ako li koja udovica ima djecu ili unučad: neka nauči najprije svojom kućom upravljati, i zajam vraćati roditeljima: jer je ovo ugodno pred Bogom. A prava udovica i osamljena, neka se ufa u Boga, i neka ustraje u molitvama i prošnjama dan i noć. Jer koja živi u nasladama, živa je umrla. I ovo zapovijedaj, da budu bez prijekora. Ako se tko za svoje a osobito za domaće ne brine, odrekao se vjere i gori je od nevjernika. A udovica neka se odabire ne mlađa od šestdeset godina, koja je bila jednome mužu žena, koja ima svjedočanstvo u dobrim djelima, ako je djecu odgojila, ako je bila gostoljubiva, ako je svetima noge prala, ako je nevoljnima pomagala, ako je svako dobro djelo činila.

Na dane više ne Djevica.

I.

Za Mučenice.

*Epistola, kako gore na dane više Djevica, na I mjestu, str. 17.**

Evanđelje o blagu sakrivenu u njivi, *kako gore na dane ne Djevica na II mjestu, str. 18.**

II.

Za ne Mučenice.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Timoteju. *I Tim. 2, 9-15; 5, 3-6*

Predragi! Hoću, da se žene mole u pristojnom odijelu, kiteći se stidljivošću, i čednošću, a ne pletenicama, ni zlatom, ili biserom, ili haljinama skupocjenim: nego neka pokažu dobrim djelima, da su pobožne, kako se pristoji ženskoj glavi. Neka se žena šuteći uči sa svakom pokornosti. Ja pak ne dopuštam ženi, da poučava, niti da vlada mužem: nego da šuti. Jer je prije bio stvoren Adam: pa onda Eva. I Adam nije bio prevaren: a žena je bila prevarena na grijeh. Ali će se spasiti rađanjem djece, ako ostane u vjeri, i ljubavi, i svetosti s čednošću. Udovice poštuj, koje su prave udovice. Ako li koja udovica ima djecu ili unučad: neka nauči najprije svojom kućom upravljati, i zajam vraćati roditeljima: jer je ovo ugodno pred Bogom. A prava udovica i osamljena neka se ufa u Boga, i neka ustraje u molitvama i prošnjama dan i noć. Jer koja živi u nasladama, živa je umrla. I ovo zapovijedaj, da budu bez prijekora: U Kristu Isusu Gospodu našemu.

Evanđelje o blagu sakrivenu u njivi, *kako gore na dane ne Djevica na II mjestu, str. 18.**

NA DANE POSVEĆENJA CRKVE.

Štenje Knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. 21, 2-5*

U dni one: Vidjeh grad sveti, Jerusalem novi, gdje silazi s neba od Boga, pripravljen kao zaručnica urešena mužu svojemu. I čuh glas veliki s prijestolja gdje govori: Evo šatora Božjega među ljudima, i pribivat će s njima. I oni će biti narod njegov, i sam Bog bit će s njima Bog njihov. I Bog će otrti svaku suzu s očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni boli ne će biti više, jer što je bilo, prošlo je. I reče onaj, koji sjeđaše na prijestolju: Evo sve činim novo.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci. *L. 19, 1-10*

U ono vrijeme: Kad uđe Isus u Jeriho, prolazaše kroza nj. I gle! čovjek po imenu Zakej: koji

je bio poglavar carinički i vrlo bogat: iskaše, da vidi Isusa, tko je; i ne mogaše od naroda, jer je bio malena stasa. I potrčavši naprijed pope se na smokvu, da ga vidi: jer je onuda imao proći. I kad dođe Isus na ono mjesto, pogledavši gore vidje ga, i reče mu: Zakeju! siđi brzo; jer mi danas valja ostati u tvojoj kući. I siđe brzo, i primi ga radujući se. A svi, kad viđeše, mrmljahu govoreći: Da se je kod grješnoga čovjeka svratio. A Zakej stojeći reče Gospodu: Evo pola imanja svojega, Gospode, davam siromasima: i ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko. A Isus reče njemu: Danas dođe spasenje kući ovoj; jer je i ovaj sin Abrahamov. Jer je Sin čovječanski došao tražiti i spasiti, što bi izgubljeno.

NA DANE BL. DJEVICE MARIJE.

Štenje knjige Mudrosti.
Crkv. 24, 14-16

Od početka, i prije vijekova ja sam stvorena, i ne ću prestati do vijeka; u svetom prebivalištu njemu sam služila. I tako se utvrdih na Sionu, i u svetome se gradu nastanih, i u Jerusalemu je oblast moja. Ukorijenih se u slavnom puku, među nasljedstvom Boga moga, i u zboru svetih moje je prebivalište.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.
L. 11, 27-28

U ono vrijeme: Dok je Isus govorio mnoštvu, podiže glas neka žena iz mnoštva, i reče mu: Blažena utroba, koja te je nosila, i prsi, koje si sisao. A on reče: Pače blaženi, koji slušaju riječ Božju, i opslužuju nju.

Na Misama Bl. Dj. Marije u Subotu.

I.

Kroz Advent.

Epistola i Evanđelje, kako na Blagovijest, 25 Ožujka.

II.

Od Osmine Bogojavljenja ili, na Misama zavjetnim, od dana 26 Prosinca do dana 1 Veljače uključno.

Epistola i Evanđelje, kako na II.oj Božićnoj Misi.

III.

Od dana 3 Veljače pa do Subote poslije Nedj. Šezdesetnice, ili, na Misama zavjetnim, sve do Velike Srijede uključno.

Epistola i Evanđelje, kako gore na dane Bl. Dj. M.

IV.

U Vrijeme Vazmeno.

Epistola, kako gore na dane Bl. Dj. M.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.
Iv. 19, 25-27

U ono vrijeme: Stajahu kod križa Isusova Mati njegova, i sestra Matere njegove Marija Kleofina, i Marija Magdalena. Kad dakle vidje Isus Mater, i učenika, koga ljubljaše, gdje stoji, reče Materi svojoj: Ženo, evo sin tvoj. Zatim reče učeniku: Evo Mati tvoja. I od onoga časa uze je učenik k sebi.

V.

Od Subote po Osmini Tijelova ili, na Misama zavjetnim, od Ponedj. po sv. Trojstvu do Subote pred Nedj. I Adventa uključno.

Epistola i Evanđelje, kako gore na dane Bl. Dj. M.

Na Misama zavjetnim.

I.

NA MISAMA ZAVJETNIM

PREKO SEDMICE.

U Ponedjeljak na čast Presvetoga Trojstva.

Kako niže na Misi za zahvalu, str. 31.*

U Utorak na čast Anđela.

Štenje Knjige Objavljenja blaženoga Ivana Apostola. *Obj. 5, 11-14*

U dni one: Čuh glas mnogih Anđela oko prijestolja, i životinja i staraca: i bješe broj njihov tisuća tisućâ, govoreći glasom velikim: Dostojan je Jaganjac, koji je ubijen, da primi krepost, i božanstvo, i mudrost, i jakost, i čast, i slavu, i blagoslov. I svako stvorenje, koje je na nebu i na zemlji i pod zemljom, i što je na moru, i što je u njemu: sve čuh, gdje govore: Onome, koji sjedi na prijestolju i Jaganjcu, blagoslov i čast i slava i vlast u vijeke vijekâ. A četiri životinje govorahu: Amen. I dvadeset i četiri starca padoše nice i pokloniše se onome, koji živi u vijeke vijekâ.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.
Iv. 1, 47-51

U ono vrijeme: Vidje Isus Natanaela, gdje dolazi k njemu, i reče o njemu: Evo pravog Izraelca, u kome nema prijevare. Reče mu Natanael: Kako me poznaš? Odgovori Isus, i reče mu: Prije nego te je Filip pozvao, kad si bio pod smokvom, vidjeh te. Odgovori mu Natanael, i reče: Rabi, ti si Sin Božji, ti si Kralj Izraelski! Odgovori Isus, i reče mu: Jer ti rekoh: Vidjeh te pod smokvom, vjeruješ: vidjet ćeš više od ovoga. Pa mu reče: Uistinu, uistinu govorim vama: vidjet ćete nebo otvoreno, i Anđele Božje gdje uzlaze, i silaze nad Sinom čovječanskim.

U Srijedu na čast sv. Josipa.

Kako na Svetkovinu Zaštitništva sv. Josipa, na svrsi Travnja.

Također u Srijedu
Na čast sv. Apostola Petra i Pavla.

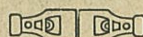
Epistola, kako u Srijedu po Duhovima, str. 140.

Evanđelje, kako na dane Opata, str. 13.*

Također u Srijedu
Na čast svih sv. Apostola.

Epistola, kako na Vigiliju Uzašašća, str. 128.

Evanđelje, kako na dane Opata, str. 13.*

U Četvrtak na čast Duha Svetoga.

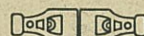
Štenje Djela Apostolskih.

Dj. Ap. 8, 14-17

U dni one: Čuvši Apostoli, koji bjehu u Jerusalemu, da je Samarija primila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. Kad ovi dođoše, pomoliše se za njih, da prime Duha Svetoga: jer još ne bješe došao ni na jednoga od njih, nego bijahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa. Tada polagahu ruke na njih, i primahu Duha Svetoga.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv. 14, 23-31*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Tko ljubi mene, riječ će moju opsluživati, i Otac će moj ljubiti njega, i k njemu ćemo doći, i kod njega ćemo se nastaniti. Tko ne ljubi mene, riječi moje ne opslužuje. A riječ, koju ste čuli, nije moja: nego onoga, koji me je poslao, Oca. Ovo sam vam govorio, dok sam bio s vama. A Utješitelj Duh Sveti, koga će poslati Otac u ime moje, on će vas naučiti sve, i napomenut će vam sve, što god vam rekoh. Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne kao što svijet daje, ja vam dajem. Da se ne smuti srce vaše, i da se ne plaši. Čuli ste, da sam vam ja rekao: Idem i doći ću k vama. Da me ljubite, uistinu biste se radovali, što idem k Ocu, jer je Otac veći od mene. I sad vam kazah, prije nego se dogodi: da vjerujete, kad se zbude. Već ne ću mnogo govoriti s vama. Jer dolazi poglavica ovoga svijeta, ali nada mnom nema nikakve vlasti. Nego da pozna svijet, da ljubim Oca, i kao što mi Otac dade zapovijed, onako činim.

Također u Četvrtak
Misa na čast Presv. Oltarskog Sakramenta.

Kako na blagdan Tijelova, str. 144.

U Petak Misa na čast sv. Križa.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Filipljanima. *Fil. 2, 8-11*

Braćo! Isukrst posta za nas poslušan sve do smrti, i to smrti na križu. Radi čega i Bog njega uzvisi, i dade mu Ime, koje je nad svakim imenom: *(ovdje se poklekne)* da se u Ime Isusovo pokloni svako koljeno na nebu, na zemlji, i pod zemljom: i svaki jezik da prizna, da je Gospod Isukrst u slavi Boga Oca.

 Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 20, 17-19*

U ono vrijeme: Uze Isus dvanaestoricu učenika na samo, i reče im: Evo uzlazimo u Jerusalem, i Sin čovječanski bit će predan poglavicama svećeničkim i književnicima, i osudit će ga na smrt; i predat će ga narodima, da ga izruže i bičima izbiju, i na križ propnu, i treći će dan uskrsnuti.

Također u Petak

Na čast Muke Gospoda našega Isukrsta.

Štenje Zakarije Proroka.

Zak. 12, 10-11 i 13, 6-7

Ovo govori Gospod: Izlit ću na dom Davidov i na stanovnike Jerusalemske duh milosti i molitve: i pogledat će na me, koga probodoše: i plakat će za njim kao za jedincem, i tugovat će za njim, kao što se tuguje za smrti prvorođenca. U onaj dan bit će plač veliki u Jerusalemu, i govorit će se: Što su te rane na rukama tvojim? I odgovorit će: Ovim sam ranjen u kući onih, koji su me ljubili. Maču, podigni se na pastira mojega, i na čovjeka, koji je uza me, govori Gospod vojskâ; udari pastira i rastrkat će se ovce: govori Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 19, 28-35

U ono vrijeme: Znajući Isus, da je sve svršeno, da se ispuni Pismo reče: Žeđan sam. Ondje pak stajaše sud pun octa. I oni nataknuvši spužvu napunjenu octom na palicu od isopa, prinesoše k ustima njegovim. Kad dakle Isus primi ocat, reče: Svršeno je. I prignuvši glavu, predade duh. Židovi dakle (jer bijaše petak), da ne bi tjelesa ostala na križu u subotu (jer bješe velik onaj dan subotnji), zamoliše Pilata, da im se prebiju golijeni, i da se skinu. Dođoše dakle vojnici: te prvomu prebiše golijeni, i drugomu s njim propetomu. A došavši k Isusu, kad vidješe, da je već umro, ne prebiše mu golijeni, nego jedan od vojnika kopljem otvori rebro njegovo, i odmah proteče krv i voda. I onaj, koji vidje, svjedoči: i istinito je svjedočanstvo njegovo.

*U Subote govori se Misa, kako na dane Blažene Djevice Marije. Epistola i Evanđelje kako na te dane, str. 20**

NA MISAMA ZAVJETNIM

ZA RAZNE PRIGODE.

Za izbor novog Pape.

*Govori se Misa Zavjetna o Duhu Svetomu. Epistola i Evanđelje, kako na istoj Misi, str. 22**

Na dan izbora i krunjenja novog Pape.

Štenje Knjige blaženoga Petra Apostola. *I Petr. 1, 1-7*

Petar Apostol Isukrstov, odabranim pridošlicam, rasijanim po Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji, po predznanju Boga Oca, na posvećenje Duha, na posluh, i na oškropljenje Krvlju Isukrsta: milost i mir da vam se umnoži! Blagoslovljen Bog i Otac Gospoda našega Isukrsta, koji nas po velikom milosrđu svojem preporodi na živo ufanje, po uskrsnuću Isukrsta od mrtvih, za nasljedstvo neraspadljivo i neoskvrnjeno, i koje ne će istruhnuti, a koje je sačuvano na nebesima za vas, koji ste krepošću Božjom čuvani po vjeri za spasenje, pripravljeno, da se objavi u najposljednje vrijeme. U kojem ćete se radovati vi, koji ste sad za malo žalosni, jer je to potrebno, zbog raznih napasti: da se iskušavanje vaše vjere, mnogo dragocjenije od zlata (koje se ognjem kuša), nađe na hvalu i slavu i čast, kad se objavi Isukrst Gospod naš.

Evanđelje, kako na Blagdan sv. Petra i Pavla, 29 Lipnja.

Na dan posvećenja Biskupa.

Epistola i Evanđelje od Mise onoga Sveca, koji se taj dan slavi.

Na godišnjicu izbora ili posvećenja Biskupa.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Židovima. *Žid. 5, 1-4*

Braćo: Svaki veliki Svećenik, izabran između ljudi, za ljude se postavlja na službu u onome, što pripada Bogu, da prinosi dare i žrtve za grijehe: koji može sažaljivati one, što ne znadu i griješe: jer je i on sam podložan slabosti: i zato je dužan, kako za puk, tako i za sebe prinositi žrtve za grijehe. I nitko sam ne uzimlje časti, nego koji je pozvan od Boga kako Aron.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku. *Mr. 13, 33-37*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Pazite, bdijte, i molite: jer ne znate, kad će vrijeme nastati: Kao što čovjek odlazeći ostavi kuću svoju, i dade slugama svojim vlast za svaki posao, a vrataru zapovjedi, da straži. Bdijte dakle (jer ne znate, kad će doći gospodar od kuće: u veče, ili u ponoći, ili u pijetle, ili ujutro), da kad dođe iznenada, ne nađe vas gdje spavate. A što vama velim, svima velim: Bdijte!

Na Misi za zaručnika i zaručnicu.

Ako se vjenčanje obavlja zajedno s Misom, tada župnik, koji ima blagosloviti ženidbu, u misnoj košulji i sa stolom, prije Mise, pred dvojicom ili trojicom svjedoka, pita zaručnika i zaručnicu, svakoga napose, u narodnom jeziku, o privoli na ženidbu na ovaj način (iz „Rituale Romanum“*):*

N. Uzimlješ li ovdje prisutnu *N.* za svoju zakonitu ženu po obredu svete matere Crkve?

Zaručnik ima odgovoriti: Uzimljem.

Odmah zatim Svećenik pita zaručnicu:

N. Uzimlješ li ovdje prisutnog *N.* za svoga zakonitoga muža po obredu svete matere Crkve?

Zaručnica ima odgovoriti: Uzimljem.

Svećenik, razumjevši privolu obadvojice zaručenih, naredi im, da dadu jedno drugome desnu ruku, a on uz to govori:

Ja vas združujem u ženidbu. U ime Oca ✠, i Sina, i Duha Svetoga. Amen.

Zatim ih oškropi blagoslovljenom vodom.

Odmah po tom blagosivlja prsten:

V) Pomoć naša u ime Gospodnje.
R) Koji stvori nebo i zemlju.
V) Gospode, usliši molitvu moju.
R) I vapaj moj k tebi neka dođe.
V) Gospod s vama. *R)* I s duhom...

Pomolimo se.

Blagoslovi ✠, Gospode, ovaj prsten, koji mi u tvoje ime blagosivljamo ✠, da koja ga bude nosila, uzdržeć potpunu vjernost svome zaručniku, ostane u miru i u volji tvojoj, i da uvijek živi u međusobnoj ljubavi. Po Kristu Gospodu našemu. *R)* Amen.

Zatim Svećenik oškropi prsten blagoslovljenom vodom, a zaručnik, uzevši prsten iz ruke Svećenikove, natakne ga zaručnici na prstenjak lijeve ruke, dočim Svećenik govori:

U Ime Oca ✠, i Sina, i Duha Svetoga. Amen.

Odmah nastavi:

V) Potvrdi, Bože, ovo što si djelovao u nama.

R) Iz hrama svetoga Tvoga, koji je u Jerusalemu.

Gospode pomiluj, Kriste pomiluj, Gospode pomiluj. Očenaš, *pod glas.*

V) I ne uvedi nas u napast.

R) No izbavi nas oda zla.

V) Spasi sluge svoje.

R) Bože moj, koji se ufaju u Tebe.

V) Pošalji im, Gospode, pomoć sa svetišta.

R) I sa Siona brani ih.

V) Budi im, Gospode, tvrđom jakosti.

R) Pred licem neprijatelja.

V) Gospode, usliši molitvu moju.

R) I vapaj moj k tebi neka dođe.

V) Gospod s vama.

R) I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Pogledaj, molimo Gospode, na ove službenike svoje: i blagostivo prisustvuj ustanovama svojim, kojima si naredio rasplođenje ljudskoga roda: da, koji se po Tebi početniku združuju, Tvojom se pomoći sahrane. Po Kristu Gospodu našemu.

R) Amen.

Po tom slijedi sv. Misa. Ako se blagoslov ženidbe čini u Nedjelju ili na dan „duplex I et II cl.“ ili Oct. privileg., tad se uzme Misa Nedjelje, ili Blagdana, ili Oct. privil., sa Gloria i Credo, ako to zahtijeva dotična Misa, cum commem. pro Sponso et Sponsa i niže naznačenim molitvama. Inače uzme se Misa pro Sponso et Sponsa sa Epistolom, Evanđeljem, i molitvama niže naznačenim:

Na Misi.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 5, 22-33*

Braćo: Neka žene budu podložne svojim muževima kao Gospodu: jer je muž glava ženi, kao što je i Krist glava Crkvi: On spasitelj tijela njezina. Ali kao što je Crkva podložna Kristu, tako i žene muževima svojim u svemu. Muževi, ljubite svoje žene kao što je i Krist ljubio Crkvu, i sebe samoga predao za nju, da je posveti očistivši je pranjem vode u riječi života, da sam sebi pripravi slavnu Crkvu, koja nema ljage, ni mrlje ili što slična, nego da bude sveta i neoskvrnjena. Tako su dužni i muževi ljubiti žene svoje kao tjelesa svoja. Koji ljubi svoju ženu, sebe samoga ljubi. Jer nitko nije nikad zamrzio na tijelo svoje, nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu: jer smo udi tijela njegova, od pûti njegove i od kosti njegovih. Radi toga ostavit će čovjek oca i mater svoju, i pridružit će se ženi svojoj: i bit će dvojica u jednom tijelu. Otajstvo je ovo veliko: a ja velim u Kristu i u Crkvi. Ali i od vas svaki pojedini, da ljubi ženu svoju kao sebe samoga, a žena da se boji muža svojega.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju. *Mt. 19, 3-6*

U ono vrijeme: Pristupiše k Isusu farizeji, da ga kušaju govoreći: Je li dopušteno čovjeku otpustiti ženu svoju za koji mu drago uzrok? On odgovarajući reče im: Nijeste li čitali, da je onaj, koji je stvorio čovjeka u početku, muško i žensko stvorio ih? I reče: Radi toga ostavit će čovjek oca i mater, i pridružit će se ženi svojoj: i bit će dvojica u jednom tijelu. Tako nijesu više dvojica, nego jedno tijelo. Što je dakle Bog združio, čovjek neka ne razluči.

Poslije „Pater noster" *prije nego reče:* „Libera nos, quaesumus, Domine", *Svećenik stojeći sa strane Epistole, okrenut prema zaručniku i zaručnici, koji kleče pred Oltarom, govori nad njima ove molitve:*

Pomolimo se.

Smiluj se, Gospode, na molbe naše: i blagostivo prisustvuj ustanovama svojim, kojima si naredio rasplođenje ljudskoga roda: da ono, što se po tebi početniku združuje, tvojom se pomoći sahrani. Po Gospodu . . .

Pomolimo se.

Bože, koji si moću kreposti svoje sve iz ničesa stvorio: koji odredivši početke sviju stvari, za to si dao čovjeku, stvorenu na sliku Božju, nerazdruživu pomoć žene, da od muške pùti dadeš početak ženskom tijelu, učeći, da nikad ne bude dopušteno rastaviti, što je bilo ugodno iz jednoga napraviti: Bože, koji si ženidbeno združenje posvetio tako uzvišenim otajstvom, da u ženidbenoj svezi označiš svetotajstvo Krista i Crkve: Bože, po komu se žena pridružuje mužu, i društvo naročito određeno onim se blagoslovom dariva, koji jedini nije bio dignut ni kaznom istočnoga grijeha, ni osudom potopa: pogledaj milostivo na ovu službenicu tvoju, koja imajući se združiti s mužem, prosi, da bude zaštićena tvojom obranom: Neka bude u njoj jaram ljubavi i mira; vjerna i čista neka se vjenča u Kristu, i neka ostane nasljednica svetih žena. Neka bude ljubežljiva mužu svojemu, kao Rahela: mudra, kao Rebeka: dugovječna i vjerna, kao Sara: Ništa od svojih djela da ne nađe u njoj onaj početnik grijeha: neka ustraje u vjeri i vršenju zapovijedi; jednome mužu pridružena čuvala se nedopuštenih doticaja; utvrdila svoju slabost jakošću stege; bila čednošću ozbiljna, stidom časna, u nauci nebeskoj poučena. Bila plodna porodom, bila dobra i pravedna; i stigla u pokoj blaženih, i u kraljevstvo nebesko: obojica vidjeli sinove sinova svojih sve do trećega i četvrtoga koljena, i dostignuli željenu starost. Po istome Gospodu našemu Isukrstu Sinu tvomu, koji s tobom živе i kraljuje u jedinstvu Duhu Svetoga Bog, po sve vijeke vijekâ. Amen.

Tada Svećenik okrenuvši se k sredini oltara govori: „Libera nos“ *i ostalo kao obično.*

Poslije „Benedicamus Domino“ *ili već prema obredu Mise* „Ite Missa est“, *Svećenik prije nego će blagosoviti puk, okrene se k zaručniku i zaručnici te veli:*

Bog Abrahamov, Bog Izakov, i Bog Jakovljev bio s vama: i On ispunio blagoslov svoj na vama: da vidite sinove sinova svojih sve do trećega i četvrtoga koljena, a poslije da imate život vječni bez svrhe; pomoću Gospoda našega Isukrsta, koji s Ocem i s Duhom Svetim živi i kraljuje Bog, po sve vijeke vijekâ. *R)* Amen.

Ozbiljnim govorom neka ih Svećenik opomene, da čuvaju jedno drugome vjernost; da muž ljubi ženu, a žena da ljubi muža: i da ustraju u strahu Božjemu. Zatim ih oškropi blagoslovljenom vodom i rekavši „Placeat tibi, sancta Trinitas“ *dade blagoslov, i govori po običaju Evanđ. sv. Ivana* „In principio“.

—·-o-·—

Na Misi za proširenje Vjere.

Štenje knjige Mudrosti.

Crkv. 36, 1-10 i 17-19

Smiluj nam se, Bože vasione, i pogledaj na nas, i pokaži nam svijetlo smilovanja svoga i spusti strah svoj na narode, koji te ne traže: da upoznaju, da nema Boga osim tebe, i da pripovijedaju čudesa tvoja. Digni ruku svoju na tuđe narode, da vide moć tvoju. I kako si se pokazao svet u nama pred očima njihovim, tako daj da budeš proslavljen u njima pred očima našim, da te i oni upoznaju, kao što te i mi poznamo, jer nema Boga osim tebe, Gospode. Ponovi znamenja, i opet učini čudesa. Proslavi svoju moć, i desnicu svoju. Uzbudi gnjev, i izlij srdžbu. Smakni protivnika, i satri neprijatelja. Neka brzo dođe tvoje vrijeme, sjeti se svrhe, da se pripovijedaju čudesa tvoja. Posvjedoči za one, koji su od početka tvoje stvorenje, i ispuni proročanstva, koja su u ime tvoje govorili nekadašnji proroci. Nadari one, koji se u te uzdaju, da se dokaže istinitost tvojih proroka: i usliši molitve sluga svojih, po blagoslovu, kojim je Aron blagoslovio puk tvoj, i upravi nas na put pravde, da upoznaju svi stanovnici zemlje, da si ti Bog, koji vidiš vijekove.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 9, 35-38

U ono vrijeme: Prohođaše Isus po svim gradovima, i selima, učeći po zbornicama njihovim, i propovijedajući Evanđelje o kraljevstvu, i ozdravljajući svaku bolest, i svaku nemoć. A gledajući mnoštvo, sažali mu se: jer bijahu izmučeni, i zapušteni kao ovce, koje nemaju pastira. Tada reče učenicima svojim: Žetve je uistinu mnogo, a poslenika malo. Molite dakle Gospodara od žetve, da pošlje poslenike na žetvu svoju.

—·-□-·—

Na Misi proti poganima.

Epistola Mardohej se pomoli Gospodu, *kako u Srijedu po Nedj. II Korizme str. 36.*

Evanđelje, kako na Prosne dane str. 127.

—·□·—

Na Misi za ukinuće raskola.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Efežanima. *Ef. 4, 1-7 i 13-21*

Braćo: Molim vas, da se vladate, kako prilikuje zvanju, u koje ste pozvani, sa svakom poniznošću i krotkošću, s ustrpljenjem, podnoseći jedan drugoga u ljubavi, brinući se da održite jedinstvo duha u svezi mira. Jedno tijelo i jedan duh, kao što ste i pozvani u jednom ufanju zvanja svojega. Jedan Gospod, jedna vjera, jedno krštenje. Jedan Bog, i Otac sviju, koji je nad svima, i po svemu, i u svima nama. A svakome je od nas dana milost po mjeri dara Kristova: dok se svi ne sastanemo u jedinstvu vjere i u poznanju Sina Božjega, da budemo kao savršen čovjek, po mjeri punoće života Kristova: da više ne budemo mala djeca koja teturaju, i

da nas po zlobi ljudskoj i himbenosti ne zanese vjetar svake nauke, te nas zavede u zabludu. Nego vladajući se po istini i ljubavi, da u svemu napredujemo u onome, koji je glava, a to je Isukrst: iz kojega sve tijelo, sastavljeno i sklopljeno svakim zglobom na uzajamno pripomaganje, po mjeri djelovanja svakog uda, čini da raste tijelo na usavršenje samoga sebe u ljubavi. Ovo dakle govorim i zaklinjem u Gospodu, da više ne živite, kao što žive neznabošci u ispraznosti svoga mišljenja, koji imadu razum tamom zastrt, i daleko su od života Božjega zbog neznanja, što je u njima, radi zasljepljenosti srca njihova. Oni, izgubivši ufanje, predadoše se besramnosti, i djelovanju svake nečistoće, i lakomosti. Ali vi tako nijeste upoznali Krista: ako već čuste za nj, i ako ste u njemu poučeni, kao što je istina u Kristu Isusu Gospodu našemu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 17, 1 i 11-23

U ono vrijeme: Podignuvši Isus oči k nebu, reče: Oče sveti, sačuvaj u ime moje one, koje si mi dao: da budu jedno kao i mi. Dok bijah s njima, ja ih čuvah u ime tvoje. Čuvah one, koje si mi dao, i nitko od njih nije poginuo, osim sina izgubljenja, da se ispuni Pismo. A sada k tebi idem: i ovo govorim na svijetu, da imaju radost svoju ispunjenu u sebi. Ja im dadoh riječ tvoju, a svijet je zamrzio na njih, jer nijesu od svijeta, kao što ni ja nijesam od svijeta. Ne molim, da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih sačuvaš oda zla. Od svijeta nijesu, kao što ni ja nijesam od svijeta. Posveti ih u istini. Riječ je tvoja istina. Kao što si ti mene poslao na svijet, i ja njih poslah u svijet. I ja sebe posvećujem za njih, da i oni budu posvećeni u istini. Ne molim pak samo za njih, nego i za one, koji će na riječ njihovu vjerovati u mene: da svi budu jedno, kao što si ti, Oče, u meni, i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno: da svijet vjeruje, da si me ti poslao. I slavu, koju si mi dao, ja dadoh njima, da budu jedno, kao što smo i mi jedno. Ja u njima, a ti u meni, da budu sasvim jedno.

Na Misi u vrijeme rata.

Štenje Jeremije Proroka.

Jer. 42, 1-2 i 7-12

U dni one: Pristupiše svi vojvode, i rekoše Jeremiji Proroku: Pomoli se za nas Gospodu Bogu svojemu. I dođe riječ Gospodnja Jeremiji. I pozva sve vojvode, i sav narod, malo i veliko. I reče im: Ovo govori Gospod Bog Izraelov, komu ste me poslali, da iznesem preda nj molbu vašu: Ako ostanete u miru u ovoj zemlji, sazidat ću vas, i ne ću vas razoriti; nasadit ću vas i ne ću vas izguliti: jer sam već utažen nevoljama, što sam vam učinio. Ne bojte se kralja babilonskoga, kojega se vi toliko strašite: ne plašite ga se, govori Gospod: jer sam ja s vama, da vas spasim, i da vas izbavim iz ruke njegove. I iskazat ću vam milosrđe i pomilovat ću vas, i činit ću, da prebivate u zemlji vašoj: govori Gospod svemogući.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 24, 3-8

U ono vrijeme: Pristupiše učenici k Isusu nasamo govoreći: Kaži nam, kad će to biti? i koji je znak tvojega dolaska, i svršetka svijeta? I odgovarajući Isus reče im: Gledajte, da vas tko ne zavede. Jer će mnogi doći u ime moje govoreći: Ja sam Krist: i mnoge će zavesti. Čut ćete ratove, i glasove o ratovima. Gledajte, da se ne zbunite. Jer treba da to sve bude, ali još nije svršetak. Tada će ustati narod na narod, i kraljevstvo na kraljevstvo, i bit će kuga, i glad, i potresi po mjestima. A to je sve početak nevoljama.

Na Misi za mir.

Štenje knjige Makabejaca.

II Mak. 1, 1-5

Braću Židove, koji su u Egiptu, pozdravljaju braća Židovi, koji su u Jerusalemu i u zemlji židovskoj, i mir im žele. Neka vam Bog učini dobro, i neka se spomene zavjeta svojega, što ga je učinio s Abrahamom i s Izakom, i s Jakovom, svojim vjer-

nim slugama: i nek vam svima dade srce, da ga štujete, i da ispunjate volju njegovu svim srcem, i spravnim duhom. Otvorio srce vaše zakonu svojemu, i zapovijedima svojim, i učinio mir. Uslišio vaše molitve i pomirio se s vama, i ne zapustio vas u zlo vrijeme, Gospod Bog naš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu.

Iv. 20, 19-23

U ono vrijeme: Kad bi u veče onaj dan, prvi po suboti, i vrata bijahu zatvorena, gdje se bijahu učenici skupili zbog straha od Židova, dođe Isus i stade po srijedi i reče im: Mir vama! I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra. A učenici se obradovaše vidjevši Gospoda. I reče im opet: Mir vama! Kao što Otac posla mene, i ja šaljem vas. A ovo rekavši dahnu i reče im: Primite Duha Svetoga: kojima oprostite grijehe, opraštaju im se, a kojima zadržite, zadržani su.

Na Misi, da se odvrati pomor.

Štenje knjige Kraljeva.

II. Kralj. 24, 15-19 i 25

U dni one: Pusti Gospod pomor na Izraela od jutra do određenoga vremena, i pomrije naroda od Dana do Bersabeje sedamdeset tisuća ljudi. A kad Anđeo Gospodnji pruži ruku svoju na Jerusalem, da ga satre, sažali se Gospodu s nevolje, i reče Anđelu, koji ubijaše narod: Dosta je, ustegni sad ruku svoju. A Anđeo Gospodnji bijaše kod gumna Areune Jevuzeja. A David, kad vidje Anđela, gdje siječe narod, reče Gospodu: Ja sam onaj, koji zgriješih, ja sam zlo učinio; a te ovce, što su učinile? Neka se molim, ruka tvoja obrati na me, i na dom oca mojega. A dođe u onaj dan prorok Gad k Davidu, i reče mu: Uzađi i načini žrtvenik Gospodu na gumnu Areune Jevuzeja. I uzađe David po riječi Gadovoj, kako mu zapovjedi Gospod. I sazida žrtvenik Gospodu, i prinese žrtve paljenice i mirotvorne; i Gospod se umilostivi zemlji, i presta bič u Izraelu.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Luci.

L. 4, 38-44

U ono vrijeme: Ustavši Isus iz sinagoge uđe u kuću Šimunovu. A punicu Šimunovu bješe uhvatila velika ognjica, i mološe ga za nju. I stavši kraj nje zapovjedi ognjici, i pusti je. I odmah ustavši služaše im. A kad sunce zađe, svi, koji imahu nemoćnike od raznih bolesti, dovađahu ih k njemu. A on stavljajući ruke na svakoga, ozdravljaše ih. A iz mnogih izlažahu đavli vičući i govoreći: Ti si Sin Božji: I karajući ih ne dopuštaše im govoriti, jer znadijahu da je on Krist. A kad nasta dan, iziđe i otide u pusto mjesto, i mnoštvo ga tražaše i dođoše k njemu: i zadržavahu ga, da ne otide od njih. A on im reče: I drugim gradovima treba da ja naviještam kraljevstvo Božje, jer sam za to poslan. I propovijedaše po sinagogama Galilejskim.

Na Misi za putnike.

Štenje knjige Postanka.

Post. 28, 10-12, 13-15, 18 i 20-22

U dni one: Otišavši Jakov iz Bersabeje, iđaše u Haran. A kad dođe do nekoga mjesta, gdje htjede otpočinuti poslije zapada sunčanoga, uze jedan od kamena, koji bijahu ondje, i postavivši ga pod glavu zaspa na onom mjestu. A u snu vidje Gospoda, koji mu reče: Ja sam Gospod Bog Abrahama oca tvojega, i Bog Izakov: zemlju, na kojoj spavaš, tebi ću dati, i potomstvu tvojemu. I bit će potomstva tvojega kao praha na zemlji; raširit ćeš se na zapad, i na istok i na sjever i na jug: i blagoslovit će se u tebi i u potomstvu tvojemu svi narodi zemaljski. I ja ću biti čuvar tvoj, kud god pođeš, i dovesti ću te natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti, dokle ne ispunim sve, što rekoh. A Jakov ustavši ujutro uze kamen, koji bješe postavio pod glavu, i utvrdi ga za spomen, polivši ga uljem. I učini zavjet govoreći: Ako Bog bude sa mnom, i sačuva me na putu, kojim idem, i dade mi kruha da jedem, i

odijela da se oblačim, i ako se vratim sretno u dom oca svojega: Gospod će mi biti Bog, i kamen ovaj, koji utvrdih za spomen, zvat će se dom Božji: i desetinu ću prinositi tebi od svega, što mi dadeš.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 10, 7-14

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Idite, i propovijedajte govoreći: Približilo se kraljevstvo nebesko. Nemoćne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, vragove izgonite: mukte ste primili, mukte dajte. Nemojte imati zlata, ni srebra, ni novca u pojasima svojim: ni torbe na putu, ni dvije haljine, ni obuće, ni štapa: jer je poslenik dostojan hrane svoje. A u koji god grad ili selo uđete, propitajte se tko je u njemu dostojan: i ondje ostanite, dok ne izidete. A ulazeći u kuću pozdravite je govoreći: Mir ovoj kući! I ako bude kuća ona dostojna, doći će mir vaš na nju, ako li ne bude dostojna, mir će se vaš k vama vratiti. I koji god vas ne primi, niti posluša riječi vaših: izlazeći iz kuće ili iz grada, otresite prah s nogu vaših.

Na Misi za bolesnike.

Štenje knjige blaženoga Jakova Apostola.

Jak. 5, 13-16

Predragi! Je li tko žalostan među vama? Neka moli. Je li veseo? neka pjeva. Je li tko bolestan među vama? neka dozove svećenike Crkve, i neka se pomole nad njim, te ga pomažu uljem u ime Gospodnje: i molitva vjere pomoći će bolesniku, i oblakšat će mu Gospod; i ako je u grijesima, oprostit će mu se. Ispovijedajte dakle jedan drugome grijehe svoje, i molite jedan za drugoga, da se spasite.

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Mateju.

Mt. 8, 4-13

U ono vrijeme: Kad uđe Isus u Kafarnaum, pristupi k njemu stotinik moleći ga i govoreći: Gospode! momak moj leži kod kuće uzet, i teško se muči. A Isus mu reče: Ja ću doći i izliječit ću ga. A stotinik odgovarajući reče: Gospode! Nijesam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ, i ozdravit će momak moj. Jer i ja sam čovjek pod vlasti, i imam vojnike pod sobom, pa rečem jednomu: Idi, i ide: a drugomu: Dođi, i dođe: i sluzi svojemu: Učini to, i učini. A kad ču Isus, zadivi se i reče onima, koji iđahu za njim: Zaista vam kažem, ne nađoh tolike vjere u Izraelu. A kažem vam, da će mnogi od istoka i zapada doći i sjesti će za stol s Abrahamom i s Izakom i s Jakovom u kraljevstvu nebeskom, a sinovi kraljevstva bit će bačeni u tmine izvanjske: ondje će biti plač i škripanje zuba. I reče Isus stotiniku: Idi, i kako si vjerovao, neka ti bude. I ozdravi momak u onaj čas.

Na Misi za koju mu drago potrebu.

Štenje Jeremije Proroka.

Jer. 14, 7-8 i 9

Ako bezakonja naša govore proti nama: Gospode, smiluj se radi imena svojega, jer je veliko odmetnuće naše: tebi sagriješismo: Očekivanje Izraelovo! spasitelju njegov u vrijeme nevolje! Ti si među nama, Gospode, i ime je tvoje prizvano vrhu nas, ne zapusti nas, Gospode Bože naš!

✠ Slijedi sveto Evanđelje po Marku.

Mr. 11, 22-26

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Imajte vjeru u Boga. Uistinu vam govorim, ako tko reče gori ovoj: digni se, i baci se u more: i ne posumnja u srcu svojem, nego uzvjeruje, da će biti, što je rekao, bit će mu. Zato vam govorim: Sve što ištete u molitvi, vjerujte, da ćete primiti, i bit će vam. A kad ste na molitvi, oprostite, ako što imate protiv koga: da i Otac vaš, koji je na nebesima, oprosti vama grijehe vaše. Ako li vi ne oprostite: ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće oprostiti vama grijehe vaše.

Na Misi za zahvalu.

Govori se Misa Presv. Trojstva.

Štenje Knjige blaženoga Pavla Apostola Korinćanima. *Kor. 13, 11-13*

Braćo: Radujte se, budite savršeni, tješite se, budite jedne misli, mir imajte, pa će Bog mira i ljubavi biti s vama. Milost Gospoda našega Isukrsta, i ljubav Božja, i zajedništvo Duha Svetoga neka bude sa svima vama. Amen.

 Slijedi sveto Evanđelje po Ivanu. *Iv, 15, 26-27 i 16, 1-4*

U ono vrijeme: Reče Isus učenicima svojim: Kad dođe Utješitelj, kojega ću vam ja poslati od Oca, Duha istine, koji od Oca izhodi, on će svjedočiti za mene: i vi ćete svjedočiti, jer ste od početka sa mnom. Ovo sam vam kazao, da se ne sablaznite. Izgonit će vas iz sinagoga: pače dolazi čas, kad će svaki, koji vas pogubi, misliti, da iskazuje štovanje Bogu. I ovo će vam činiti, jer ne poznaju Oca niti mene. Ali sam vam ovo kazao: da se sjetite, kad dođe čas njihov, da sam vam ja rekao.

PJESMA ZAHVALNICA SV. AMBROZIJA I AUGUSTINA.

Tebe Boga hvalimo * — tebe Gospodina ispovijedamo.
Tebe vječnoga Oca * sva zemlja štuje.
Tebi svi Anđeli, * tebi Nebesa i svekolike vlasti:
Tebi Kerubini i Serafini — neprestanim glasom vapiju:
Svet — Svet — Svet * Gospodin Bog Sabaot.
Puna su nebesa i zemlja * veličanstva slave tvoje.
Tebe slavni * Apostolâ zbor,
Tebe Prorokâ * hvaljeni broj,
Tebe Mučenikâ svijetla * hvali vojska.
Tebe po svem svijetu * sveta ispovijeda Crkva.
Oca * neizmjernog veličanstva;
Časnoga tvojeg istinog, * i jedinog Sina:
Svetoga jošte * utješitelja Duha.
Ti Kralj slave, * Kriste.
Ti Oca * vjekovječni Sin jesi.
Ti, da oslobodiš čovjeka, * nijesi se strašio Djevičine utrobe.
Ti, svladavši smrti žalac, * otvorio si vjernima kraljevstvo nebesko.
Ti ob desnu Boga sjediš, * u slavi Oca.
Sudac, vjerujemo, * da ćeš doći.

(Ovdje se klekne.)

Tebe dakle molimo, svoje sluge pomozi, * koje si dragocjenom krvlju otkupio.
U vječnoj slavi daj, * da se Svetima tvojim pribrojimo.
Spasi puk svoj, Gospodine, * i blagoslovi baštinu svoju.
I vladaj njima, * i uzdigni ih do u vijeke.
Svakim danom * blagosivamo tebe;
I hvalimo ime tvoje u vijeke * i u vijeke vijekova.
Dostoj se, Gospodine, dan ovaj * bez grijeha nas čuvati.
Smiluj se nama, Gospodine, * smiluj se nama.
Neka bude milosrđe tvoje, Gospodine, svrhu nas, * kako smo se ufali u tebe.
U tebe sam se, Gospodine, ufao, * ne ću se smesti u vijeke.

Sveć. Blagosivajmo Oca, i Sina, sa Svetim Duhom.

Puk. Hvalimo, i uzvisujmo ga u vijeke.

Sveć. Blagoslovljen si, Gospodine, na svodu nebeskom.

Puk. I hvaljen i slavan, i uzvišen u vijeke.

Sveć. Gospodine, usliši molitvu moju.

Puk. I vapaj moj k tebi neka dođe.

Sveć. Gospodin s vama.

Puk. I s duhom tvojim.

Pomolimo se.

Svemogući vječni Bože, koji si slugama svojim u ispovijedanju prave vjere dao da spoznaju slavu vječnoga Trojstva, i u mogućstvu veličanstva da se klanjaju jedinstvu: molimo; da čvrstoćom iste vjere vazda se od svih protivština obranimo.

Bože, čijemu milosrđu nema broja, i čije dobrote beskrajno je blago: premilostivomu veličanstvu tvomu na udijeljenim darovima zahvaljujemo, tvoju vazda blagostivost moleći, da, koji moliteljima prošeno dopuštaš, njih ne ostavljajući na darove došaste pripraviš. Po Kristu Gospodinu našemu.

Puk. Amen.

